

רצו שאלו מתן לפידיים • קפצו ידיים רפות ברפידים : צורו
 אסף כל אכפסוף • פושע סביבות מתנם אסוף • עלה
 פעמימו מצולות סוף • סבר לקמלם פקנה וסוף • נדר ויעף
 שלש פעמיב • מחור בניני חמשה עממים • לץ הבה ופתי
 העמים • כלל להתייהם נדיבי עמים : יהר לץ והעמיד סבלה •
 טבוס בחורי בזמה סלה • חמוקי ירכי במ לפמלה • זרע
 להרביע ולהתעיב סגלה • וישטום שטימת ישישו המחבא •
 החל לבוא מראש במחבא • דגר שנית בתרב להובה • נש
 בשלישי בעליל בחובה : במשלו ששכי באום מושלים •
 בפרק עמד מסור נשולים : חון אמרו לכו ונכחיד נכשלים •
 אז מאז זנב כל הגחשלים :

שונאיה הם ילבשו בשת • כמו בצלעי שמתו בבישת :
 חון בעטותה עשרת עדיי תלבושת • להגשים תחי לצולעת
 התבושת : ברוך אתה יי מחיה המתים :

רוח חכמים

תגורים כפדיים המבוצים זהב (שלול) לקחם כשלל את התורה שנימאם בלפיו
 אש (קפלו) סגרו ידיהם ונתרפו מן התורה (ברסידים) כמו שארז"ל אין רסידים
 אלא רסיון ידים מן התורה • ולכן (טורר) עמלק (פושע) עונגין (סבר לקמלם)
 חשב להכריחם (נודד) עמלק ממקומו ונתיגע ג' פעמים (מחור) חזר אחרי
 בני חמשה עממים שיעורוהו להלחם (לץ) פרעה הוכה וכו"ז עמלק הסתי
 (העמים) הנה לכבות אור העם אשר (כלל) הוכתו ניתוח השם להקרא (נדיבי
 פחים) (וסמית מסלה) סלל מסלב להעמים להלחם ניש אל (טבוס) מערכת
 (שסימח ישיבו) שגאח עשו וקטו (החל) עמלק (לנוא) להלחם (דגר שנית)
 ונכסה ב' קיבץ חילו להלחם (בעליל) בגלוי (בחובה) כשכיל חובתן של ישראל
 (ששכי) נבוכדנצר מקרא שך (באום מושלים) בישראל שמושלים בולרם (בפרק)
 נפרסם דרכים עמד עמלק או למסור למלך ככל (נשלים) ישראל שנשלו ונשלו
 מלרס (אז) כימי נבוכדנצר (נלעי) נשגרי (ניכסה) נמדבר (עשרם מדי
 חלגשת) עשרם לבטים חל נקמם (להגשים) לטמיי על של תמים סוס

יצדד לשרשת זכור

שע

מיסד פ"ס א"ח ב"ש ונסף תמוס יהודה

אֵלֶּיךָ מֵרַעֵי נֶכֶד שְׁעִירֵי תוֹלְדוֹת אֱלֹהֵי בְנֵי שְׁעִירֵי בְקָשָׁם
 אֵצֶל אִשִּׁי לְהַבְעִיר שְׂאוֹנָם תִּרְשׁוּ בְשָׂרָה עִיר : גּוֹי גְדוֹל
 שְׁלֹא הִזְכַּרְתָּ : רְשׁוֹנוֹתָיו לְמָה אִזְכַּרְתָּ : וַיִּגְלִים בְּלֹא הוֹן
 מִכֶּרֶת : קְרוֹשִׁים בְּזוֹנָה וּבֵינָן הַמִּכְרָת : הַזְכַּר לְאֲדוֹמִים נוֹה
 גָּאָרוֹ : צָרִים אֲשֶׁר חוֹמֹת עָרְעָרוּ : וְעַד הַיְסוּד עָרוּ עָרוּ :
 פִּימֵי דָבְרוּ בְּגֵאוֹת וּפְעָרוּ : זֶה אֵין לִפְנֵיךָ שְׂכַחְתָּ : עִבְרַתְּם
 שְׁמָרָה נֶצַח מִלְשַׁכְתָּה : חֶלֶף לֹא יָדְעוּ עֲשׂוֹת נְכוּתָה : סִפְרָם
 תָּמוֹס לְיוֹס תִּיכַחְתָּ : טַעַם חוֹק בְּרַת מִיכַח נִזְכָּר כִּי לֹא תִשְׁכַּח :
 חוֹן יוֹס בֹּא עִמָּם לְהַתְּוַבַּח : מִכָּאן צִוִּיתָ לְעַמֶּךָ לֹא תִשְׁכַּח :
 יִקַּשׁ לֵיךְ לְחַרֵּף צְבָאוֹת : הַתְּתוּמִי בְרִית בְּצַבָּא וְאוֹת :
 וְהוֹפְקֵד מִדָּה בְּמִדָּה לְתוֹצְאוֹת : חוֹן דַּעַת כִּי לַעַת הַמְּצִיאֹת :
 הוּא יִפְקֵד בְּשֵׁם יי צְבָאוֹת :

ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה :

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא :

אל נא בליטין אשר הזכרת לזכריתך זכור : בו בלשון

רוח חכמים

תחובת לישראל הולטס וסנהלאה : (אניני מרעי) אלוסי עמלק שטרפו לי
 בקשם) נקס סלסס (סאגוס) חילוטס (חרסו) חס ירוסלים (גוי גדול) ישראל
 (רשוטמו) תובותיו וחטאיו (קרושים בזונה) עשה"כ ויתנו חס סילד בזונס
 (יחל ג') (טס נארו) שסחרבו בהמ"ק (חלף) בעבור (טעס חוק) סנויס
 כחורס מלוס זכור (מוכח) שגס חסס (סוכר) למחות זכרו (סכאן) חס
 למדיס יסן כִּי (נויס לעמך לא תשכח) קרִי נִיס לא תִשְׁכַּח ממני ומכס :
 ייקס) הקסס פֿראו (בנחל) לִי זכיון וסיומן (מדה נמדה) כמ"ס כאשר סלסס
 נשים חרכך כן תסכל מנשים חמך (ס"א ס"ו) (דעת) לסודיס (לעת) סתמלא
 ייך נבל תיבינן (יפקד) עמלק לסמחוס : (אשר סוכרת) זכור חס אסר עסס

זְצוּר לַפְרֶשֶׁת זְכוּר

הַזְכִּירוּהָ נָא אֶתְּהָ זְכוּר • וְאִם הִמָּה כְּאָדָם עָבְרוּ בְרִיחַ
 מִלְּזָבוּר • וְאֶתְּהָ אֵל וְלֹא אִישׁ לְמַה לֹּא תִזְכָּר • בּוֹאֵת יִדְעֵתִי
 כִּי יֵשׁ לָהּ לִזְבוּרֵי אֲבָל תִּשְׁחַח נַפְשִׁי עַד זְכוּר תִּזְכָּר וּמַה פָּתִי
 כִּי אֵיחָל לִקְצֹץ זְכוּר • וּמַה קָּצִי כִּי אֶאֱרִיךְ נַפְשִׁי עַד שֶׁתִּזְכָּר •
 אִם לֹא לְמַעַנֵי תִזְכָּר • לְמַעַנֶּה וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם זְכוּרֵי חוֹק כִּי
 לֹא תִשְׁכַּח עֲדוֹת זְכוּר • וְאִמְרָ אִם אֲשַׁכַּחְךָ עֲתָה לָהּ זְכוּר •
 וְתִסְקֹד וְתִזְכָּר • כְּאֵב צָר לְעִזְבוּרֵי פִיהוּ לְסִפּוּרֵי לְנוּעַ כְּשִׁפּוּרֵי
 וְעוֹד בֶּל תִּמְצָרֵי נִקְוֵי בֶן בְּכוֹר • חוּן נְכוּרֵי בְּלִתְךָ זְכוּר •
 וּפְאֲרָךְ אִזְבוּר • וְאַרְצָךְ לִזְבוּר • בְּפֶרֶשֶׁת זְכוּר •
 חֵי וְקִים נִזְרָא וּמְרוֹם וּקְרוֹשׁ •

חֲמוּס נְרָאֵי סְחֻוֹת אֲלֵעוֹר בִּירְבֵי קְלוֹר

אֵץ קִיִּצִי בֶן קִיִּצִי • קִיִּצִי לְקִיִּצִי בְּדָבוּר מְפֹצֵץ רְצוֹצִי
 לְרִצִּי לֵץ בְּבֹא לְלוֹצִי פִלֵּץ וְנִתְלוֹצִי כְּעֵץ מִחֲצִצִים לְחֲצִיץ
 בְּנֵץ עַל צִפּוּר לְנִצִּץ • עֵב בְּקַע מְרָאֵשׁ יְחִידִים מִנּוּ גְרוּשִׁיחַל
 נִילָה וַיִּפְרוֹשׁ • וַיִּשָּׁב עַל גְּבֵי תְרוֹשׁ • זְמַן וְהִינָקֵב לְרֵאֵשׁ •
 רֵאֵשִׁית צִוִּים לָרַע לְרֵעַ לְרֵעַ • הֵיוֹת לְכָל בּוֹגְדִים רֵאֵשׁ וְצַפְעוּ
 תְלוֹת בְּמִבְתֵּר בְּרוֹשׁ: רֵץ וְהִקְרָה בְּדֶרֶךְ עֵיפֵי מְרַחֲוֵת דְרָךְ •

רוח חכמים

לך עמלק (סזכוירך) זכור ס' אח יוס ירושלים (בוואת) סתורה שכתבת וזכרתי
 אח בריתי וגו' (חוק) סכסכסס (ואומר) סאמירס שנאמרס (כאנ) ככאנ
 לשכור אח סנר (נקובי) ישראל שנקראו בני בכורי (נכווי) סנמכריס עשה"כ
 ואכרס לי וגו' (כושע ג'): (אנ) סיכר (קונד) קון בן קון רשע בן רשע
 (קלוצי) ישראל סנמוליס (סלך) נודעוט (ונתלוונד) ונולדו ישראל עליו (כענ)
 כאשר ימן (מתללל) ישראל שילאו חונן כלם בלב אחד (לחנן) לחלקם ולהפרישם
 (לנן) לדרום אותם כנן סדורס אח סנאור (ענ כקע מראש) מתחלס נקט
 ססן ונגנונ נססוס יחידים מתחמיו (חל) ואח"כ ססחיל לסנת כפרשת דרכים
 כפרססיל (סרוס) לתרוש על גבי (וסונקב) ונזמרס לסקרא ראשים גימס לרשס

יצוד לפרשת וזכר

לא זו הדרך • תעו במדבר בייסוין הך • פנחש עלי
 רך שלח יד בחסוקי יד ועל כל ראש הך • זנב כל עוברי
 הך • יעף ועף וחש • ומחור פתן רחש • ונדע פי היחש •
 משורש נחש • רגש ולחש • ועת לרתו נחש • ובכטפיו
 הכהש • וכחלש נחלש ולא הש • בכטפיו הללו ובקסמיו
 הללו • יום העמיד וזללו • שמש הדמים וזללו • יגע ולא
 הונח לו • ולחרפות נחלו • עד בא השמש הזחילו • להמחות
 הוא וכל חילו • קט ושן חרק • ונאצות שרק • ומרה באפו
 חרק • וחרבו הברק • לפילה פרק • וכלפי מעלה זרק • ולשם
 שמן תורק בעזות ירוק ירקויה אשכול הפופר • צו אל משול
 עיפרי • זכרון משלי אפרי • כתוב זאת זכרון בספרי • רשם בזה
 ספרי • בתרה בזנב יאים ובכתובים להתפרי • להמחות מספרי
 ולא יפתב עם כל הפתיב לחיים בספרי • אל נא וכו'

ובכן זכור את אשר עשה לך עמלק :

הן וקהל ומח שמו וזכרו ונמח זכירו מלהזכירו בזכרון קדוש:
 ח"ק יען אשר לא זכר ונחשב בזכר מלהזכר בזכרון קדוש:

מיוסד פ"ס אב"ג בג"ד גר"ה וכן כסדר

זכור איש אשר הגויע אב ללא עתוי ברצוח וגנוב ונאוף

רוח חכמים

(ואספו) סמן שינא ממנו נתלס על עץ ארו (לא זו הדרך) להחפות אותם
 (כנחש) כנחש דן שח' בו יסי דין נחש עלי דרך (יעף) יגע א"ע (רחש) ינא
 זחל כנחש (רגש) משה סרגיש כזה (ולחש) והחלל (ולא חש) ולא סרגיש עוד
 (הללו) משה פרצב שפוחיו שהיה מחשכס נאספולוגין ומשה העמיד אח
 סחמה וערכבו (העמיד) סחמה (וזללו) ויבלעאו (וזללו) כרת ענשיו (הזחילו)
 גררו (קט) התקוטס (פרק) חתך (ולשם) כלפי סקנ"ה ששמו כשמן תורק לו
 לזה למשה שנמשל לפופר האילים (זכרון) של עמלק שהיה דומה לאסר
 (לחפר) שיזכר לתרסס : (סגויס אב) כמו שחז"ל שאברהם קדמס עיתסו

בַּעֲתוֹ • גִּרְעַ חֲמִשׁ שָׁנִים מִמְחִיתוֹ : זְכוֹר בְּזוֹהַ עַל גְּמִילַת
 חֶסֶד • נִיעַל אֵת עַשׂ לִזְקֵנוֹ חֶסֶד • דּוֹמָה לְמַס מְרַעְהוּ חֶסֶד :
 זְכוֹר גִּלְהַ עֲרוֹת מַצּוֹאת שָׂדֶה • דָּם שִׁפְףָּ בְּבוֹאוֹ מִן הַשָּׂדֶה •
 הַפֶּה לֵב אֵב שֶׁחַ בְּשָׂדֶה : זְכוֹר דְּחִוִּי בְּאֶזֶן הָעֶרְלָה • הַבּוֹזֵה
 בְּכוֹרָה בְּכּוֹס הַתְּרַעְלָה • יִפְרָק מִנּוּ עוֹל וּמִטֶּה לּוֹ עֶרְלָה : זְכוֹר
 הַפְּכַפְּףָּ דֶרֶךְ אִישׁ וְזֶר • וְהִכְהֶה מְאוֹר אֵב בְּעֵשֶׂן עֲבוֹדַת זֶר •
 וּמַס בִּלְבַּב הַיּוֹת לְאוֹת לְאִכּוֹר : זְכוֹר וּנְתַעֲלַל לְרַבַּע כְּאִשָּׁה •
 וְדוֹן לְבוֹ הַשִּׁיאוֹ כְּאִשָּׁה • חֲתוּ גְבוּרֵיו הַיּוֹת בִּלְבַּב אִשָּׁה • זְכוֹר
 וְרַע מְרַעִים נִתְעַב וּנְאִלְחָ • חֵלֶק לְהַשְׁחִית וּלְזַמֵּר הָאֲחִימָמְנוּ
 גְּאִים פֶּחַ לְתַבֵּל אֵת : זְכוֹר חֲנֹט מִנִּי עַמְלִקִּי טַס בִּילֶק לְאִפְדֵּ
 חֲלִקִּי יִרְזַע כְּבִירִים לְעֵין כָּל לְלוֹקְקִי : זְכוֹר טַפְּשׁ מֵהַעֲרִימָה •
 יִרְדַּ וְכַתַּת עַמִּי עַד חֲרָמָה בְּמֹו כֵּן חִיב לְהַחֲרִימָה : זְכוֹר יוֹשֵׁב
 גִּבַּ בְּלִי עוֹל בְּעֶרֶד • כְּסִית וּלְשׁוֹן שְׁנָה הַיּוֹת מִלֶּה עֶרֶד •
 לְשִׁבּוֹת שִׁבִּי מֶרֶד וְחֶרֶד זְכוֹר כְּסִיל שׁוֹנָה בְּאוֹלְתוֹ לְתַעֲרוּבַת
 מֶדֶן בְּעֵלְתוֹ • מֶהֶר יִרְבֶּשֶׁת וְגִלְהַ נְבִלּוֹתוֹ : זְכוֹר לְקַעֲקַע
 בְּצַתוֹ מִשִּׁירֵשׁ • מִלְּעֻזּוֹב לּוֹ עֲנָף וְגַם שׁוֹרֵשׁ • גַּעַנְשׁ קִישִׁי כִּי

רוח חכמים

ה' שנים שלא יראים בן כנו יונא לתרבות רעה (גומל את) שביזה ליעקב שמעיה
 חסד לאחריהם להתחבל עליו (למס) למונע (גלה ערות) כמאמרם ו'ל ה' עבירות
 שבר באותו יום כו' (ספר) רימה (דחוי) לגיהנם בעבור הערלה אזנו מלשנוע
 שוטר (ככוס) שנא' וישת ויבז וגו' (סזיא) למעשים באושים וע"כ (חתו כו')
 שנא' ויהי לב נכורי אדום וגו' כלב אשה (חנס) נחח (סס כילק) פרח כארבה
 (ירוס) שיבר נכורי ישראל (ללוקקי) ללוקק דמי (ססס מהערימה) עמלק הסכער
 צדפה (כלי עול) של תורה כחומר סכר (היות) שימראה כמלך סרד הסנעני
 כדו שיסללו ישראל שינלחו לכנען ולא לו (שונה באולתו) להסתם שנית
 בלישים (למערוכת) שהתערב כמדון לשרע לישראל (שופטים ו') (ירונכסט)
 גדשון (לקעקע) לעשר

זכור לפרשת זכור

השאייר לו שורש: זכור מעשה אגג מערנות נשים פשלה
 הרבו לענות סורס שארו לשפוף יענות: זכור נגיד לחמלו
 הסכים סר ממלכה מבין נסיכים עולל הצותר עמד
 לשמים: זכור סבב צקלג ונגב עמלק יושב בארץ הנגב
 פגרו טוב רואי מנשף בעגב: זכור עריץ בעגונים נתבא
 פרוץ פרמי עין גדי כהובא צורבו איש באתו בתרב להובה:
 זכור פליטים אשר באף הסעיר צבאי בלכתם אל הר שעיר
 קנא לנקום עירות שעיר: זכור צג בפרק להסגיר שרידי קם
 בראש דרכים לסעוד את רודי רדף ומסר בידם פרודי
 רפודי: זכור קפץ לשער השמים רעש ושאג מי לי בעמים
 שלט ויגדל עד לשמים: זכור רד אל חנף להחניף ממלכת
 שמישי אשר שמשו מאמשת והולכת תמה הלישון לרפותה
 ממלאכת: זכור שקל אלפים עשרה שתילים מאה התניט
 לסברה: שער מהם עשרה לשררה: זכור הבע להפר חמשים
 תמימה קצב לבלות חמשים תכלית שבעים נתלה
 על חמשים:

רוח הנשים

(סורס) ססרסו שמואל (לשפוף יענות) חתך נצרו והאכיל ליפנות (עיד)
 שאלו (עולל) המן (סבב צקלג) עמלק כמ"ש (בשמואל א' ל') (פגרו) סרגו דוד
 שהיה טוב רואי ומנגן בעוגב (עריץ) פילק נחבא בבני עמון שלחמו פס
 יסופס (פרץ) הסורץ (צורבו) הכו איש באתו במהומה (פליטים) בני דן
 שפוטס העני ועמלק באסו הסעיר עליהם במלחמה (צג בפרק) עמלק שעמד
 בפרשת דרכים (לסעוד) לתמוך יד הרודים בני (פרודי) סנפרדיר מהמחנה
 (רפודי) ונספחים על פני הארץ (לשער השמים) לבהמ"ק (רד אל ת) שמי
 בני של המן שירד לאחשורוש להחניף את ממלכתו כשכיכת דס נקי (המלכת)
 נחשכת (ממה) ישראל (ממלאכת) כהנ"ק (שתילים) נזאס בניס הנחית סמן
 (לסברה) לסקום סוכס (חומטים) ס' חומטי תורס (תמימה) סנה תמימס
 (חמשים) ישראל שפלו חמושים ממזרים (תכלית) יקן שבעים שנוס גלות כב

יוצר לפרשת זכור

וּבָכַן אֱלֹהֵי הָעֶלְיָה קָדְשָׁה כִּי אַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ :
 אֱלֹהִים אֵל הַמַּי לֵךְ • כְּקוֹל מַיִם רַבִּים נִשְׁמַע קוֹלְךָ •
 מִשְׁמִיעַ וּמְצִיחַ לְעַמּוֹךָ בְּקִנְיָן פְּעֻלָּתְךָ : זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לֵךְ •
 אֲשֶׁר קָרָה וַיַּחְשִׁילְךָ • וְהָיָה בְּהִנִּיחַ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֵךְ תִּמְחָה וּבְרוּ
 כָּבֵד גְּבוּלְךָ • וְהֵם יוֹשִׁיבוּ וַיֹּאמְרוּ לֵךְ • וּמִשְׁלַךְ עוֹד וַתִּגַּן לֵךְ •
 אֲנִי הִקַּם אֶת דְּבַר מְלוּלְךָ • עַד שְׂאֵתָה מְצוֹנֵנוּ הַזְּכוֹר לֵךְ •
 אַתָּה זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לֵךְ • זְכוֹר יְיָ אֶת יוֹם זְבוּלְךָ •
 הַמְתַּנְאִים וְנֹאמִים פֹּה מָה לֵךְ • הַשְׁוֹלְחִים וּמִזְרוֹת בְּאֵף
 לְחַלְלֵךְ זְכוֹר כִּפֶּא בְּבוֹד גְּדֻלָּתְךָ • אֲשֶׁר כָּנְנוּ וְנֹאצוּ לְמִלְךָ •
 וַיִּשְׁלַחוּ בְּאֵשׁ הַיְכָלְךָ • וַיִּשְׁמְרוּ כָּל גְּבוּלְךָ : וַיִּשְׁדְּדוּ וַתִּקַּח
 יְרִיעוֹת אֱהֻלְךָ • אֲשֶׁר צִוִּיתָה לֹא יִבְאוּ בְּקֹהֶל לֵךְ • אָמְרוּ לָכֵן
 וְנִכְחָדִים מִנּוֹי בְּגִלְלֵךְ • וְלֹא יִזְכַּר שֵׁם הַלְּלוּלְךָ • עֲלֶיךָ יַעֲזוּב
 חִילְךָ • יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לָנוּ עָשִׂיתָ לֵךְ : אוֹתָנוּ בְּמַדְבַּר נִלְחַמְנוּ
 וְאוֹתָהּ בִּישׁוּב נִתְלַחַמְנוּ • אוֹתָנוּ תִּזְעַק לְפָנֶיךָ הַמַּי • וְאוֹתָהּ
 בְּקֶרֶב הַמַּחֲנֶה נִהַמְנוּ אוֹתָנוּ פְּלִיטֵי עֵינַי וּמַמּוֹ • וְאוֹתָהּ בְּפֹרֶת
 עֵינַי נִמַּמְנוּ • אוֹתָנוּ לְחַשׁוֹלֵי עֵב דִּמּוֹ • וְאוֹתָהּ עֲלוֹת עַל בְּמַתִּי
 עֵב דִּמְמִי • אוֹתָנוּ תִּזְעַק לְמַחֲצֵה קַמּוֹ • וְאוֹתָהּ לְפָנֵינוּ וּלְפָנֵינוּ
 קָדְמֵנוּ • אוֹתָנוּ בְּרַחוּק מְקוֹם אִשְׁמֵנוּ • וְאוֹתָהּ בְּקֶרֶב מְקוֹמָהּ
 שְׁמֵנוּ • אוֹתָנוּ תִּזְעַק מִישׁוּבֵתָנוּ רַמּוֹ • וְאוֹתָהּ בְּמִכּוֹן שְׁבִיתָהּ
 דִּמּוֹ • אוֹתָנוּ אִיתָ בְּרִית מִשְׁאֵר הַרְיֵמוֹ וְאוֹתָהּ עֲשֵׂרֶת אֲבִירֵי

רוח חכמים

נחלקי סמן על עין גבוה חכמים : (בקטן פעלך) בתורה שהיא אחת מחמשה
 קנינים שקנה לו הקדוש ברוך הוא (הסס) ישראל (יוס וכולך) יוס שהתריבו
 בית המקדש (פליסי ענין) שנס דן שלטו סעני (כסורת ענין) כענין
 כסורת (נחמו) כרתו וגדרו הסדוכה (לחשולי עכ) לופליסי מן סענין
 (יסו) פליטי (משאר טרישו) כרטו פסילס פכגה הגוף (פערס אבירי

ברית החריםיו איתנו בהנחת ירי עניו הרימיו ואיתך תלות
 יד למולך הרימיו אותנו נתיעצו וסיד הערימיו וא תך כרוכי
 סודך לתרפות הרימו: ואתה יי לעולם תשב • והוא נגדך
 במטה וישב תפוש מדבר וכל הישוב אני ואפסי עוד בלב
 מתחשב אם לא עתה תקים ותקשיב בשלש עשרה קימות
 נקמית לחשב • בפחד ופחת ופח לפקוד על הישוב • ואם
 אין בנך תחשב • וכל המונה וס פר וחושב • קין הפלאות
 להבין ולחשב • נשתה גבירתו ממהשב • ולא ימצא מענה
 להשב • ויחשה דומיה מהקשב • ובאמנה בסליו יישב •
 וזאת על לבו ישיב ויאמר עד ישקיף וירא ויקשב ונהשבתו
 בעד זומם • כל היום מדמם ונפשי נבהלה מאד ומשתומם •
 ואתה יי עד מתי רואה ודומם • זכור בית מקדשך השמים •
 כל עובר עליו משתומם • מתי תתנשא ותתרום • וזכר
 אמר פיה קומם • בשלש עתות עמלק להמם • בשלש מיתות
 זכרם להדמם • בשלש ימי אפלה נגהם להצמם • בשבעה
 ימי עברה להרשימם • בעשרה מיני שמר להאשימם: וכמו
 מעשרה דברים עכבי עם מענות • ומשבע מצות המישנות •

רוח חכמים

ברית) עשרת הדברות: בהנחת ידי עניו) כשהניח משה ידו וגבר עמלק (כרוכי
 סודך) הכרוכים שהיו צבית קס"ק (הגרימו) גררום ואמרו שהם עבודה כוכבים
 (והיא) עמלק (בשלש עשרה קימות) י"ג פעמים נאמרה קימה בתנ"ך על
 הקב"ה (ישב) דעתו באמונה בהנעתה ה' (כעד זומם) כעד סקר יחשבוני
 הטובדי כוכבים בהעידו על ביאת המשיח (מדמם) דומם ומקוה (בשלש עתות)
 עשה"כ (ישעיה ל"ג י') שכתוב בו ג"פ מלת עתה (בשלש מיתות) דבר וח"ב
 ורעב (להדמם) להכרות (להעמם) להחזיק אורו (בשבעה ימי עברה) עשה"כ
 יוס עברה (לפניה ה' ע"ז) שנזכר בו יוס ז' פעמים (בעשרת מיני פורעניות)
 הנזכרים בפ' קריבו גויס (ישעיה לד) (מעשרה דברים) עשרת הדברות (מענות)

בן בעמור ושבע ישכרו לענות • ובת קול תצא ממעונות •
 ותפוצץ בכל המחנות • זכרון דברים להגיד ולענות • אל
 תזכרו ראשונות • בינו נא ישועות אחרונות • והזכירו זכר
 רננות • עמלק אשר בא ועות מחנות • וחקר אתכם בפני
 קנות • ויצא לו שם בכל המדינות • ראו עתה לתנות • איך
 מהה בהת • בכל פנות יוצבא המרום אשר במעונות אשר
 הוסמך עליהם במשענות • יפקד עליהם את העונות • לרוב
 ימים להמנות • לחשוב עליהם חשבונות • להפילם לתופת
 דראונות • והמון לאמים וכל הלשונות • על עזור ועזור ישאו
 קינות • וכשל עזור ונפל עזור מקוננות • וידע כל פעול כי
 לא שבתה • רבין כל יציר כי שמם שבתה • ושעיר ושיריו
 אזכרת • וממלך ומפסריו הזכרת ואתם בכישפט נתופתת •
 ויזכרו עם אשר זכרת • כי לטובה אותם זכרת • ובזכרון
 טוב אתם נזכרת • חזן והמזכירים את יי • יאמרו תמיד יגדל
 יי • יאמרו גאולי יי • כן יאבדו כל איביה יי • והעומדים
 בבית יי • והבוטחים ביי • והשתולים בבית יי • יהיו בנעם
 יי • ויגידו כי אין קדוש ביי • כי אל רהים יי • אשרי כל ירא
 יי • טוב להודות ליי • טוב לחסות ביי • רננו צדיקים ביי •
 קול אימרים הודו את יי • כי הם זרע ברה יי • זה היום עשה
 יי • כי אל גדול יי • ברה הבא בשם יי • שוש אשיש ביי • ע"כ

רוח חכמים

זלכנעו לקודם (ומשפט) מלות של בני נח (כשער ושנע) רומז על סכנו
 כי טס ניד ס' (תהלים ע"ה) טיש בו י"ז סיבות (יושכרו) יכיו שכורים
 בנעם ורוב (וסקר) קירר ולעט (בנות) כולומס (לענות) (לספר) (נחמק)
 סאלוס (ולגא המרום) צרו על עמלק

ואם כל המועדים יהיו במלים • ימי הפורים לא נבטלים •
 וזכרם לא ירד • מנבטלים • ויוצרו לעד גאילים • לשטן
 ולשמחת גילים • מפעלות אלהים מלים • ועוז נראותיו
 מגדילים • ושרים פחוללים • בעשרת מיני עשיר מסללים •
 בכפזרות ובגבלים • בעשרת מיני הלל מהללים • בעשרת
 מיני שמחה ציהלים • ושרפי הקדש המעלים • פתלמיד
 לרב יהיו למו שואלים • מה פעל אל אלים • פי אלה יהיו
 מבפנים • ואלה מלפניהם מפנים • ואלה חוצה למו פונים •
 ואלה לפני ולפנים • בצל שדי מתלוננים • ובחמשה קולות
 הצפונים קול רנה וישועה מצפונים • באהלי צדיקים
 צפונים • ההוגים ביקרת מפנינים • וקדמו שרים אחר
 נוגנים • לדעת איך הם מנגנים • בגאות אפיקי מנים • בצלם
 היות נונים • ובאברתם מתגוננים • ועל תומותם מתננים •
 לשוערים ולשומרים ממים • כל היום וכל הלילה מזמנים •
 להפיר קדשת נוצר אמנים • להעריץ זכירת גוי שומר
 אמנים • ובשם ישראל מתננים • ובשלוש קדשה לקדוש
 מתננים • שתיים בראש בנים משפונים • ואחת בראש
 מלכס מתקונים • ובשלושתם הם נכונים • כפא שלם ושם

רוח הכמים

(מנופלים) מישראל עשה"כ וינטלם וינשאם (ישעיה ס"ג) (ושרים) וישוררו
 כחמלים עהילים (ואלה) המלכים (מפנים) סדרכים לפני ב"י (בחמסה קולות
 הצפונים) לעתיד כמ"ש קול שאון וגו' (ירמיה ל"ג) (ביקרת) התורה היקרה
 מפנינים (שרים) ישראל ישוררו תחלה ואח"כ יגנו המלכים (לדעת) כדי שידעו
 המלכים איך מנגנים ישראל למען יגנו כן גם הם (בגאות) וישערו כדומות
 חזק ישראל (בלם) של ישראל (ועל תומותם) של ישראל (נוצר חמונים) ה'
 (שם) שאמרו במדרש העליונים מכחירים להקב"ה ג' קדושות מה הקב"ה עשה

יוצר לפרשת זכור

שָׁלֵם מְכִינִים • וּבְשִׁלוּשׁ קָדְשָׁה עֲנוּת כְּאִזּוֹ מְבִינִים • קְרוֹא זֶה
אֵל זֶה מְכִוְנִים • בְּכַבְדֵי שֵׁם קְדוֹשׁ קוֹרְאִים וּמְבַנִּים : כְּכַתוּב וּזְכוֹר

קְרוֹבֵץ לְפוֹרִים

סֵתָן מִתְחִיל בְּרוּךְ אַתָּה עַד וּמוֹשִׁיעַ וּמִן :

פִּי'ס אִי"ב מְחֻמָּשׁ • וּמְקַדִּים לְסִמְלֹת סִפְסוּק • וַיֵּאָהֵב הַמֶּלֶךְ וּגו' וּנְרַחֵם
פְּנוּמֵי סִמְלֹתֵי חֲמוֹס אֲלֵעֲזֹר בִּירְבִי קִלִּיר חוּק וּמְקַדִּים לְאִוְמוֹתָיו סִפְסוּק
זְמַרְדְּכִי יֵצֵא וּגו' :

וַיֵּאָהֵב • אִמֵּן יְתִימֵת הַגֵּן • אִמְנֵה שְׁבַעִים וְחֲמִשָּׁשׁ בְּעֵדָה
לְהַגֵּן • אִזּוֹ כְּאִזּוֹ יוֹרֵעַ נִגְנָן • אֲרִיָּה בֶן זֶאֵב לִישַׁע הַזֶּגֶן •
אֵץ לְהוֹפִיר אוֹתוֹ מִנִּגְנָן • וּמְרַדְּכִי • אִמֵּץ בְּאַלְפֵי הַמִּגְנָן :
בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגְּן אֲבֹרָהֶם : אַתָּה גִבּוֹר עַד לְהַחְיוֹת מֵתִים

הַמֶּלֶךְ • בְּכֶסֶם יֵה חֵק לְזֹרַע כֹּהֵ יֵהִיָּה • בְּקַמִּים כָּל נֶשְׁמָה לֹא
תַּחֲיֶיהָ בֶן בְּכוֹרֵת חַל דְּבַר אֵהִיָּה • בְּקוֹץ אֲשֶׁר נִכְמַר וַיַּחֲיֶיהָ
בְּכֶן צִפְעוֹ צִין לְעֵדִים שִׁיֵּהִיָּה • יֵצֵא • לְמַרְרוֹ מוֹר בְּגִשְׁמִים
טַחֲיָה : בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחֲיֶה הַבְּתִיָּים : נִקְדַּשׁ עַד וּקְדוֹשׁ אַתָּה

רוּחַ חֲכָמִים

נִתָּן כְּרֵאשׁוֹ א' וְשִׁמִּים כְּרֵאשׁוֹן שֶׁל יִשְׂרָאֵל כִּי' (כֹּחַ) אִזּוֹ נִקּוּל רַעַשׁ נִזּוּל :
(אִוְמוֹן) מְרַדְּכִי שְׂנִידֵל אֵת אֲסַחֵר (יְתוּמָה הַגֵּן) שְׂפִיתָה יְתוּמָה הַגּוֹנֵה לְמַלְכוּת
(אֲחִמָּה) זְכוּת פִּי'ס שִׁים שְׂפִיתָה כְּאִמְנֵם אֵת מְרַדְּכִי הַגֵּן עֲלִים (כֹּחַ) כְּשֵׁרֵאשׁ
זוּד כְּרוֹסִ'ק (אֲרִיס כֵּן זֶאֵב) מְרַדְּכִי שֶׁאֵשׁ מִיְסוּדֵם שֶׁאֲקִרָה גוֹר אֲרִיס וְאֲזִינוּ
שְׂבִינִימִין וְאֵל יִסְרָף (כְּרֵאשִׁית מִ'ס) (אֵץ) מִיִּסֵּר לְכּוֹזְבֵיכוֹ לְפָנָיו כּוֹזֵבוֹת אֵת
וְקִטוֹ שֶׁנֶּעֱשֶׂי כֵּן גֵּרָא מִמִּיתָה כְּמִ'ס (שְׂמוּאֵל א' פ"ו) (אִמֵּן) תַּחֲמֵן (בֶּאֱלֹף
הַגֵּן) כְּדוּד שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיו אֵלֶף הַגֵּן עֲלֵיו כְּדֹאִית' כְּמִדְרַשׁ שֶׁפִּי'ס (הַמֶּלֶךְ)
הַקְּבִי'ס נֶשְׁמָה (כֶּסֶם יֵס) (חֵק) וְזוֹת חוּק לְזֹרַע אֲנִרְסֵם שֶׁנֶּא' לוֹ כֶּסֶם יוֹסִיף זֹרַעַן
(נִקְמִים) כְּמַמְלַק וז' עַמִּים (כֶּסֶם) נֶשְׁמָה (בְּנִבְכוֹרֵת) שֶׁאֵל בֶּן קִיס כֵּן אֲבִיֵּאל
כֵּן כְּבוֹרָה (שְׂמוּאֵל א' פ') (חַל) חַלֵּל דְּבַר ה' (בַּחֲזֵן) בֶּאֱשֶׁר שֶׁכִּסְרוֹ יִחַסֵּי
עֲלֵיו (לִסְנוֹן) לֹנֵחַ מִמֶּנּוּ הֵסֵךְ כִּנְחָס לְחַיִּים לְכִינִים לִישְׂרָאֵל (מֵר) מְרַדְּכִי
שֶׁאֲקִרָה מֵר דְּמַר יֵאֵל לְמַר נֶחֱמַן עֲזוֹר ה' קַטְמִים סִמִּים עֲשֵׂמִי נִבְכֵם

קדובין לפורים

את אהרן גל מססתיר לגואל גוי כנזאש מלהגואל גזר
 אס אין לאיש גואל גלף מישפה תבנית הגואל גש פאח
 לצרה לצחצה גואל מלפני עיר וקדיש להקדיש אאל:
 ברוך אתה יי האל הקדוש: אתה חונן עד בינת והשכל
 מכל דורו בן להתבונן דעת מאיזה חטא עג צר
 שזינן דברת אב בזכר אונין דלתי צור כנסה דפק וחנן
 דגלים לשלש תען ולחנן המלך ועקם בן דעה חונן:
 ברוך אתה יי חונן הדעת השיבנו עד שלמה לפניך
 הנשים ההגנות לכם ישיבה היכערו וסעדה במ נשבה
 הדסה זאת פגע לה תור ומחשבה הללה לכל רואיה ועור לו
 שיה הדר ימיני לשובב שובבה בלבוש רצות רוצה
 בתשובה ברוך אתה יי הרוצה בתש בה: סלח עד וסולח אתה
 ותשא ותבא באלוה ולא ידעה בו זאת עשתה יד אלוהי

רוח חכמים

(גל) גילה והודיא (מסתיר) משאלו הסתיר דבר המלוכה ובספר לניעותו יאלס
 מחטו אסתר כדאוי (מעילט יג) (גוי) ישראל שנתיאשו מגאולת ככל סוף ע'
 סנה (גזר) הקב"ס גזר ועסה תקנה לאיש שאין לו גואל (גלף מיספה) חקק
 אה מרדכי משנס בנימין שאבנו כחוסן היה יספה (גש) מרדכי עגש (ללחח)
 לספר (הגואל) ל' לחם מגואל (מלאכי א') ר"ל העון שנהנו מסעודם אחשורוש
 (מלשר) קדם ממלאכים עירין וקדישין (אאל) אסחיל לומר קדושה כשו
 שאתז"ל (חולין ז"א) (כן) השכיל (גג) עמד ספר לסיום שונן לשונו על ישראל
 (דברה אה) ענין שאלו אביו שסחיה לאגג (אונן) מרדכי שיא מנימין
 שפרא ק אחי (כנסה) עס כנסה ישראל (דגלים לשלש) טום לדגלי ישראל
 להסעטת ג' ימים (המן) ל' ענין (המך) ה' סתוק דעת (לכס ישיבה) לשבת
 על כסא המלוכה (הוכערין) נמאכו כפיני אחשורוש (כגע) כהגים תור אסתר
 (ומחשבה) של אחשורוש להביאם (שום) אחשורוש עסה אותם לו לעזר (אורי
 ימיני) מרדכי נסדר להשיב כפשוטה אח ישראל שסוכנים (כלבוש) סק
 (רעות) לרעום אה הקב"ס הרועה כחשונה (ותשא) אסתר אח דגלים (כאלוה)
 כנפוחים סכ' (כי זאם) סליכסה לאחשורוש (עסאם יד אלס) ולם כנפוחים

קרובץ לפורים

וַיַּעַר חֲנָף כָּבֹל לְשִׁלּוֹחַ • וּבְהִגֵּיעַ תּוֹר בְּנֵינִי לְצִלּוֹחַ •
 וּבֵת אֲבִיחַיִל לְבִשָּׁה צִלּוֹחַ • מַלְכוּת • בָּהּ רָבָה מְרָבָה
 לְסִלּוֹחַ: בְּרוּךְ אַתָּה יי חַנוּן הַמְרָבָה לְסִלּוֹחַ:

ראה נא בענינו עד גואל חזק אתה

חַן • זְבֻדָּה מֵהַרְרֵי אֵלֵי זְכוּתָה עִמָּעַם בְּיַד בֶּן אֲבִי אֵלֵי זֹאת
 בְּבוֹאָהּ הַלּוֹם נִשְׁאַה עֵינַי לְאֵלֵי זְכוּרָה נָא לִי צְדָקַת הַרְרֵי אֵלֵי •
 זֶה הַכִּינָה לְאוֹת לְתַקּוֹן אֲרִיאֵל • תְּכַלֵּת • יָדָה עֲשׂוֹת לְנָא לִי
 אֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יי גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל: רַפָּאנוּ יי עַד וּרְחַמֵּן אַתָּה
 וְחַסֵּד • חֶסֶדָה חֲסִיד הַמְחֻלְלֵי • חוֹר וּכְרַפְסֵם וּחְלֵי •
 חִילָה רוּיָן רֵאשׁ פֶּתֵן מִגְּחֻלֵי • חֲרוֹן כּוֹ לְשִׁלּוֹחַ עוֹד מִלְּאֲפֵלֵי •
 חֵלֶת פְּנֵי אֱלֹהִים יי חִילֵי וְחֹרֵי • רַב חֲתָלֵי רוּפָא חוֹלֵי: בְּרוּךְ
 אַתָּה יי רוּפָא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: בְּרַךְ עֲלֵינוּ עַד כַּשְׁנַיִם הַטּוֹבוֹת
 לְפָנָיו • טַבַּע הוֹד אֲבִרְךָ • טַבּוּעַ הָיָה וּמוֹכֵן לְהֶאֱרֹךְ טַמְנָה
 וְסִתְרָה מִפְּרֹעַ יַרְךָ • טָמָא כְּהוֹגֵרֵל גְּפָנָה לְהַבְרִיךְ טִיב פִּינֵי לָהּ

רוח חכמים

ומרמזים (ויבער) ל' כסיל ובער (חנף) אחשורוש (לשלוח) לקבץ הנערוח (חור
 בנין) עת מולדת לבנין בהמ"ק (לבשה) מלכות בהללחה (רבה) הקב"ה המרמז
 לסלוח גידול בה המלוכה שלא ממנה דרוש שנה בהמ"ק (זכדה) נחלק לאסתר
 (מהררי אל) מהאבות (עמעם) לשון עמוס וכזוי כלומר שנכבה כמעט בעון
 שהול בן קיש בן אביאל שהתים לאגג (זאת) אסתר (הררי אל) האבות (זה)
 הקב"ה (לזאת) לנס ולמופת (לתקון חיאל) לבנין בהמ"ק ע"י בנה דרוש
 (תלנת) לפרכות לעשות בידה (המחוללי) יוצרי החכיד משך חוט של חסד על
 אסתר שהיתה ירקקת והלבישה (חור וכרפס כו') (חילה) נתן לה חיל לרויץ
 ראש המן (מגחלי) שלא ישרפני בגחליו (עוד מללכלי) שלא ישרפני עוד (תלת)
 שהפלה (וחור) הוא מוילחי לחרות (רב חתלי) חותל וחובש מכותי (לפניו)
 לפני הקב"ה היה טבוע הודו של יוסף שנקרא אברך והיה מוכן גם למרדכי
 כדי להעלות בזה ארוכה לישראל כדאיתא במדרש אסתר בטיה של רחל נסן
 שיה וגדולתן שיה כו' ביוסף כתיב ויקראו לפניו אברך ובמרדכי כתיב ויקרא
 לפניו ככה וגו' (עמנה) אסתר (מפרוע) מלגלות (כהוגרל) כשנפל הגורל

קָיָמָה אֲדָרָא כִּי בָא אֲדָרָא וְעִמְרָתָא בְּשַׁנְתָּא מִן בְּתָרָא בְּגִשְׁמָא אֲבָרְךָ:
 בְּרִיק אַתָּה יְיָ מְבָרַךְ הַשָּׁנִים: חקע בשומר עד כנסות הארץ
 מִבְּלִי יוֹדְעֵי דַת שְׁפַתֵי מְרַבֵּץ יִקָּר יְמִינֵי בְּדַת יְמִין רוֹבֵץ
 יוֹפֵי עֲדֵי עֲדֵיִים מְטַבֵּץ יִצְא מִלְבָּשׁ עַל יַד קוֹבֵץ יִרְשׁ מִתָּן
 שְׂאֵלוֹת יַעֲבֵץ זֶהב: יִמֵן לְאַסוֹף נְדָחִים מְקַבֵּץ: בְּרִיק אַתָּה
 יְיָ מְקַבֵּץ נְדָחֵי עַמֵּי יִשְׂרָאֵל: הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ עַד וְצַדִּיקֵנוּ בְּמִשְׁפַּט
 הַבְּתוּלוֹת: בְּהַקְבֵּץ שְׁנֵית בְּמֵאָהֶב: כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ
 הַשְּׁלִיכָה יְהֵב: כִּי צַדִּיק יְיָ צַדִּיקוֹת אַהֵב: כְּמַס דוֹב רֶשֶׁף
 לְהַב: מְלַהֵיב לְלֵהֵב: כְּרַה שִׁיתָה לְעַד לְחוּמוֹ לְהַבְתֵּב:
 גְּדוּלָה: קַפֵּץ בְּדִין מְשַׁפֵּט אַהֵב: בְּרִיק אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ
 אוהב צדקה ומשפט: ולמלשינים עד במהרה בימינו
 וַיֵּשֶׁם לַיְלָה וְתַנּוּמָה הַמְנִיעֵי לַיְלָה אֲשֶׁר תַּגִּין וַיִּרְבַּ הַנִּיעֵי:
 לְהַרְוֹת אוֹתוֹ הַצְנִיעֵי: לְהִיּוֹת לְפִלְאוֹ צְנוּעֵי: לְכַר זֶר יְהִיד

רוח חכמים

שהוא יכריך נסכה (ועמרת) מלכות ישראל (כשנת עובדך) כשנת שיתחילו
 נבנין כסמ"ק (נגשח אכרך) עש"ס כיום יוסד בית ס' וגו' הגסן תתן שריס
 (זכריס ח') (שפתי מרכן) בני יששכר סרובלים בין כחשפתיס ויודעיס כינה
 לפתיס (יקר ימיני) מכלס נחיקר מרדכי בלמוד סדת סרבלס כימיט של
 סקדוס כרוך סוף (של יד קובץ) מרדכי סקבן סורה על יד (ירש מתן) מרדכי
 ירש ספסנה סחל עתחאל בן קטו סהקב"ס לברכו כפורס ותלמידים (תמורס
 ד' ס"ו) (זהב ימן) סקב"ס סוף מקבן נדחיס סכין זכס לסמן לאספס כעד
 מרדכי (סבתולות) סקבלס אחסורוס שנית (כמלסכ) כלסנתו לאסתר ורלס
 לדעס מולדסס וחכס סחחקל כירך סכרותיס ותגלס לו (כבודה) אסתר
 סשליכס כסחונס סל ס' ולא סגידס אַת עמס (כמס דוב) אחסורוס סמן בלכו
 רשסי סלסנת כעסו עליס על סלל סגידס עמס זכמס נססכו לס"וף לסמן
 סהלסיכ כעסו על ישראל (כרס) סמן סכרס סוחס לישראל (לחוס) כשרו
 נשרף כניסכס לעד (גדולס) מדת סרסמיס סגדולס (קסן) מיכר סקב"ס וסקדימס
 למדת סדין (ליכס) בליל סכס נדדס סכמו (סרין וירב) סרשס וסנכריוכ (סרסע)
 רלסס על מעסיהם (אוס) סלילס (לפללו) לנפללוסו סיעסס כו לע"ל וס

קרובץ לפורים

וּבְאִשְׁמורוֹ הַכְנִיעַ • וְתַכְרִיךְ • יַחֲמִיז שָׁח זָדִים מְכַנְיַע : בְּרוּךְ
 אֶתָּה יי שֶׁבֵר אִיבִים וּמְכַנְיַע זָדִים : על הצדיקים עד כי כך בטחו
 פֶּתַר • מְלוּכָה מֵאֵז הִיָּה מוֹבְטָח • מֵאִלּוּ הִיָּה לְהַנְתֵּן
 לְבַת הַיּוֹבְטָח • מְלָכוֹת פְּשֻׁרוֹה מְרָאם הוֹטַח • מְטוֹבֵת זִו
 הוֹד מְבִטָּח • מְרֵאֲשׁ עַד עֵקֶב לְבָה פְּטַח • בּוּץ • לְהֵאמִירָה
 בְּמַעֲזוֹ וּמְבִטָּח : בְּרוּךְ אֶתָּה יי מְשַׁעַן וּמְבַטַּח לְצַדִּיקִים :
 ולירושלים עד לתוכה תכין

מְלָכוֹת • נַחֲפֹזָה פְּחֹז רְבִיד נְבֵל נִתּוֹן עַל יָדִיד מִיד מְעַבִּיד •
 נִשְׂאִי מַעַל פֶּל וְטַרְחוֹ הַכְּבִיד • נִינּוֹ פֶתְרוֹז לְהֵאבִיד • נִשְׂוֵאִי
 רָהֵם זָבֵד טוֹב הוֹבִיד • וְאַרְגָּמֶן • יִמְנֵם לְכוֹנֵן עִיר דָּוִד : בְּרוּךְ
 אֶתָּה יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם : אֵת צִמְח • שְׁמַע קוֹלֵנוּ עַד יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים
 בְּרֵאשֵׁהי סִים זֶר אֲשֶׁר הוֹפֵלֵא • סִגְתָּ שׁוֹשֵׁן עֲלוֹת מְשַׁפְּלָה •
 שִׁיַּחַת רְחוּמִים עֲלוֹת מְכַפְּלָה • שְׁעִיר וְאֵת שְׁרִידוֹ לְשַׁחַת
 הַפִּילָה • סְגוּרֵי כֶּלֶא הַפֶּן מֵאִפְלָה • וְהַעִיר • רוֹן כְּפִלָּה לְשׁוֹמֵעַ
 תְּפִלָּה : בְּרוּךְ אֶתָּה יי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה : רִצָּה עַד לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים

רוח חכמים

יֵסִיד) הַמֵּן (ובאשמורו) של לילה (הכניע) להמן (ותכריך יחמיו) והגודת
 בניו הספיל (מאליו) מאת הקב"ה (לבת) לאסתרן כשרוה) כשראו אותה מלכות
 ושרות (הוטח) נחפה ונחשך מראם (הוד מבטח) הוד מלכותה המובטח לה
 מה' (עד עקב) עד סוף (בוץ להאמירה) לרוממה כנגדי מלכות שהם כגדי
 שם (במעוז) כמעוז ובמבטחה בה' (מלכות) של החשורוש (נחפזה) נכסלה
 (כחזו) כראותם שרביט הוסיב של המן הנבל נתון על מרדכי מיד החשורוש
 שהעביר את ישראל (נשאו) להמן (וטרו) שהט יח לכל להשתחות להמן •
 (נינו כתרזו) בניו שנתלו על חילן גבוה כתרזו (כשואי רחס) ישראל (הזבִיד)
 חלק להם חלק טוב שנתן עשרו למרדכי ואסתר (ינגס) הכין להם (סוים)
 התנוסס (סוגת שושן) ישראל הסוגה כשושטים (שיחת רדומים) ע"י תפלה
 שישיט כמערת המכסלה (סגורי כלא) ישראל (הסן) הוסנו וילאו מאפילה

וַיְמַלִּכֶהּ • עֶזְרָא לְאִים מוֹרָאָה • עֲצוּרָה הִיְתָה לְכֵן מֵעַתָּה
 נִבְרָאָה עֲמִיתָה הַפְּנִיעַ בְּעֵדָה קְרִיָּאָה יַעֲרַת בְּאֵ דְבֵרוּ אֲשֶׁר
 רָאָה עֲנִוְתָם לְחֻזִּים שְׂדֵי הָרָאָה יְשׁוּשֵׁן חוֹחִים לְעֵבְרוּ בִירָאָה
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּחַוֵּיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן : מוֹרִים עַד וְעוֹרַתְנוּ סִלָּה
 תַּחַת • פֶּלְפֹּל יִגִּיעַ לְקַח טוֹב • פְּעֻלַת צְדִיק פְּעֻלָּם לְטוֹב
 פֶּאֶר אֲמַר אֲשֶׁר הוּא טוֹב • פּוֹר הַפֶּקֶד לְמִשְׁתָּה וַיּוֹם טוֹב •
 פְּדוּת כֵּן תַּחֲשִׁישׁ לְהֵרֵר הַטּוֹב • צְהִלָּה • וְנִמְרָה לְהוֹדוֹת לְאֵל
 טוֹב : בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׂמָךְ וְלֶךְ נָאָה לְהוֹדוֹת :

אלהינו ואלהי אבותינו • שים שלום עד וכל שעה בשלונך
 וְשִׁתִּי • צוֹאנָה לְמַעְרְכוֹת • קְצִינֹת בְּהִבְהִירָה מְמַלְכוֹת •
 רַגְלֵי אֵילַת בְּמֹת דּוֹרְכוֹת • שְׁבַעִים יְמֵי צַר עֲלוֹת לָהּ
 אֲרוֹכוֹת • הַקֶּפֶה עִם דוֹד לְעֵינֶיהָ בְּרֻכּוֹת • וְשִׁמְחָה • קוֹל
 שְׁמַע מִתְּרַבּוֹת • וְדוּבַר שְׁלוֹם מִפְּעוֹן הַבְּרֻכּוֹת : בְּרוּךְ אַתָּה
 יי הַמְּבַרֵּךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם : ח"ק

רוח חכמים

לאורס (וימליכה) לאסתר (עצורה) מעותדת סיתה לזה (עמיתה) מרדכי הספג
 בעדס ויקרא לה' (אשר ראה) בתלמו כדאיתא במדרש (ענותס) הכנעתס
 ולעקתס (לחזוים) לנביאים כמ"ס ואנכי הסתר אסתיר לרמוז על הסתרת פנים
 כימי הסתר (שושן חזיס) שפתידיס ישראל שנא' עליכס כשואנכ בין החזוים
 לענדו ביראס (תחה פלסול) ע"ס מאמרה בתרגום שני ואסיקו עלוי ספרא
 דאורייתא כד מבכך נשקא ומסלס בקסמא וסוין קריין בלר לך ומלאך וכו'
 ודל תחה ססתורה הנקראת לקח טוב סגייעה להסתלשות עפר לכן (סעלס
 לסוב) ספולת מרדכי סלדיק סערעט את ישראל עי"ו לתשובה ספאר) כוכות סאר
 לעד סתורה סנק"ח סויג נהפך ספיר (למסתח וי"ס) (להסר ססוב) סא"ק
 (וסחי סילנה) כסילאס וסחי למערכה סמספס (קלינות כסוכתרה) כסילאס
 ססס סרד סרדומי ומלכותה (אילת) ססתר (סנעיס ימי לר) ע' ימי ססין
 סנוית סרסנונות סל סססרוב לסססרובת סעלו לז סרובס (קספס) ססויקס
 סיסר עס מרדכי דודס לישראל סנא' עליטס סוין' ברכות/מסרכות/מן סססס
 ע"ס לסעלס סכ סקבלו למסס (ודובר שלום) סקב"ס דובר שלום לססס :

מתחילין שוכן עד עד ובזרא את הכל ואח"כ מתחילין כלן :
 אור עולם באוצר חיים • אורות מאפל אמר ויהי :

אִם אִשֶׁר בָּהּ דְּבוּקָה • הִפְצַת וּרְצִית לְצַדִּיקָה • לְהַנְחִילָהּ
 מִדְּבַשׁ מִתּוֹקָה • בְּאוֹר אֲרֻכָּה וְעִמּוּקָה • בְּהֵם בְּאֵהֵב לְחִשְׁקָה •
 פְּרִבִּיד לְצוּאָר לְחִבְקָה • גַּם הִיא בִּמְאֹד מִחֻזְקָה • בְּתוֹקֶף
 וּבְתִנְאֵי נַחֲקָה • מַעֲמוּ בְּלֵי לְסַלְקָה : אֲשֶׁרִי מִי זֹאת •
 בְּהַתְּחוּקִים בְּתִירָה זֹאת • בְּפִתְחֵי מוֹזוֹתֵי קְדוּשׁ : דְּרַשׁ בְּעַד
 נוֹטְרָה • וְגַם לְהִבִּיא פְּרָה • בְּעָרִם עֵבֹוד לְכַפְרָה • הֲלֵא פִּהֲטָאוּ
 בְּבֵן פְּרָה • חֲרַת עֲלֵיהֶם גְּזֹרָה • וְהֵנָּם בְּאִמִּירָה סוֹרְרָה • וְזֶה
 הַמִּקְבֵּל עֲתִירָה חֲשֵׁף מֵהֶם עֲבָרָה וְכֹל צוּקָה וְצָרָה וְכִרּוֹן פְּרָה
 אֲדַמָּה • בְּפִי יוֹנָה תִּמְהַ לְעַד בְּלֵי לְעֵלְמָה חֶסֶד דִּתְתַּמִּימָה •
 יַעֲטֵי בֵּה לְהַתְּרוּמָה • לְפָנַי יוֹצֵר נִשְׁמָה • טוֹעֵמִיה בְּטוֹב
 נְעִימָה • בְּלֵי הִיּוֹת לִשְׁמָה • בְּהוֹשִׁיבָה הָאָרֶץ הַנִּשְׁמָה :
 זֹאת חֶקֶת הַתּוֹרָה • יַעֲרוֹכָה בְּכֹל וְשִׁמְרָה • בֵּה לְהַקְדִּישׁ
 לְנוֹרָא • קְדוּשׁ :

יְקָרָה וְהַרְבֵּה תְּמִימָה • מִזֵּל מַיִם שְׁלֵמָה • וּבִנְקִיּוֹת וּבִטְהָרָה
 מְסִימָה • פֶּתַח חֶקֶק רְשׁוּמָה • לִשְׁמָה נֶפֶשׁ עֲנוּמָה • לְמַעֲלָה
 לְזִקְיָה וְלְרוּמָה • לְטַהַר חֲטָא וְאִשְׁמָה • וְלְמַחֹל עֵינַי וְעִימָה •
 עוֹד בְּלֵי לְהַאֲשִׁימָה • מִטְּהַרְתִּי גּוֹי אֶחָד • לְרִצּוֹת שֵׁם הַמִּיחָד :
 אִשֶׁר בְּכֹל פֶּה מִתִּיחָד • נֶפֶשׁ תִּיחֲשֵׁף מִפְּחָד • וְהַגִּיזֶנֶם בֶּל
 יִתְפַּחַד • בְּהַתְּפַלֵּם בְּלֵב אֶחָד • שֶׁנֶּאֱיָהֶם יוֹדְשׁוּ בְּאֶחָד •
 בְּפִתְּה וּפִתְּה וּפִתְּה • בְּעַבְדֶּם לְצִיר שְׂכָם אֶחָד : עַל יַד פֶּהוֹן
 נְתִינָתָה • לְכַבּוֹדוֹ מִתְּנָתָה • דְּקָדֵק בְּכֹל פְּנִתָה • פְּעֵלְתָה
 וְהַקְרַבְתָּה • הוּא יִקְרִיב אוֹתָה • וְהוּא יוֹצִיא אוֹתָה • צוֹפִים

לה

יִזְרַר לַפְרִשָׁה פְּרָה

הַפֶּלַל בְּטוֹבֵתָהּ וּמִתַּנִּים אֶת בְּרַכְתָּהּ כָּל קָהָל רַעֲיֹתָהּ: קְדוּשָׁה
 וְלֹא פְסוּלָהּ בְּלֹא מוֹס וְעוֹלָה: כְּקָרְבַּן כְּלִיל וְעוֹלָה: רֵם אוֹתָהּ
 עֲלֶיהָ בְּהַפֵּץ וְלֹא בַגְעִילָהּ: קָהָלוּ בָּהּ לְהוֹעִילָהּ: שׁוֹמְרֵיהָ
 יִנְצְרוּ מִחֲלָהּ: מִכָּל נִגְעַ וּמִחֲלָהּ: בְּשׁוֹרְרִים שִׁיר וְתַהֲלָה:
 תִּפְּן בְּכֹלֶם בְּרוּרִים: אֲשֶׁר שָׁמְךָ מִזְכִּירִים: וְזֶרֶק עֲלֵימוֹ
 מִים מְהוּרִים: קְדוּשׁ: הַכֹּל יוֹדוּ וְכוּ:

אִיפֹן כְּבוֹדוֹ יִתְרוֹמֵם וְיִתְהַדָּר: וְהוּא בְּעַרְבוֹת דָּר: עֲמוּי
 הוֹד וְהַדָּר: וְהַפֶּלַל יִגְדְּלוּהוּ בְּתִמְיֹד וּבְתָדָר: וְהַחֲיוֹת וְכוּ:

מיוסד ע"ס אי"ב

זוֹלָה אֲשֶׁרֶי כָּל חוֹסֵי בְךָ בְּאַהֲבָה יֵאָהֲבֶךָ: גּוֹי אֲשֶׁר אֶהְבֶּךָ:
 דְּבַקְתָּם בְּךָ: הֲלֹא אֶתָּה הַרְיִיב רִיבֶךָ: וְתִיֶסֶד אֶת נוֹךְ: זְכוֹר
 בְּנֶךָ וְאַהֲבֶךָ: תִּתּוֹמִי עַל לִבֶּךָ: מִתְּהַרֵם מִכָּל טְמֵאוֹתֶם: יֵה
 בְּפֶר נֹא אֲשַׁמְתֶּם: פּוֹשֵׁר תִּהְיֶה אַחֲרֵיתֶם לְעַד יִתְקִים שְׁמוֹתֶם:
 מִהַר עֲתִידָה תִּשְׁוֹעַתֶם: נֹאֹר כִּי אֶתָּה תִקְוֹתֶם: שְׁמַחֶם בְּשׁוֹבֵעַ
 שְׁמֹתֶם: עֲזָה תִפְאַר אוֹתֶם: פִּנָּה אוֹתֶם לְצַדִּיקִים: צְמַחֵי צִמְחָה
 לְחַבְּקֶם: קְדוּשׁ כִּבְּל עֲזוֹן נֶגְסֶרֶם בְּטוֹב חֻזְקִים שְׁמֹרֶם וּבְצִלָּהּ
 דְּבַקֶּם: שְׁנַנֵּם וּכְאֹזוֹר תִּדְבִיקֶם: תֵּאמֶר בְּדַתְךָ לְהַמְתִּיקֶם:
 כְּקָרִיעַת יַם סוּף וּכְמַפֶּת בְּכוֹרִים שׁוֹנְאִיָּה לְהַבְּקִיקֶם: עֲזוֹת וְכוּ:

כחזן מתחיל ברוך אתה עד ומושיע ומגן ואח"כ מתחילין כאן :

מְסוּד הַכַּמִּים וּנְבוֹנִים: וּמִלְמַד דַּעַת מְבִינִים: אֶפְתָּחָה
 פִּי בְשִׁיר וּרְנָנִים: לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל בְּגִי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים:

מיוסד ע"ס אי"ב

אֲצוּלָת אֱמֵן בְּצִרוּף זְקִיקָה: בְּנִבְכִיָּה זֹאת בְּלֹט פְּקוּקָה:

רוח חכמים

(אצולת חזון) הסורה שנאלס מהקב"ס סהיפס אללו חזון (משלי ה') (בלרף)
 מוקקה במגף (כנכיס) כמעמקיס (זאס) זאס חוקס סתורס של ערס חדומס

גְּלוּמָה עֲלוּמָה וְנִקְוָה • דְּבוּרָה עַל אֹפֶן חֲקוּקָה • הַסְּקָלָה
וְהַכְּעִזָּקָה • וְדַשׁוּנָה דִשׁוּן לְמִשְׁמַר חֲקָה יוֹר שְׁבַע־תַּיִם מִזְקָה •
חֹק מְהוּר מְטֵמָא מְחֻקָּה • טְבוּעָה בְּלֹא רְחוּקָה • וְהִיא
רְחוּקָה • יְהוּסָה אֲטוּרָה וְדַחֻקָּה : חִיּוֹן פְּתַמַּת חֲמוּקָה בְּהַ
מְחֻקָּה • לְמַדְרַת חֲשׂוּקָה • נַחֲקָה וְאֵת חֲקָה :
מְקוּמָה יְגֻלָּה מַעֲמֻקָּה יְדֻלָּה : חִיּוֹן לַעֲת יְגֻלָּה יְגֻנְיָו יַעֲלָה :
בְּרִיךְ אֲרַתָּה יְיָ מִגֵּן אֲבֵרָהֶם : אַתָּה גְבוּר עַד לַחַיִּיּוֹת מַתִּים
מִמֶּרֶה חֲקָה גִּזְרִי מִגְּבֻנֹן אֲמָרָה נְגִזְרִי נֶאֱמַן לְאֹזְנָה נְתֹאזֹר
נִצַּח עֲדֵי כֵן בְּנִזְרָה נִזְרִי סִלּוּל צְפוּנִיָּה חֲלִץ אֲזֹרִי סֶקֶר בְּאֲבִיָּה
וְנִחְשָׁב לְמֹו זֹר־עֲרֹךְ בְּהַ חֹק לְעַם מִפְּזוּרִי עֲבוּר מְלַפְתָּל עֲקֵשׁ
כְּמִין וּזֹר־ פֶּאֶר בְּקוּרִיָּה בְּאֵגֶד מְשׁוּר־ פַּעֲלַתָּה בַסֵּנֶן בַּעֲדֵי
כְּשׁוּר־ : חִיּוֹן צְפִינָה לְמַדְרַת עִם אֶל עֲזוּר־ צֹהַ צוּר לְצִיּוֹר־
צוּר צְרוּרָה לְאַלְעִזוּר :

רוח חכמים

(כַּנֶּס פִּקוּקָה) פַּעֲמִים פַּעֲמִים כֹּהֲסֵת: (גְּלוּמָה) ל' עֲסוּף וְכַסּוּי (וְנִקְוָה) גְּלוּמַר
פַּעֲמִים כְּנִקְיָקִי סִלְעִים (דְּבוּרָה) עַש"ס דְּכַר דְּכוּר עַל אֲסַנְיָו (מַשְׁלִי כַס)
(וְדַשׁוּנָה) וְדַשׁן שֶׁכֵּן הוּא לְמַשְׁאֵר לְסִפְרֵי עַמָּאִים כְּחֹק (זֹר) כֶּתֶר שֶׁלֶה (שְׁבַע־תַּיִם)
שִׁישׁ כְּפַרֵּשׁ ז' כֹּזְרוֹת וּז' סְבִילוֹת (חֹק) מְחֻקָּה חֹק שֶׁאֲפֵרָה מִטְּכַר עַמָּאִים
וְכַטְסָק כֵּה פִּמָּא (פְּבוּעָה) הַמְלֹוֹה חֲקוּקָה כְּתוּרֵס שֶׁנֶּא' עֲלִים וְלֹא רְחוּקָה הִיא
מִמֶּךְ (דְּכַרִּים ל') (וְהִיא) פַּעֲמִי פַּעֲמִי (יְחוּסָה) יְחַס הַמְלֹוֹת תּוֹלְדָהּ וּיְסוּדָה
(הַמְּבֹרֵס) כְּגוּרָה (כְּתַמַּת) כְּתַם עוֹן יִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּא' כֶּס חַמּוּקִי יִרְכִּיךְ הוּא נַחֲקָה
נֶאֱמַר סִפְרָה (חֲשׂוּקָה) יִשְׂרָאֵל (מְקוּמָה יְגֻלָּה) סִקְב"שׁ יְגֻלָּה עֲנִינָה וּמַעֲמֻקָּים
לְפַחֵד לַעֲת הַתְּגַלָּה שְׁכִינָתוֹ וְיַעֲלֵה (גְּבוּנִיּוֹ) יִשְׂרָאֵל סַמְחַגּוּנְיָו וְחוּסִים כּו
(מִגְּבֻנֹן) מַסִּינִי שֶׁנֶּקְרָא סֵר גְּבֻנְיָו (נֶאֱמַן) מִכֶּס נִתְאָזֵר לְהֶאֱזִיבָה וְלִהְבִּין פַּעֲמִים
(פַּדִּי כֵן) עַל כֵּן לְנֹזֶה הוֹכֵת־ כְּתַרָּה שֶׁהִפְרַח נִקְרָאֵת עַל שְׁמוֹ (סִלּוּל) לְסִלּוּל
דֶּדֶר לְגִלּוֹת לְאֹנִים (חֲלִץ) חֲנִלְיוֹ (סֶקֶר) כְּבוֹס (כְּאֲזִים) כְּשֶׁרֵשִׁי לְמִיחַתָּה (וְנִחְשָׁב)
ט חֲחֹק לְתוּזֹר סִלְיָו מִזֹּאֵר עַמּוֹ (עֲבוּר מִנְּסַתָּל) כְּדִי שֶׁלֹּא יִתְעַקֵּשׁ הַכּוּסֵר לְשִׁאֲלוֹ
שְׁמָה נֶקֶד כֶּהֱן כֶּס חֲחֹקֵס שְׁגוּרָה הִיא מִלְּפָנֶי (פֶּאֶר נְקוּרִיָּה) תְּסַלֵּת כְּכִיקוּד
יִפְסֵס כֵּה (בְּאֵגֶד מְשׁוּר) שֶׁלֹּא סְכִינְיָם כֶּס שְׁמִי שְׁמֹרֵס שְׁמֹרֵס אוֹ (כְּטַם) לְגוּרָה

לז יוצר לפרשת פרה

עולם ומלאו שלף תפצת להצדיק קהלך: חזו על בן אחיל
לך להנשים תחי אטומי פעלך ברך אתה יי מחיה המתים:
קפאין חוק אלפת היקר לוטת באור יקר חשוף לעם
מיקר לעמוד על עקר: רעבים לפענת דתיה פענת
מדותיה צמאים גמות הירדותיה גלה להם עדותיה: שמין
הגלים טהר מצרף ומטהר הרב לכבסם תמהר מעווים
אתם לטהר: תקרא כהן פחשאף באויב מתבהן:
חזו מהורים זרוק פמכהן תמור דם מקח אלעזר הבחן:

ומלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:

אמרתי אהבמה והיא רחקה שח איתא אל עדי זאת חקה
בלא נפלאות היא ולא רחוקה זאת פליאה היא ומרחקה
מלפניה משפט חקה ומאהרית תורה וחקה בחרות חקוקה
ובלוח לב מחקה מדוק תלולה ומשאול עמיקה מדרי

רוח חכמים

ואזרות יחד (פעולתה) מעשים נעשים ע"י אלעזר כגן הכנסים במלבושי שש
משור (לצור) למטה (זור נרורה) תזרור ביד אלעזר חוק הפרה בטעמה לזר
וחתום (להגשים) להמטיר התחיה על (אטומי פעלך) מעשי ידך הטמונת
בקבר (קפאון) התגלות (אלפת) ל' שגר אלפיך פי' החוק של הפרה (היקר)
שטעמו יקר ומכוסה ממנו (לוטה) ההתגלות הזאת היא מעוטפת (באור יקר)
הגנוז לצדיקים לע"ל (לפענת) לגלות (גמות) לגמוע ל' הגמיחוני נא (בראשית
כ"ד) (שמך) עון דגלי ישראל (מתכהן) שטעמה עלמך ככהן (טאורים) מיס
טאורים (המור) במקום דם הפרה שאלעזר הכהן היה לוקחו לזרוק (שח
חיתאיל) אשר שלמה על זאת חוקת הפרה (בלא נפלאות) היא כתובה בתורה
שנא' עליה לא נפלאות היא ואעפ"כ (זאת חוקת הפרה פליאה היא (מלפניה)
בתלת הפרשה כתיב זאת חוקת ובסוף כתי' וסופה לכם לחוקת עולם (בתורת)
בתורה התורה על הלוחות (מתוקה) גם זה ל' חקיקה (מדוק תלולה) היא גבוסה

יוצר לפרשת פרה

אֲרָקָא • מְסַלְתָּהּ חֲמוּקָה : בְּכֵן אֵין לְעִמּוּד בְּסוּדָה • וְאֵין
לְהַגִּיעַ יְסוּדָה • וְאֵין לְחַקוֹר חֶקֶה • וְאֵין לְהַחֲלִישׁ חֶלְקָה •
וְאֵין לִידַע עֲרֻפָה • וְאֵין לְהַבִּין דְּרָפָה • אֱלֹהִים הַבִּין דְּרָפָה :
חֵי וְקַיִם נוֹרָא וּמְרוֹם וְקַדוּשׁ :

חֲמוּם כִּרְאִשֵׁי כַחֲזוֹת אֲלַעוֹר בִּירְבֵי קִלְדִי

אֲצוּרָה וּמְפֹרְשָׁה • עֲצוּרָה וְלֹא מְפֹרְשָׁה • זֹאת חֶקֶת
הַפְּרָשָׁה • בְּכֹל שְׁנָה מִתְפַּרְשָׁה : לְבַעֲלֵי אֲסוּפּוֹת • חִידוּתֶיהָ
חֲשׂוּפּוֹת • וְכֹל צְרוּרוֹת פְּסוּפּוֹת • דְּקְדוּקֵיהָ סְפוֹת : עֲרוּכָה
וְשִׁמְרָהִי קְצוּבָה וּגְמוּרָהִי דְרִישָׁה וְאַמּוּרָהִי בְּקֶלֶה וְחֲמוּרָהִי :
זִינָה לְעֵינָיו • בְּפִנְיֵי מַעֲוִינָיו • וְהִגִּיָּה עֵינָיו • בְּפוּיָן מַעֲוִינָיו :
רַעַד כְּהַסְפִּית טַעַם תַּחֲלֵת מִשְׁנַתָּה • פְּרָה בֵּת שְׁתֵּים עֶגְלָה
בֵּת שְׁנַתָּה : בְּצַר צִיר תַּחַן כְּקֶשֶׁב שְׁמוּעָתָה • נֹא מְנִי יִפְרָה
מִיָּדָה הַלְכָה לְשַׁעֲתָהִי • יַדְעוּ בַּהּ הַלִּיכּוֹת וְשִׁנּוּן הַלְכּוֹת • אֱלֹהִי
הַנְּעַרְכּוֹת • וְאַלֹהֵי הַטַּתְּ הַלְכּוֹת • רֵאִיתָהּ אֵיךְ לְחַזוֹת • דְּמָה
אֵיךְ לְחַזוֹת • בְּאוּרָה מְלַהֲבוֹת • לְחַזוֹת לְמִי זֹאת : בְּדַבּוּר

רוח חכמים

חֲמִיּוּם (מְדַרֵי אֲרָקָא) מְסַלְתָּהּ עַל סֶלְחָן מַלְאֵם דְּרַפָּה (וְאֵין לְסַחֲלִישׁ) אֵין
יֹדֵם לְהַסִּיל גּוֹרֵל לְמַנּוּחַ חֶלֶק מְסוּדוּתֵיהֶם : (אֲלוֹרָה) סַמְנוּס הוֹאֵם עֲמוּנָה כְּבֹאֹרֵל
וּמוֹסְרָתָה מַדְעָה אֲדָם (כֹּל שֶׁנָּה) אֲטוּ קוֹרִין סַפְרָשָׁה הוֹאֵם (לְבַעֲלֵי אֲסוּפּוֹת)
לְחֲמִיּוּם (חֲשׂוּפּוֹת) גְּלוּיוֹת (וְכֹל לְזוּרוֹת) כֹּל כְּסוּדוֹת סְלִזְרוּרִים וְחֲמוּמִים
(כְּסוּפּוֹת) הַמָּה נַחֲמִידִים לְסַם לְחַקְרָם (דְּקְדוּקֵיהָ סְפוֹת) וְלַסְרִנּוֹת דְּקְדוּקֵי
סַמְנוּס (בְּקֶלֶה וְחֲמוּרָה) כְּקֹל וְחוּמָר (זִינָה) הַקְּבִי"ס תֵּלֵם אֲוֹתָם כְּמַסָּה כְּכֹלֵי
זִיין (כְּפִנְיָיו) כְּמִיּוּם סְפִינִימִים (כְּפוּץ) כְּשִׁנְפוּלֹ מַעֲוִינּוֹתֵיהוּ חוּלָה (רַעַד) מַסָּה
סְתוּמָם כְּסַקְסִיב מְהַקְבִי"ס חֲתוּת סַמְנָם שֶׁל מַסְכַּת סַרְס הַמַּחֲלֵת רִ"א אֲוֹמַר
פְּרָה כֵּם שְׁתִים וְסַחֲלֵם סַקְבִי"ס אֲמַר סַלְכָם מַמְשֵׁוּ שֶׁל כּוּ"ד (כֹּלֵי לִיר) מַסָּה
סַחֲמוֹק כְּתַחֲנָה (מִנִּי יִסְרָה) יִסְרָה יִסְרָה מַחֲלֵנִי אֲוֹתוֹ מַרְס סַלְכָם כִּנְל
(כְּנַעֲרָכוֹת) כְּנַעֲרָכוֹת וּמְסוּדָרוֹם כְּמֹרֵס (כְּמַחֲלָכוֹת) סַמְחַקְלוֹת עַל סַם אֲלִישׁ
פְּרִי אִישׁ עַד מַרְפִּי"ס (רֵאִיתָם) אֵיךְ שׁוֹמֵם וְאַלְעוֹר חוּלָה (מַלְאֲכוֹת) אֵין

יצד לפרשת פרה

שפ

אָמַר אֶל הַפְּהָנִים שָׁנָה עוֹז פָּנָיו • שָׁב וַיַּעֲרוֹךְ זֹאת לְפָנָיו •
וְהָאִיר עֵינָיו : יַעַן כִּנְאֹמֶר לוֹ וּלְקָחוּ לְטָמֵא • פְּלִצוֹת בְּעַתְתִּי
וְשָׁח מִי יִתֵּן מְהוֹר מְטָמֵא : קוֹשֵׁט אֲמַרִי פָּרָה • כָּל מְהוֹר
מְטָמֵא • וְאִיךָ הִיא תַעֲבִיר רוּחַ הַטָּמֵאָה : לוֹ הַגִּיד אֶל הַקָּה
חֲקָתִי וְמָה תִינַע לִידַעֲי עֲמִיקָה מִשְׁאֹל מָה תִדַע : יבֵּא אִפֶּר
פָּרָה • לְהַלְבִּין טָנוּף בֶּן פָּרָה • הַיּוֹת בְּפָרָה : לְסוֹרֶרָה בְּפָרָה :
חֵזוֹן רַפְזוֹ בְּוִיקָתוֹ אֵלֶיךָ פָּרָה • הַיּוֹת פָּרָתוֹ מוֹתְמַדָּת • שְׁכָל
הַפְּרוֹת כְּלוֹת וְשִׁלְךָ לַעֲד עוֹמְדָת : אֵל נָא וְכוּ
לְמַהֵר טָמֵאִים • לְטָמֵא מְהוֹרִים • בְּאֹמֶר קְרוֹשׁ :

מיוסד ע"ס א"ב

אֲמַרָה סְנוּנָה וְצִרְוֶפָה • בְּדוּלָה בְּדָתָה מְעֵרוּפָה • גְּדוּלָה
כְּרַעֲנָן לְתִרְוֶפָה : דְּרוּשָׁה בְּזִקּוֹק שְׁבַעָה מִשְׁבַּעָה • הַזִּיזוֹת
טְבִילוֹת וְכַבִּיטִים שְׁבַעָה • וּפְרוֹת וְכַהֲנִים מְהוֹרִים וְטָמֵאִים
שְׁבַעָה : זְקִנֵי גִזִּית תְּמִימִים מִמּוֹם תְּבוּאִיהָ יִבְקְרוּ לְבַל הַיּוֹת

רוח חכמים

יבנה בעיניו מלבאר ולכרואת לישראל את האזוז והארז ושני פולעת שהם
משליך כשריסם הסרס (למי זאת) לישראל שנח' פניסם מי זאת עולה (בדבור)
כשנאמר לו אמור אל הכהנים וגו' אמר לפניו אם נעמלו כמה יסגרו ולא
סודיעו סקב"ס מיד היו פני משה משתנים (כז) סקב"ס ויערוך לפניו פרשת
סרס (סגור מסמא) שהסרה מעמאת הפוסקים בה ואין תסר פעה"ס (קסע)
אמיות (סנוף בן סרס) תסא סעגל (בויקחו אליך) רמו בהיבת אליך שאמר
סרס של משה לא יכלה (סנוס) ללוט כדבר שמסנין אותו כמסונת (מערוסה)
מעגלה פרוסה (כרענן) כאלין רענן (לתרופה) לישראל לטהרם מטומאותיהם
(דרושה) נדרסס (בזקוק שנעה) פש"ס אמיות ס' אמרות סבורות מזוקק
שבעתים ודרשונו במדרש על ס' פרה שיש בה שיעיות סרס כזמפרס ססיסן
ואזיל (סזויב) ז' ימים מזין על סכסן הסורף את הסרס (סנילות) ז"ס סוכי
אלכסו דרס סרס (וכסוסים) ככוס כגדיו (ופרוס) ז' פרות אדומות נעשו
כמקדס כדאי' כמס' פרה ס'ג (וכסנים) ס' סעמיה כסן נזכרו כפרסה וכלרוף
ססס וסססן סס ז' (זקני גוים) ססססרין סיסנים כלססס סגזים (תבוה"ס)

בַּהּ מִים • טְהוֹרָה תְהִיָּה לְאֲדָמוֹת כְּמַמּוּם : יַעֲשֶׂה מִהוֹן בְּהֵן
 כִּבְשׁ פָּרָה כִּפְּהָ מוֹל אֲמָם בְּהוֹד תִּפְאָרָהּ לְהוֹצִיא בְּהַתְּמוּמָה
 חֵטָא תָמָה מִפִּירָה : מִסְעָדָיו אֲתוּ יִצְאוּ לְהַר הַמְּשֻׁחָה : נַחֵץ
 טְבוּל שְׁנִית עֵבוֹר פּוֹרָה שׁוֹחָה • סֵדֶר מְעַרְכַת וּלֹא שָׁהָה :
 עֵמֶד מִקְדָם וּפְנֵיו לְמַעַרְב • פָּרָה שְׁחַט וְדָם לֹא עָרַב • צֵת בַּהּ
 חֲרִיזוֹת וּמִוִּקְדָה הֶרֶב : קָם מוֹל שְׁעַר אִיתוֹן וְדָם שִׁבְעַ יוֹזָה •
 רַעֲנָן אֲרוֹז וְאֲזוּב וּשְׁנֵי יַחֲזָה • שִׁמְעַ לְכָל עֵץ אֲרוֹז זֶה וְאֲזוּב
 זֶה : תִּרְגְּלָהּ וְחִלְקָהּ לְשִׁלְשָׁה חֲלָקִים • כָּל מִשְׁמְרוֹת מִנֶּה
 טְחִלְקִים • תְּכוּנָה לְמִשְׁמַרְתָּ עַד נִקְוִים יָקִים : לְטַהַר וְכוּ'

וּבְכֵן וְלֵךְ תַעֲלֶה קִדְשָׁה כִּי אֲתָה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ :
 אֵין לְשׁוֹחַח עוֹצֵם נִפְלְאוֹתֶיךָ אֵין לְהַגִּיד חֶקֶר דְּתוֹתֶיךָ אֵין
 לְהַבִּין תּוֹקֵף מַפְעֵלוֹתֶיךָ • אֵין לְפַעֲנַח עֲזִמְק פְּלֹאוֹתֶיךָ • אֵין
 לְעַמִּיד עַל סַפֵּן מַדּוֹתֶיךָ • אֵין לְחַקוֹר סוּד חִידוֹתֶיךָ • וְאֵין
 לְהַשְׁמִיעַ כָּל תְּהַלּוֹתֶיךָ אֵין לְגַלּוֹת סוּד עֲדוֹתֶיךָ : הַמְּפוֹרָשׁוֹת

רוח חכמים

מספרים (לאדמות) שלא יסיה מוס באדמומות שלה (כדש) מדרגות מהר הבית
 לכר המשה (כפה) והיו עושין כסין על גבי כסין וכל כפה היה חללה מכון
 נגד רגלי הכפה שלמעלה סימנה ורגלי הכפה נקראו אוס שהם סתומים בלי
 חלל וישו כן מפני קבר התהום שלא תהיה שם עומאה רלוזה שבוקעת ועולה
 (עי' חס' פרה ס"ג ו') (תמימה) פרה האדומה (תמה) ישראל (מסעדין)
 שהנים המכביעין אותו (עבור כורה שוחה) מפני הדוקים שלא יאמרו
 במעורבי שם היתה נשפית לכן היו מטמאין את הכהן השורף את הפה
 וסובל (מקדם) במזרח (נת) היות בה זמורות של דקל (סרב) סרבה (שמע)
 השמיע לכל העומדים שם (תרגלה וחלקה) היה מרגיל את עינו ומעיין
 באפרה לחלקה לג' חלקים א' ניתן בחיל למשמרת לב"י וא' בהר המשחה
 לקדם הכהנים וא' היה מתחלק לכל המשמרות וממנו מזין כל ישראל (תכונה)
 סכונה יקרה הכי למשמרת לב"י (עד נקוקים יקים) עד יקים המתים השוכנים
 בנקיקי האדמה (ספן) תעלומות

סתימות • הגליות עלומות • המבוארות חתומות • המשוננות
 עצימות • החקוקות רשומות • החסרות מיתרות • האסורות
 מתרות • השחורות צהורות • החשיפות אסורות • הפרוטות
 אצורות • הכלולות עצורות • הקלות חמורות • מוציא מזלות
 יקרות • מתיר מאסורות מתרות • נותן משמאות מהורות •
 מן החלב שומן הלב • מן הדם טחול הדם • ומבשר בחלב
 כחל החלב • מכלאי בגדים תבלת בפרין • מאשת אח יביס
 האח • מאשת איש יפת תואר לאיש • מטמאת נדה • מהרת
 בתולי אשה • מהתר אסור • ומאסור התר • מטמא מהור •
 ומטהור טמא • בהרת מטועט מטמא • פרהה בכלו עוד כל
 מטמא • המת בבית אינו טמא • יצא ממנו אותו מטמא •
 שעיר יום כפר מכפר על כל טמא • וכל מעסיקיו בגדים
 מטמא: פרה אדמה עושיה מטמאה • והיא עושיה לטהר כל
 טמאה: ואפרה נעשה אב הטמאה • והיא מטהרת אבי אבות
 הטמאה: בכן אין להבין סוד הירדה • ולא זקוק אמרתה •
 ולא צרוף נורותיה: בכן אין להמיר • ולא להתמיר • אין
 להרהר • ולא להרתר • אין לידע • ולא לידע • עמקה ששאל

רוח חכמים

(משוננות) השטחם ופונגלים נסיו (עלומות) סגורות (חקוקות)
 בחקיקה עמוקה (רשומות) אין ניכרות לנו רק כרושס קל (חסרות) יש
 מלות כמורס חסרות מות וסמם מורות הלכות כחותיות מותרות
 (סאורות) יש מן האורות שלפעמים הם מותרות כדמורס לקמן
 (למורות) לבנות (החכמות) העלות (אסורות) סגורות וחומות (הסדוקות)
 המורסות כמורסות (אורות) נסתרות כבאור (הכלולות) כללותיה (מזלות)
 מדברים וזלים וקלים (מן המלב) התיר (שומן הלב) שדומה לחלב (המת בבית)
 סמוכר אפי' מת נמשי אמו שיהא ניתו אינו מטמא אותה (יאל) הסוכר
 ממייס אצלו זה (אני אבות סעומאה) חרב שעשה בחלב שיהא כחלב
 (לסמיר • לסמיר) ל' חלף ומורס (למרת) לעבר

וְצַר לַפְּרֶשֶׁת פָּרָה

עֵזְרָא בְּהֵן : וְכַמוּ בְּאִשׁ נִשְׂרָף • בֵּן בְּאִשׁ תּוֹשֵׁרֶף • וְכַמוּ מִזְחַן
 וְהוֹדֵק עַד עַפְרֵי • בֵּן תּוֹדֵק וְתַעֲשֶׂה עַפְרֵי : וְכַמוּ הוֹשֵׁלֶף עַפְרוּ
 אֶל הַמַּיִם • בֵּן תּוֹשֵׁלֶף עַפְרָה אֶל הַמַּיִם : וְכַמוּ נִפְלוּ בּוֹ שְׁלֹשׁ
 אֶלְפֵי יוֹשֵׁר • בֵּן יִפְלוּ בְּהַ שְׁלֹשֶׁת מִיְּנֵי כּוֹשֵׁר : וְכַמוּ מִנֶּף עִם
 מְהוּרֵי • בֵּן תִּמְמָא בְּמַנְעַ בַּל מְהוּרֵי : וְכַמוּ מְהוּרֵי עִם בּוֹ נִמְמָא •
 בֵּן תִּמְהוּרֵי אִישׁ אִישׁ נִמְמָא : וְכַמוּ פִּזְרֵי פִּשְׁעוּ לְכָל הַזֶּרֶם שְׁמוּר
 לְחִמְמָתֵי • בֵּן תְּהָא לְמִשְׁמַרְתָּ לְמִי חִמְמָתֵי : לְהַדְרִיחַ דְּמַיִם לְכַבֵּם
 כְּתַמְיֵי לְנִקְוֹת מְנַפִּים • לְהַרְחִיץ צִיָּאִים • לְהַלְבִּין חִמְמָאִים •
 לְמְהוּרֵי מְמָאִים • לְקַדְשׁ קְדוּשִׁים • לְהַצְדִּיק עֲמוּסִים : בְּעֵץ אֲרוֹ
 לְעִנְפִים כְּאֲרוֹ • בְּאֲזוּב לְנִדְכָאִים כְּאֲזוּב • בְּשֵׁנֵי לְשַׁפְתוֹתֶיהָ
 כְּשֵׁנֵי • בְּתוֹלְעַת לְאֵל תִּירָאֵי תוֹלְעַת • לְבַל יִתְנָאָה מְתַנָּאָה
 כְּאֲרוֹ • שְׂאֵם לֹא יִסְףָּ כְּאֲזוּב וְיִחְשֹׁב כְּתוֹלְעַת • לֹא יִשְׁתַּר
 בְּאֲזוּב וּבְשֵׁנֵי תוֹלְעַת • וְאֵם לֹא יִשְׁפֹּף לֵב בְּמַיִם • לֹא יִשְׁתַּר
 בְּזִרְקַת מַיִם • וְמָה יִתְנָאָה חֲצִיר יִבְשׁ • נֹכַח אִשׁ אֵשׁ אֵיכְלָה
 אִשׁ : וְמָה יַעֲזוּ צִיץ נָאָה • נֹכַח אֵל נָאָה נָאָה : וְהוּא רֹכֵב
 שְׁחָקִים בְּנָאָה • נָאָה עַל נָאִים • מְתַנְשָׂא עַל נְשָׂאִים •
 וּמְתַנָּאָה כְּאֲרוֹ עַל מְתַנָּאִים • וְעֵנִי כְּאֲזוּב עַל נִדְכָאִים וְצַר
 בְּעוֹלְמוֹ הַמִּשְׁהָ מִיְּנֵי נָאִים • יִשׁוּר בְּבַהֲמָה • אֲרִיָּה בְּחַיָּה •
 נִשְׂרֵף בְּמַעוֹפְפִים • אֲרוֹ בְּעֵצִים • וְאֲדָם בְּכֹלִם • וְסִלְפָּה
 מְתַנָּאָה עַל כֹּלִם • לְבִשׁ נָאֹת מְכֹלִם : חֲקַקְסֵם בְּכֵם שְׁבִיבֵי

רוח חכמים

לְסַמְיָדוֹ (נִשְׂרָף) סַעְגַל (סַלְסַת מִיָּי כּוֹשֵׁר) עֵץ אֲרוֹ וְאֲזוּב וְכַמוּ תוֹלְעַת (סַסַר)
 עִם בּוֹ נִמְמָא (סַסְלִיךְ אֲשֶׁר לְמַיִם וְסַסְקֵן וְנִדְקֵן כְּסִיסוֹת) (לְכָל הַזֶּרֶם) עֵזְרָא
 סַעְגַל מִנִּשְׂרָף לְשׁוֹלֵם לְכָל פּוֹרְעָנוֹת (לְעַנְסִים) לְסַמְתַּנְשָׂאִים וּמְעַנְסִים אִ"ס
 כְּעַנְסֵי סַלְרוֹ (לְסַמְתוֹתֵים כְּעַנְיֵי) כְּנִי עַסְסִיכֵי (סַסִּיכֵי ד' ג') (לְחַל הַיִּרְאֵי
 סוֹלַמַת) לְיִשְׂרָאֵל עַסְסִיכֵי (יִשְׁעִים בְּרַל יִדֵי) (נִכְסֵם) נִכְסָא סַסוּס סַנְיֵי סַסֵּי

יוצר לפרשת מרה

אִישׁ • אַרְבַּעַה בְּבִים מַעֲלָה • וְאַחַד בְּבִים מַמָּה • כִּי כִסּ מַעֲלָה
 סִבָּן בְּנֵגֵד כִּסּ מַמָּה • וְכֹל אֲשֶׁר יֵשׁ בְּמַעֲלָה יֵשׁ בְּמַמָּה •
 כִּסָּא מִיָּד כִּסָּא • הֵיכַל מִיָּד הֵיכַל • מְקַדֵּשׁ מִיָּד מְקַדֵּשׁ • זְבוּל
 מִל זְבוּל • מִזְבֵּחַ מִיָּד מִזְבֵּחַ • בָּנִים מִיָּד בָּנִים • עֲבָרִים מִיָּד
 עֲבָרִים • מְלֹאכִים מִיָּד מְלֹאכִים • מְשָׁרְתִים מִיָּד מְשָׁרְתִים •
 צְבָאוֹת מִיָּד צְבָאוֹת • פְּרוּבִים מִיָּד פְּרוּבִים • אֲלֵפִים מִיָּד
 אֲלֵפִים • רַבְבוֹת מִיָּד רַבְבוֹת • קְדוּשִׁים מִיָּד קְדוּשִׁים •
 מִתְנַת מִיָּד מִתְנַת • מַעֲרִיצִים מִיָּד מַעֲרִיצִים • מְקַדְּשִׁים
 מִיָּד מְקַדְּשִׁים • וְקִדְשָׁה לְקְדוּשׁ מִשְׁלֵשִׁים : כְּכַתוּב וכו'

יוצר לפרשת החודש

מסחילין שוכן עד פד ובורא את הכל ואח"כ מתחילין כאן :

אור עולם באוצר חיים • אורות מאפל אמר ויהי :

מיוסד ע"פ אי"ב
 אֹת זֶה הַחֹדֶשׁ • אֶצֶת מְבַל לְקַדֵּשׁ • וְבו יֵשׁע לְחַדֵּשׁ •
 בּוֹחֲרִיקָה תּוֹבְעִים אוֹתָהּ לְקַדֵּשׁ • וְאַתָּה אוֹתָם מְקַדֵּשׁ • אֵל
 נַעֲרִץ בְּקִדְשׁ נִאֲלַתָּם עֵתָה תַחֲדָשׁ וְצוֹרְרִיהֶם פִּתְאֵם לַהֲדָשׁ •
 וְכֹל פֶּה יִרְזַם וְיִקְדֵשׁ : הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֵם • בְּכֹל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם •
 נַחֲלָה בְּכֹל קְהִלָּתְכֶם • קְדוּשׁ : דְּרִשְׁתוּ מִכָּל חֳדָשִׁים וְהִנַּחֲלֶתוּ
 לְקְדוּשִׁים הַיּוֹת בּו מְקַדְּשִׁים : הוֹמַנְתוּ לְשָׁלִישִׁים • לְאַפְרָתִים
 מִגְּלִישִׁים • לְמִנּוֹת בּו עַד שְׁלִישִׁים וְבו תִּשְׁלִי קְדָשִׁים • וְהַחֲמוּל
 עַל צֵאן קְדָשִׁים בְּבֵית קִדְשׁ הַקְּדָשִׁים : זְכוּרֹן שְׁבוּעַת בְּרוּכִים •
 הַנַּחֲלָה לְמְבוֹדְכִים • לְהוֹשִׁיעֵם מִיַּד מַפְרִיכִים • חוֹנֵן דָּלִים

רוח חכמים

(לרנפס) שור ארזי נשור ואלהם (ואחד) ארז (ככס מסיה) בניסמ"ק שגכס
 פלדיס (כניס) ישראל (מול כניס) פלאכיס שמקראו כמי אלסיס :

יצר לפרשת החודש

וְדַעִים חֶמְלֶת עַל נִמְכִּים אֶעֱר אַתְרִיק מִשׁוּכִים טוֹב טַעַם
 מְאֲרִיכִים וּלְפָנֶיהָ לֵב שׁוֹפְכִים בְּרֹאשׁ יָרַח מִמְּלִיכִים
 יִקְבְּצוּ עִתָּהּ מִקְהָלִים בְּיוֹפֵי הָאָרֶץ מְכַלְוִלִים וְשֵׁם הַשִּׁטָּע
 פְּלֹגִים כְּבוֹד שִׁמְךָ מַעֲלִים בְּשִׁיר וּבַתְּחֵן מִתְּפִלִּים
 בְּחֶשְׁבוֹן רֹאשׁ רַגְלִים לְפָנֶיהָ יְהוּ כַסְּגִלִּים כֹּל זֹעֵי רַגְלִים
 מְשׁוֹרְרִים וּמְהַלְלִים וְזֶה גִדְלוֹ מַעֲשִׂים לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת
 וְנִסִּים לְבָנִים אֱהוּבִים וְעַמּוּסִים נִצְלוּ מִיַּד בְּתֵרוּסִים אֲשֶׁר
 אוֹתָם מַעֲשִׂים וְהוֹעֲמָתוּ הַיּוֹת שִׁשִּׁים עֲזוּנָאִיהֶם בֵּים דּוֹרְסִים
 וְכִנֵּת רֹאשֵׁימוֹ רוֹפְסִים כִּי בְנוֹהֵמְהוּ חוּסִים עוֹלָצֵי בְשִׁמְחוֹת
 יִשְׁיֵשׁוּ בְרוֹב הַצְּלָחוֹת וְיִתְמַלְטוּ מִכָּל אַנְחוֹת פּוֹדָה אֶל־י
 הַרוּחוֹת הַפְּעֵלָה בְּכָל שְׂבָחוֹת יִמָּה אֲזֵן לְשִׁיחוֹת צוֹרְרֵי
 תִּפְּלוּ בְשׁוֹחוֹת וְנִפְשׁוֹתֶם תִּהְיֶינָה שְׁחוֹת בְּכָל רַע מוֹכָחוֹת
 קָדוֹשׁ יִקְבֵּץ עַדְרִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֲבִירִים אֲשֶׁר לְפָנָיו הֵיוּ
 בְרוּרִים רְצָה בְּבָנִים מוֹבְחָרִים מִכָּל צַד וְעֹבְרִים לְפָנָיו
 הַיּוֹת מְשַׁמְרִים שֶׁקֵּד עֲלֵיהֶם בְּלֵיל שְׁמוּרִים וְקָטַל לְמַעַנֶם
 בְּכוֹרִים וְהוֹצִיאֵם בְּפִדּוֹת מִדְּרָרִים חַוֵּן תִּפְּן בְּאֵנִי יִשְׁנָה
 וְתִצְלַגְהָ מִעַדְיָנָה בְּרֹאשׁוֹן לְחֹדְשֵׁי הַשְּׁנָה קָדוֹשׁ הַכֹּל יוֹדוּ
 אוֹסֵן כְּבוֹדוֹ מְשַׁבְּחִים בְּכָל הָעוֹלָם וְהוּא מַעֲיֵן כֹּל נַעֲלָם
 וְבָאוּ בְּפִתְחֵי אֲגָלִים וְהִכַּל יְרוּמָמוֹתוֹ כְּאוֹפְנִים לְעוֹלָם וְהַחַיּוֹת

מוסד ע"ס א"ב

וְזֶלָה אֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּעִבּוּרֵם עֲשִׂית נוֹרָאוֹת גְּלוּחַ
 בְּרַבְבֵי צְבָאוֹת דְּגִלְיָמוֹ לְהוֹצִיא מִתְּלָאוֹת הֵם פְּנִשְׁרִים
 נְשׁוּאוֹת וּמְשִׁאֲרוֹתָם נוֹשְׂאוֹת זְבֵד טוֹב מִלְּאוֹת חֶסֶד
 בְּעֵינֵיהֶם רוֹאוֹת טוֹב בָּנִים כָּלָם יוֹדַע פְּרִי מַעֲלָלִים כֹּל
 הַדְּרָקָה נְהַלֵּם לִפְנֵי הַתְּלִילִים כִּלְא כָּל מִשְׁאֲלָם נוֹאמֵי

יוצר לפרשת החודש

רעתם הפילים • שבע מן האכילים • על כל אום עלם :
 פצו פה • שירה • צדקו לאיום ונורא • קול תודה וזמרה •
 רננו לשירה • שם הנכבד והנורא • שבתו להעיד במורא •
 תקפו כלם להתאזרה • תבות כקריעת ים סוף וכמפת
 בכורים להגבירה : עורת • שמונה עשרה

כחון ממחיל ברוך אתה פד ומושיע ומגן ואח"כ מתחילין כחן :
 מסוד חכמים ונבונים • ומלמד דעת מבינים • אפתחה
 פי בשיר ורננים • להודות ולהלל פני שוכן מעונים •

^{מסוד עם א"ב}
 אתיה עת דודים פגעה • באתת ועשר פוט נגעה • גישת
 צקון מכפל בפגעה • דלג פעם וזאת רגעה : השנית עופר
 כהרף ארבות • ותהל ארף בתבס תערובות • זמן קפץ
 עשות רבות • חדשים וגם ישנים להרבות : מס וידא ועדן
 שנה יקץ כישן וער כמשנה : חיו כסף ודפק בפתחי ישנה •
 לחפשה בראשון לחדשי השנה :

לי עוד תגנון • בפסוח וגנון : חיו בגונגה לבנון • במגנת
 יצון : ברוך אלה יימגן אברהם : אתה גבור עד להחיות מתים

רוח חכמים

(חמים) ניהא פה בגאולג (כנעה) כהגיעה (באחת ועשר) עם כל חכס
 זכעזר מכות שמחם גם מכת דנר (סוס) מזרים (גישת) הגשת התסלם
 מהאגום כישנים נחערת המכפלה (כפעע) כהגיעה לפני הקב"ה (דלג)
 סקנ"ה דלג לפד אחד לקרב כקן ק"ץ שנה שגור לענותה ת' שנה וגאלס
 לר"י שנה וכסייען רמו זאת נמלת פע"ס שכוף כמין ק"ץ (וזאת) ישראל
 שנה"ה כהס מי זאת עולם (עופר) סקנ"ה שדומה לעופר כאילים (שה"ש ב')
 (מחר) מן כחרכים (והתל) וחנש ארוכה לישראל (נחנם) נזכות שהתכוסמו
 נהערונת דס פסח ומילס (זמן) כשעבוד קפן עליו (חדשים) מלות חדשים
 לכרבות לסס על שיטות שכיו נידס (ועדן שנה) שינס זמן כשעבוד שגור
 מליכס (ישנה) ישראל שכפונ כהס אגוי ישנס (לחפשה) לשלח לחפשי (תגנון)
 מג עלי עוד כנמזרים שפחתם על נסי ב"י (לנטון) כהמ"ק (כמגנת) כמשים

יוצר לפרשת התורש

מְרִימֵי עוֹל עֲגִלָּה לְהִקְאוֹת • כִּכְאֵב הֵגַת לְהִרְאוֹת אוֹת •
 נֶאֱקָה הַחִישָׁה קִין הַפְּלִאוֹת • נִהְצוּ לְמֵאֲתוּם וְעִשָׂר אַרְבַּע
 מֵאוֹת שָׁה הַכִּסְבָּה לְעֵקֶד צוֹר • סִים זָכְרוּ בַּפֶּקֶד נִצּוֹר •
 עֲנוּסִים פִּאֲתוּ לַעֲת בְּצוֹר • עֲדִימוֹ לְשִׁי יֵהָא עֲצוֹר : פִּלֵּא
 עֲשׂוֹת נִגְדֵי אֲבוֹת • פֶּץ מִבְּעֵשׂוֹר לֹאסְרוֹ בְּעֵבוֹת : חוּן צְלִיחַת
 יָדָן בּוֹ לְהַתְּנוּת • צִפִּית שָׁה לְבֵית אֲבוֹת :

לָהּ עוֹד נִקְשִׁיבָה • מִפְּעֵינִי הִישׁוּעָה נִשְׁאַבָּה : חוּן שִׁשׁוֹן
 יִשְׁעָה לְנוּ הַשִּׁיבָה • זַבְתְּהִית נִשְׁמֵם נַחֲשִׁבָה : בְּרוּךְ אַתָּה יי
 טַחִיָּה הַמֵּתִים :

קִיחַת עֲלִית עֵקֶד־הִיא נִצְבָּה בַּפֶּקֶד־הַיּוֹכֵחַ בְּתֵרֵי שְׂקֵד •
 רִשְׁפֵי לוֹד לִיקֵד : רַחֲשׁ יִשְׁנִים פְּעֵרֵב • דֵּם הַבּוֹסָה פְּעֵרֵב •
 קִין חֲשׂ וְקָרְבִי לְעוֹרֵר בְּתַנִּין קָרֵב : שְׁמַע מִכֶּסֶת פִּסְחִים אֲשֶׁר
 פָּסּוּ פִּסְחִים • הִיא צִבְתָּה בְּכִלּוּהִים • לְהַצִּיָּתֵם פְּקוּצִים

רוח חכמים

הוא מן שמו ינון (מרימי עול) כמזרים כסרמו עולם (עגלס) ישראל
 (מכאב) שהיה להם (סגת) דברם למשם (נלקה) לעקת ב"י (נחלו) נמכרו
 (סיס) נכמן (בפקד נצור) שמור כפקדון (עמוסים) ישראל (נצור) זרם (עדימו)
 נעדם יכה עלור זהות כפקידס כללו כניאו שי (פלא עבות) כדי לעשום
 פלא לעיני חבובינו טוב לקחם ספסת מנעשור שיראו כמזרים שישראל זוכים
 מופנות לטייכס ולא יוכלו להלילם (לליחת) נקיעת (בו לסתות) לתת לזם
 בוס לבקיעת ירדן בימי יחשע שתיכס ג"כ ב"י לחודש זכות (לסיס) נקור
 שסס (קחת עליס) לקחת וסעלאח ילחק לעקידס (בפקד) לפקידס ולזכרון
 (תויכת) הטר פסן ולפיד אש שפכר בתוך בין כמזרים של הנרכס חנינו
 שסיס (פקד) וזריו מלומ זאת סיחס כדי לשרוף (רשפי לוד) זיקי לוד כלומ'
 כמזרים בני לוד (פי' רש"י בראשי' פ"ו י"ז) (רחס) הפלת סאנוס ישיני פסר
 (כערב) כשסיחס פריסס להקב"ס (דס תבוסס) הערובת דס ססת וסילס
 שססתוססו ישראל כסס (במזין) כפסס (שמע) זכות קנוסס לסמטס פי
 סססיסס (תשר כסו) שנטע (ספוחיס) זוכחי ספסת (כסלוחיס) פלריס (קדי

כְּסוּחֵיהֶם. תִּרְפִּים כְּדֵי לְמַעַט • מְנוּיֵי מְתֵי מַעַט : חוֹן תִּקְרָא
 תְּדַדַּת מִלֶּקֶד מְלֶחֶם עֵט • הוֹרֵשׁם לְהַפְנוֹת בּוֹאֵם יַמְעִי :

הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם לְשִׁמּוֹר • בְּסִכְסֵם אִסְיֵי הַר מוֹר • וְאַתֶּם
 יֵאל יִגְמור • שְׁלֹשֶׁת אוֹתוֹת בּוֹ לְשִׁמּוֹר : דוֹרֵשׁ זֶה חֹדֶשׁ
 בְּחֹדְשׁוֹ • לְאוֹת וְלִמְזוֹת קָדְשׁוֹ : חוֹן יִדְיֵי עִם קְדוּשׁוֹ •
 הוֹשִׁיעָה לוֹ יִמִּינוּ וּרְוַע קָדְשׁוֹ :

הַדָּרוֹם כִּיגָר נִזְוֵר עֲדֵשׁ • בְּהַיּוֹם הַזֶּה יִחַדֵּשׁ בְּגוֹדֵשׁ :
 חוֹן וְנִבְלֵשׁוּ בְּקִדְשׁוֹ • בְּרֵאשׁוֹן בְּאַהֲרָ לְחֹדֶשׁ :

יִמְלֶךְ יִי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ :

וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל גָּא :

רְבוֹתֵי עֲשִׂיֹת וְחִשְׁבֹת וּכְפָרֹת • מַפְעֵלוֹתֶיךָ פְּעוֹל בְּסִכְרָה
 יְכַרֶּת • לְאוֹתוֹת וְלִמְזוּעִים חָבְלוּ שְׁפָרֹת • לְתַקּוּפוֹת
 וּמְהוֹזוֹרוֹת קִצּוֹ צַפְרֹתָ לְאַלְפִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת וְאַרְבַּעַם
 וְשִׁמּוֹנָה זְמַנּוֹ בְּאַרְתָּ • וּבְתִשְׁעֵי מֵאוֹת עֲבוּרִים עָדִיו עֲבָרֹתָ •

רוח חכמים

למכתב התרפים של מזרים שעבדו לשה ע"י ישראל המנוים מתי מספר
 (הורש) נכתב בתורה להמנות בואם ימעט וגו' ולקח הוא ושכנו לפי שברכ
 עט סדרת מלך (נסכס) נחשבון הסנהדרין היושבים בבמ"ק שסבר
 המורים (יגמור) הקב"ה מסכים על ידם (שלת אותות) כמשהו"ל (סנהדרין
 י"ה) על ג' דברים מעברין את השנה על האכזי ועל פירות האין ועל
 נתיקופה (דורש) הקב"ה דורש זה החודש לחדש בו אהבות ומופחים מיד קדשו
 יי"ה עט קדושו (הדום) במ"ק אשר מגרו והחריבו עשו שמכר בכורתו
 כמד ע"י עדשים (בגודש) במדה גדושה (וכפרת) קץ הגאולה (בכסה) בגילה
 דטה ממחנה הלכנה (הבלו) גורלו של הקץ (שפרת) פארת (לפרת) ל' יופי
 (לגלסים) מכריחה בעולם עד יל"מ עברו אלפים והמ"ה שנה (ובתשע מאות
 עבורים) באלפים והמ"ה שנה המלא קכ"ח מהזורים כל מהזור י"ט שנה •
 ועוד ע"ז שנה עודפות • וככל נחזור נמלאים ז' עבורים היינו שנת ג' ז'
 מ' י"ם י"ד י"ז י"ט • ונמלאים אפוא נקכ"ח מחזורים פה"ל עבורים ובע"ז

מצד לפרשת התורש

מב והיום הורית לעם אשר בהרת . לכן על כל חדש חדשו הגברת . ספרו בקרת . קצבו חקרת . נולו חקרת . פלאו סקרת . סועדו יקרת . ובו יקרת ונתיקרת : חי וקיים נזרא ומרום וקדוש :

חמס כראשי התרזות אלעזר בירבי קליר

אבי כל חוזה . חל בו במחזה . פנאמר לו חוזה . תבנית החדש הזה : להבין קצב מולדתו . מתחלתו וארף מלאתו . עד תכליתו : עמתו להראתו ולא הביר מראתו עד באצבע הראתו . אז בן וראתו : זוהר לשעות שיש תארו להתאשש . פחות מישש . כל עין יעישש : רזאו לבקר . עדיו לחקר . מאמיריו ליקר . ממיריו לעקר : במרד לו שער . עביו איך לשער . עד שטיפת שער יקבלו יושבי שער : ידעו תבינה לתזות לאום נכונה . להורות ליודעי בינה . ערף לבנה : רגלים לישוב . ומנים לחשב . בעבור איך לישוב . וסוד מה

רוח חכמים

שנה הפודפוס ס' פכורים נמלאים יחד תשע מאות ואחד צבורים זהפיטן נקט וכתשע ר"ל כתשע מאות שלא בלמזוס (עדיו) עד זמן סוף עיבר הקב"ה בעלש את השנים (וביום) כלאמד התודם הזה לכס (סורית) לישראל שי"ה העבור מסור בידם (חדשו) של ניסן (סגברת) שי"ה ראשון לחדשי השנה (נולו) סמלקוס יורד בריסן (סקרת) ל' כהקיר ביר מימיה (סקרת) סנטת (ונתיקרת) בעשותך בו נפלאות : (אני כל חוזה) משש אבי סנניאים (חל בו) נסתחלת בקרבו כשאמר לו הקב"ה חוזה כו' שנתקפה נהבנת קידוש סחודש (עמתו) מתחבר הקב"ה למשה (זוסר) אם יאיר מולד סלכנה שש שפוח קודם סלילס לא (תארו לסתאשש) יחוק תואר סלכנה וכוני אי"י יכולים לראותה אז קודם שקיעס סתמה (פחות משש) אם סיה מולד סלכנה ספוח משש שפוח קודם סלילס אז (כל עין יעשש) יחסך ולא יראוס קודם סלילס . וכזה סיו כודקין רואיו ועדיו (מאמיריו) סעדים סאמרו חמת (במדד) כמדה (עד סקיפת שער) עד אם תאוס סעדי' כמפס סשפרס יקבלו סססדרין סיושנים כשער אם סדוסן (וסוד)

להקשב: בפניו צנו אלי קדש • להעיר עדות חדש • ואל
 נתעטף בקדש • כמקדישי חדש: יה בדקם לעינו ועדותם
 דקדק במחנו • והכל צוחו במעונו • מקדש החדש בזמנו:
 קץ שלדתו חל להקצות • ביום רביעי בחצות • ועד שלשים
 מרצות • לא נפר בחצות: לאה ציר ופחד • ותר מעת לעה
 ספד אחד • וצור פץ לו ויחד • מערב ועד ערב מ:ות אחד:
 ילדות חרם וסתר בו ביום חשבון מצו • ובתחלת בריתם
 בחלון אחד נמצאו: חון רעים כנתן למו מסורת אמצו •
 החשב לעבר ולקדש ספורות כמצאו: אל נא וכו'

חון וקהל ראשון הוא לכם • לפסוח עליכם • להתקדש
 בתוככם • קדוש:

חון וקהל לכם הוא ראשון • נצורי פאישון • להעריין
 לאל אחרון וראשון • קדוש:

רוח חכמים

הסבור מאזה טעם לעבר (בפניו) כפי הקב"ה (אלי קודש) המלאכים
 (לפינו) של משה כדי להראותו שיעשו כן כ"ד של משה (קן מולדתו) קן מולד
 חודש ניסן שבו ילאו ממזרים סותחל (להקצות) ל' קן וסוף כלומר שכלתה
 תולדתו (כחצות) כחצי היום (מרוצות) שעות (לא ניכר) המולד בחלוצת
 פעולת לסי שהלכנה מתבטא י"ה שעות להדריס כנכל וסי"ח שעות כלו כבוקר
 יום ה' וכיום ג"כ אין לראותה ולא ראוה אפוא ל' שעות עד תחלת ליל ו'
 (לא) יגש (ותר) וחקר לדעת אם יקבע ראש חודש מעת לעת שאם חל המועד
 כחצי היום יכיס ר"ח עד חלות היום שאחריו (ויחד) ומשה שמח לשמוע מאי
 ה' לקבוע ר"ח דוקא (מערב עד מרב) אפי' חל המולד כחצי היום (ילדותו)
 מולד המטה וכלכנס (בו ביום) ביום המולד של ניסן שבו ילאו ממזרים (חשבון
 מצו) הוסיף לו חשבון שיהיה כנמלס שמוול שניהם חל אז ברגע אחד
 ובתחלת נריסה) ובתחלת הנריאה ג"כ נמצאו (בחלון) כמול אחד הוא שנתאי
 (רעים) משה ואהרן כשנתן להם תורת הקידוש והפכור כמסורה (אמיו)
 סמחתי למשנ וכו' (ספורות כמנאו) פ"ט החשבון כפי שמלאוהו נכון:

יצור לפרשת תהי'ה

מ"סד ע"ב א"ב

אֲדוֹן מִקְדָּשׁ תִּבְנֶנּוּ רֵאשִׁי בֵּינוּ לֹא גַל בְּסִפְרֵי תוֹלְדוֹת רֵאשִׁי
 גִּלְהוֹ תַחֲלֶה לְכֶם לְדַרוֹשׁ : דֹּרֶשׁ לְהִשּׁוֹת בּוֹ גִיָּה וְאִישׁוֹן •
 הַפֶּלֶא מִכָּל עִם וְלִשְׁוֹן • וְלֹא הוֹמָסָר לְאָדָם תְּרֵאשִׁין : זִמְן
 עֲדָנָה בּוֹ בְשׂוּרָה : חֲנוּט לְקִצּוֹ עֲקוּד לְמִסְרָה : טַפְיָה בְּכֶן בּוֹ
 בְשׂוּרָה בְשׂוּרָה : יָרַח אִשְׁרָאֵל פַּעֲנַח לְרֵאשִׁינִים : כְּמוֹס לְצַמּוֹן
 חֲדָשִׁים וְגַם יִשְׁנִים • לְרֵאשִׁי הוֹשֵׁם לְאַרְבַּעַה רֵאשִׁי שְׁנַיִם :
 מוֹעֲדִים מוֹזְמִין לְגִדְגָלִים • נוֹעֲדִים בּוֹ עֵינֵימוֹ צִירֵי רֹגְלִים •
 סְפוּר הוּא לְמַלְכִים וְלִרְגָלִים : עֲבוּר מַעֲבָרִים לְשִׁמְרוֹ בְּמוֹעֲדוֹ •
 בְּרַח וְאֲבִיב תְּקוּפָה בֶּם לְוַעֲדוֹ • צִיּוֹן שְׁלֹשָׁתָם יִצְרָפוּ לְסַעֲדוֹ •
 קִדְשׁ בְּרֵאשִׁי וְשְׁלִישׁוֹ חֲצִי וְרֵבּוֹ לְשִׁמּוֹר • לְקִדְשׁ לְקַחַת לְחֲנֹג
 לְקַצּוֹר וְלִגְמוֹר • רֵשֶׁם בְּכָל דּוֹר • שִׁמּוֹר הוּא לְרוֹכֵב עַל

רוח חכמים

(תכנו) תכן את החודש ניסן כיסיה ראש לחדשים (נינו) הכניתי לא נילס
 ספרי תולדות אדם הראשון רק (גילסו תחלה) לישראל ונמסר להם לדרשו
 ילחקרו (דרש) בו נלמד להיות היום והלילה שוין שיקבע בתקופת ניסן (השלה)
 אדו הסתר (זמן עדנים) כל שרה (בו בשרה) שנפסח נתבשרה (חנוס) ילחק
 שנתנו ונלמח בחודש הזה לקן שנה מסר א"ע אח"כ לעקידה (ט"ז בכך) לכן
 נניח של שרה נתבשרו להגאל ג"כ בחודש ניסן (לא פענח) לא נתגלה הנסים
 שנעשו בו (כמוס) גנוו לזמן בו לעתיד נסים חדשים וגם ישנים (לראש
 היום) כשמו חו"ל נחם" ר"ס ס"א ארבעה ראשי שנים מנו בתחלה א'
 נניסן סוף ר"ה למלכים ולרגלים (מועדים מזמין) שהמועדים נמזין מניסן
 (לגדגלים) לישראל עש"כ אומה כנדגלות (עינימו) הסנהדרין עיני סנה
 (צירי רוגלים) לבדוק ולרגל את השלוחים היוצאים לרחוק מולד סלגים
 (למלכים) סוף ר"ה למלכים ולרגלים (עבור כו' לועדו) שיתועד החודש בג'
 חלה שאננו חו"ל (סנהדרין י"א) על ג' דברים מעברין את השנה על האזיב
 ועל סירות האילן ועל התקופה (בראשו) ר"ח (ושלישו) בעשור לחודש לקחו
 שנה לספח (חזיו) ראשון לספח (ורבו) סכאח העומר כס"ו לחודש וש"א ימי
 סח: (לקדש) ראש החודש (לקחת) שנה בעשור (לחגג) כס"ו בו (לקצור) העומר
 כס"ו פ' (ולגמור) ו' ימי ספסח (שפור סוף) חודש ניסן שער לביאת שתים

חמור : שְׁמִירַת שְׁלִישוֹ בִּירְדֵן עֲמֶדָה • שְׁלֵהֶבֶת חֲצִיזוֹ שְׂאֵף
 שֶׁל הַשְּׁמִירָה • תִּשְׁעַת קָצִירוֹ יְמֵי הַעֲמִידָה : לָכֵן וְכוּ
 יִבְנֶן יִקֶּה תַעֲלֶה קִדְשָׁה • כִּי אֲתָה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמִיִּשְׁעֵי :
 הִיא נִקְרָא רֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן • וְנֹאמְרוּ נִקְרָא רֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן •
 וּמִיִּעֲדוֹ נִקְרָא רֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן • וְאִזְוִי נִקְרָא רֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן •
 וְנִהְלִיזוּ נִקְרָא רֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן • וְאִזְבְּסֵם נִקְרָא רֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן •
 וְאִהֲבֵם נִקְרָא רֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן • וְגִיאֲפֵם נִקְרָא רֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן •
 הִנֵּה הַעֵת יָבֵא בְּרֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן • בְּקֶץ אֲשֶׁר הוּא רֹאשׁ
 וְרֹאשׁוֹן • לַעֲבוּר בְּרֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן • לְכוּנֵן נִכוּן בְּרֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן •
 וְאֵתוֹ יוֹצֵר בְּרוּחַ רֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן • לְקַעֲקַע שְׂרִירֵי עַמְלָק רֹאשׁ
 וְרֹאשׁוֹן • לְעוֹרֵר צִירִים הַחֲצוּבִים בְּרֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן • לְפַעוֹל
 הַדְּשׁוֹת בְּרֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן לְרִצּוֹת חֲדוּשׁ תִּשְׁרֵת רֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן •
 לְהוֹבִיל בּוֹ שֵׁי לְרֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן : וְעוֹד בֶּל יוֹפְרוּ רֹאשׁוֹנִים • כִּי

רוח חבמים

שֶׁנֶּאֱמַר עָלָיו עֵינֵי וְרוֹכֵב עַל הַחֲמוֹר (שְׁמִירַת) וְכוּת שְׁמִירַתָּם י' לַחֹדֶשׁ לַמָּקָם
 הַשֵּׁשֶׁת עֲמַדָּה לֶסֶס בִּירְדֵן שְׁנַקֵּץ בִּי' לַחֹדֶשׁ כִּימֵי יִסּוּסֵם (שְׁלֵהֶבֶת) שְׁלֵוֹ כִּי
 הַשֵּׁשֶׁת נִחְזֵי הַחֹדֶשׁ וְכוּתֵם הַשְּׁמִירָה (שְׂאֵף) שֶׁל חֵילוֹת הַחֲרִיב שִׁיבֵם בְּעִיר
 שֶׁל וְשִׁמְדוֹ כִּסְ"ו נִסָּן (קִצְרוֹ) שֶׁל עוֹמֵר תְּשׁוּעָה וְכוּתוֹ עֲמַדָּה לַחֲדָשִׁי הַתְּחִלָּה
 שֶׁנֶּאֱמַר כִּסְ"ו כִּי : (הוּא) הַקִּבְ"ס (וְנֹאמְרוֹ) הַחֹדֶשׁ שֶׁנֶּאֱמַר כִּי הָאֵשׁ דִּבְרַךְ אֲחֵם
 (וְאִזְוִי) כִּסְמ"ק שֶׁנֶּאֱמַר כִּי מִרוֹם מִרְאֵשׁוֹן (וְנֹחַלֵנוּ) יִשְׁחַלֵּל נִקְרָאוּ רֹאשִׁית תְּבוּאָתוֹ
 (וְאִזְבְּסֵם) עַמְלָק נִקְרָא רֹאשִׁית גִּוִּים (וְאִזְבְּסֵם) אֲנִרְסֵם שֶׁנֶּאֱמַר עָלָיו זֶרַע אֲנִרְסֵם
 אֲרִבְצֵי (יִשְׁעֵי) מֵהַכְּתוּב עָלָיו אֲבִיךָ בְּרֹאשׁוֹן שֶׁם (עַג) (וְגִיאֲפֵם) כְּמוֹ כִּי בְּרֹאשׁוֹן
 (לִיָּן ט') (יִבֵּא) שְׁנֹאֵל נִיטָן שֶׁהוּא רֹאשׁ לַחֲדָשִׁים (בְּקֶץ אֲשֶׁר הוּא רֹאשׁ) לְכֹל
 סְקִיָּה שֶׁאֵין גְּלוּת אֲחֵרָיו (לַעֲבוּר) עַש"ס וְיַעֲבֹר מִלֶּסֶס לְפִינֵיהֶם וְס' בְּרֹאשׁוֹן
 (מִיִּכֵס ב') (נִכוּן) כִּסְמ"ק בְּרֹאשׁ הַסִּדִּים (וְאֵתוֹ) עַם הַקִּבְ"ס יוֹבֵא מִשִּׁית שְׁטִיר
 כְּרוּתוֹ שֶׁל סְקִיָּה כִּסְמ"ל וְכוּת אֲלֵהִים מִחֲשַׁת זֶם רֹחוֹ שֶׁל מִשִּׁית (לְקַעֲקַע)
 לְפָקֵד (טִרְסֵם) סִלְכוֹת (לַפְעוֹל) נִסִּים חֲדָשִׁים נִיטָן בְּרֹאשׁוֹן לַחֲדָשִׁים (לְרֹאשׁוֹן)
 אֵם ס' בְּמַחֲשֵׁת תְּדַבֵּר שִׁבְיָתוֹ בְּאֵתוֹ לַחֹדֶשׁ בְּרֹאשׁוֹן לְמִיטָן כִּסְמ"ק (וְעוֹד ט')

יצוד לפרשת החדש

וַיְהִי בְּחֹדֶשׁ חֲרָטִים וְגַם יִשְׁנִים פְּלָאִים מִפְּלָאִים מִשְׁנַיִם • וַיִּקְיָצוּ
כָּל יִשְׁנֵי מַהֲלָלִים וּמִשְׁוֹרְרִים שִׁירִים מְשִׁירִים מִשְׁנַיִם: וְלֹא
יֵאמְרוּ עוֹד אֲשֶׁר הֵעֵלָה בְּנִבְיָא • פִּי אִם חַי יי אֲשֶׁר הֵעֵלָה
וְאֲשֶׁר הִבִּיא • וְאִז אֵל יִשְׂאֵג בְּלִבִּיא • לְעֶרְוֶה קִרְבִּי • חֲדָשׁוֹת
לְהִבִּיא • בִּיד אִישׁ נְבִיא • מִשְׁבַּט לְוִי לְהָשִׁיב לְבָבִי • לְחֲדָשׁ
קִרְבִּי: וַיִּצְמִיחַ צִמַּח נֶקֶב שְׁבַעֵה • וְאִתּוֹ יְהוּ רוֹעִים שְׁבַעֵה
וַיְהִי בְּחֹדֶשׁוֹ לְאוֹם דְּבָרִים שְׁבַעֵה • וַיִּתְפַּסֶּה מֵהֶם שְׁבַעֵים שְׁבַעֵה
וַיֵּשׁוּב וַיִּגְלֶה לְעַם קְדוּשִׁים • אֲשֶׁר עָמְדוּ יְהוּ מְקַדְּשִׁים • וְלֹא
לְעֶדְרֵי צֶאֱן קְדוּשִׁים • עַד קֶץ שִׁשָּׁה חֲדָשִׁים • עַד בֹּא רֵאשׁוֹן
קְדוּשִׁים • וַיִּרְאֶה לְמֹו אֵתוֹת חֲדָשִׁים • לְחֲדָשׁ שָׁמַיִם הַחֲדָשִׁים •
לְמִשׁוֹחַ קְדוּשָׁה קְדוּשִׁים • לְפִתּוֹחַ דֶּלֶת לְקְדוּשִׁים • בְּשִׁבְתוֹת
וּבְחֲדָשִׁים: וְאִז יִצְוֶה חֲדוּשׁ עֲבוֹדַת הַדָּשׁ • מֵה לְהַעֲלוֹת
בְּרֵאשׁ כָּל חֲדָשׁ • וְעֲבוֹדַת רֵאשׁוֹן כָּל חֲדָשׁ • הִיא תְּקִידָה
תַּחֲלֶה לְכָל חֲדָשׁ: פִּי כִמּוֹ הִיא רֵאשׁ לְכָל חֲדָשׁ • כֵּן יִהְיֶה
רֵאשׁ לְכָל חֲדָשׁ: וְתַעֲשֶׂה בּוֹ חֲדָשָׁה • לְבִרְאֵת אֶרֶץ חֲדָשָׁה •
לְהַנְתֵּן דַּעַה חֲדָשָׁה • לְכַרוֹת בְּרִית חֲדָשָׁה • לְהַבְרִאוֹת בְּרִיה

רוח חכמים

וְזָכְרוּ נְסִיפֵי רֵאשׁוֹרִים עַד חֲדָשִׁים (וַיִּקְיָצוּ) שִׁחְיוֹ יִשְׁנֵי עֶסֶר (בְּנִבְיָא) ע"י נְבִיא
(אֲשֶׁר הֵעֵלָה) כְּכַזְדּוֹ וּכְעֲמָדוֹ (קִרְבִּי) מִלְחַמְתִּי (אִישׁ נְבִיא) אֲלִיכּוֹ שְׂכוּחַ מִשְׁנַפֵּס
לְוִי כְּמִשְׁחוֹ"ל סְפִינְחָס הוּא אֲלִיכּוֹ (נְקוּב) מִשִּׁיחַ נִקְרָא כְּשֶׁנֶּכֶה שְׂמוֹתֵי נִמְחֵ • נְדִיקָה
שִׁילָה • יוֹנוֹ • תְּכִינָה • מִנְחָסֵי דוּדֵי • (רוֹעִים שְׁבַעֵה) אֲדָסֵי • שֶׁתֵּי מִתּוֹשְׁלַח־ אֲכֹרֶסֶס־
יַעֲקֹב • עֵשֶׂה • וְדוּדֵי • (סוֹכֵס נ"ג) (לְאוֹם) לְיִשְׂרָאֵל (דְּבָרִים שְׁבַעֵה) אֲרֹן [עַם
כְּכֹסֶרֶת וּכְכֹוֹבִים] • אֵשׁ מִן שְׁמַיִם • וּשְׂכִינָה • וְרוּחַ סְקוּדָס • וְאוֹרִים וְתוֹמִים •
וּמְנוֹרָה • וְשֶׁמֶן מִמְשַׁח (וַיִּתְפַּסֶּה מֵהֶם) אַחַר שִׁיתְגַּלֶּה (וְלֹא לְעֶדְרֵי כו') וְלֹא
יִתְגַּלֶּה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל כִּי־הִיא לְסִקְדוּשִׁים שְׁבַעֵה עַד קֶץ ו' חֲדָשִׁים שִׁתּוֹל אִזוֹ נִיטָן
שְׂכוּחַ רֵאשׁוֹ לְחֲדָשִׁים וְלֹא יִתְגַּלֵּךְ גַּם לְשֹׂאֵר סַעֵס (לְמַעַם) אֵשׁ נְכַסֵּק (רֵאשׁוֹן)

חֲדָשָׁה: לְהַתְחַדֵּשׁ רוּחַ הַרְשָׁה לְהוֹבִיל בּוֹ שֵׁי מְנַחֵה חֲדָשָׁה:
 וְהִכְמִה וּלְבַנָּה הַתְחַדָּשׁ וְאִירֵם שְׁבַעֲתִים יְהֻדָּשׁ שְׁתִּים בְּשָׁנָה
 יִתְחַדָּשׁ וַיִּצְמַעֵם שְׁכִינְתוֹ בַתּוֹךְ שַׁעַר הַחֲדָשׁ וַיִּקְרָא לוֹ שֵׁם
 הַיּוֹשֵׁ בְשֵׁם הָעִיר מִיּוֹם הַמִּקְדָּשׁ וַיִּנְתֵּן לָעַם לֵב הַרְשָׁה •
 לְעֹזֵר בְּפִיהֶם שִׁיר הַדָּשׁ • שִׁיר מִפֹּאֵר וּמִחֲדָשׁ עַל כָּל שִׁיר
 כּוֹלֵל וּמִקְדָּשׁ: בִּי שִׁירֵי אֲרָאִים • אֲשֶׁר שִׁיר וְתִשְׁבְּחוֹת
 מְלָאִים • לְפָנַי שִׁיר זֶה לֹא חַלְמִים • וְנִצּוּחַ אֱלִים • אֲשֶׁר קוֹל
 הַמְּלָאִה צוֹהֲלִים • לְפָנַי שִׁיר זֶה לֹא מְמַלְלִים • וְרַגְן צְדָלִים •
 אֲשֶׁר אִם הוֹרָשׁוּ כָּל צוֹלָלִים לְפָנַי שִׁיר זֶה לֹא כוֹדְלִים: וְאִמַּת
 מְרִיבִים אֲשֶׁר הֵם צָגִים כְּמֹרֵבִים לְפָנַי שִׁיר זֶה לֹא מְרִבִים:
 וְדַרְבָּרֵי אִפְנִים • אֲשֶׁר הֵם מְרַבְּעֵי פָנִים • לְפָנַי שִׁיר זֶה לֹא
 סִפְנִים: וְהַמִּזֵּן צְדוּדִים • אֲשֶׁר הֵם הוֹד אֶל מְצִידִים לְפָנַי שִׁיר
 זֶה לֹא נֶאֱגָדִים: וְסוּד עִירִין • אֲשֶׁר כְּעֵין קָלֵל בּוֹעֲרִים לְפָנַי
 שִׁיר זֶה לֹא מְפָאֵרִים: וְרַגְשׁ קְדִישִׁין אֲשֶׁר לְבַקְרוֹס מִתְחַדָּשִׁים
 לְפָנַי שִׁיר זֶה לֹא מְקַדִּישִׁים: וְנָהֵם שְׁנֵאֲנִים אֲשֶׁר מְעַמֵּם לֹא
 מְשַׁנֵּים • לְפָנַי שִׁיר זֶה לֹא מְשַׁנֵּים: וּפְחַד שְׂרָפִים • אֲשֶׁר

רוח חכמים

חֲדָשׁ נִיכָן הַתּוֹרָה בְּרֵאשִׁית (לְכַתּוּב דַּעַם חֲדָשָׁה) כַּמֵּ"ט וּמִלֵּאכָה בְּאֶרֶץ דַּעַם
 שֶׁכָּל יִכְרֹו וַיִּדְעוּ אֵלֶּה ה' (לְכַרּוֹת צְרוּת חֲדָשָׁה) בַּסּ יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יִסְרוּ אֹתָהּ
 פִּיךָ כֹּאֲשֶׁר סָפְרוּ סְפָרוֹת סְכָרוֹת עִמָּךְ בְּלֵאֲתָם מִמְלָרִים (עֵי' יִרְמִי' ל"א ז' וּל"א)
 (צְרוּת חֲדָשָׁה) שִׁיחֵי מִתְחַדָּשׁ (שְׁתִּים כְּשֶׁנָּה) בְּנִיטָן וְחֲשָׁרִי (כֶּסֶם הַעִיר) שֶׁתְּקַרָּא
 ה' שִׁמְחָה מִיּוֹם שֶׁתְּתַקְדָּשׁ לְעִתִּיד בְּנִינָה (כַּמֵּ"ט בְּסוּף יִחְזַקְאֵל) וְכֵן יִקְרָא
 נֶס סִפְרָה חֲדָשָׁה (אֲרָאִים) מִנְּהַי כְּחֹת שֶׁל מִלֵּאכִים שְׁכָלֵם לֹא יִקְדִּימוּ לְזַמֵּר
 לֵב לְפָנַי יִשְׂרָאֵל וְאֵלֶּכֶם שְׁמֹחַ בְּכַתּוּב אֲרָאִים • אֱלִים • גִּלְגָּלִים • כְּרוֹבִים •
 לוֹסִיס • גְּדוּדִים • מִירָן • קְדִישִׁין • שְׁאֲנִים • וְשָׂרְפִים (וּנְלוֹת) לִי לְמִנְחָה
 בְּנִיטָס (עוֹלָלִים) בְּגִלְגָּלִים (לֹא כוֹלָלִים) אִינֵם מְעַסְרִים לְבַקְרָהּ בְּשִׁירֵיהֶם
 (חֲדָשׁ) לִי רִיטָא יִטְקָא (לוֹסִיס) לִי כְּבוֹד וַיִּקֵּר (עֲרַגָּשׁ) קִבְּוֹן (לֹא רוֹסִיס)

צד לפרשת החדש

בָּרַגְעַ כֹּל שׁוֹרְפִים • לִפְנֵי שִׁיר זֶה לֹא רוֹפְפִים: כִּי כָל מַחְנוֹת
שְׁשָׁרְתִים קְדוֹשִׁים • מִשְׁרָתוֹ יְהוּ מְקַדְיָשִׁים: וְגַם הַמּוֹן צָבָא
מְלָאכִים • מְנַעֲיָמִים יְהוּ מְמַלְיָכִים: וּמְרוּצוֹת חֵיל וְקִים • כְּחַם
יְהוּ מַחְזָקִים • וְזִיו מִשְׁלַחַת בְּרָקִים • פְּנִידָם יְהוּ מְבַרְיָקִים:
וְהוֹצֵה לְמוֹ הַיּוֹם • מִתְעַלְסִים בְּאַהֲבִים • וְעַד מַחֲצֵתָם לֹא
בָּאִים: בְּאַשֶׁם נְלֵהֲבִים • וּבְגַחְלָתָם נְכוּיִם • וּבַפְּאָרֶם הֵם
גְּאֻלְמִים: וְעַת כִּי יִתְחִילוּ יְחִישׁוּ • וְעַת כִּי יִתְכַיְרוּ יִחִילוּ •
וְעַת כִּי יִגְמְרוּ יַעֲרִיצוּ • וְעַת כִּי יִחִישׁוּ יִקְדִישׁוּ • וְעַת כִּי
יִשְׁתַּקּוּ יִשְׁלֹשׁוּ • קִדְשָׁה מִשְׁלֹשֶׁת: כְּכַתוּב וְכוּ

מוסף לפרשת החדש

סחון מהחיל ברוך אתה עד ומושיע ומגן :

ע"ם א"ב כפול ונ אש כל סקא חכס מפסוק ראשון לזיון (ישעיה מ"א) :
רֵאשׁוֹן • אִמְצַת לְפָרַח שׁוֹשְׁבִים • אִמְצִץ לְעוֹרֵר מְרַדֵּם
יִשְׁנִים • בּוֹכְרָה בְרִית רֵאשׁוֹנִים • בְּצַפּוֹן חֲדָשִׁים וְגַם יִשְׁנִים •

רוח חבסים

את כנסיסם הכל כשיתחילו ישראל לשורר אז ירם כנסיסם וישתקו מלומר
שירם כמ"ש (יחזקאל א' כ"ד) בעמדם תרפינה כנסיכון ודרכו בחגדה בעמדם
מלקם בשביל ישראל שיקלסו תחלב (כי כל מחנות) מלאכים הקדושים יסיו
מקדישים וממליכים לישראל משרתיו (מנעימים) ישראל (זיקים) מלאכי אש
(כחם • פניסם) של ישראל (והולס) המלאכים יסיו בחון וישראל כנסיס
(מחולתם) של ישראל (כאשם) של ישראל (ובסארם) בעת שיפארו ישראל
את ה' (כי יתחילו) ישראל לומר (יחישו) ישחקו המלאכים (כי יתחילו)
כשיגמרו ישראל לומר אז יתחילו המלאכים לומר (יחישו) יחשו וישחקו
ישראל מלומר שירם אז יקדישו המלאכים את ה' :

(ראשון) ניסן שהוא ראשון לחדשי השנה (אמנת) החזקת וסגדלת אושו (לס'
אשנים) לישראל (אמוץ) הוא שנספה ומיועד (לעורר) שיתשוררו צו שמתיס
מסרדמת שנתם (כזאון) בעת ססיה תפמון עונסם חדשים וסישניט כמ"ש
נפם ססיה יטקס את עון ישראל ואישט (ירפי' נ') (גלטו) כשגילו סו"ל אש

מסוף לפרשת התור

וְלוֹתוֹ בַּדָּת שְׁנַיִם • גִּזֵּר רֹאשׁ לְאַרְבַּעַה וְרֵאשֵׁי שְׁנַיִם •
 חֵזוֹן אַרְבַּעַה רֵאשֵׁי שְׁנַיִם בַּמַּחֲזֵה • בְּאַרְתָּ זֶה מִזֶּה לְחֻזָּה •
 כְּאִשֶּׁר שָׁמַעְנוּ בֵּן עוֹד נַחֲוֵה • לְגוֹנְנָמוֹ בְּמִגַּן בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה •
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגַּן אַבְרָהָם • אַתָּה גִבּוֹר עַד לְחַיִּית מַתַּיִם
 לְצִיּוֹן • דְּרוֹר חֲשֵׁת בּוֹ קְפוֹת • דְּבַר אֹזֵר יְקָרוֹת לְקְפוֹת •
 הַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר יִשְׁעוֹת בּוֹ מְקִיפּוֹת הַחֹסִים בּוֹ מִתְקִיפּוֹת וּמְנוֹ
 מִתְהַלּוֹת וְתוֹקְפוֹת • וְעַד רֹאשׁ לְאַרְבַּע תְּקִיפּוֹת • חֵזוֹן אַרְבַּע
 תְּקִיפּוֹת בְּשָׁנָה הַחֹדֶשׁ אֹרֶם כְּבִרְאשׁוֹנָה כְּאִשֶּׁר שָׁמַעְנוּ בֵּן
 עוֹד חַיֵּשׁ נֹא • הַחֵינּוּ בְּגִשְׁם בְּרֵאשׁוֹן לְחֹדֶשִׁי הַשָּׁנָה • בְּרוּךְ
 אַתָּה יי מַחִיֵּה הַמַּתַּיִם • נַעֲרִיצֵךְ לְדוֹר וְדוֹר עַד וְקָדוֹשׁ אַתָּה
 הַנִּהְיֵה זֶה בֹּא לְפָרְקִים זְמוֹן לְגֵאוֹל רְצִיצִים מְאַרְקִים הַחֹדֶשׁ
 אֲשֶׁר רְבִיבִים בּוֹ מְרִיקִים חֲשֵׁרֶת מִים לְמֵלֵאת רְקִים טִיעַת
 לְרוֹזֵת וִירְקִים טְלֵאִים בּוֹ לְהִקִּים בְּאַרְבַּעַה פְּרָקִים חֵזוֹן אַרְבַּעַה
 פְּרָקִים כְּבַמַּחֲזֵה בְּאַרְתָּ זֶה מִזֶּה לְחֻזָּה כְּאִשֶּׁר שָׁמַעְנוּ בֵּן עוֹד
 נַחֲוֵה וְנַעֲרִיצֵךְ קְרוֹשׁ בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ
 תְּכַנֵּת שֶׁבֶת וְכוּ' עַד מְקַדְשֵׁי יַמֶּךָ (וְנִשְׁלַח אֶתְּךָ יַצְרֵת עַד קְבָעוֹת) •

רוח חכמים

צִלְמֵנוּ (נִדְחַת שְׁטֵינִים) נִמְשַׁנֵּה שֵׁשׁ הַחֲכָמִים (רֵישׁ מִס' ר"ס) (שְׁטוֹנִים) ל' וְשִׁנְתָּם
 (גִּזֵּר) נִגְזֵר אֹמֵר יִסְיֵה נִמְשֵׁה רֵאשׁוֹן לְאַרְבַּעַה רֵאשֵׁי שְׁנַיִם שְׁנַיִם שֶׁם נִמְשַׁנֵּה
 (כְּמַחֲזֵה) כְּנִגְוֹחַס (כְּאַרְתָּ) לְמַסַּח הַחֻזָּה אֵת אַרְבַּעַה רֵאשֵׁי שְׁנַיִם כְּפִירוֹה שְׁנַיִם
 נֵס מִזֶּה וּמִזֶּה סֵם כְּתוּבִים (כְּאִשֶּׁר שָׁמַעְנוּ) מִהַנְּסִים שְׁעִיִּית לְיִשְׂרָאֵל (לְגוֹנְנָמוֹ)
 לְכַנֵּן וְלַחֲסוֹת עֵינַיִם (חֲשֵׁת) מִמַּחֲזֵה לְקִיּוֹל דְּרוֹר לְצִיּוֹן (כּוֹ) כְּנִיטָן (קְפוֹת) לְהַתְּגַלוֹת
 כְּשִׁמְיֵתְךָ (דְּבַר) סִבּוּחַס כְּנִיבֵל וְכִרִיב (י"ד ו') וְכִיב כִּיּוֹס הַכּוֹל לֹא יִסִּיֵה אֵל
 יְקָרוֹת וְקִסְלוֹן (לְקָפוֹת) לְגִלְיָה (יִשְׁעִיֵה כּוֹ מְקִיפּוֹת) כְּנִיטָן עֲלָלוֹ וְכִיטָן עֲסִידִין
 לְכַנֵּן (מִתְקִיפּוֹת) הַיִּשְׁכּוֹת מִהַחֲזִיקִת לְכַחֲסִים כּוֹ (וּמְנוֹ) מִתְּחִלָּה נִיטָן מִתְּחִלּוֹת
 מִיִּשְׁכּוֹת וּמִתְחִיפּוֹת (וְעַד) סוֹכֵן לְסִיּוֹס רֹאשׁ (הַנֵּס זֶה) מִתְּחִלָּה (כֹּל לְפָרְקִים)
 מִתְּחִלָּה וְהַנְּסֵה וְיִשׁוּב וְיִתְּלֵה כְּמִשְׁלַל (זְמוֹן) מוֹכֵן (מְאַרְקִים) מִכְּאַרְבַּעַת
 (מַתַּיִם) כְּעַד וְקִבּוּן סִיּוֹס (סִיעוּס) נִיעוּס (פְּלֵאִים) יִשְׂרָאֵל (כְּאַרְבַּעַת פְּרָקִים)

מוסף לפרשת החורש

הָנֵם • יָמִים הַמְּבוֹרָכִים • יוֹרֵה וּמַלְקוֹשׁ בְּאַבֶּם פּוֹרְכֵיהִי •
 קָח תֵּת בְּאַבִּיבִים רַבִּים • בְּרַמֶּל לְהַקְלִיא אָבִיב פְּרוּכִים •
 לְשֵׁנָן מַפְעֵלוֹת מְצִיץ מִתְרַפֵּים • לְפָנָיו קוֹרְאִים עֲנִין אַרְבַּעַה
 עֲרָכִים : חוּן אַרְבַּעַה עֲרָכִים אֲשַׁנְנָה • כְּפֹר מְסוֹת פְּרָחֵי
 שׁוֹשְׁנָה • כְּאֲשֶׁר שָׁמְעֵנוּ בֵּן עוֹד חֵישׁ נָא • עֲנַנְנוּ בְּנוֹפֶשֶׁת
 בְּדֹאשׁוֹן לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה : בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת
 (לְשֵׁרֵחַ וַיִּשְׂרָאֵל וְרֵאשֵׁי הַדְּשִׁים) : רְצֵה עַד לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים
 וְלִירוּשָׁלַיִם מִיַּפֶּת הַיַּחֲק בּוֹ כְּפֹתֵי מַעִין כָּל חַי לְהַתְּכַסּוֹת •
 נְקֻמוֹת אֲשֶׁר בְּלֵב מְכַסּוֹתֵי נִתְּכָנוּ בְּמוֹעֵד זֶה הַיּוֹת מְכּוּסוֹת •
 שֶׁהָ לְבֵית אָבוֹת מְנוֹת בְּמְכַסּוֹת • כְּבוֹת עָלָיו עֵסִים אַרְבַּע
 כּוּסוֹת : חוּן אַרְבַּע כּוּסוֹת כְּבַמְּחֹה • בְּאַרְתֵּי זֶה מְזָה לְחֹזֶה־
 כְּאֲשֶׁר שָׁמְעֵנוּ בֵּן עוֹד נְחֹה • רְצֵנוּ כְּשֵׁי בְּתַדֵּשׁ הַזֶּה : בְּרוּךְ
 אַתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן : כּוֹדִים עַד וְעוֹרְתָנוּ סֶלַח
 מְבַשֵּׂר • עִם זְכוֹתֵי עֲצוּרִים לְהַעֲלוֹת מְצוּלֵי דְבֵיאוֹתֵי פְּרוּיִם

רוח חכמים

שֶׁעוֹלָם נְדוּן כֹּהֵם כְּדֹאִי בְּרָ"ה ע"ז (הַנֶּסֶת) יָמֵי נִיסָן (בְּחֹסֶם) כְּנֻמְחִיסֵם לְחֹסֶם
 (פּוֹרְכִים) כּוּקָעִים וּכְנֻסִים כְּתוּכֵם (כְּחֵינִים) כְּתוּכוֹת הַחֵיב שֶׁסֶם רַבִּים
 אִזוֹ (לְהַקְלִיא) לִיבֵם לִי וְקֵלִי וְכֻרְמֵל (חֵיבִי) תְּבוּאֵת חֵיבִי שִׁיחֵי (פְּרוּכִים)
 יבֵּים וּפְרָכִים (לְשֵׁנָן) לְסַפֵּר מַפְעֵלוֹת ה' הַמְנִיץ וּמַשְׁגִּיחַ מַחְלוּטֵת הַשָּׁמַיִם
 (אַרְבַּעַה עֲרָכִים) אַרְבַּעַה הַלּוּקֵי עֲרָכֵי נִפְסוֹת יֵשׁ • מִנֵּן הוֹדֵשׁ וְעַד חֲמֵשׁ שָׁנִים
 וּמִנֵּן חֲמֵשׁ וְעַד כֵּן עֲשָׂרִים שָׁנָה • וּמִכֵּן עֲשָׂרִים וְעַד כֵּן שָׁשִׁים שָׁנָה וּמִכֵּן
 שָׁשִׁים וּמַעֲלָה (אַשְׁנֵה) אֲשַׁפֵּרֵם (מַסּוֹת) מַסּוֹת נְדָבוֹת קִרְבָּנוֹת יִשְׂרָאֵל (כְּטוֹסֵס)
 בְּמִנְחָה (וְלִירוּשָׁלַיִם מַפֶּת) מוֹסֵת הַגְּאוּלָּה שֶׁנַּחֲקֵק עַל יְרוּשָׁלַיִם עִי דִּיחָל
 יֵשׁ כּוֹ לְפִנּוֹת (כֵּלֵב) שֶׁל הַקִּבְּיָה כְּמִ"שׁ יוֹם נֶקֶם לְבָבִי (נִתְּכָנוּ) : כּוּיִם כְּמִינִים
 (כְּמוֹעֵד זֶה) כְּנִיסָן (הַיּוֹם טְכוּסוֹת) לְהַיּוֹת מַתּוּקוֹת לְהַרְאִיִּם לֶסֶם וְאִזוֹ יִמְסוּ
 יִשְׂרָאֵל עַל הַשֶּׁה כְּמַכַּסֵּת נִפְסוֹת (סְנוֹת) וַיִּכְנוּ עָלָיו לְשַׁחֵם (עֵסִים) יוּן (אַרְסֵם
 כּוּסוֹת) שֶׁל יִשׁוּעָה שֶׁתִּידֵי הַקִּבְּיָה לְהַשְׁקוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְעִ"ל כְּדֹאִיחָ כְּמִ"ד
 ע' וַיִּשְׁכַּח . (מַבְּרָר) סֶקְבָ"ה יִשְׁלַח מְנַשֵּׁר לְעַם שִׁים לֶסֶם זְכוּיִם כְּעֲטָרִים כְּגוֹלָם
 (לְהַפְּנוֹת) שִׁיטָּה לְהַעֲלוֹתָם מִמְּעֻלּוֹת דְּכִים (פְּדוּיִם) שִׁיטָּה יִשְׂרָאֵל פְּדוּיִם (מַסֵּם)

הָיָה בְּמִשְׁפִּיּוֹת • פָּצוּחַ שִׁירִים תָּמּוּר בְּקִיּוֹת • צְבָאוֹת כָּל
 הַמִּדָּת שְׁבִיחַת • צֶאֱנָן יִצְיַע לְרוֹשֵׁישׁ עֲזָנָי יְהוָה : חֵן עֲזָנָיִךָ
 לְדוֹשׁ אוֹתָנָה • מִדּוֹת פִּעְלָתָם כְּבָרְאִיעוֹנָה • פֶּאֶשֶׁר שְׁכַעְנֵנוּ
 בֶּן עוֹד הִישׁ נָא • וְתִמְיֹב לָנוּ בְּטוֹבָךָ בְּרֵאשׁוֹן לְחִדְשֵׁי הַשָּׁנָה:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַטּוֹב שְׁמָךְ וְיִלְךָ נָא לְתוֹדוֹת : אֱלֹהֵי •
 שֵׁם שְׁלוֹם מִן וּבְכֹל שַׁעַר בְּשִׁלּוּמֶךָ

אֶתֶּן • קוֹל כְּשׁוֹרְרוֹ רֵאשִׁים • קָרָא בְּגֵרוֹן בְּגִיא הַחֲרָשִׁים •
 רֵאשִׁי תְּנִינִים אֲשֶׁר עַל גְּבֵי חוֹרָשִׁים • רֵאוּתָם בְּזֶה חִדְשׁ
 כְּגוֹרָשִׁים • שִׁיר חִדְשׁ וְהָגָה מְדַרְשִׁים • תִּרְנְנָה שְׁפֹתַי בְּשׁוֹרֵי
 אֲרֻבָּעָה דְרָשִׁים : חֵזוֹן אֲרֻבָּעָה חֲרָשִׁים כְּבִפְחֻתָה • בְּאַרְבַּת זֶה
 כִּזָּה לַחֲזוֹה • פֶּאֶשֶׁר שְׁמַעְנֵנוּ בֶּן עוֹד נְחוּה • בְּרַכְנוּ בְּשִׁלּוֹם
 בְּחִדְשׁ הַזֶּה : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבַרֵּךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹם:
 קְדִישׁ שֵׁם • אֵין כְּאֱלֹהֵינוּ • עֲלֵינוּ • ק"י •

יוצר לשבת הגדול

מִתְפַּלְלִין שִׁיבֵן עַד עַד וּבֹרָא אֶת הַכֹּל וְחַכֵּם מִתְחַלְלִין כֹּל :
 אֹר עוֹרָם בְּאוֹצַר תְּיִים • אֹרוֹת בְּאֵפֶל אֶמֶר וַיְהִי :

רוח חכמים

וְהֵם הַגִּיד (נִמְשָׁכִיּוֹת) לִי חֲזוֹן כְּלוֹמַר נִבְּוֵאלָה (פָּצוּחַ) שִׁפְטָחוּ לַעֲסוּד צְרִנָה
 חָחָה נְכוֹתִיסָם כַּמֵּשׁ (יִרְמִיָּה ל"א) נִבְּוִי יְבוֹאוּ וְגו' וְכֹלֹ וְרִנְנֵנוּ וְגו' וְהַפְּכָתִי
 אֲנִלָּם לְשִׁבּוֹן וְגו' (נִלְאוֹת) יוֹשְׁבֵי נִבְּוִי הַחַזּוֹדוֹת אֲשֶׁר בְּעִיר לָאֵן (ע"י מִיכָם
 אִי יִיא) (יִישׁ) יְבוֹזֹם וְיִרְיֹק אִתָּם לִי וְשִׁלְחֵתִי לוֹ לְעוֹס וְלַע הוֹ (יִרְמִיָּה מ"ח
 י"ב) (וּבְנִשְׁרִים אֲחָו הַפִּיטְטוֹס נְשִׁיעַת נְעִלֵי הַנְּטִיִּים) (אֲחָו קוֹל) לְבוֹדֵר לַע"ל
 כְּמוֹ שֶׁיְיָ הֲאֵשׁ יִשְׂרָאֵל בְּצַרְס הִים נִתְרַנְּה (נְגִיָּה הַחֲרָשִׁים) בִּירוֹשָׁלַיִם שֵׁם
 הַיְיָ הַחֲרָם וְכַמְּסָגֵר אִו יִלַּ עֲשִׂים לְיוֹן שְׂדֵה תַחֲרָם (רֵאוֹת) שְׁנֵרָאָה אֲחָס
 מְנוֹרָם (יִבְגָּה מְדַבֵּר) אֲרַנֵּן בְּרֵאוֹתִי אֶת אֲשֶׁר הִגּוּ הַכְּמִינוּ וְדַרְכוּ בְּכֹאֹר
 הַכְּזוֹן אֲרַנְּסָה הַחֲרָשִׁים (בְּבִרִי) בְּרֵאוֹתִי (אֲרַנְּסָה חֲרָשִׁים) הַנּוֹכְרִים בּוֹכְרִים
 בִּי ג' • וְאֲמַרְוּ נַמֵּס' הַכֵּה נִכֵּן מֵאֵן נִינְאוּ ד' חֲרָשִׁים • מִשִּׁית בֶּן דוֹד • וּמִשִּׁית
 בִּי יוֹהֵם • וְאֲלִיכּוֹ • וְכַמוֹ לֵמֵ:

יצר לשבת הגדול

פ"ס א"ב ולחג אלו כ' וכסופו חתום בנימין בן זרח חזק
אתי מלבנון פלה מראש אמנה השורי • במותר עדי
לבוש התבהני והתפארי בושם רקוח התבשמי מור ולבונה
התקטרי • כי בא עת והגיע שעה אשר למלך השורי: חזן בין
שדי ילין אשכול הזופר • מצפצפת ונואמת פלה באמרי
שפר • בני מכון זבולו רוחשים בלי הפר • חזק זכר קדשתו
נעריץ ונספר • במעלה יתקדש ובמטות יסתלסל תמיד
ליל וצפר • קדוש :

בן נעול קראני דודי • חמק עבר ושומרים נשאו רדידי •
הלפה עיני וגרסה • בזכר עניי ומרודי • דדוי אהבת חסד
תאות דודי • הן בלא לב ולב ונפיש חפצה • חתן מתנדב
וכלה רוצה • ועל מה זה מתאחר דיין העליצה • שלוחים
הריצו לזה ולזו במרוצה: זכר בה ברית ושבעת אלה אשר
בשעת ארוסיה ברתו למהללה: חפצי ורצוני לקים בבהלה:
השיב חתן לשלוחי כלה: טענה טגלה אף היא יושר אמרים
נכונה אני ומקימת בהן הן הדברים • יגמול רק עמי חסד
ויזפור אהבת נעורים • וימתר לפדותי מבין חסורים: כצירי
מרפא ושלוחי אמונים • נתמצעו תאומים בזווג תתנים •
לדבר על לב פקה דברים הגונים ולהבעיר לב חתן בקנאת
סגנים: מלוכה כהתבשרה בלה בתמרוקיה מאד השביחה:
רפוניה הנצו וסמדרה פתחה • נכוננו שדיה ושערה צמתה
ותתגנה לפתר ולמלכות הצליחה: סוא מפריכה בראותה
תמהה בעיניה הלא זאת הנמבזה והנקלה השיבה לסגניה:
על זאת שלחה וקראה לאצטגניניה • עליה חושבת וחורקח

שניה • פריץ חיות נוהם ולבו מכבד • פלה לענות בקושי
 לשיעבד • צערה בפרה ובעול כבד • אילי התגנה ותהיה
 ככלי אבד : קרא עליו מועד בחוריו לשבור • צפרדע חנמל
 וכנים חמרים חמרים לצבור רש • ודבר וברד לפניו לעבור •
 וראשית כל אונים באהלי חם לקבור : שלחה פרוכה בעל
 פרחי ממסתלל ליתצאנה כל הנשים אתריה בתוף לחולל •
 תנות לאר זמר והודיות שבת והלל • ששכה אותות בדים
 כפר וקוסמים יהולל : חיו בין שדי ילון אשכול הפופר •
 מצפצפת ונואמת פלה באמרי שפר • בני מכון וכול
 רוחשים בלי הפר • חוק זכר קדשתו נעריץ ונספר במעלה
 יתקדש ובמטה יסתלסל תמיד ליל וצפר • קדוש : חכל יודוד

נראה סמנויות בנימן

בלילי אש ומימות • נבורי עיר מרומות • נצבים בחומות •
 ברתתים ואימות • מרבים תעצומות • לאל יוסר הדומות •
 ואני אום באמות • בחך ונרון רוממות : נוהם מיכאל • וגועה
 נבריאלי זועק איריאל • וגועש רפאל • ומהדר הדרניאל • הוד
 ליה אכתריאל • ואני כנסת ישראל • מעידה פי אין כאל :
 ירוצצו כברקים • חיל זועות וחקים • לפידים דולקים וכבזק
 בזקים • תשבחות מפיקים • ושעור רון מדקדקים • ואני
 שישנת עמקים • עסיקה במצות וחקים : מאות אלפי אלפים
 רבבות • מרבבות אש ושלהבות • מקיפות וסובבות • עלוי
 כס ערבבות • שלש קדשות דובבות • וקול דממה מקשיבות •
 ואני בת שלשת אבות • תמיד תפלתי ערבבות : נהרי אימה
 חילה • זעת חיות סנדילה • ועל ארבעתן מלמטה • חיה

יצר לשבת הגדול

חמישית גדולה • לסלסל היא מתחילה • ואחריה ספליא
בלה • ואני בבית התפלה • תבענה שפתי תהלה: והחיות

מיוסד ע"ס א"ב ונסוף חתום יוסף בן שמואל

יולת אזכארשת בתולה במזרח וקדושים • בארץ פתרום
הגרה בין קדשים • בהגיע זמן חפה בראשון להרשים •
בערה שתי שדכנים ישרים וקדושים : גשו אי כפתור
פהקרו ידידים • גם הרצו דברים למסתולל וגדודים •
דעו כי עלמה בבתיכם שודדים • דרושה לנשואין ועתה
עת דודים : המלך הקדוש כמו קדשה בתנינה • הרבה
סבלונות שגר לה במתנה ונשבע לה להכניסה פשתעמוד
באיתנה • ומאו ועד עתה לרודה המתינה : זרון לבכם
השיאכם המלכה לכבוש • זמנה להעביר ולעפבה עד בוש
חישו נא והחלצו מכתה לתבוש • חתן פן יעבור נקם יעט
ללבוש : טף אויל והשיב דברי מרמה • טובת חן שאמרתם
מצאתיה ערמה • ירודה עד עפר פרועה ופרומה • ידיה
אסורות אבל חכמה בערמה : פנסתיה בהיכלי בעין פרתמים
ופתהי כלכלתיה ברעבון פן נפשה נפחה • לעת חזותי כי
גדלה משפחה • לקתתיה בעד בספי היות לי לשפחה : מה
יקחה לבך תואנים בהשיבך • מות קראתכם בכלות כל
תנובך • נצלתם בחכמתה ופיה ענה בך • נדרת ברצונה
להורישנה כל טובך : ספר מתנה הפרע לה בנחיצה • סוב
היצא בלה מארצך חוצה • עמלה תשלם אם תשמע לעצה
עד לא תתחבל בכלה ונחרצה : פשפשתי בבית גנזי
פנקסים וכספים • פן אמצא התן שאתם מספרים • צבא

הַשֵּׁשׁ לֹא נַעֲרִים וּכְפָרִים צִפִּיתִי וְאֵין שָׁעוּ לָכֶם עֲפָרִים קִצְפָה
 בְּנִבְלֹת פֶּה וּקְל נָקָה נִתְגַּלָּה • קְדוֹשָׁנוּ רַב חִילוֹ וּמִפְּאֹזֵי
 בְּעֵנֹלָה • רִיב פֶּה תִּגְלַע נֹדַע לְמִי הַסְּנֵלָה • רְדִתָּה לְסוֹף
 בְּעִצְמָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְרִגְלָהּ : שָׂרֵשׁ נֶהַשׁ בְּשִׁמְעוּ מֵאִמֶּר
 פְּרוּשִׁים • שׁוּב וְהִתְעַבֵּר וְצִוֵּה תִּצֵּה לְגִרְשָׁם • תִּכְבֵּד הַעֲבוּדָה
 עָלֶי כֹּלָה בְּהִרְשָׁם • תִּאֲמִים סִפְרוּ מַעֲשֵׂיהָ לְהוֹלֵךְ בְּרֵאשִׁים •
 יִרַד וְהִתְאִיר הַנִּיחַת מִסַּע וְשָׂרִיחַ • וַיִּשְׁלַח חֲצִיו לְהַפּוֹךְ עֵיר
 וּקְרִיחַ • סִבְבוּם עֲשֵׂרָה עֲדִים בְּמִנְהַ מְרִיחַ • פְּצוּ צְאֵי כֹּלָה
 עֲנַפָּה וּפּוֹרִיחַ : בְּמַחֲוֹל מִשְׁחָקִים אִזּוּ יִצְתָה אֶהוּבָה • נוֹהַגְתָּ
 לְרַקְמֹת עִם בְּסִפָּה וְזִהְבָה • שׁוֹרְדִים בְּחֹזֶתָם בְּעֵרָה בָּם
 לְהִבָּה • מִהֲרוּ לְרִדּוֹף כִּי שִׁבְתָּה מִדֶּהֲגָה • וַיִּגְעַר בֵּים סוֹף
 וַיִּדְרֹכוּ בְּנַעֲלָם • אֵיבִים הַמְּבִיעַ וְהַמְּצִיאֵם כְּפִי פַעֲלָם • לִכֹּן
 שׁוֹרְרוּ יָדִידִים לְמֶלֶךְ נַעֲלָם עוֹזֵר אֲבוֹתֵינוּ אֶתָּה הוּא מַעֲוֹלָם :

עזרת • שמונה עשרה :

סחן מהחול ברוך אתה עד ומושיע ומגן :

מסוד חכמים ונבונים • וגלמד דעת מבינים • אפתחה
 פי בשיר ורננים • להודות ולהלל פני שוכן מעונים :

מוכד ע"ס א"ב ונסוף חמוס יוסף בן שמואל

אלהים בצעדה הכות פתרום • בתקת הילם טבצריהם
 להרום • גאלת עפה בנבל קתרום • דרתם והבררתם
 בסולת לרום : הגרת לגיא המון פיבסת • ונקתה לארץ
 במריה נחבסת • ונותה זרחה ברם מתבוססת • חלצה

רוח חכמים

(פתרום) מזרים (נהקת) דקרת ל' דקורה ונקיעה (כנבל קתרום) שניסם
 פיני כלי זמרי ור"ל גאלתם כחופים וכמתולות (לרום) לכלול • ור"ל כסולת
 סנברר לכלול כחמן נמנחה (סגרת) סחכסת (פיבסת) מזרים (ונקסס לארץ)

וְנִהְיֶה בְּרַחֲמֵיךָ וּתְכַבּוֹסֶת: מִרְס מְרִיר מִפְעֻנִים יִשְׁבֶּת •
 יִשְׁעָה צְמַחָה לְנִצְוֵי כְּבֶבֶת: חֵזן פְּתַרְתָּ כְּלִיר לְנַפְשׁ
 קְשִׁיבֶת • לְשַׁעֲבֵר קִרְמַת מִתֵּן שֶׁבֶת:
 סִלְה אֲרוֹמְסָה מִשִּׁיעַ וְשִׁלִּישׁ מִזְצִיאִי לְחַפְשֵׁי מִבֵּית מַעֲלִישׁ:
 חֵזן סְבוֹתָה לְרֵאשִׁי לְהַשְׁאִיר פְּלוֹטִי גִנּוֹן וְהַצִּיל פְּסוּחַ וְהַמְלִישׁ:
 קְרוּף אֶתָּה יְיָ מִנְּן אֲבָרְהֶם: אֵתָה גִפּוּר עַד לַחַיּוֹת מִתִּים
 מִמַּסְגֵּר אֲסִיר בְּצֵאת לְחַפְשֵׁי נִתְנִים נִם בְּמַכִּיעַת רַפְּשׁ •
 סְבִבַתִּים חֵזֶק מְרִנּוֹעַ וְנֹפֶשׁ • עֲרוּף תַּחֲלָה לְמִשִּׁיבַת נַפְשׁ:
 פְּרוֹשׁוֹ וְשַׁעֲמוֹ צִיִּית בְּמִרְהָ • צַחְצִיחַ דָּתוֹ לְהַבִּין וּלְגוֹמְרָה •
 קְבִיעַת קִדְשָׁתוֹ בְּזִכְרָה וּשְׁמִירָה: רוֹן לְהַפִּיק בְּתוֹדָה וּזְמִירָה
 שְׁפָטִים גְּדוּלִים עֲשִׂית בְּצוּעַן • שְׁפָרְתָּ אֶהֱל בֵּל יִצְעוּן:
 הֵזן תַּעֲיָבִים פְּסִי בְּאֵף לְהַכְנִיעוּן תִּקְפָה חֲרָדָה בְּעַמְלָק כִּנְעוּן:
 לִבָּהּ וְעִינֵיהָ לְהִיכָלָה תִּשׁוּבָב • דִּשְׁן וְשִׁמֶן לְעִמָּה יִנּוֹבָב:
 חֵזן תְּכוֹנֵן אֶלְמָה מְזַבַּח וְסִיבָבִי לְהַגְשִׁים תַּחֲיוֹ יִשְׁנִים דּוֹבָב:
 קְרוּף אֶתָּה יְיָ סַחֲיָה הַמְתִּים:

רוח חכמים

נחזקנה וסוּסָלָה לֶאֱרֹץ (בְּעָרִים) כַּמְכָּה עָרִים (כַּחֲסֵת) לִי מַכָּה (זְנוּחָה)
 יִשְׂרָאֵל (זִרְחָה) אֲרוּרָה עִי זְכוּת הֵיוּ מִזְנוּסָסִים בְּדַם סַחַח וּמִלֵּה (חֲלָה)
 לִי הוֹלָאָה (וּנְגִהָה) לִי גִיּוּד (סִיָּה) קוֹדֵשׁ שֶׁנִּכְנַת וְהוֹסֵר הַמַּחֲרֹת מִיִּשְׂרָאֵל
 הַמַּעֲוִים בְּמַזְרִים כְּבֵר לְמַחֵה יִשְׁעָה לֵהֵם בְּמַזּוּחַת הַשְּׂכֵת שֶׁנִּכְנַה אִזוּ לֵהֵם
 בְּמַזְרִים עִי מַחֵה (מַעֲלִישׁ) לִי חוֹסֵךְ וְרִל מַמְלִישׁ (סְכוּת) לִי סְכוּי וְחִסִּין
 (גִּנּוֹן) גִּנּוֹן וְהַצִּיל וְסַחַח עַל כַּתִּי יִשְׂרָאֵל וְהַמְלִישׁ מִנְּנָף (אֲסִיר) בְּלֵאָה יִשְׂרָאֵל
 אֲלֹאֲסֵרוֹ בְּמַסְגֵּר בְּמַזְרִים (נַתִּי סֵם) נִלְסִין פִּנְסִי בְּכִיעַת הַמַּזְרִים בִּים סוּף •
 חֲחִ"כ (סַבְחָה) הַחֲזַק אֶת יִשְׂרָאֵל בְּחֹק מְנוּחַת הַשְּׂכֵת (עֲרוּךְ חֲלָה) שְׁעֵרַת
 לֵהֵם בְּתַחֲלָה הֵיחַ מַזּוּחַת רֵאשׁוֹנָה שֶׁנִּלְטוּ בְּמִרְהָ (וּלְגוֹמְרָה) לְלַמְדֵם עַל בּוֹרִים
 (כֵּן לְהַפִּיעַ) לְהוֹלִיאַ דְּנֵם (שְׁעֵרַת) לֵאמֹן וְנִסָּה אֶת שְׁפָרְדוֹ (וּרְמִישׁ מִ"ג) וְרִץ
 שְׁנִסִּית אֶהֱלֵךְ כִּיִּשְׂרָאֵל (כֵּל יִשְׁנִי) שֶׁלֵּא יַעֲתֵךְ מִמְקוֹמוֹ (תַּעֲוִים) הַמַּזְרִישׁ סַחְצִיבִים
 (סַכוּ נֶאֱפָ) כֵּלָה נֶאֱפָ (יִטְגֵב) יַגְדֵל וּיִסְרֵם (וּסְכִיכ) שֶׁל סְבוּחָה (לַמַּגִּישׁ)

יצר לשבת הגדול

ישעי כבודי משגבי ומגוסי • ונצב לרוב על אונסי •
 סיכני באברתי יי נסי • פורע וגובה דין קנסי • בחלו גרו
 עמי ראשי • רבב על עב קל מענוי לגרשי • שחת מבצר
 מחלישי ותורשי • מלון קצו נחני דורשי • ומפעון קדשו
 חבש באבי • ארון מפעני הישועה השאיבי • חיו למרני
 לגוח בשבת מהראיבי • להאכילי נחלת יעקב אבי •
 יסדך יי לעולם אלסיה ציון לדר ודר הללויה •
 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל גא •
 פרם חמד נטע שעשעיים • בליסה ומכססת שני רשעים •
 וגלית לחלצה מבין פושעים בחיל אלפים רבבות תשעים •
 ובצדק נפקד לתשע ותשעים • היעמסה משא פרדים
 תשעים • פנית לפני מלכים ושועים • שלחה קציריה ועלו
 מישעים • ולחלקה נטלה שבעה משבעים • שעשור נכסים
 לבנות קביעים • ובישימן דרך הלכו ארבעים • מעדני
 מלה אוכלים ושבעים • קדשתו מתנים ורגן קביעים •
 מי נקים נורא ומרום וקדוש •

ראשי התחנות יוסף בר שמואל חזק

ירדת להציל עמה • להודיעם ארח נועמה • למשאות

רוח חכמים

למחיר תחום לסניע שתי ימי עזר : (בהלו) ל' הארס ווריתס (והורשי)
 שחרו על גבי (מלון קנו) זה כהמ"ק ע"ש"ם (מ"ב י"ס כ"ג) (כרם
 חזד) ישראל (בלוסה) ל' בלילה וערכוב (ומכוסכסת) ומסוכה בין
 שני מזרים סרשעים (ונצדק) נזכות אברהם שפקד לל"ס שנה (הועמסה)
 סיה סעוה כרכוב גדול (פנית) נערת (שלחה קציריה) שטעה ענשים
 (שנסה) עממן (משנשים) אומות (שעשור נכסים) שסנות נוסלות כירושם
 שסור נכסים ולכן נעלו ישראל חלק העשירי משנשים אומות ישראל נקראו בת
 כמ"ס נס נדיב(ס"ס ז') (משנים) משערים (לכרת נועמך) דרך סתורם סניעם

יוצר לשבת הגדול

תרים פעמיה להכניע רודים בועמקה וכתתם המון שודדים
 בלו שרים וגרודים והגיע עת רודים צמחה ישועה לירידים
 סוד פוצא בהנויה • צאת עגומים לרויה • נחצו צירים
 לשביה • שני תואמי צביה : פרום בירה של מלך • ארעה
 לשר פלך • כל הבא למלך • אשבר לפניו מהדך : בשער
 בת פסלוח • נצבים מלאכי שלוח • נסתבלו קוטפי מלוח •
 באין קומץ וקלוח : רהב לבב גנה • ללגיוניו קפץ ומנה •
 יפנס הבא במנה • ואלה לבר באחרונה : שאל פתן תרש •
 מי נדרש והדורש השיבוהו הפך משורש • בלה גרש יגרש :
 מרד זר בעקולו • מה לי ולקולו • ולא תרצני בשקלו • כנשען
 על מקלו : ואז צפה באלילים • הוש ידיו גלילים • צגו עליו
 בפלילים • אין פנות בחללים : אויל מוצן לעברות • מה לכהן

רוח חכמים

(למשאות) ל' חורבן ושמתה ור"ל סכרמות רגליך להסריב ולהכניע למזרים
 הרודים בישראל (וכתתם) כשתמו (כלו) וכשכלו (סוד) סוד אלוה כשיצא
 כתשורת להוליא ממזרים את ישראל (עגומים) שהיו עגומים ונעלבים (נחצו)
 מיהרו (צירים) משה ואהרן שנדמו לתואמי צביה (לשביה) לשביית ישראל
 (פרום כו' ארעהו כו') כו' א משה ואהרן לפרעה אירעו לשר הפלך נהכינו
 שעודה למלך • ואמר להם (כל הבא למלך) לריך שיביא לו מנחה (כסלוח)
 מזרים (מלאכי שלוח) משה ואהרן השלוחים מה' (קוטפי מלוח) הקוטפים
 עשבים למאכלם ור"ל חכמים פחותים נסתבלו במשה ואהרן שבאים אל המלך
 באין קומץ (למנחה) וקלוח) יין המקלח וגוזל לנסך (רהב לבב) פרעה בגובה
 לבו כזה למשה ואהרן (ללגיוניו) לחיילותיו (ומנה) ופקד שיכנס כל הבא
 ממה (ואלה) משה ואהרן (פתן) פרעה שעשה עלמנו כהרש מבלי לשמוע דבר
 ס' (הפך) האל אשר הפך מעורש סרים (איוב כ"ח ט') (בעקולו) בעוונותיו
 (בשקלו) שלא שלח לי שקל למנחה (כנשען) כעני הנשען על מקלו (אסה)
 טביס אס יש צין האלילים הנודעים לו גם אלטי ישראל אשר (ידיו גלילים)
 עש"ה (ש"ס ט' י"ד) ידיו גלילי וסב ואמר להם שלא נמא שמו בין האלילים
 (לגו) עמדו משה ואהרן עליו ודברו אתו משפטים ואמרו (אין פנות) שאין

בְּקִבְרוֹת. הֲלֹא בְּתֵכֵל הַדְּבָרוֹת. נֹדַע בְּעַל גְּבוּרוֹת. לֹבֵשׁ
 צִדֵּק נֶאֱדָר. לְדֹשִׁיב גְּבוּרָה לְאִבְיָה. הַפֶּה הַרְף אִישׁ וְזָר. עֲמָלוֹ
 בְּרֵאשִׁי חֹרֶר: הֵינן הַיֵּכָל בְּרָד וּרְשָׁפִים. וְלַעֲף בְּעֵדֵי כְּשָׁפִים.
 קָרְכוּ בְּרַעֵי כְּשׁוּפִים. עֲפַר אֶרֶץ שְׁוֹמְכִים: אֵל נֹא וְכוּ'
 כִּרְחַם חֲמוֹס יוֹכַף וְחֲחִיכִי עִ"ס א"ב. וְכִטּוֹף חֲמוֹס טוֹב עֵלִם:
 חוֹק יוֹצֵאֵי חַפּוּזִין סִפְקָם מִזִּין לְשׁוֹבֵעַ וְלֹא לְרוּזִין קְדוּשׁ:
 אֲמִנָּה גְדוּלָה הִיְתָה בְּעַם בְּלִי לְהִתְלוֹנֵן וְאֵת הַפְּעַם גִּזַּע
 לִיבֵר מֵה נִטְעַם יוֹצֵאֵי: הַרְף שְׁלֵטָה נִלְקָה בְּמִדְבַר הַגִּיד
 מֵאֵז מְנַהֵיג וְדָבָר וְלֹא כְּחֵד מֵהֶם דִּבֵּר יוֹצֵאֵי: זְרִיזִים חֲשׂוֹ
 לְהַקְדִּישׁ קְרוֹאִיוֹ הִסֹּ בְּמִטְרִיף פֶּל בְּרוֹאִיוֹ טוֹב אִין מִחֶסֶד
 לִירֵאִיוֹ יוֹצֵאֵי: יַחֲדָ שְׁמֵרָה לְמִדָּה שְׂרוּעָה בְּלוֹלוֹתֶיךָ אֲזוּבֹר
 חֶסֶד לְפִרְעָה לְכַתֵּף אֲתֵרִי בְּמִדְבַר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה יוֹצֵאֵי:
 מְקוֹם צְפִיעֵינִים נֶחֶשׂ שָׂרָף וְעִקְרָב נִסְעוּ קְרוֹשִׁים לְשִׁמְשׁ
 וְשָׂרָב טָב וְעוֹלָל וּמִקְנֵה רֶב יוֹצֵאֵי: עֲדָרִים הַשְׁגִּילוּ מִרַע
 לְהַהֲבִימָם פֶּסֶת כִּישְׂאָרוֹת נִשְׂאוּ בְּהַשְׁבִּימָם צְרוּרוֹת

רוח חבשים

לפנות אל סאלילים שסה כחללים מהיום (אויול) פדעה כמוכן לפגרה זעם פוא
 אייל שואל לנקם כסן כניה הקברות ר"ל שביקש את ה' בין סאלילים (נתכל)
 נעה שיכנס ה' לעשות מה שדיבר עליך יודע לך שהוא בעל גבורות (הפך) קאי
 על הסבור שדרכו הפכסך וזר (עש"ס משלי כ"א ח') (תנמל) מין ארנב
 (ורשעים) רשעי אש שהתלקחו בתוך סכרד כדפתיב ומקניפס להפסיס (סכלים עח)
 (ונטף) החריד ל' זלעפה (קדסו) ענין כסיפס. (כסופיס) ססואלילס ומאמיניפ
 נכספס (עפר ארץ שואפס) עש"כ (עמוס ב' ז') ור"ל שנסלו לארץ ושאו
 ונחכו סעפר (ספס) סספיק נהס הקב"ס מזון לשופס:
 (אננה וכ') ססאמינו נה' גוע) ללעוק ולומר (סגיד מאוז) חע"ש
 סמס סגיד נהס מקודס סילכו ג' ימים כמדבר ככ"ו לא סתלונט (ודבר) גס
 ז' מנהיג (זריזים) משה וחסרן (חסו) מיסרו להזמין את ישראל מקוראיו של
 סקב"ס (חסו) ישראל כטחו (טוב) סקב"ס (יחיד) סקב"ס (שרועה) גדולס
 יפגס (כטלתיך) עש"ס (ירשיפ ב' ב') (שכ) וקן (עדרים) ישראל (חסת)

יוצר לשבת הגדול

בְּשִׁמְלוֹתֵם עַל יְשָׁבְתֵם • יוצאי : קטוף העֵפָה בְּחֶרֶד
 קִמְצָה • רְצוּפָה בְּרֵאשִׁיתָם שְׁלֵא חִמְצָה • שְׁמִשׁ שְׁוֹפְתָה
 וְאֵבְלוֹהָ מִצָּה • יוצאי : תְּפִינֵי שְׁשִׁים וְאַחַת בְּמִשְׁמֵר • טַעַמֵּי
 וְאַרְתּוֹ בְּשִׁיזֹר הַמִּנְשֵׁר • עַד לֶחֶם מִשְׁמֵים הַיּוֹמֵטֵר • יוצאי :

ובכן יהי בחצי הלילה :

מיוסד ע"ס א"ב
 אָרוֹב נְסִים הַפְּלֵאת בְּלִילָה • בְּרֵאשׁ אֲשִׁמּוֹרֶת זֶה הַלִּילָה •
 גַּר צֶדֶק נִצְחָתוֹ בְּנִחְלָק לֹו לִילָה • וְיֵהִי בַּחֲצֵי הַלִּילָה : דַּנְתָּ
 מֶלֶךְ גֵּרֵר בְּחֵלוֹם הַלִּילָה • הַפְּחַדֶּת אֲרַמִּי בְּאִמְשׁ לִילָה • וְיִשְׂרָ
 יִשְׂרָאֵל לְמֵלֶאכֶד וְיִזְכֹּר לֹו לִילָה • וְיֵהִי בַּחֲצֵי הַלִּילָה זֶרַע בְּכוֹרֵי
 פְּתָרוֹם מַחֲצֵת בַּחֲצֵי הַלִּילָה יְחִילֵם לֹא מִצָּאוּ בְּקוֹמָם בְּלִילָה •
 מִיֵּסֶת נְגִיד תְּרוֹשֶׁת סְלִית בְּכוֹבְבֵי לִילָה וְיֵהִי בַּחֲצֵי הַלִּילָה :
 יַעֲץ מִתְּרַף לְנוֹפֵף אֲזוּי הַבִּבְשֶׁת פְּגִרֵי בְּלִילָה • פֶּרַע בַּל

רוח חכמים

חתיכת משארותם (קטוף) קטפו ותתנו העיסה לתרבות (קמולת) בחררה כמלוא
 קומץ (רלוסה) שהיפה דבוקה ודחוקה (שופתה) שהיפה נאשית ע"י חוס השמש
 (תופיני) המלות נהפכו ממבארותם הספיקו להם לס"ח סעודות (במשמר)
 שאכלים נסבול • מלבין הנמאל (פסהים מ"ד) משמר קשור שפי' מסבל סמו
 (וארתו) אכלו ארוחתם משירי סנאק שהי' מכומר להם עד שהומטר להם הסון •
 (ויסי בחצי הלילה) בליל ס"ו ניסין (רוב נסים) כל הנסים במונה וסוף כלם
 אירעו לאבותינו בליל ס"ו ניסין (בראש השמורת) קאי על ויסי באשמורת
 סבוקר (במות י"ד) (גר נדק) אברהם (נצחתו) נחת לו סנלחון במלחמתו עם
 המלכים (בנחלק) עש"ה ויחלק עליהם לילה (מג' גרר) אבימלך (ארמי) לבן
 סארמי (וישראל) יעקב (וישראל) עש"ה וישראל אל מלאך (סושע י"ב) וזה הו' בליל
 פסח (פתרום) מזרים (חילס) ממונס (לא מלאו) כמ"ש וינללו את מזרים (סיסת)
 עפופת סיסרא שהיה עיז תרושת (סלית) שנאמר מן שמים נלחמו הסוכנים
 ממסלותם (שופס"ה) (מתרף) סנחריב ששלח את רבשקם לחרף אלבים חי
 (לנוסף אזוי) לנוסף ידו על ליון שאז למושב לו (סוכסת) ל' כושה (פגרו)
 נעשו חילו פגרים מהים (כפ"ה במלכים ב' י"ט) (גל) אליל על גל

וּמַצְבּוֹ בְּאִישׁוֹן לַיְלָה • לְאִישׁ חֲמוּדוֹת נִגְלָה רְוֵי חַוּוֹת לַיְלָה
 וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה : מִשְׁתַּבֵּר בְּכָלִי קוֹדֵשׁ נִהְרַג בּוֹ בְּלַיְלָה
 נִדְשָׁע מִבּוֹר אַרְיוֹת פּוֹתֵר בַּעֲתוֹתַי לַיְלָה • שְׁנָאָה נִמְרַ אֲנִי
 וְכַתֵּב סִפְרִים בְּלַיְלָה • וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה : עוֹרֶרֶת נִצְחָה
 עָלָיו בְּנִדְד שְׁנַת לַיְלָה • פּוֹרָה תִּרְדּוּף לְשׁוֹמֵר מֵה סְלִילָה •
 צָרָה פְּשׁוֹמֵר וְשָׁח אֶתָּא בְּקֶר וְגַם לַיְלָה • וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה :
 קָרֵב יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה • רֵם הוֹדַע פִּי לָךְ
 הַיּוֹם אַף לָךְ הַלַּיְלָה • שׁוֹמְרִים הַפְּקֵד לְעִירְךָ כֹּל הַיּוֹם וְכֹל
 הַלַּיְלָה • תֵּאִיר כְּאוֹר יוֹם חֲשַׁכַת לַיְלָה • וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה :
 וּבְכֵן כֹּל מִחֲמַצַּת לֹא תֹאכְלוּ ;

ע"ס א"ב

אֲבֵא כְּחִיל לְהַתִּיצֵבָה • בְּמַעֲמַד פְּנֵי תְּבָה • גִּשְׁתִּי לְרוֹמֵם
 וְלִשְׁנֵבָה • מְרִשׁוֹת דְּגוּל מְרַבָּה : הַלּוּל קוֹנֵי אֲקָשִׁיבָה •
 יִבְחַקֵּר דְּתוֹ אֲתִישְׁבָה • וְאֵת לְרַעַת אַחֲשִׁבָה • מִטַּעַם חֲכָמִי
 יִשְׁיבָה : טוֹעֵן עוֹלָם אֲמַלִּיכָה • יִהְיֶי עָלָיו אֲשִׁלִּיכָה • כִּרְשׁ
 לְפָנָיו אֲתַהַפֵּכָה • לְפַתּוֹחַ בְּדַבֵּר הַלְכָה : מֵלֵת פִּי גְדוּשָׁה •

רוח חכמים

(ומלכו) ונכסים שלו כרעו ונפלו (כדל' במדרש שם"ט) (לאיש חמודות) (לדניאל) (רו
 אוח לילה) סוד החלום שחלם נבוכדנצר (משתכר) כלשאר ששתה בכלי זהמ"ק
 (סיתר) דניאל שפטר חלומות המבעיתים את האדם כלילם (נמר אגני) המן
 שחר ונמר שגלה ממנוק (פלו) על המן (בנדר) שנה' כלילה הסוף נדה שנה
 סלן (לשומר) לשעיר שנאמר בו שומר מה מלילה (ישעי' כ"א י"א) (נרת)
 הקנ"ס (כשומר) עש"ס (שם י"כ) (רמ) ואמר שנה סבוקר ישופה לנדיקים
 (וגם לילה) חוקר לרשעים (קרנ יום) בגלגלם הפתידם (לא יום) עש"ס (זכר'
 י"ד ז') (שומרים ספקד) עש"ס (ישעי' ס"ב) על חמוחין ירושלים ספקדפי
 שופטים וגו' (השנה לילה) חשכת הגלות : (אכזה בחיל) החון נוס' רשות
 לסדר במים זה סלכות הססח (בחיל) נסחד (ולסגנה) לספר נסגנות סלכות ס'
 ופוסו (דגול מרכנס) (סוען פולס) (סקנ"ס) שחא נוסח את המולם (כנ"ס)

יוצר לשבת הגדול

יוצר חסד אקדישה • סלסל ברת מורשה • מרשות עדה
הקדושה: פני ישרים דובר • צחצוח אמרים אנברי קדמתי
לפול בסברי רשות מרב וחבר: שדי חילי תאמץ • תעדיו
קט וקומץ • לבאר בלי שמץ • הלכות בעור חמץ:

פ"ס א"ב ובסוף תמוט יוסף הקטן בר שמואל חזק

אלהי הרוחות לכל בשר • חזק לעמו מסר • והזהירם
בכתב מוסרי • לבדוק חמץ אור לארבעה עשר: בשעה שאין
בני אדם מצוין בשוקא • אור הנר יפה לבדיקה אין בודקין
לא לאור החמה ולא לאור הלבנה ולא לאור האבוקה •
וצריך לברך על בעור חמץ פחקה: גמר מנפריה עד
דבתרא • וציד צריך לבטל השאר באמירה • ולימא הכי
בל חמירא דאפא בהדא דירה: דלא חמיתיה ודלא בערתיה
לבטל ולהוי כעפרא: דאי משתבח לאתר אותה שעה •
אינו היב בבל יראה ויבל ימצא לפושעה • והרוצה אתר
בדיקתו לאכול חמץ ולשבעה • מה שמשיר יניחנו בצנעה:
היכא דבדק בחורי ביתא • והניח ארבע או חמש רפתא •
ואשבח דחדא מניה פתתא • לבדוק מרישא שפא חילדה

רוח חכמים

כפי כדעת (גדושה) מלאה שארתי סי נמליס (סלסל) למשמע
נתמידות ונחניבות (כדס מורשה) כדת סביא מורשה לנו (פני) לפני סקביס
שדנר מישרים (נחלות) ל' נהות (בסבר) ככוונה (תעדיף) תרבה סכלי
סמועט קקומן (כלי סמך) כלי תרסה כלומר שלא חכשל כדנר הלכה
ולא אכוש: (בכתב מוסר) רומז לס' משלי שכתוב בו שמע בני
פוסר חכין ואל הטוש תורת חמך שנוס הוסיר לשמוע דברי חכמים
(גמר) כדיקתו (מנכריס) שומר את סחמך שמלא מפני סעככריס (עד
בסרה) עד יום שלאתרוי כץ למחרת (סחתא) נחסר (לכדוק מרישא)

יוצר לשבת הגדול

לכתתה: וכן תנו רבנן בפרקין דחורי ביתא ונקיין עלאי
 ותתאי אינו נבדקין • ואמצעים זקוקין: זהרו נג זיזיע ונג
 סדלין • ורפת בקר ומתבן ולגין • ואוצרות יין ושמן
 הנעולין • לבדוק חמץ בלי עולין: תור שבין אדם לחברו •
 זה וזה בודק עד שמיניע ומבטל שארו • וכן בין יהודי
 ועובד זוכבים היב לבערו • פלימו מקל שמא יאמר העובד
 בזכבים בשמי וחברו: טענו המפרש והיוצא בשירא • ואין
 רעתו קודם פסח לחורה • תוך שלשים יום בעי לבער
 המירא • לפני שלשים יום אין זקוק לבערה: ישראל דחמץ
 אתפקד ליה • וליתיה למריה למשקליה • נמריה עד ארבע
 דחוי לאבליה • שלים ארבע ולא אתא לנכרי מובין ליה:
 בשנפלה מפולת על חמץ בערבי פסחים • וכלב אין יכול
 לחפש אתריו בטיחים • הרי הוא כמבוער לרעים פקחים •
 וכמה הפישת הכלב שלשה טפחים: למרו בי מלתי ובי

רוח חכמים

יבדוק מחדש שמה גררתו חולדה לבית סנדוק (דחורי ביתא) חורים וסדקים
 שבית (עילאי ותתאי) הסבוסים והנמוכים ביותר א"ל בדוקה שאין דרך
 להסתמש בהם דלא ניחא תמימתה (זקוקין) מתוכים לבדוק (זהרו) הוסיפו
 (נג סיזיע) לפי שהוא משופע לכן א"ל בדוקה (ורפת בקר) שאם היה שם
 חמץ הסמכות אכלוהו (ולגין) דירת תרנגולים ג"כ מהאי טעמא (ומתבן)
 בית התבן ד"ין דרך להכניס שם חמץ (הנעולין) שאין מסתפקין מהם יין
 לטוהים אבל כמסתפקין יין לשולחן חייבינן שמה נכנס להביא יין כשכלה
 בתוך הסעודה ושמי כידו • והנעולין קאי על אולרות יין אבל כשמן א"ל
 בדוקה אף כמסתפק מהם לשולחן שיש קבע לאכילת ויודע כמה שמן
 נצריך לאכילתו ומביאו קודם הסעודה (בלי עולין) א"ל לעלות לבדוק
 נכס (שאר) שאין ידו מגעת לנערו (פלימו) שם חמץ (כשפו)
 שסוודי עומס לו כיסוף (וחברו) ל' וחברו חכר (המפרש) מיבשה לים (בסותים)
 שוא נפומ שאין כלל יכול לחפש אתריו (לרעים פקחים) לחכמים (בי מלתי)

יוצר לשבת הגרול

קירי נקובים • ובי תמרים וציבים • לבדוק אותם חיבים •
 וחצר פטורה מפני העורבים: מוצא חמץ בפסח בתוך
 ביתו • בופה עליו בלי בלי ראותו • ואם של הקדש הוא
 אין צריך לכסותו • לפי שבדלין מאותו: נפי ופתילי ויורה •
 דאשתמש בהו הפין חמירא • צריך לגעלינהו ויניח בגו
 רבא ועירא • ולרבא ליעבד גדנפא ולרתחיה בנורא: ספני
 דאשתמש בהו חמירא לארוחין • אי אפשר לעשותן חדשים
 הם משבחין • ואי לא מגעילן ברותחין • ובכלי ראשון הם
 מצוחצחין • ועץ פרור מגעילן ברותחין: עגדו אנגי וקציעי
 דקוניא ופחרא • אף על גב דמפליט להו שפיר • לאשתמושי
 בהו אסירא • ואף על גב דרויחן ואבא למימר דשליט בהו
 איירא • אפילו הכי קימא אסורא: פהר קדרות אין צריך
 לפלחא • אבל משהי ליה עד בתר פסתא • וקערות מתרות
 פי שקול מהודא עליהו לאהא • ובורמי דגללא שרין
 בהרתה: צעי דמשהי בהו חמירא בשאר יומי • בבית

רוח חכמים

טו' אצרות מלה ושמוס ואלוהוס תמרים וענים (מוצא חמץ) כיו"פ
 ואין לטלטלו משום מוקצה (שכדלין) ולא אחי למיכליס (נפי ופתילי
 ויורה) כלם מיני כליס (בגו רבא ועירא) יניח כלי הקטן בתוך הגדול שיש
 בו רותחין להגעיל (ולרבא) ולכלי הגדול שא"ל להכניסו בכלי אחרת
 להגעילו (ליעבד גדנפא) יעסם שפס לסיו מטיס כדי שיתמלא היסב עד
 סתו (לארוחין) לסעודס (אי אסער) אם אפשר (ועץ פרור) כף שמגיסין
 נו הקדרס (עגדו) ל' אעגדנו עטרות ור"ל שקטרו חו"ל וחברו דין זס
 (אנגי) עריכס שלשין כס (וקציעי דקוניא) כלי חרס מלפיס בעוסרס
 (גלאזירס) (וסחרא) כלי חרס שאיע מלוסס (דמפליט) ע"י הגעלס (פחר
 קדרות) קדרות של חרס (לסחא) לשבור (וקערות) של מחכס מותרות
 פשוקס רותחין מורס בע"ג האס ומערס עליכס להגעילס שכסאשמו
 נשיר כן פגשו (בבורמי דגללא) כלי אגן גלל (כסדס) כחמין ור"ל

שאור שהטעו קשה דבי • ואי אקראי אותיביה ולא
 אשתיה עמיה • לאשתמישי בהו שפיר דמי • קטוף בין
 ושמן עבדין • מלמילש בהו לילי קמאי קפדין • ואמהן
 דלא טבילן יעבדין • דלא למילש בהו הוא הדין • רביקי
 מצות עושיין זכר לעגון • ולשמן צריף לשמן מחטין בהגון
 ותרש שומה וקטן אין לשין דלמא ישגון אף על גב דאפיה
 ישראל בר דעה לא ינהגון • שנו שאין לשין בבת אתת
 למעלה מחמישת רבעים קמח וכן לחדה • והן ביצים כמנין
 חדה והעומר מוכה לה • והאשה לא תלוש אלא במים שלנו
 הדילה • המימים שנו בנישנה המהללה • מי תשמישו של
 נהתום ישכבו מפני שמהטעין סלה • ואמרינן שדי להו
 במקום מידרן דלא ליתי בהו לידי תקלה תמו הלכות בעור
 והגעלה: יק פי יתאדם למצוה הוא מקדם • לצאת בו חובת
 ידי אדם • אם אין קונדיטין ומבעל נגדם: וארבע פוסות
 הללו צריף שיהא בהן פדי רביעית בלי יקלו אחד אנשים
 יאחד נשים אלו באלו • ומחלקין להיגוקות קליות ואגוזין

רוח חכמים

נהגמלס (פיין כס' איז כסירובו לסיפס סוס) (לפי) כלים כנו קערות
 (ואי אקראי) ואס דק בלקראי נתן בו חתן (קיעוף) כוא פיהה על שמלס
 (מבדין) שחר לפסות (ועי' כס' ח"ו סס) (בלילי קמאי) למת מלס
 אסור דמטין לחס עני (ואמהן) שפחות ועבדים כוענים שלא טבלו
 כסס יסדות לא ינבו מתת מלס שלא יעשו שימור לכס מלס (לעגון)
 לשגום מלס שאסו כלאחס ממלרים יעגון ל' עשיית פוגה כמ"ס (יהוקאל
 ד' י"ב) המוניס לפיניהס וסוס ל"ל לעגין ומפני כחרוז כשתס (דאפיס)
 בלשין חס"ו כפני ימלל גדול כר דפס (כמנין חלס) מ"ג כילים • חלס
 צי" מ"ג (וכסומר) מחויק מ"ג כילים וטעם וסוא שיפור חלס (חס ח"ו)

יצר לשבת הגדול

כִּדְרֵי שֵׁי שְׂאֵלוֹ : סְחֵי שְׁהַנְּשִׁים צְרִיכוֹת לְאַמְצָה • בְּכֹל מִלָּ-
 רַפְסָחָא בְּרֵי שְׂמִצָּה • אִף עַל גַּב דְּמִצְוֹת עֵשֶׂה שְׁהַזְמַן גְּרַמָּא
 בָּם לֹא נִמְצָא • שֶׁבֶל שֵׁי טַנְנוּ בְּכֹל הַאֲבָל חִמְץ יִשְׁנֹו בְּקוּם
 אֲכוֹל מִצָּה : פְּרָשׁוּ בְּשִׁפְהָ נְדִיבָה • מִצָּה וַיִּין צְרִיךְ הַסְּבָהִי
 מְרֹד אֵין בּוֹ בֶן חוֹבָה • וּמִבְּעֵי לִיהַ לְכַסְפוּסֵי טוֹבָא • הַסְּבָת
 יִמִּין הַסְּבָה אֵינָה • וְלֹא עוֹד אֵלָא יִטְמָא יְקָדִים קְנָה לֹוֹשֵׁט
 וַיִּבֵּא לִידֵי סַבְנָה : פְּרָקְדָן לֹא מִן חִשְׁבְּנָא • וְאַשֶׁה אֵינָה
 צְרִיכָה וְאִם הִשְׁוִיבָה הִיא נְדוּנָה קְמֵי אֲב מִסְב הַבֵּן בְּדִיצָהִי
 תְּלִמִיד בְּפִנֵי רַבּוֹ אֵינֹו רְאוּי לְפָרְצָה • אֲבָל בְּשִׁלְיָא דְנַגְרִי
 צְרִיךְ לְהַסֵּב בְּמְרוּצָה • וְהַשְּׁמֵשׁ שְׂאֲכָל כְּזוּת מִצָּה פְּשִׁהוּא
 מִסְב יִצָּא : טַעְנֹו לְחִטּוֹף מִצָּה בְּלִילֵי פְּסָחִים • כִּדְרֵי שֶׁלֹּא
 יִישְׁנֹו הַפְּרָחִים וְחִיבִין בְּתַגְל לְהִיּוֹת שְׂמַחִים בְּמַקְדָּשׁ בְּבִשְׂר
 וְהַשְּׂמָא בֵּינָן רְקִיתִים : נְשִׁים חִיבוֹת לְשִׁמּוֹח וְלַהֲרִיץ בְּכֹבֵל
 נְנַגְרֵי צְבָעוֹנִים • בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּבַגְדֵי פְּשִׁתָּן הַמְּלַבְנִים •
 וְהַאֲנָשִׁים בֵּינָן מִתְּעַדְנִין : בְּעֶרְב הַפֶּסַח סְמִיךְ לְמִנְתַּת רֵאשִׁין
 לֹא יֵאָכֵל אֲרֶם עַד הָאִישִׁין • וּבְבֹאֹ מִבֵּית רַחֲשׁוֹן • מוֹגֵין
 לֹו כּוֹס רֵאשִׁין : רֵאשִׁין מְבָרַךְ עַל הַיַּיִן • וְאַחַר קָבָה קְדוּשָׁה
 חֲזַן וְאֵינֹו אוֹמֵר נִס עֲדָךְ • שְׁצִרִיךְ לְאִמְרוּ בְּאַגְדָּה וְרֵאשִׁין

רוח חכמים

עו יין יולא כִּיין קוֹנְדִיסוֹן מִתּוֹקן כְּנַשְׂמִים וּמְכוּסֵל (סחו) אִמְרוּ חַכְמִים
 (לְכַסְפוּסֵי טוֹבָא) לְלִשׁוֹם הַמְּרֹד הִסֵּב שִׁרְיָה מְרִירוֹתוֹ כְּדִאֲמַרְיִין בְּלַע מְרֹד
 לֹא יֵלֵא (לֹא מִן חוֹבְכָנָא) לֹא שְׂמִים הַסִּינָה (וְאִם חֲשׁוֹבָה) אִם סִיָּא אִם
 חֲשׁוֹבָה (סִיָּא נְדוּנָה) לְחִיּוֹב כְּסִיבָה (כְּשִׁלְיָא דְנַגְרָא) תְּלִמִיד שֶׁל עַר
 (סִיָּע) סִרְיָה חוֹלָא (הַפְּרָחִים) סְחִינּוֹקוֹת (לְמַנְתָּה) יָד שְׁנַקְרָה לְרֵאשִׁין כְּמִ"ס
 גְּרַחֲשׁוֹן כְּאַרְבַּעַת עָסָר וְגו' (וְעִי' כְּאִ"ו עַס) (עַד הָאִישִׁין) עַד הַלִּילָה (מְכִים
 רַחֲשׁוֹן) מְכִים הַסְּבָה (נִס) אִיטְו מְבָרַךְ שְׂעֵסֵס נָסִים (בְּאַגְדָּה) שְׂמַנְךָ אִשְׁרֵי

יוצר לשבת הגדול

לכופלו אין • ושתי ומשי ידיה ואינו סברה על נטילת
 ידים • שקיל נרגירא או כרפסא או כסברתא או חמא •
 ויטבול בתרוסת ויברך בורא פרי האדמה • וכד אכיל
 יחצה אתת משלש מצות ואין ברכה עמהי מחצה בקערה
 ומחצה בשלחן להשימה: מושימה קערה שני תבשילי האפון
 בשרא וכורא צלילי • אי נמי גרמא ובשולי • ומגביה קערה
 לימא הא לחמא עניא בליה: ומזנין לו פום שני מארבעת
 האר • וכאן הפן מאביו שואל • מה נשתנה מלילות זה לילי
 וישי האגדה עד גאל ישראל אחר דשתי משי ידיה ומברך
 על נטילת ידים לחוריה • ושרי המוציא על השלמה העליו
 תרתי ידיה • ולא אכיל מניה אכתי מדי: לוקח פרוסה
 ומברך לאכול מצה במלל • ובחרי דהיא דהמוציא אוכל
 וכוללי ומברך בחזרת לאכול מרור וטובל וכוללי וחרר אכיל
 מצה ומרור בלא ברכה וכורכן בבת אחת כהלל: חליף לכמה
 בתי ועביר פי האי גונא עד הכא • ואזר כף עושין
 סעודתן כל צרפה • וכזית מצה באחרונה צריכן לכורכה •
 ונוטלין ולא מברכין שמים אחרונים חובה ואין טעונין
 ברכה: וזכר בשלישי ברכת מזונו • ולשאר הבתים תחלה

רוח חכמים

גאלנו וכו' (ויטבול בתרוסת) ואין נוטלין כן רק טובלין כמי תלח (מוכן
 מסקמה) כשחכמים סקמה מעל סולחן לריך לסדר מצלים סמי טובלין
 שלא יסא נחא כמנין קדשים כמון (וכורא יליני) דג לנוי (גרמא ובשולי)
 פלס שכו כשר וסמך (ושרי) מחיל (ובולל) ומערב סהרוסת כמסקה (חליף)
 סלק למסות ססדר למס כמים שאין כקיאן כדיו (וכזית מצה באחרונה)
 לאסיקומן (לכורכה) לאכול ל' כרוך ריפתא (בשלישי) ככוס שלישי (ולשאר
 כמים) אם מסדר ססדר נס לאמרים שלא ידעו יברך כרסמ'ו לסס פחלס

יצוד לשבת תהול

נה

וְשׁוֹעֵם הַבּוֹס עַד מִשְׁלוֹ אִינוּ . וּבְרִבְעֵי הַלֵּל מִצְרֵי לְתַנּוּ .
כֹּל יִשְׁעוּם כְּלוּם בְּאִישׁוֹנוּ . קִמְעָא לְשִׁתּוֹת מִיּוֹם יִכְנָס . אִם
הוֹלָה הוּא אִו אִסְטָנָס . וּבְעֵי לְמִשְׁתֵּי חֲמָרָא מְשׁוּם אִוְנָם .
לֹאֲמַר בְּחַמִּישֵׁי הַלֵּל הַגְּדוֹל יִשְׁתַּנָּם :

חֲסֵל סְדוֹר פִּסַּח כְּהִלְכְתּוֹ . כְּכֹל מִשְׁפָּטוֹ וְחִקְתּוֹ . כְּאִשֶּׁר זָכִיר
לְסִדְרֵי אֹתוֹ יִבֵּן גּוֹבָה לְעִשׂוֹתוֹ : זֶה שׁוֹכֵן מְעוֹנָה . קוֹמֵם קְהָל
עֲדַת מֵי מְנָה . בְּקָרוֹב נִהַל נִמְעֵי כְנָה . פְּדוּיִם לְצִיּוֹן בְּרָנָה :
וּבִבְנֵי וְלֵךְ תַּעֲלֶה קְדוּשָׁה כִּי אֵתָּה קְדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ :
אֵין עֲרוּךְ אֵלֶיךָ לְהַגִּיד וּלְדַבֵּר . הֵקֵר פְּלֵאֵי נִסְיָה לְהַבִּין
וּלְסַבֵּר . מַה יִּקְרַח חֲסִדָּה מִכֵּין מְצַעְדֵי גִבּוֹר . מֵאֵד עֲמִיד
מִחֲשׁבוֹתֶיךָ גּוֹתֵן תַּעֲצוּמוֹת וְעוֹז לְהַתְגַּבֵּר . וּבְנֵי אֲדָם בְּצִלְךָ
יִחְסִיּוּן אֲרָךְ הָאָבֵר . הַרְבִּיתִּית הַצִּוִּי וְהַגְּדַלְתִּי הַשְּׂמֵחָה לְבְנֵי
עַבְרָא . בְּמִשׁוֹל רִשְׁעֵי עַל עַם הַלֵּל לִישׁוּעָתְךָ סוֹבֵר . וְנִתְאֹזְרָת
בְּתַנִּינּוֹתֶיךָ מִפְּזוֹר וּמִפְּזוֹר לְכַנְסֵם וּלְחַבְרָא . וְעוֹרֶרְתִּי אֶהְבֵּת
יְשֻׁנֵי חֲבֵרוֹן שׁוֹכְנֵי קִבְרֵי וְדִנְתֵי דִינֵי קְנָסוֹת וְתַבְלוֹת עַל חוֹבְרֵי
תִּבְרָא . וְהַכְנַעְתָּם בְּרַם וּצְפַרְדְּעִים וּכְנָסִים וְעֲרוֹב וְרִבְרֵי וְשִׁבְרֵי
רְאִישֵׁי תַנִּין עַל רִיב לֹא לֹא מִתְעַבְרָא . כִּי לְפָנַי כִּשְׁרוֹן גּוֹבָה

רוח חכמים

(וְעוֹמֵט סְכוּם עַד מִשְׁלוֹ אִינוּ) ר"ל וְאִינוּ פּוֹטֵם סְכוּם כְּשֶׁאֵר כְּחִיטֵי עַד
שִׁישׁוֹן לְנִישׁוֹ וּיִסְעוּם מִשְׁלוֹ (לְתַע) לְמַשְׁרוֹ לְשׁוֹרְכוֹ (כְּאִישׁוֹנוֹ) כְּלִילֵס אַחַר כּוּם
רְבִיעִי (קִמְעָא) מַעַם מִיּוֹם מוֹפֵר לוֹ לְכַנְסֵם לְשִׁתּוֹת (אִם חוֹלָה כּוֹאֵ וְאִתּוֹם לְשִׁתּוֹת
יִין אִזִּי יִשְׁתֶּה כּוּם חֲמִישֵׁי וּיִאֲמַר עֲלִי (כֹּלֵל כְּגִדוֹל) סוֹדוֹ לֵס' כו' (סְהִלִּים קְלוֹ)
(יִשְׁתַּנָּם) יִתְחַזֵּק ל' וּיִשְׁנֵם מִתְנִי (מ"ח י"ח) (חֲסֵל) נִגְמַר (מֵי מְנָה) עֲשִׂים מ'
מִנֵּה עֲפַר יַעֲקֹב (כְּמִדְבַר כ"ג) (נִשְׁעֵי כּוּם) עֲשִׂים וְכִנְהָ אִשֶּׁר נִשְׁעֵי יִמִּין
(סְהִלִּים פ') : (אֲרָךְ סְהִבְר) לֵס"כ (יִשְׁקָאֵל י"ח) וְס' אֲבַר כִּקֵּץ וְר"ל לְחַסוּם
עֲחָם כְּנִישֵׁי סְכִינָם (מִוְכְרֵי חֲבֵר) סְהִלִּים (רְאִישֵׁי תַנִּין) שׁוֹאֵר לְמַרְעוֹס

וגאון לפני שֶׁבֶר • ומה יעוז ציץ הַשְּׂדֵה וימיו כְּצֵל עוֹפֵר
 לַגְבוּהַ עַל גְבוּהַ מִפְּרֵק הַרִים וּמִשֶּׁבֶר • והוא כְּעַל נִקְמֹת
 אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט מִיִּשְׂרָאֵל דּוֹבֵר • וּמִצְמִיחַ יֵשַׁע לִקְוִי וְעַמִּים
 תִּתְתִּיחֵם יִדְבֵּר • וְעֲלִינוּ הַפְּלִיא חֲסָדָיו וְנִשְׂא נֶס • וְנִקֵּם
 נִקְמָתָנוּ סָבַל בְּעַלֵי אוֹנֵם • וְהַבְּנִיעַם בּוֹעֵם וְצָרָה בַּחֲדָדֵי אוֹן
 יִתְנֵם • וּמְדוּשׁ בְּצַק עַד חֲמַצְתּוֹ דָּגָם בְּאוֹנִים לְהַקְנֵם • וְאוֹזֹר
 חֲלָצִיו חֲזָק וְאִמְץ לְהַשְׁתַּנֵּם • בְּקַע יָם וַיַּעֲבִירָם וַיִּכְנַד נּוֹזְלִים
 כְּנֵם • וּבְאַרְצָךְ לֹא זָרְעָה אוֹתָם כִּלְכֵּל וּפְרָנֵם • לִכֵּן לָנוּ לְהַזְדוּת
 עַל כָּל גַּם וְגַם • לְמַה פִּסַּח בָּא מִן הַצֶּאֱן • שֶׁפִּסַּח וְחָמַל עַל
 קַרְאֵי צֶאֱן • וּכְרֹעָה מִקִּבֵּץ מְלֵאִים מִשְׂכָּם וּגְאֹלָם מִבְּעַלֵי
 לְצֹן • וּלְמַה לְקִיתָתוֹ קוֹדֵם לְשַׁחֲיִתָתוֹ יָמִים אַרְבָּעָה • וְנִתְּנָן
 לְמַלְאִים וְלְעֲרָלִים נִפְסַל בְּהִיא הַשְּׂעָה כִּדְרֵי שִׁיחֵיו בִּידֵם מִצּוֹת
 מִצּוֹת לְהַשְׁתַּעֲשֵׂעָה • שֶׁבֶר בָּא עֵת דּוֹדִים וּזְמַן שְׁבוּעָה
 וְהִיוּ מִתְּבוֹסְסִים בְּשָׁנֵי דְמִים שֶׁתְּצַמִּיחַ יִשׁוּעָה: וְלְמַה נִּתְּיַנַּת
 דְּמִי עַל הַמִּשְׁקוֹף וּשְׁתֵי הַמּוֹזוֹת יִשְׁהֶן שְׁלֹשׁ מִזְבְּחוֹת בְּמִקּוֹם
 רֹאִים אוֹתָם לְחֻזוֹת • וְכֵר שְׁלֹשׁ מִזְבְּחוֹת שֶׁל אֵב הַמּוֹן
 גְּרַמְזוֹת: שֶׁבֶדֶן וּבֵית אֵל וְאַלֹן מוֹרָה נִחְרוֹת • וְלְמַה אֲכִילַת
 חֲמִץ לְשֵׁשׁ שְׁעוֹת: וְכֵר לְחַפְזוֹן שְׂכִינָה לְהַעֲבִיר גְּזֵרוֹת רַעוֹת:
 סִדְרֵי עַל הַהַרִים מִקְפֵץ עַל הַגְּבְעוֹת: וְלְמַה אֲכִילַת מִצָּה לְתַם
 עוֹנֵי שְׁלֹא הַסְפִּיק בְּצַק לְהַחֲמִיץ עַד שֶׁגְּאֹלָם מְעוֹנֵי: וְלְמַה

רוח חכמים

(אין ומאם) שמים פנים כמזרים (ומלוש בנק) ל"ה (סו"ט ז' ד') ור"ל כותן מעט
 (כלומר) צנכורים ל' ראשית חונים (תהלים ע"ח) (כשני דמים) דם סכח ודם מילס
 (על אב סמון) אכרסס (סנדק) לא נדע סיכן כתיב זאת ואולי צ"ל שכתבנו

יצר לשבת הגדול

ה

במרוך שתחלתו רך וסופו קשה • שנמרוו תחלה בפה רך
 ולבסוף בעול קשה : ולמה טבולו בחרוכת • זכר לטיט
 שאשה ובעלה דורסת : ולמה תבלין בתוכו מנבלין כמו
 מלבן • זכר לנפוי עם לקוי שש קש לתבן • ולמה שני מיני
 בשור בצד עינה • אחר זכר לפסח ואחר זכר לתגינה : ולמה
 מגביהין קערה קודם זמנה • כרי שיראה תינוק וישאל מה
 בשתנה : ולמה שאר ירקות באין תחלה • לפטור חזרת של
 מצוה ברכה ראיה לה • ושאיין לומר שתי ברכות פאתת
 שתיה או אכילה ואי אפשר לאכול ולשתות פאתת בשכבר
 פרסו מלא • וכן בשתי מצות פוטריין מחלה לחלה • על פי
 אין לשנות בשתי ברכות • מכרף על זו ועל זו ואינו אוכל
 עד שיגמור שתי ברכות : ולמה ארבע בוסות מצותן בזה
 הלילה • זכר לארבע גאלות שנתבשרו בהם עם סגדה •
 יציאה והצלה לקיחה וגאלה • ולהודות בהם ולהתן בהם
 תהלה : לחובט ארבע בוסות של יפיפיה עגלה : וכדי לשבר

רוח חכמים

(בראשית י"ג י"ח) ונים אל ואלון מורה (שם י"ג ו' ח') (ברכס ראוים לס'
 סי' ברכת בורא סרי כהדמס מנרך לראשונה על שאר ירקוס כדי לספור במרוך
 ג"כ (ושאין לומר שתי ברכות כחתת) על שמים או על אכילה ולא יוכל לברך
 על המרוך כס"א ועל אכילת מרוך לכן מנרך כס"א על שאר ירקוס (ועיין
 פסחים קט"ו פוס' ד"ס וסדר) (וכן כתיב מלות כו') שעל מנה הכלימס מנרך
 המוילא ועל הפרוסס על אכילת מנה ופוטריין בברכת החתם את חזרתם
 (לשנות) לכפול שתי ברכות על מנה אחת (יציאה) וכולאתי וסלתי וגאלתי
 לקחתי (שמות ו') (לחובט חרב כוסות) ד' פעמים כוס נזכרו בדברי הלום
 שר המזקים ובפתרוט שרתזו על גאלות ישראל כדאיפא במד"י ו' צ"ט ס"ס
 (ויפיס עגלס) הואר למזרים (וכדי לשבר כו') ס"ח דאיפא במד"י סס שר

יוצר לשבת תרול

אִמּוֹת עַמּוֹת מְשַׁקְצוֹת בְּגַעֲלֶיהָ: בְּאַרְבַּע בּוֹסוֹת הַפְּתוּבִים
בִּם שָׁהָם כּוֹס הַתְּרַעְלָה: וּכְנַגְדָם לְהַשְׁקוֹתֵנוּ אַרְבַּע בּוֹסוֹת
שֶׁל חֲמֵלָה: וְלָמָּה מִסְפִּין בְּמַטָּה כְּבוֹדָה וּכְלוּלָהּ יִזְכַּר לַחֲרוֹת
וְרַבּוּץ עֲנֵנֵי כְבוֹד בְּתַתּוּלָהּ: שֶׁפֶן דְּרָךְ בְּנֵי מַלְכִים לִנְהוֹנ
כְּבוֹד וּלְסַלְסְלָהּ שְׁעֵפֶרְנוּ קְדוּשׁ יַעֲקֹב עֲמַרְתָּ מְלוֹכָה וְתַהֲלֶהּ:
יְבַרֵּר לְהוֹדִיעַ עִם מַרְעִיתוֹ לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם נְחֻלָּה: כִּי לֵאלֹהִים
מִגְּנֵי אֶרֶץ מֵאֵד נַעֲלָה: נַעֲלָה בְּקִדְשָׁתוֹ מְרוֹם וְקְדוּשָׁה: כִּי
אֱלֹהִים קְדוּשִׁים הוּא בְּכָל מִינֵי קְדוּשָׁה: דְּרַבּוֹ בְּקְדוּשָׁה:
וְהִלְכּוּ בְּקְדוּשָׁה: דְּבִירוֹ בְּקְדוּשָׁה: יוֹשִׁיבָתוֹ בְּקְדוּשָׁה:
חֲשִׁיפַת זְרוּעוֹ בְּקְדוּשָׁה: נֶאֱמָה וְאֵדִיר בְּקְדוּשָׁה: הוּא קְדוּשׁ
נַעֲמֹ קְדוּשׁ: וְכֹל מִשְׁרָתוֹ קְדוּשִׁים: אֵין בְּקִדְשָׁתוֹ: וְאֵין
דְּוִסָּה לוֹ: מְקַדֵּשׁ בְּקְרֹבֵיו: וְנוֹרָא עַל כָּל סְבִיבֵיו: וְנַעֲרָץ
בְּסוּד קְדוּשִׁים: נִשְׁגָּב בְּרַבְּבוֹת אֲרָאִים: אֵילֵי קְדוּשׁ
בְּשׁוֹרְרִים וּמַהֲלָלִים: בְּשִׁיר קְדוּשׁ עִירִין וְקִדְשִׁין: רוֹעֲשִׁים
וּמַרְעִישִׁים: בְּקְדוּשׁ הַקְּדוּשִׁים: עֵתִים חֲשִׁים וְעֵתִים מְמַלְלִים:
וְלְבָקְרִים מְתַהַדְשִׁים: מְקִיפִים בִּסְ הַמְּרַכְּבָה וְקִדְשַׁת הַשָּׁמַיִם
מִפְּרָשִׁים וְשִׁלּוּשׁ קְדוּשָׁה לְקְדוּשׁ וְנוֹרָא מְקִדְשִׁים:
כְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ וְכוּ'

רוח חכמים

טוֹסַת שֵׁם חוֹמוֹס לַד' כּוֹסוֹת שֶׁל מַרְעֵלָה שֶׁשְׁקָה בְּקַבֵּי לַעֲוֹנֵי כּוֹכְבִים
(שֶׁל חֲמֵלָה) דְּחֵי' שֶׁס כְּמוֹד' וּכְנַגְדָן בְּקַבֵּי שֶׁשְׁקָה אֶת יִשְׂרָאֵל ד' כּוֹסוֹת שֶׁל
יְשׁוּעָה לַע"ל (כַּחֲמוֹלָה) כְּעַפְסוּפָה (וּלְבָקְרִים מַתְחַדְשִׁים) כְּדֵחֵי' כְּתַגִּינָה שֶׁכַּל
עִם נְכֵרָאִים מַלְאָכִים מְנַסֵּר דִּינוֹר וְחַמְרֵי שִׁירָה וּכְפִלֵי שֶׁנֵּא' חֲדָשִׁים לְבָקְרִים
רַכָּה אֲמוֹתָךְ (אֵיכָּה ג'):

מעריב ליל ראשון של פסח

כס"ז מחיל ברכו כו' עד לעולם ועד

ליל שמורים • אותו אל חצה • בחצות לילה בתוך מצרים
ציצא • גבור על קמיו יחצנו • בחצה • דוד מעריב ערב
יגפרנו בנפש הפצה • ברוך אתה יי המעריב ערבים :

אהב • עולם עד אל חסיר כמנו לעולמים

ליל שמורים • הוא זה הלילה • ועתרו אל באמר בחצות
הלילה • זה אשר הוא לו יום ולו לילה • חוק אהבתו יזכור
לניני חלק לו לילה • ברוך אתה יי אהב עמו ישראל :

ע"ס א"ב ק"ש עד לך ענו שירה

פסח אכלו פתוים • ונפלאות חוים • בימי חג פסח: פסח
בגו לשמור לדורות • פנה לנו להורות • בימי חג פסח: פסח
גור ענוי אמונים • ארבע מאות גמנים • בימי חג פסח: פסח
דת שבועים יסלא • ויום נקם יגלה • בימי ח"פ: פסח הרג
בכורי חם • ובן בכורו רחם • בימי ח"פ: פסח ועד לשפט
משיעים להעלות לציון משיעים • בימי ח"פ: פסח זמר

באר הרו"ה

(ליל שמורים) ע"ס"ה ליל שמורים הוא לכו' שמורים לכל בני ישראל (שמות
י"ב מ"ב) (כילא) כחשך ילא (גבור) סק"ס שהוא גבור מלחמה (כהנה) כחשך
חש (דוד) תואר להסי"ם: (ועתדו) וכוזמינו בזמן מסוים כאמרו בחלום
כב"מ ולא כחלום ככ"ף כדמיון לפי שזכ סק"ס הוא אשר לו יום ולו לילה
וידוע עתיו ורגעיו (לניני וכו') למי הנכנס אבינו שנא' ויחלק עליהם לילה
(בראשית י"ד פ"י): (פסח אכלו וכו') קרבן פסח (ונפלאות חוים) כמו
שחז"ל שנשעה האכלו הפסח ראו בכורי מזרים נהרגים (פסח לנו להורות)
כחומר הנביא כימי זאתך מארץ מזרים אראט נפלאות (מיכה ז' ו') (פסח
גור וכו') בפסח עזר על בני אמונים הענוי של ד' מאות שנה כנרית בין
הכתרים שהם כליל פסח (דמ שבועים) מכואר בדניאל סי' ס' (ויום נקם יגלה)
בגאולה פתיחה גם היא בפסח (זמר) ל' כריסס(כנוף) ארץ מזרים הוא

מעריב ליל ראשון של מסח

בגוף נתן לגאול בני איתן בימי ח'פ: פסח תרב על רשעי
 תרום • ביד צח ואדום בימי ח'פ: פסח מביתת גיני נוש •
 להציא עמו ברכוש • בימי ח'פ: פסח ידידות קן שרודה •
 פגס אום נדודה • בימי ח'פ: פסח כרת לשמו מפים והוציא
 עמו בנפים בימי ח'פ: פסח לוחצינו ילחץ וירפאנו ממחגי
 בימי תג פסח: פסח מלא המון הרקה • והפיע נפן שורקה •
 בימי ח'פ: פסח נגינות צר ישפיל • וגיל עמו יכפיל • בימי
 ח'פ: פסח סגר זדים לדבר • ורפא עמו משבר • בימי ח'פ:
 פסח עבזר כל צורר שמור • ונקם עמו באמור • בימי ח'פ:
 פסח פחד בתי מצרים • וכן בעצני נוצרים • בימי ח'פ: פסח
 צפירת צר לעלוקה • בנס אום חקוקה • בימי ח'פ: פסח קשר
 לצר אבדה • וגאל ירדים מעבודה • בימי ח'פ: פסח רמים
 ודים תהרם • ורעיתה תארש • בימי ח'פ: פסח שת בכל
 בית ילד • בצאתו בחצות ליל • בימי ח'פ: פסח תבן והזק
 לאות להראנו בו נפלאות • בימי ח'פ: פסח תהלה לשם שוכן
 שהקים • תקפו יביעו קרובים ורחוקים • תוקף כבודו בים
 מהוקקים • שיר ותשבחות משוררים ומשחקים • בגילה
 ברנה בעמחה רבה ואמרו כלם: מי כמוכה עד לפני משה

באור הרו"ח

(אימן) אגהס (ידידוס קן) לור כמעטירה וכתיב וחס בין כוכבים שים קט
 (פונדיס א' ד') (שדודס) פהיס שדודס (אום נדודס) סמנודדת בגוים (מלא)
 כמו נלא יושו ממלא (איזנ ס'ו ל"ב) ופוא לשון כתיסה (המון הרקה) אגבים
 ריקים וסחזים וסס אנשי מצרים כלומר כרת וסכחיד סמון רקים (גפן שורקה)
 אצו ישראל (סגר) מסר (זדים) אנשי מצרים (וכן בענוי) של ישראל נוצרי
 שדופיו (סארת) סארת (לעליקה) כנוי לשאל כלומר ישליך ספארסם לבאול
 (שם סקוס) כסוכפרם בחוקים ועלום (ורפיטן סארג) ישראל רפיטן סארג

מעריב ליל ראשון של פסח

ליל שמרים • כמִן הוא לעתיד לבא • עליון כי בא יבא •
 בְּקוֹד יִפְקוֹד עִם קְרוֹבו • צוּרְנוּ הוּא נְגִילָה וְנִשְׁמָתָהּ בּוֹ : זֶה
 צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פֶה וְאָמְרוּ : הִי יִמְלוֹךְ עַד מִיד חוֹק מִמֶּנּוּ
 לֵיל שְׁמָרִים • קְרָאוּ נוֹרָא עֲלֵילָה • פִּי בּוֹ שֹׁבֵר מוֹטוֹה
 עֲגִלָּה • רְעוּץ יִרְעֵץ אוֹם מְדָקָה וְאֹכְלָה • יוֹסִיף שְׁנִית בּוֹ
 לְהַגְאֵלָה : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ צוּר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ :

השכיבנו עד סבת שלומך

ליל שמרים • שִׁמְעוּ לְעַם אֱדוּמִים אֲשֶׁר הִצִּיל מִיַּד לְהַבִּים
 תִּשְׁוֶעָה הִיא לְבַת רַבִּים • בְּנַת וּבְשָׁלוֹם בְּלִי פַחַד שׁוֹכְבִים :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹרֵשׁ סִבַּת שָׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם : (שִׁמְעוּ וְשִׁמְרוּ וְכוּ)

וַיְדַבֵּר מִשָּׁה אֶת מוֹעֲדֵי יְיָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

כִּשָּׁן אֹמֵר ח"ק • ומספלין חפלים שלש רגלים :

מעריב ליל שני של פסח

כִּשָּׁן מִתְחִיל בְּרַכּוֹ וְכוּ' עַד יִמְלוֹךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד

ליל שמורים • אֹדוּר יִשְׂרָאֵל קְדוֹשׁ אֵימָה בְּהַגְדָּלוֹתֵי בְּצוּעָן
 עֲצַת מְלָאכָיו הַשְּׁלִים בְּהַגְדָּלוֹת • נִדְרָתוֹ מֵאִז יִרְנְנוּ בְּמִקְהֵלוֹת

פירוש

ע' וכו' ע"ש והרבה י' לעולם (הובע ב' י"ס) : (ליל שמורים סימן
 כו' וכו') כחמ"ס ז' ל'כ' כחמ"ס וכו' לעתיד לבוא : (עגלה) כתי למזרים
 (רע"ז) לשון שכיר (מדקה ואכילה) ע"ש חכ"ס ומדקה (דניאל ז' י"ט) :
 (הכ"ס) גוי מנני מנרים (לנת רנים) לישראל שיהא נת עידים ונדיבים •
 רנים עניני עידים כמו ורני כמלך (ירמיה ע"א ח') (כלי סוד שוכנים)
 בגילם כוס כי ליל שמורים כו' מן המזיקים ולא יאונה לפס כל רע :
 (אור ישראל) כו' אל כ"י (קדוש איומה כנגלות) קדוש של כ"י המכונס
 איומה כנגלות (נלע"ן) כה' היסס פיר מערפלין של מזרים (ענה מלאכיו

הַלֵּלוֹת • לְהַגִּיד בְּבֶקֶר הַסֵּדָה וְאֲמִינְתָּהּ בְּלֵילוֹת : בְּרוּךְ
 אַתָּה יי המַעֲרִיב עַרְבִים :

אֲתַבַּח עוֹלָם וְכוּ' עַד אֵל הַסִּיד מִמְנו לְעוֹלָמִים

לֵיל שְׁפָרִים • הַפְּלִיא עֲצוֹת מְרַחֵק עֲמוּק וְנִעְלָם • וְבוֹ
 בְּאֵמֶן נִינְיֹו מִשְׁעֶבֶד הָעֵלָם • זִקַּת הַטְּבָה אֶתָּה עֲשֵׂאֵם
 לְעֵלָם • בְּאַהֲבַת יי אֶת יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם : בְּרוּךְ אַתָּה יי
 אֹדֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אִמְתָּ וְאִכְוֵנָה עַד לָךְ עֵנוֹ שִׁירָה

מִזְכֵּר ע"פ א"ב כֶּסֶל וְשֵׁס כִּמְחַנֵּר מִזְמִיר

לֵיל שְׁפָרִים אֲדִיר וְנֹאֵה לְתַהֲלוֹתָיו • זָכַר עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתָיו •
 בְּלֵילִי חַג פֶּסַח: לֵיל שְׁפָרִים אֲנֹוה גּוֹמֵל חֲסִדִים • תְּהַלֵּל
 בְּקֹהַל חֲסִידִים • בְּחַפ"פ: לֵשׁ בָּא מִבְּרָאשִׁית לְהִתְאַמֵּר •
 לְנֵי הַלֵּילָה מִשְׁמֵר • בְּחַפ"פ: לֵשׁ בְּגִין קָרְבֵן פֶּסְחֵי • יַעֲרַב
 עָלָיו שִׁיחֵי • בְּחַפ"פ: לֵשׁ נִיָּה עוֹלָם הַתְּאִיר • פִּתַח דְּבָרֶיךָ

בְּמִזְמֵר חֲרוּוֹה

כַּסִּים) כְּדָחִי נִינְמַדְנוּ וְנִילְקוּס וּז"ל מִקִּים דְּנֵר עֲבָדוּ וּפְלַח מַלְאֲכָיו יִשְׁלִים
 (יִשְׁעִים מ"ד כ"ז) זֶה מִשֵּׁה בְּנֵה' וְיִשְׁלַח מַלְאָךְ וְיִוִּילְחוּ מַמְרָסִים (בְּמִדְבַר כ'
 י"ו) אֲמַר סִקְנִים לְמַסֵּה לָךְ אֲמַר לְיִשְׂרָאֵל וּפְעַרְתִּי בְּאֶרֶץ מִזְרִים בְּלֵילָה הַזֶּה
 סִנְךָ מִשֵּׁה וְאֲמַר לְהֵם כֹּה אֲמַר ס' כַּחֲלוֹה הַלֵּילָה אֲמַר סִקְנִים אֲף אֲנִי אֲעֲשֵׂה
 כַּחֲדָי הַלֵּילָה לְקִיּוֹם גְּזֻרֹתָיו שֶׁל מִשֵּׁה ע"כ • (כַּהֲגֻלוֹת) כַּהֲגֻלוֹתוֹ בְּלוֹעַן (גְּדוּלוֹתוֹ
 מֵאֵז) מִשֵּׁה מַכָּה בְּכוֹרוֹת : (הַפְּלִיא עֲלוֹת מְרַחֵק בְּאֵמֶן וְכוּ' כ"ה בְּכ" כ"י
 וּפְיֻרֹשׁוֹ סִקְנִים הַפְּלִיא בְּדֶרֶךְ עֲמוּק וְנִעְלָם עֲלוֹת אֲשֶׁר יַעַן מִזְמֵן רַחֵם לְאֲכַרְסֵם
 בְּנִרְיָה בֵּין כַּהֲרִים וְבוֹ בְּלֵילָה הַעֵלֵךְ נִינְיֹו שֶׁל אֲכַרְסֵם מִשְׁעֶבֶד כְּסִי הַחוּזִין
 שֶׁכַּפְּסִיחַ (זִיקָה) לְשָׁן קֶשׁוֹר וְדִכּוּק (חֲסִיבָה אַחַת) כַּמְאֲמָרֵם וּז"ל (חַגִּיגָה ד'
 ג' ע"ב) אֲמַר סִקְנִים אֲתֵם עֲשִׂיתֶם חֲסִיבָה אַחַת בְּעוֹלָם וְאִרְ אֲעֲשֶׂה אַחַת
 חֲסִיבָה אַחַת בְּעוֹלָם (לְעֵלָם) ל' עָלוּי וְכַמ' לְכַנְיֵי סִרְבִים • (אֲנוֹס) אֲבַחַת (כֹּה
 סְבָרָאֲשִׁים וְכו') כְּדָחִי בְּרַם דָּף י"א ר"י אֲמַר בְּנִיסָן נִגְאֵלוּ וּבְנִיסָן עֲתִידִין
 לְבַגְדֵי דְכַהֲנֵי לֵיל שְׁמֹרִים כּוֹחַ לֵם' לֵילֵם כַּמְשׁוּמֵר וְכֹחַ מִשְׁפַּת יְמֵי בְּרָאשִׁית
 שְׁמֹרִים לְכָל כְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵיל כַּמְשׁוּמֵר לַע"ל (לְהִתְאַמֵּר) לְשָׁן סְעִילָאֵם וְגְדוּלָם
 (בְּעַץ) כְּשִׁבְלֵי (שִׁיחֵי) דְּעֻרֵי (גַּש) כְּגִישׁ רַגְוִי לְכַסֵּן וְסֵל סֵלֵל שֶׁקְרִיבֵי סִרְבֵּט

מעריב ליל שני של פסח נט

יֵאִיר בְּה"פ: לֵישׁ נֶשׁ רְצוּי לְכַהֵן מִבְּכֹרֹת צֹאנֵנוּ וּמַחְלֵבֵיהֶן
 בְּח"פ: לֵישׁ דְּרָךְ בּוֹכֵב מִזְרְחֵי מִשְׁכָּל לְאִיתָן הָאֲזֹרְחֵי
 בְּח"פ: לֵישׁ דְּלֶק מַלְכִים וּלְבָס תִּרְבָּם תִּבּוֹא בְּלָבָס בְּח"פ:
 לֵישׁ הַלְלָה יִסְכֵּה בַּפֶּלֶךְ דְּרַקְמוֹת תּוֹבֵל לְמַלְךְ בְּח"פ: לֵישׁ
 הִדְחַף וּנְסַחַף אַחֲזִירִים מוֹפֵת עַל מִצְרִים בְּח"פ: לֵישׁ וְעַד
 לֵישׁ בְּרַעְנֵנוּ נִפְלְאֵתִיךְ וּמַחְשִׁבוֹתִיךְ אֵלֵינוּ בְּח"פ: לֵישׁ וּפַח
 חֲשָׁאֵי בְחִילָה אֲבִימֶלֶךְ בְּהַלּוֹם הַלֵּילָה בְּח"פ: לֵישׁ זֵרִים
 רְדוּי שְׁפָדֵי שְׁלַח יְדוֹ הַפֶּךְ בְּח"פ: לֵישׁ זְרִיזָה בְּרִכּוֹת כּוֹנֵה
 אֶל יַעֲקֹב בְּנֵה בְּח"פ: לֵישׁ שְׁמֵרִים חֶסֶם בְּטוֹב לְאַלּוֹם
 לְבֵן הָאֲרָמִי בְּהַלּוֹם בְּח"פ: לֵישׁ חֲקוֹק בְּהוֹד כְּסֵאֵךְ וַיִּשָּׁר
 אֶרְ מֵלֵאֵךְ בְּח"פ: לֵישׁ טוֹב הַסְּבִים עַל יְדוֹ מְקִים דְּבַר
 עֲבָדוֹ בְּח"פ: לֵישׁ טַעֲמָה בִּי טוֹב סִתְרָה לֹא יִכְבֵּה בְרִילָה
 גְּרָה בְּח"פ: לֵישׁ יִלְלָה בְּנוֹף נִפְלָה וְהִקְסַם בְּעוֹד לֵילָה

בגד חזרה

בל"ש (גיס עולם) נוגס של עונם (סה"איר) סה"איר בל"ש כמ"ד בניסן נכרא
 העולם (פחה דכרין יאיר) ראש דברו סיה יכו אור ויכי אור (כוכב נזרחי
 נאיתן סאזרחי) בניהם הארים לאנרכס והוא (דלק) רדף (ולכס) מהן אח
 לכס מן לבנתני (היר ד' ע') (יססה) זו שרס (בפלך) נמחוז סמלך (סודהף)
 דתוי (ונסהף) ל' געיש (אחוריה) נמכות אחורים נהנגע כאכימלך וזס
 סיה לוח ומוספ על מצרים לעמיד כדאיתא בסדר"א (ס' כ"ו) (ועד) מיועד
 ומזמן לגאולס סעמידס (לכרא) לשון כריהס (וכס חסאי) סוכס כדבריס
 סכנעס וסיינו סעלור (זדיס) אגבי סדוס (רדוי) ל' רדיס ומוסר וליסא
 ביקוס סבי"ו בניסן סיה רודס אגבי סדוס (זריזס) רבקס סיהס זריזס לכוין
 סכרכוס לכנס וססס סיה (הסס כסוב וכו') חסס סיו של לנן כחלוס סלא
 ידבר עס יעקב מטוב ועד רע' וכיס נוססאות כחוב זכר כסוב חמודס
 כרכוס וכו' ואין ככד: כיניסס רק כסדר (חקוק וכו') לורס יעקב חקוקס
 ככס סככוד (סוב) תואר לאל ית' (סעמס בי סוב וכו') יללס כו' וחקס
 וכו') כמאמריס סיוסדיס על סל דאיסא סגוס רכס ס' ימס וזיל אסס מוגס

בַּחֲפִ"פּ: לֵשׁ יוֹצְרוֹ חֲלָקוֹ בַּחֲכָמָה • יוֹדֵעַ עַד מָה • בַּחֲפִ"פּ:
 לֵשׁ בְּדָן וְשִׁבּוּי לִקְהָ • שְׂמָה לְאִיר לֹא יִנְקָה • בַּחֲפִ"פּ: לֵשׁ
 בּוֹכֵם נְהַטְט וְנִרְפְּאוּ • הִפֵּךְ לִילָה וַיִּדְפְּאוּ • בַּחֲפִ"פּ: לֵשׁ לְהִדְק
 גִּשְׁחָק אֲקוּנִים • רֵאשִׁית לְכָל אֹנֶם • בַּחֲפִ"פּ: לֵשׁ לְבַטָּה יִרְאֵתֶם
 וְלִקְהָ • בּוֹקָה יִמְבּוֹקָה וּמְבַלְקָה • בַּחֲפִ"פּ: לֵשׁ מְאוּרֵי הוֹרְאוֹת
 לְדַדְקָה עַל מִשְׁפְּטֵי צְדָקָה • בַּחֲפִ"פּ: לֵשׁ מְאוּרֵי יִשְׁעַ לְהַזְמִינֵי
 אַהֲזָה בִּיד יִסִּינֵי • בַּחֲפִ"פּ: לֵשׁ נוֹרְאוֹת בְּעִשׂוֹתָהּ נִקְוָה •
 וְלִילָה לְלִילָה יְהוּהֵ • בַּחֲפִ"פּ: לֵשׁ נִלְחָמוּ בּוֹכְבֵי אֲוִרִים לְעֹזֶרֶת
 יִי בְּנִבְּוִרִים • בַּחֲפִ"פּ: לֵשׁ סִיעַ צְדָק נְעוּרִים • צְלִיל לָתֶם

בארד הר"ה

שאמר סכתוב כי אין בית אשר אין שם עם וכו' הנקבות הנכורות אף הן
 מסין חוץ מן נחיה נח פרעה שנמצא לה פרקליט טוב זה משה שנא' והרא'
 אותו כי טוב הוא (טוב שמו) לסיכך אמר שלמה טעמך כי טוב סת' ה והקס
 נעוד ליתג בחיזק לילך ויחי נחזי הלילס עכ"ל (יוצרו) יוצרו של לילה חלקו
 נמכמה כדאי' בילקוט על ויחי נחזי הלילס (יודע עד מה) הוא יודע העתים
 (כדן) סנד משוענד (ובנוי) וטשנויים גם הם נלקו לפי שהיו שמחין לאוד
 של ישראל כדאי' בילקוט (כוכס וכו' להדק וכו') שני המאמרים מבווארים
 ע"ס כל דהיהא בילקוט וז"ל ומת כל בכור בכור לאיש בכור לאשה וכו' תנא
 בשם ר' נתן ביום שמת בכורו של אחד מהם הים נר איקונין שלו בתוך ביהו
 ואותו היום נדוקה ונשהקת ויחי קשה עליהם כאלו אותו היום קברוס אמר
 ר' יודן לפי שהיו מצרים קונרין בתוך נהיהם והיו הכלבים נכנסים דרך
 סכוכים (סמערוס) ומשמטין הנכורות ומהעדנין בהם וכו' עכ"ל (להדק
 כחק) ל' ובהקת ממנה סדק (שמוס ל') (הקונס) לורחם שיהיה מצויירם
 נבוסל או נטנלא (לונטס) נכשלה (ירחם) עבודת כוכבים שלכס (כוקה
 ופנוקה ומנלקה) כולן לשון כליון והשחטה (מאודי הודאות) עד למאד י"ש
 לאדק ולחבר נך (מאורי וכו') ל"ש סוכן שהזמין לי מאורי ישע (נלחמו כוכבי
 אורים) במלהמת סיסרל (סיע צדק וכו') לנעורי' מן הדק ולדיר ללול וריק
 סיע מסייע נחם טעורים כדאי' נכסיקתה והנס צליל להם טעורים (הופטיס
 וכו' ונכוס מה נצלו נכוסם לחם טעורים כן' הוא קרנן טעמר שהקרינו או

מעריב ליל שני של פסח

6

שְׁעוּרִים בַּחֶפֶץ: לֵישׁ שָׁנָב בַּמִּבְטָח וּמַעוּז • גִּבֹר חֲכָם בְּעוּז
 בַּחֶפֶץ: לֵישׁ עֲרִיצִי פֹאֵר שֶׁקֵּד • וַתַּחַת כְּבוֹדוֹ יִקְדֵּ • בַּחֶפֶץ:
 לֵישׁ עֵימָר חֲרָמִישׁ פִּלְחָם • וּבְמַלְחָמוֹת תְּנוּפָה נִלְחָם • בַּחֶפֶץ:
 לֵישׁ פֹּאֵר עֲלִיוֹן בְּאִמִּירוֹת • מִבְּנֵי הָאָרֶץ זְמִירוֹת • בַּחֶפֶץ:
 לֵישׁ פַּעֲנָה צִפְנָת מַעֲבָדָיו • סוּדוֹ אֵל עֲבָדָיו • בַּחֶפֶץ: לֵישׁ
 צִפְיֹת סוּדָה וְאִרוּחָה • וְהִנֵּה יָד שְׁלוֹחָה • בַּחֶפֶץ: לֵישׁ צִמַּת
 בּוֹ בְּלִיל • קֹדֶשׁ יִי חֲלָל • בַּחֶפֶץ: לֵישׁ קוֹמַת תִּמְרֵ הַצֵּדָה •
 הַחֲרָסִים אֲשֶׁר בְּמַצֵּלָה • בַּחֶפֶץ: לֵישׁ קוֹמֵץ הַשְּׂבִיעַ לְשִׁנְנָה •
 יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָא • בַּחֶפֶץ: לֵישׁ רוּחִי יִחַשׁ לְמַלְלָה • אִזְכָּרָה
 גִּינַתִּי בְּלִילָה • בַּחֶפֶץ: לֵישׁ רוּחַ וְהַצֵּלָה עֲמָדָה • בְּלִילָה
 הַהוּא נִדְרָה • בַּחֶפֶץ: לֵישׁ שִׁמְעַ מַצְרִים לְנִצּוֹר • יִחִלוּ כִּשְׁמַע
 צוֹר • בַּחֶפֶץ: לֵישׁ שְׁמוֹר לְנִקְמָה נְטוּרָה • עַל צוֹר

כי סיוס סהוא סיס יוס י"ו בניסן זמן הקרבנות העומר (שוגב) נשגב ונתחמץ (גבר וכו') כועז שמדרו על יצרו הרע בשבועה (פול) מלך אשור (שקד) ליל שמורים שקד ומסר הרעה עליהם (ותחת כבודו יקד) (ישעיה י' י"ז) שנשרפו שרפת נשמה וגוף קיים (פלחם) בקע אותם (ובמלחמות תנופה) תנופת העומר (נלחם) גם כי ליל י"ו בניסן סיה (פואר עליון) הקב"ה נתפאר ע"י המעשה שמכר באמירות ואמירות ומכנף הארץ זמירות (פענח) גלה סמרי מעשיו לדניאל (מעבדיו) מעשיו (לפית סדורה) המנורה סיה ערוכה עם הארוחה (והנה יד שלוחה) כותכת כמזואר בדניאל ס' ס' וליל ססח סיה וכו בלילה נלמת ונכרת כדכתיב ביה בליליא קסל בלשאר על אשר חלל כלי הקודש (קומת תמר) קומתן של ישראל המכונים בשם תמר (הזולה) מכליון סהיה ראוי להם על שהשתחוו לללם ונלוו כבביל הסדסים סס סלדיקים חנייה מישראל ועזריה (אשר במזולה) כבבל כמו שאמרו ז"ל בסנהדרין (דף ז"ג א') ע"ש (קומץ השביע נשנה) מדכי סשביע וסספיק לשק סלכות קמיאס בליל ססח כדאי בסדר"א ע"י (יתן לידידו שנא) סיה נותן ומוסר סנתו לידידו הקב"ה כי סיה נעור כל בלילה וזאת עמדה לסס בני סמן (רוחי יחש למללה) לדבר סירות כי ס'רס גנימטי בלילה ססימטי מנגן בלילה סוס מקדס (ל"ס שמור וכו') סעמו

הַמַּעֲטִידָה • בַּח'פּ: לִישׁ תְּבוּעַ מִסְפַּר הַתּוֹרָה • אַחַת מֵהֵנָּה
 לֹא נֶעְדְּרָה • בַּח'פּ: לִישׁ תִּכְנֹנוּ לִישׁע וְגַם • נִרְחִי יִשְׂרָאֵל
 יִכְנַס • בַּח'פּ: לִישׁ מֵאֲמָרֵי יִרְצָה לִישׁעוֹת • מִקְרָם פּוֹעַל
 יִשׁוּעוֹת • בַּח'פּ: לִישׁ אִז בְּהִנִּיחָה שְׁלוֹהֵיִם הוֹדִינוּ לָהּ
 אֱלֹהִים • בַּח'פּ: לִישׁ יִשַׁע לִנּוּ תַחֲדָה • וְשִׁמָּה לְעוֹלָם נוֹדָה •
 בַּח'פּ: לִישׁ רִנָּן הַשִּׁיר בַּחֲדָשָׁה • לַהוֹדוֹת לִישׁם קְדָשָׁה •
 בַּח'פּ: לִישׁ מִכֶּם פְּלֹאִיָּה מִשִּׁירֵי הוֹדָאוֹת נְתִיחָת • יוֹמָם
 לַחֲסֵד וְלַיְלָה לְשִׁיר נְתוּעָת • פְּלֹאִיָּה אִז בְּאֲמוּנָה רוּחָה
 הַסֵּדָת • מִפִּי עוֹלָלִים וַיִּזְנְקִים עִז יִסְרָת • בְּגִילָה בְּרִנָּה
 בִּשְׂמִיחָה רַבָּה וְאֲמָרוּ כֻלָּם: מִי כַמוּכָה עַד לַפְנֵי מֹשֶׁה

דִּיל שְׁמַרִים • מַלְכוּתָהּ רָאוּ בְּנֵיהָ חֵי וְקִים • נִפְתַּח שְׂבַחָהּ
 בְּלִשׁוֹן עֲתִיד וְנִסְתִּים • סִבִּי לִימִין מֹשֶׁה בְּקָע יָם • וְהִנִּיף יָדֵי

באר

ל"ש הוא לנצח ולשמור שם שנ סורענות ס"ו שומעין על מזרים וכן יחילו
 באמצע כ"ל"א שם לור כי גם הם ילקו באותן הסורעניות שלקו מזרים
 (תבוע) ה"ו ור"ט כל כמ"א עות אל ל"ש דרו"ס ס"ס מעל ספרי קדש
 (סכנו וכו') סקב"ס תכן והבין ל"ש לישע וגם סג"ל"ה כפתידה ס"ס
 בו (מאמרי) הפלתי (מקדס) סקב"ס שהוא שועל ישועות מקדס (בהנחתך
 ש"ו"ס) נתתן מנוח לשי"ס (תחדס) תחדס (ל"ש רנן וכו') ל"ש מעותד לשי"ר
 חדס כזמן בג"ל"ה כענין שירו לה' שיר חדס (תהלים ל"א א') (סכס) תקון
 ור"טו ל"ש מתוקן הוא לנפלאות (יומס וכו') ע"ס"ה יומס י"וס ס' חסדו
 וכל"ה שירס עמי (תהלים מ"ב) ואמרו עליו (ע"ז דף ג') שניוס סקב"ס
 עוסק כחסד לדון ולזון את העולם וכל"ה הוא יושב ושומע שירס וכו'
 (כלולין) ישראל (כאמרה) כוכות האמונה יסדת כס רוח קדשך כאמרס ז"ל
 בילקוס ויאמרו כס' וגו' כוכות האמונה שרחה עליהם רוח הקודש ואמרו
 שירס או ישיר מ"ס וכני ישראל וגו' ואשי' עוללים ויונקים אמרו שירס מלכותך
 וכו' בניך ראו מלכותך חי וקיס ופתחו לכתך כל' עתיד אז ישיר כמ"ס ז"ל
 שר לא נאמר אלא ישיר לעסיד לבא וכן כסיוס השירס אמרו ס' ימלוך לעולם
 ועד וכו' ונספסו שהספסו גם כסיוס סיו כל' עסיד לרפוז פל סע"ל (סכו)

מעריב ליל שני של פסח

על הגדר בעים: זה צור ישענו פצו פה ואמרו:

ה' ימלוך עד סיד חוק ממנו

ליל שמרים • עטור פלאי צדקה בצבא ואות • קרבתה
 לי טוב ישועות הבאות שתי בך מחסי במלאכות הנבאות •
 מלך ישראל וגאלו יי צבאות: ברזק אתה יי מלך צור
 ישראל וגואלו: השכיבנו וכו' עד סכת שלומך

מוסד פ"ס אלכ"ם ונסוף תמוס מאיר חוק

אור יום הנף ספירה הובשרה בנוגהים • לציון נדחה
 קרוא דרושה עלות גהים • בנין ספואר פרך מחמד לב
 וגהים • משפני עליון בעישר מעלות קדש גבוהים • גיל
 לבבות לבנון המלבן נצוחים שלוהים • נכבדות מדבר בך
 עיר האלהים: דרישות לדרוש בשבנה מקום פפור שלים •
 סלולי ציון מבקשים תפקידם הרם מכשולים • המון חוגג

הביעו (עטור וכו') מוכתר כפלאי נדקך כי סרבה נסים נעשו בו (כנבא)
 כישראל (ואות) סימן הוא לעמיד על קרנתך לי וכו' (במלאכות הנבאות)
 כנביאים המתנבאים במלאכות ה': (אור יום סף) לילס הקודמת ליום סף
 כמו אור ליל • הגף כ"ב כ"י ונכון הוא (ספירה סוכסרה) ע"ס מאמרם
 במנחות דף ס"ו קטירה וספירה נלילס ואמרו בנוגהים כפי דעת התוס' שם
 דכיום סמוך לחשיכה עדיף (לציון נדחה) כי הספירה בזמננו זכר למקדש
 במאמרם שם וכמאמר ר"י בסוכה מ"ל דעבדינן זכר למקדש דא"ק כי אעלס
 ארוכה וגו' כי נדחה היא לין דורש לין לא מכלל דבעי דרישה וגד אעלס
 ארוכה חמר עלות גהים מ"ל לא יגסה מכס מזור (כושע ה' י"ג) (בנין וכו')
 מחמד לב וגהים) כמו אשפו נגסס (בפאר מעלות וכו') כמו עשר קדושות
 (לנחיס שלוהים) זדומת ושגנות (דרישות לדרוש וכו') ע"ס מאמרם בפסיקתא
 יכול סמחין עד שיאמרו לך נביאים ת"ל לשכנו וכו' דרוש ואתה מואל (שלוהים)
 שגנות (סלולי וכו') דרכי לין השוממים מנקשים סנסקד עליהם להרים מכשול
 ממש כנאמר סלו סלו פני דרך הרימו מכשול מדרך עמי (ישעיה נ"ז י"ג)
 למען יראו עלות המון חוגג מסתוח אסירי סתקוס פת שיכא לחננה מהר מיס

עלות יראה היתר שלשלים עת פי בא לחננה בלי רשולים
 ומהקריב לה בבורי נדבה להקריב בטהר שולים פצחו
 רננו יהוה תרבות ירושלים: זורזו להקריב שלוחים דיני
 גיא נבואות יצאת מבערב עשות פריכות מאפיבי תבואות
 תול ושבת פרבים מלאכותיו בשלוש באית קצצו עירות
 הסמיכות עסק גדול לנאות השכה קצרוהו ונתנוהו בקפה
 ולעזרה שבאות מה ירדות משפנותיה יי צבאות: מובה
 כפולה ומכפלת למקים עלינו לאמר רבה עמרים במדבר
 בנגדם אתר לתמרי יתבט ונתן לאבוב האור בכלו לגמור
 ששתיהו בעזרה עמלו לרוח חיים לכמור פמה כפרי מור
 לסגור הרוז לומר שבעות חקות קציר לנו ישמור: תבן

באר הרוז

ולסקריב נכורי נדנס כפוסר פומאח שולים וזו פלחו וכו' (זורזו וכו') עתה
 מתחיל לספר סדר הקלורס ע"ס מתניטין דפרק ר' ישמעאל דף ס"ח שלוחי
 כ"ד יולחין מע"ס וכו' (תול ושנה כרנים וכו') ע"פ מחלוקת תנאים ר"ס
 בג"ל וחכ"א אחד שנת וא' תול וכו' (קבלו עירות) שס במתניטין (תשכס
 קלורסו וכו') נתבנה שלחתיים (סונה כפולה וכו') ע"ס מאמר ר' בניס
 נסיקתא אמר שס לישראל בני כשהייתי נותן לכה וכו' לכל אחד עומר
 לגלגולם ועכשיו שאתם נותנים את העומר אין לי אלא עומר אחד כשכיל
 נכנס (לחמור) עשמו לסמורס (יחנס וכו') מכוחר במנחות נהטוהו לאבוב
 וכו' שיהא האור שולם נכלו (שפתוכו בעזרה) גם זה שס והרות מנשבת זו
 (חיים לכמור) ע"ס מאמר ר' לוי שס נסיקתא כרי שעמלת וחרשה וכו'
 אש איני מואל לך רוח שתורס מהיכן איתו האיש חי (לכמור) ל' חמוס
 וסמכו לעמלו ברוח לזרום שממנו מולאות חיים (כמה ככרי כו' שבוטם חקות
 וכו') ע"ס מאמרס נסיקתא ולא אמרו ירא נא את ה' אלסינו הנותן גשם
 יורס ומלקוב כעמו יסב לכון כלום לית אהון לריכין ליה מן כדין שבוטם
 קציר ישמור לנו - ישמור לנו מן סכרס ומן סרותס סקסיס אמר ר"י כן לוי
 סנסד (עומר סך) אהל לית את יסב לי סנסרותי (סכר שמירתי) עכ"ל וכנגד
 וס יסד כס ככרי מור ראוים לזמור לסנסר סלו סכרי שבוטם חקות קציר
 לנו ישמור (לזמור) עשמו לכרוס (סן וכו') מנחם סעמר לוססין ולוכרין

בְּלַת וְצָבוֹר וְנִגְרָם בְּלֵי חֶסְרוֹן • בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה נֶפֶה יוֹצִיא
מִכֶּנֶס עֶשְׂרוֹן • נָתַן שְׁמֵנוּ וְלִבֹּנְתוֹ יִצְק וּבְלֹל בְּהַדְרוֹן • הַגִּיף
וְדָגִישׁ קִמְצוֹמֶלַח וְהַקְטִיר הַזְכָּרוֹן • מִזֹּר שֶׁלַחַן גְּבוּהָ זָכוּ
בְּשִׁירֵי הַדְרוֹן • כָּל זָכָר בְּבִנְי אֶהְרֵן : קָרַב הָעֵמֶר שׁוֹקֵי
יְרוּשָׁלַיִם מְלֵאִים בַּפְּרוֹת מַעֲטָרִים • בְּזֵרוּזוֹת בֵּית דִּין מַחְצוֹת
רְחוֹקִים מִתְּרִים • מִרְחוֹק אֵת יְיָ מַעֲזֹכֶם זָכְרוּ מִזְכִּירִים
וְנוֹהָרִים • יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה תִעֲלֶה עַל לִבְבְּכֶם נִמְתָּרִים •
חֲזִקוּ וְתִזְכּוּ לְשִׁמּוֹעַ שִׁיר יִשְׂרָאֵל לְהָרִים • הִר בֵּית יְיָ בְּרֵאשׁ
הָהָרִים : לְבֵיתָהּ נִאוּהָ קִדְשׁ נֹוהָ תִהְלֶה חוּמֶל • בֵּית יַעֲר
הַלְבָּנוֹן מְלִבְלַב מְגָדִים וְגוֹמֶל • זֶהָב פְּרוּיִם פְּרוֹת פְּרָחֵיו עוֹד
מֵהָאֵמֶל • לְזֹרְעוֹ שֶׁל יִצְחָק הַסֵּד בְּיוֹם הַגְּמֶל • אַרְזֵמָה בַּעֲטוֹר
בְּפִזְרֵי בְקָלְתוֹת מִזֹּהָבוֹת וְלֹא בְתוֹרֶמֶל • כְּבוֹד הַלְבָּנוֹן נָתַן
לָהּ הַדָּר הַפְּרִמָּל : יִרְאֶה כִּפְתַּת הַמִּזְבֵּחַ תִּשְׁלוֹם שְׁלֹם סְבִיבֵיהָ •
שִׁמְךָ כְּשֵׁם מְלִכָּה שְׁעָרֶיהָ בְּשִׁבְטֵיהָ בְּהַסְבִּיבָה • הַעֵת פְּעָדֵי
תִּלְבְּשֵׁי הַדָּר סְבִיבָה בְּמַכְבִּיבָה • שְׂרוֹת כַּהֲנִיף בְּאַבִּיבֵיהָ •
נְעִימוֹת לְוִיָּה בְּאַבּוּבֵיהָ • עוֹד הַעֲדֵי תִפְיָה מִפְּנֵי רוּבֵיהָ
בְּרַחוּבֵיהָ שְׂאֵלֹו שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַיִם יִשְׁלִיֹו אֶהְבִּיבָה : יִתְרָה תִּבְתָּהּ

הַרוּוָה

אזכה (ונגרם וכו') משנה במנחות ס"ו נתנוכו לרחים וכו' (למנח וכו')
מתפלל אל החומל לעשות ביה נאות קדשו לנוס מהלם (וגומל) מל' ויגמול
פקדים (זכב וכו') פירוש פרחי זכב העתידים לחזור לא יאמלו עוד כפרח
לכנון האמל (ולא נתורמל) הוא כלי פחות הערך (תשלום שלם וכו') יראם
ע"ס נבואה יחזקאל בסופו סניב י"ח אלף וכנגד מאמרם ע"ז בסוכס מ"ס
סמניא סרי אלפי וכו' קראו פשלום שלם שמך וכו' (שערין וכו') כנאמר
נבואה י"ב שערים נכס שני יס נקראים ושס העיר על שמו יס' (סעס
פעדי וכו') חמו למכדרין כמסיבין כעגולה מצי גורן (סלול רוביד) רעיד

מעריב ליל שני של פסח

ירושלים בנזי שבעים שמותיך • פעיר שחברה לה הפקדו
 שומרי חומותיך • מזכירים לרחמך ולשומך תהלה בארץ
 לישב שוממותיך • באחזה וברעות ומקדש אל ברמה
 נזיותיך • אדברה ואבקשה טוב ושלום באר מנותיך • יהי
 שלום בחילך שלוח בארמנותיך : ברוך אתה יי הפורש
 סבת שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלים :
 וידבר משה את מועדי יי אל בני ישראל :
 כש"ן אומר ח"ק • ומתפללין תפלת שלש רגלים :

מעריב ליל שביעי של פסח

כ"ס א"ב כש"ן מתחיל ברכו וכו' עד לעולם ועד
 וישיע יי, אים למושעות • וירא ישראל, בפרוע פרעות •
 אז ישיר, גלה חוסן ישועותי עזי, דגול גיה ואישון להשעות:
 ברוך אתה יי הפועריב ערבים : אהבת עולם עד לעולם יים
 יי, הכין בלי מלהמה • מרפבות פרעה, ושלישיו, נהג

פירוש

ילדיך (שירות וכו') כסדר הכאת ביכורים ודכרו הלויים כשיר וכו' אכזב של
 קנה כדאי' בערכין (בנזי שבעים שמותיך) (במדבר רבה פ' י"ד) על השסוק
 שבעים שקל כנגד שבעים שמות שיש להקב"ה שבעים שמות לישראל שבעים
 שמות לחיה שבעים שמות לירושלים • ועיין בבטל הטורים פ' בהעלותך :
 (ויובע ה') (אום) ישראל (למושעות) ל' האל לנו אל למושעות (תהלים ס"ח
 כ"א) (כפרוע פרעות) כנקמו נקמות כשונאיו ולשון פרעון ופרענות ידוע
 מדברי רז"ל כו' ל' השלומין והשבת גמול (אז ישיר גלה וכו') טעמו אז
 ישיר משה הוא האיש אשר גלה חוסן ישועות היינו התורה שהיא חוזן
 ישועתו (עזי דגול וכו') טעמו עוזו של גול כלומר תורת ה' כי עזי היינו
 תורה ודגול תאר לאל ית"ש (גיה ואישון) אור וחשך היינו יומם ולילה
 (להשעות) להגות ושני המאמרים נחברים (אז ישיר) משה אשר גלה חוסן
 ישועות הוא עזי דגול כלומר תורת ה' להגות בו יומם ולילה (ה' הכין כני
 פתחם) ת"א כמליפא וכו'א בילקוט ה' איש מלחמה מגיד שגלה עליהם

פּעריב ליל שביעי שר

פּטְהוּמָה : תְּהוּמוֹת , זְמַנָּם בְּאֵף וּבְחַמָּה : יְשִׁינָה , חֶבֶל
נְחֻלְתָּךְ רַחֲמָה : בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל וְכוּ' עַד לָךְ עֵנוּ שִׁירָה

עֵינֵי עַ"ס א"ב וְנִסְיָף חַמּוֹס יוֹסֵף בַּר יַעֲקֹב

פֶּסַח אֲמוּנִים שִׁיר שׁוֹרְרוּהֵי וַיּוֹשַׁע יי בַּיּוֹם הַהוּא • פֶּסַח
מִצְרַיִם : פֶּסַח בַּת קוֹל יִשְׁמַע מִמְרוֹמִים • יִשְׂרָאֵל נֹשַׁע בְּיַי
תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים • פֶּסַח לַעֲתִיד : פֶּסַח זְאוּלִים עֵבְרוּ בְּמִשְׁאֵת
יָד • וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד • פֶּסַח מִצְרַיִם : פֶּסַח דְּגוּל בַּעֲזוֹ
בְּבוֹרוֹ • יוֹסִיף אֲדָנִי שְׁנִית יָדוֹ • פֶּסַח לַעֲתִיד : פֶּסַח הַמּוֹן
חִלְיוֹ בְּטוֹב דַּיִם • הֲלֹכּוּ בִּבְשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם • פֶּסַח מִצְרַיִם :
פֶּסַח וְהִנֵּף יָדוֹ בְּרוּחַ בַּעֲיִם • וְהִתְרִים יי אֶת לְשׁוֹן יָם • פֶּסַח
לַעֲתִיד : פֶּסַח זְלַעֲפָה בְּמַכְתָּב שֶׁנֶּן • מַחְנֵה מִצְרַיִם בַּעֲמֹד
אֵשׁ וְעַנָּן • פֶּסַח מִצְרַיִם : פֶּסַח תְּרוּשָׁה מוֹפֵת עָלֵי יִשָּׁן • דָּם

באור הרדה

הַקִּבֹּץ כֵּל כְּלֵי זֵינן וְכוּ' (פְּטוּמוֹס זְמַנָּם כֹּחֵף וּבְחַמָּה) הַקִּבֹּץ הַעֲלֵם עֲלֵיהֶם
פְּטוּס הַעֲלִיּוֹן וְהוֹסֵם כִּתְחָתוֹן וְהוּוֹ לַחֲמִים כֶּסֶס כֹּחֵף וְחַמָּה (חֶבֶל נְחֻלְתָּךְ)
יִשְׂרָאֵל חֶבֶל נְחֻלְתָּךְ (רַחֲמָה) יְמִיעַ : (פֶּסַח אֲמוּנִים וְכוּ') כִּסְיִיעֵן מַנֵּס וְהוֹלֵךְ
כֹּל הַנְּסִים שֶׁנַּעֲשׂוּ בְּגֹאֲלוֹת מִזְרִים וְכַעֲדוֹ הַנְּסִים וְהַבְּכוּרוֹת שֶׁהוּא עֲתִיד לַעֲשׂוֹת
לָנוּ וְלָכֵן הַעֲמִיד פֶּסַח מִזְרִים מוֹל סַחַח לַעֲתִיד זֶה לַעֲזוּמָה זֶה כִּי כְּנִיסָן נִגְאֻלוֹ
וְכְנִיסָן אֲנוּ עֲתִידִין לִבְנֵאֵל וְכוּ' יַעֲשֶׂה לָנוּ כֹּל הַנְּסִים הַאֵלֶם (אֲמוּנִים) יִשְׂרָאֵל
(בְּמִשְׁאֵת יָד) יָד רַמָּה (דְּגוּל) הַקִּבֹּץ (הַמּוֹן חִלְיוֹ) יִשְׂרָאֵל (כְּטוֹב דַּיִם) מִלֵּאִים
כֹּל טוֹב דִּי סְפוּקָס (וְהִנֵּף יָדוֹ וְכוּ') כִּדְכָתִיב (יִשְׁעִיב י"א י"א) וְהִתְרִים ה'
אֶת לְשׁוֹן יָם מִזְרִים וְהִנֵּף יָדוֹ עַל הַנְּהַר נַעֲיִם רוּחוֹ וְגו' וְהִנֵּן (לַעֲתִיד) זְלַעֲפָה
לְשׁוֹן מִחֹמֶה אִו ל' שְׂרַשָּׁה (כְּמַכְתָּב שֶׁנֶּן) כְּכַתֵּב מִסֹּרֶשׁ וַיִּתְּכֵן שְׂרוּמוֹ לַמַּעֲסָה
הַחֲלָסִים שֶׁהִים חֲזָק עֲלֵיו שֶׁסֶּה הַמִּסֹּרֶשׁ גַּם יִסְכֵּן שְׂרוּמוֹ אֵל כְּתֵב כִּדָּת שְׂנַתְּכָה
לְכוּמָס כְּעַמּוֹד אֵשׁ וְעַיִן (הַדּוּם מוֹסֵת עָלֵי יִשָּׁן דָּם וְאֵשׁ וְחַמְרוֹת עֲשֵׂן) כ"ב
כ"י וד"י וְעַמּוֹ שֶׁלַעֲתִיד יַחֲדָשׁ מוֹסֵת חֲדָשׁ עַל הַיִּשָּׁן כְּכַתּוּב בְּנִבְאוֹת יוֹאֵל
(ג' ג') וְעַמּוֹ מוֹסֵתִים כְּשִׁמִּים וְכֹלְצוֹ דָם וְאֵשׁ וְסִמְרוֹם עֲשֵׂן שֶׁמֶשׁ יִכְאֵץ

ואש ותמרות עשן פסח לעתיד: פסח טפס בצריו להתרימה
 ובני ישראל יוצאים ביד רמה • פסח מצרים: פסח ישע
 ותעצום שלום • בשמה תצאו ובשלום • פסח לעתיד: פסח
 בדיל ענמים להצמת • פי אין בית אשר אין שם מת • פסח
 מצרים: פסח לאמים יהצוריק לנגפה • וזאת תהיה המנפה:
 פסח לעתיד: פסח מדוי שערים פתח • ופסח יי על הפתח •
 פסח מצרים: פסח נזראות עזוז רב ושלום • גנון והציל
 פסוח והמליט • פסח לעתיד: פסח סגולים למטע שירים •
 פי יי נלחם להם במצרים • פסח מצרים: פסח עתיד לפדיון
 שביים • ויצא יי ונלחם בגוים • פסח לעתיד: פסח פתיחת
 קול ענתה נביאה • שירו ליי פי גאה גאה • פסח מצרים:
 פסח צפוי באות אשר נעשה • זמרו יי פי גאות עשה • פסח

באור הרורה

לחתך וסירח לדם וגו' (פסח כנריו) כא כנריו בטכסיסי מלחום (כליל) כמו
 והאלילים כליל יתלוף (ישעים ב' י"ח) (ענמים) מכני מזרים (להלמת) להכריס
 (לאומים וכו') (וזאת טכיס וכו') טסוק הוא כזכריס (י"ד י"ב) ואמרו עליו
 בהתחומא אמר ר"ל חוי לסס לרשעים טהס מעמיקים ענוס על ישראל כו'
 ואף גוג ומגוג עמיד לומר כן שופים סיו סראשונים לא סיו יודעים שיס
 לסס סטרון כשמים אחי חיי עושה כן אלא כחלה אזדווג לפטרונס ואח"כ
 אזדווג לסס סכ"ד למס רגשו גוים ולאומים יכנו ריק יסילכו מלכי ארץ
 ורחמים טכסדו יחד על ס' ועל משיחו ואמר לו סקב"ס רשע לי כחח להודווג
 חייך סחי עושט עמך מלחמה סנאמר ס' כגבור ילא ואומר וילא ס' ונלחם
 כגוים ססס וגו' וזאת תהיס סמנפה וגו' עכ"ל (מלוי סערים) סערים
 סגורים וסחודקים כחלל ספחה (גנון והציל וכו') עש"ס כלפריס עסוה כן
 ינן ס' כנאות על ירושלים גנון והציל ססוח וסמליס (ישעים ל"א ס') (סגוליס
 למסע סיריס) אוקן סיריס סלא מתו כג' ימי ספסס סיו מסוגלים למסע ס'
 סנאמר סנאסו וססעטו וגו' (עמיד) מעוחד (סחיחת קול ענתה כביאה) סעמו
 פריס סנביאס לא ענתה כ"א סחיחת ססירס וגמר ססירס יהיס לעמיד (לסוי
 כנאס סכר סמסס) לסוי וגלוי כנאס סכר נעסס כסירס סיס סאט עמידים לסכר

מעריב ליל שביעי של פסח 10

לעתיד: פסח קדר לצריו מאורי אור • ולכל בני ישראל
היה אור • פסח מצרים: פסח רצוי במאמר צורק • קומי
אורי כי בא אורק: פסח לעתיד: פסח שבחיהו בעוז תעצומו
כי פקד יי את עמו • פסח מצרים: פסח תוקף תהלות
רשומי גאלנו יי צבאות שמו • פסח לעתיד: פסח יוסף על
ישועות ישועה • בריתו יזכור להושיעה • עם קרובו באהב
להושעה כאשר שמע למצרים לצור נשמעה בגילה ברנה
בשמחה רבה ואמרו כלם: מי כמוכה עד לפני משה

וברוב, טובה נחית ידידים • וברוח, ים עברו גדודים •
אמר, בושל להציל נדודים • נשפת, להיות בסאסאה
נמדדים • זה צור ישענו פצו פה ואמרו:

ה' ימלך עד מיד חוק ממנו

מי כמכה, משגב לעתות בצרה • נמית, נואציה בועם
ועברה • נחית, סגלתה בזרוע גבורה • שמעו עמים, גאדתה
להגבירה: ברוך אתה יי מלך צור ישראל וגואלו:

השכיבנו עד סבת שלומך

או נבהלו, פתווי דינים • תפול עליהם, צנחות ומדנים
תבאמו, קדושיה רגש מעונים • יי ימלך, שומר תשועת

ב א ר ה הרי"ה

לו של כי גאוס עשה וסייט בעבור שנסכס סוכס גאוס דכסיב כי גאוס גאוס
ואמרו עליו בילקוט גאוס ועמיד לסתגאות (קדר) החשיך (רצוי) לשון רלון
(במאמר צורק) במאמרו של סקב"ס (עכרו גדודים) פכר בגדוד וחיל (אמר
כושל להציל נדודים) סכושל סיינו סרעה סרנא להכשיל ישראל אמר בלבו
להציל ולהשקיט בים את ישראל סכיו נדודים כנפור נודד מן קן (סחזוי
דינים) קלי ומסירי כדינים והוא מלשון אנשים ריקים ופוחזים (שופטים ס'
ד') (סגאטו וכו') שיטרו קדושיך ישראל סכיא אוסס כרגש וכמסירוס או

מעריב ליל שביעי של פסח

אמנים : ברוך אתה יי הַפּוֹרֵשׁ סִבַּת שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם : לְשָׁמַיִם וּשְׁמָרוּ וְכוּ'

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יְיָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

כִּסְיָן אֹמֵר חֲדָק • וּמַתְּלִינֵן מַלְמַל שְׁלֵשׁ רַגְלִים :

מעריב ליל אהרון של פסח

פ"ט א"ב כס"ן מתחיל ברכו וכו' עד לעולם ועד

רְיֹשֶׁע, אֹמֵן אִשְׁכּוֹלֹת קִדְשׁ פֶּרַח תְּהִלָּה • וִירָא, בְּעֵנַי
וְקוֹשֵׁי נוֹרָא עֲלֵיָה • אוֹ, גְּדֻלַּתוֹ הַפְּלִיא וְהַאִיר אֶמְלָה • אֱלוֹהִים
עֲשֵׂי נֹתֵן זְמַנֹּת בְּלֵילָה : בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּעַרֵיב עַרְבִים :

אהבת עולם עד לעולמים

עֲזִי, הַרִים דִּלְגָּ בּוֹכֵר בְּרִית אֲבוֹת וְחֹסֵד • וּגְבֻעוֹת קַפְּץ
טְהוֹר כֹּל יִסָּד • זֶרַע אֲהַבַת חוֹלֵת שְׁמַע לְהוֹסֵד • וְאֲהַבַת
עוֹלָם אֲהַבְתִּיךָ עַל בֵּן מִשְׁכַּתִּיךָ חֹסֵד : בְּרוּךְ אַתָּה יי אוֹהֵב
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל : שְׁמַע יִשְׂרָאֵל עַד לֶךְ עֵנֵי שִׁירָה

פ"ט א"ב וכל סוגר ל' המקרא פסח ונסוף תתוס יקתיאל בר יוסף חזק
פסח אשור באור רחיים לאור • ולכל בני ישראל היה

חזו"ה

עצוים שלם (שומר משפט חמונים) קעמו ה' ימלך לעתיד שהוא שומר
המשפט לאמונים סייט בני ישראל ורומן למאמרם ז"ל ה' מלך לא נאמר
אלא ה' ימלך לעתיד לבוא :

(וישע אומן) כ"כ ככ"י ככ"י וכו' הוא תאר לאל ית' שנשא את ישראל כאשר
ישא האומן את סיונוק (ואשכלות קדש ופרח תהלה) שניהם תארים לישראל :
(עד סיום וכו') ואמרו במכילתא מדלג על הסרים בזכות אבות מקפץ על
בגבעות בזכות האמהות (זרע אהבת חולת שמע) ישראל עש"ה כי חולת אהבה
אזי וכדדדש עליו ר' יוחנן בראשונה כשהיה ש"ס מלויה אדם מתאווה דבר
משנה דבר שלם דבר תלמודי • ועכשיו שאין הסרועה מלויה וביותר שאנו חולים
מן הצרות אדם מתאווה לשמע דבר מקרא דבר אגדה עכ"ל זרע חולת שמע :
(פסח אשור וכו') נמאשו ישראל לאור באור סמיים כלומר נאמר של אור

מְעִיב לֵיל אַחֲרוֹן שֶׁל פֶּסַח

אור • פֶּסַח מְצֻרִים : פֶּסַח בָּאוֹת זֶה עוֹד לְהִתְבַּרֵּךְ • קוֹמֵי
 אֹרֵי כִי בְּאֹרֶךְ פֶּסַח לְעֵתִיד : פֶּסַח זְאוּלִים אִו הַלְלוּהוּ •
 יוֹשְׁעֵי יוֹ בַּיּוֹם הַהוּא • פִּמִּם : פֶּסַח הַגּוֹל יַחִישׁ יִשְׁעֵנוּ • יי
 מִלְכָנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ • פִּלִּל : פֶּסַח הַמְרָרוּ בְּקוֹשֵׁי וְנִלְאוּ •
 מִמְהַרְת הַפֶּסַח יִצְאוּ פִּמִּם : פֶּסַח וַיּוֹם נִקְסַתְרָאוּ כִי בִאֲמַחַה
 תִּצְאוּ • פִּלִּל : פֶּסַח זְפִים אִימֵו לְעִצְמָה • וְהַמִּים לְהֵם חוֹמָה •
 פִּמִּם : פֶּסַח חוֹכִיו טוֹבוּ לְהַנְחִילֵם • וְעַל מְבוֹעֵי מַיִם יִנְהַלֵּם •
 פִּלִּל : פֶּסַח מִהוֹר עֲנוּתוֹ הַרְבֵּה עֲלֵיהֶם • וַיִּי הוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם •
 פִּמִּם : פֶּסַח יַעִיר נֶאֱם חוֹיוֹנֵי • כִי הוֹלֵךְ לְפָנֵיכֶם יי • פִּלִּל :
 פֶּסַח בְּרָאוּ עֲנַתָּה נְבִיאָה שִׁירוּ לִי כִי גֵאָה נֶאֱהִי פִּמִּם : פֶּסַח
 לְזַעֲנוּ יִהְיוּ לְמַשְׁפָּה • זִמְרוּ יי כִי גֵאוֹת עֲשֵׂה • פִּלִּל : פֶּסַח
 מִנְעַם שִׁיר הוֹדִיָּה • עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה • פִּמִּם : פֶּסַח נֶגֶן שִׁיר
 הַמּוֹנֵי כִי עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה יי פִּלִּל : פֶּסַח סְגוּלִים לְשׁוֹב דְּמֵאוּסִים •
 הִלְכוּ בִּיבִשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם • פִּמִּם : פֶּסַח עֵתִיד לְהָשִׁיב שְׁבִים
 מִחַמַּת וּמֵאֵי הַיָּם • פִּלִּל : פֶּסַח פּוֹרְכִים נִסּוּ לְפָנֵיהֶם • כִּי יי
 גִלְחָם לְהֵם • פִּמִּם : פֶּסַח צְרוֹת עֲמוֹ יִסִּיר וְנַחֵם • וַיִּצְא יי
 וְנִלְחַם • פִּלִּל : פֶּסַח קֶרֶץ נְאוֹר הַרְעַם • וְתַחֲזוֹק מְצֻרִים עַל
 הָעַם • פִּמִּם : פֶּסַח רוּחַ עֲרִיצִים לְהַנְשִׁים • וְהַחֲזִיקוּ עֲשֵׂרָה

באור הרז"ה

כתיב כי בכל מקום שכיב יהודי נכנס סוף סוף נכנס עמו כדאיתא ברבנן
 (באות זש) של אור עתידים עוד להסבך שאל קומי אורי וגו' (ישעי' ס' א')
 (דגול) סקב"ה דגול מרנבס (זכיס) ישראל (אימו לעמס) נתיבאלו למאז
 (חוכיו) ישראל המחכים לו (סבור) סקב"ה (גאוס חיוני) מאמר חזוי שאמר כי
 הולך וגו' (שס נ"ב י"ב) (פורכים) מלרים שכיו מעבדיס ישראל כסרך (קבז)
 ענין כויספס וגוירס (נאור) סאר לאל ית' (רעס) כססס וסנרס ועסס סמאמר
 סקב"ה סכרית וסכר אוקס (לסנסיס) סעל נגזר מן נסמס ע"ד לסננו (סמסס כז

אֲנָשִׁים • פֶּל: פֶּסַח שְׂאֲרָם נִמְסָ וְנִכְחָדַר • לֹא נִשְׁאָר בֵּהֶם
 עַד אַחַר • פֶּמ:מ: פֶּסַח תִּתֵּן יִשְׁעוֹת חוֹסִי • וְלֹא יִהְיֶה שְׂרִיד
 לְבֵית עֲשׂוֹי • פֶּל:פֶּסַח תּוֹפְפוּ יוֹנְקִים לִיחֲדָהיִזָּה אֵלַי וְאֲנֹהֲי
 פֶּמ:מ: פֶּסַח יִקְרִים יֹאמְרוּ כֹּה • הִנֵּה אֱלֹהֵינוּזֶה: פֶּל: פֶּסַח
 קִדְשָׁה נִקְבָּה בְּעִלְיוֹת • אֵת הַשִּׁירָה הַזֹּאת • פֶּמ:מ: פֶּסַח וְגַבֵּר
 יִסְיָב וִיקְדֹשׁ • שִׁירוּ לִי שִׁיר חֲדָשׁ • פֶּל: פֶּסַח תְּבִיעַת
 עֲנִי קַפְצִית • וּמִבֵּית בְּלֹא עִם זוֹ קִנִּית • פֶּמ:מ: פֶּסַח יַחְשׁוּף
 זְרוּעוֹ וְתַעֲצוּמוֹ • לִקְנוֹת אֶת שְׂאֵר עַמּוֹ • פֶּל: פֶּסַח אֱוֵהֲבִי
 הוֹצִיא צַהֲרִים • וְיֵהֶם אֶת מַחְנֶה מִצְרַיִם • פֶּמ:מ: פֶּסַח לְהַשִּׁיב
 לִקְמוֹ נְמוֹלֵיהֶם מְהוּמַת יִי רַבָּה בֵּהֶם • פֶּסַח לַעֲתִיד: פֶּסַח
 בְּרֹאֲתָם נְמוֹ לְמַסְלָה • אֵת הַיָּד הַגְּדוֹלָה • פֶּמ:מ: פֶּסַח רֹוֹת
 כּוֹז כְּבוֹדוֹ • יוֹסִיף אֲדַנִּי שְׁנִית יְרוֹ • פֶּל: פֶּסַח חֲזִיוֹן שִׁירָה
 קִדְשֵׁי לְנַעֲלָם • יִי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם • פֶּמ:מ: פֶּסַח בְּצִיּוֹן יִשׁוּרְרוּ
 לְגוֹאֲלָם יִמְלֹךְ יִי לְעוֹלָם • פֶּסַח לַעֲתִיד:
 פֶּסַח מַכְסִּי הוֹר מְאֻשְׁרַת לְהַנְּאֹל • יִדְרִיקָה הַיֹּשְׁעַת

בְּאוֹר הַרְוֹה

ג') (שֶׂאֲרָם נִמְסָ) כִּשְׂרָם נִמְסָ (תּוֹפְפוּ יוֹנְקִים) חֶף סְיוֹנְקִים סִיּוֹ מִכִּים נִתּוֹף וְסִיּוֹ
 מִיחֲדָהִים שֶׁנִּי יִת' וְאִמְרוּ זֶה אֵלַי שֶׁסִּיּוֹ מְרֹאִים אֱוֵהוּ כֹּלֵנֶכֶת כְּמוֹ שְׂאֵל (יִקְרִים)
 נְדִיקִים יִתְּמָרוּ לַעֲתִיד (קִדְשָׁה) רוּחַ קִדּוּשׁ (נִקְבָּה) שׁוֹרְרָה בְּלִשׁוֹן נִקְבָּה כְּדַכְתִּיב
 אֵם כִּסְרָה כֹּאֲתָ אֲנִל לַעֲתִיד יִסּוֹנֵב לְגַבֵּר שִׁיִּשׁוּרְרוּ שִׁיר בְּלִשׁוֹן זִכַּר כְּמוֹ שְׂנֹא'
 שִׁיר לִס' שִׁיר חֲדָשׁ (תְּהִלִּים ז' א) (תְּבִיעַת עֲנִי קַפְצִית) קַפְצִית לַחֲבוּעַ עֲנִי
 עֲמָן וְעַמֵּס קַפְצִית עַל מַסִּירוֹת סֶקֶן וְכַמֵּד קוֹשֵׁי סַעֲבוּד הַסְּלִים סַמְנִין (בְּרֹאֲתָם
 נְמוֹ וְכו') שִׁיִּשׁוּרְרוּ בְּרֹאֲתָם אֵם סִיד הַגְּדוֹלָה (נְמוֹ לְמַסְלָה) וְלִשׁוּרֵר כְּדַכְתִּיב
 וְיִלֵּא יִשְׂרָאֵל אֵם סִיד הַגְּדוֹלָה אִזּוֹ יִשִּׁיר מִשָּׁה וְכִנִּי יִשְׂרָאֵל (נְמוֹ) כְּמוֹ נִלְמוֹ (רוּחַ
 וְכו') לְסַעֲבוּעַ וְלְרוּחַ כּוֹז כְּבוֹדוֹ אֵם יִשְׂרָאֵל (חֲזִיוֹן שִׁירָה) שִׁירָה נְכוֹאִית
 (קִדְשֵׁי) יִשְׂרָאֵל לִשׁוּרֵר לֹאֵל הַעֲלָם כְּמֵאֲמָרָם ס' יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם בְּלִשׁוֹן עֲתִיד
 סַעֲבוּעַ שִׁיִּשׁוּרֵר עוֹד לַעֲסִיד וְזֶה סַעֲחַ בְּלִיּוֹן יִשׁוּרְרוּ וְכו' וְסִיּוֹעַ לַעֲתִיד
 שְׂנֹאֲרָם יִמְלֹךְ ס' לְשֹׁלֵם אֲלִסִּיךְ לִיּוֹן לְדוֹר וְדוֹר (תְּהִלִּים קמ"ז י') (סַעֲסִיס

מעריב ליל אחרון, של פסח
שַׁעֲשַׁעַת יִשְׂרָאֵל • כּוֹשֵׁר לְקַחְתִּיהָ חֹזֵן מִפְּעֻלוֹת אֵל • אִזּוֹ
יִשְׂרָאֵל מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל • בְּגִילָה בְרָנָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה
וְאָמְרוּ כָּלֶם : מִי כַמוּכָה עַד לִפְנֵי מִשָּׁה

מִי מִלֵּל נוֹי פֶּתַח סִפּוֹר מְלֹאכֶתוֹ • סֹלְסוֹל תְּפָאֲרָתוֹ בְּעֵזִים
הַדְרִיךְ הַלֵּיכָתוֹ • עוֹלָלִים וְיוֹנְקִים שִׁבְחֹהוּ וְצַפּוּ מִסִּלָּתוֹ •
גְּבוּרֹתָיו וְכַבוֹד הַדָּר מְלֹכֹתוֹ • זֶה צֹר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פֶה
וְאָמְרוּ : ה' יִמְלֹךְ עַד חֹק מִמֶּנּוּ

נְחִית , פְּנִינִיָּה בְּעֻזָּה עִמָּךְ לְהַתְנַאֲוֹת • צוֹרְרֵיהֶם הַמָּמֶת
בְּמִכּוֹת לְהַלְאֹת • קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מִיַּחֲדִים מִסְּבִל וְתִלְאֹת •
זוֹאֵלִם שְׂמִי יי צְבֹאוֹת : בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ צֹר יִשְׂרָאֵל
וְגֵאֲלוֹ : הַשְׂכִּיבֵנוּ עַד סִכַּת שְׁלוֹמֶךָ

בְּחֶסֶדְךָ, רוֹמְמַת קֶרֶן עִמָּךְ יֵצְאוּ מְרוּחִים • שִׁבַּח וּרְנִנּוֹת
לְשִׁמְךָ מְסֻלָּדִים וּמְשִׁבְחִים • הַבְּאֵמוֹ וְתַטְעֵמוּ , עִיר מְנוּחִים
בְּנוֹה מְלוֹם וּבְמִשְׁבְּנוֹת מְבַטְחִים : בְּרוּךְ אַתָּה יי הַפּוֹרֵשׁ סִפַּת
שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם : לִשְׁנֵה וּשְׁמֵרוֹ
וְיִדְבֵר מִשָּׁה אֵת מוֹעֲדֵי יי אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

כ"ט אומר ח"ק • ומתפללין תפלה שלש רגלים :

באר הרו"ח

הוד סכסיסי מלכות (מחוסרת) ישראל והטעם כי נגאלות ישראל בא
הק"ה להלחם בצריכס בטכסיסי מלכות (כושר) בזמן כושר סיינו בניסן
(לקוהיך) ישראל שלקחת גך לעס (סלסול הפארתו) שנה הפארתו (בעזים)
נמיס עזיס (ולפו מסלתו) וראו סליכתו (נחיס פנייך) אלו דברי סתורס
(בעווד) אין עוו אלא תורס ואין עוו אלא מלכות וכן אמרו נמדדס נפלת
בעין כוכוב סתורס וכוכוב מלכות בית דוד שכן סחידין לקבל וטעס
סממר נחית וסולכת פנייך כדי להנגלות עמד בעווד : (מסלדיס) ל' תפלה
(עיר מנוחיס) ליון ובית סמקדס (ננוס שלום וכו') כדכתיב וישכ עמי
ננוס שלום ונמסכטס מנפתיס ונמטמוס סאגטס (יטעיס ל"ג יט) :

מעריב ליל ראשון של שבועות

כש"ן מתחיל ברכו וכו' עד ימלוך עלינו לעולם ועד

הסיוע כזה כוסד ע"ס א"ב - אלא שהקדים כראש כל אות ולאות חכס
 אחת מפסקי הדברות והתחיל מן וירד משה מן ההר אל העם וכו'
 (שמות יט כב) ונתשלום כא"ב תתום שס המחבר יוסף הקטן בר שמואל:

וירד, אביר יעקב נורא עלילה. וידבר, בפיו עשרת
 הדברות בהמולה. אנכי, גלה והאיר לעמו התחלה. דוד
 מעביר יום ומביא לילה: ברוך אתה יי המעריב ערבים:

אהבת עולם עד לעולמים

לא יהיה לך, הבל תבנית אליל נכלם. לא תשא, ותמיד
 קדשת שבת נעלם. זכור, זריזות משפטי נועם וסלסולם חנון
 יזכר לנו אהבת עולם: ברוך אתה יי אוהב עמו ישראל:

שמע ישראל עד לך ענו שירה

לתשלום כא"ב מן אות ט' וחילך:

טוביה למרום עליה. והוריד דת פלולה. פתג השבעות:
 ירד צור בעצמו. ונתן עוז לעמו. ברעמים וזועות: כל
 עצי היער. אהוזם חיל וסער. והרים וגבעות: למד לעם
 קדושים. סדר תקופות ותדשים. וחשבון השעות: מכל
 אום הבבם. ולדר סיני קרבם. אל למושעות: נשאים
 בכנפי נשרים. שכן ברום אורים. ומתחת זרועות: סוררים

באר הרו"ה

(אביר יעקב נורא עלילה) שיהם נחמרו נחאריס ענ החל יתכרך (כטוי) דבור
 (בהמולה) נקול סמולס כדכתיב קול גדול ולא יסף (דברים ה כב) ולאות
 פליו כש"ל סוף פ' כ"ח ר"י אומר קול אחד נחלק לו' קולות וסס נחלקים
 לכשעים לשונות (הנבי) דבור הנבי ס' חלסיך (לא כו' אליל נכלם) עבודה
 כרבים המכלמת מקשים (שם נעלם) שמו של הקב"ה והנשבע לשקר ממיר
 קדושת סהס (זכור זריזות) ופעמו לזכור ולסיות זריו במספטי שבת שנקרא
 טעם וטעם (ובלמול כול ל' כבוד) פוניס) זס משכ (למד ט' סדר מקופס

מעריב ליל ראשון של שבועה

בַּעַת שְׁמַעַם • צְבִי תִפְאַרֶת עִם • יִרְגְּזוּן יִרְיעוֹת : עֲלוּבִים
חֲפוּ רֵאשִׁים • וְלַהֲרִגָה צוּר הַקְּדִישִׁים • בְּפָרוֹעַ פְּרַעוֹת : פְּרִישַׁת
הוֹד שְׁלֹמֶה • וּרְקִיעַת גְּבוּהַ אֲדָמָה • שְׁתִּיהֵן נֹגְעוֹת : צִדִּיק
הַר כְּפָה • עָלֵי גְאוּהַ וַיִּסֶּה • פְּגִיגִית וּכְיִרְיעוֹת : קִשְׁבוּ עִם
בְּחִירִים • חֲקִים וּמְשַׁפְּטִים יִשְׂרָאֵל • לְאֹזֶן הַשְּׁמַעוֹת : רֵם
בְּחִסְדּוֹ שְׁמֵרָם • מִכָּף כָּל צוֹרָם • וּמְגֹזְרוֹת רַעוֹת : שְׁלַח
אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים • וְהַנְּחִילֵם דְּתוֹת תְּרוּתִים • בְּחֻכְמָה
וּבְדַעוֹת : תִּפְאַרְתֶּם הַגְּדִיל לְכַעֲלָה • לְתַתֶּם לְשֵׁם וּלְתַהֲלָה
בְּבִרְכַת כּוֹס יְשׁוּעוֹת :

יְשׁוּעוֹת רַבּוֹת הֲרֵאֵם פּוֹדֶה וּגְאוּל • וְעִטְרָם וְחֲנוּם בְּדַת
יְקוּתֵיאל • שׁוֹחֲתִים רִנָּן וְהוֹדִיָה לְאֵל • פְּאָרוֹ וּשְׁבַתוֹ מֹשֶׁה
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל : בְּגִילָה בְרַנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם :

מי כמוכה עד לפני משה

כְּבִדְהוּ הוֹרִיקָ בְּדַבּוּר חֲמִישֵׁי הַשְּׁמִיעִים • לֹא תִרְצַח, קְרוֹצִי
חוֹמֵר לְהַבְרִית בּוֹעֵם • לֹא תִנְאֵף, מוֹבֵת חֵן וּכְרַת טָעַם •
נִצַּח צוּר יִשְׁעָה הַמְּלִיכָה בְּרוֹב עִם : זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ
פֶּה וְאָמְרוּ : ה' יִמְלוֹךְ עַד חֹק ס - ג

באור הרוו"ה

וכו' כדכתיב החדש הזה לכם וכדאי' נפסיקתא (סוררים) שלא קבלו סתור
(ירגזון יריעות) כדכתיב ירגזון יריעות ארץ מדין (חבקוק ג ז) (עלובים)
כעלובים (ולהרגם כו') כדכתיב הם נחבקוק ראש ויחר גוים (כפרוע פרעות)
לה"כ (שופטים ה כ) וכו' ל' פרוצו או ל' גילויו או ל' ביסול (פרישת סוד
שלמה) כינוי לשמים (ורקועם וכו') כינוי לארץ (שהיוכן נוגעות) שהרכין שמים
ושמי השמים והלוען על גבי הר סיני (לדיק) הקב"ה (הר כפה) כמו שאמרו
ז"ל שכפה עליהם הקב"ה ספר כניגית וכו' (נאום ויפה) חאר לכנסת ישראל
(חרותים) ע"ש חרות על הלותם (ובנוס) ל' נאום ויפה (כדת יקותיאל)
סתורם משם (שוחמים) ל' שים ודכור (קרוצי תומר) בני אדם (פונס תן וט')

מעריב ליל ראשון של שבועות

לא תגנוב, במסהרים • לישב במארב חצרים לא תענה,
 רע וחכם היות עד שקרים • לא תחמוד, שפעת רע וחפצים
 יקרים • מלך ישראל וגאלו קים לרור דורים: ברוך אתה
 יי מלך צור ישראל וגאלו: השכיבנו עד סבת שלומך

וכל העם רואים, ושומעים את הקולות • אגודים יחד
 לקבל המרות וקלות • לבטח הושיבם עשה גדולות • כן
 יפרוש שלוש עד כל מקהלות: ברוך אתה יי הפורש סבת
 שלום עלינו ועד כל עמו ישראל ועל ירושלים:

יודבר משה את מועדי יי אל בני ישראל:

כשן אמר ח"ק • ומתפלין ספלת שלש רגלים:

מעריב ליל שני של שבועות

כשן מסחיל ברנו וכו' עד יסלוק עלינו לעולם ועד:

סיכוד פ"ט א"ב

וירד, אלהים על הר סיני • באר דת לנבונני • וידבר,
 גדולות ונוראות לעיני • העל מעריב שמשו מפני: ברוך
 אתה יי הפעריב ערבים: אהבת עולם עד ממנו לעורמים

אנכי, האל עשה פלא • והוצאתיך מבית פלא • לא יהיה
 לך, זרון צמאה להעלה • הישקתי באהבה עליך להגלה:
 ברוך אתה יי אהב עמו ישראל: ק"ש עד לך ענו שירה

באר הרוח ה

כאן לחם מנחה (שפעת רע) מה שהספיע ס' לרעך: (וכל העם רואים
 וכומעים את סקולות) כדחיתא כפרקי דר"א פ' מ"א סבין רואים את הקול
 יולא מפי הכורס כנרקיס ורעמים וכו' (אגודים יחד וכו') כדכתיב כל
 כעם יחדו ססשו כלם בלכ אחד:

(ירד וירד גדולות ונוראות) שאמר משרת סדנכות כדכור אחד מס שלי
 אשכר לנער ודם לעסום כן (אנכי למאה) סעבירום סכאדם עושס כוזון סוא

מיוסד ג' א"ב נחשבי סתרוזות

אימה נכתרה: עדויה ומעטרה: ביום מתן תורה: בחורה
 מעממים: בת שלשת התמימים: מפוט ותרה: גרה ברוב
 נסים: אדון כל המעשים: באה למדברה: דבר על לבה:
 יושב בכס רבבה: עדיו להתחברה: הריץ לה שלישי:
 בחדש השלישי: ליציאת שה פזורה: וחמדה בצלו חסות:
 והשיבה פן לעשות: ונתיפתה נזורה: זמנה רם ואיום:
 ונתקדשה לשלשת יום: פרמים נזורה: חלאים נתקשטה:
 ובלאותיה פשטה: ממור מקטרה: מהור באש וזוהר: ירד
 לראש ההר: ונודעוזה ברה: ישבה בנקיקים: מתררת
 הברקים: ומקול ההברה: בללה בעדיים: ונכוננו שדים:
 ליונה מסתרה: למרה במה לעברו: בכל לבה לכברו: והדת
 נפתרה: מלאה פיה שחוק: ביום נתינת חוק: בפל
 מפוארה: נחמדים ירשה: להיות לה מורשה: לצבי
 ותפארה: סלסול פניניה: חגרה בעזו מתניה: עקב טוב
 סתרה: ערכה שלתנה: ומלכה שם תנה: וללחום נסתרה:

באור הרווה

כאדם שנמצא ושותה נחשק וסאזה (איומה) ישראל (עדויה) מקושסק (התמימים)
 סאבות (מאוס) מזרים (ותרה) נעשים חסאי (גרה) סולאיה (עדיו) אליו
 (סדין) ל' רון שנתן לה סתורס סנקראת שלישי ע"ש פורס נכואיס וכתובים
 (שה פזורה) ישראל (ונתיפתה) ונעשית יפה ע"י סנור שנתן לה (כרמים
 נזורה) ישראל נזורים דברי משה רבינו (חלאים) סכשיסים (בלאותיה) כנדיס
 קרועים (גרה) ישראל (כנקיקים) סלעים (כללס) יפס אותה (בעדיים) כקשומים
 (ונכוננו שדים) משה ואהרן היו מוכנים לישראל ללמוד להם סתורס (ליונה)
 לישראל (נחמדים) דברי סתורס (סלסול פנינים) עסקה כסורס סיקרס מפנינים
 (עקב) כעבור (וללחום) לאכול לחמה של פורס (נסחרס) כסכס פל כסולתן

פְּתוּכֵי אֵשׁ וְיָמִים • יִרְדּוּ מִן הַשָּׁמַיִם • לְרַקַּד בַּחֲבוּרָה : צוּרָה
 תִּיקָה עֵירִין • נֹדַע בְּשַׁעְרִים • כִּי לֹי תַגְבּוּרָה • קַצִּיעוֹת
 וְאֵהְלוֹת • מִכִּסֶּמֶת בְּשִׁיר וְתַהֲלוֹת • וְחֶסֶד מִקְשָׁרָה : רִבּוֹת
 עֲשׂוּ הַמּוֹנֶה • וְאֵת עֲלִית עַל בְּלָנָה • בּוֹזֵאת מֵאֲשָׁרָה : שׁוֹשַׁנֶּת
 עַמְקִים • קִבְּלָה מְצוֹת וְחֻקִּים • בְּכַתֵּב מוֹתֶרָה : תּוֹרָה מְנִינָם
 וְיִשְׁתִּים בְּרֹאשׁ בְּנִינָם • כַּהֲנָה מוֹתֶרָה :

לֹא תֵצֵא, מִבּוֹם שֵׁם נוֹרָא עֲלֵיָהּ • יַחַד שָׁמוּ וְיָמִים וְלֵילָה
 וְכוּר, בְּלִבּוֹל עֹנֵג לְכַפְּלָה • לְיוֹצֵרָה תְּשׁוּרָר בְּעוֹבְרֵי מְצוּלָה :
 בְּגִילָה בְּרָנָה בְּשִׁמְחָה רַבָּה וְאִמְרוּ כֻלָּם : מִי כְמוּכָה עַד לִפְנֵי מִשַׁח
 בְּבַר , מֵאֵד אֲבִיקָה וְאִמָּה • נֶצַח יִרְבּוּ יְמֵיהָ • לֹא תִרְצַח ,
 סְדוּר בְּצִלְמֵי וּבְגִלְמָה • עֲלִיּוֹן צוּרָה הַמְּלִיכָהוּ פְּנֵאֻמָּה : זֶה
 נֹר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פֶה וְאִמְרוּ : חֵי יִמְלוֹךְ עַד טֵיד חוֹק מִמֶּנּוּ

לֹא תִנְאַף , פְּעֻמֹת תּוֹצוֹת וּמְחֻלִּיקוֹת • צוּדוֹת נְפֻשׁוֹת
 בְּשׁוֹחֹת עֲמִיקוֹת • לֹא תִגְנוֹב , קְבוּצוֹת זֶהָב חֲשׂוֹקוֹת •
 רְחוּם יִגְאָלָה מִמְּצוּקוֹת : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ צוּר יִשְׂרָאֵל
 תּוֹאֵלוֹ : הַשְּׂכִיבֵנו וְכוּ' עַד סֶכֶת שְׁלוֹמֶךָ

לֹא תִעַנֶה , שְׁקָרִים לַעֲנוֹת בְּעֵרוֹתֶיךָ • יִתְרַדּוּף צַדֵּק בְּכָל
 אֲרֵחוֹתֶיךָ : לֹא תַחֲסוּד , יוֹפֵי צַחוֹת קִנְיִן עֲמִיתֶךָ • בְּנִוָּה

באור הרו"ח

(פתוכי כו') מלאכים שמעורכים מאש וממים (נורס) נור של ישראל (פירין)
 מלאכים (נזח) ספורס (מזכרה) נתן לס למוסר ומתן (תורס מניניס) מנין
 כמזוס כמנין שהוא מורס מרי"א (ושמים כראש בנינס) שהוא אנכי ולא יהי
 לך שמעו מסי סקכ"ס (לא תשא סטוס) תקון (כלכול פונג) מזון שנת (לכסלה)
 לסיות כסול כלחס משנס (כעזכרי מזול) כמו ששוררו ישראל כשסיו עזכרים
 כמזולס יס (ככד סדור כללמי) שססודר ונעסס כללס אלסיס (וכנלמך) שגופי
 פכס כגופי (וכנלמך) כמו שזכרס (לא תנאף פנעוס מלואס) סוטוס שסכ

מִשְׁפָּנוֹת הַשְּׁלוֹם תִּשָּׁבֵב וְעַרְבָה שְׁנֵתָּהּ : בְּרוּךְ אַתָּה יי
הַשׁוֹרֵשׁ סִכַּת שְׁלוֹם עַלְיֵנוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְהוּדֵי שְׁלוֹם :

לשנת ושכרו וכו'

וַיִּדְבֶּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יי אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

סֵפֶן אָמַר ה' - וּמִתְסַלְּלִין חַסְמֵס שְׁלֵס רַגְלִים :

מעריב ליל ראשון של סוכות

סֵפֶן מִתְחִיל בְּרַכּוֹ וְכוּ' עַד יִמְלוֹךְ עַלְיֵנוּ לְעוֹלָם וְעַד

מוֹסַד ע'ס א"ב וּסְס סִמְחַנְר יוֹסֵף חֲזַמֵּן בֵּר שְׁמוּאֵל

אֲחֻזֵי בֵידֵם אַרְבַּעַה מִיָּנִים בָּאִים לְסַלְדָּהּ בְּעַנְבֵי וּבְמַנִּים'
גְּמוּנֵי פִז אֲוִגְרִים וּמִזְמַנִּים דְּגַלִּימוֹ יִשִּׁים כְּכֹכְבֵי שְׁחַק נְמָנִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּעַרִיב עַרְבִים : אַהֲבַת עוֹלָם עַד מִמְנוּ לְעוֹלָמִים

הַזֵּי רַת מְרָאֵשׁ נְסוּכָה יִבְאִים וְלָנִים שְׁבַעַה בְּסִפְהָ : זְכוֹת

הַמְצִיאִם וְגוֹנָנָם מִסְּסוּכָה * חוֹק אַהֲבַתָּם בְּלִי לְחַשְׁבָּה :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֲוִהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל : שְׁמַע יִשְׂרָאֵל עַד לֶךְ עֲנוּ שִׁירָה

מוֹעֲדֵי נְמַעֵי צְמַחוֹת * יִשִּׁיגוּ שׁוֹבַע שְׁמַחוֹת * בְּחַג הַסְּבֹת :

כְּסֵם בְּצֵל יְמִינָהּ * לְמַעַן זְכוֹת כְּאִמְיָנָה * נִתְּן מִסְּבֹת : מְחַנְנִים

בְּלֵב בְּשֵׁר * נְהַלֵּם בְּיַחֲדֵי נִתְּבִישֵׁר * בְּעַצֵּי הַסְּבֹת : סִכָּה

באר הרמ"ה

סְפִיָּס כְּחוֹלוֹת וּכְרַחוּבוֹת וּמִתְלִיקוֹת כְּדַבְרֵים פְּרָכִים (לֹא תַחַמֵּד יוֹסֵי לְחוּס)
כְּסֵף וְזֹהֵב שֶׁהֵם לְחִים וּמְאִזִּים :

(אֲחֻזֵי * לְסַלְדָּה) ל' וְאֶסְלֵדָה נְחִילָה (אֲיוֹב י' י') שְׁכֹחַ עֵינַי הוֹדַעְס לְדַסַּס
קָלַת (גְּמוּנֵי סִז) כְּדַחְמֵרִינֵן כְּמַסַּה (אֲוִכָה לוֹ ב') (דְּגַלִּימוֹ וְכוּ') שִׁיעִרוּ דְּגַלִּימוֹ
יִשִּׁים כְּמִנִּין כֹּכְבֵי שְׁחַק וְהוּא כְּעֵינֵן סֵבֵס נֹא שְׁמַיְמָה וּסְפֹר סְכוּכְכִים אֵס
תּוֹכַל לְסְפֹר אֲוֹסַס (כְּרַאֲשִׁית ס'ו ס') : (סוּגֵי דַת) יִשְׂרָאֵל סְסוּגִים כְּתוּרָה
סְנַסִּיכָה מְרָאֵשׁ כְּדַכְחִיב מַעוֹלָם נְסַכְתִּי מְרָאֵשׁ (מַשְׁלֵי ח' כ"ג) (מִתְסוּכָה) לְשׁוֹן
מְסוּכַת חֲדַק (מַשְׁלֵי ס'ו י"ס) דְּכַר סַמְכָאִיב כְּנִדְרַ שַׁל קוֹלִים : (סוּעֵנִי) נוֹשְׂאֵי
לְנַפְשִׁי לְמַתוֹס) רוֹמֵו לֵד' פִּירִים (כְּסֵס) סְכַסָּה אֲוֹסַס (מַאֲמִיק) אֲכַכְרֵס סְסֵאֲמִזוּ

תהיה לצלי עבודתם המפצלי חנה בסוכות: פלמים בצלה
 תסתירם • צניף ישע תכתירם מנשק לסכות: קדוש ברית
 תגביר • רוח טמאה תעביר • פרעות וסככות: שבור זרוע
 רשע • שלח לצדק ישע • אמן וסככות: תחון חוגגי שבעה
 תופשי סגדים ארבעה ושועתם סכות: ישעי אל סכות שועת
 עפה • ורעם ועננם בטוב מעמה • שניא פהכנעת זדים
 ביעמה • פאר וזמר נתנו להנעימה: בגילה ברנה בשמחה
 רבה ואמרו כלם: מי כמוכח עד לפני משה

הלל נזמרים כל שמונה קוראי פרשת קרבנות בזמנה:
 טעם והושיבם בארץ שמנה נצח צור ישענו להאמנה:
 זה צור ישענו פצו פה ואמרו: ה' ימלוך עד מיד חוק ממנו
 בהדרת קדש שוררו במקדשו • רוחשים שיר ושבח
 לחדשו שלום תשפות להגדושו מלך צור ישראל וקדושו:
 ברוך אתה יי מלך צור ישראל וגואלו: השכיבנו עד סבת שלומך
 ותיק חדש מבן אולמה • אמן אהובים בזמנת בצלמה •
 לברך ולקדש שמה בעולמה • תפרוש עלינו סבת שלומה:

הדרושה

כך נחתן סגילים ומסכות של חרה זגיו (כלל נשר) כלל כך ונכנע לעבודתך
 (כיחיד וכו') בזכות יצחק בן יחיד שנתכשר כשפים סגיל נאחו כסבך (תם
 סמל) יפקד אים תם אים סלל המקלום וחנם סוככות (פלטים) ישראל (מנשק
 לסכות) לשון סכותה לראשי כיום נשק (תהלים ק"ט ח') (כרית חגביר
 וכו') כנבואת זכריה (י"ג ב') ואת רוח הסומאס אעביר מן הארץ • והוא
 רוח ליביר מחסיא (פרעום וסככות) סעונות סגלויות והנסתרות (שגילה)
 אל (כסכות זדים) פרעם וחילו: (סעם) נטע חותם (כארץ שמנה) ח"י
 (ריתים) סונים (תשפות) סערוך (לסגדו) למדוד לו לשלם כמדס גדושס
 זמאס לס פל כל גדוסיס (וסיק) פואר לאל יפנדך (אלמך) כים סמקדס
 (לסונים) ישראל:

מעריב ליל ראשון של סוכות
ברוך אתה יי הפורש סבת שלום עלינו ועל כל עמו ישראל
ועל ירושלים: לשם ושמרו וכו'

וידבר משה את מועדי יי אל בני ישראל:

ספ"ז חומר ח"ק - ומתפללין תפלת שלש רגלים:

מעריב ליל שני של סוכות

אם חל ליל ראשון בשנת אופרים כליל בני המערכות של ליל ראשון

ספ"ז מתחיל ברכו וכו' עד ימלוך עלינו לע לם ועד

ישמחו בתגיהם ידידים ונעימים הסות בצל סכה שבעה

ימים יתענגו בה במיני מטעמים אהובים מצותיה מקימים

לילות וימים: ברוך אתה יי המעריב ערבים:

אהבת עולם עד ממנו לעולמים

ברנן והלל וחדוה רבה יצהלו כל שבעה פדת הפתובה:

תגינותיהם ושלמיהם ופריהם לקרבה קרבנותיהם

ועולותיהם ירצו באהבה: ברוך אתה יי אלהב עמו ישראל:

פ"ס א"ב שמע ישראל עד לך ענו שירה

אנו במצות ואדרו תיטבו בעין תדרו בתג הסבות:

בראשון תקחו ארבעת מינים לרצות על מי עננים בתג

הסבות: גם בשני רמו לנסוף המים לערה תהום אל תהום

באר הרוות

(ישמחו) ע"ש ושמת בתג (אבובים) ישראל הנחכים מקיימים (מלותים)
(לילות) בשנים (וימים) באכילה ושתיים וסיוול: (תגינותיהם) קרבן תגינה
(ושלמיהם) נדרים ונדבות (ופריהם) פרי התג: (אנו) כנוו לשון הסעיל -
כמו שארז"ל אנוהו במלכה סוכה נאה (ואדרו) גם זה ל" נוי וסידור (לרצות
על מי עננים) כמו שאז"ל אמר הקב"ה נסכו לפני מים חגג כדי שיתכרכו
לכם גשמי שנה (גם בשני רמו וכו') כדאיתא בספרי נאמר בשני ונסכיכם
וכו' רמו לניסוך המים מן הסורס (לערה) לערות ולשפוך (תהום אל תהום
קרא) כמ"ש נתענים כשנסכין את המים כתג סאוס חומר למגירו וכו'

קִרְא בַחֲה: דָּרָךְ יוֹם רְבִיעִי לְהַעֲלוֹת בְּשִׁירוֹת לַעֲשׂוֹ
 שׁוּקֵי יְרוּשָׁלַיִם בַּפְּרוֹת • בַּחֲה: הַמּוֹנִים עָלוּ לְצִיּוֹן בְּרִנָּה
 בַּחַג הָאֲסִיף תְּקִיפַת הַשָּׁנָה • בַּחֲה: וְשֵׁם חוֹגְגִים בְּשִׁמְחָה
 רַבָּה שְׂמַתַת בֵּית הַשְּׁוֹאֲבָה • בַּחֲה: זְמֵרוֹת וּנְגִינּוֹת לְהַעֲלִיל •
 בְּכָלֵי שִׁיר וּבְחָלִיל • בַּחֲה: חָדִים כָּלֵם בְּנִגְיָנָה • עִם יָלְדִים
 פְּרָחֵי כְהֵנָה • בַּחֲה: מוֹעֲדִים וּמִקְפָּצִים לְדַוָּגֵי וּבִידֵיהֶם פְּדֵי
 שֶׁמֶן לַיִל שְׁלֹשִׁים לוֹג • בַּחֲה: יוֹדְעֵי דַת וְחֻכְמֵי עֵדָה מְרֵאִים
 לְפָנֵיהֶם קָדָה • בַּחֲה: בַּהֲגִים וְלוֹיִם מְצַדְצָלִים וּמוֹדִים •
 הַחֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה מִרְקָרִים • בַּחֲה: לְאֲנָשִׁים מִן הַנָּשִׁים
 לְהַפְרִישֵׁם • מִתְקַנִּים תְּקוּן גְּדוֹל שֵׁם • בַּחֲה: מְרַבִּים הֵיוּ
 בְּשִׂמְחָה וּבְצַדְצוּלִים מָה יָכוֹ פַעֲמִיךָ בְּנַעֲלִים • בַּחֲה: נֹמְלִים
 לְדַבֵּר שְׁבַעַה בְּהַלְלוֹתֵי זְכוֹר לְמִקְדָּשׁ לַעֲשׂוֹת בְּגִבּוּלִים • בַּחֲה:
 סָבָה לַעֲשׂוֹת בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם • לְמַעַן יִדְעוּ דַרְתֵיכֶם • בַּחֲה:
 עֵדֵינִים לְהִיּוֹת שְׁבַע בְּצַל רַעֲנָנִים • סִמְּוֹן לְשִׁבְעַת עֲנָנִים • בַּחֲה:
 פָּחִים לְהַצִּין לְהַבָּה וְשֶׁרֶב • וּסָבָה תִּהְיֶה לְצַל יוֹמָם מוֹחֹרֵב •
 בַּחֲה: צִלְתָּהּ לְהַגֵּן מִלְּהֵט וּלְסַבּוֹת כִּל הָאֲזָרַח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ
 בְּסַבּוֹת • בַּחֲה: קָמִים נִתְקוּ מוֹסְרוֹת לְיִרְאַתְךָ וְשִׂמְחַת אֶתָּה

בַּאֲדֵר הַרְחֵף

(דָּרָךְ יוֹם רַבְעִי וְכו') כֹּס' קָמָא דְבִינָס אֲמֵרוּ כְּרַם רַבְעִי סִיב עוֹלָה לְיְרוּשָׁלַיִם
 מִסֵּלֶךְ יוֹם אֶחָד לְכָל זֶד וְזוּ הִיא תְּחוּמָה • עֵלַת מִן כְּסָפוֹן וְכו' • וְאָמַר ר"י מִס
 פֶּעַם כְּדֵי לְעַסֵּר שׁוּקֵי יְרוּשָׁלַיִם בְּסִירוֹם (כְּמוֹנִים) סֵמוֹן עִם רַב (לְהַעֲלִיל)
 לְרוֹמָם וְלִשְׁעוֹת (חָדִים) שְׂמַחִים (פּוֹעֲנִים) נוֹשָׁאִים (וּבִידֵיהֶם כְּדֵי שֶׁמֶן שֶׁל
 שְׁלֹשִׁים לוֹג) כִּיד כָּל אֶחָד מֵאַרְבַּעַס פְּרָחֵי כְהֵנָה בָּיו כְּדֵי שֶׁמֶן שֶׁל שְׁלֹשִׁים
 לוֹג (נוֹסָלִים לוֹגֵם שְׁנַעַס וְכו') כֹּס' לוֹגֵם וְעֵרְכָה סִתְקִין ר"י ב"ז סִיבָה לוֹגֵם
 נִיטָל בְּמִדְיָה ו' זְכוֹר לְמִקְדָּשׁ (פְּדִינִים לְסִיּוֹם שְׁנַעַס וְכו') כ"כ בְּמ"ס וְהוּא ל'
 פִּתְחָן וּמִן סִימָן לְשִׁנְעַס פְּנִינָס שִׁבּוֹ עֲגִינִים עוֹלִיבָה כְּמִדְכָר (קָמִים) מִתְקוּמָמִים
 (יִנְטָלוּ מוֹסְרוֹם) פ"ט סִתְמוֹן נִסְקָס אִם מוֹסְרוֹמֵנוּ (פְּסָלִים ב') סִנְדָּשׁ פֶּל

מעריב ליל שני של סוכות

וּבֵיתָהּ • בַּחֲהִי: רוֹזְנִים נוֹסְדוּ יַחַד מְרֹב אֲנָתָהּ • וְכָל יִשְׂרָאֵל
יַעֲשִׂי שְׁנוֹ בְּהִלָּל וּבְשִׂמְחָה • בַּחֲהִי: שֵׁם הַנִּכְבָּד שְׁבַעַה לְהַדְרִי
בְּזֹלָב וּבַפְּרִי עֵץ הַדֶּר • בַּחֲהִי: הַשְּׂבָחוֹת לֹז לְמַלְלִי וּלְגַמּוֹר
בּוֹ אֶת הַהִלָּל • בַּחֲהִי הַסְּפּוֹת:

שם כמתנן יחיאל חזק ואמץ
יָקָר חֲסִדָּה בְּרָנָה בְּבִקְרֵי לְמַלְלִים • אֲמִינָתָה לְסִפְרֵי בְּלִילוֹת
מֵעֵין כָּל נַעֲרָם • חֲזָק וְאֲמִיץ נִפְאָר שְׂמָךְ לְעוֹלָם • בְּגִילָה
בְּרָנָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלֵם: מִי כַמּוֹכָה עוֹ לַשְּׁנֵי מַסָּה

חשבי כמרוזים יחיאל בן יצחק יגדל
יֹדְפִי עֲנִינָה סַבְכָתָה עַל גְּאֻלִּים • חֶפֶת כְּבוֹדָה פְּרִשְׁתָּה עֲלֵיהֶם
לְהִיּוֹת סְלוּלִים • יַחְדוּהָ וּפְאָרוּהָ כְּעוֹבְרֵי גְלוּם • אִזֹּ לְשִׂמְךָ יַעֲבֹהוּ
בְּנֵי אֱלִים • זֶה צוֹר יִשְׁעֵנוּ בְּצוּ פֶה וְאָמְרוּ: ה' יַמְלוֹךְ עַד חוֹק מַסְנוּ
בְּנֵה סַבְכָתָה וְהַכֵּם הַנְּפִילָה • יִסְדוּתֶיהָ לְעִתָתָה וּלְכַנּוּתָהּ
עַל תְּלָה • צִאנָה לְרַעוֹת עַל מְשַׁבְּנוּתֶיהָ לְהַנְחִילָה • חֲפוּץ
כְּמִקְדָּם זְבַחִי צֶדֶק וְעוֹלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ צוֹר
יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ: אֲשַׁכֵּיבֵנו עַד סַכַת שְׁלֹמֹךְ

קָרָא מִקְרָא קָדִישׁ וּמִשְׁמְרוּ • יִקְבַּל לְיוֹם הַבָּא שְׁכָרוֹ •
גְּאֻוֹה אֲפִיקֵי מַגְנִים סְגוּרוֹ • דוֹד לְמַלְאוֹת לֹז בְּסַפְתָּ עוֹרוֹ:

פירוש

ניעוט שנועטין במזות סוכה (כוזנים נוסדו יחד) הוא רישא דקרא סכ"ל:
(לסיות סלוים) מחופים (וכארוך כעוברי גלים) ישראל היו מיוחדים ומפארים
שמך כראוי לעוברי גלי ים שלריכין לכודות (אז לשמך וכו') תח"ס אמרו
ישראל שירה והח"כ המלאכים בני אלים - (גנה כוכתך וכו') סוכת דוד
הנפלת היינו המקדש (לשהת) ליסד - (קורא מקרא קודש ומשמרו וכו')
סקורא ושומר מקרא קודש של סוכה יקבל שכרו לעתיד לבוא ויזכה לישב
בסוכת עורו של לויתן כמו שארז"ל (גאוב אפיקי מגנים סגורו) כ"כ כפי
יכוח כפי על לויתן שנאמר עליו גאוב אפיקי מגנים סגור (איוב מ"א) :

ק"ת א' כה

מעריב ליל שני של סוכות

בְּרֹךְ אֶתְּהָ יי הַפּוֹרֵשׁ סֶכֶת שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְעַל יְרוּשָׁלַיִם: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יי אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

כִּסְיָן אֹמֵר ה"ק • ומתפללין תש"ה שלש רגלים :

מעריב ליל שמיני עצרת

כִּסְיָן מֵתַחִיל בְּרַכּוֹ וְכו' עַד לְעוֹלָם וְעַד

אֵינְנִיד לָךְ תִּפְאָרֶת וְהַלֵּל • בְּיוֹם שְׁמִינֵי הַעֲצָרֶת בְּלִיל •
בְּבוֹרֹתֶיךָ בָּרַב עִם אִמְלַל • הוֹד מַעֲבִיר יוֹם וּמְבִיא לֵיל •
בְּרֹךְ אֶתְּהָ יי הַמַּעֲרִיב עַרְבִים: אַהֲבַת עוֹלָם עַד לְעוֹלָמִים

הַזְכֵּר לְעִטְרָנוּ בַּשָּׁנָה טוֹבוֹתֶיךָ • וְנִרְוָה מִדְּשָׁן בֵּיתְךָ זְכוֹר
לְדוֹרְשֶׁיךָ יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ חֶסֶד נְעוּרִים וְכֹלֵל אֶהְבְּתֶךָ: בְּרֹךְ
אֶתְּהָ יי אֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל עַד לָךְ עָנוּ שִׁירָה

ניוסר ט"ס א"ב

שְׁמִינֵי אֲשַׁפּוֹךְ לֵב וּנְפֶשׁ בְּמַיִם לִפְנֵי רֹכֵב בְּגִאֲתוֹ שָׁמַיִם •
בְּיוֹם הַשְּׁמִינֵי: שְׁמִינֵי בְּכַהֲנָה לְשִׁירַת מִשְׁרַת וְנִינְיוֹ • קָרָא
מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו בְּיוֹם הַשְּׁמִינֵי: שְׁמִינֵי גִזְרַת דֵּת גְּשָׁמֵי •
אִם רַב וְאִם מְעַט נִרְשָׁמִים ב'ה': שְׁמִינֵי הוֹרֵשׁ לְאוֹת בְּרִית •

פירוש

(דוד) הקב"ה דודי (למלאות לו וכו') כן כתיב הלל לוימן התמלא בשוכות
עורו ועליה דרש ר"י עתיד הקב"ה לעשות סוכה לצדיקים מעורו של לוימן וכו'
מלא ומילוי נוסף גם על המלא גם על הממלא דוק ותמלא וכן סי' רש"י
(שמות כ"ה י"ז) הלל ומלאות בו מלאות אכן ע"ש:
(הענין) העמר והקשור ל' העמדנו עטרות לי (איוב ל"ו) (הזכר לעטרות
וכו') נעטר ינו את הסנה בכל טוב ע"י הגשמים והוא עש"ה עטרת שנת
שוכתך (הכלים ס"ה י"ג) (ומרוה וכו') עש"ה ירויון מדשן ביתך (שם ל"ו ט')
(זכור לדורשיך וכו') עש"ה זכרתי לך חסד נעורך אהבת כלולותיך (ירמיו' ב' ב):
(שמיני אשפוך וכו') בשמיני מתפללין על הגשמים (תערת) אהרן (וניניו)
בניו (שמיני גזרת וכו') כהן נידונין על המים א"ס רב או מעט יהיו (שמיני
דורש) כיום בשמיני נדרש לאות ברית מילה להלל בזכות שארית ישראל מאף

לְהַצִּיל בּוֹ מֵאֵף שָׂאֲרֵיתִי בִּיהִ: שְׁמִינִי הוֹכֵן לְנֶאֱמָנָהי תֵּן חֶלֶק
 לְשִׁרְעָה וְגַם לְשִׁמוֹנָה בִּיהִ: שְׁמִינִי וְיֵתֵר לְטֶבֶה עוֹצְרִים לִישָׁב
 בְּבָתִּים וּבְהַצְרִים בִּיהִ: שְׁמִינִי זִמְן לְבִהְמָה לְהַרְצוֹת פְּנֵי
 שׁוֹן רֹמָה בִּיהִ: שְׁמִינִי חָקֵר לְאֶסְפוֹ עִם שְׁבָעָה מִפְּנֵי
 מְוֹרָה יוֹדֶתֶת הַשְּׁבָעָה בִּיהִ: שְׁמִינִי טַפֵּס לְבִרְךְ קָהֵל מִלְכָּם
 בְּשִׁלְחָ אֶת הָעַם לְדָרְפִים בִּיהִ: שְׁמִינִי יִחַד אֹרֶ עָמִי לְקָרְבָן
 טוֹב מְעַמִּי בִּיהִ: שְׁמִינִי כְּפוֹר וּמְנוּחַ דוֹחֵה לְקִים צוּוִי עוֹנוֹת
 מוֹחָה בִּיהִ: שְׁמִינִי לְעֶדְף שְׂמַחָה לְרֵאוֹת לְנַעֲנַע שְׁמִינִי
 בְּעִשְׂוֹתוֹ נֹרְאוֹת בִּיהִ: שְׁמִינִי מוֹמֵן לְעֵתִיד לְבֵא לְשִׁמּוֹחַ
 בּוֹ עִם קְרוֹבוֹ בִּיהִ: שְׁמִינִי נִקְרָא עֲצָרֶת לְאוֹם כְּאִישׁוֹן
 גְּנֻצָרֶת בִּיהִ: שְׁמִינִי סְדוּרָה בְּדָתוֹת וְבוֹ נִכְרָתוֹ שֶׁלֶשׁ

פִּירוּשׁ

של גימטריה (לנאמנה) לישראל העדה הנאמנה כנריתו (הן חלק לשבעה) הלו
 ז' ימי החג (וגם לשמונה) זה שמני עזרת (שמני ותר וכו') בשמיני היה
 נתיב לעולמים בסוכה לישב בבתים ובהצרים (שמני זמן כו') כדכתיב ומיום
 השמיני והאלה ירצה לקרבן אשה לה' (שמני חקר וכו') טעמו לזאת חקר
 ותקן לאסוף ולערך שמני עם שבעת ימי החג מפני טורח ישראל וכדליתא
 בינקוט פ' פירחם למה היא הסוכה לחג מפני שאחר ימות החג ימות הגשמים
 הם ולא רצה להטריח עליהם לשוב ולעלות לירושלים לפיכך אמר הקב"ה עד
 שזן כהן יעשו את העזרת עכ"ל (יולדת השבעה) תאר לישראל (שמני טכס)
 נתקן (לברך קהל מלכס) שיברך הקהל את מלכס וכן כתוב גבי שלמה ביום
 השמיני שלח את העם ויברכו את המלך (מ"ח ח') (שמני יחד אור עם
 לקרבן וכו') הקב"ה העוסה אור בשלמה יחד בשמיני לקרבן טוב מעט כי
 בשבעת ימי החג הסריח את ישראל בשבעים פדים אבל בשמיני פר אחד ואיל
 אחד לפי שהוא כנגד ישראל כמפורש הם בפירש"י ז"ל (שמני כפור וכו')
 ביום השמיני למילה הוא דוחה יום כפור ויום מנוח סייעו שבת כדי לקיים
 ציוויו של הקב"ה מוחל עונות (שמני לעודף שמחה לראות) כדל"י במס' סוכה
 דף מ"ח ה' וכייתוף שמח לרבות ליל י"ט אחרון לשמחה וכו' וזהו טעם
 לעודף שמחה וסייעו לרבות שמחה שמני (לראות) את פני ה' (לנענע שמני)
 לומר מזמור על השמינים לנענע פעל גזר מן משחקים לפני ה' בכנורות

עֲשֶׂה בְּרִיתוֹת • בִּה: שְׁמִינֵי עֲרוֹךְ הַחֲתוּמִים בּוֹ לְהַצִּיל •
 מְפֹעֶרֶת גִּנּוֹן וְהַצִּיל • בִּה: שְׁמִינֵי פִים בּוֹ לְהַתְּכֵן • לְמַבּוֹחַ
 טַבַּח וְהֵכֵן: בִּה: שְׁמִינֵי צְוִי לְוֹמֵר זְמַן לְבָרֵךְ הָאֵל הַנְּאֻמָּן •
 בִּה: שְׁמִינֵי קְבוּעַ רֶגֶל בְּפָנֵי עֲצֻמוֹ • לְשִׁמּוּחַ בּוֹ עֲמוּ • בִּה:
 שְׁמִינֵי רְצוּי לְהַקְרִיב קָרְבָּן בּוֹ לְבִדּוֹ לְמַלְאֵ כָל הָאָרֶץ כְּבֹדוֹ •
 בִּה: שְׁמִינֵי שִׁיר בּוֹ לְבִדּוֹ לְמַלְלֵי לְגִמּוֹר בּוֹ אֶת הַהִלְלֵי • בִּה:
 שְׁמִינֵי יַתַּת בְּרַכָּה בְּפָנֵי עֲצֻמֵי לְנוֹתָן לְיַעֲקֹב כַּח וְעֲצֻמֵי בִּה:
 שְׁמִינֵי דוֹרְשֵׁי נְצוּחַ יְחֻדְקָה אֲנֵא לְהַשְׁתַּחֲוֹת בְּאִים בְּרוּב
 הַסְדִּיקָה • יוֹהֵשׁ עֹזֵרִים מִקֶּדֶשׁ בּוֹכּוֹת חֲסִידֵיהָ • בְּעֹזֶרֶת שׁוֹרְרוֹ
 עַל הַיָּם סְהַדִּיקָה • בְּגִילָה בְּרַנָּה בְּשִׁמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלֵם
 מִי כְמוּכָה עַד לִפְנֵי מוֹשֶׁה

פִּירוּשׁ

וכמעטעיס ובללללים (ש"ב ו' ס') (שמיני קדורה וכו') הרבה מלות נסדרו
 על יום השמיני כגון עצרת וקרבת בהמה ועולה ביום השמיני ועליה נכרתו
 י"ג בריתות כדליתא בנדרים דף ל"א ב' (ערוך להליל וכו') דם המילה
 שבשמיני הוא מוכן וערוך להליל החתומים בברית מילה מן הגיבסס (מפוערת)
 תאר לגיבסס כדכתיב לכן הרהיבם שאל נפסה ופערה פיה לבלי חוק (ישעיה
 ס' י"ד) (שמיני פייס וכו') עתה מפרש הפייטן ענין מאמרו ז"ל שמיני
 חלוק לענין פז"ר קש"ב והוא מבואר בפ' החליל ואת פ' רומז לפייס לפי
 שבשמיני היו מפייעין אנשי משמרות על הקרבן מה שלא היו עושין כן בפרי
 החג אלא היו תוזקין עליהם חלילה הכ"ד משמרות ופירוש פייס גורל
 (להתכן ל' הוכן זמן) אות ז' ירמוז על זמן בפני עצמו שמזכירין בו
 שהיינו (קבוע רגל וכו') וע"ז ירמוז אות ר' שהוא רגל בפני עצמו לענין
 אכלות (שמיני רצוי וכו') אות ק' ירמוז על קרבן בפני עצמו שקרבנו אינו
 לפי סדר קרבנות כל ימי החג (שמיני שיר בו לבדו וכו') השיר שהיו הלויים
 אומרים ביום השמיני לא היה מכלל שירות החג אלא אומר שיר אחר בפני
 עצמו ומפרש במס' סופרים שהוא למנח על השמינית (שמיני תת ברכה וכו')
 שבחפלה ובברכת המזון אין אומרים את יום חג הסוכות הזה אלא את יום
 שמיני חג העלאת הזה: (שמיני דרשי נלות) ישאל דורשים נחמיק יתרו
 יס' (יומא) יומא (ספדין) ערוסק :

כעריב ליל שמיני עצרת

שבעני עול מלך אל אמונה ישוב בספה שבעה באמונה
נתנו חלק לשבעה וגם לשמונה לקראתם זה ישענו
להחיש שבעה ושמונה זה צור ישענו פה ואחריו :

ה' ימלוך עד מיד חזק מננו

סחיל אל חיל הולכים נסעו מספה ולשמות שמיני נמלכים
סבר יהבם עליה משליכים עוזר ישראל וגואלו ממליכים
ברוך אתה יי מלך צור ישראל וגואלו השכימו עד סבת שלומך
פונים מספה לביתם לישוב צקון לחשב הקשב קוראי
רוכמותה שמה לחשב תפוש עלינו סבת שלומך
תהלות יושב : ברוך אתה יי הפורש סבת שלום עלינו ועל
כל עמו ישראל ועל ירושלים : לשבת ושמונו וכו'

וידבר משה את מוערי יי אל בני ישראל :

סש"ן אומר ח"ק ומתפללין תפלת שלש דגלים :

מעריב ליל שמתת תורה

סש"ן מתחיל ברכו וכו' עד לעולם ועד

את יום השמיני בשוב יומי רני פלש יסוב בני לעח
ערב בצלו יגונני : ברוך אתה יי המעריב ערבים :

צדבת עולם עד לעולמי

באור חרו"ה

שוער עול ישראל הפונים עולו של הקב"ה (ליך אחס) כנגד זה (יחיש
ישענו) ע"י שבעה רועים ושמונה נסיכי אדם כננוה : איכה (ה' ד') (מתחיל
וכו') עש"ה ילכו מהול אל חיל יחיה אל חלסים בציון (תהלים ס"ד ה')
ואחריו עליו סוף ס' הרוח היוצא מבית הכנס לבית המדרש ומב"ה
לביהמ"ד זוכה להקביל פני שכינס עכ"ל וע"ז יסד (נס"י מסוכה וכו') (נמלכים)
מתיעלים (סבר יהבם) תקות מביא :

(חח יוס כו') (יומיני) יומין ויכין לי (רני שלם יסובני) רנה של שלם
יסובני סמיד ופוח עש"כ רני שלם ססובני פלש (תהלים ל"ג ז') (סש"ן)

אִימָה אָהַב בְּרַךְ בְּכוֹסֶף • בְּמִדָּה מְרֵבָה מְרֵאֵשׁ בְּתוֹסֶף
 בְּזֶה עֲצַרְתָּ חַג אִיסָף • אוֹהֲבֵיו יִקְרַב אֵלָיו לְהֵאָסֵף • בְּרוּךְ
 אֲתָה יי אֱלֹהֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל • שִׁעַי יִשְׂרָאֵל עַד לַךְ עֵנוּ שִׁירָה

מיוסד ע"פ א"ב

שְׁמִינֵי אֲמִין בְּפָנַי עֲצָמוֹי בְּחֹב קְבוּעַ לְשִׁמּוֹי בְּיוֹם הַשְּׁמִינֵי
 שְׁמִינֵי גָמְרוּ בְּפִיִּם רִגְלֵי וּזְמַן • דְּבַר שִׁיר וְקִרְבֵּן מִזְמַן • בִּהֵּ:
 שְׁמִינֵי הוֹסִיף לְגוֹי נִכְבְּדִי • וּבְמוֹסְפֵי קִדְּשׁ מִכְבְּדִי בִּהֵּ: שְׁמִינֵי
 זְמַן וְהִקְבַּע לְרִצּוֹת • חוֹק נוֹלַד בּוֹ לְהִרְצוֹת • בִּהֵּ: שְׁמִינֵי
 טַבַּע תְּתוּמֵי חוֹתֵם • יוֹדִידוֹת נֶצֶר מִכְּתָם • בִּהֵּ: שְׁמִינֵי
 פְּלֹל לְשִׁמְתָהּ גְּרוּלָה • לְמַכְהֵן בְּחַנוּף עוֹלָה • בִּהֵּ: שְׁמִינֵי
 מִלְפָּנַי פָּנֵי פָּנָיו • נִחְלַק בְּכֹל עֲנִינָיו • בִּהֵּ: שְׁמִינֵי סָבֵם
 לְשִׁלּוּחַ מַלְאָכָי עֵת וַיְבָרְכוּ אֶת הַמַּלְאָכָי • בִּהֵּ: שְׁמִינֵי פָּנוֹת בְּקָר

פִּירוּשׁ

ערב) לעת זרה הנמשלת לערב והוא עשה"כ והיה לעת ערב יהיה אור (זכריה
 י"ד ז') וי' ימיו למלחמת גוג (בללו ילונני) עשה"כ כלל שדי יתלונן (תהלים ז' א' ח'):
 (איזמה אהב) האומה אשר אהב (בכוסף) בתאוה (בת סף) בתוספת יום
 וכמו שארז"ל קשה עלי פדידתכם עלכו עוד יום אחד כו' : (אמץ) נתחזק
 להיות רגל כשני עמנו והוא קובע חוב קבוע לשמו והיינו פז"ר קש"כ כמו
 שיבאר (גמזו) הקב"ה גמר והשלים אותו בפייס ורגל וכו' (דבר) כ"כ ככ"
 בב' קמלין וכן עיקר כי הוא רומז לברכה ודבר נוסף על התפלה וברכה
 סמוון ולדעתו יהיה טעם ברכה שאומרים בתפלה ובצדמ"ו את יום שמיני
 חג העולות (הוסיף לגוי וכו') עשה"כ יספת לגוי נכבדת (ישעיה כ"ז ט"ו)
 (שמיני זמן וכו') שור או כשי או עו פי יולד וגו' ומיום השמיני והשלישי
 ירצה לקרבן (טבע) הטבע והתם אות ברית קודש בבשרנו (ידידות נלך
 מכתם) ירמזו. אֲהַרְסֵם רֵאשׁ הַגְּמוּלִים וּמִכְתָּם טַעְמוֹ נִטְשָׁה תָם כְּלוּמַר נִימּוֹל
 כמו שאז"ל (כלוג) לשון כלילת יופי ענין עטרה כי אותו היום נטל עשב
 עטרות כדאי' במס' שבת (דף פ"ז ב') (למכהן וכו') אהרן שנתחנך בשמיני
 למלואים (מלפני פני פניו נחלק וכו') שמיני עזרת נתלק מיום שלפניו ומיום
 שלפני פני פניו כדאיתא בפ' התליל (שמיני סכס וכו') מבואר במערכות
 דאסתמול (שמיני פנות בקר וכו') דכתיב ופניות בבקר; הלכת לאהלך (דברים

מעריב ליל שמחת תורה

הִלַּנְתוּ צֶדֶק וְלִין מְעֹנְתוּי בַּה' : שְׁמִינֵי קוֹל שְׁמַע בְּאֵהָבָה •
רַבַּת בֵּית הַשּׁוֹאֵבָה • בַּה' : שְׁמִינֵי שְׁלוֹם שׁוֹמֵר אֶהְלוֹ תוֹנֵה
יְמֵי עֲלִית רַגְלוֹ • בַּיּוֹם הַשְּׁמִינֵי :

שְׁמִינֵי יִצְיָה חֶסֶדוֹ קְדוּשׁ לְעַמּוֹ • וּבְלִילָה שִׁירָה עַמּוֹ •
מוֹשֵׁל הַשְּׁלִיט בְּעוֹלָמוֹ עֲלִינוֹ כְּמֵאָז יְהִי נוֹעֲמוֹ • בְּגִילָה בְּרַבָּת
בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם : מִי כְמוֹכָה עַד לִפְנֵי כֹשֶׁה

שְׁמִינֵי הַיְטִיבָה יִי לְטוֹבִים • קוֹרְאִיךְ בְּדְבָרִים עֲרָבִים •
טוֹבוֹת יִשְׁמִיעַ לְאֱהוּבִים • נוֹעַם מְלִכּוֹתֶךָ עֲנוֹת תְּאָבִים :
זֶה צוֹר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פִּה וְאָמְרוּ : יִי יִמְלוֹךְ עַד חֹזֵק טַמְנוּ

שְׁמִינֵי (תַּנּוּ) חֶלֶק לְשִׁבְעָה וְגַם לְשִׁמוֹנָה • מִצְוָה עֲלִינוֹ לְתֵת
מְנָה זְכוּרֹן אֲרוֹת יִזְכֹּר שׁוֹכֵן מְעֹנָה קְנוֹת שְׁנִית עֶרְת מִי מְנָה :
בְּרוּךְ אַתָּה יִי מֶלֶךְ צוֹר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ : הַשְּׁכִיבֵנו עַד סוֹכַת שְׁלוֹמְךָ

שְׁמִינֵי אֱלֹהִים יִהְיֶנוּ • טַמְעוֹן קְדָשׁוֹ לְבָרְכֵנו • נֶאֱמָו יָקִים
מַלְכֵנו • בְּפִרְיֵשֶׁת שְׁלוֹמוֹ לְסוֹכְכֵנו : בְּרוּךְ אַתָּה יִי הַפּוֹרֵשׁ
סֶפֶת שְׁלוֹם עֲלִינוֹ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָּיִם :

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יִי אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

הַהוֹן חוֹמֵר ח"ק • וּמַזְפְּלִין תַּפְלַת שְׁלֹשׁ רַגְלִים

וּמַהֲהִיל כַּחוֹן אַתָּה הַרְאֵת תַּמְלֵא לְעֵיל :

באור הרו"ה

ט"ו ו' מלמד בטעון לינה (מעונתו) ירושלים עשה"כ צדק ולין זה (ישעים
ח' כ"א) וע"ד באז"ל לא לן אדם בירושלים וכידו עון וכו' (שמיני שלום
שומר אהלו וכו') כמו באז"ל במס' פסחים (דף ח' ב') ופניית בבקר והלכת
לאחריך מלמד שהלך והמלא אהלך בשלום וכו' (קדוש) תואר לחל יתברך •
(שמיני היטיבה) ל' פיוס הוא (קוראריך) הקוראים לך (שמיני חלק לשבעים
וכו') מלום עלינו לפה מנה וחלק לשבעת ימי ההג וגם לשמיני עזרת (שמיני
נאמו יקם מלכנו) הקב"ה יקיים נאמו לסוכנו בפרישת שלומו • וככ"י
גרס • נאמן יקום מלכט :

דה"ה (ה) מי שלא קרא קריאת שמע בזמנה יקרא על מטתו כל ס' פרסיות שמע והיה וילמר (ע"פ המדרש): (ב) [קודם לכתו ליסן יפספס זממשיו בעשה כל היום וזיותר ידוק בעבירות המזויים כגון חניפה שקרים לה"ר רכילות לילנות וכדומה ואם ימלא שעשה עבירה יהודה עליה ויקבל עליו שלא לעשותה יותר]:

כי סליק לפוריא לימא כמה זימני שרי לכל ביאן די צערן וימתול בלבו לכל מי שהטא כגדו שלא יענש שור אדם על ידו וילמר

רבוננו של עולם הריני מוחל לכל מי שהכעיס והקניט אותי או שהטא כנגדי בין בגופי בין בממוני בין בכבודי בין בכל אשר לי בין באונס בין ברצון בין בשוגג בין במזיד בין בגלגול אחר במעשה בין במחשבה בין בהרהור בין בגלגול זה בין בגלגול אחר לכל בר ישראל ולא יענש שום אדם בסכתי. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא עוד ומה שהטאתי לפניך מחוק ברהמך הרבים אבל לא על ידי יסורים וחלים רעים: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

אל מלך נאמן

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום עליך לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובילכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות עליך והיו למטפת בין עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

ויהי נועם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו: יושב בספר וכו'

סדר קריאת שמע על המטה

יְיָ כֹה רַבּוּ צַרֵי רַבִּים קָמִים עָלַי : רַבִּים אוֹמְרִים לְנַפְשִׁי
אֵינִי יִשְׁעֶתָה לֹא בְּאֱלֹהִים סֵלָה : וְאַתָּה יְיָ מִגֵּן בְּעַדִי בְּבוֹדִי
וּבְרִים רֵאשִׁי: קוֹלִי אֵל יְיָ אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מִדֶּר קֹדֶשׁ סֵלָה: אֲנִי
שִׁכַּחְתִּי וְאֵישׁוּהָ הִקִּיצוֹתִי כִּי יְיָ יִסְמְכֵנִי : לֹא אִירָא מִרַבְּבוֹת
עִם אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתוֹ עָלָי: קוֹמָה יְיָ הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי כִּי הִפִּיתָ
אֶת כָּל אֲיִבֵי לְהִי שְׁנֵי רַשָּׁעִים לְשִׁבְרָתָ: לִי יְיָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמֶּךָ
בְּרַכְּכָה סֵלָה :

הַיְשָׁכִיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם . וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֵינוּ לְחַיִּים .
וּפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סֶפֶת לְשָׁלוֹמָה וְהַקְּנֵנוּ בְּעֶצֶה טוֹבָה מִדְּפָנֶיךָ .
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ . וְהַגֵּן בְּעַדֵּנוּ וְהַסֵּר מֵעֵינֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר
וְהַרְבֵּ וְרַעֲב וַיַּגֵּן וְהַכֵּר שֵׁטַ מִדְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ . וּבְצֶל כְּנַפְיֶךָ
פָּרַחְתִּירְנוּ . כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה . כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן
וְרַחוּם אַתָּה . וְלִשְׁמוֹר צִאתָנוּ וּבּוֹאָנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם :

בָּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם . בָּרוּךְ יְיָ בַּלַּיְלָה . בָּרוּךְ יְיָ בְּשִׁכְבָּנוּ .
בָּרוּךְ יְיָ בְּקוּמָנוּ . כִּי בִיָּדֶךָ נַפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר
בְּיַד נַפְשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בְּשָׂר אִישׁ : בִּיָּדֶךָ אֶפְקִיד רוּחֵי
בְּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֲמֵת : אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם יַחַד שְׁמֶךָ וּמִים
מְלַכּוֹתֶיךָ תַּמִּיד וּמְלוּךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד :

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח דְּבָנוּ וְהַגֵּד נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָהֶךָ בְּאֲמֵת
בְּאִשׁוֹר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ : יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מְלוּךְ לְעוֹלָם
וָעֶד : כִּי הַמְּלָכּוֹת שְׁרָהּ הִיא וּלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלוּךְ בְּכָבוֹד .
כִּי אֵינִי לָנוּ מֶלֶךְ אֲדָא אַתָּה :

הַמְּלָאָךְ הַנּוֹצֵא אוֹתִי מִכָּל רַע יִבְרַךְ אֶת הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא בְּהֵם

שְׁמִי וְשֵׁם אֲבוֹתַי אֲכַרְהֶם וַיִּצְחַק וַיְדַגּוּ לְרוֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ וְ
 וַיֹּאמֶר אִם שְׂמִי וְהַיְטִיעַ לְקוֹסֵי יְיָ אֱלֹהֶיהָ וְהַיִּשָּׁר בְּעֵינָיו
 תַעֲשֶׂה וְהַאֲזִינָה לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְרָתָם כִּי חָקוּ כֹל הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר
 שִׁמְתִי בַּמִּצְרַיִם לֹא אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְיָ רֹפֵאֶךָ וַיֹּאמֶר
 יְיָ אֵל הַשָּׁמַיִם וַיִּגְעַר יְיָ בְּהַשָּׁמַיִם וַיִּגְעַר יְיָ בְּהַבַּיִת וּבִירוּשָׁלַיִם
 הֲלֹא זֶה אֹד מִצְרַיִם מֵאִשׁ׃ הִנֵּה מִסְתַּוֵּי עַל־שְׁלֹמֹה עֲשִׂים
 גְבוּרִים סָבִיב לָהּ מִגְּבֻרֵי יִשְׂרָאֵל׃ כָּל־אֲחָיו חָרַב מִלְּמַדְוֵי
 מְלַחְמָה אִישׁ חָרְבוּ עַל יָרְכוּ מִפְּחָד בְּלִילוֹת׃ גִּם יִבְרַכְךָ
 יְיָ וַיִּשְׁמְרְךָ׃ יֵאָר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּחַנְךָ׃ יֵשֶׁא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ
 וַיִּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם׃ גִּם הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן עֹזֶר יִשְׂרָאֵל׃
 גִּם לִישׁוּעָהָ קְוִיתִי יְיָ קְוִיתִי יְיָ לִישׁוּעָהָ׃ יְיָ לִישׁוּעָהָ
 קְוִיתִי׃ גִּם בְּיָמֵי יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִיָּמֵינוּ מִיָּבֵאֵר וּמִשְׁמַאֲרוֹ
 גְּבֻרֵי־אֵל וּמִלְּפָנָיו אֲזַרֵּץ וּמֵאַחֲזֵרֵי רַפְּאֵל וְעַל רֵאשֵׁי עֵבְיֹנֹת אֵד׃

סדר המעלות אשרי כל ידא וכו'

גִּם רְגֹז וְאֵל תַּחֲטְאוּ אִמְרוּ בְּבִבְבְּכֶם עַל מִשְׁבְּבְּכֶם
 וְדַמּוּ כֹלָה׃ אֲדוּן עֲדָלִים וְכוּ' פַּמְנָא לַפִּי

(דה"ח) כרכת המפיל יאמר אחר ק"ש. והין אוכלים ולא כותים ולא מדכרים
 אחריהם אלא ישן מיד ואם לא יוכל לישן מיד קרא (שמע) ומוז
 וקרא עד שתחטפנו שיכס׃

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְפִּיל חֲבָלֵי שׁוּהַ עַל
 עֵינָיו וְהַנּוֹמָה עַל עַפְעָפֵי׃ וַיְהִי רָצוֹן סְלִפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתַי שֶׁתְּשִׁיבֵנִי לְשָׁלוֹם וְתַעֲמִידֵנִי לְשָׁלוֹם. וְאֵל יִבְהַלְוֵנִי
 רַעֲיוֹנַי וְחַלּוּמוֹת רָעִים וְהַרְהוּרִים רָעִים וְהָאָ מִסְתִּי שְׁלֵכָה
 לְפָנֶיךָ וְהָאָר עֵינָי פֶּן אֵישָׁן הַמּוֹת׃ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְפִּיֵד
 לְעוֹלָם כָּלוּ בְּכַבּוּדוֹ׃ וַיֵּשׁ טַפֵּר כֵּל מְשֻׁרִים כִּרְשָׁנִים שְׁמַטָּיִם

מזבחי הערב והיה נקר יום שלישי

סדר נח

אפה תולדת נח נח צדיק
 תמים היה בלתי את האלהים
 התהלך נח: ויולד נח שלשה בנים
 את שם את חם ואת יפת: והשתח
 הארץ לפני האלהים ותפלא הארץ
 חם: וירא אלהים את הארץ הנה
 נשחתה בגיהשחית כל בשר ארד
 ברבו על הארץ: ויאמר אלהים לנח
 קח כל בשר בא לפני כי תלאה הארץ
 חם מפניהם והנני משחיתם את
 הארץ: עשה לך תבת עצי נמר קנים
 תעשה את התבה וכפרת אתה בת
 ומתוך בכפר: וזה אשר תעשה אתה
 שלש מאות אמה ארך התבה חמשים
 אמה רחבה ושלשים אמה קומתה:
 צור תעשה לתבה ואל אמה תעלה
 מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים
 תחתים שנים ושלשים תעשה: לך
 ואני הנני מביא את המבול מים על
 הארץ לאשת כל בשר אשר בו חיה
 חיים תחת השמים כל אשר נאמר
 יצא: והקסתי את בריתי אתך
 ואת אלהיך אתה ונביא ואת

בראשית ברא אלהים את השמים
 ואת הארץ: והארץ היתה תהו ובהו
 וחשך על פני תהום ורוח אלהים
 כנחת על פני המים: ויאמר אלהים
 יהי אור ויהי אור: וירא אלהים את
 האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור
 לבין החשך: ויקרא אלהים לאור
 יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי
 בקר יום אחד: ש לוי ויאמר אלהים
 יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין
 מים למים: ויעש אלהים את הרקיע
 ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע
 לבין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן:
 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב
 ויהי בקר יום שני: ש ישראל ויאמר
 אלהים יקו המים מתחת השמים אל
 מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן:
 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה
 המים קרא ימים וירא אלהים כי
 טוב: ויאמר אלהים תדשא הארץ
 דשא עשב מרע ועץ פרי עשה
 פרי למינו אשר נתנו על הארץ
 והיו כן: ותוצא הארץ דשא עשב
 מרע ועץ למינו ועץ עשה פרי
 אשר נתנו למינו וירא אלהים כי

גח לך וירא

וַיֵּשֶׁב בְּנֵי־אֶתְנָח: וּמִכְלֵי־חַיִּי מִכָּל־בְּשָׂר
 שָׁנִים מִכָּל תְּבִיא אֶל־הַתְּבֵה לַחַיִּית
 אֶתְנָח זָכַר וּנְקֵבָה יְהוּי: יִשְׂרָאֵל מֵהַעֲוֹף
 לַמִּינֵהוּ וּמִן־הַבְּהֵמָה לַמִּינֵהוּ מִכָּל רֹמֵשׁ
 הָאֲדָמָה לַמִּינֵהוּ שָׁנִים מִכָּל יָבֹאוּ
 אֵלָיִךְ לַחַיִּיֹּת: וְאַתָּה קָח־לָךְ מִכָּל־
 מֵאֵכֶל אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְאַסַּפְתָּ אֵלָיִךְ וְהָיָה
 לָךְ וְלָהֶם לְאֵכֶלָת: וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל
 אֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים בְּן עֲשָׂה:

סדר לך לך

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַבְרָם לֵךְ־לָךְ
 מֵאֶרֶץ וּמִסּוּלַחֲתֶךָ וּמִבֵּית אֲבִיךָ אֶל־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאךְ: וְאֶעֱשֶׂה לְבְנֵי נְדָוִל
 וְאֲבָרְכֶךָ וְאֲגַדְלֶה שְׂמֶךָ וְהָיָה בְּרִכָּת:
 וְאֲבָרְכֶךָ מִבְּרִכְיָךְ וּמִקְעֵלֶךָ אֲאֹר
 וּנְבַרְטֶכָה כֹּה כָּל מִשְׁפַּחַת הָאֲדָמָה:
 לֹוי וַיֵּלֶךְ אַבְרָם בְּאֶשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹוֹ
 יְהוָה וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט וְאַמְרָם בֶּן־חַבְשִׁי
 שְׁנַיִם וּשְׁבַעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מִחָרָן:
 וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת־שָׂרִי אִשְׁתּוֹ וְאֶת־
 לוֹט בֶּן־אֶחָיו וְאֶת־כָּל־רֵכֻשׁ אֲשֶׁר
 רָכִישׁוּ וְאֶת־הַנַּפְשׁ אֲשֶׁר־עָשׂוּ בַחָרָן
 וַיֵּצְאוּ לָלֶכֶת אֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ
 כְּנָעַן: וַיַּעֲבֹד אַבְרָם בָּאָרֶץ עַד מָקוֹם
 שִׁכְכֹם עַד אֵלּוֹן מֹרָה וְהַבְּנֵעֵי אִז
 בָּאָרֶץ: וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר
 חֲרָצָה אֲתָן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיְבַן

שֵׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנִּרְאָה אֵלָיו: וַיַּעֲתֵק
 מִשָּׁן הַרְרָה מִקְדָּם לְבֵית־אֵל וַיִּסַּח
 אֶהְלֶה בֵּית־אֵל מִיָּם וְהָעֵי מִקְדָּם וַיִּסַּח־
 שֵׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:
 וַיַּסַּח אַבְרָם הַלֹּךְ וְנִסּוּעַ הַנְּגִיבָה:
 יִשְׂרָאֵל וְהָיָה רֵעִב בָּאָרֶץ וַיִּכְרֹד אַבְרָם
 מִצְרַיִם וְלָוִי שֵׁם פִּי־כַבֵּד הָרֵעִב
 בָּאָרֶץ: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבֹאוֹ
 מִצְרַיִם וַיֹּאמֶר אֶל־שָׂרִי אִשְׁתִּי הִנֵּה־
 גַּא יִדְעֵתִי כִּי אִשָּׁה יִפְתִּימָרָא אֶת:
 וְהָיָה כִּי־יִרְאוּ אֶתְךָ הַמִּצְרַיִם וְאָמְרוּ
 אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהִרְגוּ אֹתִי וְאַתָּה יְחִיו:
 אֲמַר־נָא אֶחְתִּי אֶת לְמַעַן יִסְבְּלִי
 בְּעַבְדְּךָ וְחַיְתָה נַפְשִׁי בְּנִלְלָךְ:

סדר וירא

וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאֵלְנֵי מִמְרָא וְהוּא
 יֹשֵׁב פְּתַח־הָאֵהָל פֶּתַח הַיָּם: וַיִּשָּׂא
 עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים
 עָלָיו וַיֵּרָא וַיִּרֶץ לִקְרַאתָם מִפְּתַח הָאֵהָל
 וַיִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָה: וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אֲסִי
 גַא מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֶל־גַּא תַעֲבֹד
 מֵעַל עַבְדְּךָ: וַיִּקְדָּם אֶמְסֵם־מִיָּם וַרְחַצֵּנּוּ
 רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֵנוּ תַּחַת הַעֵץ: וְאַקְחָה
 סֹתֵלְחָם וּמַעֲרֹו לְפָנֶיךָ אֲחֵר תַּעֲבֹדוּ
 כִּי־עַלְפֹן עֲבַרְתֶּם עַל־עַבְדְּכֶם וַיֹּאמֶר
 בֶּן תַּעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: לֹוי וַיִּפְתּוֹר
 אַבְרָם הָאֵהָלָה אֶל־שָׂרָה וַיֹּאמֶר מִי־

שלוש מאים קמה סלת לשי ועשי
 ענות : ואלה בקר רך אברהם ויקח
 בן בקר בן וסוב ויתן אלה בער וימהר
 לעשות אתו : ויקח המאה וחלב וקח
 תבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא
 עמד עליהם תחת העץ ויאכלו :
 ישראל ויאמרו אליו איה שרה אשתך
 ויאמר הנה באהל : ויאמר שוב אשוב
 אליך בעת תיה והנה בן לשרה אשתך
 ושרה שמעת פתח האהל והוא אתריו :
 ואברהם ושרה וקנים באים בימים
 תדל להיות לשרה ארח בנשים :
 ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי כלי
 היתה לי עדנה ואדני וקן : ויאמר
 יהיה אל אברהם למה זה צחקת שרה
 לאמר האף אמנם אלד ואני וקנתי :
 הישלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך
 בעת תיה ולשרה בן :

סדר חי שרה

ויהי חי שרה מאה שנה ועשרים
 שנה ושבע שנים שני חי שרה :
 ותמת שרה בקרית ארבע הוא תברון
 ארץ כנען ויבא אברהם לספר
 לשרה ולבנותיה : ויקם אברהם מעל פני
 מתו וידבר אל בני חת לאמר : גר
 ות' שב אנכי עיניכם תנו לי אחות קבר
 שכם ואקברה מתי מלפני : ויענו

בני חת את אברהם לאמר לו : שמענו
 אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו
 במכתך קברינו קבר את מתך איש
 מפני את קברו לא יכלה ממך מקבר
 מתך : ויקם אברהם וישתחו לעם
 הארץ בני חת : לוי וידבר אתם
 לאמר אם ישי את נפשכם לקבר את
 מתי מלפני שמענו : געולי בעפרון
 בן צחר : ויתן לי את מערת הפכפלה
 אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא
 יתננה לי בתוככם לאחות קבר :
 ועפרון ישב בתוך בני חת ויען
 עפרון החתי את אברהם באזני בני
 חת לכל באי שם עירו לאמר : לא
 אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה
 אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי
 נתתיה לך קבר מתך : וישתחו
 אברהם לפני עס הארץ : ישראל
 וידבר אל עפרון באזני עס הארץ
 לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי
 כסף השדה קח מפני ואקברה את
 מתי שמה : ויען עפרון את אברהם
 לאמר לו : אדני שמעני ארץ ארבע
 מאת שקל כסף ביני בינה מה הוא
 וארז מתך קבר : וישמע אברהם
 אל עפרון וישקל אברהם לעסף
 את הכסף אשר דבר באזני בני חת

חיי שרה תולדות ויצא

הזה בני ע"ף אנכי על בן קרא שמו
 אדום : ויאמר יעקב מכרה ביום את
 בכרתה לי : ויאמר עשו הנה אנכי
 הולך למות ולמה זה לי בכרה :
 ויאמר יעקב השבעה לי ביום וישבע
 לו ויספר את בכרתו ליעקב :
 ויעקב נתן לעשו לחם וגזיר עדשים
 ויאכל וישתו ויסו לך ויבו עשו
 את הבכרה : ויהי רעב בארץ מלכד
 הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם
 וי"לך יצחק לאבימלך מלך פלשתים
 ברה : וירא אליו יהוה ויאמר אל
 תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר
 אליך : גור בארץ הזאת ואהיה עמך
 ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל
 הארצות האלו ותקמת את השבעה
 אשר נשבעתי לאברהם אביך :
 והרביתי את זרעך ככוכבי השמים
 ונתתי לזרעך את כל הארצות האלו
 והתברכו בזרעך כל בני הארץ : יעקב
 אשר שמע אברהם בקלו וישמו
 בששתיו מצותי חקותי ותורתי :

סדר ויצא

ויצא יעקב מצר שבע וי"לך
 חרנה : ויפגע במקום וילן שם כי
 בא השמש ויקח מאבני המקום וישם
 מראשתי וישב במקום ההוא :

והנה תולדות יצחק בן אברהם
 ויבדלו הנערים ויהי יצחק
 בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה
 בת בתואל הארמי משרן ארם אחות
 ליק הארמי לו לאשה : ויעתר יצחק
 ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא
 ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו :
 ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם
 לן לשה זה אנכי ות לך לדרש את
 יהוה : לוי ויאמר יהוה לה שני נשים
 בבטןך ושני לאמים ממעיך יפרדו
 ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר :
 ויסלא ימיה ללדת והנה תוסם
 בכנסתה : ויצא הראשון אדמוני בלו
 באדרת שער ויקראו שמו עשו :
 ואחריו בן יצא אהיו וידו אחות
 ביעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק
 בן ששים שנה בלדת אתם : ישראל
 ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע
 ציד איש שדה ויעקב איש חם ישב
 אהלים : ויאבהב יצחק את עשו כי
 ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב :
 ויד יעקב גזיר ויבא עשו מן השדה
 ודא ע"ף : ויאמר עשו אל
 יעקב הלא עמי נא מן האדם האדם

אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים
וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך :
סדר וישלח

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל
עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום :
ויצו אתם לאמר בה תאמרון לאדני
לעשו בה אמר עבדך יעקב עס לבן
ברתי יאמר עדעתה : ויהרלי שור
וחמור צאן ועבד ושפחה ואישלחת
להגיד לאדני למצאתיך בעיניך :
לוי וישבו הפלאכים אל יעקב לאמר
באנו אל אדני אל עשו וגם רועה
לקראתך וארבע מאות איש עמו :
וירא יעקב מאד ויצו לו ויחזן אד
העם אשר אלו יצא לצאן ויעד
הבקר והצמלים לשני מחנות : ויאמ
אס יבוא עשו אל הפתח האת
הקבו ויהי הפתח הנשאר לפניהם :
וישראל יאמר יעקב אחי אברהם
ואלחי אבי יצחק יהוה האמר אלי
שוב לארצה ולמולדתך ואיסימת
עמך : קמתי מכל החסדים ומכל
הצדק אשר עשית את עבדך כי
במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה
הייתי לשני מחנות : הדיילני נא מיד
אחי מיד עשו כי ירא אנכי אלו
פן יבוא והכני אם על בנימי : ואתה

ויחם הנה סוס מצב ארצה וראשו
עני השמימה והנה מלאכי אלהים
ליום וירדים בו : לוי והנה יהוה נצב
בין יעקב ואנני יהוה אלהי אברהם
יעקב ואלחי יצחק הארץ אשר אתה
שכב עליה לה אתננה ולורעה :
והיה רועה בעפר הארץ ופרצת יפה
וקדמה וצמנה ונגפה ונברכו
הן כל משפחת האדמה ובורעה :
והנה אנכי עמך ושמרתך בכל
אשר תלך ותשכתיך אל האדמה
הזאת כי לא אעובה עד אשר אס
עשיתי את אשר דברתי לך : ויעק
יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה
במקום הזה ואנכי לא ידעתי : וירא
ויאמר מה נראה המקום הזה אין זה
כי אספית אלהים וזה שער השמים :
ישראל וישכם יעקב בבקר ויקח
עוד האבן אשר יש מראשיו וישם
אתה מצבת ויעק שמן על ראשה :
ויקרא את שם המקום תרא בית אל
ואולם לוי שם העיר לראשנת : ויר
יעקב נדר לאמר אס יהיה אלהים
עמדי ושמתי בדרך הזה אשר אנכי
הולך ותתן לי לחם לאכל ובגד
ללבי : ושכתי בשלום אל בית אבי
והנה יהוה לי לאלהים : והאבן הזאת

וישלה וישב מקץ

אמרת הישב אישיב עשך וימתי אתי
 ורעה פהול היה אש לא יספר מרב:
 סדר וישב

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ
 בניען: אלהי הללות יעקב יוסף בן
 שבע עשרה שנה ריח רעה ארתי
 אחיו בצאן והוא נער ארבעי בלחה
 ואת בני זלפה נש אביו ויבא יוסף
 את דבתם רעה אל אביהם: וישראל
 אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים
 הוא לו ועשה לו כחנת פסים: לי
 וראו אחיו כי יאמר אהב אביהם מכל
 אחיו וישנא אתו ולא יכלו דברו
 לשלם: וחלם יוסף חלום ויגיד לאחיו
 ויוספו עוד שנא אתו: ויאמר אליהם
 שמענא החלום הזה אשר חלמתי:
 והנה אנחנו מאמים אלמים בתוך
 השדה והנה קמה אלפתי וגם נצבה
 והה הסבינה אלפתיכם והשתחווין
 לאלפתי: ישראל ויאמרו לו אחיו
 המלך תמלך עלינו אם ימשול ממלך
 בנו ויוספו עוד שנא אתו על חלמתי
 ועל דבריו: וחלם עוד חלום אחר
 ויכפר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי
 חלום עוד והנה השמש והרח והחד
 עשר בזכרים משתחווים לי: ויוספו
 אל אביו ויאמרו ויעשו כדבר אביו

ויאמר לו מה החלום הזה אשר
 חלמתי הבוא נבוא אני ואפך ואחיו
 להשתחוות לך ארצה: ויקראו לו
 אחיו ואביו שמר את דברך:
 סדר מקץ

ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה
 חלם והנה עמר על היאר: והנה מי
 היאר עלת שבע פרות יפות מאד
 ובראש בשר ותרענה בארץ: והנה
 שבע פרות אחרות עלות אחרתן מן
 היאר רעות מראח ודקות בשר
 ותעמנה אצל הפרות על שפת היאר:
 ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקה
 הבשר את שבע הפרות יפת המראה
 והפרות ויקץ פרעה: לי וישן
 ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות
 בגנה אחד בריאות וטובות: והנה
 שבע שבלים דקות ושדופת קדיה
 צמחות אחרתן: ותבלענה השבלים
 הדקות את שבע השבלים הפריאות
 והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום:
 ישראל ויהי בבקר והסעם רוחו וישלח
 ויקרא את כל חרשני מצרים ואת
 כל חכמיה ויספר פרעה להם את
 חלמו ואין פיר אתם לפרעה: וידבר
 שר הפשקים את פרעה לאמר את
 חסאי אני מופיר חלום: פרעה קצף

על עבדיו ויתן אתי בקיטור בית שר
 הפנחים אתי ואת שר האפים :
 ויחלפה חלום בלילה אחד אני והוא
 איש נפתרון חלמו חלמנו : ושם אתנו
 גער עברי עמד לשער הפנחים ונספר
 לו ויסתור לנו את חלמתינו איש
 בחלמו פתר : ויהי כאשר פתר לנו בן
 היה אתי השיב על בני ואתו חלה :
 וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו
 מן הבור וינלח ויהלף שמלתיו ויבא
 אל פרעה :

סדר ויגש

ויגש אליו יהודה ויאמר בני אדני
 דבר נא עבדך דבר באוני אדני
 ואל יהי אפך בעבדך כי כמדה
 נפרעה : אדני שא אל עבדך
 לאמר היש לכם אב או אח : ויאמר
 אל אדני יש לנו אב וילד וקנים
 קטן ואחיו מת ויתר הוא לבדו לאמו
 ואביו אתו : לוי ותאמר אל עבדך
 הודדו אלי ואשימה עיני עליו :
 ותאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב
 את אביו ועזב אחיו אביו ומת :
 ותאמר אל עבדך אסלא יד אחיכם
 הקמן אתכם לא תספון לראות פני :
 ויהי כי עליט אל עבדך אבי ונדר לו
 את דברי אדני : ישראל ויאמר אביו

סדר ויחי

ויחי ועקב בארץ מצרים שבע
 עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו
 שבע שנים וארבעים ומאת שנה :
 ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא י
 לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי
 חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי
 ועשית עמדי חסד ואמת אל נא
 תקברני במצרים ושכנתי עם אבותי
 ונגשאתני ממצרים וקברתני בקברתם
 ויאמר אנכי אעשה כדברך : ויאמר
 השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל
 על ראש המטה : לוי ויהי אחרי
 הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה
 אכיה חלה ויקח את שני בני עמ

נפש וינסף תיה במצרים : וינתן יוסף
 וכל-אחיו וכל הדור ההוא : ובני
 ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו
 במצרים מאד ותמלא הארץ אדם : פ
 לוי ויסק מלך-חדש על-מצרים אשר
 לא-יודע את-יוסף : ויאמר אל-עמו
 הנה עם בני ישראל רב ועצים מפניו
 הבה נתחזקה לו פן-ירבה והיה כיו
 תקראנה מלחמה ונוסף גם-הוא על
 שגאינו ונלחם-בנו ועתה מן-הארץ
 וישמו עליו שרי כפים למען ענתו
 במבלתם ויבן ערי מסענות לפרעה את
 פתם ואת-רעמסס : וכאשר יענו אתו
 בן ירבה וכן יפליץ ויקצו מספני בני
 ישראל : ישראל ויעבדו מצרים את
 בני ישראל במצרים : וימררו את-חיהם
 בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל-
 עבדה פשה את פלי-עבדתם אשר-
 עבדו בהם במצרים : ויאמר מלך מצרים
 למי ילדת העברת אשר שם-האחרת
 שפחה ושם השניות פועה : ויאמר
 בילדכן את-העבריות וראיתן על-
 האבנים אם-בן הוא ותמתן אתו
 ואם-בת היא וחיה : ותיראן
 המילדת את-האלהים ולא עשו כאשר
 דבר אליהן מלך מצרים ותחיו
 את-הילדים :

את מנשה ואת-אפרים : ויגד ליעקב
 ויאמר הנה בנה יוסף בא אליך
 ותחזק ישראל וישב על-המטה :
 ויאמר יעקב אל-יוסף אל שדי נראה-
 אי בלוי בארץ פנען ויברך אתו :
 ישראל ויאמר אלי חנני מפרה
 והרביתך ותתתך לקהל עמים ונתתי
 את-הארץ הזאת לזרעה אחרת אחת
 עולם : ועתה שני-בניך הגדלים לך
 בארץ מצרים עד-באי אליך מצרימה
 ליהם אפרים ומשה בראובן ושמעון
 יהודה : ומולדתך אשר-הולדת
 אהריתם לך יהיו על שם אהיהם יקראו
 בנחלתם : ואני בבאי מפדן מתה
 על רחל בארץ פנען בדרך בעוד
 כברת-ארץ לבא אפוחה ואקברה שם
 בדרך אפוחה הוא בית לחם : וירא
 ישראל את-בני יוסף ויאמר מיי-
 אלה : ויאמר יוסף אל-אכיו בני הם
 אשר-נתתלי אלהים בזה ויאמר קחם-
 נא אלי ואברכם :

סדר שמות

ואלה שמות בני ישראל העמים
 מצרימה את יעקב איש וביתו באו :
 ראובן שמעון לך ויודתה : יששכר
 זבול ובנימן : דן ונפתלי גד ואשר :
 דה גלנפש ואוי ירד-יעקב שבעים

סֵדֶר וּמְרָא

עַל שְׁפָתַיִם וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 וַאֲלֵ־אַהֲרֹן וַיֹּצֵא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַאֲלֵ־פָרְעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֹתָם
 מִן־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם :

סֵדֶר בֵּא

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֵּא אֶל־
 פָּרְעָה כִּי־אֲנִי הִכְבַּדְתִּי אֶת־לְבָבוֹ וְאֶת־
 לִבְ עַבְדָּיו לִמְעַן שְׁחַתֵּי אֶתְּוֹ אֶלְהֵם
 בְּקַרְבָּו : וְלִמְעַן תִּסְמַר בְּאָזְנֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 בְּנֵי־אֵת אֲשֶׁר־הִתְעַלְלֹתִי בְּמִצְרַיִם וְאֶת־
 אֶתְּוֹ אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בָם וַיְדַעְתֶּם כִּי־
 אֲנִי יְהוָה : וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־
 פָּרְעָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַדּוּמֵר יְהוָה
 אֱלֹהֵי הָעִבְרִים עַד־מָתַי מֵאַנֶּת לַעֲנֹת
 מִפְּנֵי שְׁלַח עַמִּי וַעֲבַדְנִי : לֹא כִּי אִם־
 מֵאַן אַתָּה לְשַׁלַּח אֶת־עַמִּי הַגִּנִּי מִבְּיַד
 מִתְר אַרְבַּע בְּנֵי־דָ : וְכִפֹּה אֶת־עֵץ
 הַיַּרְדֵּן וְלֹא יִכַּל לִרְאֹת אֶת־הָאָרֶץ
 וְאֶבֶל : אֶת־יִתְר הַפְּלִיטָה הַנְּזַאֲרָת
 לָכֶם מִן־הַבְּרִד וְאֶבֶל אֶת־כָּל־הָעֵץ
 הַיַּצִּיחַ לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה : וּמְלֹא בְתוּךָ
 יִבְתִּי כָל־עַבְדֶּיךָ וּבְתִי כָל־מִצְרַיִם
 אֲשֶׁר לֹא־דָאָו אֶבְתִּיךָ וְאִבְתִּיךָ אֶבְתִּיךָ
 מִיּוֹם הַיּוֹתָם עַל־הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה וַיִּשָּׂא מִעַם פָּרְעָה
 יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי פָּרְעָה אֵלָיו עַד־
 מָתַי יְהִי־עַד לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שְׁלַח אֹתָם

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אֲנִי יְהוָה : וַאֲרָא אֶל־אֲבֹרְתֶם אֶל־
 יִצְחָק וְיִעֲקֹב בְּאֵל שְׁבִי וְשָׁמַי יְהוָה
 לֹא נֹדַעְתִּי לָהֶם : וְגַם הִקְסַמְתִּי אֶת־
 קְרֹבֵי אֲתֶם לִתֵּת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ
 כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ מְגֻרֹת אֲשֶׁר־נָחַ בָּת :
 וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת־נְאֻמֹת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבִידִים אֲתֶם
 וְאָזְכֹר אֶת־כְּרֹתִי : לֹא לָכֵן אָמַר לְבְנֵי־
 יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אֶתְּכֶם
 מִמִּצְרַיִם מִכֹּחַ מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אֶתְּכֶם
 מִעַבְדֹתֶם וְנֹאֲלֹתִי אֶתְּכֶם בְּזֹרַע נְבוּחָה
 וּבְשֹׁפְטִים גְּדֹלִים : וְלִקְחַתִּי אֶתְּכֶם לִי
 לָעַם וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וַיְדַעְתֶּם כִּי־
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַנּוֹצִיא אֶתְּכֶם
 מִמִּצְרַיִם מִכֹּחַ מִצְרַיִם : וְהִבְאֵתִי אֶתְּכֶם
 אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאָתִי אֶת־נְדִי לִתֵּת
 אֶתָּה לְאֲבֹרְתֶם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי
 אֶתָּה לָכֶם מִן־שֵׁשׁ אֲנִי יְהוָה : וַיְדַבֵּר
 מֹשֶׁה בֵּן אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמַע
 אֶל־מֹשֶׁה מִקְצֵר רֹחַ וּמִעַבְדָּה קִשְׁתָּה־
 יִשְׂרָאֵל וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר :
 בֵּא דַבֵּר אֶל־פָּרְעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וּשְׁלַח
 אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ־מִצְרַיִם : וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
 לְפָנֵי יְהוָה לֵאמֹר הֵן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־
 שָׁמַע אֶל־וְאִיךָ יִשְׁמַעְנִי פָּרְעָה וְאֲנִי

הואנשים ועבדו את יהוה אלהיהם
 חסדם תדע כי אכדה מצרים : וישב
 את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר
 אלהים לנו עבדו את יהוה אלהיכם
 כי ופי ההלכים : ויאמר משה
 בנערתי ובקמנינו גלד בקנינו
 ובקנותנו בצאננו ובבקרנו גלד כי
 תעיתהו לנו : ויאמר אלהים יהי כן
 יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת
 פסחם ראו כי רעה נגד פניכם : לא
 בן לט נא הנברים ועבדו את יהוה
 כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם
 מאת פני פרעה :

הדרך וליה בעמוד אש להאיר להם
 ל לכת יומם ולילה : לא ימיש עמוד
 הענן יוסם ועמוד האש לילה לפני
 העם : פ לוי וידבר יהוה אל משה
 לאמר : דבר אל בני ישראל וישמו
 ו יחנו לפני פי החירות בין מגדל ובין
 תים לפני בעל צפן נכחו תחנו על
 תים : ואמר פרעה לבני ישראל נבכים
 הם בארץ סור עליהם חמדבר :
 והזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם
 ואכדה בפרעה ובכל חילו וירעו
 מצרים כי אני יהוה ויעשרכן ו
 ישראל ויגד למלך מצרים כי ברח העם
 ויהפך לבג פרעה ועבדו אל העם
 ויאמרו מזה זאת עשינו כי שלחנו
 את ישראל מעבדנו : ויאמר את דכפו
 ואת עמו לקח עמו : ויקח שש
 מאות רכב בחור וכל רכב מצרים
 ושלשם על גלו : ויחזק יהוה את לב
 פרעה מלך מצרים ויהדף אחרי בני
 ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה :

סדר כשלה

והי בשלח פרעה את העם ולא
 חס אלהים דרך ארץ פלשתים כי
 קרוב הוא כי אכר אלהים סן
 ינחם העם בראתם מלחמה ושבו
 מצרימה : ויסב אלהים את העם דרך
 נידבר ים סוף וחמשים עלו בני
 ישראל מארץ מצרים : ו יקח משה
 את עצמות יוסף עמו כי השבע
 השביע את בני ישראל לאמר עת
 יפקד אלהים אתכם והעליתם את
 עצתי מזה אתכם : ויסעו מספר
 ו יחנו באתם בקצה המדבר : ויהוה
 יד לפניהם יוסם בעמוד ענן לנחתם

סדר יתרו

וישמע יתרו כוז מדון חתו משה
 את כל אשר עשה אלהים למשה
 ולישראל עמו כי הוציא יהוה את
 ישראל ממצרים : ויקח יתרו חתו
 משה את צפורה אשת משה את

יתרו משפטים

וַיִּזְכַּר יְהוָה אֶת מִשְׁפַּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי אָמַר גֹּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ
 נְכָרִים וְשֵׁם הָאֱלֹהִים אֲלֵי עַוְר בְּיַד אֱלֹהֵי
 אֲבִי בְעֵזְרִי וַיִּצְלַנִּי מִכָּל פָּרַעַח : וַיִּצְאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ :
 וַיְבֹא יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ
 אֶל-מֹשֶׁה אֶל-הַפָּדָר אֲשֶׁר-הָיָה הַגֵּר
 שָׁם הֵר האֱלֹהִים : וַיֹּאמֶר אֶל-מֹשֶׁה
 אֲנִי הִתְנַחֵ יִתְרוֹ בֵּן אֱלֵיךָ וְאִשְׁתּוֹ
 וְשְׁנֵי בָנָיו עִמָּה : וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לַקְּרָאת
 חֹתְנוֹ וְיִשְׁתָּהוּ וַיִּשְׁקְלוּ וַיִּשְׂאֲלוּ אִישׁ
 לְעֵצָה לְשִׁלּוֹם וַיְבֹאוּ הָאֱחָהֶּ: וַיִּסַּפֵּר
 מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
 לְפָרַעַח וּלְמִצְרַיִם עַל אֹדֶת יִשְׂרָאֵל אֵת
 כָּל-הַתְּלָאוֹת אֲשֶׁר מֵצַאתֶם בְּדֶרֶךְ
 וַיִּצְלַם יְהוָה : יִשְׂרָאֵל וַיַּחַד יִתְרוֹ עַל
 כָּל-מַטְוֵה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר הִצִּילוּ מִיַּד מִצְרַיִם : וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ
 בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד
 מִצְרַיִם וּמִיַּד פָּרַעַח אֲשֶׁר הִצִּיל אֶת-
 הָעָם מִיַּד יְהוָה מִצְרַיִם : שָׂתָה יְדַעְתִּי
 כִּי-גָדוֹל יְהוָה מִכָּל-הָאֱלֹהִים כִּי בָבְרָךְ
 אֲשֶׁר וַדַּעְתִּים : וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן
 מֹשֶׁה עִלָּה תְּבָחִים לְאֱלֹהִים וַיְבֹא אֶת-
 תְּלִי וְקָנִי יִשְׂרָאֵל לְאֶבְלָלוֹת עַם-
 חֹתֵן מֹשֶׁה לְפָנֵי הָאֱלֹהִים :
 ס ד ר ש ש פ פ י
 וְאֵלֶּךָ הַמַּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁיִם

משפטים תרומה תצוה

וְכִי יִצְלַע אֲבִיו וְאָמַן מִזֶּה יוֹמֵת: ס וְכִי יִצְלַע הָאֵת וְשֵׁתִי סִבְעַת עֵי צִיָּה
דְּיָבִי אֲנָשִׁים וְהִפְרָאִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ הַשְּׂנִית: וְעִשִׂית בְּדֵי עֵצִי עִשִׂים וְצִפִּית
בְּאֵבֶן אִו כְּאֹהֶרֶק וְלֹא יִמֹּת וְנִפְלֵ אִם יָהֵב: וְהִבַּאת אֶת־הַבָּרִים
לְשִׁבְב: אִם־יָקֹם וְהִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ פִּסְבְּעִת עַל צִלְעַת הָאֵזֶן לְשִׂאת אֶת־
עַם־מִשְׁעַנְתּוֹ וְנִקָּה הַפֶּה רַק שִׁנְתֵּי הָאֵזֶן כֹּהֵם: בְּסִבְעֵית הָאֵזֶן יִהְיוּ
יָתֵן וְרִפָּא יִרְפָּא: ס
סדר תרומה

וידבר יהוה אלימשה לאמר: דבר
אל בני ישראל ויקהלו תרומה מאת
כל איש אשר ידבנו לבו תקהו את
התרומתי: וזאת התרומה אשר תקהו
מאתם זהב וכסף ונחשת: ותכלה
וארנסן ותולעת שני ושש ועזים
וערת אילם מאדמים וערת תחשי
ועצי עשמים: לוי ישמן למאר בשמים
לשמן המטהח ולקסרת הפנים:
אבני שרם ואבני סלאים לאבן
והחשן: ועשו לי מקדש לשכנת
בתיכם: בכל אשר אני מראה אוהה
את הכנית המישכן ואת תבנית כל
כליו כן תבשו: ס ישראל תעשו
ארון עצי עשמים אפתיים וחצי ארבו
ואפה חצי רחבו ואמה וחצי קמתו:
תשית אתו זהב סהור מביח ומחוי
תצפני ועשית עליו זר זהב מביח:
ויצקה לו ארבע סבעה זהב תתהר לי:
והם יקחו את־הזהב ואת
על ארבע פנתתיו ושתי סבעה על־
ואתה תצוה את בני ישראל
ויקחו אליה ששן ויתוך כתיית מאד
הענת נר תמיד: באהל מועד מחוי
פרכת אשר על העדת יערה אתו
אהרן ובניו יערב עד־בקר לפני יהוה
זקת עולם לדרתם מאת בני ישראל:
ואתה תקרב אליה את־אהרן אחיק
ואת־בניו אתו מתוך בני ישראל
לכהנו לי אהרן נרב ואביהוא אלעזר
ואיהמר בני אהרן: ועשית כגדי
קדש לאהרן אחיק לכבוד ולרפאת:
ואתה תדבר אל־כל־הכמיל לב אשר
ילאתיו רוח חכמה ועשו את־כבוד
אהרן לקדשו לכהנו לי: ואליה
הבדים אשר יעשו חשן ואפור ומעיל
יכתנת מישכן מצומת ואבנים ועשו
כגדי קדש לאהרן אחיק לבניו לכהנו
והם יקחו את־הזהב ואת
ואת־הארנסן ואת־תולעת

סדר תרומה
וידבר יהוה אלימשה לאמר: דבר
אל בני ישראל ויקהלו תרומה מאת
כל איש אשר ידבנו לבו תקהו את
התרומתי: וזאת התרומה אשר תקהו
מאתם זהב וכסף ונחשת: ותכלה
וארנסן ותולעת שני ושש ועזים
וערת אילם מאדמים וערת תחשי
ועצי עשמים: לוי ישמן למאר בשמים
לשמן המטהח ולקסרת הפנים:
אבני שרם ואבני סלאים לאבן
והחשן: ועשו לי מקדש לשכנת
בתיכם: בכל אשר אני מראה אוהה
את הכנית המישכן ואת תבנית כל
כליו כן תבשו: ס ישראל תעשו
ארון עצי עשמים אפתיים וחצי ארבו
ואפה חצי רחבו ואמה וחצי קמתו:
תשית אתו זהב סהור מביח ומחוי
תצפני ועשית עליו זר זהב מביח:
ויצקה לו ארבע סבעה זהב תתהר לי:
והם יקחו את־הזהב ואת
ואת־הארנסן ואת־תולעת

תצוה תשא ויקהל

ליהודי : לוי כל העבד על המקדים
 מן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת
 יהוה : העשיר לא ירבה והדל לא
 ימעיט ממהציוה השקל לתת את
 תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם :
 ויקחה את כסף הצעירים מאת בני
 ישראל ונתת אתו לעבדת אהל
 מועד והיה לבני ישראל לארון לפני
 יהוה לכפר על נפשתיכם :
 ישראל וירפר יהוה אל משה לאמר :
 ועשית פיור נהשת וכנו נחשת לרועת
 ונתת אתו בין אהל מועד ובין
 הפזבץ ונתת שמות מים : ורחצו
 אהרן ובניו מפניו את ידיהם ואת
 רגליהם : בבאם אל אהל מועד ורחצו
 מים ולא ימתו או בגשתם אל הפזבץ
 לשרת להקמיר אשה ליהוה : ורחצו
 ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם
 חקיעולם לו ולרעו לדרתם :

סדר ויקהל

ויקהל משה את כל עדת בני
 ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים
 אשר צוה יהוה לעשת אתם : ששת
 ימים תעשה מלאכה וביום השביעי
 יהיה לכם קדש צמח שבתון ליהוה
 כל העשה בו מלאכה יומת : לא
 תבצרו אש בכל משבתיכם ביום

השני ואת השש : לוי ועשו את
 האמד והב תכלה וארמון תולעת שני
 ושש משור מעשה חשב : שתי כתפת
 חבורת יהוה לו אל שני קצותיו
 וחפר : וחשב אפדתו אשר עליו
 במעשהו מפניו יהיה והב תכלה
 וארמון ותולעת שני ושש משור :
 ולקחה את שתי אבני שהם וספתת
 עליה : שמות בני ישראל :
 ישראל ששה משמתם על האבן האחת
 ואת שמות הששה הנותרים על
 האבן השנית כתולדתם : מעשה הרש
 צדן פתחי חתם תפתח את שתי
 האבנים על ששת בני ישראל מסכת
 משבצות זהב תעשה אתם : ושתי
 את שתי האבנים על כתפת האמד
 אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן
 את שמותם לפני יהוה על שתי
 כתפיו לזכרון :

סדר כי תשא

וירפר יהוה אל משה לאמר : כי
 תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם
 ונתנו איש כפר נפשו ליהוה כפקד
 אדם ולא יהיה בהם נגף כפקד אתם :
 עת יתנו כל האמר על המקדים
 מהציוה השקל בשקל הקדש עשרים
 גרה השקל מהציוה השקל תרומה

ויקחל בקודי

השפת : ם לוי ויאמר משה אל-
 עדה בני-ישראל לאמר זה הדבר
 אשר צוה יהוה לאמר : קחו מאתכם
 תרומה ליהוה כל גדיב לבו יביאה
 את תרומת יהוה והב יבסוף ונתת :
 ותכמת ארנבן ותלעה שני ויש
 ועזים : וערת אילם מאדמים
 וערת תחשים ועצי שפים : ושמן
 לפאור ובשמים לשמן המשחה
 ולקבחת הפפים : ואבני-טחם ואבני
 מלאים לאפיז ולחשן : וכל-תכשיט-לב
 בכם יבאו ויש את כל-אשר צוה
 יהוה : ישראל את-המשכן את-אהלו
 ואת-מכסו את-קרונו ואת-
 קרשיו את-בריחו את-עפריו ואת-
 אדניו : את-האון ואת-בדיו את-
 תבנית ואת פרכת הפסק : את-
 השלחן ואת-בדיו ואת-כל-כליו ואת
 להם הפנים : ואת-מנורת הפאור
 ואת-כליה ואת-נרותיה ואת שמן
 הפאור : ואת-מזבח הקטרת ואת-
 בדיו ואת שמן המשחה ואת קמחת
 הפפים ואת-מסך הפתח לפתח
 המזבח : אתי מזבח העלה ואת
 מכבד הנחשת אשר-לו ואת-בדיו
 ואת-כל-כליו את-הבזר ואת-כפו : את
 קלע החצר ואת-עפריו ואת-אדניה

סדר פקודי

אלה פקודי המשכן משכן העדה
 אשר פקד על-פי משה עבד הלוים
 ביד אהמר בן-אהרן הכהן : ובצלאל
 בן-אורי בן-חור למטה יהודה
 עשה את כל-אשר צוה יהוה את-
 משה : ואתו אהליאב בן-אחיסמך
 למטהן חרש וחשכ ולקם בתולת
 ובארנבן ותולעת השני וישש : ם
 לוי כל-הזהב העשי למלאכה בכל
 מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה
 תשע ועשרים פגר ושבע מאות
 ושלשים שקל בשקל הקדש : ובסוף
 פקודי העדה מאת פגר ואסף ישבע
 מאות וחמשה ושב עי ם שקל בשקל
 הקדש : בקע לגלגלת כהצית השקל
 בשקל הקדש לכל העבר על
 הפקדים מן עשרים שנה ומעלה
 לשיש-מאות אסף ושלשת אלפים חמשים
 מאות וחמשים : ויהי מאת פגר
 רכסוף לצקת את אדני הקדש ואת

פקודי ויקרא צו

א

אֲנִי הַפְּרַחְתָּ מִיַּת אֲדָנִים לְמַעַן
 הַכְּבֹד בְּפָנֶי לְאַחַד : יִשְׂרָאֵל וְאֶת-
 הָאֱלֹהִים לְשֹׁבַע הַמַּאֲוָה וְהַמַּשְׁחָה
 וְשִׁבְעִים עֶשְׂרֵי יוֹם לְעֹמֵדִים וְצִדָּה
 כְּאִשְׁתָּם וְחִשְׁקָם אִתָּם : וְנִחַשְׁתָּ
 הַתְּנוּמָה שֶׁבַע יָמִים בְּפָנֶי וְאֶלֶּפִים וְאַרְבַּע
 מֵאוֹת שֶׁקֶל : וַיַּעַשׂ בַּהּ אֶת-אֲדָנִי
 פֶּתַח אֱהִל מוֹעֵד וְאֵת מִזְבֵּחַ הַנְּחֹשֶׁת
 וְאֶת-מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר-לוֹ וְאֵת כָּל
 קְלֵי הַמִּזְבֵּחַ : וְאֶת-אֲדָנִי הַחֲצוֹר
 סָבִיב וְאֶת-אֲדָנִי שַׁעַר הַחֲצוֹר וְאֵת
 כָּל-יִתְדֵת הַפְּלִשְׁטָן וְאֶת-כָּל-יִתְדֵת
 הַחֲצוֹר סָבִיב : וּמִן-הַתְּכֵלֶת וְהָאֲרָנָן
 וְהַתּוֹלַעַת הַשָּׁנִי עָשׂוּ בְּגָדֵי-שָׂרָד לְשָׂרָת
 בְּקִדְשׁוֹ יַעֲשׂוּ אֶת-בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר
 לְאַהֲרֹן בְּאִשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה : ׀

סדר ויקרא

סדר צו
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : צו
 אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-בְּנָיו לֵאמֹר זֹאת תֹּרַח

אֲנִי הַפְּרַחְתָּ מִיַּת אֲדָנִים לְמַעַן
 הַכְּבֹד בְּפָנֶי לְאַחַד : יִשְׂרָאֵל וְאֶת-
 הָאֱלֹהִים לְשֹׁבַע הַמַּאֲוָה וְהַמַּשְׁחָה
 וְשִׁבְעִים עֶשְׂרֵי יוֹם לְעֹמֵדִים וְצִדָּה
 כְּאִשְׁתָּם וְחִשְׁקָם אִתָּם : וְנִחַשְׁתָּ
 הַתְּנוּמָה שֶׁבַע יָמִים בְּפָנֶי וְאֶלֶּפִים וְאַרְבַּע
 מֵאוֹת שֶׁקֶל : וַיַּעַשׂ בַּהּ אֶת-אֲדָנִי
 פֶּתַח אֱהִל מוֹעֵד וְאֵת מִזְבֵּחַ הַנְּחֹשֶׁת
 וְאֶת-מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר-לוֹ וְאֵת כָּל
 קְלֵי הַמִּזְבֵּחַ : וְאֶת-אֲדָנִי הַחֲצוֹר
 סָבִיב וְאֶת-אֲדָנִי שַׁעַר הַחֲצוֹר וְאֵת
 כָּל-יִתְדֵת הַפְּלִשְׁטָן וְאֶת-כָּל-יִתְדֵת
 הַחֲצוֹר סָבִיב : וּמִן-הַתְּכֵלֶת וְהָאֲרָנָן
 וְהַתּוֹלַעַת הַשָּׁנִי עָשׂוּ בְּגָדֵי-שָׂרָד לְשָׂרָת
 בְּקִדְשׁוֹ יַעֲשׂוּ אֶת-בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר
 לְאַהֲרֹן בְּאִשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה : ׀

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶלִּי
 מֵאֱהִל מוֹעֵד לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָדָם כִּי-יִקְרִיב
 מִכֶּם קָרָב לַיהוָה מִן-הַתְּהַמָּה מִן-
 הַבֶּקֶר וּמִן-הַצֹּאן תִּקְרִיב אֶת-
 קָרְבָנְכֶם : אִם-עֲלָה קָרְבָנוֹ מִן-
 הַבֶּקֶר זָכָר תְּמִים יִקְרִיב אֵל-
 פֶּתַח אֱהִל מוֹעֵד יִקְרִיב אֹתוֹ לְרֹצְנוֹ
 לִפְנֵי יְהוָה : וּסְמָךְ יָדוֹ עַל-רֹאשׁ
 הָעֹלָה תִרְצָח לוֹ לִכְפֹּר עָלָיו :

א' עירא

סדר שמיני

חללה הוא העולה על סוקרה על
 המזבח כל העולה עד הבקר ואש
 המזבח תוקד בו : ולבש הבקר כדו
 בד ומגנסר בד ילבש על בשרו והרים
 ארדהושן אשר האכל האש את
 העלה על המזבח ושמו אצל המזבח :
 לוי יפוש את כנגדו ולבש בנדים
 אוריים והוציא את הושן אל מחוץ
 לשנה אל מקום טהור : והאש על
 המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה
 וצדק צדק בבקר בבקר וערב עליה
 דה עליה והקטיר עליה חלבי השלמים :
 אש תמיד תוקד על המזבח לא
 תכבה : מ ישראל וזאת תורת
 הפנתה הקרב אתה בני אהרן לפני
 יהוה אל פני המזבח : והרים כפני
 בקעו מסלת הפנתה ומשנתה ואת
 בלדלנה אשר על הפנתה והקטיר
 המזבח בית גיתח אזהרתה ליהוה :
 והנחתה מפנה יאכלו אתה ובני
 מצות האכל במקום קדש בהצר אהל
 מיד יאכלוהו : לא תאפה חמץ
 חלקם נתתי אתה מאשי קדש
 שלשים הוא בחסאת ובאשם : בל זכר
 בני אהרן יאכלנה חמץ עליהם
 לדלת ילם מאשי יהוה כל אשר
 עשיתם יקדש :

לאמר קחו עיני עינים לחסאת
 ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה :
 ושור ואיל לשלמים לזבח לפני
 יהוה ומנחה בלילה בשמן בני היום
 יהוה נראה אליכם : ויקחו את אשר
 צוה משה אל פני אהל כועד
 ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה :
 ויאמר משה וזה הדבר אשר צוה
 יהוה תעשו וירא אליכם כבוד
 יהוה : לוי ויאמר משה אל אהרן
 קרב אל המזבח ועשה את המסאת
 ואת עלתה וכפר בעדך ובעד העם
 ועשה את קרבן העם וכפר בעדם
 כאשר צוה יהוה : ויקרב אהרן אל
 המזבח וישחם את עגל החסאת
 אשר לו : ויקרבו בני אהרן את
 הדם אליו ויסבל אצבעו בדם ויתן
 על קרנות המזבח ואת הדם יצם
 אל יסוד המזבח : ואת השלם ואת
 חבלית ואת היתרת מן החבד מן
 החסאת הקטיר המזבח כאשר צוה

שמיני תזריע מצרע

ס

יהוה וכפר עליה וטהרה ממקד המזבח
 ואת תורת הילולת לזכר או לנקבה :
 ואם לא תמצא ידה די שיה ולקחת
 שתי תרים או שני בני יונה אחד
 לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הפתח
 וטהרה : • ישראל וידבר יהוה אל
 משה ואל אהרן לאמר : אםם בייחיה
 בעור-בשרו שארת או-ספחת או
 בהרת והיה בעור-בשרו לנגע צרעת
 והובא אל-אתחן רבה או אל אחד
 מ בניי הכהנים : וראה הפתח או-
 הנגע בעור-הבשר ושער בנגע הפך
 לבן וקראה הנגע חמק מעור בשרו
 נגע צרעת הוא וראו הפתח וסמא
 אתו : ואם-בהרת לבנה הוא בעור
 בשרו ועמק אין-מראה מן העור
 ישערה לא-הפך לבן והסגיר הפתח
 את-הנגע שבעת ימים : וראה הפתח
 ביום השביעי והנה הנגע עמד בעינו
 לא-פשה הנגע בעור והסגירו הפתח
 שבעת ימים שנית :

סדר מצרע

וידבר יהוה אל-משה לאמר : זאת
 תהיה תורת הפיצוע ביום סהרתו
 והובא אל-הפתח : ויצא הפתח אל-
 מתיח לפתנה יראה הפתח והנה נרפא
 נגע הצרעת מן הצרע : וצוה תבוא

לא מטיק דוא

יהוה את-משה : ישראל ואת-הבשר
 ואת-העור שרף באש מתיח לפתנה :
 וישחט את-העלה וימצא בני אהרן
 אליו את-הדם ויזרקו על-
 המזבח סביב : ואת-העלה המצוי
 אליו לנתחיה ואת-הראש ויקטר על
 המזבח : וירחץ את-הקרנ ואת-
 הפרצים ויקטר על-העלה המזבחה :
 ויקרב את קרבן העם ויקח את-שעיר
 החטאת אשר לעם וישחטו ויחטאו
 בראשון : ויקרב את-העלה
 ויעשה כמשפט :

סדר תזריע

וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר
 אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע
 וילדה זכר וממאה שבעת ימים כימי
 נדת דותה תסמא : וביום השמיני
 יפול בשר ערלתו : ושלושים יום
 ושלשת ימים תשב בדמי סהרה בכל-
 קדש לא-תגע ואל-הפיקדוש לא
 תכא עד-פלאת ימי סהרה : לוי ואם-
 נקבה תלד וממאה שבעים כנדהת
 וששים יום ושלשת ימים תשב על-דמי
 סהרה : וכמלאת ימי סהרה לבן או
 לבת תביא בבש בן-שנתו לעלה
 וכן-ינה איתו לחטאת אל-פתח
 ההלמיעד אל-הפתח : והסריבו לפני

סדר אחרי

וידבר יתה אל משה אחר מות
 שני בני אהרן בקרבכם לפני יתה
 ומתו: ויאמר יהוה אל משה דבר
 אל אהרן אחיך ואלויכא בכל עת אל
 הקדש מפית לפרכת אלי שני הכפרת
 אשר על הארן ולא ימות פי שני
 אראת על הכפרת: בזאת יבא אהרן
 אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל
 לעלה: בתנח בד קדש ילבש וכבש
 בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יהיו
 ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם
 ורחץ במים את בשרו ולבשם: ומאת
 עדרת בני ישראל יקח שני שעירי
 עזים לחטאת ואיל אחד לעלה: והקריב
 אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר
 בידו ובעד ביתו: לוי ולקח את שני
 השעירים והעמיד אבנן לפני יהוה
 פתח אהל מועד: ונתן אהרן על
 שני השעירים גזלות גזרל אחד ליהוה
 וגזרל אחד לעזאזל: והקריב אהרן
 את השעיר אשר עלה עליו הגזרל
 ליהוה ועשה חטאת: והשעיר אשר
 עלה עליו הגזרל לעזאזל יעמידו
 לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו
 לעזאזל הסדברה: והקריב אהרן את
 פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובש

ולקח לפסח שתי צמדים חיות
 קהלות וקח אתו ושני תולעת ואבן:
 וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת
 אל בלי חרט על מים חיים: לוי את
 הצפר החיה יקח אתה ואת עץ הארן
 ואת שני התולעת ואת האבן ומכל
 אותם ואת הצפר החיה בדם הצפר
 השחטה על המים החיים: והזה על
 הפסחן מן הצרעת שבע פעמים
 וסתר ושלח את הצפר החיה על שני
 השדות: וכבס הפסחן את בגדיו
 ונתח את כל שערו ורחץ במים וסתר
 ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ
 לאהל שבעת ימים: והיה ביום
 השביעי יגלה את כל שערו את ראשו
 ואת זקנו ואת גבת עליו ואת כל
 שערו יגלה וכבס את בגדיו ורחץ
 את בשרו במים וסתר: ישראל וביום
 השמיני יקח שני כבשים תמימים
 וכבשה אחת בת שנתה תמימה
 ושליש עשורים סלת מנחה בלילה
 בשמן ולב אחד שמן: והעמיד הכהן
 תספור את האיש הפסחן ואת
 לפני יהוה פתח אהל מועד: ולקח
 הכהן את הכבש האחד והקריב אתו
 לאשם את לל השמן ורגף אתם
 ענפה לפני יהוה:

אָרְרֵי קִדְשִׁים אָמַר

וְאֵלֶּיךָ נִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה לָכֶם אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם : לֹא וְכִי תִזְבְּחוּ זֶבַח שְׁלָמִים
 לַיהוָה לְרִצְוֹנְכֶם תִּזְבַּחְהוּ : בַּיּוֹם זִבְחֲכֶם
 יֹאכַל וְנִמְחַרְתָּ וְהַנּוֹתֵר עַד-יּוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי בְּאֵשׁ יִשָּׂרָף : וְאִם הָאֵכָל
 יֹאכַל בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פְגוּל הוּא לֹא
 יִרְצֶה : וְאֶכְלוּ עִזּוֹ יִשָּׂא כִּי-אֵת-
 קֹדֶשׁ יְהוָה חָלַל וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא
 מֵעַמּוּיָה : וְנִקְצְרְכֶם אֶת-קִצְרֵי אֲרָצְכֶם
 לֹא תִכְלֶה פֶּאֶת שְׂדֵה לְקָצֵר וְלִקֵּם
 קִצְרֵהָ לֹא תִלְקֹט : וְכִרְמֶךָ לֹא תַעֲוִל
 וּפְרֹט כִּרְמֶךָ לֹא תִלְקֹט לְעַנִּי וְלִגֵּר
 תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
 יִשְׂרָאֵל לֹא הִגִּבְנוּ וְלֹא-תִכְחָשׁוּ וְלֹא-
 תִשְׁקְרוּ אִישׁ בַּעֲמִיתוֹ : וְלֹא-תִשָּׁבַע
 בְּשֵׁמִי לְשֹׁקֵר וְחָלַלְתָּ אֶת-שֵׁם אֱלֹהֶיךָ
 אֲנִי יְהוָה : לֹא-תַעֲשֶׂךָ אֶת-רֵעֶךָ וְלֹא
 תִגְזֹל לְאֶת-תְּלִין פַּעֲלַת שְׂכִיר אֶתְּךָ עַד-
 בֶּקֶר : לֹא-תִקַּל חֵרֶשׁ וּלְפָנַי עֹזֵר לֹא
 תִתֵּן מִכֶּשֶׁל וּיְרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה :

סֵדֵר אָמַר

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה אָמַר אֶל-
 הַזִּנְחִים בְּנֵי אֶהֱרָן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
 לִנְפֹשׁ לֹא-יִטְמָא בְּעַמּוּיָה : כִּי אִם-
 לְשֹׂאֵרוֹ תִקְרַב אֵלָיו לְאָמוֹ וּלְאִבּוֹ
 וּלְבִנּוֹ וּלְבִתּוֹ וּלְאֶחָיו : וּלְאֶחָתּוֹ הַבְּתוּלָה
 הַקְּרוֹבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא-חִיתָהּ לְאִישׁ

בֵּיתוֹ וְשִׁחַת אֶת-פֶּרֶךְ הַחֲטָאֵת אִשְׂרָלוֹ :
 יִשְׂרָאֵל וְלִקַּח מֵרֵאשִׁית הַמִּחְתָּה נְחֹלִי-אִשׁ
 מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלְּפָנַי יְהוָה וּמֵלֵא
 חַפְזוֹ קָמַרְתָּ פָמִים דָּקָה וְהִבִּיא מִבֵּית
 לְפָרְכָת : וְנָתַן אֶת-הַקָּמַרְתָּ עַל-הָאֵשׁ
 לְפָנַי יְהוָה וּכְפָה עֵנַן הַקָּמַרְתָּ אֶת-
 הַכִּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל-הָעֹדוֹת וְלֹא יָמוּת :
 וְלִקַּח מִדָּם הַפֶּר וְהִזָּה בְּאֶצְבְּעוֹ עַל-
 פְּנֵי הַכִּפֹּרֶת קִדְמָהּ וּלְפָנַי הַכִּפֹּרֶת
 יְזֶה שֶׁבַע-פְּעֻמִּים מִן-הַדָּם בְּאֶצְבְּעוֹ :
 וְשִׁחַת אֶת-שְׂכִיר הַחֲטָאֵת אֲשֶׁר לֹעַם
 וְהִבִּיא אֶת-דָּמּוֹ אֶל-מִבֵּית לְפָרְכָת
 וְעָשָׂה אֶת-דָּמּוֹ בְּאִשֶׁר עָשָׂה לְדָם הַפֶּר
 וְהִזָּה אֹתוֹ עַל-הַכִּפֹּרֶת וּלְפָנַי הַכִּפֹּרֶת :
 וְכִפֹּר עַל-הַקֹּדֶשׁ מִסַּמְאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וּמִפְּשָׁעֵיהֶם לְכָל-חַטָּאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה
 לְאֶהֱל מוֹעֵד הַשִּׁכָּן אֹתָם בְּתוֹךְ סַמְאֵתָם :
 וְכָל-אָדָם לֹא-יִחִיָּה בְּאֶהֱל מוֹעֵד
 וְבָאוּ לְכַפֹּר בְּקֹדֶשׁ עַד-צֵאתוֹ וְכִפֹּר
 בְּעֹזֹב וּבְעֵד בֵּיתוֹ וּבְעֵד כָּל-קְהַל יִשְׂרָאֵל :

סֵדֵר קִדְשִׁים

וַדַּבֵּר יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה לְאָמֹר :
 דַּבֵּר אֶל-כָּל-עֹדֵת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם קִדְשִׁים תִּהְיוּ כִּי קֹדֶשׁ אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : אִישׁ אָמוֹ וְאִבּוֹ
 תִּירָאוּ וְאֶת-יִשְׁבֹּתַי תִּשְׁמְרוּ אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : אֶל-תִּקַּטְוּ אֶל-הָאֵלִים

לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת
 אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני
 נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה:
 שש שנים תורע שדה ושש שנים
 תזמר פרמך ואספת את תבואתה:
 לוי ובשנה השביעית שבת שבתון
 יהיה לארץ שבת ליהוה שדה לא
 תורע ופרמך לא תזמר: את ספיח
 קצירך לא תקצור ואת ענבי גיזר
 לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ:
 והייתה שבת הארץ לכם לאכלה לך
 ולעבדך ולאמך ולשכירך ולתושבך
 הגרים עמך: ודבמתך ולחיה אשר
 בארצך תהיה כל תבואתה לאכל:
 שש שנים ישראל וספרת לך שבע שבתות שנים
 שבע שבתות השנים תשע וארבעים
 שנה: והעברת שופר תרועה בתוך
 השבעי בעשור לחודש ביום הכפרים
 תעבירו שופר בכל ארצכם: וקדשתם
 את שנה החמישים שנה וקראתם
 דורו בארץ לכל ישביה ויבל הא
 תהיה לכם ושבתם איש אל אחותו
 ואיש אל משפחתו תשובו: ויבל היא
 שנת החמישים שנה תהיה לכם לא
 תורעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא
 תבצרו את נזקיה: כי יובל הוא קדש

לה יפא: לא יפא בעל בעמיו
 לתלו: לא ימחה קרחה בראשם
 ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא
 יטמו שרמם: קדשים יהיו לאלהיהם
 ולא יחללו שם אלהיהם כי את-אשי
 יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם והיו
 קדש: לוי אשה זנה וחללה לא יקחו
 ואשה נרשעה מאישה לא יקחו כִּי-
 קדש הוא לאלהיו: וקדשתו כִּי-את-
 לחם אלהיה הוא מקריב קדש יהיה-
 קדש כי קדש אני יהוה מקדשכם:
 ובת איש בן-כִּי תחל לזנות את-
 אביו היא מחללת באש תשרף:
 והבן הגדול מאחיו אשר-יוצק על-
 ראשו שמן הדישה ומלא את-ידו
 ללכש את הבגדים את ראשו לא יפרע
 וקדו לא יפרס: ועל כל-נפשות מת
 לא יבא לאביו ולאמו לא יפא:
 וכן-הפקדש לא יצא ולא יחלל את
 מקדש אלהיו כִּי נזר שמן משחת
 אלהיו עליו אני יהוה: ישראל והוא
 אשה בבתוליה יקח: אלמנה ונרשעה
 וחללה זנה את-אלה לא יקח כִּי אם-
 בתולה מעמיו יקח אשה: ולא-יחלל
 דעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו:

סדר בהר

דבר יהוה אל משה ביום
 כי נתנים יקחו נתיב

בהר בחקתי במדבר

סדר במדבר

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני
 באהל מועד באחד לחודש ראשון
 בשנת השנית לצאתם מארץ מצרים
 לאמר : שאו את ראש כל עדת בני
 ישראל למישפחתם לבית אבתם במספר
 שמות כל זכר לנולדתם : מפני שנים
 שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל
 תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן
 ואתכם יהיו איש איש למטה איש
 ראש לבית אבתיו הוא : לוי ואהרן
 שמורת האנשים אשר יעמד אתכם
 לראובן אליצור בן שדיאור : לשמעון
 שלמיואל בן צור יששכר : ליהודה נחשון
 בן עפרינדב : ליששכר נתנאל בן
 ציור : לזבולון אליאב בן חלקן : למנשה
 יוסף לאפרים אלישמע בן גפניוזה
 למנשה נמליאל בן פדהצור : לבנימן
 אבירן בן גרעני : לרח אהיעזר בן
 עפישדי : לאשר פנעאל בן דקנן :
 לנדר אלוסף בן דענאל : לנפתלי אהירע
 בן בערן : אלה קרואי העדה גשאי
 מסות אבותם ואשי אלפי ישראל
 הם : ישראל ויקח משה אהרן אח
 האנשים תולה אשר נקבו בשמות
 ואת כל העדה תקויל קצוד ליהוה
 ואת כל העדה תקויל קצוד ליהוה

היה לכם מן השלה תאכלו את
 תבואתה : בשנת היובל הזאת תשבו
 איש אל אחתו :
 סדר בחקתי
 אמר בחקתי תלכו וארץ מצותי
 תשמדו ועשיתם אתם : ונתתי
 בשמכם בעתם ונתנה הארץ יבולה
 ועץ השדה יהן פרוי : והשיג לכם
 איש בצור ובצור ישיג ארץ
 רע ואבאתם לחיכם לשבע וישבעם
 לבסח בארצכם : לוי ונתתי שלום
 בארץ וישכבתם ואין בהרד והשבת
 ויהי רעה מן הארץ וחרב לא תעבר
 בארצכם : ורדתם את איביכם ונפלו
 לפניכם לחרב : ורדפו טפס חמשה
 מאה ומאה טפס רבבה ורדפו ונפלו
 איביכם לפניכם לחרב : ופנית אלכם
 והפית אתכם והרביית אתכם
 ונתקמית את מרית אתכם :
 ישראל ואכלתם יסון נדון ויש
 כפי חדיש תוציא : ונתתי משבני
 בתוככם ולאיתנעל נפשי אתכם :
 והתהלכתי בתוכם והייתי לכם
 לאלים ואתם תהיו לי לעם : אני
 יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
 מארץ מצרים מהיית לכם עבדים ואשבו
 עת עלם ואולד אתכם קדמית :

במדבר נשא בהעלתך

אבתם במספר שמות מן עשרים שנה
ומעלה לגלותם: כאשר צוה יהוה
את משה ויאמר במדבר סיני:
סדר נשא

וידבר יהוה אל משה לאמר: נשא
את ראש בני גרשון נסיהם לבית
אבתם למשפחתם: מן שלשים שנה
ומעלה עד בן חמשים שנה תפקד
אתם בלהבא לצבא צבא לעבד עבדה
באהל מועד: ואת עבדת משפחת
הגרעני לעבד ולמשא: לוי ונשאי
אודו ירעת הישבן ואת אהל מועד
מכסה ומכסה תחוש אשר עליו
מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד:
ואת קלעי החצר ואת מסך פתח
שער החצר אשר על הישבן ועל
המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל
כלי עבדתם ואת כל אשר יעשה להם
תבוא: על פי אהרן ובניו תהיה כל
עבדת בני תרשני לכל משאם ולכל
עבדתם ויפקדום עליהם במשמרת את
כל משאם: ואת עבדת משפחת בני
הגרעני באהל מועד ומשפחתם ביד
חיתמר בן אהרן הנזק: מן ישראל בני
מרדי למשפחתם לבית אבתם תפקד
אדם: מן שלשים שנה ומעלה ועד
בן חמשים שנה תפקדו כל תבוא

לצבא לעבד את עבדת אהל מועד
וזאת משמרת משאם לכל עבדתם
באהל מועד קרשי המשכן ובריחיו
ועמודיו ואדניו: ועמדת החצר סביב
ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל
פליחהם ולכל עבדתם ובשנת תפקדו
את כל משמרת משאם: ואת עבדת
משפחת בני מררי לכל עבדתם באהל
מועד ביד איתמר בן אהרן הנזק:
ע"כ קורין נאשכנו. ונק"ק מוסיפין זס
ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה את
בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם:
מן שלשים שנה ומעלה ועד בן
חמשים שנה בלהבא לצבא לעבדה
באהל מועד: ויהיו פקדוים
למשפחתם אלפים שבע מאות
וחמשים: אלה פקודי משפחת הקהתי
כל העבד באהל מועד אשר פקד משה
ואהרן על פי יהוה ביד משה: ס
סדר בהעלתך

וידבר יהוה אל משה לאמר: וידבר
אל אהרן ואמר אליו בהעלתך את
הגדת אל מול פני המנוחה יאיר
שבעת הנרות: ויעש כן אהרן אל
מול פני המנוחה העלה נרותיה באש
צוה יהוה את משה: וזה מעשה
המנוחה סקשה ויב שר יתבה ער

בהעלתך שלח

יב

בָּנָעַן אֲשֶׁר־אֲנִי נָתַן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לְמִשְׁחָה אַבְתָּ יוֹ
 תְשַׁלְּחוּ כָּל גִּישׁוֹי בָּהֶם : וַיִּשְׁלַח אֹתָם
 מֹשֶׁה סַמְדָּבָר פֶּאֶרְץ עַל־פִּי יְהוָה כָּל־ם
 אַנְשֵׁים רֵאשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵמָּה :
 לְוִי וְאַלֹה שְׂמֹתָם לְמִשְׁחָה רְאוּבֵן שִׁמְשׁוֹ
 בֶן־זִכְרִי : לְמִשְׁחָה שְׁמַעוֹן שֹׁשַׁב
 חֹזִי : לְמִשְׁחָה יְהוּדָה כָּלֵב בֶּן־יִסְנָה :
 לְמִשְׁחָה יִשָּׁשְׁכָר יֶגָאל בֶּן־יֹסֵף : לְמִשְׁחָה
 אֶפְרַיִם הוֹשֶׁע בֶּן־נֹחַן : לְמִשְׁחָה בְּנִימֵן
 פְּלִשִׁי בֶן־רַפְּסִיא : לְמִשְׁחָה זְבוּלֹן גְּדִי־אֵל
 בֶּן־סוּדִי : לְמִשְׁחָה יוֹסֵף לְמִשְׁחָה מְנַשֶּׁה
 גְּדִי בֶן־סוּסִי : לְמִשְׁחָה דָן עַמִּיאֵל בֶּן־
 גַּמְלִי : לְמִשְׁחָה אֲשֶׁר סַתוּר בֶּן־מִיכָאֵל :
 לְמִשְׁחָה נַפְתָּלִי נְהַבִּי בֶן־וּפְסִי : לְמִשְׁחָה
 גַּד גְּאוּאֵל בֶּן־מְכִי : אֵלֶּה שְׂמֹת
 הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שַׁלַּח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת־
 הָאָרֶץ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשֶׁע בֶּן־נֹחַן
 יְהוֹשֻׁעַ : יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַח אֹתָם מִשְׁחָה
 לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ בָּנָעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם עַל־
 זֶה בָּנַבְּט וְעַלִּיתֶם אֶת־הַהָר : וּרְאִיתֶם
 אֶת־הָאָרֶץ מֵהַהוּא וְאֶת־הַקָּדְשִׁים חִישַׁב
 עַל־יָד הַחֹזֶק הוּא חֲרֻפָּה הַרְעַם הוּא
 אֶסְרֹב : וְכִּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר־הוּא יִשָּׁב
 בָּהּ הַטּוֹבֵה הוּא אֶסְרֹעָה וְכִּי הָעָרִים
 אֲשֶׁר־הוּא יִשָּׁב בָּהֶן הַבְּמַחְנִים אֲנִי
 בְּמַכְצִיִּים : וְכִּי הָאָרֶץ הַיְשֻׁעָה

פָּרְחָה מִקִּשְׁהָ הוּא כַּמְרָאָה אֲשֶׁר הָרָאָה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בֶּן עֶשְׂרֵה אֶת־
 חַמְנָה : פְּלוֹי וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר : קַח אֶת־הַלּוּיִם מִתּוֹךְ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְסַתַּרְתָּ אֹתָם : וְכִּי־תַעֲשֶׂה
 לָהֶם לְמַהְרֵם הַזֶּה עֲלֵיהֶם מִי הַפֹּאֵת
 דַּחְעִבְיָו תַּעַר עַל־כָּל־בָּשָׂרָם וְכַסּוּ
 גְּדֵיהֶם וְהַסְתִּירוּ : וְלִקְחֵי עֹר בֶּן־בָּקָר
 וּמְגַהֲרָיו סֵלֶת צִלְחָה בִּשְׂמֵן וּפֶרֶשֶׁנִּי
 בֶּן־בָּקָר תַּקַּח לְחֹפֶאֶת : וְהִקְרַבְתָּ אֶת־
 הַלּוּיִם לְפָנַי אֵחָל מִעַד וְהִקְהַלְתָּ אֶת־
 כָּל־עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : יִשְׂרָאֵל וְהִקְרַבְתָּ
 אֶת־הַלּוּיִם לְפָנַי יְהוָה וּסְמַכּוּ בְנֵי־
 יִשְׂרָאֵל אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הַלּוּיִם :
 וְהִנִּיף אֶהָרֶן אֶת־הַלּוּיִם תְּנוּפֵה
 לְפָנַי יְהוָה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ
 לְעֹבֵד אֶת־עַבְדְּת יְהוָה : וְהַלּוּיִם
 יִסְמְכוּ אֶת־יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הַפְּרִים
 וְעֵשֶׂת אֶת־הָאֶחָד הַפֹּאֵת וְאֶת־
 הָאֶחָד עֲלֵה לִיְהוָה לְכַפֵּר עַל־הַלּוּיִם :
 וְהַעֲמַדְתָּ אֶת־הַלּוּיִם לְפָנַי אֶהָרֶן
 וּלְפָנַי בְּנֵי וְהִנַּפְתָּ אֹתָם תְּנוּפֵה
 לִיְהוָה : וְהִבְדַּלְתָּ אֶת־הַלּוּיִם מִתּוֹךְ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלּוּיִם :

סדר שלח

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר :
 שַׁלַּח לְךָ אַנְשִׁים וַיִּתֵּן אֶת־אֶחָד

שלח קרה חקת

וְיָשַׁלְח מִשִּׁיבָה אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְיָקְרַב אֹתָם וְאֶת־בְּלֵאֲפָאֵר
בְּנֵי־לֵוִי אֹתָם וּבְקַשְׁתָּם נִסְּפוּהֶם
לִכְנֹן אֹתָם וְכָל־עֲדַתְךָ הַנְּעֻדִים עִלָּי
יְהוֹה וְאַתָּה סִּידְהוּא כִּי תִלְוֵנוּ עִלָּיו

וַיִּשְׁלַח מִשִּׁיבָה אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בְּלֵאֲפָאֵר
בְּנֵי־לֵוִי אֹתָם וּבְקַשְׁתָּם נִסְּפוּהֶם
לִכְנֹן אֹתָם וְכָל־עֲדַתְךָ הַנְּעֻדִים עִלָּי
יְהוֹה וְאַתָּה סִּידְהוּא כִּי תִלְוֵנוּ עִלָּיו

נִסְּפוּהֶם

סדר חקת

וַיְדַבֵּר יְהוֹה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
לֵאמֹר זֹאת תַּקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה
יְהוֹה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּקְרָא אֲלֵיהֶם פָּרֹה אֲדַמָּה תְּמִימָה אִשָּׁה
אִין־בָּהּ מִוּם אֲשֶׁר לֹא־עָלָה עֲלֶיהָ עַל

וַיִּתְּתֶם אֹתָהּ אֶל־אֱלֹעֶז הַכֹּהֵן וְהוֹצִיא
אֹתָהּ אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשִׂתָּם אֹתָהּ
לִפְנֵינוּ וְלָקַח אֱלֹעֶז הַכֹּהֵן מִדְּמַת
בְּאֶצְבְּעוֹ וְהוֹרָה אֶל־כַּכּוֹ פְּנֵי אֹהֶל־
מוֹעֵד מִדְּמַת שֶׁבַע פְּעָמִים וְשָׂרַף אֹתָהּ

הַפָּרֹה לְעֵינֵינוּ אֶת־עֵרֶה וְאֶת־בִּי־עֵרֶה
וְאֶת־דְּמָה עַל־פְּרֹשֶׁת יִשְׂרָאֵל וְלָקַח
הַכֹּהֵן עֵץ אֲרֹז וְאֹזֹב וְשֵׁנִי תוֹלַעַר
וְהִשְׁלִיךְ אֶל־תוֹךְ עֲרֹפֹת וְסָדָה
לִי וְכִבֵּם בְּגָדֵי הַכֹּהֵן וְרוּחַן בְּשֵׂרָה
בְּפִים וְאַתָּה יְבֹא אֵלֶיךָ מִן־הַיָּם

וְהִשָּׂרַף אֹתָהּ וְכִבֵּם
הַכֹּהֵן עֲרֹפֹת וְהִשָּׂרַף אֹתָהּ וְכִבֵּם

וְיָשַׁלְחָה חֲמִשָּׁה בָּת עַל אֲסִיָּאן
וְהִתְחַזְקֶתֶם וְלִקְחֶתֶם מִפְּרֵי הָאָרֶץ
וְתִלְוִים יְמֵי בְּטוּרֵי עֲנָבִים

סדר קרה

וַיִּקְרָא יְהוֹה מִיַּדְּךָ מִן־קֶרֶת בֶּן־
לֵוִי וְרֵתֵן וְאַבְרָם בְּנֵי אֱלִיאָב וְאוֹן בֶּן־
שִׁלֵּחַ בְּנֵי רַאשֵׁיבֵן וְיִקְמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה
וְאֲנָשִׁים מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים
וְקָאָתִים נְשִׂאֵי עֲדָה קְרָאֵי מוֹעֵד
וְנִשְׁרָשָׁם וַיִּקְהָלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־
אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיךָ רַב־לָכֶם כִּי כָל־
תְּעַדָּה בָלֵם קְרָשִׁים וּבִתּוֹכֶם יְהוֹה
וּמִדּוֹעַ תִּתְנַשֵּׂא עַל־קֶהֶל יְהוֹה

לִי וְיִצְעַק מִשָּׁמַי וְיִסַּל עַל־פְּנֵינוּ וַיְדַבֵּר
אֶל־קֶרֶת וְאֶל־בְּלֵאֲפָאֵר לֵאמֹר
בְּקֶרֶת וַיִּדַּע יְהוֹה אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ וְאֶת־
הַקְּדוֹשׁ וְהִקְרִיב אֵלָיו וְאֶת אֲשֶׁר יִכְתֹּר
בּוֹ יִקְרִיב אֵלָיו וְזֹאת עֲשׂוּ קְרוּ לָכֶם
מִתֵּיבֵת קֶרֶת וְכָל־עֲדַתוֹ וְתִנּוּ
בְּקֶרֶת אִישׁ וְשִׂמּוֹ עֲלֵיהֶן קֶרֶת לִפְנֵי
יְהוֹה מִלֶּדֶת הַיָּהּ הָאִישׁ אֲשֶׁר־יִכְתֹּר
יְהוֹה וְהָא קְדוֹשׁ רַב־לָכֶם בְּנֵי לֵוִי

יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־קֶרֶת עֲמֹד־
נָא בְּנֵי לֵוִי הַחֲמֵס מִפֶּם כִּי־הִבְדִּיל
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מִעַד־תִּי יִשְׂרָאֵל
לְהִקְרִיב אֶתְכֶם אֵלָיו לְעֹבֵד אֶת־עֲבֹדַת
יְהוֹה וְלַעֲבֹד לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ

וְהִשָּׂרַף אֹתָהּ וְכִבֵּם
הַכֹּהֵן עֲרֹפֹת וְהִשָּׂרַף אֹתָהּ וְכִבֵּם
הַכֹּהֵן עֲרֹפֹת וְהִשָּׂרַף אֹתָהּ וְכִבֵּם
הַכֹּהֵן עֲרֹפֹת וְהִשָּׂרַף אֹתָהּ וְכִבֵּם

וְהִשָּׂרַף אֹתָהּ וְכִבֵּם
הַכֹּהֵן עֲרֹפֹת וְהִשָּׂרַף אֹתָהּ וְכִבֵּם
הַכֹּהֵן עֲרֹפֹת וְהִשָּׂרַף אֹתָהּ וְכִבֵּם
הַכֹּהֵן עֲרֹפֹת וְהִשָּׂרַף אֹתָהּ וְכִבֵּם

סדר בלק

וירא בלק בן-צפור את כל אשר עשה ישראל לאמר: וגר מאב מפני העם מאד פי כבדוהו ונגק מאב מפני בני ישראל: ויאמר מאב אל-זקני מדן עתה ילחכו תקהל את-כל-סביבותינו פלחך השור את ירק השדה ובלק בן-צפור מלך למאב בעת העדא: לוי וישלח מלאכים אל-בלעם בן-בעור פתור אשר על-הנהר ארץ בני-עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא מצרים הנה כמה את-עין הארץ והוא ישב מפלי: ועתה לכה-נא ארה לי את-העם הזה פי-עצום הוא מפני אולי אוכל נפת-בו ואגרשנו מן-הארץ כי ידעתי את אשר-תברך מברך ואשר תאר יאר: וילכו זקני מאב וזקני מדן וקסמים בידם ויבאו אל-בלעם וידברו אליו דברי בלק: ישראל ויאמר אליהם לינו מה הלילה והשכתי אתכם דבר באשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי-מאב קס-בלעם: ויבא אלהים אל-בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך: ויאמר בלעם אל-האלהים בלק בן-צפור מלך מאב שלח אלי: הנה העם היצא מצרים וכנס את-עין הארץ

בגדי במים ורחץ בשור במים וממא עד-הערב: ואמר איש מהור את צמר הפרה והניח מהוץ לפחנה במקום מהור והיתה לעדת בני-ישראל למשפחה למי נדה הסאת הוא: ישראל וכנס האם את-אפר הפרה את-בגדיו וממא עד-הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: והנע נמת לכל-נפש אדם וממא שבעת ימים: הוא יתחמא-בו ביום השלישי וביום השביעי יסתר ואם-לא יתחמא ביום השלישי וביום השביעי לא יסתר: בל-הנע נמת בנפש האדם אשר-מות ולא יתחמא את-משכן יהוה ממא ונכרתה הנפש הווא מן-ישראל כי מי נדה לא-זרק עליו ממא יהיה עוד סמאתו בו: ואת התורה אדם פי-ימות באהל כל תמא אל-האורל וכל-אשר צאורל יממא שבעת ימים: וכל פלי פתוח אשר אין-צמיד פתיל עליו סמא הוא: וכל אשר-יע על-פני השדה פתלל-חרב או נמת או-בעצם אדם או בקבר יממא שבעת ימים: ולקחו לסמא מעפר שרפת החמאת ונתן עליו מים חיים אל-פלי

שאו את ראשי כל עדת בני ישראל
 מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבתם
 כל יצא צבא ישראל : וידבר משוח
 (אלעזר הכהן אתם בערבת מואב על
 ידן ירחו לאמר : מבן עשרים שנה
 ומעלה באשר צוה יהוה את משה
 ובני ישראל היצאים מארץ מצרים .

סדר פינחס

וידבר משה אל ראשי המטות
 לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה
 יהוה : איש פי ידו נדר ליהוה או
 השבע שבעה לאמר אשר על נפשו לא
 יחל דברו בכל יצא כפיו יעשה :
 ואשה פי תדור נדר ליהוה ואסרת
 אפר בבית אביה בנעריה : ושמע
 אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה
 על נפשה והחריש לה אביה וקמו כל
 נדריה וכל אפר אשר אסרה על
 נפשה יקום : ואם הניא אביה אתה
 ביום שמעו כל נדריה ואסריה אשר
 אסרה על נפשה לא יקום ויהוה
 יסלח לה כי הניא אביה אתה : ואם
 תיו תהיה לאיש ונדריה עליה או
 מכמא שפתיה אשר אסרה על נפשה :
 ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה
 וקמו נדריה ואסרה אשר אסרה על
 נפשה יקמו : ואם ביום שמעו

צוה לכה קבה לי אתו אוכל
 להדם בו וגרשתיו : ויאמר אלהים
 אל בלעם לא תלך עמהם לא תאר
 אהיה עמם כי ברוד הוא :

סדר פינחס

וידבר יהוה אל משה לאמר :
 פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן
 השגיב את חמתו מעל בני ישראל
 בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי
 את בני ישראל בקנאתי : לכן אמר
 הנני נתן לו את בריתי שלום :
 לוי והיתה לו ולזרעו אחריו ברית
 ברית עולם תחת אשר קנא לאלהיו
 ויבסר על בני ישראל : תם איש
 ישראל הפכה אישר הבה אחי
 המדינית ומרי בן סלוא נשיא בית
 אב לשבעני : ושם האשה הפכה
 המדינית כזבי בת צור ראש אמות
 בית אב במדון הוא : ישראל וידבר
 יהוה אל משה לאמר : צור ארץ
 המדינים והביתם אתם : כי צררים
 הם לכם בנכליהם אשר נבלו לכם
 על דבר פגור ועל דבר כזבי בת
 נשיא מדון אתם המפנת ביום
 נבונה על דבר פגור : ויהי אחרי
 המפנה : ויאמר יהוה אל משה ואל
 עליו בן אהרן הכהן לאמר :

למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם
 למצואיהם : ויסעו ממצרים בחדש
 הראשון בחמשה עשר יום לחדש
 הראשון מפתחת הפסח יצאו בני
 ישראל ביד רם לעיני כל מצרים :
 לוי ומצרים מקברים את אשר הפח
 יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה
 יהוה שפטים : ויסעו בני ישראל
 מרעמסס ויחנו בספת : ויסעו מספת
 ויחנו באתם אשר בקצה המדבר :
 ישראל ויסעו מאתם וישב על פי
 החירה אשר על פני בעל צפון
 ויחנו לפני מנהל : ויסעו מפני החירה
 ויעברו בתוך הים המדברה וילכו
 דרך שלשת ימים במדבר ארם ויחנו
 בסרה : ויסעו ספרה ויסו אילמה
 ובאילם שתיים עשרה עינת מים
 ושבעים תמר : ויחנו שם : ויסעו
 מאילם ויחנו על ים סוף :

סדר דברים

אלה הדברים אשר דבר משה אל
 כל ישראל בעבר הירדן במדבר
 בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל
 ולפני וחציה ודי חב : אחד עשר יום
 מחרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע :
 ויהי בארבעים יום בעשתי עשר
 חמש באחד לחדש דבר משה אל

אִישָׁה יָנִיא אֹתָהּ וְהָפֵר אֶת־נִדְרָהּ
 אֲשֶׁר עָלֶיהָ וְאֵת מִבְּמֵא פִתְיָהּ אֲשֶׁר
 אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ וַיהוָה יִסְלַח־לָהּ :
 לֹא וְנָדָה אֶל־מִנְהָ וְנִרְוָהּ כֹּל אֲשֶׁר־
 הִטָּה עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם עֲלֶיהָ : וְאִם־
 בֵּית אִישָׁה נִדְרָה אוֹ־אָסְרָה אֲסַר עַל־
 נַפְשָׁהּ בְּשִׁבְעָה : וְשָׁמַע אִישָׁה וְהִחֲרַשׁ
 לָהּ לֹא הִנְיָא אֹתָהּ וְקָמוּ כָל־
 נְדָרֶיהָ וְלֹא־אֲסַר אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־
 נַפְשָׁהּ יָקוּם : וְאִם־הָפֵר יָפֵר אֹתָם
 אִשָּׁה בְּיוֹם שָׁמְעוּ כֹל־מִצְוַת שִׁפְתֶיהָ
 לְנִדְרֶיהָ וְלֹא־אֲסַר נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם אִישָׁה
 חֲפָרָס וַיהוָה יִסְלַח־לָהּ : יִשְׂרָאֵל כֹּל־
 נָדָה וְכֹל־שִׁבְעָת אֲסַר לַעֲנַת נַפְשׁ אִישָׁה
 יָקוּמוּ וְאִישָׁה יִפְרֹנוּ : וְאִם־הִחֲרַשׁ
 יִחְרִישׁ לָהּ אִישָׁה מִיוֹם אֶל־יוֹם
 וְהָקִים אֹתָהּ כֹּל־נְדָרֶיהָ אוֹ אֶת־כָּל־
 אָסְרָהּ אֲשֶׁר עָלֶיהָ חֲקִים אֹתָם כִּי־
 הִחֲרַשׁ לֹא בְּיוֹם שָׁמְעוּ : וְאִם־הָפֵר
 יָפֵר אֹתָם אַחֲרַי שָׁמְעוּ וְנִשְׂא אֶרֶץ
 עֲזָנָה : אֵלֶּה חֲקֵי מֵ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֶת־מֹשֶׁה בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בֵּין־אָב
 לְבֵתוֹ בְּנִעְרֶיהָ בֵּית אָבִית :

סדר מסעי

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו
 מארץ מצרים לצבאתם בירמיהו
 ואהרן : וכתב משה את־מוצאיהם

דברים ואתה

כי ישראל ככל אשר צוה יהוה
 ואלו אלהם : לוי אחי הפתו את
 פתן כלל האמרי אשר ישב בחשבון
 ואת עוז כלל הבשן אשר ישב
 בעשתרת באדרעי : בעבר הירדן
 בארץ מואב הואיל משה באר את
 התורה הזאת לאמר : יהוה אלהינו
 דבר אלינו בחרג לאמר רב לכם
 שבת בחר הזה : פנו יסעו לכם
 יבאו דר האמרי ואל כל שכניו
 בערבה בחר ובשפלה ובנגב ובחוף
 הים ארץ הפגניני והלבנון עד
 הנהר הגדל נהרפרת : ישראל ראה
 נתתי לפניכם את הארץ באו
 ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה
 לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב
 לתת להם ולזרעם אחריהם : ואמר
 אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל
 לבדי שאת אתכם : יהוה אלהיכם
 הרבה אתכם והנכם היום פכוכי
 השמים לרב : יהוה אלהי אבותכם
 יסר עליכם ככם אלף פעמים ויברך
 אתכם כאשר דבר לכם :

סדר ואתחנן

ואתחנן אל יהוה בעת ההוא
 לאמר : אדני יהוה אתה החלוצה
 לתראות את עבדך את גדלך ואת

ידך החזקה אשר מיאל בשמים
 ובארץ אשר יעשה כמעשיך
 ובגבורתך : אעבידה נא ואראה
 את הארץ הטובה אשר בעבר
 הירדן הנהר הטוב הזה והלבנון :
 לוי ויתעבר יהוה בלמעכם ולא שמע
 אלי ויאמר יהוה אלי רב לך אל
 תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה :
 עלי ראש הפסגה ושא עיניך ימח
 וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בניניך
 כי לא תעבר את הירדן הזה :
 וצו את יהושע ואת חזקיהו ואמרו
 כי הוא יעבר לפני העם הזה והיו
 נחיל אותם את הארץ אשר תראה :
 וישב בניא מול בית פעור : פ ועתה
 ישראל שמע אל החקים ואל
 המישפטים אשר אנכי מלמד אתכם
 לעשות למען תחיו וכאתם וירשתם
 את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם
 נתן לכם : לא תסעו על הדבר אשר
 אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו מפני
 לשמר את מצות יהוה אלהיכם
 אשר אנכי מצוה אתכם : עיניכם
 הראות את אשר עשה יהוה בבעל
 פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי
 בעל פעור השמידו יהוה אלהיך
 מקרוב : ואתם הדבקים ביהוה

ואתחנן עקב

ידעת לא ישימם לך יתננס בכל
 שנאיה : ואכלת את כל העמים
 אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחוס
 עינך עליהם ולא תעטר את
 אלהיהם כי טקש הוא לך : ס פי
 תאמר בלבבך רבים הגוים האלה
 מפני איכה אוכל להודישם : לא
 תירא מהם זכר תזכר את אשר
 עשה יהוה אלהיך לסרעו ולכל
 ערבים : המפלת גדולת אשר ראו
 עיניך והאתת והמפתים והיד החזקה
 והרע הנבונה אשר הוצאך יהוה
 אלהיך פן יעשה יהוה אלהיך לכל
 העמים אשר אתה ירא מפניהם :
 וגם אתה צרקה ישלח יהוה אלהיך
 כח ער אבר הנשארים והנסתרים
 מפניך : לא תערץ מפניהם כי
 יהוה אלהיך בקרבך אל גדול
 וגורא : לוי וגשל יהוה אלהיך את
 הגוים האל מפניך מעט מעט לא
 תוכל פלתם מהר פן תרבה עליך
 חית השדה : ונתנם יהוה אלהיך
 לפניך והמם מהומה גדולה עד
 השמדם : ונתן מלכיהם בידיך
 והאבדת את שמם מתחת השמים לא
 יתיצב איש בפני עד השמדך אתם :
 פסילי אלהיהם תשרפון באש לא

אלהיהם חיים בלכם היום : ישראל
 ראה יפדתי אתכם חקים ומשפטים
 באשר צנני יהוה אלו לעשות פן
 בקרב הארץ אשר אתם באים שמה
 לרשתה : ושמתם ועשיתם כי הוא
 חכמתכם ובינתכם לעיני העמים
 אשר ישמעון את כל החקים האלה
 ואמרו רק צד חכם ונבון גוי
 הגדול הזה : כי סינני גדול אשר
 לו אלהים קרבים אלו ביהוה אלהינו
 בבקראנו אלו : ואל גוי גדול
 אשר לו חקים ומשפטים צדיקים
 בכל התורה הזאת אשר אנכי נתן
 לפניכם היום :

סדר עקב

והיה עקב תשמעון את השפטים
 האלה ושמתם ועשיתם אתם ושכר
 יהוה אלהיך לך את הברית ואת
 החסד אשר נשבע לאבותיך : וארבה
 וברכה והרבה וברך פרי בטנה
 ופרי אדמתה דגנה ותירשה
 ויצהרך שגור אלפיך ועשתרת צאנך
 על האדמה אשר נשבע לאבותיך
 לתת לך : ברך תהיה מכל
 העמים לא יהיה כה עקר ועקרה
 ויבכה כתך : והסור יהוה מפה כל
 חלי וכל מדוי סערים הרעים אשר

תחמד בסוף וזהב עליהם ולקחת לך
 פן תגוש בו כי תועבת יהוה אלהיך
 הוא : ולא תביא תועבה אל-ביתך
 והיית חרם בסוף שמך ' תשקננו
 ותעב ' תתעבנו בירחם הוא : ש גל
 תפצוה אשר אנכי מצוה היום
 תשמרון לעשות למען תחיו ירכיח
 ונאתם וירשתם את-הארץ אשר

סדר ראה

ראה אנכי נתן לפניכם היום
 ברכה וקללה : את-הברכה אשר
 תשמשו אל-מצות יהוה אלהיכם
 אשר אנכי פציה אתכם היום :
 והקללה אם-לא תשמשו אל-מצות
 יהוה אלהיכם וסרתם מן-הדרך
 אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת
 אחרי אלהים אחרים אשר לא-
 ידעתם : והיה כי יביאך יהוה אלהיך
 אל הארץ אשר אתה בא-שמה
 לרשתה ונתתה את-הברכה על-
 הר גרים ואת-הקללה על-הר עיבל :
 הלא-רפח בעבר הירדן אחרי הרה
 מבוא השמש בארץ הבנעני הישב
 בערבה מול הללל אצל אלוני מרה :
 כי אתם עברים את-הירדן לבא לרשת
 את-הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן
 לכם וירשתם אתה וישבתם-בה :
 לוי ושמרתם לעשות את-גל-החקים
 ואת-המשפטים אשר אני נתן

תשקננו בירחם הוא : ש גל
 תפצוה אשר אנכי מצוה היום
 תשמרון לעשות למען תחיו ירכיח
 ונאתם וירשתם את-הארץ אשר
 נשבע יהוה לאבותיכם : וזכרת את
 על הדרך אשר הוליכה יהוה אלהיך
 זה ארבעים שנה במדבר למען ענתה
 דנסתה לדעת את-אשר בלבבך
 ותשמו מצותיו אם-לא :
 ויענה וירבה ויאכלה את-הפן
 אשר לא-ידעת ולא ידען אתיך
 למען תודיע כי לא על חלום לבדו
 יחיה האדם כי על-פל מוצא סר-
 יהוה יחיה האדם : ישראל ש-לתיך
 לא בלתי מעליך ותלך לא בצקה
 זה ארבעים שנה : וידעת עם-לבבך כי
 באשר יסר איש את-בנו יהוה
 אלהיך מוסרך : ושמרת את-מצות
 יהוה אלהיך ללכת בדרך וליראת
 אתו : כי יהוה אלהיך כביאך אל
 ארץ פורה ארץ עמל מים עינת
 ותחלת יצאים בפקעה ובחר : ארץ
 חסה וסעודה ונפו ותאנה ורפון

וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם
 מנחיל אתכם והניח לכם מקל
 איביכם יסביב וישבתם בטח :
 סדר שפטים

שפטים ושטרות התן לך בכל
 שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך
 לשבטיך ושפטי את העם משפט
 צדק : לא תטה משפט לא תביר
 פנים ולא תקח שחד כי השחד עור
 עיני תבטים ויסוף דברי צדיקים :
 צדק צדק תרדף לשון תחיה וירשת
 את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן
 לך : ס' מ' לא תסע לך אשרה כל עץ
 אצל מזבח יהוה אלהיך אשר העשוד
 לך : ולא תקום לך מצבה אשר שגא
 יהוה אלהיך : ס' לא תזבח ליהוה
 אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום
 כל דבר תני תועבה יהוה אלהיך
 הוא : פ' י' יצא בסדנה באת
 שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך
 איש ואישה אשר יעשה את הרע
 בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו :
 וילך ועבר אלהים אהרים וישתחו
 להם ולשמש' או לירח או לכל צבא
 השמים אשר לא צדתי : והגד לך
 ושמת ודשת תיסב והנה אמת נכון
 דעני נעשתה תעובת הואת

לפניכם חיים : אלה החקים
 והמשפטים אשר תשמרון לעשות
 בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבותיך
 לך לרשתה כל הימים אשר אתם
 חיים על הארץ : אבד האבדון את
 כל המקומות אשר עבדו עמ הגוים
 אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם
 על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת
 כל עץ רענן : ונתתם את מזבחתם
 ושבדתם את מצבתם ואשריהם
 תשרפן באש וסילי אלהיהם
 תגדעו ואבדתם את שמם מן המקום
 תהיא : לא תעשון בן יהוה אלהיכם :
 כי אס אל המקום אשר יבחר יהוה
 אלהיכם מכל שבטיכם לשום את שמו
 שם לשכנו תדרשו ובאת שמה :
 ישראל והבאתם שבת עלתיכם
 וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת
 ידכם וגדריכם וגדנתיכם וכבדת
 בקרכם וצאנכם : ואכלתם שם לפני
 יהוה אלהיכם וישמחתם בכל
 משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכה
 יהוה אלהיך : לא תעשון ככל אשר
 אנהנו עשים פה היום איש בלתי אשר
 צעניו : כי לא יבאתם ערערת אל
 הפגועת ואל הנחלה אשר יהוה
 אלהיך נתן לך וכתום את הימים

סדר תצא

יתצא לשלחה על איברך אנה
 יהוה אלהיך בידך ושכית ימיו :
 וראית נשכית אשת יסוד תלמי
 וחשבת בה ולקחת לה לאשה :
 והבאתה אל תוך ביתך ונלחה את
 ראשה ועשתה ארד צפרנית :
 ותקחה את שכלת שביה מעליה
 וישבה בליתך ובכתה את אביה ואת
 אמה יחמי ימיאור בן מבוא אליה
 ובכלתה תחזקת לה לאשה : ותח
 אסלא הפצת בה ושלחתה לעמש
 ומכר לאתמכתה במקף לאתתעבו
 באתת אשר עניתה : פ לוי קי
 תת' ל' לאיש שתי נשים האחת
 אתובה והאחת שנואה וילדלו
 בנים האתובה תשנאה ותיה תבן
 תכבד לשנאה : ותיה ביום הנחילו
 את בניו את אשר יתה לו לא יוכל
 לכפר את בן האתובה על שני בן
 השנאה תכבד : כי את הכבד בן
 השנאה יכיר לתת לו פי שנים בכל
 אשר יפצא לו כי ידע ראשית אלו
 לו סעסם הפלח : פ ישראל קי
 יתח לאיש בן מורד ומורה אינו
 שפע בקול אביו ובקול אמו וישח
 ארצו ולא ישכע אליהם : תמש כ

ישראל : תחזקת את האיש תעא
 או את האשה תהוא אשר עשו את
 תכר תת הוה אל שערך את האיש
 או את האשה וקחתם באבנים ומתו :
 על פי שנים עדים או שלשה עדים
 יסת הפת לא יסת על פי ארד :
 יתעדים תתחזבו בראשנה לחסיתו
 וד על האש באחרונה ובשנת תרע
 מקרבדום כי יפלא סעף דבר לשעם
 בן ימים הם בין צדן לרו ובין נגע
 לעג דברי רטח בשערה וקמת
 ועלית אלהקים אשר יכזר יהוה
 אלהך בו : ובאת אלהטעים
 הללים ואלהשעם אשר יתח בימים
 ימים ותדעת והגיד לך את דבר
 השעם : תעשית על פי הדבר אשר
 יצוה לך מן הדיקום תהוא אשר
 יכזר יתח השמרת לעשות בכל
 אשר ירדך : ישראל על פי תמורה
 אשר ירדך ושל דעשעם אשר יאמרו
 לך תעשה לא תסור מן דדבר אשר
 יצוה לך ימך ושעאל : ותאיש
 אשר תעשה כדוק לכלתי שש אל
 תטע תסור לשנת שם את יתה
 על דעה או אל השעם וסת האיש
 תהוא ובערת תת מישעאל וכל דעם
 יתעו יתעו ולא יתדק עז : פ

ספרים ביד חסדו ובעל נפשו
 ונכרא נול וכאחות ובמסות :
 ויבאנו אלירקום הור יתן לט
 אתהארז הואת ארז ונת חלב ודבש
 תלח רנה תבאתי את דאשית פני
 האדמה אשר נתת לי יהוה ותחיה
 לפני יהוה אלחיק ותשתחוו לטני
 יהוה אלחיק : ותשחת בכל רגל
 אשר נתן לך יהוה אלחיק ולבית
 אתה ותלוי ודג אשר בקרבו :
 ישראל כי תלח לעשר את כל
 מעשר תבואתך בשנת השלישית
 תעשר ותתנה לטני לך ליתום
 ולא אלמנה ואכלו בשעריך ושבחו :
 ואמרת לפני יהוה אלחיק בנתי
 תעדים סוד בניתי ונב נתתי לטני
 ולך לתום האלמנה בכל מעריך
 אשר צייתני לא יבטחי סמך וק
 ולא שכחתי : לא יאכלתי כגלי
 סמך ולא יבעתי סמך נקמא ולך
 נתתי סמך לבת סמתי בקול יהוה
 אלחיק עשיתי ככל אשר צייתני :
 חשקיה סמך קרני סוד חשקיה
 וקרני אתי וקרני אתי :
 ואת הארץ אשר נתת לי
 באשר נשחתי לעיניך ונתת לי
 חלב ודבש :

עירי ואני חזינא אתי אל יקני
 עירי ואל אשר מקמו : ואמרו אל
 יקני עירי בננו זה סודר וזרה אינו
 שמע בקלנו וזלל וסכא : ותמוז כל
 אנשי עירו באבנים וסת ובערת הרז
 קרבה וכל ישראל ישמעו ויחש : פ
 סדר תבוא

יהוה ברתבוא אל הארץ אשר
 יתנה אלחיק נתן לך נחיה וירשתה
 וישבת בה : ולקחת מראשית וכל
 פרי האדמה אשר תביא מארצה
 אשר יהוה אלחיק נתן לך ושמת בפנא
 והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה
 אלחיק לשבן שבו שם : ובאת אל
 וזבחן אשר יהיה בימים ההם ואמרת
 עליי תגדתי תיום ליהוה אלחיק כי
 כאתי אל הארץ אשר נשבע יהוה
 לאבותינו לתת לנו : לך ולקח הנון
 זמנא מידה ודגיתו לפני כובת יהוה
 אלחיק : וענית ואמרת לפני יהוה
 על חיק ארמי אבד אבי ויחד סודיקת
 יגד שח בסתי מעם והיה ימים לנו
 גדול עצים ורב : וידעו אתני הפזרים
 ויענו ותנו עליי עמדה קשת :
 מצעק אליהוה אלחיק אסתי וישבע
 יהוה את סלני ודא את חניק ואת
 קלני ואת לחצני : וידעו יהוה

נצבים נצבים

ואתם נצבים היום כלכם לפני
 יהוה אלהיכם ראשיתם שבביתכם
 ונצבים ושמעוכם כל איש ישראל :
 ונצבים ושמעוכם ונצבו אשר בקרב
 יהוה סומב עזיך עד שאב סימיה :
 ונצבו בבית יהוה אלהיה ובלתו
 אשר יהוה אלהיה ברת עפה
 ויום : לוי למען תקים אתך היום
 לוי לם ותא יהודה לך לאלהים
 באשר דבר לך ובאשר נשבע
 לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב :
 וא אתכם לבדכם אנכי כרת
 את דבריה הזאת ואת האלה הזאת :
 עי את אשר ישנו מה עפנו למד
 היום לסי יהוה אלהיו ואת אשר
 עתנו מה עפנו היום : ישראל כר
 אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ
 מצרים ואת אשר עברנו בקרב
 תמים איש עברתם : ותראו את
 העציהם ואת נליתם עז ואבן
 כסף וזהב אשר עפדם : פניש בכם
 איש או אישה או משפחה או שבם
 אשר לבנו מנה היום מעם יהוה
 אלהינו ללכת לעבוד את אלהי
 תמים הם פניש בכם שרש
 עת ראש ולעז : ויהי נשמעו

את דברי האלה הזאת ותחפזו
 בלבבו לאמר שלום יהיה לנו כי
 בשרות לפני אלה למען ספות הכרת
 אתה צמאה : לא יאבה יהוה
 סלח לנו כי אז יעשן אפי יהוה
 וכנאתו באיש תלוא ורכסו בו כל
 האלה התובנה בפסר הוה ויהוה
 יהוה את שמו מתחת השמים :
 והבדילו יהוה לענה סכל שכס
 ישראל ככל אלות תברית התוכות
 בספר התורה הוה : ואמר יהוה
 האתרוץ בניכם אשר יקום מאחריכם
 והנברי אשר יבא מארץ חווקה וראש
 את סבות הארץ תהוה ואת תחלת
 אשר חלה יהוה בה : נפרות
 ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע ולא
 תצמח ולא יעלה בה כל עשב
 כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצבויים
 אשר הפך יהוה באפס ובחמתו : ואמר
 כל הגוים עלמה עשה יהוה בה
 לארץ הזאת מה חרי האף הגדול
 הוה : ואמרנו על אשר עזבו את
 ברית יהוה אלהי אבתם אשר ברת
 עמם בהוציאו אתם ס ארץ מצרים :
 וילכו ועבדו אלהים אתרים ויהי תחזו
 להם אלהים אשר לא ידעום ולא
 תלק להם : ויהי אפי יהוה בארץ

היהו להביא עליה את כל הקללה
 הכתובה בספר הזה : ויתעם יהוה
 מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף
 גדול וישלכם אל ארץ אחרת ביום
 הזה : הנספרת ליהוה אלהינו והנגלת
 לנו ולבנינו עד עולם לעשות את
 כל דברי התורה הזאת :

ויקח משה וידבר את הדברים
 האלה אל כל ישראל : ויאמר אלהם
 כן מאה ועשרים שנה אנכי היס
 לא אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה
 אפך אלי לא תעבר את הירדן הזה :
 יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא
 ישמיד את הגוים האלה מלפניך
 וירשתם יהושע הוא עבר לפניך
 באשר דבר יהוה : לוי ועשה יהוה
 להם כאשר עשה למיחון ולעוג מלכי
 האמרי ולארצם אשר השמיד אתם :
 ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם
 ככל המצוה אשר צויתי אתכם :
 חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו
 מפניהם כי יהוה אלהיך הוא
 ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך : ס
 ישראל ויקרא משה ליהושע ויאמר
 מליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ
 כי אשה קבוא את העם הזה אל

הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם
 לתת להם ואתה תנחילנה אותם
 ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יח
 עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא
 ולא תתת : ויכתב משה את
 התורה הזאת ויתנה אל התנאים
 בני לוי הנשאים את ארון ברית
 יהוה ואל כל זקני ישראל : ויצו
 משה אותם לאמר מקץ שבע שנים
 במעד שנת השמטה בחג הסכות :
 בבוא כל ישראל לראות את פני
 יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא
 את התורה הזאת נגד כל ישראל
 באזניהם : הקהל את העם האנשים
 והנשים והספר וגרה אשר בשעריך
 למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו
 את יהוה אלהיכם ושמרו לעשות
 את כל דברי התורה הזאת :
 ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו
 ליראה את יהוה אלהיכם בלתימים
 אשר אתם חיים על הארמה אשר
 צויתם עברים את הירדן שמה לרשתה :

סדר האזינו

האזינו השמים ואדברה ותשמע
 הארץ אמרי פי : יערך בפסוק לקחי
 תול בפל אמרתי בשעירם עלי
 רשא וקרביקים עלי עשב : כי שם

סדר וילך
 ויקח משה וידבר את הדברים
 האלה אל כל ישראל : ויאמר אלהם
 כן מאה ועשרים שנה אנכי היס
 לא אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה
 אפך אלי לא תעבר את הירדן הזה :
 יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא
 ישמיד את הגוים האלה מלפניך
 וירשתם יהושע הוא עבר לפניך
 באשר דבר יהוה : לוי ועשה יהוה
 להם כאשר עשה למיחון ולעוג מלכי
 האמרי ולארצם אשר השמיד אתם :
 ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם
 ככל המצוה אשר צויתי אתכם :
 חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו
 מפניהם כי יהוה אלהיך הוא
 ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך : ס
 ישראל ויקרא משה ליהושע ויאמר
 מליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ
 כי אשה קבוא את העם הזה אל

יהוה אלהינו נד יללנו: לי
 חצור חסום פעלו כי כל-דרךיו
 מסתם אל אמונה אין על צדיק
 וישר הוא: שתה לולא בניו מוטם
 דור עקש ופתלתל: ה ליהוה גמלו-
 זאת עם נבל ולא חכם תלויה-
 אביה קנה הוא עשה ויכנה: ישראל
 וכר ימות עולם בניו שנות דר-ודר
 שאל אביה ויגדה וקניה ויאמר-
 לה: מתחל עליון גוים בהפרידו
 בני אדם יצב נבלה עמים למספר
 בני ישראל: כי חלק יהוה עמו יעקב
 חבל נחלתו: ימצאוהו בארץ מדבר
 ובתוהו יל ישמן יסכנהו יבונהו
 יצנוה באשון עינו: בגשור יעיר
 קפו על-גולו ירהף יפרש בגפיו
 יתהו יצאוהו על-אברתו: יהוה
 ברך יתנו ואין עמו אל נבר:
 סדר וזאת הברכה

מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבט
 ישראל: יחי ראובן ואלי-ימת ויהי
 מתיו מספר: ס וזאת ליהודה אמר
 שמע יהוה קול יהודה ואל-עמו
 תביאנו ידיו רב לו ועזר יצרו תהיה
 לוי וללוי אמר תמיד ואודיה לאיש
 חסידה אשר נשיתו במספה מריבתי
 על-מי מריבה: האמר לאביו ולאמו
 לא ראיתיו ואת-אחיו לא הכיר ואת-
 בניו לא ידע כי שמו אמרתה ובריתך
 ינצרו: יורו משפחה ליעקב
 ותורתך לישראל ישימו קמורה באשך
 וכליל על-מזבחה: בך יהוה חיל
 ופעל ידו תרצה טחץ מתנים קמו
 ומשנאי קדיקסם: ס לבנימן אמר
 ידי יהוה ישכן לבסח עליו חספה
 עליו כל-היום ובין בתפיו שכן: ס
 ישראל וליוסף אמר מברכת יהוה ארצו
 ממנו שמים משל ומתהום רכצת
 תחת: וממנו תבואת שמש וממנו
 גרש ירחים ומראש הררי-קדש וממנו
 נבעות שלם: וממנו ארץ ומלאה ורצון
 שכני סנה תבואתה לראש יוסף
 ולקדש נדד אחיו: בכור שורו חנד
 לו וקרני חום קרניו בדם עמים יצח
 יצו אפסי-ארץ יחם וקבור
 אמרים והם אלפי קנעות: ס

תחת הברכה אשר בך משה איש
 האלהים אתיבני ישראל לפני מותו:
 ראם יהוה כפיני בא תרח משעיר
 למו היסין סוד פאק ואתה מרבבת
 סרש סיסנו אש דת למו: אף חבב
 עלים בקדשיו ברה והם תבו לרגלה
 יוא סבבותיה: תורה צוה לנו משה
 סדשה סחלת יעקב: וידו בלשרת

סימן לקריאת חול המועד פסח

פ"ך • תורא • קדש • בכסא • פסל • במדברא • שלח • בוכרא •
 חנו כשחל יום א' של פסח בשנת או בלחד בשנת או בג' בשנת :
 ואם חל פסח בחמישי בשנת מהספין סדר הקדושות על דרך זס •
 משך • תורא • פסל • קדש • בכסא • במדברא • שלח • בוכרא •
 לעולם בשנת חוס"ט פסח קורין ראה אתה אימד אלי כו' פסל לך עו'
 על בחלב אמו • למספור וחקרבתם :

ליום ראשון דחול המועד פסח

<p> וידבר יהוה אלי--משה לאמר : קדש-לי קל-בכור פסח בלרחם בני- יש-אל באדם ובבהמה לי תא : לאמר נשח אל-תעם וזכור אתהיום הוזה אשר יצאתם מצרים מבית עבדים כי בחוק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ : היום אתם יצאים בחודש האביב : לוי היתה קרי-ביאה יהוה אל-ארץ הפנעני והתתי וראתי והתתי והיבנתי אשר נשבע לעבדתיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש תקבדת את-העבדה הזאת בחודש הזה : שבעת ימים תאכל מצת וביום התקיעי חג ליהוה : מצות ית-שבעת הימים ולא-יראה לך חמץ ולא-יראה לך שאר בכל- זבלה : והקדשת לבנה פיוס ההוא לאמר עבדור וח עשה יהוה לי בצאתי מצרים : ויהי לך לאות על-ידך ויבין בני עיניך לפע תתיה תורת </p>	<p> יהוה בפניך כי ביד חזקה הוצאת יהוה מצרים : ושירת את-החקה הזאת למועדה מימים ימימה : ישראל ויהי כן-יבאה יהוה אל-- ארץ הפנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך : והעברת כל-פסד-רחם ליהוה וכל-פסד' שגור בהמה אשר ידעה לך הזכרים ליהוה : וכל-פסד חסד תפדה בשנה האם-לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניה תפדה : והיה כן-ישאף בנה מחר לאמר מה-זאת ואמרת אליו בחוק יד הוציאנו יהוה מצרים מבית עבדים : וחו כד-הקשה פרעה לשלחו וחרג יהוה כל-בכור בארץ מצרם מבכור אדם ועד-בכור בהמה אל-כף א' זבח ליהוה כל-פסד רחם חסד-ים וכל-בכור בני אפדה : ויהי לאות על-ידכה ולמוספת בין עיניך כי בחוק יד הוציאנו יהוה מצרים : </p>
--	--

לרביעי

פסח כ"ח

והקרבנות אשר עלה ליהוה קריש
 פניבקר שנים ואיל אחד ושבעה
 כבשים בני שנה תסכים יחיו לכם
 וקנחתם סלת בלילה בשמן שלשה
 עשרונים לפי ושני עשרונים לאיל
 מעשו: עשרון עשרון מעשה לבבש
 האחד לשבעת הכבשים: ושעיר
 חסאת אחד לכפר עליכם: סלבר
 עלת ה' אשד לעלת התמיד מעשו
 את-אלה: באלוח מעשו ליום שבעת
 ימים לחם אשה ריח-ניחה ליהוה
 : עלות התמיד ועשר תבוא:
 ויום השביעי מסרא-קריש יהיה לכם
 כל-מלאכת עבודה לא תעשו:

ליום שני

שבת כ"ט

אם-בסמי תלוח את-עמי את-
 תני עמך לא-תהיה לו פסחה לא-
 תטיסון עליו נשך: אס-תבל תחבל
 עלמת רעה עד-בא השמש משיבנו
 לו: כי הוא כמותה לבדו הוא
 יסלדו לעו פסה ישב ויהיה כי-
 תעק אלו השעתי ברחוק אני:
 כי אלהים לא תקלל וגושיא בעשה
 : תגר: בלאה דמעה לא תאמר
 אור בנה תמן לי: בן-תעשה יהיה
 וישיב דעמי ימים יהיה עמא

ביום השמיני תתנול: ותנשי
 קריש תהיו לי ובשר בשדה סרעו
 לא רואלו לכלב השלכת אתו: לא
 רשא שמע שוא אליהשת ידך עמי
 רשע לחית עד חסס: לא-תחיה אחר
 רבים לרע ולא-תענה על-רכ לגו
 אחרי רבים לרע: ואל לא תהיה
 בריכו: כי תפגע שור איבה או חמור
 תעז השג תשיבנו לו: כי-תראה
 המוד שואה רכז תחת משאו וחדלת
 מעוב לו עוב מעוב עמו: ישראל לא
 תפח קשטם אבינה בריכו: סדער
 שקר תרחק וגמי וצדיק אלתת
 כי לא-אצדיק רשע: ושחד לא תקח
 כי השחד יער סקחים ויסלף רגרי
 צדיקים: תר לא תלחץ ואתם
 ידעתם את-נפש נגר בירגים היחם
 בארץ סגרים: רשע שנים תורע את-
 ארצה ואספת את-הבוואתהנות-ש-ע
 תשכסנת וגמשתות ואכלו אביני עמו
 ויתרם תאכל חית השדה בן-תעשה
 לכרמך לחיה: ששת ימים תעשה
 מע שיש וביום השביעי תשבת ליש
 ינת שורך וסרף ונמש בן-אמור
 ותור: ובכל אשר-אמרתי אליכם
 תשמדו ושב אליהם אחרים לא תגו
 לא יסע על-עמי: עלה קלים

קריאה לחלל המועד פסח

כ

עמו שם ויקרא בשם יהוה : וי עבר
יהוה : על פני ויקרא יהוה : יהוה
אל רהום ותנין ארץ אפים ורכיבסד
ואמת : נצר חסד לאיפים נשא עון
ופשע וחטאה ונקמה לא ינקח פקד
עון אבות על בנים ועל פני כלים
על שלשים ועלדבעים : וימחר משח
ויקד ארצה וישתחו : ויאמר אסנא
מצאתי תק בעיניך ארני לך נגא
ארני בקרבני כי עסקשה ערף ויא
ו סלת לעונני ולחטאתני ונחלתני :
ויאמר הנה אנכי ברית ברית נגד כל
עמך אעשה נפלאות אשר לא יזכרא
בכל הארץ ובכל הנזים וראה כל
רעם אשר אתה בקרב את מעשה
יהוה כי יזכרא ויא אשר אני עשך
עמך : שמו לך אח אשר אנכי מצוה
היום הנני גרש לפניך את
האמרי והבנעני והחתי והפזלי והישי
והיטטי : השמר לך פון תכרת ברית
ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פון
יהיה למוקש בקרבך : כי ארד
מזבחתם תמצון ואת מצבתם תשבדון
ואת אשריו תכרדון : כי לא תשתחו
לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא
והא : פון תכרת ברית ליושב הארץ
וננו אתרי אלהיהם ונבתי לאלהיהם

לי בשנת : אתה העצות תשמ
שבעת ימים תאכל מצות באשר
צויתך למועד חמש תלכיב ציטו
יצאת מצרים ולא יראו פני רימס :
וחו הקציר בבדו כשליף אשר תרע
בשדה ותג האסף בצאת השנה
באסף את מעשיו מן השדה : שלש
פעמים בשנת דארך בלזכורה אל
אני האון ויהוה : לא תזבח על המז
בם זבחי ולא ילק חלב תני עד
בקר : ראשית בטור אדמתך תביא
בית יהוה אלהיך לא תבשל יד
בחלב אפו : לרביעי (הקרבתם)

ליום שלישי

פמות לד
ויאמר יהוה אל משה בכל לך
שני לוח אבנים בראשנים וכתבתי
על הלוח את הדברים אשר היו על
הלוח הראשנים אשר שברת : והיה
נכון לבקר ועלית כ בקר אלהיך
שיני ונצבת לי שם על ראש חרר :
ואיש לא יעלה עמך ונמאיש אל ירא
בכל החר נם הצאן והבקר אל ירעו
אל ל החר והוא : לי ויסל שני
לוח אבנים בראשנים ישבם משח
ב בקר ועל אלהי שלי באשר את
יהוה צאנו ויקח בידו שני לוח
אבנים . וירד יהוה בענן ויתצב

ען הנני רייח רבתי

קריאה לחול המועד פסח

ליום רביעי

וקרא לך ואכלת מצבתו : ולסחת
 מבנתיו לבנייה ותי כנתיו אורי
 גמלתו ותזנו אורי בנייה אורי
 גמלתו : ויהי כפנתו לא תעשה
 לך : ישראל אתה המצורת תעמר
 שבת ימים תאכל מצות אשר צויתך
 למועד חמש האכיל כי קודש האכיל
 יצאת מצרים : כל אשר רחם לי
 וכל ספקי תזכר פסח שור ושה :
 אשר חסוד המרה כשה ואם לא
 המרה תרפתו כל בכור בנייה תקדד
 ולא ירא שני רחם : ששת ימים
 תעבד וביום השביעי תשבת בודיש
 ובקצור תשבת : ותג שבת תעשה
 לך בנייה קציר תמים ותג האסיף
 קצרת השנה : שלש פסחים בשנה
 יראת בלזכורה את בני האון יהיה
 אלהי ישראל : בראורש גרם ספנייה
 ידחבתי את נבלה ולא יחמד איש
 את ארצה בנייה לראור את
 בני יהיה אלהיה שלש פסחים בשנה :
 לא תשמש על חמץ חסד ובתי ולא
 יליו לבקר ובה תהפסח : ראשית
 בטוב אדמתך תביא גרם יהיה
 עליה לא תבשל גרם בולב אפי :
 רביעי (והקרתם)

במדבר פ
 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני
 בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים
 בחודש תראשון לאמר : ויעשו בני
 ישראל את הפסח במועדו : בארבעה
 עשר יום בחודש הזה בין הערבים
 תעשו אתו במועד בכל חקתיו וכל
 משפטיו תעשו אתו : וידבר משה
 אל בני ישראל לעשות הפסח : ויעשו
 את הפסח בראשון בארבעה עשר
 יום לחודש בין הערבים במדבר סיני
 ככל אשר צוה יהוה את משה בן
 עשר בני ישראל : לוי ויהי אנשים
 אשר היו סמאים לגמל אדם ולא
 יכלו לעשות הפסח ביום תמי יקדו
 לפני משה ולפני אהרן ביום ותוא :
 ויאמר האנשים ההם אל
 אנוהו סמאים לגמל אדם לפי גרם
 לבלתי הקריב את קרבנו יהוה כשעלו
 בתוך בני ישראל : ויאמר אלהם משה
 שמח ואשכחיה מדי עוה יהוה לכם : מ
 ישראל וידבר יהוה אל משה לאמר :
 דבר אל בני ישראל לאמר איש איש
 ביהויה סמא לגמל או בדרך רחוק
 לכם או לדתכם ועשה פסח ליהוה :
 בחודש השני בארבעה עשר יום בין

קריאה לחול המועד פסח

וְעַרְבֵיכֶם יֵעָשׂוּ אִתְּכֶם אֶתְּכֶם עַל מִצְוֹת וּמִדְּוָיִם
 אֶכְלֶהוּ : לֹא יִשְׁאָרוּ כִּפְנוֹ עַד בֶּקֶר
 וְעַצֵּם לֹא יִשְׁבְּרוּ בּוֹ כְּכֹל חֻקַּת הַפֶּסַח
 יֵיבֵנו אִתּוֹ : וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־הוּא מְהוֹר
 וּבְדַבְּרָה לֹא־הִיָּה וְחָדַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח
 וּנְכַרְתֶּה תַּנְשֵׁשׁ הֵהוּא מַעֲפִיָּה גַ' י'
 קָרְבַּן יְהוָה לֹא תִקְרֹב בְּמַעֲדוֹ חֲמָאוּ
 יִשָּׂא הָאִישׁ הַהוּא : וּכְרִינְאוּ אִתְּכֶם
 גַּר וְעֵשָׂה פֶסַח לַיהוָה כַּחֲקַת הַפֶּסַח
 וּכְמִשְׁפַּחְוֹ בְּן יֵעָשֶׂה חֲקַת אֲרִיזוֹ
 יְהִי לְכֶם וּלְגַר וּלְאִתּוֹ הָאֲרִיזָה :
 לְרִבְעִי (וְהִקְרַבְתֶּם)

קריאה לחול המועד של סוכות

בַּיּוֹם הַזֶּה תִּזְכְּרוּ אֶת־יְהוָה מִיּוֹם יֵצֵאתֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
 הַשְּׁלִישִׁי • לְיִשְׂרָאֵל וּבַיּוֹם הַרְבִּיעִי • וּלְרִבְעִי קוֹרִין סְסִיקָא דְיוֹמָא וּבַיּוֹם
 הַשְּׁנִי וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי :

בַּיּוֹם ג' דְּמוֹס'מ קוֹרִין לְכַסֵּן וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי • לְאוּ וּבַיּוֹם הַרְבִּיעִי •
 יִשְׂרָאֵל וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי • וּלְרִבְעִי וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַרְבִּיעִי :

בַּיּוֹם ג' דְּמוֹס'מ קוֹרִין לְכַסֵּן וּבַיּוֹם הַרְבִּיעִי • לְאוּ וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי •
 יִשְׂרָאֵל וּבַיּוֹם הַשְּׁשִׁי • וּלְרִבְעִי וּבַיּוֹם הַרְבִּיעִי וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי :

בַּיּוֹם ד' דְּמוֹס'מ קוֹרִין לְכַסֵּן וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי • לְאוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁשִׁי •
 יִשְׂרָאֵל וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי • וּלְרִבְעִי וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁשִׁי :

בַּיּוֹם ה' דְּמוֹס'מ קוֹרִין לְכַסֵּן וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי • לְאוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁשִׁי •
 יִשְׂרָאֵל וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי • וּלְרִבְעִי קוֹרִין וּבַיּוֹם הַשְּׁשִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי :

וּבַיּוֹם הַשְּׁנִי פְרִים בְּנִי־בֶקֶר שְׁנַיִם לְפָרִים לְאֵילִם וּלְכֹבֵשִׁים בְּמִסְפָּרָם
 עֶשְׂרֵת אֵילִם שְׁנַיִם כֹּבֵשִׁים בְּנִי־שֵׁנָה כְּמִשְׁפַּחְוֹ : וְשִׁעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלֶּבֶד

אַרְבַּעַת עֶשְׂרֵת חֲמִיּוֹם : וּמִנְחָתָם
 וְנֹסְפֵיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וּלְכֹבֵשִׁים

כְּמִשְׁפַּחְוֹ כְּמִשְׁפַּחְוֹ : וְשִׁעִיר עִזִּים אֶחָד
 וְשִׁעִיר חַטָּאת מִלֶּבֶד עֶלְתָּ הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ

וְנֹסְפֵיהֶם : ׀
 וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פְרִים עֶשְׂרֵת עֶשְׂרֵת

אֵילִם שְׁנַיִם כֹּבֵשִׁים בְּנִי־שֵׁנָה אַרְבַּעַת
 חֲמִיּוֹם : מִנְחָתָם וְנֹסְפֵיהֶם לְפָרִים

לְאֵילִם וּלְכֹבֵשִׁים בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפַּחְוֹ
 וְשִׁעִיר עִזִּים אֶחָד חַטָּאת מִלֶּבֶד עֶלְתָּ
 הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנֹסְפֵיהֶם : ׀
 וּבַיּוֹם הַרְבִּיעִי פְרִים עֶשְׂרֵת אֵילִם

קריאה לחל

המועד סוכות

שנים שלוש בני-שנה ארבעה עשר
 תמימים: ומנחתם ונספחם לפרים
 לאילם ולבשרים במספרם כפי'עמם:
 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
 ומנחתה ונספחה: פ

וביום השלישי פרים ששנה אילם
 שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר
 תמימים: ומנחתם ונספחם לפרים
 לאילם ולבשרים במספרם כפי'עמם:

ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
 ומנחתה ונספחה:
 וביום השני פרים שבעה אילם
 שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר
 תמימים: ומנחתם ונספחם לפרים
 לאילם ולבשרים במספרם כפי'עמם:
 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
 ומנחתה ונספחה: פ

קריאה לימי חנוכה

יום ראשון של חנוכה קורין לכהן מן ויהי ביום בלות משה עד לחנוכה
 המזבח • ללוי עד מלאה קטרת • לישראל עד נחשון בן עמינדב • ביום
 שני של חנוכה קורין לכהן ביום השני עד מלאה קטרת • ללוי עד בן
 צווער • לישראל ביום השלישי • וכן כסדר הזה כשאר הימים • ביום
 שלישי קורין ביום השלישי וביום הרביעי • ביום רביעי קורין ביום
 הרביעי וביום החמישי • ביום החמישי קורין ביום החמישי וביום
 הששי • ביום כשני קורין ביום הששי וביום השביעי • ביום השני
 קורין ביום השביעי וביום השמיני • ביום השמיני קורין לכהן ביום
 השמיני עד מלאה קטרת • ללוי עד פדהצור • לישראל ביום התשיעי
 עד כן עשה את המנורה:

כמדבר ד'

יהי ביום בלות משה להקים
 את דבשן ויטטה אתו ויקדש אתו
 ואת בלבליו ואת דבשן ואת כל
 בליו ויטטתם ויקדש אתם: ויקריבו
 נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם
 נשיאי רמפת הם העמרים על-
 נפקים: ויביאו את קרבנם לפני
 יחיה עש-עלה זב ושני עשר בקר

עלה על-שני הנשאים ושור לאחד
 ויקריבו אותם לה' הפשפן: ויאמר
 יהוה אל-משה לאמר: קח מאתם
 והיו לעבד את-עבודת אהל מועד
 ומנחתה אותם אל-הלוים איש כפי
 עבודתו: ויקח משה את-העגלות
 ואת-הבקר ויתן אותם אל-הלוים:
 ואת שתי העגלות ואת ארבעת הבקר

קריאה לימי הנובח

כב

משקלה מורק אחד פסקי שבועים שקל
 בש קל הקדש שניהם מלאים סלח
 בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה
 זבב מלאה קמח: כף אחד בן בקר
 איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה:
 שעיר עזים אחד לחסאת: ולזבח
 השלמים בקר שנים אילם חמשה
 עתרים חמשה כבשים בני שנה
 חמשה זה קרבן נתנאל בן נער: •
 ביום השלישי נשיא לבני ישראל
 אליאב בן חלן: קרבנו קשת גפן
 אחת שלשים ומאה משקלה מורק
 אחד כסף שבועים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלח בלולה בשמן
 למנחה: כף אחת עשרה זבב מלאה
 קמח: כף אחד בן בקר איל אחד
 כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר
 עזים אחד לחסאת: ולזבח השלמים
 בקר שנים אילם חמשה עתרים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
 קרבן אליאב בן חלן: •
 ביום הרביעי נשיא לבני ישראל
 אליאב בן שדיאור: קרבנו קשת
 כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מורק אחד כסף שבועים שקל בשקל
 הקדש שניהם מלאים סלח בלולה
 בשמן למנחה: כף אחת עשרה זה

קרבן לבני גרשון בני עברתם: זאת
 ארבע העגלות ואת שבת הבקר
 ואת לבני מרדי כפי עברתם ביד
 איתמר בן אהרן הכהן: ולבני קהת
 לא נתן כי עברת הקדש עלום בפתח
 ישיא: ויקריבו הנשיאים את הנובח
 הפתח יום הפסקה אתו הקריבו
 הנשיאים את קרבנם לפני המזבח:
 ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד
 ליום נשיא אחד ליום קריב את
 קרבנם לחנפתי המזבח: • לוי יהוי
 הקריב ביום הראשון את קרבנו
 נחשון בן עמינדב למטה יהודה:
 וקרבנו קשת גפן אחת שלשים
 ומאה משקלה מורק אחד כסף שבועים
 שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
 סלח בלולה בשמן למנחה: כף אחת
 עשרה זבב מלאה קמח: ישראל כר
 אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן
 שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחסאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילם
 חמשה עתרים חמשה כבשים בני שנה
 חמשה זה קרבן נחשון
 בן עמינדב: •
 ביום השני הקריב נתנאל בן
 נער נשיא שבט: הקריב את
 קרבנו קשת גפן אחת שלשים ומאה

מלאה קפוח: פר אחד בין בקר איל
 אחד בבש אחד בין שנתו לעלה:
 שעיר עזים אחד לחפאת: ולזבח
 השלמים בקר שנים אילם חמשה
 עתדים חמשה בבשים בני שנה
 חמשה זה קרבן אליצור בין שדיאור: פ
 ביום החמישי נשיא לבני שמעון
 שלמיאל בין צור שדי: קרבנו קערת
 כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
 הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב
 מלאה קסרת: פר אחד בין בקר איל
 אחד בבש אחד בין שנתו לעלה:
 שעיר עזים אחד לחפאת: ולזבח
 השלמים בקר שנים אילם חמשה
 עתדים חמשה בבשים בני שנה חמשה
 זה קרבן אליצור בין שדיאור: פ
 ביום הששי נשיא לבני מנשה
 שלמיאל בין פדה צור: קרבנו קערת
 כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
 הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב
 מלאה קסרת: פר אחד בין בקר איל
 אחד בבש אחד בין שנתו לעלה:
 שעיר עזים אחד לחפאת: ולזבח
 השלמים בקר שנים אילם חמשה
 עתדים חמשה בבשים בני שנה
 חמשה זה קרבן שלמיאל בין פדה צור:

בקר שנים אילם חמשה עתדים
 חמשה בבשים בני שנה חמשה זה
 קרבן אליצור בין שדיאור: פ
 ביום השביעי נשיא לבני אפרים
 אלישמע בין עפירוד: קרבנו קערת
 כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
 הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב
 מלאה קסרת: פר אחד בין בקר איל
 אחד בבש אחד בין שנתו לעלה:
 שעיר עזים אחד לחפאת: ולזבח
 השלמים בקר שנים אילם חמשה
 עתדים חמשה בבשים בני שנה חמשה
 זה קרבן אלישמע בין עפירוד: פ
 ביום השמיני נשיא לבני מנשה
 שלמיאל בין פדה צור: קרבנו קערת
 כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
 הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב
 מלאה קסרת: פר אחד בין בקר איל
 אחד בבש אחד בין שנתו לעלה:
 שעיר עזים אחד לחפאת: ולזבח
 השלמים בקר שנים אילם חמשה
 עתדים חמשה בבשים בני שנה
 חמשה זה קרבן שלמיאל בין פדה צור:

קריאה לימי הנוכה

ב

ביום החשילי נשיא לבני בנין
 צדין בן-דעני : קרבנו קצרת-
 כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל
 הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה : כף אחת עשרה והב
 מלאה קמח : פו אחד בן-בקר איל
 אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה :
 שעיר-עזים אחד לחטאת : ולזבח
 השלמים בקר שנים אילים חמשה
 עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה
 עה קרבן אביו בן-דעני : •
 ביום העשירי נשיא לבני בן
 אחיעזר בן-עמישדי : קרבנו קצרת-
 כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל
 הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה : כף אחת עשרה והב
 מלאה קמח : פו אחד בן-בקר איל
 אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה :
 שעיר-עזים אחד לחטאת : ולזבח
 השלמים בקר שנים אילים חמשה
 עתדים חמשה כבשים בני-שנה
 חמשה עה קרבן אחיעזר בן-עמישדי : •
 ביום עשתי עשר או נשיא לבני
 אשר פנעאל בן-עכנן : קרבנו קצרת-
 כסף אחת שלשים ומאה משקלה

מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל
 הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה : כף אחת עשרה והב
 מלאה קמח : פו אחד בן-בקר איל
 אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה :
 שעיר-עזים אחד לחטאת : ולזבח
 השלמים בקר שנים אילים חמשה
 עתדים חמשה כבשים בני-שנה
 חמשה עה קרבן אחיעזר בן-עמישדי : •
 ואת הנפת המזבח ביום המושח
 אתו מאת נשיאי ישראל קצרת כסף
 שתיים עשרה מורקי-כסף שנים עשר
 כפיה והב שתיים עשרה : שלשים
 ומאה הקצרה האחד כסף ושבעים
 המורק האחד בלכסי תכלית ואלה

קריאה לימי תנוכה

וארבעים מאת בטקל הקדוש : כפזת
 חב שתיים עשרה טלאת קסרת עשרה
 עשרה הבק בטקל הקדוש כל ירחב
 הפזת עשרים ומאה : כל הבקר
 לעל ה ענים עשר פרים אילם שנים
 עשר כבשים בני שנה שנים עשר
 ומנחתם ישעירי עים שנים עשר
 להקאת : וכל בקר ובה השלמים
 עשרים וארבעה פרים אילם ששים
 עתרים עשים כבשים בני שנה ששים
 ואת חנברה הפזת אחרי המנחה אתו
 ובבא משה אל אהל מועד רדפו אתו

וישבע את הקול מדבר אליו מעל
 הכפרת אשר על ארן העדת מבין
 שני הפרקים וידבר אליו : וידבר
 יהוה אל משה לאמר : דבר אל
 אהרן ואמר אליו בהעלתך את
 הנרות אל מיל פני המנורה יאיש
 שבעת הנרות ויעש בן אהרן אל
 מול פני המנורה העה נרתיה כאשר
 צוה יהוה את משה : וזה מעשה
 המנרה מקשה והב עד ירכה עד פרחת
 מקשה תא במראה אשר הראה יהוה
 אל משה בן עשה את המנרה : פ

ים לקרוב כנני יום חס מן יום יוסן עו יעו זט כיומו מיענ נשיאים :
 זעיס יע את תנוכה ומחבה ולמו : קרל המרשס של לוחו זיס ולמו וס :

יה רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שתאיר היום כחסדך
 הנדי על נשמתין קדישין המתרחשין בצפרים ומצפצפין ומשבחין
 ומצדאין על עמא קדישא ישראל . רבונו של עולם תכנים ותעיל
 הנך ציטרי קדישי לאתר קדישא דאיתמר עלייהו עין לא ראתח
 אלהים עלתך . יה רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שבאם אני
 עבדך משבט (סלוני) שקראתי בתורתך פרישה של הנשיא היום אזי
 יאירי נא עלי כל ניצוצין קדישין וכל האורות הקדושות הכלולות
 בקדושה זה השבט להבין ולהשכיל בתורתך וביראתך לעשות
 יצונך כל ימי חיי צדי חרע ורעי מעתה יעד עולם אמן :

קריאה לפורים

פזת מ ה

חבר אנכי נצב על ראש הנבעה וממח
 האלהים בידיו : יעש יחשע כאשר
 אמר לו משה להחם בעמלק ימשה

ובא עמלק להחם עמי שראל
 ברפודים : ויאמר משה אליהושיע
 ונתנו אנשים וצא להחם בעמלק

קריאה לפורים

כד

<p>את־עמלק ואת־עמו לפי־חרב . ישראל ויאמר יהוה אלי־משה כתב זאת זכרון בפסד ושם באוני יהושע בירמחה אחיה את־חבר עמלק מתחת השמים : ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נפסי : ויאמר פייד על־פס יהוה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר :</p>	<p>את־החור עליו ראש הנבערה : לוי ויהי כאשר ידים משה ידו ונבר ישראל וכאשר יניח ידו ונבר עמלק : וידי משה פבדים ויקח־אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תלמי בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה ערבא השמש : והלש יהושע</p>
--	--

הנהגות טובות מהרמב"ם זל"ה (חברו של הר"ם קדוהו"ו)

- (א) ירגיל אדם להיות בייטן כי הכוונה מביאה לידי יראה הטחא : (ב) ירחיק אדם ח"ע ממדת אכאריה צ"ע : (ג) יקבל את כל האדם בסדר פנים יפות : (ד) ז' דמיות יש . שבעת שקר אחד דוהס ק' זכות . חילול כסס אחד דוהס ק' הפלות . ביזוי סורה ח' דוהס ק' שמחות . ניבול פה אחד דוהס ק' הכנסות . גזילה ח' דוהס ק' ברכות . ממלוכה ח' דוהס ק' פגנסות . להיר ח' דוהס ק' תשובות : (ה) מי שחייב לחזירו מנה יסיים לו שימתין לו ולא לדחותו בכובדים יום יום בלך ושוב : (ו) לקיים ודובר אמת בלבבו כרב ספרא : (ז) לעולם יודה על האמת ולא יבוש אף מקצו שבקטנים : (ח) השתיקה מכתל סכעס וקיל נמוך יעזיר מאד בעת המהלוקה לשהק הכעס : (ט) קודם שיעשה שום מצוה ידקק שלא יהא מצוה הכאה בעבירה כי אז טוב לו שלא לעשותה : (י) שלא להביא ח"ע לידי חשד ובהרחק מהסיעור ומסדומה לו : (יא) אסור לספר בגנותו של חזירו אפי' אמת כי בשקר נמצא מוציא שם רע : (יב) לא יכנה שם רע לחזירו להסתייש ממנו שיורד לגיהנם וה"ע עולה : (יג) ירחיק מהונאה ח"ו ומהונאה דברים ביותר ומהונאה אשתו וכן לא יקלל רשותו כי היא פלג גופו וה"ע לכל אדם כי הוא חלק אלוה נמצא שמקלל אלהים ח"ו : (יד) א"ו למי שעושה מצוה בשביל שיכבדוהו בני אדם : (טו) לא ישבע אפילו במלת אמת כי הוא תוהמו של הקבים ולא ישבע בחיי חביו וחמו כי עבירה גדולה היא וכן אחר מוהס לא ישבעו ולא יחמרו כס רובה לחיי עוה"ב ולא בחיי נפשו כי נפש חלק אלוה ממעל וכאלו נשבע בשמו ועליו נ"אמר אשר לא גשח לשי"ע נפשו : (טז) עין הגאווה ידוע לכל גדול עונשו שהוא ג"כ כעובי עבודת כוכבים וכאלו בא על כל עריות ואין עשו ננער : (יז) הוהר בשטיי דבור כל דעו כי כל המחליף דבורו כאלו עושה עבודת כוכבים : (יח) ממדת עטח להיות טעו גם בטוך בו צ"ע :

שֵׁי כִּיחֹד וּכְכֹד יִזְכַּר לֹמֵר כְּכוֹסָה • וּנְחַת וּבְמַחֲוֹן דְּרַךְ שֵׁי
 וּכְלָל וְלֹא כְּמֹלֵס • וְאֲשֵׁרִי לְמִי שְׂמֹזָרִים כֹּזֵה וְיִסִּי שְׂכָרֵס רַב :

מְשֹׁרְרִים בְּכַנֵּף רִנָּנִים :	וְהַן אֲשִׁירָה וְאַזְמִירָה לְאַלְהֵי בְּעֹדֵי •
וְכָל עֲצֵי עֵדֶן וְכָל עֵצֵי יַעֲרִים • כְּנֹזְרוֹת וְנִבְלִים לְשָׁרִים :	וְהָאֱלֹהִים הִרְוֵעָה אֹתִי מְעֹדֵי :
וְכָל בְּנֵי אֱלֹהִים בְּקוֹל הִרְוֵעְתֶם וְהַזְכָּבִים מִמְּסִלֹתֶם :	קָהַל עַד הַיּוֹם הַזֶּה הַתְּוֹקֵת בְּיָדֵי •
וְכָל הַלְכָנוֹן עוֹלָה פִּלְאָה • אֵין דֵּי בְּעַר וְאֵין דֵּי עוֹלָה :	חַיִּים וְחֶסֶד עֲשִׂיתָ עִמָּדֵי :
וְהַן בְּכָל אֱלֹהֵי אֵין דֵּי לְעַבְדֹ • וְאֵין דֵּי לְקַדֵּם לְאֵל הַכְּבוֹד :	וְ בָרַךְ יְיָ וּבָרַךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ • כִּי
כִּי נִכְבְּדְתָּ מְאֹד מִלְכָנוֹ • וּבְמַה נִּבְּפָה לְאַדְוִינֵנו :	קַל עֲבָדוֹ הַפְּלִיא חֲסֵדוֹ :
אֲמָנָם לֹא יוֹכְלוּ כְּבָרְךָ • כָּל דֵּי אֶפֶף לְאַלְהֵי קָדָם :	חִי אֱלֹו דְרַיִם לְמַעְרְכָה • וְכָל עֲצֵי לְבָנוֹן בְּכָל עֲרוּכָה :
וְאֵין דֵּי לְעַבְדְּךָ כָּל דֵּי אֶפֶף לְאַדְוִינֵנו :	קַי וְאֵם כָּל בְּהֵמוֹת וְחַיֹּת קְרוּצִים •
וְאֵין דֵּי לְעַבְדְּךָ כָּל דֵּי אֶפֶף לְאַדְוִינֵנו :	חַי נִתְחַיִּים עֲרוּכִים עַל הַעֲצִים :
וְאֵין דֵּי לְעַבְדְּךָ כָּל דֵּי אֶפֶף לְאַדְוִינֵנו :	וְאֶף זְוִיּוֹת מִזְבַּח מְבוֹסִים • דָּם בְּמִים לַיִם מְכֻסִּים :
וְאֵין דֵּי לְעַבְדְּךָ כָּל דֵּי אֶפֶף לְאַדְוִינֵנו :	קַי וּכְחֹל סֶלֶת דִּשָּׁן וְשִׁמֹן • בָּלוּל בְּרַבְבוֹת גַּחְלֵי שִׁמֹן :
וְאֵין דֵּי לְעַבְדְּךָ כָּל דֵּי אֶפֶף לְאַדְוִינֵנו :	חַי וְלֹא זָכָרָה לְבוֹנָה וּסְמִים • וְלִקְטוֹרֶת כָּל רֹאשֵׁי בְשָׂמִים :
וְאֵין דֵּי לְעַבְדְּךָ כָּל דֵּי אֶפֶף לְאַדְוִינֵנו :	קַי וְאֵלֵי גֵרוֹת עַל הַמְּנֹזְרוֹת • יִהְיוּ מְאִיחֹת בְּשָׁנֵי הַמְּאֹזְרוֹת :
וְאֵין דֵּי לְעַבְדְּךָ כָּל דֵּי אֶפֶף לְאַדְוִינֵנו :	חַי וּבְהִרְרֵי אֵל לְתַם הַפְּנִים • עַל שְׁלֹחֹת עֲרוּכִים בְּפָנִים :
וְאֵין דֵּי לְעַבְדְּךָ כָּל דֵּי אֶפֶף לְאַדְוִינֵנו :	קַי וְיֵין נִכְסָר הַשְּׂמִים • וְשֹׁכֵר לְנִסְךָ בְּעִנְיַת מַיִם :
וְאֵין דֵּי לְעַבְדְּךָ כָּל דֵּי אֶפֶף לְאַדְוִינֵנו :	חַי וְאֵלֵי כָל בְּנֵי אָדָם נִתְעִים • לַיִם

שיר ה'יחוד ליום ראשון

כ

- ק אם אִמְרֵתִי אֶסְפְּרֶה נָא כְמוֹ •
 לא יִדְעֵתִי סִפּוּרוֹת לָמוֹ :
- ח וְיָהּ אֲשׁוּב לָךְ וְהִכַּל שִׁלְךָ • לָךְ
 שְׁמַיִם אַף אֶרֶץ לָךְ :
- ק יָמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּם בִּידֶךָ • וְכֹלֵם
 יִשְׁבְּעוּן מִיָּדֶךָ :
- ח וְאִנְחֵנו עִמָּךְ וְצִאֲנֶךָ • וְחַפְצִים
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ :
- ק וְאִיךָ נַעֲבֹד וְאִין לֹאֵל יָדֵנו •
 וְלִשְׁרַפְתָּ אֵשׁ בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ :
- ח וְאִיךָ נַעֲבֹד וְאִין זְבַח וּמִנְחָה •
 כִּי לֹא בָאנוּ אֶל הַמִּנְחָה :
- ק וּמִים אִין לְהַעֲבִיר מִמָּאָה • וְאִנְחֵנו
 בְּדוֹה מִמָּאָה :
- ח שֵׁשׁ אֲנֹכִי עַל אֶקְרִיךָ • נְאֻנִי
 בְּאֵתִי בְּדַבְּרֶיךָ :
- ק כִּי כְתוּב לֹא עַל זְבַחֶיךָ •
 וְעוֹלוֹתֶיךָ אוֹכִיחֶךָ :
- ח עַל דְּבַר זְבַח וְעוֹלוֹתֶיכֶם • לֹא
 צוֹיֵתִי אֶת אֲבוֹתֶיכֶם :
- ק מִה שְׁאַלְתִּי וּמִה דִּרְשֵׁתִי • מִמָּךְ
 כִּי אִם לִרְאֹת אוֹתִי :
- ח לַעֲבֹד בְּשִׂמְחָה וּבְלֵב טוֹב •
 הִנֵּה שְׂמוֹעַ מִזְבַּח טוֹב :
- ק וְלֵב גֹּשְׁמֵר מִמִּנְחָה מִיָּדֶךָ • זְבַחִי
 אֱלֹהִים רוּחַ גִּשְׁפָּרָה :
- ח זְבַח וּמִנְחָה לֹא תִסְגַּת • תִּפְאֵת
 חֲכָמִי לֵב לֹא מִצִּיּוֹן :
- ק וְעוֹלָה לֹא שְׁאַלְתָּ :
 מִזְבַּח אֲבָנָה בְּשִׁבְרוֹן לְבִי וְאֶשְׁבְּרָה
 אַף רוּחִי בְּקִרְבִּי :
- ח רוּם לֵב אֲשִׁפִּיל וְאֶת רוּם עֵינָי •
 וְאֶקְרַע לְבָבִי לְמַעַן אֲדַנִּי :
- ק שִׁבְרֵי רוּחִי הֵם זְבַחֶיךָ • יִשְׁעֵל
 לְרִצּוֹן עַל מִזְבְּחֶךָ :
- ח וְאֲשִׁמִּיעַ בְּקוֹל הוֹדִיאוֹתֶיךָ •
 וְאֶסְפְּרֶה כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ :
- ק וְאֲשֶׁר יִדְעָה נַפְשִׁי אֲחִיבֶרְתָּ •
 אֲמַלֵּל נִטְרוֹת וְאֲדַבְּרָה :
- ח וְיָהּ אֶעֱרֹךְ וְלֹא יִדְעֵתִי סֵתִי •
 הַיְכוּל אוֹכַל כֶּבֶד מְאֹמָה :
- ק כִּי אִין חֶקֶר לְגִדְלוֹתֵי • וְגַם אִין
 מִסְפָּר לְחַיְבוֹנֵתִי :
- ח וְכִסֵּם לֵבֵב הוּא וּמִי כְמוֹהוּ שֵׁנִי־א
 כֹּחַ לֹא מִצְאֵנוֹהוּ :
- ק עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת וְרַב גְּבוּרָאוֹת • גְּדוּלָּה
 אֶתָּה וְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת :
- ח עַד אִין מִסְפָּר וְעַד אִין חֶקֶר • וְלֹא
 גִּדְרַע כִּי לֹא חֶקֶר :
- ק אִיוֹן עֵין אֲשֶׁר תִּעֲיֶדְךָ • וְאִישׁוֹ
 מִה אֲשֶׁר יִגִּידְךָ :
- ח חִי לֹא רָאָה וְלֵב לֹא יִדְעָה • וְאִישׁוֹ
 שִׁמְחָה אֲשֶׁר יִצִּיעְךָ :
- ק גַּם מִשְׁתַּחֲוִיָּה לֹא רָאָה • וְכָל
 חֲכָמִי לֵב לֹא מִצִּיּוֹן :

שיר היתוד ליום ראשון

- ח אַתָּה לְבָדָה סָפִיר שְׂבַחָהּ • וְאִין ק' חֲקַר אֱלֹהִים לֹא יִמְצֵא • וּתְכַלִּיחַ
 וּלְחַתֵּךְ יִדְעַ פְּתָהּ : שְׁנֵי לֹא תִקְפָּה :
 ק וְאִין יִדְעַ בְּלַעֲדֶיהָ • שְׂבַחֹת ח' וּלְתַבְנִיתָהּ הֲלֵא אִין חֲקַר • וּמִסְפֹּ
 רֵאוֹת לְכַבֹּדָהּ : שְׁנֵי לֹא יִחְקַר :
 ח זַל בֶּן תְּכַבֵּדָה בְּרֵאוֹי לָהּ • בְּפִי ק' וְגַם אִין מִסְפָּר לְגִדְדֶיהָ •
 קִדְשָׁה כְּכֹדֶה וְגִדְלָהּ : בְּצַבְאוֹתֶיהָ אוֹת כְּכֹדֶה :
 ק וּמִפִּי תֵּלֵל בְּכָל אֵילוֹתָם • בְּפִי ח' אִינוּ עֵין אֲשֶׁר תַּעֲבֹדָה • וְחִי לֹא
 מַדְעֵ אֲשֶׁר אַתָּה תַּנְנָתָם : רָאָה פָּנַי כְּכֹדֶה :
 ח יִדְוּ פִלְאָה מִשְׁשִׁים • וְיִאֲהַרְוּ ק' גְּבוּן וְחֲקָם הֵן לֹא יִדְעַ • וְאִיךְ
 קִלּוֹת תִּים : אַעֲרֹךְ עַל אֲשֶׁר לֹא אִדַּע :
 ק וְרִיעוּ לָהּ כָּל הָאֲרָץ • יִדְוּהָ כָּל ח' וְאִם יֹאמֵר אִישׁ עַד תִּכְלִיתוֹ •
 מַלְכֵי אֲרָץ : אַעֲרֹךְ אֵלָיו וּבְמִתְפַּנְתּוֹ :
 ח אַף יִדְוּהָ כָּל הַעַפְשִׁים • וְיִשְׂבַּחֶיהָ ק' אֲבֵא וְאִמְצֵא תְּכַלּוֹת שְׂבַחֹי • לֹא
 כָּל הָאֲפִים : גְּאֻמְנָה אֵת אֵל רִחוּ :
 ק כָּל זֶרַע יִעֲקֹב עֲבָדֶיהָ • כִּי עֲלִיָּהֶם ח' יִבְלַע כִּי לֹא יִדַּע עֲרָפוֹ • אַחֲרֵיהֶם
 גְּבֹרַת מַסְרֶיהָ : פִּיהוּ רֵאוֹתֵי דִרְפוֹ :
 ח אֵת שֵׁם יְיָ יִהְיֶה כֹּלָם • אֵל אֱלֹהִים ק' וְעַמְדֵי לֹא כֵן אֲנֹכִי • וּפִי לֹא
 אֲמַת וּמַלְקָה עֹלָם : אֲתֵן לְחִמּוֹא וְחַפִּי :
 ח בְּרוּךְ אַתָּה יְחִיד וּמְיֻחָד • יי אַחַד ח' אֲסַפְּרָה לְאַחֵי קְצוֹת דְּרָבֵי אֵל •
 וְשִׁמוֹ אַחַד : וְלִישְׂרָאֵל מַה פָּעַל אֵל :
 ק כִּפְתּוּב אֲמָרוּ לְאֱלֹהִים • מַה נִּזְרָא ק' מַעֲשֵׂיהָ אֱלֹהִים :
 ח וְאִמְרַת עִם זוֹ לִי יִצְחָתִי • יִסְפֹח ח' וְאִמְרַת עִם זוֹ לִי יִצְחָתִי • יִסְפֹח
 שְׁמִי וְתַהֲלֵתִי : שְׁמִי וְתַהֲלֵתִי :
 ק בְּמִצְרַיִם שְׁמִתִּי עֲלִילוֹתִי • לְמַעַן ק' תְּכַסֵּר אֵת אוֹתוֹתִי :
 ח וְאִין אֱלֹהֵי עֲרֹךְ בְּסִפְרֵי • אֲנִיד ח' וְאִין עֲבָדֶךָ עַצְמוֹ מִסְפָּר :
 וְיִסְחֹת עַצְמוֹ מִסְפָּר :

שיר היתוד ליום שני

<p>ח בצר לנו מאד נמצאנו דורשיה לא עזבת :</p> <p>ק ותמיד בפניו תהלתה • ימחלינו לשם תפארתה :</p> <p>ח עד אתה בך ובכבודך ומשדתי את עבדיך :</p> <p>ק אשר כבודך סלא כל הארץ וכבודך על כל הארץ :</p> <p>ח ואבותינו בחרו אותך • לביש לעבוד ואין לזר אתך :</p> <p>ק גם אנחנו אותך לבבנו • נעבד כבן אב ובכבודך :</p> <p>ח והננו על יודך • יזמם וליא עבדך :</p> <p>ק בפני כלנו ובלבבנו • שאתה לבד אלהינו :</p> <p>ח אלהינו אתה על יודך • עדים אנחנו ועבדיך :</p> <p>ק אין תחלה אל ראשיתך • ואין בך ותכלה לאחריתך :</p> <p>ח ראשון ואחרון מבלי ראשית • ומבלי אחרית ואין לב להשית :</p> <p>ק אין קצה אל גבהתך • ואין סוף לעומק מדהותך :</p> <p>ח אין לך סיבב ואין לך סאה • של בן אותך חי לא ראח :</p> <p>ק אין צד וצלע וצליעה • ורחוב</p>	<p>אדרש מעל ספר :</p> <p>ק תחלה נפשי בך מעשיה • וכל קרבי את שם קדושה :</p> <p>ח ואברכה בכל עניני • ובכל לפי אודה את אדני :</p> <p>ק גם בנרנני רומנותה • ואת פי אפלא תהלתה :</p> <p>ח כי פי יגיד תהלתה • כי היום את תפארתה :</p> <p>ק ואמרה בא עזו נודאתך • ואשיחה דברי נפלאותיה :</p> <p>ח ואזכיר סוכה וצדקותיה • תהדך ובכורותיה :</p> <p>ק והתי • כי גדול אתה • על כל אלהים מאד גדלת :</p> <p>ח פי כל אלהי העמים הם • אלילים אלמים וריח אין בהם :</p> <p>ק הן לעבדיהם נסול אין משיבים • ולמה להם תפה מסיבים :</p> <p>ח ובעת צרה או תפלו • ולא יענום כי לא יוקילו :</p> <p>ק דורשים בכל לב לרות אין בו • וקרוב יי אל עם קרובי :</p> <p>• היוצר כל הוא אלהינו • הוא עשנו ולו לבד אנחנו :</p> <p>ק עם מרעיתו וצאן ידו • נברך שמו כי לעולם תהיו :</p>
---	--

ח וְאֵדָה לֹא יִמְצְאוּךָ :
 ח אֵין פִּיחָה לְסִיבוֹתֶיךָ וְאֵין תְּהַךְ
 ק מְבַדִּיל בִּינֹתֶיךָ :
 ק אֵין תְּכַמֵּה אֲשֶׁר תִּדְבַּר • וְאֵין
 ח מִדֵּעַ אֲשֶׁר יִגִּיקָה :
 ח וְלֹא יִשְׁיֹב אֹתָךְ בַּל מִדֵּעַ • וְאֵין
 ק שָׂבֵל אֲשֶׁר יִבִּין וְיִדַּע :
 ח מִדֵּעַ מֵאוֹמֶה וְאִיכָה אֶתָּה • וְאֵדָה
 ח בַּל מֵאוֹמֶה בַּל בְּרֹאת :
 ק כָּל הַיְצוּרִים נִבּוֹל סִבְבָתָם • אֵל
 ח רֵאשִׁיתָם וְלֹא־חֲרִיתָם :
 ח כִּי כָל הַבְּרוּאִים בְּנִבּוֹל שִׁמְחָתָם
 ק וְלֹא־צָבָתָם נִבּוֹל תִּקְמָתָם :
 ח יִקָּה אֵין נִבּוֹל וְלִימִיךָ • וְלִשְׁנוֹתֶיךָ
 ק וְלִעֲצָמֶיךָ :
 ח עַל כֵּן אֵינְךָ צָרִיךְ לִפְלֵ • לִיְדָה
 ק וְלִהְסִדָּה צְרִיכִים הַפֵּל :
 ח הַבַּל צְרִיכִים לְצַדִּיקוֹתֶיךָ • וְאֵינְךָ
 ח צָרִיךְ לְבְרִיּוֹתֶיךָ :
 ח בְּמִרְם כָּל יְצִיר הַיִּיט • לְבִדְךָ
 ק מֵאוֹמֶה לֹא נִצְרַכָּת :
 ח רֵאשִׁית וְאַחֲרִית בִּידָה עֲרוּכִים •
 ח אֶתָּה כִּס וְהִם בְּרוּתָךְ שְׂרִיכִים :
 ח כָּל אֲשֶׁר הִיָּה בְּרֵאשִׁוֹנָה • וְאֲשֶׁר
 ק יִהְיֶה בְּאַחֲרוֹנָה .
 ק כָּל הַיְצוּרִים וְכָל מַעֲשֵׂיהֶם • וְכָל

ח וְאֵדָה לֹא יִמְצְאוּךָ :
 ח אֵין פִּיחָה לְסִיבוֹתֶיךָ • וְאֵין תְּהַךְ
 ק מְבַדִּיל בִּינֹתֶיךָ :
 ק אֵין תְּכַמֵּה אֲשֶׁר תִּדְבַּר • וְאֵין
 ח מִדֵּעַ אֲשֶׁר יִגִּיקָה :
 ח וְלֹא יִשְׁיֹב אֹתָךְ בַּל מִדֵּעַ • וְאֵין
 ק שָׂבֵל אֲשֶׁר יִבִּין וְיִדַּע :
 ח מִדֵּעַ מֵאוֹמֶה וְאִיכָה אֶתָּה • וְאֵדָה
 ח בַּל מֵאוֹמֶה בַּל בְּרֹאת :

ליום שלישי

ח אֵין אִמְנֵם יִדַּעְתִּי כִּי אֶתָּה • אֵלוֹהֵי
 ח יַעֲקֹב כָּל יְצִרָתָה :
 ח קִדְלָה אֶתָּה כּוֹרָה וְלֹא נִבְרֹאת • אֶתָּה
 ח יִצֵּר וְלֹא נּוֹצַרְתָּ :
 ח אֶתָּה מְסִית וְאֵת כָּל תְּבַלְהֵי אֶתָּה
 ח מִזִּיד שְׂאוֹל וְאֵף תַּעֲרָה :
 ק וְנִאֲמָן לְהַחַיֹּת מַתִּים אֶתָּה • וְעַל
 ח יְדֵי נְבִיאָךְ כֵּן הוֹדַעְתָּ :
 ח וְלֹא תִמוֹת אֵל חֵי וְלֹא מִתָּה •
 ח מַעֲלֹם וְעַד עוֹלָם אֶתָּה :
 ק מִשְׁבִּיר וּמְלִיר וְלֹא נּוֹלַחַת •
 ח מוֹחֵץ וְרוֹפֵא וְלֹא חֵלִית :
 ח מוֹת וּמְרוּחַ אֵין לִפְנֵיךָ • תְּנוּמָה
 ח וְשִׁנָּה אֵין לְעֵינֶיךָ :
 ק הֵלֵא מִכַּדָּם אֵל חֵי אֶתָּה • מֵאֲשֶׁר
 ח בָּהּ לֹא נִשְׁתַּחֲוִית :

שיר היחוד ליום שלישי

וְיִבְרִיחֵם וּמַחְשָׁבוֹתֵיהֶם :
 ז. מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף תִּדְעַ פְּלִאָם • וְלֹא
 תִשְׁכַּח בִּי אֶתָּה אֲצִלָּם :
 ק. אֶתָּה בְּרֵאתָם וְלִפְנֵי עֵרְכָם • לְבַדְּךָ
 חֲדָיו מְקוּמָם וּדְרָכָם :
 ח. הֵן אִין דְּבַר מִפְּנֵי נַעֲלָם • בִּי
 לְגַנְיָךְ נִכְוָנִים פְּלִאָם :
 ק. אִין חֲשֵׁךְ וְאִין מְנוּחַ וְסִתְרֵי לְנוּם
 שְׁמִי וְלֹהֶסְתֵר :
 ח. אֵת אֲשֶׁר תִּבְקָשׁ אֶתָּה מוֹצֵא •
 בְּלִי נִמּוֹת אֵלֵיהֶם בְּגַת שְׁתַּרְצָה :
 ק. כִּי אֵת הַפֶּל פִּאֲחַת תִּרְאֶה • לְבַדְּךָ
 תַעֲשֶׂה פֶל וְאֵינְךָ נֹלָאָה :
 ח. כִּי עַל פֶּל גַּזִּי וְעַל אֲדָם יִתֵּד עַל
 לֵל תִּדְבַר בְּרַגַע אֶחָד :
 ק. תִּשְׁמַע בְּרַגַע פֶּל הַקּוֹלוֹת • זַעַק
 וְלַחֵשׁ וְכָל הַתְּפִלֹּת :
 ח. אַף מְכִין אֵל פֶּל מַגְשִׁיחֵם • בְּרַגַע
 תַחֲקֹר פֶּל לְבַבְיהֶם :
 ק. וְלֹא תִאֲרֶךְ עַל מַחְשְׁבוֹתֶיךָ • וְלֹא
 תִתְמַהֲמַה עַל עֲצָתְךָ :
 ח. אֲצִל עֲצָתְךָ גִּזְרֶתְךָ • לִקְוֵן וְלִמְעַד
 קְרִיאָתְךָ :
 ק. וְכֹלָם בְּאֵמַת בְּתוֹם יְבִיאוּד • מִפְּלִי
 עוֹדֶךָ וּמִפְּלִי חוֹסֵר :
 ח. מִפְּנֵי דְבַר לֹא יֵאבֵד • וְדְבַר מִפְּנֵי
 לֹא יִפְּדֵד :
 ח. כָּל אֲשֶׁר תַּחֲפוֹץ תּוּכַל לַעֲשׂוֹת •
 וְאִין מִי מוֹתֵה בְיָדְךָ מַעֲשׂוֹת :
 ח. יִכְוֹלֵת יִי בַחֲפָצוֹ קְשׁוּרָהּ • וּבְרִצּוֹת
 יִי לֹא אֶתְרָה :
 ק. אִין דְּבַר סִתְרֵי מִפְּנֵי נִכְחַד •
 עֲתִידוֹת וְעוֹבְרוֹת לָךְ הֵם יִיחַד :
 ח. אֲשֶׁר מַעֲלִים וְעַד אַעֲלִים • רַם
 פְּלִאָם בְּךָ וְאֶתָּה נִכְלָאָם :
 ק. חֲדָשׁוֹת תִּגְדֵּד וְסוֹד דְּרַגְךָ • אֵל
 עֲבָדֶיךָ וּמַלְאָכֶיךָ :
 ח. וְאֵינְךָ צְרִיךְ לְנִשְׁכָּחֶיךָ •
 סוֹד וְסִתְרֵי לְהוֹדִיעֶךָ :
 ק. כִּי מִפְּנֵי פֶל סוֹד יִגְלֶה • בְּמִרְם
 עַל לֵב כָּל יִצִּיר יַעֲלֶה :
 ח. בְּלֵב פֶּל נִכְרָא לֹא תִפְצֵא • וּמַפְיֵנו
 עֲתֵק לֹא יֵצֵא :
 ק. בְּאִין לֹא קִצָּה וְלֹא יִחְצֶה • לֵב
 לֹא יִתִּיר וְאִין פֶּה מוֹצֵה :
 ח. בְּאִין לֹא רוּחוֹת וְלֹא רוּחוֹת • אִין
 לֹא שׁוּחוֹת בּוֹ מוֹכִיחוֹת :
 ק. לְמַרְחֹק מִי יֵשֵׁא דַעֵן • לֵלֵא
 תַחֲפֶלָה וְלֹא סוֹף לְתַנְיַעוֹ :
 ח. אַגְוִידִים אַחוּדִים תּוֹךְ וְסוֹף וְרֹאשִׁי
 פֶּה וְלֵב אֵבְלוֹם מְדַרְשׁ וּמְהַרֵּשׁ :
 ק. גִּבְהָה וְעוֹמֵק נַעֲוִיצִים בְּסוֹבְבֵי
 תְּכַס לֵב וְנִבְזֵן לֹא יִלְבֵּב :
 ח. סוֹבֵב אֵת הַפֶּל וּמַלֵּא אֵת כָּל ?

שיר היחוד ליום שלישי

ובהיות הכל אֶתָּה כֹּפֵל : ח
 אֵין עֲלֶיךָ וְאֵין תַּחְתֶּיךָ • אֵין ק
 חַיִּים לֶךָ וְאֵין בִּינֵיךָ : ח
 אֵין מְרֹאֵה וְגַב לְאַחֶיךָ • וְאֵין ח
 נַף לְעוֹצֵם יוֹחֶדָּה : ח
 וְאֵין בְּתֶךָ סִפָּה גְבֻלָּה • וְאֵין ק
 סָקֹם בַּק מִסָּדָה גְבֻלָּה : ח
 וְאֵינָה נֹאֶעַל כֹּפֵל וְגְבֻלָּה • וְאֵין ח
 סָקֹם בַּק מִסָּדָה גְבֻלָּה : ח
 מִכְרָה וְשִׁנּוּי אֵין בָּהּ נִמְצָא • וְלֹא ק
 וְכֹן גִּזְרֵךְ וְלֹא כֹל שִׁמְרָה : ח
 כֹּל זֶכֶן וְכֹל עֵת אֶתָּה כְּסִינָם • ח
 אֶתָּה עוֹרְכֵם וְאֶתָּה מְשַׁנֵּם : ח
 כֹּל מַדַּע לֹא יִשְׁיֵן אֹתָךְ • אֵין ק
 שֶׁכֵּל אֲשֶׁר יִמְצָא אֹתָךְ : ח
 מִסְדֶּתְךָ דְּהִמְתָּךְ • כְּגִדְלֶתְךָ ח
 תְּמוֹנְתְךָ : ח
 חֲכָם אֶתָּה מֵאַלֶּיךָ • חֵי מַעֲצָךְ ק
 וְאֵין כְּגִילָה : ח
 וְזֹלַת חֲכָמְתְךָ אֵין חֲכָמָה • בְּלִתי ח
 בִּינְתָהּ אֵין בִּינָה וְקִיּוּמָה : ח
 חֲלָקֵת בְּלֵב חֲכָמִים שֶׁכֵּל • וְרוּחָךְ ק
 חֲכָלָם וְדַעְתָּם כִּי־שֶׁכֵּל : ח
 חֲכָמְעֵי כִתְהָ אֵין גְּבוּרָה • ח
 יִשְׁמְעֵי עֵינֶיךָ אֵין עֲזָרָה : ח
 אֵין נִכְבֵּד בִּי אִם כְּבָדְתוּ • וְאֵין ק
 עֵוֵל בִּי אִם גְּדַלְתוּ : ח

חַיִּים יִקָּר וְכֹל מִזֵּב מִיָּדָה • לְאֲשֶׁר
 תִּחְפּוּץ עֲשׂוֹת הַסְּדָה :
 אֵין חֲסֵךְ לְגִדְלֶתְךָ • וְאֵין מִסְפָּר
 לְתִבְנוּתְךָ :
 אֵין עוֹד וְזֹלַת תְּמוֹנְתְךָ • חֵי וְכֹל
 תּוֹכֵל וְאֵין בְּלִתְךָ :
 וְלִפְנֵי הַכֹּל אֶתָּה הַיֵּית וְבַהֲיוֹת
 הַכֹּל כֹּל מִלְּאֵת :
 לֹא לְחֻצְךָ וְלֹא הַסְּדָה • יִצְוֶיךָ
 אָף לֹא כְּעִטְיָךְ :
 בְּעֲשׂוֹתְךָ כֹּל לֹא גְבֻלָּת • מִתּוֹךְ
 מִלְּאֲכָתְךָ לֹא גְבֻלָּת :
 בְּעֲשׂוֹתְךָ אֵת הַשְּׁמַיִם • אֵת הָאָרֶץ
 וְאֵת הַיָּם :
 לֹא קִרְבוּךָ וְלֹא רַחֲקוּךָ • בִּי כֹל
 קִירוֹת לֹא יִחְלָקוּךָ :
 זֶרֶם מַיִם לֹא יִשְׁטַףְךָ • וְרוּחַ בְּפִיר
 לֹא יִהְיֶה פֶה :
 אָף כֹּל מְנִיפֵת לֹא תִמְנַפֶּךָ • אֵשׁ
 אֹכֶלֶה אֵשׁ לֹא תִשְׂרַפֶּךָ :
 לְהַיּוֹתְךָ אֵין חֶסֶד • וְלִיְחֻדְךָ
 אֵין יִתְרוֹן :
 כְּמוֹ הַיֵּית לְעוֹלָם תִּהְיֶה • הוֹסֵר
 וְעוֹדֵף בָּהּ לֹא יִהְיֶה :
 וְשִׁמְךָ מַעֲיָדָה בִּי הַיֵּית • וְהוֹ
 וְתִהְיֶה וּבְכֹל אֶתָּה :
 הוֹה לְעוֹלָם וְכֹן נוֹרַעְתָּ • גִּעֲרָה

שיר היחוד ליום שלישי

ח	בזרא רוח תרים יעד חסד	אז בג תעידות :
	מופת לא יבצר :	ד שאתה הוא יהוה בכל ששך
ק	גאה מטיב נסול על גאים יל	חבל ימקד הכל :
	תרמים ועל הנשאים :	ז שכוח יקרד יענו ויעיד בתוקף
ח	גבור בקומו לערוץ מעבדה סעד	יקרד בק יסחידו :
	גאנו מי לא ירא :	
ק	גבוה כל אשר תהתי נשא יגדל	ליום רביעי
	כח גדולת עושה :	חן ארומם אלהי אבי ואלי אנה
ח	גדול הוא ושמו בגבורה אריה	אלהי צורי ונואלי :
	שאג סי לא ירא :	טל איחד אלהי השמים והארץ
ק	דודי רגול הוא מרבה יל	בכל יום פעמים :
	נערץ בסוד קדושים רבה :	י זי אחד הוא כראגו אביד
ח	הן יתיב בעתיק ימין יבטל	יעקב אב ללפני :
	על שמאל ועל ימין :	כ אדונינו אדון כל הארץ סה אפיד
ק	תדו יהודו על בני עבדי	שקד בכל הארץ :
	תדר הוא לכל חסדיו :	ד אין כאל אש אוקלה וכנא לעולם
ח	הוא אל אלהי הריחות לכל	י אמת אל אמונה :
	בשד שוכני תפלה סבל :	ז אורי וישעי מעו חיי עלי
ק	הוא יתיק ידע ועד יי יסלד	תלזים כל באי :
	לעולם ועד :	ד אלהים אמת הוא אלהים חיים
ח	ואשר חרב גאותנו להלחם	לא יקילו ועמו נזים ואיים :
	מלחמתנו :	ז אדיר ואפיץ כח ורב אננים אלהי
ק	יזכר געולם ברית ראשונים	האלהים ואדני האדנים :
	ביום אתמול לו אלק שנים :	ח אלוה ערטי אישי יבועלי אסף
ח	זה אלהינו ולא סייט וחסד יא	נעור שופרי יבד :
	הוא ישענו :	ק בודא כל וישראל נואל פוד
ס	חלק יעקב יעד חבל חסד	אלהים אלהי ישראל :

ק	בְּפִיר פֶּחַ לְמַתְיָוִי אֵל • יִצְקֵם וּכְסֵל הוּא לְיִשְׂרָאֵל :	ח	חֵי הַעוֹלָמִים יְיָ הֶלְקֵי • חֲכָם הַחַיִּים יְיָ חֻקֵּי :
ח	בּוֹסֵי מִנֵּת חֶלְקֵי וְגוֹרְלֵי • אֲנִי לְדוֹדֵי נַחֲלָה וְדוֹדֵי לִי :	ק	מִזֵּב וּמִסֵּב הַקְּלֶפֶד דָּעָה • סְהוֹר עֵינָיִם מְרֹאוֹת בְּרָעָה :
ק	בְּבוֹדֵי יְיָ לֹא אֶמְרֵנוּ • הֶאֱמַרְנוּהוּ וְהֶאֱמִירְנוּ :	ח	יִשְׂרָאֵל יְיָ וְיִשְׂרָאֵל דְּכִירוֹ • יְדִידֵי יְדִידוֹת מִשְׁכָּנוֹת דְּכִירוֹ :
ח	בְּאֶרְיָה יִשְׁאֵג וּכְפִיר יִנְהֵם • אֵל יְהִיָּה כְּנֹר וּכְאִישׁ נְדָהֵם :	ק	יִשְׁעֵךְ וְגוֹזֵר וּמִי יִסְרְנָה • וְיַחְתּוּף וְיַפְעֵל וּמִי יִשְׁבֵּנָה :
ק	כְּרֹעֶה אֲשֶׁר לֹא יוּכַל • צֹאנֵי לְהַצִּיל וְהִיָּה לְמֵאֲכָל :	ח	יִפֶּה דוֹדֵי יִסּוּ וּמוֹבוֹ • יְדָאוּ וְיַחֲזוּ צִיּוֹן בְּשׁוֹבוֹ :
ח	בְּגִבּוֹר אֵין אֵיל וּכְאוֹרַח • נֵם וּבוֹרַח מֵר צוֹרַח :	ק	כְּגִבּוֹר יִצָּא בְּאִישׁ מִלְּהֻמַּת • יְעִיר קְנָאָה לְעִשׂוֹת נִקְמוֹת :
ק	בְּאֶרְיָה מִשְׁשִׁחִית וּכְפִיר לְעוֹזְבוֹי • כְּרֹקֵב נֵם פְּעִישׁ לְאִיְבוֹי :	ח	כְּגִישׁוֹר עַל כְּנַפְיֵי נְשָׁרִים • נִשְׂאָה כְּבָדִיו וְיִשְׂרָאֵל הַדּוֹרִים :
ח	בְּפִיר גַּח בְּשִׁמּוֹר וְשִׁית • וְלֹא יִשְׂאִיר בְּנֹקֵף זֵית :	ק	כְּדוֹב שְׂמֹל וּכְנֹמֵר שְׁחַל • כְּרֹקֵב וּכְנֵשׁ וְרוּחוֹ כְּנַחַל :
ק	בְּשִׁמּוֹר וְשִׁית צָרִים יִסְנֹן • בְּצַפְרִים עֹפּוֹת לְעִירוֹ יִנֶּן :	ח	כְּדוֹב שְׂמֹל וּכְנֹמֵר שְׁוֹקֵד • דְּבָרוּ לְעִשׂוֹת בְּמִקְלֵי שִׁקֵּד :
ח	כְּגִשְׁמֵי נְדָבָה לָנוּ יִבֹּא • כְּמִלְכֵי־שׁ וּכְסֵל לְדַבְּקִים בּוֹ :	ק	בְּפִיר פֶּחַ לֵב כְּמוֹ שְׁחַל • בְּלִבֵּיא וּכְאֶרֶי וְרוּחוֹ כְּנַחַל :
ק	כְּגִשְׁרֵי יִרְחַף עַל גּוֹזְלוֹי • וּכְצִל כְּנַפְיוֹ יִחַסוּ מִיַּחְלִיוֹ :	ח	כְּבָאֵחַ בְּדוֹר בְּנִדְלָתוֹ • כְּכְרוֹשׁ רַעֲנָן עֲקוֹתָתוֹ :
ח	כְּצַפְרִים עַל עִירוֹ יִנֶּן • וּכְצִל כְּנַפְיוֹ תְּנֹנֹת נִנְנָן :	ק	כְּהַצִּיחַ בְּרוּחוֹ עַל אֲהַבְתּוֹ • עַל יִשְׂרָאֵל נְאוֹתוֹ :
ק	לְכָדוּ יְיָ הוּא וּנְפִלְאוֹת כְּדִלְלוֹת • עֲשֵׂה אֵל נוֹרָא עֲלִילוֹת :	ח	כְּחַסְפוֹת כְּעֵשִׂי הַיַּעַר • בְּן דוֹדֵי עַם וְיִשְׁבֵי שְׁעָרֵי :
ח	לְצִבְיָה וּלְעוֹפָר דוֹבְחָה דוֹד • כִּי		

שיר ה'הוד ליום רביעי

כד

ח	יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהֵי רַסְדִּי :
ק	לִפְנֵי עַשׂוֹ יִישָׁר הַדְּוָרִים •
ח	וַיִּנְשָׂאֵם עַל פְּנֵי נְשָׁרִים :
ק	לְעוֹלָם וְיִחַלְקֵי וְצַד לִבֵּי • גְלָה
ח	שְׂאֵרֵי לֵף וּלְבָבֵי :
ק	לְבָדוֹ וְהוּא וּנְפִלְאוֹת • גְּדוּלוֹת
ח	עוֹשֶׂה וְרַב נֹרְאוֹת :
ק	מְקוֹם וּמַעַן אֲתָהּ לְעֹלְמָה • וְאִין
ח	יֹדַע אֶת מְקוֹמָה :
ק	מִרְאֵי אֵל רֹעֵי וַיִּצְרֵי • צוֹר
ח	יִלְדֵנִי מְחֹלְלֵי וְצוּרֵי :
ק	מְרוֹם וּמַעוֹז הוּא לִי וּמַתְחֵי •
ח	מַגְדֵּל עֶזוֹ שֵׁם וְיִמְנוּסֵי :
ק	מֶלֶךְ יַעֲקֹב מִשְׁגֵּב לִגּוֹ • הוּא
ח	מְחַוֵּקֵנוּ וּמֹשִׁיעֵנוּ :
ק	מַגְדֵּל יְשׁוּעוֹת מִשְׁעַן יְהִי לִי •
ח	מִבְּטַח אֱלֹהִים וְיִחַלֵּי :
ק	מוֹשֵׁל עוֹלָם מִלְכוּתָה • בְּכָל דוֹר
ח	וְדוֹר מִמְּשַׁלְתָּה :
ק	פִּי יִתְנֶה בְּאֵח לִי לְצַדָּה • הַלְשֵׁע
ח	וְיִכִּי יִדָּף לֹא קִצְרָה :
ק	מְקוֹר חַיִּים מְקוֹה יִשְׂרָאֵל • לֹא
ח	אֶעֱזֹב כִּי מַעֲזֵי אֵל :
ק	מִצּוֹן יִשְׁעֵי וְחָרֵב גְּאֻה • לְשִׁקָּף
ח	וּלְזִכְרָה נִפְשׁ תִּאֻוֶּה :
ק	מִצּוֹן הוּא לְכָל הַחוּסִים בּוֹ • אֲשֶׁרֵי
ח	אֲדַם אֲשֶׁר עֶזוֹ לוֹ בּוֹ :

ח	נָבְר וְנָעִים נְאוֹר וְנֹרָא • נִאֲמֵי
ק	וְנִאֲזָר שְׂכוֹ בְּנִבְרָה :
ח	נִאֲמֵן נִצַּח יִשְׂרָאֵל וְנֹאֱלוֹ • כֹּחַ
ק	יִשְׁקֹר אֲשֶׁרֵי כָּל חוֹכֵי לוֹ •
ח	נִצַּח יִשְׂרוּן הָאֵל תְּנַאֲמֵן
ק	מֵאֱלֹהֵי יְהוּדָה לֹא אֶרְמֵן :
ח	נִפְלָא עַל כָּל הַנְּפִלְאִים • וּמַתְנַשֵּׂא
ק	עַל כָּל הַנְּשָׂאִים :
ח	נִקְדֵּשׁ וְנִעְרַץ אֱלֹהֵי קְדוּשֵׁי נִכּוֹן
ק	וְנִשְׁגָּב וְיִנְסֵי :
ח	נֹקֵם וְנוֹטֵר וְיַעֲלֵל חֲמָה • לְצַרֵּי
ק	לְאוֹיְבָיו אִישׁ מִלְחָמָה :
ח	נִרְיֵי וְיִבְהִלוּ נִרְוֹ • עֲבֵי רֵאשֵׁי וְנִרְ
ק	לְרַגְלֵי דְבָרוֹ :
ח	סוֹמֵךְ וּסְוֵעַד וְיִסְלַעֵי • סוֹבֵל
ק	וּסוֹלָח וְנֹשֵׂא פִשְׁעֵי :
ח	סְהַדֵּי וְיִסְלַעֵי וּסְתָרֵי • סוֹלָח
ק	וּסוֹבֵל סְעֵדֵי וּשְׁבָרֵי :
ח	סְלַעֲנֵנוּ וְיִמְצוּדְחֵנוּ • עֲזֵרְתֵנּוּ
ק	וְיִפְלִסְנוּ :
ח	עֶזְרוֹ וְנִבְוֹר עֵזֵי וְעֲזָרֵי • עֲלִיּוֹן עֶזְרוֹ
ק	לִי אֵל יְהִי עֲרֵי :
ח	עֵיר וְקִדִּישׁ שֶׁשׁ סְבִיבֵי סִתֵּי •
ק	אֲכֹן אֲתָהּ אֵל מִסְתַּתֵּר :
ח	עַד מִמְּהַר לְשֵׁלֶם נְטוּל לְאוֹיְבֵי
ק	שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד לְאוֹהֲבָיו :
ח	פָּדָה אֶת אֲבֵרָתָם יְדִידֵי • וְיִשְׂרָאֵל

שיר היתוד ליום רביעי

ק	ראשון ואחרון מעולם ועדי עולם אתה אל שוכן ער :	יפדה את ישראל עבדו :
ח	שלים מלך שמיא בכל יד ודד ליה אנא משבח ומרום ומהדר :	ח פחד יצחק ימן פחדו על צרי בני יעקב עבדו :
ק	שמש ומגן יי אלהים שופט צדק ומשפיל גבוהים :	ס פועל וחוקר ודורש ונודק כל הלבבות לו אתן צדק :
ח	שגיא כח לא מצאנוהו ישגיב בכחו ומי כמדו :	ח צרור הפור אשכול הבוסר נתון לעמו צריו כסר :
ק	שלמה שמו פי שלו שלום פי ידבר אל חסידיו שלום :	ק צח ואדום דוד בצבאיו אות על בן נקרא שמו יי צבאות :
ח	שם יי אהיה אשר אהיה בתועפות ראם לו בכפיר וכארית עדי מאורי מלכי ואלי הללויה שמו נפשי הללי :	ח צדיק יי הצור תמים אבםח עדי עד בצדק עולמים :
ח	תתפס עם יושבי נמעים השריגים שלשת הרועים :	ח צבא השמים משתתחים לו שרפים נוקדים מפעל לו :
ק	תתחסד תתבר עפם ועם עקשים תתפל להפם :	ח קדוש הוא בכל מיני קדשות בתות שלם קדוש משלשית :
ח	תמים דרכיה תקיף מכל תגל לכדה לעשות את כל :	ח קים לעלמין אלהה היא מרא ראתא ומרא רשמיא :
ק	תוחלתי ושברי ותקותי תאות נפשי ותשוקתי :	ח קוני כרחם סקנא לשונאיו קנה ישגי וקדוב לקוראיו :
ח	תהלתי ותפאתי ועזי סעדי אמי נוחי ונוזי :	ק רחוק מכל ואת כל רואה פי רם יי ושפל יראה :
ק	תמים דעים אל העוה אשר הלבבות דורש יעד :	ח רעזי יי לא אתער כל ורב כח ורב חסד לכל :
		ח רחם יי ריפא ומחפש לשבורי לב ועת כובש :
		ח רבי בלו הוא גמדים משפסו בית מתוקים וחבדיו :

שיר היחוד ליום חמישי

- חזון מי כמִןִּיךָ דַעַה מִזְרַח • גִּב
 שַׁפְתִּים אֵתָה בֹרָא :
- קַהֵל מִחֲשַׁבְתֶּיךָ עִמָּקוֹ וְרַמּוֹ •
 וּשְׁנֹתֶיךָ לֹא יִתְמוֹ :
- ח' לֹא לַפְדֹּק חֲכַמְתָּה • וְלֹא
 תִּבְיָנוּךְ תִּכְוֵנְתָּה :
- ק' לֹא קִבְלָת מַלְכוּתָה • וְלֹא יִרְשַׁת
 מַמְלַכְתְּךָ :
- ח' לַעֲלֹם יִהְיֶה לְךָ לְבַדָּה • וְלֹא
 לְאַחֲרִים כְּבֹד הַיְהִי :
- ק' וְלֹא תִתֵּן לְאֱלֹהִים אַחֲרִים •
 תִּתְהַלַּקְתָּ לְפַסְיִלִים וְזָרִים :
- ח' וְכַבֹּד וְגַם כָּל יִקָּר בְּאַתָּה •
 וְכַבֹּדְךָ לֹא יִזְרִים אֶתְךָ :
- ק' אֵתָה תַעֲוִד בְּיַדְךָ • וְתֹרַתְךָ
 וְעַבְדֶּיךָ :
- ח' אֱלֹהֵינוּ עַל יְחֻדְךָ אֵתָה עַד
 אִמַּת וְאַנְחֵנוּ עַבְדֶּיךָ :
- ק' לִפְנֵיךָ לֹא אֵל הַקְדִּימָה •
 וּבַמְלֹאכֶתָה לֹא הִיָּה זֶר עִמָּךָ :
- ח' לֹא נִוְעַצְתָּ וְלֹא לִמְדַתָּ • בַּחֲדָשָׁה
 בְּרִיאוֹת כִּי נִבְנֹנֹת :
- ק' כִּמְעַמָּי מִחֲשַׁבְתֶּיךָ וּמַלְכָּה כָּל
 פְּעֻלֹתֶיךָ :
- ח' קְצוֹת דְּרֻכֶיךָ הֵלֵא הַבְּרָנוּ •
 וּמִפְעֻשֶׁיךָ הֵן יִדְעֵנוּ :
- ק' שְׁאַתָּה אֵת כָּל יִצְרָת •
- לְבַדָּה מְאַמְכָה לֹא נִגְרַעַת :
- ח' לַעֲשׂוֹת מְלֹאכֶתְךָ לֹא לַחֲצַת •
- וְגַם לַעֲזֹר לֹא נִצְרַכְתָּ :
- ק' כִּי אֵתָה הָיִתָּ לִפְנֵי הַכָּל • וְאִין
 בְּאִין כָּל לֹא נִצְרַכְתָּ כָּל :
- ח' כִּי מֵאַהֲבַתְךָ עַבְדֶּיךָ כָּל
 בְּרֵאת לְכַבֹּדְךָ :
- ק' לֹא נִשְׁמַע מִן אִין וְהִלְאָה • וְלֹא
 קָם וְלֹא נִהְיָה וְלֹא נִרְאָה :
- ח' וְלֹא נִדְעָ אֵל זֹלַתְךָ • וְאִין כְּמִןִּיךָ
 וְאִין בְּלַתְךָ :
- ק' וְגַם אַחֲרֶיךָ לֹא יִהְיֶה אֵל
 רֵאשִׁוֹן וְאַחֲרוֹן אֵל יִשְׂרָאֵל :
- ח' בְּרוּךְ יְיָ יִתִּיר וּמִיּוֹחַד •
- אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד :
- ק' אִשֶׁר מִי יַעֲשֶׂה כַּמְלֹאכֶתְךָ
 כַּמְעֻשֶׂיךָ וּכְגִבּוֹרֹתֶיךָ :
- ח' אִין יִצִּיר זֹלַת יִצִּירְתְּךָ • וְאִין
 בְּרִיאוֹהַ כִּי אִם בְּרִיאוֹתְךָ :
- ק' כָּל אִשֶׁר תַּחֲפֹץ תַּעֲשֶׂה בְּכָל •
 כִּי אֵתָה נַעֲלִיתָ עַל כָּל :
- ח' אִין כְּמִןִּיךָ וְאִין בְּלַתְךָ • כִּי אִין
 אֱלֹהִים זֹלַתְךָ :
- ק' אֵתָה הָאֵל עֹשֶׂה פְּלֵא • וְדַמַּר
 מִמָּךָ לֹא יִפְלֵא :
- ח' מִי כְּמִןִּיךָ נִרְאָה תְהִלֹּת • אֱלֹהִים
 לְבַדָּה עֹשֶׂה גְדֻלֹת

עצת סוד נזרתך ;

ק' מדצונך לא יעבורוך • לא

יטהרוך ולא יאחרוך :

ח' עצתך תפר עצת כל יועצים •

ועזר מחליש לב אפיצים :

ק' אתה מציה ופחדך משוה • ואין

עליך פקיד מציה :

ח' אתה מקוה ואינה מקוה • לה

כל מקוה נפש תרוה :

ק' וכל היצורים וכל ענינם • וכל

יקר אשר בה אין דמיונם :

ח' לא מחשבותם מחשבותיך • כי

אין בורא זולתך :

ק' ואין דמיון גפלא אלקינו • ואין

חקר נשגב אדונינו :

ח' סתור מכל סתור ועמום • מכל

עמום ומכל כמום :

ק' דק מכל דק וצפון מכל • צפון

ויכול מכל יכול :

ח' נשגב מכל נשגב ונעלם • מכל

נעלם ושמו לעולם :

ק' גבוה מכל גבוה ועליון • מכל

עליון ומכל הביון :

ח' חבוי ועמוק מכל עמוק • לב כל

דעת עליו חמוק :

ק' שאין שכל ומדע וחכמה • יכולים

להשיג את לו כל מאומה :

ק' אין אתות כמו אתותיך • אף

אין כופת כמו מופתך :

ח' אין תבונה כתבונתך • אין

נדלה כנדלתך :

ק' כי מאד עמקו מחשבותיך •

ונכו דרכי אורחותיך :

ח' אין נאיה כמו נאותך • אף אין

ענה כענותך :

ק' אין קדושה כקדושתך • אין

קרבות כמו קרבותך :

ח' אין צדקה כמו צדקתך • אין

תשועה מתשועתך :

ח' אין זרע בורעותיך • אין קול

ברעם בבורותיך :

ח' אין רחמים כרחמנותך • אין

הניטת כחנינותך :

ק' אין אלהות כאלהותך • ואין

מפליא כשם תפארתך :

ח' כי שמותיך אלים מרוצים •

בזכרה לחוצים להפליא נחוצים :

ק' ואשף וחרמום לא ילחצוך •

וכל שם ולחם לא ינצחוך :

ח' לא ינצחוך כל החכמים • כל

חכמנים והחריפים :

ק' אתה משיב לאחור חכמים • לא

יוכלו לה ערוצים וקוסמים :

ח' להשיב לאחור סופותיך • להפר

שיר היחוד ליום המישו

ח' כי הוא חי וקים לעולם :
 ח' ואין להרהר אחר יוצרנו • בלבנו
 ולא בספורנו :
 ק' למיט וגודש לא נשערהו • למפל
 ותואר לא נדמהו :
 ח' ולא נחשבהו לעקר ונצב • ולא
 למין וכל און ולכל נקצב :
 ק' כל הנראים והנשכלים והפדעים
 בעשר כלולים :
 ח' ושבע בפיאות וששת נהות • ושש
 גזרות ועתות ופדות :
 ק' הן בבורא אין גם אחד • פי הוא
 בראם פלם יחד :
 ח' פלם יכלו אף יחלופו • הם
 יאבדו ואף יסופו :
 ק' ואתה תעמוד ותבלה כלם • פי
 ח' וקים אתה לעולם :

ליום ששי

חון אתה לבדך יוצר כל הוא • ולא
 ידמה מעשה לעשהו :
 קהל כל הארצות לא יכלוף • ואף
 השמים לא יכלוף :
 ח' אז יחילו מים היום • מפניך
 אלהים היום :
 ק' רעשה ארץ ונסו מים • ונספו
 מים מן השמים :

ח' לא משיגים לו איך וכמה • ולא
 מוצאים לו דבר הזמה :
 ק' מקרה גרער ושנוי ומפל • וחבר
 ומסקך אור וגם אפל :
 ח' ולא מוצאים לו מראה וצבוי ולא
 פל סבע אשר שש ושבע :
 ק' לכן נבוכות פל עשתונות •
 ונכהלות פל תחשבונות :
 ח' וכל שרעפים וכל הרהורים •
 נלאים לשום בו שעורים :
 ק' מלשערהו ומל תג בילהו •
 ומלת ארהו ומלפרכמהו :
 ח' בכל שבלנו הפשנוהו • במדענו
 למצא מה הוא :
 ק' לא מצאנוהו ולא ידענוהו • אך
 מפעשיו הכרנוהו :
 ח' שהוא לבדו יוצר אחד • חי וכל
 יוכל וחכם מיוחד :
 ק' פי הוא היה לכל קודם • על פן
 נקרא אלהי קדם :
 ח' בעשותו בלי כל מאום את כל •
 ידענו פי הוא כל יכול :
 ק' באשר מעשיו בהכמה פלם •
 ידענו פי בבניה פעלם :
 ח' בכל יום ויום בחדשו כלם •
 ידענו פי הוא אלהי עולם :
 ק' באשר היה קודם לכלם • ידענו

שיר היהוד ליום ששי

ה	נֹמֵה לְבַקֵּה הַשְּׁמַיִם רִקְעֵה הָאָרֶץ עַל הַיָּמִים :
ק	קִישִׁית כָּל חֲפִצֵּךְ לְבַקֵּה • וְלֹא נִצְרַכְתָּ עֵזֶר כְּנִגְדֶּךָ :
ה	חֹזֵק אֵין מִי יִסְעֶדֶךָ • הַכֹּל מִמֶּךָ וּמִיָּדֶךָ :
ק	קִי כִכְתִּיב אִי כִן עָתָה וְדַעְתֶּךָ • וְלַעֲוֹלָם כֹּל כְּבוֹדֶךָ אֵתְךָ :
ה	חֹלָה וְלֹא יִעֲפֹת וְלֹא יִגְעַת • כִּי בְמַלְאכְתֶּךָ לֹא עֲמַלְתָּ :
ק	קִי כִי בְדַבְרֶךָ כָּל יִצְרָרְךָ • וּמַעֲשֵׂה חֲפִצֶּךָ בְּמֵאֲדָרְךָ :
ה	חֹלָה וְלֹא אַחֲרֵתּוֹ וְלֹא כִתְרֵתּוֹ • הַכֹּל עֲשִׂיתּוֹ יִפֶּה בְעֵתּוֹ :
ק	קִי מִבְּלֵי מְאוֹמָה כָּל חֲדָשִׁת • וְאֵת הַכֹּל בְּלֵי כָּל פְּעֻלָּתָּהּ :
ה	חֹלָה וְעַל לֹא יִסֹּד הַכֹּל יִסְדֵּת • בְּרִצּוֹן רוּחֶךָ כָּל הַלִּיָּת :
ק	קִי זְרוֹעֹת עוֹלָם אֵת כָּל נוֹשְׂאוֹת • מֵרֵאשִׁית עַד סוֹף וְאִינִם נִלְאוֹת :
ה	חֹלָה בְּצִינִיָּה לֹא דָבַר הַקִּשָּׁה • רִצּוֹנֶךָ כָּל דָּבַר דוֹהֶךָ עֲשֵׂה :
ק	קִי לַפְעֻלָּתֶךָ לֹא דְמִית • אֵל כָּל תּוֹאֵר לֹא שׁוּיָת :
ה	חֹלָה וְלֹא קָדְמָה לְמַלְאכְתֶּךָ מְלֹאכָה • הַכְּתִיבָהּ הִיא הַכֹּל עֲרַכָה :
ק	קִי לְרִצּוֹנֶךָ לֹא קָדְמוֹ וְאַחֲרוֹ • וְעַל עַד לֹא אֹרֵג גְּאוֹת לְבָשׁ :

חֲפִצֶּךָ לֹא נֹמֵה וְחֲסֵרָה
מִכָּל חֲפִצֶּךָ לֹא שִׁבְחָתָה • וְדַבַּר
אֶחָד לֹא חֲסֵרָתָה :

קִי לֹא חֲסֵרָתָה וְלֹא הִעֲדַפְתָּ • וְדַבַּר
רַק בָּס לֹא פְעַלְתָּ :

חִי אֵתְהָ תִשְׁבַּחְתָּ וּמִי הַתְּעִיבִים
וְשִׁמְךָ דָּבַר לֹא נִמְצָא בָּס :

קִי הַחֲלוּת בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָם
כַּתְּבוּנָה וּבְדַעַת כְּלִיָּתָהּ :

חִי מֵרֵאשִׁית עַד אַחֲרֵית עֲשׂוּיָם
בְּאֵמֶת וּבִיּוֹשֵׁר וּמוֹב רְאוּיָם :

קִי הַקְּדַמְתָּ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ • רֹב
רַחֲמֶיךָ וְחֲסִדֶיךָ :

חִי כִי רַחֲמֶיךָ וְחֲסִדֶיךָ • הֵלֵא מְעוֹלָם
עַל עֲבָדֶיךָ :

קִי וְעַד לֹא כָּל חֵי הַיּוֹכֵן לְכָלֵּל •
לִפְנֵי אֶבֶל תִּתֵּן אֶבֶל :

חִי וּמַעֲזֵן וּמְקוֹה תַעֲשֶׂה בְּפִי כָּל
צָרְכֵי הַכֹּל כִּי אִשֵּׁר לֵכֵל :

קִי שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵרֵאשׁוּנִים • אִז
הַכִּינּוֹתָם לְאַחֲרוֹנִים :

חִי אִז עֲשִׂיתָ אֹרֶךְ בְּשִׁלְמָה • אֲדַר
מְאוֹרוֹת מִמּוֹל שְׁלֹמָה :

קִי בְּסֵרֶם כָּל הַיִּצְוֹר כִּי אֲדַר גְּדֻלָּתָהּ •
וְאַחֲרָיִךְ כָּל מְאֹד נִתְנַדְּלָתָהּ :

חִי אִז בְּאֵין לְבוּשׁ הַיּוֹד וְהַדָּר לְבוּשׁ
עַד לֹא אֹרֵג גְּאוֹת לְבָשׁ :

שיר היחוד ליום שישי

קי אור כְּשֶׁלֶמָה וְכַמְעִיל עֹסָה • קי כֹּל פְּעֻלַּת לְמַעַנָּה • וּלְכַבֹּדָה
שָׁמַיִם כִּירִיעָה נֹסָה :
כ עֲשִׂיתָ בָּם לְאוֹרִים דְּרָכִים • רְצוּא
וְשׁוֹב בְּנֵהת מֵהַלְכִים :

ליום השבת

קי חֲזוֹן אֵין בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי נַחַת • יוֹם
רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם :
חי הַשְּׁבֵת עַל פֶּן בִּרְכָתָה :

חי מְזוֹנֹת מְעוֹנֹת לְשֶׁרֶץ מִיַּם וְעוֹף
יְעוֹפֵף עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם :
קי עֲשׂוֹב וְחֲצִיר לְבִישָׁה אֲדַמָּה מֵאֲכַל
לְחַיָּה וְלִכֹּל בְּהֵמָה :

חי בְּרוּךְ יי יוֹצֵר כָּלֵם • אֱלֹהֵינוּ
חַיִּים וְכֹלֵךְ עוֹלָם :

קי כִּי מְעוֹלָם עַל עֲבֻדָּה • רֹב
רַחֲמֵיהָ וְחַסְדֵיהָ :
חי וּבְמַצְרִים תְּחַלֹּת • לְהוֹרִיעַ כִּי
מֵאֵד נְעֻלִית :

חי עֵזֶר כְּנִגְדָה עֲשִׂיתָ • דִּי
מִחֲסוֹרֵי אִשֶּׁר יִחְסֵר לוֹ :
קי עַל כָּל אֱלֹהִים בַּעֲשׂוֹתָהּ בָּהֶם •
שְׁפָטִים גְּדוֹלִים וּבְאֱלֹהֵיהֶם :

חי כָּל מַעֲשֵׂיךָ בִּירוֹ תִתֶּה • וְתַחַת
רְנָלִיו הַבַּל שֵׁתָה :
קי לְהַעֲלוֹת מֵהֶם בְּקֶר וְצֹאן • עַל
מִזְבְּחָה יַעֲלוּ לְרִצּוֹן :

חי עֲשִׂיתָ לוֹ כְּתוֹנֹת לִשְׂרֵת • לְהַדְרִת
קֹדֶשׁ וּלְתַפְאֲרַת :
חי בְּבִקְעָה יִם סוּף עִמָּךְ רֵאוּ • ד
הַגְּדוּלָה וַיִּירָאוּ :

קי נִהַגְתָּ עִמָּךְ לַעֲשׂוֹת לָךְ • ל
תַּפְאֲרַת לְהַרְאוֹת גְּדֻלָּה :
חי וְדַבַּרְתָּ עִמָּם כֵּן הַשָּׁמַיִם • וְגַם
הַעֲבִיִּים נִמְצְאוּ מִיָּם :

קי יִדְעַתָּ לִכְתֹּם בַּמַּדְבָּר • בְּאֶרֶץ צִיָּה
אִישׁ לֹא עָבַר :
חי תִּתֶּה לְעַמָּךְ דִּבְנֵי שָׁמַיִם • וְכַעֲבֵי
שָׂאֵר וּמְצוֹר מִיָּם :

חי לֹא מִנְעַתָּ עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה • צִרְכֵי
אָדָם וְכֹלֵם בְּחִכְמָה :
קי מִיִּשְׂרָאֵל מֵאֵד רְבוּ וְנִדְלוּ • וְשִׁמְךָ
יי כָּלֵם יְהִלְלוּ :

חי רְבוּ וְנִדְלוּ מֵאֵד מַעֲשֵׂיךָ • יוֹדֵךָ
יי כָּל מַעֲשֵׂיךָ :

קי תִּגְדַּשׁ גּוֹיִם רַבִּים עַפְּסִים • יִירָשׁ
אֶרֶצָם וְיִשְׁבְּלוּ לַיְיָ :

ה	בַּעֲבֹד יִשְׁמְרוּ חֻמִּים וְתוֹרוֹת •	ח' יי תִּכְנֶה עֵרֶךְ מְדֻרָה • כִּי עֲלֶיךָ
	אִמְרוֹת יי אִמְרוֹת מְהוֹרוֹת :	שִׁמְךָ נִקְרָא :
ק	וְיִתְעַדְנֵנוּ בְּמִדְוָה שִׁמְךָ • וּמַחְלִמִּישׁ	ק' קָרַן דָּוִד תְּצַמִּיחַ בֵּה • וְתִשְׁכַּח
	צִוֵּר פְּלִגֵי שִׁמְךָ :	לְעוֹלָם יי בְּקִרְבָּה :
ח	בְּנִוְחָם בְּנֵי עֵיר קִדְשֶׁךָ • וּפְאֵרֵי	ח' זִבְחֵי צְדָק שִׁמְךָ נִזְבְּחוּ • וְכִימֵי
	בַּיִת מִקְדְּשֶׁךָ :	קִדְּם תִּעֲרַב מְנַהֵה :
ק	וְהֵאֱמַר פֹּה אֲשַׁב לְאָרֶץ • יָמִים •	ק' וּבִרְךָ אֶת עַפְּךָ בְּאוֹר פְּנֵיךָ • כִּי
	צִידֶךָ בְּרַךְ אֲבִירֶךָ :	חֲפָצֶיךָ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ :
ח	כִּי שֵׁם יִזְכְּחוּ וּזְבַחֵי צְדָק • אִף	ח' וּבְרְצוֹנֶךָ תַּעֲשֶׂה תִּפְצְנֵנוּ • וְיִשְׁמְרוּ
	כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשוּ צְדָק :	עַפְּךָ כָּלֵנוּ :
ק	יְבִית חֲלוּי נְעִימֹת יִזְמְרוּ • לֶךְ	ק' בְּחִרְתָּנוּ לְהִיּוֹת לֶךְ לְעַם מְגִילָה •
	יִתְרוֹעַצְנוּ אִף יִשְׁרֵי :	וְעַל עַפְּךָ בְּרַכְתֶּךָ מְלֶה :
ח	בַּיִת יִשְׂרָאֵל וּרְאֵי יי • יִכְבְּדוּ	ח' וְתִמְיֵד נִסְפֵר תְּהַלְלֶךָ • וְנִחְלַל
	וּיְזַדוּ שִׁמְךָ יי :	לְשֵׁם תִּפְאָרְתֶךָ :
ק	הַמִּיּוֹבֹת מֵאֵד לְרֵאשׁוֹנִים • בֵּן	ק' וּמִבְּרַכְתֶּךָ עַפְּךָ יִבֹּרֶךְ • כִּי אֵת
	הַמִּיּוֹבֵי גַם לְאַחֲרוֹנִים :	כָּל אֲשֶׁר תִּבְרַךְ מִבְּרַךְ :
ח	יי תְּשִׁישׁ נָא עֲלֵינוּ • כֹּאֲשֶׁר	ח' וְאֲנִי בְעֻדֵי אֱהַלְלֶה בּוֹרְאֵי •
	שִׁשְׁתֵּי עַל אֲבוֹתֵינוּ :	וְאִבְרַכְכָּה כָּל יְמֵי צְבָאֵי :
ק	אֹתָנוּ לְהַרְבּוֹת וּלְהִיּוֹבֵי • וְנֹדֶה	ק' יְהִי שֵׁם יי מְבֹרָךְ לְעוֹלָם • מִן
	לֶךְ לְעוֹלָם כִּי תִיּוֹבֵי :	הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם :

בְּתוֹב בְּרַךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעַם אִמֵּן
הַלֵּל לַיהוָה עֲנֵה דְנִיָּאל וְאִמַר לְהוֹא שִׁמְךָ דֵּי אֱלֹהֵי מְבָרַךְ מִן עֲלְמָא וְעַד עֲלְמָא דֵּי
חֲכִמְתָּא וּבְמִדְוָה דֵּי לֵה וְהֵיאֵה וְנֹאֲמַר וַיֹּאמְרוּ הַלּוּיִם יִשׁוּעַ וְקַדְמֵיָאֵל בְּנֵי חֲשַׁבְנִיָּה
שְׂרַפְיָה הַרְיָה שְׂכַנְיָה מְתַחִיהָ קוֹמוּ בְרַטְוֵי אֵת יי אֱדוּכֵם מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם
וְהִרְבּוּ לֵם כְּבֹדֶךָ וּכְרוֹמָם עַל כָּל בְּרַכְתָּ וְתַחֲלֶה : וְנֹאֲמַר בְּרַךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וַיֹּאמַר כָּל הָעַם אִמֵּן הַלְלוּיָהּ : וְנֹאֲמַר וַיִּבְרַךְ דָּוִד אֵת יי
לְעֵינֵי כָּל הַקָּהָל וַיֹּאמַר דָּוִד בְּרַךְ אֱתָהּ יי אֱדוּ יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם
אֲנִשִּׁים זְמִירוֹת תְּמַלֵּא יְעִיל אֲחֵר תְּמַלֵּא שִׁמְךָ :

יִצְרַח לַשַּׁבָּת שְׁלֹפְנֵי שְׁבוּעוֹת

ח

טָאוֹת וַעֲשֵׂרָה עוֹלָמוֹת • וְהַעֲנוּג זֵיו שְׁרֵי לוֹיִתָן וּבְהַמּוֹת :
 לַמֵּד לֵב אָדָם שֶׁקוֹל כָּכָל הָאֲבָרִים • בְּעֵין וְאָזן וְדַבָּר וּבְרוּב
 שָׂאֵר דְּבָרִים • וּבּוֹ סְמוּכָה וְתַלְוִיָּה יִרְאֵת מִשְׁפִּיל וּמְרִים :
 מִסּ מַה פָּעַם מִשָּׁל לְשָׁנִים דָּרִים בְּאַחַד מְדוּר • כִּי בְכַפֵּא
 הַכְּבוֹד מְקַלְסִים וְשׁוֹהֲחִים לְסִדּוֹר • מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת כָּל
 עוֹלָמִים וּמִמְשַׁלְתָּהּ בְּכָל דוֹר וְדוֹר : נוֹן גַּר אֱלֹהִים נִשְׁמַת
 אָדָם וְלֹא נִשְׁמַת בְּהַמָּה • אָף כִּי לָפִי מִיתַתְס זֵו לְזוֹ דוֹמָה •
 לְתַהִיַת הַמִּתִּים לְרוּחַ אָדָם תִּקְוָמָה : סִמְך סוֹד מִשְׁכָּן
 שְׁפוּמְכִין לוֹ אֲמָנָה • מַחְנָה יְהוּדָה מוֹרַחַה וּמַחְנָה רֵאוּבֵן
 תִּימָנָה • וּמַחְנָה אֲפָרַיִם יִמָּה וּמַחְנָה דִן צְפוּנָה : עֵין עֵץ חַיִּים
 הִיא לְעוֹשִׂיָהּ כְּאַפְרָכְסֵת אֲזִינִים • מְעִידָה עַל עֵין וּמְכַרְעוֹת
 צְדָק בְּמֵאזְנִים • מִצּוֹת יִי בְרָה מְאִירַת עֵינַיִם : סָא פָּה שֶׁל
 כְּבֵד פָּה וּכְבֵד לְשׁוֹן • פֶּץ תְּנָה לִי שִׁיחָה כִּי לְכַף נוֹצַר הַלְשׁוֹן •
 הַשִּׁיבוּ מִי שֵׁם פָּה לְאָדָם הַרְאֵשׁוֹן : צְדִי צְדָקַת אֱלֹהֵינוּ עִם
 בְּשׁוֹר וְרֵם • מִלְּמַדְם דְּרָף צְדָק וְרַב טוֹב לְהַעֲתִידֵם • גְּבוּרוֹת
 מְכַפְּרוֹתָיו לְהוֹרִיעַ לְבַנֵּי אָדָם : קוֹף קָרֵן עוֹר פָּנֵי פִדְהָ הַקִּיף
 כֹּל דְּבַר חֲכָמָה • דְּבִירוֹ בְּצֵאת שְׁלֵהֶבֶת וּפְטִיּוֹ בְּזֵיו הַחֲמָה •
 לְהַקֵּל עוֹל הַכְּבֵד מֵעַל יוֹנָה תַּמָּה : רִישׁ רֵאשִׁית תְּבוּאוֹת
 בְּנֵי שְׁלֹשֶׁת אֲבוֹת • נְתוּנִים לְכָל אִמָּה לְרֵאשׁ וְלֹא לְזִנְבוֹת •
 הַיּוֹשְׁבִים רֵאשׁוֹנָה בְּמַלְכוּת רוֹכֵב עַרְבוֹת : שִׁין שְׁלֹשָׁה
 עֲנָפִים יֵשׁ לָהּ כְּמוֹ כְּפֵא מִשְׁבֵּר • כִּי שְׁלֹשָׁה פְּעָמִים שָׁנָה
 רִשְׁעִים יִשְׁבֵּר • וְלַעֲמוֹ יִתְרוֹן הַכֶּשֶׁד וְחִילִים יִגְבֵּר : תִּיּוֹ תֵאוֹת
 אָדָם מִתְּאוּהָ לְדְבָרִים רַבִּים • לְעוֹשֵׁר וּגְדֻלָּה וּכְבוֹד וּבְרוּחַ
 חֲצוּבִים • וּבְמוֹתָ לֹא יִלוּדוּ כִּי אִם תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים •

בבן אשר בחרן וצר בהם כל מלאכתו . נטע הג להדומו
ושחק למכון שבתו . יפה צר ואזר ומזלות ממיטלתו : מימות
שעלו לצד העולם השישי ישב ימלא כל קצות ארץ ואפסים .
נפש לסוף פעל ושבת סבל המעשים : גימל נטול הסדו אשר
נמל בעולמי מכין נשמות וסחיה גבורה ועצה מעטו . ושאר
צרכי יצארו ההוסים בשמו . קדוש : הכל יודך וכו'

ע"פ א"ב

אופן

אזרחות אראלים יקריושו ברדתו לסיני . מלא כל הארץ
כבודו : ברואי ברקים ירעדו בבואו לסיני . מלא כל הארץ
כבודו : גנוזי גלגלים הללו ודוממו בסיני . מלא כל הארץ כבודו :
הגלי דבקים יאירו בפוצצו בסיני . מלא כל הארץ כבודו : הג'
הדורים מפארים בשורו בסיני . מלא כל הארץ כבודו : ורצים
ושבים . מתיתדים בהטותו לסיני . מלא כל הארץ כבודו : זקי
ודרים . זדו בהשגיתו על הר סיני . מלא כל הארץ כבודו :
חבירת השמלים רעשו בסיני . מלא כל הארץ כבודו : טפסרי
שפוחים . רקדו בסיני . מלא כל הארץ כבודו : יקרים ויקדים
דצו בסיני . מלא כל הארץ כבודו : קהל קדושים . קמו בסיני .
מלא כל הארץ כבודו : רכב רבותים אלפי שנאן בסיני . מלא
כל הארץ כבודו : שאג שופרות . שמעו בסיני . מלא כל הארץ
כבודו : תורה המיטה הכבדהם בסיני . מלא כל הארץ כבודו :
כבודו נגלה על הר סיני ומלכותו על הר סיני . אמן אצל
מגבת סיני . ודברות עשרה שמעו בסיני . וקבלו הלכה
למטה בסיני . קדוש : הוהיות וכו'

מקור פרשת נשא קדם שבועות לו למדים אשר יחדו לכל אור
חדש פו שבת אורי שבועות :

דָּוָד לְשֹׁכֵת רֵאשׁוֹן אַחַר פֶּסַח

א

שם סמחנר מאיר ברבי יצחק

יְדוּשֶׁעַ אֹרֶךְ יִשְׂרָאֵל אֵימָתוֹ מִיַּד כּוֹבְשִׁים • כִּפּוֹר הַבְּרוּל
 שְׂמִימָה • אֲדוֹנִים קָשִׁים • כְּצִפּוֹר נִמְלֶטָה כִּפְחַ יוֹקִיָּים :
 בַּעֲבוּר זֹאת רָאֵתָה עֲלוֹף כּוֹבֶשֶׁה • אֲמָנָה מֵהַקָּטָן וְתִי
 וְהִבֵּה הַכּוֹשֶׁה • וְתֵרָא אֲוִיָּהִי וְתִכְסֶּה בּוֹשֶׁה : וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
 גְּדֻלַּת גְּדֻלִּים • כָּאתִים וְחַמְשִׁים נִמְנִים • יָקָר רוּחַ נִקְדָּשׁ
 הַלְבָּשׁוֹ בְּחַיּוֹנִים • גּוֹי צַדִּיק יִזְכָּר אֲמוֹנִים : חֵן רֵאשׁ אֲמָנָה
 יִרְשׁ יֵשׁ נִחְלָת • בְּרַבִּיּוֹנֵי צֶאֱצָאֵי הַתָּמֹר קְדוֹשׁ מַעֲרֵתוֹ •
 וְאֲמִינוֹ בְּדַבְּרֵי יִשְׁרָאוֹ תִּהְלָתוֹ • קְדוֹשׁ : אֲוִי יִשְׁרָאוֹ הַגּוֹמֵת כְּרוֹ
 יַעַר הַשְּׂמִינִית הַזּוֹדֹת • רֵאוֹת לְנֶאֱוָה וּמִשְׁבַּח מִדּוֹתָיו
 תְּמוֹדֹת • בְּמִשְׁלַל פִּי אֲבִיעָה חִידוֹת : הַדּוֹר נֶאֱמַר וְנֶאֱמַר לְשִׁבְחָתְךָ
 נִעֲדָף • בְּמִתְנַאֲמִים נִתְנַאֲה יַעֲתִיד יֵרָם נִהְדָּף • וְהֶאֱלֹהִים
 יִבְקֹשׁ אֶת נִרְדָּף : עֲזֵי וְזִמְרַת יְהִי הַאֲמַרְתִּי מַלְכוּת וְתִפְאֶרֶת
 מְרִבָּה • יִקְרָתִי וְהַפְרָתִי בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה • דּוֹדֵי צַח
 וְאֲדוֹם הַגּוֹל מְרַבָּה : חֵן מִדַּת לְשִׁבְחָתְךָ לְשׁוֹתִי בְּמִצּוֹתֵי וְיִתִּי
 אֲרִסְנִי רֵבֶת מַלְכִים נִהְוֵ לִיִּתִי • וְלֹא אֲרַפְנוּ עַד יִתְּבַאֲתִי •
 קְדוֹשׁ : יֵי וַיֵּן עֲמָה כְּנֶאֱוָה גּוֹתֵן נִגְדוֹ • לֹא שְׁצַרְיָךְ כְּתוֹב
 תְּשׁוּבָתוֹ בְּצֵדוֹ • פִּי נִשְׁגָּב לִי מוֹ לְבָדוֹ • חֶבֶת יִשְׂרָאֵל גְּרַמָּה
 עֵינֵי הַדְּמוּיוֹת • וְהַשֵּׁם מוֹכִיחַ מִלְּהַרְרֵר בְּשִׁפְתֵי רְשׁוּיוֹת •
 מִשׁוֹמְרֵי עִם עוֹלָם וְאוֹתִיוֹת • טַכְסִימֵי גְבוּרָתִי נֶצַח בְּמִדּוֹת
 נְאוֹת • בְּפִלְחָמָה גְּאוֹת מִזֵּן וּמִכְפִּיק אֶפְסֵי יְאוֹת • שֵׁם יֵי
 צְבָאוֹת : חֵן מִי יִמְלַל גְּבוּרָתוֹ אֵל שְׂבִי • אֵין הָעוֹלָם וּמְלוֹאוֹ
 לְאֱלֹהוֹתוֹ כְּבִי • בְּרַכָּה עַד בְּלֵי דֵי • קְדוֹשׁ : מְרַכְּבוֹת יוֹקֵשׁ
 מוֹסוֹת וּמִשְׁתַּמְסוֹת מִלְּבַב מְרוֹץ • סִגְנוֹת עַרְבָב כְּשֶׁרַבֵּב

מִי יֵי אֱלֹהִים

מעונת לרוץ • הן אדם יקר חרוץ : תהומות פסו פנכנס
 טרקת בני גליה • ירית חץ בגיח החור גלגליה • צנוריה וכל
 מיטבריה וגליה : ימינה לבאי עולם פשוטה פחסדי אופניה •
 ארכה תת עשות רצונה צפונה • ימינה וזרועה ואור פניה :
 חיו לבשי עז זרוע מהוללת תנין פקצחי האויב תרעץ ותעטר
 אדיר בפצח • הגדלה והגבורה והתפארת והנצח • לקדוש :
 וכרב גאונה תהרום מול בניה מתגברים • פאלו לגגרה
 כביכול לעזרתם מתחברים • באו לעזרת יי בגבורים :
 נכשלו בארזים פחיות יער עולים • יהרסו בפא מהפנות
 פקש בעלעולים • ידי חרב מנת שועלים : זברוח סוף הרתיח
 מעלפים ערמוניות גלקחה • ולעדת קדושים לריתני בשמים
 נפקחה • מצולת ים ישנים פמרקחה : חיו לב ים פלב האבן
 עשה מלבב הוכן לב בגאלתם יתנשא רנו שמים פי עשה
 קדוש : אמר אויב עומד אהרי פלטין נאצות להרבות •
 בן המלה לתפוס להמיתו בקרבות • הגה יביעון בפיהם
 הרבות : פיו לכדו בשפתיו כסיל ונעלם • עשרו וכבודו
 להוריש עמה פלם • רוחה הטובה נתת להשפילם : נשפת
 צורר בגאון וחרון מימינו לנקשה • סחמש חמש בסאסאה
 בשלחה לעקשה • תריבנה הגה ברחו הקשה : חיו מלה
 אדיר לאדיריו נגלה מסים • ירה אדירים רמה בצאל דכים •
 רבים אדירים משברי ים • קדוש : מי כמוה קרובה קדסוה
 רחקה פפרו בהבלם • ולעתיד בראותה בעלבון בניה
 מהתעלם • אלהים יודוה עמים פלם : רב מחולל כל בסדוח
 נראות • רבות עשית לאבות ולבנים למלאות • כצד

מצרים אראנו נפלאות : נסית שביל דין משמים ארץ
 יראה : פרוע לחיבים שכר שיחה נאה : קצו ארץ צדק
 מלאה : חזן מצערת אלהי יעקב חיל ועוזו : רכב וסוס נרדם
 אנדם מלזוז : מלך הפבוד יי עוזו : קדוש : נחית המכת
 עולמה בחסד ועז מלואה על העבודה סמי יהפסם בשוה :
 עיניה תחזינה ירושלים נוה : שמעו מלכים הנבחה קרן
 עמק ונרעמים : וברוממה קרנות צדיקים לעד נועמים : יי
 מלך ירנזו עפים : אז אדום רפתה אהותה בהל וחתית :
 פתית פנשברה פתית השירה עתית : למנצה מזכור על
 הנתית : חזן מפני אנינות לומי למוי נמעד : יאהומו רעד
 ונמסו עמנו פנתועד : רם ונשא שוכן עד : קדוש : הפל
 יראה ופתד פת צרים להעדיר : ברנה חסידים שבחה
 להסדיר : יי אדונינו מה אדיר : התבאמו ותעמו מפאת ים
 וקדמה בשורות פרמים : ולא ינתשו עוד סהר נחלת
 שרומים : לה מכון לשבתה עולמים : רבת ידידות זכור
 ידיד לירידיה : קול מהיכל יקטרג סחריביו מורדיה : מקדש
 אדני פוננו ידיה : חזן מאחת יסוד עולם נקבע בטרץ :
 רומם מקדש בתוספת שנית לתרץ : מלך על כל הארץ :
 קדוש : יי ימלוך בהיכלה פיטטה בידים התפש : במלא
 ניוות שם העב ותהפש : אפירים בעגלי עפים סתרפם :
 אז סלכות עמים בכבודה תועד : יצדקו ויתהקלו כה סתלקה
 להעד : יי ימלוך לעולם ועד : רומם במלכותה ורע אברהם
 נאמנה בני יצחק יחידה ויעקב מאמינה : וכנה אשר נמעה
 יסינה : חזן ספורש יחוד רו עימה לבאור : הטיב והכטיב

יִתְיַחַד אֲדִיר וְנִאֲזַר חַיִּים בְּאִירָה נִרְאָה אֲזַר קְדוֹשׁ הַגֹּל יִחַד יוֹדֵי

אִוֵּן אֲרוּגֵי עוֹז • בְּקוֹל מְעוֹז • לְנַעֲרָךְ בְּצַבֵּא הַמְּלָה : בּוֹשִׁים
 רוֹן • בְּחָה וְגֵרָן • לָהּ יִי הַגְּדֵלָה : גְּזוּרֵי אֵשׁ • אֲזוּרֵי אֵשׁ
 עֲטוּר עוֹז וְהַהֲלָה : הַמִּזּוֹנִם • וְהוֹיזִנִּם • כְּזוֹהַר סוֹבְבֵי הִילָה :
 הַגּוֹת בְּאִיסָה • וּבְנַעֲיָמָה • בְּקוֹל עֶרֶב וְקוֹל מְלָה : וַיַּעֲנִידוּן •
 וַיַּעֲיִדוּן • וַיַּגִּידוּן אִמְתָּה • אֵין קְדוֹשׁ בֵּי כִי אֵין בְּלִתָּה : וְהָרִי
 גּוֹ • מְהוּץ וּמְגִוֹ • יְקוּדֵי לְהִבֵּי רְשָׁפִים : חֲקוּקֵי הוֹד • בְּלֵב
 וּמֵאֵד • תְּהַלְתָּה מְטִיפִים : מוֹטְפֵי שִׁיר • לֹז לְהַשִּׁיר •
 בְּשִׁחְרִים וּבְנִשְׁפִים : יִרְהַטוּן • יִלְהַטוּן • לְכֹן נִקְרָאוּ שְׂרָפִים :
 בּוֹפְפִים רֵאשׁ • בְּחִיל לְדְרוֹשׁ • רֵאוֹת הוֹדוּ לֹא זוֹקְפִים : לְבַל
 יִלְיוּזוּן וְלֹא יַחֲזוּן • כְּבוֹדָה בְּלִכְתָּה אֵין קְדוֹשׁ כִּי וְכוּ : מְלֵאכִים
 נַעֲרָכִים • לְהוֹדוֹת לָהּ נְצָבִים : נִאֲזוּרִים • וְנִגְזוּרִים • מִגְּהַל
 נַחֲצָבִים : סְלִסְלוֹם • וְצִלְצוֹלִם • עֲנוֹת שִׁירוֹת נִקְצָבִים :
 עֲנוּדֵי חֵן • וְלִוֵּית חֵן • שְׂמַחִים וְלֹא נַעֲצָבִים : פֶּאֶר פּוֹצְחִים •
 יִמְנַצְחִים סְבִיב מְכוּן לְשִׁבְתָּה אֵין קְדוֹשׁ כִּי וְכוּ : וְחַחִוֹת וְכוּ :

אִוֵּן זֶכֶת לְזוֹמְרִים כְּפִיכָה :

אֲרָאִים • וְחֲשַׁמְלִים • יִתְנֹז שִׁיר לְשֵׁם הָאֵל : בְּמִזְבֵּה הַגִּזְזִין
 לְצוּר עֲלִיּוֹן • הַפּוֹדָה וְהַצּוֹאֵל : וְכֹן יִתְדֵי גְזֵי אַחַד • בְּרַב שִׁבְחָה
 וּבְרַב הַלֵּל : יִקְדִישׁוּן • וַיִּשְׁלֹשׁוּן • קְדַשְׁתָּה בְּכֹל יוֹם וְלֵיל :
 וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלְלוֹת יִשְׂרָאֵל : גְּדוּרֵי רוּם • יִכְתִּירוּם •
 לָהּ זִמְרָה וְהַפְּאָרָה : דְּמַת פְּנִיָהִם • וּמְרֵאִיָהִם • כְּמֵרָאָה אֵשׁ
 פּוֹעֵרָה : הַטּוֹן קוֹלִם • בְּסִלְסוֹלִם • לָהּ נִאֲזוּר בְּגִבּוֹרָה : וְשִׁיר
 פּוֹצְחִים וְלָהּ שׁוֹחֲחִים • וְאֲזַמְרִים כִּי אֵין בְּאֵל • וְאַתָּה : זְהָרֵי
 אֲזַר • קַעֲזֵן מְאֹר • פְּנֵי נֶשֶׁר לְאֶרֶץ בְּעֵתֶם : חֲצוּבֵי אֵשׁ • יְצוּקֵי

יצר לשבת ראשון אתר פסח

אִישׁ וְסוּסֵי אִשׁ מִרְקֻבוֹתֵם: שְׂמֶה יִבְרְכוּן בְּעַת יְלֻכוּן.
 לֹא יִסְבוּ בְלִכְתֵּם: סוּר מִבְּקָשִׁים בְּעַת רוּחָשִׁים אִיֶּה
 מְקוֹם כְּבוֹד הָאֵל וְאַתָּה: מְכוּסֵי הוֹד לָהּ סְהוּד יִסְהַדוּן כִּי
 אֶתָּה צוּרִים: יְהוּדָה וְיִזְדָּה בְּמַהֲלָם וְטוֹב שִׁירָם:
 כְּגַבְרִיאֵל קְדוֹשׁ הָאֵל וְסַנְדְּלָפוֹן טַפְסָרִים: פֶּאֶר קוֹשֶׁר
 בָּתָם וְיֹזְשֶׁר עִם הַשָּׁר מִיכָאֵל וְאַתָּה: לָהּ יַחַד נְזִי אֶתָּה
 תְּהַלְתָּה יַעֲרִיצוֹן: מַחְנוֹתֵם אַרְבַּעַתֶּם לְמֹול פְּסָאָה
 יִתְחַצְצוּן: נוֹרָאִים וְנִשְׂאִים כְּעֵין קָלָל יִתְנוּצְצוּן: וְהָ
 יַעֲרִיץ וְהָ יַמְרִיץ וְהָ יְהַלֵּל וְהָ יִסְלַסֵּל וְאַתָּה: סַנְלָתָהּ
 וְנַחֲלָתָהּ לָהּ תְּמִיד יִשְׁרְרוּ: עֲבָדֶיהָ מַעֲיִדֶיהָ כְּבוֹד
 זְכָרָה יִזְמְרוּ: שָׂרְפִים בְּשֵׁשׁ עָפִים בְּרוּם אֶרֶץ יַפְאָרוּ:
 בְּקוֹל הַדְרִי לְצוּר נֶאֱדָר אֲשֶׁר אֵילוֹת יְחוּלֵל וְאַתָּה: פְּתוּכֵי
 אִשׁ טַסִּים בְּשֵׁשׁ כְּנָפִים בְּרוּם זְבוּלָה: צַהֲלָתֶם וְרַנְתֶּם
 עוֹרְכִים תְּדִיר לְמוֹלָה: וְעַם נוֹשֵׁעַ שָׁב פֶּשַׁע יִקְדִישוּ כְּבוֹד
 גְּדֻלָּה: אֲדוֹן הַפֶּל פֶּל יְכוֹל גְּבוּרָתָהּ מִי יִמְדֵל וְאַתָּה:
 קְדוֹשִׁים פְּתַרְשֵׁי שִׁים קְרוּאִים מְלֹאכֵי הָאֵל: רוֹן רוּחָשִׁים
 בְּעַת רוּגְשִׁים וְאוֹמְרִים יְהִי אֲכַתְרִיאֵל: וְעַם נְדָבוֹת בְּנֵי
 אֲבוֹת קוֹרְאֵי שְׂמַע יִשְׂרָאֵל: רִצְהָ נִיבָם מַחֵל הוֹבָם
 מַעֲבִיר יוֹם וּמְבִיא לַיִל וְאַתָּה: שְׁנֵאֲנִים וְאוֹפְנִים סוֹבְבִים
 כֶּסֶם מְרַבְּתָהּ: תְּהַלְתָּה וְחַלְתָּה מַעֲרִיצִים תְּפַאֲרָתָה:
 וְנִזִּי קְדוֹשׁ לָהּ שְׁלוֹשׁ יִשְׁלִשׁוֹן אֶת קְדֻשָּׁתָהּ: הַמְנִיָּה
 וְכִנְיָה נְצַבִּים כְּדֵל שׁוֹאֵל וְאַתָּה קְדוֹשׁ וְסִי: וְחַיּוֹת וְכִר

סס סמחנר יוסף

אתבה

אלהי ימי שנותי פלו בארבע גלגתי • קלא ולא אצא מצר

לְרַחֲמֵי • עֲזֹב וְלֹא עֲזֹר וְאִין בִּי עֲזָרְתִי • נוֹלָה וְאִין נוֹלָה
 סוֹד קִץ תְּשׁוּעָתִי • מְנוֹרֵד בְּלִי מְעַדֵּד מְאַסֵּף תְּרַפְתִּי דְבַת
 עִם אֲשַׁמֵּע וּמוֹסֵר בְּלִמְתִי • בְּאִמּוֹר לִי אִיָּה אִפּוּא תְּקוּתִי •
 אֲכַן כֹּל הַיּוֹם זֹאת הִיא שְׂיַחַתִּי • חֲלָקִי וְצוֹר לְבָבִי וְתוֹרַתִי
 מִנְתִּי • אֵיחַל וְלֹא אֵחַל דְּבַרוּ עַד הַיּוֹתִי • אֲצַפֶּה וְלֹא אֲרַפֶּה
 וְלֹאֵל צַפִּיתִי • אִמֵּר לִי מַחְסִי וּמְצוּדָתִי : אֱלֹהֵי • עַמִּי וְנַחֲלָתִי
 שְׁמַתִּי בְּיַד עוֹבְרֵי רְצוֹנִי • בְּפִשֵּׁע יַעֲקֹב זֹאת אִמֵּר צוֹר קוֹנִי •
 לִי צַר וְתִקְצַר רוּחִי לְעַם עֲנִי • קִלְנִי מֵרֵאשִׁי וּמִזְרוּעֵי קִלְנִי •
 וְאֲנִיעַ בְּרֵאשִׁי אוֹי לִי מְעוֹנִי • וְאֲנַקְמָה מֵאִיבֵי וְאֲכַרִּיתֶם בְּיַד
 יְמִינִי • אִפִּיר עֲצֵת גּוֹיִם וּמַחֲשׁוֹבוֹתֶם אֲנִיא • יוֹמוֹ וְהָעֵרִיטוּ
 עֲצָה וְלֹא מְנִי • נוֹטַע אֲזֵן הֲלֹא קוֹל שְׁמַעָה אֲזֵנִי • יוֹצֵר עֵץ
 הֵן כֹּל רֵאתָה עֵינִי • רֵאָה רֵאִיתִי אֶת עֲנִי עַמִּי : אֱלֹהֵי • סִבְרִי
 בְּךָ שְׁתִּי וּמְתִי מֵתֵאוֹת נִפְשֵׁי • וְאִין דּוֹרְשֵׁי • וּבִלְבָבִי מִכּוֹת
 אֵשׁ • עַל הַר קִדְשֵׁי־שְׁשֻׁמִם וְגִוֹת בֵּית • קֵן אִין לֵה אֲמַלְלָה
 דּוֹת • לִי זָרִים אֲמָרִים בְּגִדְל וּבְגֵאוֹת רוּחַ • עַל רוּחַ תְּבַסְחִי
 וְהַתְתִּירִי בְּשִׁבִי בְּצִבִי מִדַּח וּמָה תְּקוּת עִם נַעֲנָה • אַעֲנָה עַל
 דְּבַר אִמֵּת וְעֵנוֹת צֶדֶק • וְעַל עֵקֶר דָּת וְכֹל יִקְר שׁוֹת • אֵל
 תִּרְבוּ תִדְבְּרוּ אֵלַי בְּנֵי נַעֲוֹת • סוֹרוּ מִמֶּנִּי מֵרַעִים וְאַצְרָה
 מִצּוֹת : אֱלֹהֵי • עַמִּי פְּנִיתִי עֲנִיתִי אֵל תְּפִלַּת הָעֲרַעֵר • נָאם יי
 לְיִשְׂרָאֵל אֲהַבְתִּי נָעַר • וְעַד זְקֵנָה אֲנִי הוּא אִם מְזֻכּוֹת נוֹעַר •
 אֲדַע בִּי יִכְבֵּד וְאֲכַן בִּי יִצְעַר • עֵינִי בְּכֹל עוֹיְנִי וּמִסְמִינִי
 אֲנַעַר בְּהַר שְׁעִיר אִסְעִיר וְעֲרַעֵר יִתְעַרְעֵר לֹא לָךְ חֲזִיר הַיַּעַר
 כְּבוֹד בֵּית הַיַּעַר • צֵא אִישׁ הַדְּמִים מֵעַמִּים נִבְעֵר לְחַרְפוֹת
 עוֹלָם לְחֵמָה וְלִצְעַר • וְאֵל תְּבֹא בְּשַׁעַר עַמִּי : וּקְרַבְתֵּנוּ

יוצר לשבת ראשון אחר פסח

זולת

ע"ס א"ב ונכוף תמוס יצחק חזק

אין כְּמוֹהָ בְּאֱלֹמִים • דוֹמֵם וְשׁוֹתֵק לְמַעֲגִימִים • צְרִינֵי
 רְבִים קָמִים • בְּהוֹסֵדִם יִהְיֶה לְגִדְפָנוּ • אִיהַ מַלְכֵכֶם חֲרָפוֹנוּ •
 לֹא שִׁבְחָנוּ וְלֹא שִׁקְרָנוּ • אֵל דְּמִי לָךְ : גְּרוּשִׁים מִן גּוֹ גָּאוּ •
 וְעַמָּה בַּפֶּרֶךְ דִּבְאוּ • מִשְׁנֵאִיָּה רֹאשׁ נִשְׂאוּ • דוֹרְשֵׁי אוֹבוֹת
 וְאֲדִילִים • יֹאמְרוּ אוֹיְבֵינוּ פְּלִילִים • מַה הִיהוּדִים הָאִמְלָלִים •
 אֵל דְּמִי לָךְ : הֵבוּ לָכֶם עֶצֶה • פֶּן תִּהְיוּ לְשִׁמְצָה • הֵן לְרִינֵי
 וּכְצֵה • וְאִם תִּהְיוּ כְּמוֹנוּ • לָנוּ תִקְרְבוּ וְתִפְנוּ • לְעַם אֶחָד
 וְהִינּוּ אֵל דְּמִי לָךְ : זַעְקוּ לִזְקִים נִיעֵנוּ • לֹא נִשׁוּב וְלֹא נַעֲבֹדְנוּ •
 שִׁקֵּץ תִּשְׁקַצְנוּ וְתַעֲבֹב תִּתְעַבְּנוּ : חֵי וְקִים גְּאֻלָּנוּ אוֹתוֹ נַעֲבוֹד
 וְנַחֲטִבְנוּ • בַּעַת צָרָה יִשׁוּעַתְנוּ • אֵל דְּמִי לָךְ : טְבוּחַ יִלְדִינִי
 הִכִּינוּ • בְּרַכַּת הַזִּבְחָה בּוֹנוּ • שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד
 וְנִיחָדְנוּ • וְעַל קְדוּשַׁת שְׁמוֹ הֲרַגְנוּ • לְנַפּוֹל בַּחֲרָב נִשִּׁינוּ וְטַפְנוּ
 אֵל דְּמִי לָךְ : בְּהַנִּים לִזְבַּח עוֹלֹתֶם • עֲקְדוּ יִלְדִים וְאִפּוֹתֶם •
 וְשִׂרְפוּ בְּאֵשׁ אֶת עוֹרוֹתֶם : לְזִרוֹק דְּמֵי אַחִיּוֹת וְאִחִים • וּלְקַטֵּר
 אֲמֹרֵי נִיחֻחִים • אֶת הָרֹאשׁ וְאֶת הַנֶּתְחִים • אֵל דְּמִי לָךְ :
 מַעֲרֵכָה גְרוּשָׁה שְׁזוּפָה • כְּכִירָה לֹא קְמוּמָה וְגִרּוּפָה • וְכָל
 בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְכוּ אֶת הַשְּׂרָפָה : נוֹפְלִים לְרִשְׁפֵי שְׁלֵחַבַת
 יְהוָה • נוֹעֲדִים לְמַחִיצַת בְּנֵי עַלְיָה • חֲנֻנְיָה מִשְׂאֵל וְעֲזָרְיָה •
 אֵל דְּמִי לָךְ : סְחֵי שְׁמוֹ וְעוֹרַת מִשְׁהוּ • וְתִלְמוֹד רְבִינָא וְרַב אֲשֵׁי
 הָעַל אֱלֹהֵי תַתְּאֲפֵק וְתַחֲשֵׁה : עֲמוּדִים וְגוֹיִלִים לְאַבְחֹת •
 וְאַתִּיּוֹת קְדוּשׁוֹת פּוֹרְחוֹת • סִכְתָּב אֱלֹהִים חֲרוֹת עַל הַלְחֹתֵי
 אֵל דְּמִי לָךְ : פִּסַּע אוֹיֵב בְּזִינ • וְאַבְדַּ טוֹבֵי וְשֵׁם לְאַיִן • וְיִהְיֶה
 כָּל מַחֲסָדֵי עֵין : צִיּוֹן לְפָרֵט וְאַרְשֵׁת • צָרָה אֵל אֶחָדָה נַגְּשֵׁת

יצוד לשבת ראשון אחר פסח

הִכִּינוּ לַפַּעַם רִשְׁתִּי אֶל דָּמִי לֹד: קֶץ קָדוֹשׁ נִחְשׁוֹן נִגְעָ צֶדֶק
בְּאִישׁוֹן בְּעִשְׂרִים לַחֲדָשׁ הָרֵאשׁוֹן: רַמְשׁוֹ דּוֹרְשֵׁי חֲמוּרוֹת
וְקָלוֹת וְשׁוֹת צוֹרוֹת הַחֲקִיּוֹם וְהַמְשַׁפְּטִים וְהַתּוֹרוֹת אֶל דָּמִי
לֹד: שְׂרֵי קִנְאָה לַתּוֹרָתָהּ לְבִשׁ נִקְמָתָהּ וְקִנְאָתָהּ וְעוֹדְרָהּ
אֶת גְּבוּרָתָהּ: גְּעֵרָת חַיִּית נוֹבֵר בְּכִלְיוֹן שׁוֹד וְשֹׁכֵר אוֹתוֹ
וְאֶת עַמּוֹ בְּדַבָּר אֶל דָּמִי לֹד: יְמִינָהּ רַהֵב מַחְצֶבֶת הַרְיָן
גִּלְגֵּלֶת בְּמַקְבֵּת וְאֶת עֲרִינָהּ הַיּוֹשֶׁבֶת: צַח וְאֶדוֹם מְשַׁעִיר
נְסוּכָה בְּכִלְיוֹן תְּסַעִיר כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת קִנְאָה תְּעִיר אֶל דָּמִי
לֹד: קִנְיָה שְׁנֵית שְׂרִידֵינוּ בְּרַבִּים נְסִיף תִּרְאֵנוּי שְׁלוֹם תִּשְׁפּוֹת
לָנוּ: חֲמוּל זְרוּיָהּ קָדוֹשֵׁנוּ וְרוּחַ נְדִיבָהּ תִּסְמְכֵנוּ: קוֹסָה
עוֹרָתָהּ לָנוּ אֶפְרַיִם אֶל דָּמִי לֹד: עוֹרֹת וְטוֹ

גאולה   שם סמטנר שלמה

שְׁבִיָּה עֲנִיָּה בְּאֶרֶץ נִכְרִיָּה לְקוֹחָהּ לְאִמָּה לְאִמָּה
מְצַרִּיָּה: מִיּוֹם עֲזַבְתָּהּ לָהּ הִיא צוֹפִיָּה: הַשֵּׁב שְׁבוּתָהּ
רַב הָעֲלִילִיָּה: וְאוֹם עֲשִׂירִיָּה תִּהְיֶי שְׁלִישִׁיָּה וְחִישׁ קָל
מִתְרָה וּבְעִשְׂרָה בְּאִלְיָה: רַנְי בַּת צִיּוֹן הִנֵּה מְשִׁיחֵנוּ לְפָנֶיךָ
לְנִצָּחַת הַשְּׁבָחָנוּ יְיָ חֲנֵנוּ לָהּ קִינְנוּ יְיָ מִלְּפָנֶינוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ:
לְכָל תְּכַלֶּה יֵשׁ קֶץ וְאִין קֶץ לְפָרְצֵי פִלּוֹ שְׁטָתֵי וְאִין
כְּתוּם לְמַחְצֵי שְׁכֻנָּתֵי בְּגִלוֹת מְבֻעָה בְּבָצֵי וְאִין תּוֹפֵשׁ
מִשׁוֹשׁ אֲנִיָּה לְהוֹצִיא עַד אָנָּה יְיָ תִּתְאַרְיָה קְצֵי מִתִּי
קוֹל תִּתְעוֹר יִשְׁמַע בְּאֶרֶצִּי שְׁמָהּ בְּנֵנוּ נִקְרָא אֵל תִּתְיַחֲנוּ
לִמָּח לְנִצָּח: מַחְצִים לְחוֹצִים: סוֹבְלֵי מַעֲמָם בּוֹזוּיִם גּוֹזוּיִם
נִחְזָקִים לְמַרְמָס עַד אָנָּה יְיָ אֲזַעֵק הַמְּסִיחָה כְּמָה שְׁנֵים עוֹבְדִים
לְקָס יִשְׁמַעֵאל בְּאֶרְיָה וְעֵשׂוֹ פִתְחָמָס זֶה יִגְיַחְנוּ וְזֶה יִקְחָנוּ

יוצר לשבת ראשון אחר פסח

למה נצטוו לקרוא זה הקול נולת ארואל עמדי וצהלי : וולת
 ישראל : לעת הרשום : בספר דניאל : ובעת ההיא : יעמוד
 מיכאל : ויקרא על ההר : ובא לציון גואל : אמן ואמן : בן
 יעשה יי האל : כימות עניתנו בן השמחנו : למה לנצח וכו' :
 בנצח אבות תושיע בנים ותביא גאלה לבני בניהם :
 ברוך אתה יי גאל ישראל :

יוצר לשבת שני אחר פסח

ע"ס א"ב ומסו כו יוסף בר שמואל

ארגו חסדך לבקר : אמיץ פליות חוקר : בכל בני
 ארץ משוטט וסוקר : בדבורו מפרק הרים סלעים ועוקר :
 גבורותיו אשנן בלי שפת שקר : גבהי דוק מתה ורקע תבל
 להתיקר : עושה גדולות עד אין חקר : חזן יוקר ספסירו
 פרקים : שכן מושבו ארקים : לימים שם חקים : גאותו
 ועזו בשחקים : קדוש : דגול אל נעלם : דברו נצב לעולם :
 הוא אלהים תיים ומלאך עולם : הכין ופעל יסודי עולם :
 אמיץ והזק בריחם ומנעולם : והקריש מצוקים פתקון
 מפעלם : חסד יי מעולם ועד עולם : יוקר ספסירו : זמן
 משרתיו בפרומים : זוהר נזנה בהדומים : חשכה וגם אורה
 יהדו מתאמים : הלקם למשמרותם וגזרה מקימים : טף
 אפל לאשכנים ונגזרות לימים : טוב הצפין לישרים הזלכי
 תמים : חשף יבסה ארץ וערפל לאמים : יוקר ספסירו :
 ימים הקוה פלם : יבשה להראות השפילם : בון בשעלו
 מדה משקלם : פנס הצים למעלה וחצים שקע במעקולם :
 למר בכו תהתונים ליה פי קדם : לרון תהלה התנה המורה

יצר לשבת שני אתר פסח

קלקולם • נשאו נהרות יי נשאו נהרות קולם • יקר ספסירו :
 מלך רב מנה • מארץ דשאים להומינה • נצנים ודשאים
 הצמית ממנה • נשוא קל וחומר ונם בתנוב למינה • סמל
 בריה צאת בערבוביא לאו כל הימנה • שורק משמר
 בענביו צר מהם להטמינה • פי ישר דבר יי וכל מעשהו
 באמונה • יקר ספסירו: ערך מאורי מופתו • עששיות זוהרות
 בעפתו • פער האחד לרגל ברעו בשפתו • פעלו הושב
 בראשו ולא רענה כפתו • צאת כטין שופר נגזר בו
 להרפתו • צדיקים נקראים בו וגם בחברו ליפותו • והוא
 כחתן יוצא מחפתו • יקר ספסירו: קנין ודגים ואנקה • קרץ
 והשריץ עלי ארקא • רמש ובהמה גסה וגם דקה • רובץ
 בהררי אלף הטריפו חקה • שת נהש בריח במצולה עמוקה •
 שמור עד יפקדנו מדבר בצדקה • בחרבו הקשה הגדולה
 והחזקה • יקר ספסירו: תמונה גבל משבחה • תבנית אנוש
 גמפיתה • יצרו בכפו היות דרכו צלחה • והמשיל ידו בכל
 מערבה ומזרחה • סח לא טוב היותו לבדו במנוחה • פרש
 לו מצלעו היות גפן פזרחה • לזאת יקרא אשה כי מאיש
 לקחה • יקר ספסירו: בשששה שכלל כל המנזר • רם אתו
 אין זר • שם קדשו יבורך שבו נאזר • מאומה מדברו אהזר
 לא הזר • ויום מנוחה הנחיל לעם מפזר • אשר בו בצע
 זמרתו שגזר לבש יי עוז התאזר • יקר ספסירו: הכל יורד וכו'

אופן זה אומרים נסיכס ונכרין • סס סמהגר יעקב
 יחיד ערץ • יסד ארץ • ברוב חכמה ותושייה: ענותו •
 גדלתו • מפרסמת וגלויה: נזראותיו • ונפלאותיו • יהודין

יִצְרַח לַשַּׁבָּת שְׁנֵי אֲוֹד פֶּסַח

רְדֵי נְשִׂיָה : מְלֹאכִים • גַּעְרָכִים • לְהַקְדִּישׁוּ בְרוּם עֲלֶיהָ : יי
 אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כְמוֹת הַסִּין יְהוָה : עֲלוּזִים • וְתַחְתּוֹנִים • שְׁמוֹ
 לְעַד יוֹמָרוּ : וְאוֹפְנִים בְּרַנְנִים • כְּבוֹד וְכָרוּ יַפְאָרוּ : מִמְעוֹנֵי
 וְהַבְּיוֹנוֹ • בְּהִיל זֶה לֹזֶה יִדְבְּרוּ : וּבְנַעֲיֻמוֹת • וּבְתַמְיֻמוֹת •
 תִּהְלְתוּ יִסְפְּרוּ : וְאִין בְּהֵם • וּבִינֵיהֶם • לְשׁוֹן שֶׁקֶר וּרְמִיָּה •
 יי אֱלֹהֵי : קְדִישֵׁין רוֹן רוֹחֵשִׁים • עִם כְּרוֹבִים וְשֶׁרְפִים : וְהֵם
 עוֹמְדִים וּמְסֻלְדִים • וְכַסָּא אֶל מְקִיפִים : בְּמַרְכָּבוֹת • לְרַבְבוֹת •
 לְפִיאוֹת וְלֹאֲלָפִים : וְרַגְלֵיהֶם • בְּכַנְפֵיהֶם • מִסְתִּירִים וּבֵם
 עֲפִים : יְקַדִּישׁוּן • וְיִשְׁלְשׁוּן • קְדִישַׁת רַב עֲלִילָה : יי אֱלֹהֵי : בְּעֵת
 לְכַתֵּם • לְאַרְבַּעַתְכֶם • וְאוֹפְנֵיהֶם אֶצְלָם : וּבַעֲמָדָם • בְּמַעֲמָדָם •
 יְקוֹמֹן הַמָּה לְמוֹלָם : וְשֵׁם יְרִימוֹן • וְיַעֲצִימוֹן • אֲדוֹנֵי הַיָּם
 בְּרוּם עוֹלָם : בְּקִדְשָׁה • מְשַׁלְשָׁה • כְּבוֹד הָאֵל מְלֵא עוֹלָם :
 קְדוֹשׁ יַעֲנוּ • קְדוֹשׁ יִשְׁנוּ • קְדוֹשׁ יִשְׁלְשׁוּ שְׁלִישִׁיהָ :
 יי אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כְמוֹת חֲסִין יְהוָה • וְתַחֲיוֹת וְסֵר :

מאורה   סס כמחנך שמואל כהן

אֵימַתִּי שְׂמַחִי וְעֲלוּזֵי בִי בְּאֵת הַדְּרָךְ • קְרוֹב יוֹם יִשְׁעֶךָ
 וּפְעֻלַת שְׁכַרְךָ • הִנֵּה מְלַכְךָ יָבֵא אֶל שְׁעַרְךָ : הַתְּפַתְחֵי צִיּוֹן
 מוֹסְרֵי צוֹאֲרֶךְ • קוֹמֵי אוֹרֵי כִי בֵּא אוֹרְךָ • אֵימַתִּי : אֵילוֹתַי
 שְׂמַחְתִּי עֲרֵבָה וּגְלָה מְקוֹם מְקַדְשִׁי : שַׁבַּת מְשׁוֹשׁ חֲגֵי שַׁבְּתִי
 וְהַדְשִׁי • וּסְתֵם רַחֲשִׁי וּפֶסַח קֶרְבֵּן אֲשִׁי • אוֹיֵב דִּלְקַנִּי וַיִּקַּם בִּי
 בְּהֵשִׁי • רֵאִית וְרוֹמַמַת מְלַכִּי וְקְדוֹשִׁי • וְתוֹנָח מְשַׁלּוֹם נַפְשִׁי •
 אֵילוֹתַי : אֵיוֹמַתִּי • מְזֻרוֹת וְשִׁמְשִׁים וְכֹל שְׂמֵרֵי מוֹרַח • עַבְוֹרְךָ
 קִבְעַתִּי עוֹלָם בְּלִי נִקְרַח • אִם לֹא בְרִיתִי כְּתוּב הוּא וְנִאֲרַח •
 הַחֲשִׁיתִי מֵעוֹלָם לְרֵאשׁוֹן אֲשֶׁר סָרַח • עַתָּה בֵּא אֶתוֹי נְתַרְבִּים

אֲשׁוּר וְרַח מְמֹרָח : הֶעֱלַט בְּאֶפֶל וּבַעֲשׂוֹר נִטְרָה • וּכְבוֹד יי
עָלֶיךָ זָרַח : אִיוּמָתִי : אֵילוֹתַי • מִן הַפִּצָּר קָרָאתִיךָ בְּשִׁנּוּנַי •
דִּלְגַת קָץ וְהוֹשַׁעַת הַמוֹנֵי • אָף בִּי עָמְדָה לִי זְכוּת אֵיתָנִי •
וְעַתָּה נִטְשָׁתָנִי וְכָלוּ הַשְּׁבוּנֵי • אֶפְסוּ עֵתוֹתַי וְגַם עֲבָרוּ זְמוֹנֵי •
וּכְצֹאן לַטֶּבֶחַ נִתְּתִי בְיַד מַעֲנֵי • הֶעֱלָ אֱלֹהֵי תַתְּאֶפֶק יי •
אֵילוֹתַי : אִיוּמָתִי • וְעוֹד אֵיךְ אֲנִיחֶךָ תַּחַת יַד מוֹנֵי : כִּי עָלֶיךָ
הִשְׁתַּתּוּ וְהִטְבְּעוּ אֲדָנַי • פָּעַלְתִּי לַמַּעֲנֶךָ רַב טוֹב מִצְפוּנַי •
שִׁמְאֵל בְּגִלּוֹתֶךָ אַחֲזַתֶּךָ בִּימִינֵי • יַדְעֶתֶךָ בְּצַר לְצַמְצִם שֵׁם
שְׁכִינִי • בְּסִפּוֹר תִּנְחַוְמֶיךָ הַעֲיֵדוֹתַי נֶאֱמַנֵי • יוֹם נָקַם בְּלִבִּי
בָּאָה שְׁנַת פְּדִיזוֹנִי • וְעָלֶיךָ יִזְרַח יי • אִיוּמָתִי : אֵילוֹתַי • אֲמַנֵם
יַדְעֶתִי כִּי חִסְדֶּךָ גָּבַר • אֲכַן הֵייתִי בּוֹזֵה בְּכָל מַעֲבָר • וְאֵל
מִי אֲשׁוּה וְאוֹכַל לְהִתְחַבֵּר • אִם לִקְנוֹי וְנִרְצַע דִּינִם נִגְדַע
וְנִשְׁבַּר • כָּלוּ כַּפֵּי שִׁמְטִים וְעָלִי לֹא נִשְׁבַּר • הוֹדִינֵנִי קִצֵּי
מַתִּי אֶהְבֵּר • קוּם וַעֲשֵׂה כִּי עָלֶיךָ הִדְבַּר • אֵילוֹתַי : אִיוּמָתִי •
לְבָשִׁי עֶזֶךָ וְצַהֲלִי פֶּאֶר רִקְמָה אַחֲבֶשֶׁךָ • מִהַר אֲשַׁמִּיעֶךָ שׁוּבִי
שׁוּבִי לְנַפְשֶׁךָ מִהַרָּה קֵל יִבֹּא מִבְּשׂוֹר טוֹב לְחַפְשֶׁךָ • מִשְׁמִיעַ
שְׁלוֹם תִּשְׁוַעַת קְדוּשֶׁךָ • נֶאֱלָךְ כִּי חֹזֵק מְלוֹן בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ •
הִשְׁתַּהוּי לְבוֹרְאֶךָ בְּשִׁבְתֶּךָ וְחִדְשֶׁךָ • לֹא יִבֹּא עוֹד שִׁמְשֶׁךָ •
אִיוּמָתִי : אֵילוֹתַי • לְעִזְרָתִי חוֹשֶׁה וְגִלָּה קָץ פִּדְעֵי • עֲזָרָה בְּצָרוֹת
נִמְצְאָת רוּעֵי • הִנֵּה הָעֵת יֵאָתֶה לָּךְ לְהוֹשִׁיעֵי • אֵיבֵי הַרְפָּנִי
שׁוּבִי לְתַעֲתוּעֵי • פְּרִיתוֹת שְׁלוֹחֶךָ עוֹד בֵּל תּוֹשְׁעֵי • לֹהֵם
אֲשִׁיב הַשׁוֹבֵת מִדְעֵי • וְאֲנִי בֵּינֵי אֲצַפֶּה אוֹחִילָה לְאֱלֹהֵי יִשְׁעֵי •
אֵילוֹתַי : אִיוּמָתִי • כְּמוֹס יוֹם נָקַם צְרִיךָ לְהַרְעִילֵם • פִּנְבוֹאוֹת
כִּהְנִי בְּחַמָּה לְהוֹבִילֵם • הֵן שְׁבוּעָה לְנִגְדֵי עַל יַדְךָ לְשִׁפְלֵם

יוצר לשבת שני אחר פסח

הַעֵת פִּי תִבֹא אֲשִׁיב לָהֶם גְּמוּלָם נִדְחִיךָ אֶקְבֵּץ אוֹסִיף שְׁנִית
 לְגֵאלִים נָר מְשִׁיחִי יֵאִיר עַמּוּסִי לְהַנְחִילֵם וְהָיָה לָךְ יי
 לְאוֹר עוֹלָם אִיוֹמְתִי אֹר חֲדָשׁ וְכוּ

ע"ס א"ב

זולת

אֵל אֵל תִּי אֲרִנֶּנּוּ • בָּלָב וּבִשְׂר אֲתַחַנֵּן • שִׁדֵי דַעַה חוֹנֵן •
 בַּעֲמַל יְגוֹנֵי הַבֵּט • פִּי פִקְצָח אַחֲבֵט • הַסֵּר מֵעַלֵי שִׁבְט •
 אֵל דְּמִי לָךְ : גְּבֵרָה עָלַי גְּלוּת • בְּהוֹסֵר כֹּל וְדָלוּת • בְּרֵאתִי
 פְרוּם זָלוּת : דִּפְאוּנֵי עָרֵב וּבִקֵּר • זִכְרָה מִפִּי לַעֲקֹר • בְּהִיכְלֶךָ
 בְּלִי לְבַקֵּר • אֵל דְּמִי לָךְ : הוֹנּוּנֵי מוֹנֵי בַת־לֵאָה • וּמִנְפוּנֵי
 בְרַבַּת חֲלָאָה • וְאִמְרוּ הִנֵּה מִתְּלֵאָה : וְזִמָּה לָכֶם לְהַעֲלֵב •
 נִשְׁכַּחְתֶּם כַּמַּת מִדָּב • אֵל דְּמִי לָךְ : זִנְחִתִּי עֲדֵנִי תַעֲנוּגִים •
 מִשְׁתִּיחִים וּפַת בַּגָּם • וְכֹל מוֹעֲדֵי חוּגִים : הִי עָלֶיךָ הַרְגָנוּ •
 וּבְכֵלֵי רִיק הִצַּגְנוּ • נִפֵּשׁ עָלֶיךָ עֲרַגְנוּ • אֵל דְּמִי לָךְ : טַמְנוּ
 לָנוּ פַח וּמִזְקֵשׁ • יִשׁוּר כְּשֶׁךְ יוֹקֵשׁ : עִבּוּר מִמֶּךָ לְהַעֲקֹשׁ :
 יַעֲזוּלוּ עַל־זָלוּת בְּרִשְׁעֵי • בְּלִי עוֹן וּפִשְׁעֵי • מִמֶּךָ נוֹחִיל יִשְׁעֵי •
 אֵל דְּמִי לָךְ : כֹּל שְׂמַחָה עֲרַבָה • אֵלֵי גִיל בְּלִי לְקִרְבָּה־רַעֲתָנוּ
 כִּי רַבָּה : לַפֶּה תִּבְיֵט בּוֹגְדִיךָ • תַּחֲרִישׁ כְּבִדְעִים יִרְדִּיךָ •
 בְּהַתְאַפֵּק הַמּוֹן הַסְדִּיךָ • אֵל דְּמִי לָךְ : מֵעַת הַיִּכְלִי שְׁמִם •
 בְּדָד יִשְׁכַּחֵי וְדוּמָם • כֹּל הַיּוֹם מִשְׁתוּמָם : נִטְלוּ זִבְחִים
 וְעוֹלוֹת • וּבִטְלוּ עֲוֹנֵי הַיִּכְלוֹת • וְעַטְרוֹת חַתָּנִים וּבִלוֹת :
 אֵל דְּמִי לָךְ : סוּד סִנְהַדְרֵי עָרְעֵר • זִקְנִים שָׁבְתוּ מִשְׁעֵר •
 מִבֵּית לְבַנּוֹן יַעֲרֵר : עֲדוֹן נְהַפֵּךְ לַעֲנֵן • וּבִטְלוּ שִׁירֵי נֶגֶן מִבֵּית
 מִשְׁתָּאוֹת מִנֶּגֶן • אֵל דְּמִי לָךְ : פִּקּוּד גִּפְשׁ וּכְנֵהָ • גּוֹרֵר הַכֹּל
 מִנְתָּה • כָּרֵם הַמִּדְּ גִּנְתָּה : צוּר יִשְׁעָה הַמְהַרְנֵה • גִּיבֵי אוֹרָה

תְּנַהֲרָנָה • לֵילָה יוֹזֵם תִּנְצָרְנָה • אֵל דְּמִי לֹד : קְרִית מְשִׁישָׁה
 בְּנֵה • נָעַר הָיִת קָנָה • שְׁנֵית עֶמֶף תִּקְנָה : רַבָּה כְּחֹל
 צְבֹאִיהִ וְקִים חֲזוֹן נְבִיאִיהִ חֶפֶת כְּבוֹד וּמִקְרָאִיהִ • אֵל דְּמִי לֹד :
 שִׁית פֶּאֶרָה כְּחַתָּן • לְהוֹשִׁיבָה בְּנוֹה אִיתָן • בְּרַבּוּי מַהֲרֵ וּמִתָּן :
 תְּשִׁיב מְלוּכָה לְבַעֲרֵיהִ • וְצִלָּה תִּפְרוֹשׁ עֲלֵיהִ • וּכְפִדָּה תַעֲדָה
 כְּלִיהִ • אֵל דְּמִי לֹד : שְׁלַח מַעֲמָה פְּדוּת • וְנִשְׁיֵר שִׁיר יְדִידוּת •
 כְּאֵז בְּצִאתִי מֵעַבְדוּת : בַּיָּם רַעִיתָךְ בְּגוֹזוֹת • יִצְאָה חֶפְשִׁי
 בְּעֲלִיזוֹת • קְדוֹשׁ שִׁבְחָה עַל זֹאת • אֵל דְּמִי לֹד : עֲזֵרַת וְכוּ

גאולה   טס כמחנך שלמה חזק

שְׁנוֹתֵינוּ סִפּוּ בְּדִלּוֹת וּבְקִלּוֹת • לְאֹזֵר נִקְוָה וְהֵנָּה בּוֹ
 וְשִׁפְלוֹת • מְשֻׁלוּ בְנוּ עַבְדִּים וְאַנְחָנוּ בְּגִלּוֹת : הוֹשִׁיעָה יי כִּי
 כָּה אִילּוֹת • לְמַעַן שִׁמְךָ יי עֲשֵׂה לְטוֹבָה אוֹת • יי עַד מְתִי קֶץ
 הַפְּלֹאוֹת : לְקַחֲנוּי וְדִים לְנַחֲלַת אַחֲזָה • אוֹלַת יְדֵי וְיָדָם עֲזָה •
 הַיְיָ לִבְזָה לְשִׁמָּה וּלְמִזָּה • נִאֲלַמְתִּי בְּרַחֵל לִפְנֵי גִזְזוּהִ • עַד
 יִצְקִיף וַיֵּרָא יי צְבֹאוֹת • יי עַד מְתִי : מְשֻׁלַּ בִּי שִׁשָּׁה עַד אֲשֶׁר
 קָרַם • לְכַדְנִי שְׁעִיר וַיּוֹן וּפְרַסִּי הַפִּיּוֹצוֹנִי בְּעֵילָם מִשָּׁה וְתִירַסִּי
 וְגַם עוֹד יִשְׁמַעֲאֵל הָרַם וְגַרַם • הָרִי שִׁשִּׁים וְאַחַת וְאַרְבַּע
 מֵאוֹת • יי עַד מְתִי : הֵן כָּל אֱלֹהִים אִם מְשֻׁלוּ בִּי • מִמָּה אֱלֹהֵי
 לֹא נוֹאֵשׁ לְבִי • יַעַן כִּי אֶתָּה אֱלֹהֵי אָבִי • תִּשׁוּב תִּרְחַם
 וְתִרְפָּא כְּאָבִי • שִׁכְחֹנִי יִשׁוּעוֹת צְרוֹת הַבְּאוֹת • יי עַד מְתִי :
 הַשְּׁבוֹן קֶץ רֵאשׁוֹן לְאַב הַמּוֹן נִסְתָּר • זְמַן קֶץ שְׁנֵי לִירְמִיָּה
 נִפְתָּר • קֶץ הַשְּׁלִישִׁי לְדַנְיָאֵל נִעְטָר • וְקֶץ הַרְבִּיעִי מִכָּל עֵין
 נִסְתָּר • יִשׁוּמַט כָּל הַדּוֹרֵשׁ וַיַּחֲסוּם כָּל הַתָּר • וְנִעְלָם הַחֲזוֹן
 יִנְעַדְרוּ הַמְּרֹאוֹת • יי עַד מְתִי וְכוּ • בְּגִלָּל אֲבוֹת וְכוּ :

יצר לשבת שלישי אחד עשר

ה

מים א"ב כסול • וחמס טו שלמה הקטן הזק

אמץ דר חזקים • אבאר לפי כפוקים • בתוך קהל ועד
 שומרי חקים • בחיל וזיעה אביעה מעשיו ההקוקים •
 גבוהים הרקיע ונטם ומראם תמיד נרתקים • גם ידו יכרה
 יסודות ארקים • דלק וזרח אורה לישרים ולצדיקים: חזן שפר
 אומר יבטא • לעליונים כדוק נטה • סבין בהכמה כטה •
 האור כשלמה עטה • קדוש: הפים עולם מלמהות • הכין
 רקיע מתוחות • ובתוך שמהו חצים במי רום להשחות •
 והצים בים היותם מלתיחות • רגנו ונשבע לקבל מהם
 שבהות • זמן נעשים רוחות • בלכתם במשלחות • זרם סים
 מתחלפים בשרתם לאלהי הרוהות • חשוש וקרח ערה
 למכעיסו במפלחות: שפן במ אכור • ליפר עובדי זר •
 מיחליו שאול להחזר • היותם הלכו גור • קדוש: טוב בראות
 נסים • טבועות אדן מכסים • ישום בגער במעמקים וגלגלם
 במכנסים • יהרו עולם להציפה וגבולם חול השים • כלל
 פני הארץ אילנות ופרדסים • כנן גן בערן ומאכל עסיכים •
 להנהיג אוהביו יש לניני אב עמוסים: שאונז בתול נגדרים •
 לנאמן עדותו כאדרים • משפריים מהדרים • המשפיה
 שאון אדירים • קדוש: מאורות וכוכבי רננים • מזרות ונהית
 בנים • נפח ברוח פיו והכניסם בעליונים • נסתר אין
 סחפתו ומתהל עננים • סדרם ברקיע לאותות ולמועדים
 ושנים • סלה למשל ולהאיר ימים ואישונים • עליונים לכו
 משקיעם עבור עושי כונים: שמו להלל בראם • לכלים
 שמות קראם • מסדר מוצאם ומובאם • המוציא במספר

צבאם • קדוש: פקד מים להשריפה פורשי אברה ונוה
 צפר ארחות ימים להרבות ולהפריצה • צד מהם ומהם
 לעתיד דיצה • קראו ויו במעופפים לעונג נמצא • קש חושב
 הנותן במתניו שחיצה ירעים פרות עליו וביניהם להתהצה:
 שאון גדל תנינים • לתוך פיו נתנים • מדורו בפנים
 התתונים • הכינו ליום התונים • קדוש: שדי לנפש תאוה •
 שכן שחקים בגאווה תבל עשה בכחו להוציא צוה שפע נפש
 היה זמן ליום חדוה לעת שוב לבצרון אסירי התקוה מטיל
 ברזל נרמיו דמה והשוה הוא ראשית דרכי א הכתב והתוה:
 שמרו לעתיד לבא לישראל עם קרובו • מרעהו אלף מסבו •
 העושו יגש חרבו • קדוש: הכין קרוץ מחומר קדומה הכניסו
 לשומר • טבוס עשר הפות טללו מגלה טומר • נאור צוהו
 ועבר ונתתיב להגמר • חנן בעדו שביעי למקים אומר •
 זמן מיד דאל שיר וזמר • קדש לבן שבת להזכר ולהשמר:
 חיו שומר שבת מהללו • לעונותיו מחול לו • מוטב ונוח לו •
 העולם הבא להנהילו • קדוש: הכל יודוך וכו'

שם סמחז בנימין

אופן

לבעל התפארת • מתקן רום בזרת • מעצימים אדרת •
 מלאכי השרת • נוחים לו לתשחות • בהלכה ומסורת •
 ואני שחררת • תהלה בפי סודרת: לנקרא ראשון ואחרון •
 מלך אדירירון • מביעים סלד ורון • ביושר וכשרון • ואתם
 מטטרון • פסקון אטמון וסגרון • ואני חבצלת השרון •
 משתחה פני ארון: ליה הוצב להבה • נערץ בסוד קדושים
 רבה • ועירי מרכבה • וקדישי שלהבה • מתנגדים

לְהַקְשִׁיבָה קִדְשָׁה בְּאַתֶּת חֲטִיבָה: וְאֲנִי חוֹלֵת אֶהְבֶּה בְּיוֹשֵׁר
 עֲרֵבָה: לְמַפְלִיא פְּלֵאוֹת אֲדוֹן כָּל הַנִּפְלְאוֹת פְּתִים וְהִילּוֹת
 בְּחֻדְרֵי הַיְכָלוֹת • רוֹעֲשִׁים בְּקוֹלוֹת נוֹעֲדִים בְּמִקְהָלוֹת וְאֲנִי
 חוֹמָה וְשָׂדֵי כְּמַגְדָּלוֹת תִּשְׁבְּחוּת וְתִהְיוּת: לְנֶאֱמָן בְּבְרִיתוֹ •
 וְקִים בְּשִׁבּוֹעֵתוֹ • מִתְנַשְּׁלִים מֵאִימָתוֹ • כְּגִידִים אֱלֹהוֹתוֹ •
 חֲשַׁמְלֵי שְׂרוֹתוֹ • מִתְבַּהֲלִים מִשְׁאֵתוֹ • וְאֲנִי לְדוֹדֵי וְעַלִּי
 תִּשְׁוֹקְתוֹ • בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ: וְהַחַיּוֹת יִשׁוּרוּ וְכוּ'

סס סמחנר משלם

אהבה

סגִלְתִּי • מְלוֹכָה אֲזוֹרְתִיךָ • וְלִמְאֹד לְבַבְתִּיךָ • רַחֵם
 רַחֲמֶיךָ • עַל כָּף הַקּוֹתִיךָ • מִכּוֹר הַצִּלְתִּיךָ • וְאַחֲרֵי
 הַמִּשְׁכָּתִיךָ • אֶהְבֵּת עוֹלָם אֶהְבֵּתִיךָ סְגוּלָתִי: דוֹדֵי • שְׁמֶךָ
 עוֹז בְּנֵי וְזִכְרֶךָ אֹזֵר פָּנָי • וּמִלַּחַץ מוֹנֵי • לֵךְ רֵב תַּחְנוּנֵי •
 וְכֹל יָמֵי וְשָׁנָי • לֵךְ אֲרַבָּה רִנָּי • אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת עֵינָי •
 דוֹדֵי • סְגוּלָתִי: לְקַחְתִּיךָ לֵי בְשֵׁפֶר • וְחִבְלֶךָ לֵי שֵׁפֶר • וּמַחֲשֵׁב
 צָר הַיֹּפֵר • אֲשֶׁר בְּשֵׁמִי כִפֵּר • וְהוֹצֵאתִיךָ מִכִּפֵּר • וְצִירִי לֵךְ
 סִפֵּר • הַתְּנַעֲרִי מֵעַפְרֵי סְגוּלָתִי: דוֹדֵי • מְנוּסִי בְּעַת צָרָה •
 יְיָ אֲנוּסִי לְעִזְרָה • מְאֹד נִפְשִׁי קִצְרָה • בְּכֹל אוֹם נִפְזָרָה •
 וְקוֹרְאִים לֵי מָרָה • אֲוֹן וְעִצְרָה • וְלֹא אוֹכֵל לְהַמְלֵט הַהֲרָה •
 דוֹדֵי: סְגוּלָתִי: בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים • בְּאֵמֶת וּבִתְמִים • אֶקְבֹּצֶךָ
 מֵעַמִּים • וְאֲשַׁבֵּר עַל קַמִּים • וְשׁוֹבִים וְעֹלְמִים יוֹדוֹן לְעוֹלָמִים •
 לְפָנָי כָּל הַיָּמִים • סְגוּלָתִי: דוֹדֵי • רְצוּנָה תִּתֶּן לִי • אֵלֵי וְגַם
 גּוֹאֲלִי • וְשׁוֹכֵב אֶת קַהְלִי • מִהֲרָה לְגִבּוֹלֵי • וְשִׁלְמוֹ יָמֵי אֲבֹלִי
 בְּךָ שְׂמֵחַת גִּילִי • יי אֹזֵר לִי • דוֹדֵי • סְגוּלָתִי: הֵן אֲזוּנֵי קִשְׁבָה
 תִּפְלֹתֶךָ הָעֲרֵבָה • עַד זְקֵנָה וְשִׁיבָה • בְּנַחַת וּבְשׁוֹבָה • וְכִי

מִינֵי מִזְבְּחָהּ • לְשִׁיתָהּ לְרִבְבָהּ • מִיָּם רַבִּים לֹא יִכְלוּ לְכַבּוֹת
אֶת הָאֹהֳבָה • סְגוּלָתִי : וּקְרַבְתֵּנוּ זָכוֹ

זוּלַת ע"ס א"ב וּנְכוּף תַּחוּם יוֹסֵף בַּר שְׁמוּאֵל טוֹב עַל־

אֲרִיזוֹת הִדְיָהּ פֹּזְרוּהִי מִבֵּית לְשָׁכוֹת וְעוֹרָה • מֵאִין אֲבָקֶשׁ
עוֹרָה : בְּאוֹ כֹלֶם בְּבָרִית • נוֹעֲצִים לֵב לְהַכְרִית • מִבְּלֵי הַת
שְׂאִרִית • חוֹשֶׁה לְעוֹרָתִי : גִּבֹר חֲטָא וְאַשְׁמָה • אוֹיֵב מִקִּיף
לְנִשְׁמָה • שֵׁם גִּפְנֵי לְשִׁמָּה : דְּבִים וְאֲרִיזוֹת נְהַמוּ • הַפִּצִי
קְרַבְתָּהּ הַמוּ • מַעֵי פִים יְהִמוּ • חוֹשֶׁה לְעוֹרָתִי : הֲרָסוּ מְרוֹם
הָרִים • אֲרָצֵי בּוֹאוּ נְהָרִים • לְשִׁפּוֹף דָּם מִמֶּהָרִים : וְתַמִּיד
בְּתוֹף לְבָאוֹת • יַחֲלֵתִי לְאֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת • הֲרָאֵנוּ לְמוֹבָה
אוֹת • חוֹשֶׁה לְעוֹרָתִי : זָדִים מָאֵד הִלְיָצוּנִי • כְּעֶצֶב נְבוֹזָה
הַפִּיצוּנִי • מֵה הַתַּחֲכָה נֶאֱצוּנִי : הֶלֶף זָמַן וְעֵדֶן • נִגְרַע עוֹנֵג
וּמַעֲדֶן • אֲרָכּוּ קִצִּים וּמַעֲדֶן • חוֹשֶׁה לְעוֹרָתִי : מִמֶּנּוּ פַח לְנִשְׁכָּה •
נְלוֹת מָאֵד נִמְשָׁכָה • הִנֵּה אִימָה וְהַשְׁכָּה : יְדִידוֹת מִשְׁכְּנֹתֶיךָ
יִרְשׁוּ • בָּנִים מִנּוּ צוֹרְשׁוֹ • עַל גְּבִי חֲרָשׁוּ • חוֹשֶׁה לְעוֹרָתִי : כְּזֹכְרֵי
בֵּית מְנוּחָה • מְקוֹם זְבַח וּמִנְחָה • מִלְּאֲתֵי יַגוֹן וְאַנְחָה : לְאֵבֶל
נִהַפֶּה כְּנֹזְרֵי־מִתִּי אֲנֵעַ בְּצַנּוּרֵי וְאַתָּה תֹּאִיר נְרִי־חוֹשֶׁה לְעוֹרָתִי :
מִלֶּךְ עוֹזֵר מִפּוֹרֶשׁ • רוֹאֵה עֵנִי וְרָשׁ • אִיכָה תִּבְיֵשׁ וְתַחֲרָשׁ :
נֶאֱיַץ שִׁמָּה מִתְאַנְדִּים • לְשִׁמֶשׁ וַיִּרַח סוּגְדִים • לְמֵה תִּבְיֵשׁ
בּוֹתְרִים • חוֹשֶׁה לְעוֹרָתִי : כָּמֵר בְּשָׂרֵי מִפְּחָד • הוֹדִי נִהַפֶּה
וּנִכְחָד • בְּהוֹסֵדֶם עָלַי יַחַד : עֵרַף מָאֵד מִקְשִׁים • לְהַגִּיא יְהוּדָה
מִבְּקָשִׁים • יִסְפְּרוּ לְטָמוֹן מִקְשִׁים • חוֹשֶׁה לְעוֹרָתִי : פָּרְשׁוּ
מִכְּמִרַח מִצָּרִים • אוֹיֵב לֹחֵץ עֲצוּרִים • יֹשֵׁב בְּמֵאֲרֵב חֲצֵרִים :
צוּר אֱלֹהֵי עוֹלָם לְמֵה תַחֲשֶׁה וְתַתְּעִלֶם • תֵּן לָהֶם כְּפַעֲלִים •

יצור לשבת שלישי אחר פסח

חווה לעזרת: קבצו עלי זעולים • במרירות אותי מרעילים
 אהלי אדום וישמעאלים: רבתי עם רוממה • סקוה ישעה
 שוממה: ימין יי רוממה • חווה לעזרת: שירות היכל זנוזים
 פפו נביאים וחזנים • שבת גאון עליזים: תמיד נשמעה
 צוחה • נפשי לעפר שחה • ערבה כל שמחה: חווה לעזרת:
 יריבי בוססים בפרה: ורוחי נבקה ספרה • ספקתי על ירה:
 פונה לצור מבטה • בשבט אנוש נתבטה: ראה יי והביטה
 חווה לעזרת: שואגים בקול שועה: מחכים ברית ושבועה:
 והנה רק זועה: אנא היש עליצותם • להאזין חין מליצתם
 קאז סנוף בצאתם: חווה לעזרת: טוב סוכה באברה: ונותן
 מלוכה ומעבירה • בידה פת וגבורה: עדרקה השב למאויים
 למענה חי וקיים: מישל בגאות הים • חווה לעזרת: עזרת וכו

גאולה טס סמחנר שלמה

שדודים נרודים לציון תקבץ • מכורים בלא הזן תשוב
 למרביץ • השב עבודת לבושי תשבץ • תרעה שמעך
 משפחות יעבץ: להודות ולזמר לשמך עליון • אתה תקום
 תרחם ציון • היש קל מהרה את פדותנו • למה לנצח
 תשבתנו • יי חננו לה קנינו • יי מלכנו הוא יושיענו: לנו
 הארצות תחיש שאת נם • ינון תגבר ומתנו תשנם • עזרי
 האסוף ופוצי תכנס • תהדרש גאלה פטאנכ וחנס • חווה
 והשב את שבותנו • למה לנצח: משנאי ידבר עזות בפני
 סבקש לאבד תהלה אמוני • יריבני עד אן תהחיל לעיני
 עניתו הן פתוב בספר חיוני • כי לא ינח לעולם יי • ישוב
 ירתם וכבוש עונותינו • למה לנצח: השב זרושה • לנחל

יצר לשבת שלישי אחר פסח

ירשה • ופקוד אנושה • ביד צר ענושה • אכולה בכל פח
נהוצה ורטושה • וחדש צדקת אבות שלשה • שמים חדשים
וארץ חדשה • ואז נשורר ברנונו למת לנצח וכו' • בגלל אבות וכו'

יצר לשבת רביעי אחר פסח

ע"ס א"ב ותמוס נו אמתי

אשיתה בדברי נפלאותיה • אספרה פבוד מעשה
אצבעותיה • בעמידה ארנן פני יושבי ביתה • בריאת עולם
לבאר כי אין כאפנותה • גבלת אש ומים לכס שכנתה •
נוש ושלג הקפאת לדור בריותיה • דליקת נר ערכת מהור
שלמותיה • אזכור זאת ואנהים • מי אל גדול פאלהים • תומך
תקרת גבוהים • יסד הדום וגהים • קדוש • הקרשת מעזיבת
בנינים • הברל עליונים מתחתונים • ולא אבו ברציונים •
לפיכה נקראו ודונים • ומפעל הורדו בבצרת עשנים • זפנת
בו ביום עלג פנף רננים • זריבת הפתה הכנת משני דינים •
חדשים שנים עשר הכות כל סרפנים • אמנם על שם שא
מים מיוהם שמו שמים • תקיף קולו על הפים • יחיד ומיוחד
פעמים • קדוש • טכס חול לרהבים • טרוד אותם ברביבים •
יען אלולי הוא עולם סחריבים • יפן תדשא הארץ אילנות
ועשפים • פגנו רמש למינהו בלי צאת מערבבים • פי טוב
פעמים בפרשה כתובים • להודיע כי נבראת גן לבני שלשת
אהובים • אל אפיץ ותמים • מקולו מים הזמים • תהלתו
לעד נואמים • יה אדיר בפרומים • קדוש • מנה חמה ולבנה •
מראה אדם להנה נתינתם ברביעי ובריתם מראש נתמנה •
נמשל משל לבונה בית סיד מדליק בוצינא • סיום יהי

יא זצד לשבת רביעי אחר פסח

מאורות למארות נשתנה: סדר מעמדות לפיכך סתענות
בתנה על אספרת תינוקות וגמולי שנה: אין כשליחותם
מי ראה כמותם תדירים במלאכותם יודעי מועדי ביאתם
קדוש: פץ השרץ אדירים פורחים שחים ממאים ומהורים
צפים התיר בשנים בקשקשת וסנפירים צפרים הכשיר
כשלושה זפק וקרקבן ואצבע מיתרים קים מאלה ומאלה
לעתיד שמורים קהל בכעודתם חבורת חברים רמו
רמו באיזב יכרו עליו חברים: ארון אל שדי מקדים לעולם
די תקף חלק לידיו ירתית צול וזיו שדי קדוש: שמע
עוד לאדמה שרוץ חיה ובהמה שפר און בשריריו ונתיעץ
בחכמה תאר גולם ביפיו הכרות גלגל חמה תרדמה
חטפתו תבנית מצלעו לרקמה תיום מצוה אחת לא יכלו
לקימה תחת בן גרמו ליום תולעה ורפה: אדם בל ילין
ביקר מן גורש והפקר תמור כי מעקר גנב ויען פי
שקר קדוש: אפיץ יום מימים אחד אותו לתמימים
כעין עולם הבא עניניו מסימים מכפל בלחמו וענשו
ואזהרתו ושיריו הנעימים תבלו בתבל משנה בכבוד
מטעמים תענוג בלבוש משי ומנוח לענומים יהי לנו
מורשה לעולמי עולמים אספר קצת פעלותיו ארבע
רשיותיו שתים שהן ארבע יציאותיו שלשים ושש
אזהרותיו ארבעים חסר אחת אבות מלאכותיו להודיע
לכל בריותיו שקול בכל מדותיו קדוש: חבל ידוד כו

צִרְבַת : קִרְנֵיהֶם • חִיו פְּנֵיהֶם • כְּוִיו וִיקַת שְׁלֵהֶבֶת : יִקְרִישׁוּן •
 וַיִּשְׁלֹשׁוּן • עִם אוֹפְנֵי מִרְפַּבֶּת : מִי כִּי אֱלֹהֵינוּ הַמְּגַבִּיחַ
 לְשַׁבַּת : עֲטוּפִים • וְצַעֲוּפִים • לְאֶחָד שֵׁשׁ כְּנָפִים : בִּם מְכַפִּיכִי
 וּבִם טְסִים • בְּפִתַע חוּג שָׁמַיִם : וְנוֹפֹתָם • וְנִבְּוֹתָם • הֵם
 מְלֹאוֹת עֵינָיִם : שָׁבַח עוֹזְרִים • לְצוֹר צוֹרִים • פֶּתַת תְּהִלָּה
 מִחַטָּבַת • מִי כִּי אֱלֹהֵינוּ הַמְּגַבִּיחַ לְשַׁבַּת : קִבִּיעַתָם
 בְּמִשְׁמֶרְתָם • תְּמִיד לַיְלָה וַיּוֹמֵם : לְבַל יִלְזוּן • לְבַל יִזְוֹן •
 עָדִי עַד מִמְּקוֹמָם : כִּי צוֹרֵם שֵׁם סֹדְרָם • עַל מַעֲמָדָם קִימָם :
 מִיכָאֵל • וְגַבְרִיאֵל • סְבִיב כְּסֹאן שֵׁם שְׁמָם : וְצַר חֵיוֹת • שֶׁכֶּ
 חֵיוֹת • שְׁכִינָתוֹ מוֹסְבַת • מִי כִּי אֱלֹהֵינוּ הַמְּגַבִּיחַ לְשַׁבַּת :
 בְּרַעֲיִשָׁה • וּבְגַעֲיִשָׁה • כְּבוֹד זָכְרוֹ יִפְאָרוּ : וְעַבְדָּיו • בְּנֵי
 יְדִידָיו • לְמַטָּה הֵם יִסְפְּרוּ : בְּקוֹל קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי
 צְבָאוֹת יִזְמְרוּ : וְגַם יִתְגַּן • בְּקוֹל הַגֹּן • וּבְרַעַת מִישַׁבַּת •
 מִי כִּי אֱלֹהֵינוּ הַמְּגַבִּיחַ לְשַׁבַּת : וְתַחֲיוֹת יִשׁוּרוּ וְכוּ

אהבה

סְגֻלָּתִי אֵימָה נְשֹׂאתִי • וְעַרְיָה כְּסִיתִי • חֲדָרֵי הַבֵּיאוֹתִי •
 לְבָנוֹן הוֹשֵׁבֹתִי • וְאַשְׁכּוֹל עֲשִׂיתִי • וַיּוֹשְׁבוּן הַמְּסִיתִי •
 וְעַתִּידוֹתֵיהֶם שׁוֹסֵתִי סְגֻלָּתִי: דָּדִי • עוֹבְתֵי נְמוֹשָׁה • כְּאִשָּׁה
 מְגֻרָשָׁה • חֲלוּשָׁה וְאַנּוּשָׁה • בִּיד נּוֹגֵשׁ עֲנוּשָׁה • זְמַן יִשְׁעֵי
 חוּשָׁה • וְאַקְרָא דְרוּשָׁה • וְתִרְא אוֹיְבֹתִי וְתִכְסֶה בּוֹשָׁה •
 דָּדִי : סְגֻלָּתִי • רְאִיתִיךָ בְּכַבְלִיךָ • בְּצַעַר עֵינֶיךָ • פְּשׁוּמָה
 מְעִילֶיךָ • פְּרוּעָה קַדְלִיךָ • וּפְעַמְנֵי זֶהָב עָלֵי תְּלִתְלִיךָ • מְעֵי
 הַמּוֹלֵךְ וְאֵבֶא אֶלֶיךָ • וְאַפְרוּשׁ כְּנָפֵי עָלֶיךָ • סְגֻלָּתִי : דָּדִי •
 כָּאתִי בְּמַצוּדָה • בְּרִשְׁתָּה צַר לְכוּדָה • בִּיד כְּבֹל בְּרוּדָה

בַּיַּד פָּרַס נְדוּדָה • בַּיַּד יָחַד טְדוּדָה • בְּאָדוּם גְּלֻמּוּדָה • שִׁמְנֵי
 כַּחוֹתֶם בְּקֶדֶם מִיִּסְרָה • וְהַגְלֵנָה בְּנוֹת יְהוּדָה • דוּדֵי • סְגוּלָתִי •
 רַחֵם אֲרַחֲמֶךָ • וְגַם זָכוֹר אֲזַכְּרֶךָ • הִסְתֵּי עַל נְעוּרֶךָ • וְרֵאִיתִי
 מְגוּרֶךָ • עוֹד אֶפְאַר תְּאַרְךָ • וְאַצְהִיר מְאֹד זְהָרֶךָ • וְיֹבֵא לֶךָ
 צוּרֶךָ • וְיַחְבּוֹשׁ אֶת טְבַרְךָ • הִתְפַּתְחֵי צִיּוֹן מוֹסְרֵי צוּאֲרֶךָ •
 קוֹסֵי אֲזָרֵי כִּי בָּא אֲזַרְךָ • סְגוּלָתִי • דוּדֵי • אֲכַלּוּנֵי שְׁנֵי דַבֵּיִם
 וְאַרְיֹזֹת • וְשִׁמּוֹ בֵּית קָדְשֵׁי לְמַעוֹן פְּרִיץ חַיּוֹת • מוֹאֵב וְעַמְלֶךָ
 קָדֵר וְנִבְיֹזֹת • תִּקְרָא לְשַׁנַּת גְּאֻלָּה לְשִׁוִּיֹּת הַשְּׁבוּיֹת • וְקִרְבְּנֵי
 לְעִבּוּדֶתְךָ כְּמַעַר אִישׁ וְלוֹיֹת • דוּדֵי • סְגוּלָתִי • נְחִיתֶיךָ
 בְּשִׁבְיָה • בְּכַבֵּל צַר כְּלוּיָה • נְפּוּצָה וּזְרוּיָה • בְּאַרְץ מֵאֶפְרָיִם •
 וְנֹתֵי טְבוּיָה • תִּשׁוּב לְעִלּוּיָה • כִּי יַעֲקֹב בָּתֵּר לֹא יֵהֵ • סְגוּלָתִי •

וקרבתנו וכו'

זולת שם כמתנן רבינו אפרים ברבי יצחק חזק

אֱלֹהֵי בְּךָ אֲחַבְּכָ • כְּמִשְׁבַּע לְנַמֵּל יֶאֱבֹק • אוֹמֵר טוֹב לְדַבְּקָ •
 בְּשִׁמְךָ תִּמְיֵד חֲתַלְתֵּי אֵף כִּי עָלִיךָ נִקְמַלְתֵּי • נִפְתְּלוּי אֲרָהִים
 נִפְתַּלְתֵּי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי • גִּרְתִּי עִם מִשְׁהָ וְתוֹבֵל • נִמְשַׁכְתִּי
 בַּיַּד שׁוֹבֵל • פֶּשֶׁה לְטַבַּח יוֹבֵל • דְּבַקְתִּי מְאֹד בְּעִדּוֹתֶיךָ •
 הִסְתַּוַּמְּךָ בְּכַנֵּף מִדּוֹתֶיךָ • קִצְעִיעוֹת כֹּל בְּנִדּוֹתֶיךָ • אֵל תִּרְחַק
 מִמֶּנִּי • הִרְחַקְתִּי נִדּוּד סִמְךָ • וְלִבִּי קָרוֹב לְשִׁמְךָ • וְרֵאֵה כִּי
 עִמָּךָ • וְצִאֵן יָדְךָ נִמְזָגָה • וְאַחֲזֵר לֹא נִסּוּגָה • רַעֵה אֶת צִאֵן
 הַהֲרָגָה • אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי • זָכוֹר הַרְגֵּ רַב • עָלִיךָ נִפְשֵׁי נִקְרַב •
 וְנִפְל מִמֶּנִּי רַב • הַסִּידִיקָ וּמִיִּהֲדִיקָ מִקְרַב • בְּקָר וְצַחֲרִים
 וְעֵרַב • עַד שְׁרִידֵי חֲרַב • אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי • טְהִי תִפֹּל וּמִדּוֹחִים •
 אֲלֵי גֵיל הַשְּׁמַחִים • וּבְמִשְׁקַנּוֹת סִבְטָחִים • יִרְאִיךָ נִסְקָלִים

וְנִהְיֶינָהּ • וְאֵלֹהֵי הַלְלוּקִים • בֵּי הַדְּבָקִים • אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי •
 כּוֹרְעִים לְמִזְרֵי שָׁמַיִם • יַעֲצֹנֵנִי בְּהַ לְבַגְדֹד • וְלֹהֵם לְסַגּוֹד • לֹא
 אֶצְתִּי לְרַעוֹת אַחֲרֵיהֶם • נִמְתִּי יִבּוֹשׁוּ כָּל תַּבְרִיהֶם • רַע
 יִרְוַע בִּי עָרֵב • אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי • מִחַמַּת עֶפֶר זוֹחֵל • לִידְחִי
 שׂוֹא אֲנִי נוֹחֵל • וּמֵה כָּחִי בִּי אֵיחָל • נַפְשִׁי בְּהַ דְּבָקָה • כִּי־נִגַּק
 נִכְנַס לְרַבְּקָה • הַשְּׂבִיעַ נַפְשׁ שׁוֹקֵקָה • אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי • שׁוֹנְאִיקָה
 כְּלָבוֹת זְהוּהִים • לְשׁוֹנֵם מְדַבֶּרֶת גְּבוּהִים שׁוֹא עֲבוֹד אֱלֹהִים •
 עִפְיָה בְּעֵצָתָם לֹא יֵשֵׁב • וּבְגוֹיִם לֹא יִתְחַשֵּׁב • הַשׁוֹמְרִים
 הַבְּלִי שׁוֹא • אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי • פְּלִיאָה בְּעֵינַי נִשְׁנָבָה • לְמַדְהָבָה
 הַיֵּשׁ קִצְבָה • הִנֵּה קָמָה וְגַם נִצְבָה • צוֹעֶקֶת הַבֵּא מְדוֹד •
 אוֹמֶרֶת לִי מֵה לָּךְ נְדוֹד • וּמֵה דוֹדְךָ מְדוֹד • אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי •
 קוֹמָה לְצֵאת כְּפַעַם בְּפַעַם • תְּרוּעַם בְּשִׁכְט רַעַם • הַעֵם אֲשֶׁר
 זַעַם • רוֹדֵף אַחֲרַי בְּלֵב יָחַם • תְּמִיד בִּי מִתְרַגֵּז וּמִתְלַחֵם •
 אֲכָלוּ עִמִּי אֲכָלוּ לֶחֶם • אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי • שׁוֹפֵף דָּמוֹ לֹא כִּסָּה •
 נִתַּן יַעֲקֹב לְמִשְׁפָּה • וְאֲזַכְּלוּ עֲוֹנוֹ יֵשׂא • תוֹעֵי רוּחַ כְּרוֹד
 רַעִיתָךְ בַּחֲלוֹ וְשִׁכְלוֹ • וְהִנּוֹתֶרֶת מִמֶּנָּה יֵאֲכָלוּ • אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי •
 אֲרִי גּוֹאֲלִי דָמִי דוֹרֵשׁ • לֹא יַעֲזוֹב לֵהֶם שׁוֹרֵשׁ • כָּלָה גֵרֵשׁ
 יִגְרֵשׁ • תּוֹצִיא אוֹתָהּ אֵל מַחוּץ לַמַּחֲנֶה • אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי • רוּמָה
 יַחַד הַצִּיתָנָה • לִירְפְתִּי בּוֹד תִּשְׁפָּתְנָה • עוֹה עוֹה תִּשְׁיִתְנָה •
 יַעַן מִשְׁכַּתִּנִּי בְּעַבְדוֹת • נִשְׁפָּטְתִּי בְּכָל מִינֵי מְרִדוֹת • הַקְּצוֹד
 קִצְרָה יִדְךָ מִפְּדוֹת • אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי • מִשְׁכְּנִי בְּעֵלּוֹ הַשְׁתַּפָּח •
 לְתַבְנִית כָּל בּוֹטַח • מוֹשִׁיכוֹת כְּסִיל הַתַּפָּח • בְּרַבִּים רַחֲמוֹךְ
 שׁוֹב • לְנִשְׁבַּח כְּסֵת מַלְבַּח שׁוֹב • אֵל אֵהֵז אֲבוֹתָיו יֵשׁוֹב •
 אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי • יִדְעֵתִי בִּי לֹא לְצִמְיֹתוֹת • נִמְבָּר עִפְיָה

להליטות • ואיה כפר בריתות : צא וחשוב עם קונם • מה
 ספרם ומה קנינם • פי לקח עמי חנם • אל תרחק ממני : חושה
 להסעיר בשעיר • ברפת אב העיר • ורב יעבוד צעיר :
 קרו עמך תרים • תקפוצ קץ ותערים • מדעג על ההרים •
 אל תרחק ממני : השבתי עדן עדנים • עיני פלות לזמנים •
 לפי רוב השנים : וזותי לקץ זה אין חקר • אף לעת ערב
 יהיה בקר • נצח ישראל לא ישקר • אל תרחק ממני : קניתי
 לו אצא ביובל • ויסר שכמי מסבל • והיתה ציצת נובל :
 קרו נזגה באור צהרים • לנדהי יהודה ואפרים כיום עלותם
 סארץ מצרים • אל תרחק ממני : עזרת וכו'

נראשי סתמות שלמה • כמלוקים בחר ובחקותי למאריס יקוש
 נאולה בעניו מן שנת תמיטי :

שכולה אכולה למה תבכי • הנואש לבך מאשר תחפי •
 קצי נמשך וארך השפי : הוחילי עניה • פי עוד מעט פי
 אשלה מלאך לפנות דרפי • ועל הר ציון אסוף מלכי : יי
 מלך יי מלך • אמרו לציון יי ימלוך • הנה מלכה יבא לך :
 לאל אלי פמה איחל • ועד אן תמשוך גלות החל • ובני
 רחל נזווים פרחל • ואני בכל זאת תסיד איחל • הוחילי
 עניה לפוקד ומחל • פי לא לעולם בך אני בוחל • עוד
 מעט והיית לי ואני לך • יי מלך : סתי יקרב ויגיע התור •
 סתוב וחתום סתי הפתור • ארסון זרים סתי תסתור •
 הוחילי עניה למחסה ומסתור • פי עוד יש לך מרפא ומעתור •
 ויפרח עוד פפתור כיום אי כפתור ויציץ במצחה ציץ אשר
 נשלה • יי מלך : המוני לפנים באחת נמבע • מעוף ובכל

יוצר לשבת רביעי אחר פסח

בְּקִרְבֵּי נִתְבַּע • הָיוּת אֲנִי עוֹד פְּעִיט נִצְבָּע • נִקְבְּצוּ עָלַי
 שָׂרִים אַרְבַּע • וְאָכַל בְּשָׂרִי וְעוֹד לֹא נִשְׁבַּע : הוֹחִילִי עֲנִיָּה
 לְצוֹר אֲשֶׁר נִשְׁבַּע • כִּי בֹא יבֹא דוֹד אֲשֶׁר הִלֵּךְ : יי סלד וכר
 בגלל אבות וכר

יוצר לשבת חמישי אחר פסח

ע"ס א"ב ותמוס נמוף אליה

אֲנִיָּה בְּאֵהֳלֶךָ עוֹלָמִים • אַחֲסֶה בְּסִתְרֵי בְּנִפְיָה לִילוֹת
 • וַיִּמִּים • בְּחִכְמָה יִסְדֶּת הַדּוֹמִים • וּבְתַבּוּנָה פּוֹנְנֶת מְרוֹמִים
 • בְּנִית רַקְמַת אֲמִצַּת שְׂרָשֶׁת יִפִּית תַּמְכָּה חֲשֻׁבָה בְּקִיּוּמִים •
 גִּמְרַת הַכֹּל בְּעֵשׂ אוֹתֵיזוֹת הַמְּסִימִים גִּנְזוֹתֶם שְׁשֶׁתֶּם בְּמַבְעַת
 אֵהִיָּה חֲתוּמִים • דְּרוֹשׁ אוֹתֶם הַדּוֹרֵשׁ עַל כֵּן הֵם סִתוּמִים :
 אִדּוּ עֵינַי מִדּוֹת • לְמַעֲשֵׂה יְדֵי אֲמֵן נִמְדְּדוֹת • יַעַן כִּי נִוְעַדְדוֹת •
 הִתְחִיל בְּסִפְרֵי תַעֲוּדוֹת • קְדוֹשׁ : הַצְבֹּת גְּבוּלוֹת אֲדָמָה •
 הַיְשָׁרוֹת שִׁבְיִנְתָּהּ בְּהִמָּה • וְשֵׁם הָעִיר מִיּוֹם יי שָׁמָה • וְאַחֲרַי כֵּן
 נִתְעַלָּה וַיֵּשֶׁב בְּחִכְמָה • זֶרַח אוֹרָה לִישְׂרָיִם נִנְגּוּ לְתַעֲלוּמָה :
 זִמְן כִּפְתֵי רַקִּיעַ הַבְּדִיל יִשְׁלִישׁ הַמִּימָה • חֲפָצִם לְהַשְׁתַּמֵּשׁ אֵלַי
 לֵאלוֹ בְּמַהוּמָה : אֲדוֹן אֵין בְּלִתָּהּ לֹא יַעֲבֹרוּ אֲדִירִים גְּזוֹרֹתֶיהָ •
 יְנוֹסֵן מִנְעֲרָתָהּ • הַמְּקַרָּה בְּמִים עֲלִיוֹתֶיהָ • קְדוֹשׁ : מַבְעַ
 עֲרֹף כַּקְּדֻמוֹנִים • טִירְתוֹ מֵהֶלֶךָ אֲלֵפִים וּמֵאָה שָׁנִים • יְהִסוּ
 שְׁבַע שִׁמּוֹת וּבִתּוֹכוֹ חֲמִשָּׁה בְּתֵי דִינִים • יַחַד כֹּלֶם נִגְלוּ לְבֵן
 אֲמוּץ בְּהוֹזוֹנִים • בְּזֶן תִּשְׁעִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף לְאַרְבַּעַה מִכּוּנִים •
 בְּנִים לְמִקּוֹם אַחַד כֹּל מִים הִתְהַתְּוִנִים • לִיבְשָׁה קָרָא אֶרֶץ
 וַיִּמִּים לְמִקּוֹת זִידוֹנִים : אֵתָה מוֹשֵׁל בְּהֵם • לְדַבְּאוֹת בְּחִלְד
 וְלִכְבוֹתֶם • יְהִסוּ וַיַּחֲמְרוּ סִימֵיהֶם • הַשְׁבִּתָּהּ שְׂאוֹן גְּלִיהֶם •

קְדוּשׁ: מִצֵּיא הַדְּשִׁיא זְרַעוֹנִים • סִטַע נְטַעֵי נְעַמָּנִים • נְטַע
 כָּל עֵץ מֵאֵכֶל וְכֹל מִיְּנֵי עֵדוֹנִים • נִבְרָאוּ לְקוֹמַתָם וּמֵאֲלֵיהֶם
 פְּרֵי טַעוֹנִים • קְדוּרִים לְקִיץ שֶׁלַחַן לַחֲבוּרַת רַבָּנִים • שֶׁשׁ
 בְּעַל הַמְּלֹאכָה בְּצֵאת הַכֹּל בְּעֵינָיִם • עֲשׂוֹת חֶפְצוֹ וּרְצוֹנוֹ
 כֹּלֵם נְכוֹנִים • אֵל מֵלֵא רַחֲמִים • לְפִי מַעֲשָׂיו הַעֲצוּמִים • יִתְהַלֵּל
 בְּצַדְקוֹ בְּרַחֲמִים • הַמִּתְקַן מוֹזֵן לְכֹל יְקוּמִים • קְדוּשׁ: פֶּקֶד
 בְּשֵׁמִי זְבוּלִים • פֶּאֶר שְׁנֵי מְאוֹרוֹת הַגְּדוּלִים צוֹ לְמִשׁוֹל בְּיוֹם
 בַּחֲלוֹן כֹּל גְּבוּלִים • צִוָּה אֹר בְּעַרְיָפִים • בְּגִדוּדֵי חִילִים •
 קִשְׁט מִמְּשַׁלְתוֹ מֵהֵיזוֹת שְׁקוּלִים • קִשְׁקֶשֶׁת וּמַעֲוֹפִפִים שֶׁרְצוֹ
 נוֹזְלִים • רִשְׁשׁ תְּנִין לְיוֹם נַחֲמָה לְסַעֲוֹדוֹת מִשְׁכִּילִים • אֵין
 מִי יִמְשׁוֹר בּוֹ • לְשׁוֹם אֱלֹוֵי אֲרָבּוֹ • יִצּוֹק כְּפֶלַח לְבוֹ • הַעוֹשֵׂוֹ
 יִגֵּשׁ תְּרַבּוֹ קְדוּשׁ: שְׁכָלֵל עוֹד בְּמֵאֲמָרוֹת • שְׁקָצִים וּרְמָשִׁים
 וְחִיּוֹת וּבְהֵמֹת מִמְּאוֹת וּמְהוֹרוֹת • שְׁלֹשָׁה מִיְּנֵי בְּהֵמָה
 לְקֶרֶבֶן נִבְחָרוֹת • תְּכַלִּית כֹּלֵם בְּרָא מוֹשֵׁל כָּל יִצִּירוֹת • תִּכְּן
 כָּל צְבָאוֹי עַל עֲבוֹדַתֵּן סְדוּרוֹת • תִּלְל מֵלֶאךָ בְּרֵאשׁ כֹּלֵם
 וּנְבִרְיֵאל בְּרֵאשׁ שׁוֹרוֹת וְכֹל שְׁבַחֹת בְּגִרוֹנָם וּבִפְיָהֶם טַעֲמֵי
 יִצִּירוֹת: אֵין עֶרְבּוֹ וְאֵין זוּלְתוֹ לֹא יִפְצֵא צִיר כְּמוֹתוֹ • יִצִּיר עֲלֵיו
 אִמְנוֹתוֹ • הַכֹּל יִפָּה בְּעֵתוֹ • קְדוּשׁ: אֶפֶד אֶפְרִיּוֹן אֱהֲלֵיוֹ אֲבִנֵי
 יִקְרָה מִסּוֹכְתוֹ וְעֲצֵי פְרֵי זְבוּלָיו לְבִנְהָ וְאֱלוֹנִים לְפָרוֹת מֵאֱלֹוֵי
 לְבַד מֵעַץ הַדַּעַת שְׁלֵא הַגְּרִיל בְּגוֹרְלָיו • יַעֲוֹדְתוֹ הַשִּׁיאָתוֹ
 בְּאֵהֶל בְּדֵי יִצְעַן וְנִתְקַו חֲבֵלָיו • יוֹם מְנוּחָה כָּאֵת לְצִרָה נוֹלֵד
 וְחֲשֶׁה מְרִשֶׁת מַעֲנָלָיו • דִּכְן שֶׁר לְנוּחַ בּוֹ שְׁבִטֵי דְגָלָיו: אֲדוֹן
 אֵיוֹם וְנִרְאִי לְעַטְוֹ חֶקֶק עוֹנֵשׁ וְאוֹהֶרֶה • יַחַד לְקִדְשׁוֹ בְּזִכְרָה
 שְׁמִירָה הֵיזוֹת חֲצִיו לְעוֹנֵג וְחֲצִיו לְשְׁמִירָה קְדוּשׁ: תַּכֵּל יוֹדֵךְ

יקודי איש • פידודי איש • יצודי צוד פרוכים דר : עיניהם •
 ומראיהם • פעין סתרת וכעין דר : קול ינופפון • ויתעופפון •
 עשות חפץ אל נאדר : במזב שירה • ברון זמרה • ישוררון
 איש בלי נעדר • קול יי בפה קול יי בהדר : עצבתם •
 וקומתם • זקופה פקומת תמר : ליל ויום • למזל איום •
 מטיבים שבה זמר : המולות • מחילות • ומחנות פילק סמר :
 מצבם • ומושבם • משמר לעמת משמר : כי קונם • התקינם •
 ומערכותם סדר • קול יי בכח קול יי בדר : קול ירימון •
 ויעצימון • לאל פביר ממקומו : ועל מעונו • וחביונו • זה
 ישאל בנאמו : והם עומדים • וחודים • מפחדו ומאימו :
 יעריצון • ויקדישון • פבוד יי ממקומו : כי ספו • מפה ומפה •
 פסופה וסער לגדר • קול יי בכח קול יי בהדר : ונשר ויציר •
 ושור וכפיר • מוכנים במרפבתו : ותחנותם • ומחנותם •
 סביבות תכונות שבתו : לפנייהם • אופניהם • סובלי כס
 תפארתו : לשרת פני המחנה • והסדר הנסדר • קול יי בכח
 קול יי בדר : בימינו • על שכנו • שנת מחנה מיכאל :
 ולשמאלו • וממולו גבריאל ואזריאל : ומאחריו • במשמרו •
 הכין מחנה רפאל : יקדישון • וישלשון • קדשה בעותות
 האל : לדר חביון • לאל עליון • שמו מרומם ומהדר • קול יי
 בכח קול יי בדר : והחיות

אהבה שבת חמ"ח חמ"ח נראה כחזוים מנחם חוק

סלתי משכתיך חסד עמרת הלומים • התפללי בשלה
 שנים סתוים • עם נשים שלי בכתרה משלמים • בצדק

וּבְמִשְׁפַּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים • סְגוּלָתִי • דוּדֵי נְשֻׁבָּעַת וּבֹאֵת
 בְּבֵרִית כְּרֶת • וְאוֹתִי בְּאַלְתֶּךָ אֶתְּךָ הַעֲבֵרְתָּ • לְבַל תְּמִירְנִי
 וְלֹא אֲמִירָה גִזְרַתִּי כִּן תַּעֲשֶׂה כִּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ • דוּדֵי • סְגוּלָתִי •
 חֻקֹּתַיִךְ עַל כַּף כְּנָסֶת מִי מְנַה • אֲנִי אִם אֲשַׁכְּחֶךָ תִּשְׁכַּח
 מִימְנָה • חֲמִיבָה מוֹל חֲמִיבָה • גְּמַלְתֶּיךָ לִי לִמְנָה • וְאַרְשֻׁתֶּיךָ
 לִי בְּאִמּוֹנָה • סְגוּלָתִי • דוּדֵי • מִצְּאֵתִי הִנֵּה הִיזֵת אִמְתְּךָ •
 וְצִי אֲנִכִּי לְמוֹל עֲזוֹ אִמְתְּךָ • לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד עַל חֶסֶדְךָ וְעַל
 אִמְתְּךָ • וּפְרִשֵׁת כְּנָפֶיךָ עַל אִמְתְּךָ • דוּדֵי • סְגוּלָתִי • חֻקֹּתַיִךְ
 בְּדַבֵּק וּבְאַהֲבָה כְּסִכָּן • וּבְדַבּוֹר עַל לֵב וּבְחֶשֶׁק לְהַסְכָּן •
 אַרְבַּעַת אֱלֹהִים וּכְאֵלֶּה בְּתוֹכָן • אֲהַבֵּת עוֹלָם אֶהְבְּתֶיךָ עַל כֵּן •
 סְגוּלָתִי • וּקְרַבְתָּנוּ וּפְנֵי

וּלְהַ

אֱלֹהִים לֹא אֲדַע וּלְתֶךָ • מוֹשִׁיעַ אֵין בְּלִתְךָ • גָּאֹל לְךָ אֵת
 גְּאֻרְתְּךָ • בֵּיתְךָ קָדֹשׁ נְאוֹהִי הָיָה לְאִשׁ וּלְהֶבֶה • הֵרֵךְ הָאֱלֹהִים
 חוֹרְבָה • עַד מָתִי יי: גַּם כִּי אֲזַעַק וְאֲשׁוּעַ • מִיַּד נַפְשִׁי קוֹבַעַ •
 וְאֲנִי עֲנִי וְנֹעַ: דַּתְךָ לְהַעֲבִיר בְּקֶשׁ • דוֹר פְּתִלְתוֹל וְעַקֵּשׁ •
 זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ • עַד מָתִי יי: הֵייתִי כְּנֶתֶק לְרַעֲיָה • כְּנוֹס לְכַפֵּה
 לְדַחֲיָה • הֵייתִי בְּאַרְץ נִכְרִיָה: וְאַהֲבִי נְנוּעַ בְּתוֹכְחֹת • מַפְנֵי
 שְׁקַר מוֹחֹת • חֲרוֹת עַל הַחֹת • עַד מָתִי יי: זָדִים אוֹמְרִים
 מָתִי יָמוּת • וְאֶבֶד שְׁמוֹ עַל מוֹת • הַקְּמוֹת נְבַל אִמּוֹת: חַי
 רֹכֵב עַל עֵבֶק ל • הַמִּירוֹ בְּאֵלִיל נִקְדַ • וְלוֹ פְּנִים קַלְקַל •
 שׁ מָתִי יי: מוֹסְלֵי שְׁקַר בְּלִם הַמַּכְעִיסִים בְּהַבְלֵם שֵׁם יי עוֹלָם:
 יִרְצֻנוּ כָּל קְדוֹשִׁים • לְנַפְשָׁם עוֹלִים לְאֲשִׁים • עַל גְּבֵי הַרְשׁוֹ
 חַרְשֵׁם • עַד מָתִי יי: כְּסָה עָלַי יַעֲבוֹר • אֶהְרַג וְלֹא אַעֲבוֹר •

חָק עוֹלָמוֹלֵא יַעֲבֹר לְנַפְשֵׁי הַגֵּיעוּ זִירוּנִים עָרְכוּ עָלַי כִּידוּנִים
בְּעִלּוֹנִי וְזֹלְתָה אֲרוּנִים • עַד סָתִי •׃ מְשׁוּלִים תֹּרְהָ וּיִזְנֶה •
בְּנִיָּה בְּנֵי בַחֲנִיָּה • שׁוֹרְהָ מִבַּחַח לְעִינֶיהָ נָא הִבֵּט מִמַּעְלֹתֶיהָ
מִבַּחַח מִבַּחַח סִגְלַתְהָ הִתְיַצֵּב עַל עוֹלַתְהָ • עַד סָתִי •׃ שְׁנֵאתִי
מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים • וְהַדְּמִים מוֹדִיעִים • לְבַקְרִים וְלִרְגָעִים •
עָלֶיהָ פָּרְחֵי נְמַלְקִים • קוֹל דְּמִיתֵם צוֹעֵקִים • וְהִנֵּה עֲבַדְיָה
מִכִּים • עַד סָתִי •׃ פֶּתַח שַׁעַר אֲנֶה • מוֹנֵי פִלָּה בְּחַרוּנֶה •
מִתְקוּמָמִים בִּימִינֶה • צָרוּר אֵת מַחְלִלֶיהָ • וְעַל כָּל הַקָּמִים
עָלֶיהָ • שֵׁא נָא כְּלִיָּה • עַד סָתִי •׃ קָנֵא בְּעָרִיץ בְּעַר • מִתְעַרְהָ
כְּרַעֲנָן יַעַר • וּמַדּוּעַ לֹא יִבְעַר • רוֹדֵף פִּלְטָה הַנְּשֹׂאֲרֵת •
הַשֹּׁכֵם לֹו כְּבַמַּחְתָּרֵת • וְעַשִׂית לֹו מִסְגָּרֵת • עַד סָתִי •׃ שֶׁלַח
בְּרִשֵׁת רִגְלָיו • שָׁדִם בְּרוּעַ מַעֲלָלוֹ • וְהִמְשִׁיתוּ יוֹסֵף עָלָיו •
תִּבְעַר מֵאַרְצֵי קָמִים • וְרִשַׁע מַהְרֵי בְשָׂמִים • כִּי אֲרָכּוּ לֹו שָׁם
הַיָּמִים • עַד סָתִי •׃ אֱהִי שֹׁחַד אֲכָלוּ • יִנְיַע כְּפִי כְּלֹו •
בְּנִכְלִיהֶם אֲשֶׁר נִכְלוּ • פִּעְרוּ לְבַלְעֵנִי חֲנָם • חֲרָקוּ עָלַי שָׁנָם •
תִּנְהַ עוֹזֵן עַל עוֹנָם • עַד סָתִי •׃ רֵאָה תִּרְאָה בְּעֵנֵי • הִלְפָה לָּהּ
עֵינֵי • אֵךְ אִם אֵתָה לֹו שִׁמְעֵנִי • יְמִינֶה מַחִיקָה כְּלָהּ • וְהַגְדִּיל
לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי אֵתָה הָאֵל עֲשֵׂה פִּלְאֵי עַד סָתִי •׃ מִה אֲרָךְ עָלַי
פָּרְךְ כְּבִשׁוֹ עָלַי הֲרָךְ וְהִלְכּוּ גוֹיִם לְאוֹרְךָ • בְּקוֹל עֲלֵה נְהַף הִיִּיתִי
תָּמִיד נְהַדְּףִי • וְהֵאֱלֹהִים יִבְקֹשׁ אֵת נְהַדְּףֵי עַד סָתִי •׃ רֵאִיתִי קָץ
לְכָל תְּכֵלֶה יוֹאִין קָץ לְיוֹשֵׁבֵת בְּגוֹלָהּ הַפְּשֵׂה לֹא נִתַּן לָהּ הַרְרָמֶה
מִיּוֹם לְיוֹם צוּפָה • לְמִתִּי תַעֲלֶה תִרְוּפָה • עוֹשֶׂה שְׁחַר עֵיפָה •
עַד סָתִי •׃ בִּידוֹ לְפָדוֹת עִם קְרוּבוֹ • וְעַד מִתִּי אֲצַוֶּה לְיוֹם
שׁוּבוֹ • וְלֹא אֵץ לְבֹא • יַעֲרָה מִמָּרוֹם רוּחוֹ • וְיִרַם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ

הַשֵּׁב הַמֶּלֶךְ אֶת נְדָחוֹי עַד סְתִי יי: צִוָּה יִשׁוּעוֹת עִמָּךְ עֲזַרְתִּי
הַיְוָה מֵעַמָּךְ • אֵין נוֹאֵל קְרוֹב מִמָּךְ: הִי נוֹאֵלִי חֲכַתְהִי נַפְשִׁי
לָךְ פִּלְתָה • כִּי נוֹאֵל אֶתָּה • עַד סְתִי יי: קִים קוֹל צוֹפִיָּךְ עוֹד
תַּעֲבֹרְנָה אֶלְפִיָּךְ • וּפְרֹשֶׁת עָלַי בְּנִפְיָךְ: קְרֹב שְׁנַת הַגְּאֻלָּה •
הַסֵּר מֵעָלַי כְּלִי טֹלָה • כִּי לָךְ מִשְׁפַּט הִירֻשָּׁה וְהַגְּאֻלָּה •
וְעַתָּה יי: עֲזַרְתִּי וְכִר

אם בדר ובחקותי תלוקים לומרים כלן שכולה מן טנא רניפי :

נאולה כנאשי סמרוזום יצחק

יְקוֹשׁ בְּעַנְיֹי • וּלְכוּד בְּפַח חֲבָלוֹ • וּצְבִי עֲדִי • הוֹרֵד
וְעָלֹי • וּפֹאֵר חֲלוֹי הַפֶּשֶׁט וּמְעִילוֹי וְנִתְפָּשׁ עַל מְרִיוֹ וְנִשְׁבָּה
עַל מְעָלוֹי כִּמְתִי מִשְׁבִּיּוֹ תַעֲלֶהוּ עָלַי אַחֲרֵי נִמְכַר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה
לוֹ: צוֹאֵר עֲבָדִים בְּפִרְךָ אֵין פְּתוֹת • לְקוֹנֵם כִּי לֹא נִמְכְּרוּ
לְצַמִּיתוֹת • כִּי בְשִׁבְעִית יֵצְאוּ מִשְׁחִיתוֹת • אִוּ בְּשַׁנַּת יוֹבֵל
הַכִּי לְחֲלִיטוֹת • וְעַדָּת עִם קָדֵשׁ לְעַד בְּתוֹךְ עֲבָדוֹתִי וּמְעוֹף
וּכְרוֹת וְנִתְוֹק וּכְתוֹת • אֶפְסוּ שִׁבְתֵּיו וּבִטַּל יוֹבֵל • אַחֲרֵי נִמְכַר
גְּאֻלָּה תִּהְיֶה לוֹ: חֵק שִׁמַּת לְמִסְכֵּן בְּעַנְיֹי וּמְרוֹדוֹ • וְחֲנֻנְתִּי
כַּמְכְּרוּ שָׂדֶה אַחֲזַת יוֹלְדוֹ • גְּאֻלָּה תִּהְיֶה לוֹ אִם מִצָּאָה יָדוֹ •
אוּ בִּיּוֹבֵל יָשׁוּב לְיָדוֹ וְעָבְדוֹ • וְאִם לְעַקֵּר נִמְכַר בְּאֶפְסֵי כָל
מְאָדוֹ • אוּ קְרוֹבוֹ פָּדוֹ • דוֹדוֹ אוּ בֵן דוֹדוֹ • וְזֶה פְּמָה שְׁנַיִם
לֹא רָמָה יָדוֹ נִטְוֹשָׁה בְּיַד בּוֹגְדוֹ • נִחַלְתוֹ וְחֲבָלוֹ: אַחֲרֵי נִמְכַר
גְּאֻלָּה תִּחִית לוֹ: קְרוֹבֵי אִם אֶפְסוּ הֵן אֶתָּה נוֹתַרְתִּי • גְּאֻלִּי אִם
בְּסִי הֵן אֶתָּה נִשְׁאֲרַת • וּמִי יִחְמוֹל אִם לֹא חֲמַלְתִּי • אִם לְזוֹדֵן
שָׂדֶה • וְעוֹן שִׁמְרַת • אוּ בְרִית פְּרַת • וְחֶסֶד נִשְׁבַּעְתִּי • הֲלֹא
כִּלְךָ אֶתָּה • צוֹר יִשְׂרָאֵל וְנוֹאֵלוֹ • אַחֲרֵי נִמְכַר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה לוֹ:

וזאת ע"פ א"ב ותמוס כו שמואל בר' יהודה חזק בתורה אמן
 אלהי אקראך במחשב • שיר מעני להקשב • ואתה קדוש יושב: בעזך
 תפאר בהמוני • מכלל ימי בהגיוני • מקוה ישראל יי • אל דמי לך: נעוני
 ימי עברה • יצר בדרך נהגה • כי דבר סרה: דאו מארץ רחוקה • אנסי
 תימן להחזיקה • יום צרה ומצוקה • אל דמי לך: המון חיל שער • להקתם
 בכלה להמער • קול שאון מעיר: ועדו לקח אפלה • בכבודם להתהלל
 והנה אימה חשכה גדולה • אל דמי לך: זעו ונתפלאו אבירים • רשע כאסוף
 עדרים • עבר בין הגזרים: חבל ילדי שעשועים • ישרי לב מדעים • על
 משכנות הרועים • אל דמי לך: סכתה בצאן נחשבו • המסלאים במו נסחבו •
 האמת והשלום אהבו: יחדו שמך לקדש • ונפשם השלימו להדש • ביום
 אחד להדש • אל דמי לך: כל אלופי תורה דורשי מצוה ברה: יראת יי סהורה:
 ליום מצות הגבלה • הזבחו בני הקהלה • כנורת זהב בלה • אל דמי לך:
 כש חקת קרועה ושרופה רמוסה וברם הוצפה • אמרת אלה צרופה:נוצרת
 הקדשו להתתיב • ווללו חוללו לדינ • כי גבר האויב • אל דמי לך: סמוך לדע
 השבועות • קראוני רבות רעות • בישראל בפרוע פרעות: עיניך סקח איום •
 גיטה להחיש פדיום • כי עליך הורגנו כל היום • אל דמי לך: סרחי ליום
 וכדעם תמו בהתטר פנים חדשים וגם ישנים: ציון שערי תעודה • רעוצים
 בישיבת בודה • ואני שכולה וגלמורה • אל דמי לך: קרב קץ הפלאות • השל
 עמך מתלאות • ואלנו יי צבאות: רחפם באברתך להנחות • עמצם להשיג
 דוחות ארח חיים ושבע שמחות • אל דמי לך שאון קמך • הדק סהר בנה עיר
 הדקי לחוק את בך: תמלא שמך בערץ • נעם בסאך להתרץ • עליון על כל
 הארץ • אל דמי לך: שנת חכמים וששה • מהץ מבתי אנושה • יי לעורתי
 חשה: חנון וקוף כפוי כנגנו • בימות עניתנו שפתנו האל ישועתנו ועזרתנו •
 אל דמי לך: עזרת וכו'

גאולה כס המחנך יהודה

יונה נשאתה על פנפי נשרים • וקננה בחיקה בחדרי
 הדרים למה נטשתה נדודה ביערים • ומכל עברים • פורשי

דָּצַר לַשַּׁבָּת שְׁלֹפְנֵי שְׁבֻתוֹתָא

מְכַמְזָרִים יִסְתַּוְּהוּ זָרִים לְאֱלֹהִים אֲתָרִים • וְהִיא בְּמִסְתָּרִים
תִּכְבֶּה לְבַעַל נְעוּרִים : וְתִשָּׂא אִישׁוֹן לְבַעֲלָהּ הָרֵאשׁוֹן • וּבִין
אֲצַר וְדִישׁוֹן • תִּהְלִיק לוֹ לִישׁוֹן : לָמָּה תַעְזוּב נַפְשִׁי לְשֹׂאֵל •
וְאֲדַעָה כִּי אֵין זולתך לְגֵאוֹל : הֲלִנְצַח תִּמְהַי • תִּהְיֵה גְלוּיַת צַמְהֵי
מִזֶּה וְשִׁמְהֵי • לְבִנָּה וְשִׁמְהֵי • וּבִין הָאִמָּה בַעֲתָנִי אִמָּה • כִּי בְיַד
רַמָּה • קִשְׁת רַמָּה • וְאֶהְלִי בְמָה • לְאֶהְלִיבְמָה • וְאֶהְלִיבָה • כִּי
תִיחַל עוֹד וְכִמָּה : אֵין מוֹפֵת וְאֵין אֹת • וְאֵין חוֹזֵת וּמְרֹאוֹת •
וְאִם אֲשֹׁאֵל לְרֹאוֹת • מִתִּי קֶץ הַפְּלֹאוֹת • יַעֲנֵנוּ נְבוֹאוֹת : הַקְּשִׁית
לְשֹׂאֵל • וְאֲדַעָה כִּי אֵין זולתך לְגֵאוֹל : וּבְנֹוֹת עַדִּינֹוֹת • הַגְּלִי
מִמְדֵּינֹוֹת • וּמִמְשׁוֹת רַעֲנָנֹוֹת • וּמִנְּוֹהוֹת שְׂאֲנָנֹוֹת • וּנְפֹוֹרֹוֹ
בֵּינֹוֹת • עִם דְּמִינֹוֹת • בְּלַעֲנֵי שִׁפָּה וּלְשׁוֹנֹוֹת שׁוֹנֹוֹת • אֵינִי
שׁוֹמְרֵי אֲמוּנֹוֹת • בָּם הִיּוּ טְמוּנֹוֹת • וְלֹאֲלִילֵי תְּמוּנֹוֹת • אֵין
חִפְצִים לַעֲנֹוֹת : לָמָּה בְּפִרְחֵק • תַעֲמוּד דֵּר שִׁחֵק • דוֹדֵי רַחֲקֵי
וְרוֹדֵי רַחֵק • וְלִקְץ הַיָּמִין נִשְׂאֵל נִשְׂאֹוֹל • וְאֲדַעָה : הַגֵּל אֶהְבֹּהֵי
מַעֲלֵי הוֹסֵר • וְרַגֵּל גְּאוּה • עָלַי עַל מִסֵּר • וְאֲנִי מִסֵּר •
בְּאֲבוּרֵינֹוֹת מוֹסֵר • נֹוֹלָה וְנֹאסֵר • וּמֵר וְזַעַף וּסֵר • אֵין מְנֹוֹד
וּמִפְסֵר • אֵין קֶצִין וְאֵין שְׂרֵי צֵר אֲלֵי סֵר • וְצוֹר מִנֵּי סֵר : הַחֲרִיב
בְּקֶצֶף • סְקוּם מִדְּרָךְ כְּפֹוֹי וְהִצִּית בְּזַעַפֹוֹ • מוֹזוֹתוֹ וּסְפֹוֹ • וְאִשׁ
קִדְתָּה בְּאִפֹוֹ • וְתִיקַד עַד שֹׂאֵל • וְאֲדַעָה : הֲלַעוֹלָמִים יִזְנַח
יֵי • הֵאֵין קֶצֶה לְמוֹפֵת חוּזִינֵי • קוּמָה יֵי • וּפְצוּ שׁוֹמְנֵי •
וְשׁוּב אֶל מַעוּנֵי • אֶל הֵיכַל לְפָנַי • וְהִשְׁבֵּ לְשׁוֹנֵאִיקָה נְמוּלֹוֹת
יְגוּנֵי • וְהַגְּלֵה לְעֵינַי • בְּבוֹאֶךָ מִסִּינֵי : וּבְטַל יִשְׁעֵרֵד • עַל
יְרֵא וְחֵרֵד • וּמִכְסֵאֵי הוֹרֵד • בֵּין הָאִמָּה מוֹרֵד • עַד לֹא אֲרֵד •
כִּיגוֹן אֶל שֹׂאֵל • וְאֲדַעָה כִּי אֵין זולתך לְגֵאוֹל : כַּגֵּלֵל אֲבוֹת וְכוּ'

מאת רבינו יהודה הלוי ז"ל (ממחזור ויטרי)

יִסְפוּ בְּאֵשׁ לְבִי כִידוֹד	י וְדַעֵי יְגוֹנִי
מִה נִחְמַד דִּוְךָ מְדוֹד	כִּי שְׂאֲלוֹנִי
גִּלְאוֹ לְהַגִּידוֹ	הוֹדוֹת וְחִידוֹת
לֹא נִחְקַר הוֹדוֹ	כִּלּוֹ הַמֵּדוֹת
אֶלְבֵּשׁ עָלַי נוֹדוֹ	עַל בֶּן חֲרָדוֹת
וְדַבְּרוּ עַל לֵב יְהוָה	נֹא רַחֲמוּנִי
אֵיךְ אוֹכְלָה אֶהְבֶּה וְנִדְוֹד	אוֹ נִחְמוּנִי
כְּאֵשׁ בְּכִלְיוֹתַי	וּשְׁמוֹ בְּקִרְבִּי
עֲצוֹד בְּעֲצֻמוֹתַי	קִשׁוֹר בְּלִבִּי
בוֹזִים לְחַקוֹתַי	וַיִּגְעֲרוּ בִּי
יוֹם אֶדְרֹשָׁה אוֹתוֹ לְעִבּוֹד	וַיַּחֲרֹפוּנִי
כִּי אֶתְנֶה לְשִׁמּוֹ כְּבוֹד	וַיִּגְדְּפוּנִי
מֵעַל עֲבוֹדָתְךָ	דַּכּוֹ לְרַחֲקִי
טוֹב מִפְּרִידָתְךָ	לְחֻצֵי וְדַחֲקִי
נֵעַם פְּרִי דָתְךָ	חֲלָקִי וְחֻשְׁקִי
אִם לֹא לִפְנֵיךָ אֶעֱמֹד	הַתְּשִׁיבָה יְמִינִי
אִם בְּלַעֲדֵי דָתְךָ אֶחְמַד	הַתְּדַבֵּק לְשׁוֹנֵי
שִׁמְעֵה הַתְּהַלֵּלְתְּךָ	הַגָּה בְּאָזְנִי
עֲדֵי גִדְּלָתְךָ	יִם סוּף וְסִינֵי
יִהְיוּ בּוֹזֵלְתְּךָ	אֵיךְ רַעֲיוֹנֵי
לֹא יִתְּנוּ רַגְלֵי לְמַעוֹד	לְבִי וְעֵינֵי
אֶתְּךָ , וּזוֹלָתוֹ אֵין עוֹד	כִּי זֶה יִי

לקומי צבי

הריב ענינים בספר לקומי צבי הדפסנום בתוך המידור כ"א
על מקומו הראוי לו ולכן השמסנום מכאן * ובאלה הענינים
שנדפסו פה יושלם כל הספר לק"צ :

תפלה כשבא לבהכ"נ

נכון לומר תפלה זו קודם כל התפלות :

רבון כל העולמים ארון כל הנאצלים והנבראים והיצורים
הנעשים אתה הוא והוה האלהים לבדך יחיד המיוחד יושב
המרומים ומשגיח התחתונים אל לכל נמצא * אלהי האלהים
יחיד המרומם ואוהב השבים לפניו בהשובה שליט בצבא
העליונים ותחתונים עומד דלי יחודיו ארון כל המעשים הבוחרי
בתפלת עבדיו :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתפשוט ירך מתחת
כנפי הכרובים לקבל את תפילתי ברחמים כי כוונתי בתפלה הזאת
ליחרא קב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחד שם י"ה בן"ה ביהודא
שלים בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא לגרום שפע בכי
העולמות לתקן הניצוצות שנפלו בקליפה ולתקן כל הצינורות
שנפלו על ידי בקליפה לגרום זוג ארבע אותיות שם המיוחד לעורר
מ"ן תתאין על ידי מצוה זאת :

תפלה נאה לומר קודם תפלת שחרית ותפלת מנחה כוונתך מסידור התפלה
על צו' סג' סגדול כ"ס כמוכר' כנימין זאב וואלף זל' בעל מחבר עיר
כנימין דטעל וואגסיה יל' :

רבנו של עולם אתה ידעת את גדול חסרון דעתנו כי אין
בידינו לכיין בתפלה אף בפירושי המלות ומכל שכן לכיין בסוד
הספירות וכוונת ויהודים של שמותיך הגדולים והנוראים ונמשלנו
כבהמות נדמינו אך בשם קדשך בטחנו * כי אתה מצרף מחשבת
שובה למעשה ורצוננו לעשות רצונך ליחד כל שמותיך הגדולים
והנוראים ולכיין כל סודות ההפלה כמו שידעו אנשי כנסת הגדולה
בסידור התפלה וכוונתה לכן יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי
שומע תפלה עדיך כל בשר יבואו * וישב השמים ומאזין התפלה

תפלה כשנא לבהכ"י

שיעלה לפניך (לכתרים) תפלה שורית זו (לשחרות ול... תפלות כהרית ומוכף הללו (למנחם ולמשריב) תפלות מנחה ומעריב הללו - באלו החפלתהי בכל הכוונות והיחודים הראויים לכון וליהוד (בהפלה זו) בתפלות הללו כמי שתקנו אנשי כנסת הגדולה ותכלתה תפלתה עם תפלת הצדיקים והחסידים היודעים ומכוונים בתפלתם ע"פ כוד יי לוי איו ותעלה ותתנשא לבתר על ראשך על ידי המלאך הקדוש הקושר בתרים לרבו מן הנקיות והישרות שיעשו היום בעמד ישראל ואל השיבני ריקם מלפניך אמן סלה : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי : ואני תפלתהי לך יי עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעני :

גזרהות חיים לרבינו הרא"ש ז"ל

ככל שהוי"ס תקן בהיותו בעיר וויטן ללמדו בכל יום וחלק איתן לשכנע ימי השבוע - ולפתוח יזכר כל אדם ללמדו בכל חודש אלו ועשי"ת :

ואלה הדברים שיודר בהם לכוי מטיב בנות לאור באור החיים :

- (א) לסתתק מן הנאור בתכלית הריחוק : (ב) וכן מן החניפות : (ג) וכן מן הסקר והכזב : (ד) וכן מן הלינוזת : (ה) וכן מן הרכילות : (ו) וכן מן הכעס : (ז) ח' ביזר ממכבול הנדרים ומאונאות הכריות כן במתן כן נדרים ומקנאות ומגנאות : (ט) שלא יכנס שם לחניו ושלא יקראט בניני שנתו חתרים אם לא יהיה נזכר ונכבד בשמו : (י) שלא יספר לשון הרע ושלא יקבלו : (יא) שלא ישב עם יושבי קרנות ולא בישיבת בני כנסיות של עמי בארץ : (יב) שלא יסתכל באשה שהיא חסורה לו : (יג) שלא ישח על כוס כל ברכה : (יד) שלא יספר משיתחיל ברוך שאמר עד שיסיים תפלה להם ולא בעוד שש"ץ חוזר ומתפלל בתפלה אה"כ בד"ס או בדבר מנוט או לתת שלום ולהחזיר שלום : (טו) שלא ידבר בקריאת הלל ולא בעוד שש"ץ קורא בתורה : (טז) שלא יסעוד כסעודת הרשום : (יז) שלא ישח שיחה בטלה ויזכר ללמוד בליגה עד שייסן מתוך דברי תורה ולא מתוך שיחה בטלה : (יח) שלא יכניס עצמו כספק חשיכה ויזכר בני ביתו על שמירת שבת ויקדים להתפלל ערב שבת תפלת מנחה כדי שיקבל עליו שבת מצעוד יום :
- (יט) כשיגיע עת תפלה שג' תפלות שבוים יניח ג' עצקיו ויתפלל וראש כל אנדרים שיצאור את עיניו מני דבר שאינו שלו : (כ) אל ידבר בין נפילה לכרכת סעודה ויקדים שלום לכל אדם : (כא) לגדך את כוראן שהשכיב נפש שוקקת ואם יקלטו בני אדם או יתרוסו או ישיב לכם דבר אלא יכא

ען סנפליש : (כב) אל יצא לריב מטר ויתרחק מן השכונות ומן הסדרים
 כי כפון נדרים בניס מתים : (כג) ויתרחק מן השחוק ומן כבעס כי מכלכל
 דוחו ודעתו של אדם ויעבוד תמיד ליוצרו באהבה שלא יניח דבר לעשות
 מענין זהה התקנה : (כד) לאהוב את ה' בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך
 ותהיב באמך את ה' אלהיך וגו' למסור גופך וממוק על קדושתו וכוס
 שקיים בעצמך דברי המשורר כי עליך הורגנו כל יום : (כה) לבטוח בה'
 ככל לבבך ולהאמין בהשגחתו הפרטים - וגוה תקיים כלבבך היתוד השלם
 בהאמין בו כי עיניו משוטטות בכל הארץ ועיניו על כל דרכי איש וכוחן לב
 ותוקר כליות כי מי שאינו מאמין אשר הואהיך מארץ מצרים אף באנכי ה'
 אלהיך איט מאמין ואין זה יתוד שלם כי זה הוא סגולה ישראל על כל
 העמים וזה יסוד כל התורה כולה : (כו) לברחיק גאות וכעס וגער ביצר
 המשיח ללכת נדרכי לבך ואל תשט אל דרכיו כי דרכיו נך וישר : (כז) מדבר
 בקר תרחק ואל תוציא שם שמים לבטלה ולא במקום מטופך : (כח) הסר ממך
 משענת סקנה סרצון משענת בני אדם והצנע לכת עם בוראך ואל תשים זסב
 כסלך כי זהה תחלת ע"ה ופזר ממוק כאשר הוא רצונו כי נידו למלאות
 חסרוך ולהת ערף בני ביתך : (כט) דע את אלהי אביך ודבוריך במאזני
 זדק תבקול וזין זדק יסיה לך ויקל בעיניך הוצאת ממוק מהוצאת דבורך
 ופיך אל ימסר להוציא דבר רע עד אשר תשקלו במאזני שכלך : (ל) וידוי
 על עוונתיך ערב ונוקר אל יחסר וזכרון זיון וירושלים בשכרון לב ונדאגה
 ובאנחה ובדמעה : (לא) זכור יום המות תמיד וזדה לדרך הכן ושים כין
 עיניך שני אלו תמיד ויהיו מזמנים לך ליום הפירוד ומטתך בדמעה תמכה
 ויבטלון רעיוניך מדי וכרך תדעת רכן יוחנן ז"ל : (לב) חנר עוב היה לראי-
 ה' התחבר בחבורתם ומתנרת פועלי חון הרחק והשוב המוכיחים : (לג) טוב
 וישר לך למעט בעיניך פעולותיך הטובים והגדל בעיניך פשעיך ולהרבות
 חסדי בוראך ויוצרך מבטן וכוחן אכלך בעתו ולא תהיה משמש על מנת לקבל
 פרס כעשותך מזותיו : (לד) יומס ולילה זכרו מסיד אל ימוש בשכך תשגש
 באהבתו ובקומך ובסלובך תמלאנו והקיוות בו השעשע והוא יישר אורחותיך :
 (לה) כוון בתפלתך כי התפלה היא עבודה סלב ואם בנך ידבר לך וגה מלכו
 סלא יחר לך ומה תעשה טסה סרוחה לפני מלכו של עולם ולא תהיה כפבד
 שמסרו לו מלאכה נכבדה לעיבתו ומכלה ואיך יעמוד לפני סמלך ומה פזר
 לבקש סליחה על אמרך סלה לנו בלא כוונה ואם אי אפשר בכל הספלות ברבה
 ראבונה של י"ה ופסוק ראשון של ק"ש אל יחסר כי לא יצא ידי חובת התפלה
 מי סלא כוון בהס : (לו) למוד פרשיותיך עם הנבזר ב' מקרא וא' תרגום
 וסירש"י ז"ל ותדקדק בו כאשר תוכל וכן יסיה לך בגמרא כי העוסק בגמרא
 מדה סיבה ויחנין עליה סבר ואין לך מדה טובה סימנה - והנן תלמוד תורפ
 בעד טולן : (לז) סבל סאכל אשר סאכל ומכל מסקה אשר תשמש מל סהיב

בלא כרכה תחלה וסוף וכיון זה כאשר תוכל וכסה ראשך כשחזרתי אל
ותסגור עיניך כי מדי דברך בו אל חתי כאומר נסיו ובשפתיו כנדוני ולם
:חק ממני : (לח) נטול ידיך לתפלה ולאכילה יבעת אהך מדרך כרך אהך
וצר ועל נט"י לא תברך - אה לא שגחת או שפגמת ותראה להסלל מיד או
כברך אהך יצר ועל נט"י : (לט) גדינים תעשה נן עם חרבע כנסות ככותך
למען זכור וקדם עלמך ככל דברך והוי לנוע בבה"כ ועם ביתך כי אפי' שיחה
קלה שבין איש לאשתו עתיד ליתן עליה את הדין - אל תנהג עלמך בקלות ראש
ויפי מורא שמים עליך והשמר מהסתכל באשה ואפי' פנויה ומזוונת על
פתחי ביתך אל יחסרו : (מ) סוד אהך אל תגלה גם סדנרים אשר ידברו
לביך שלא על דרך סוד עממם בקרב לבך גם אם תשמעם מאהר אל תאמר
כבר שמעתי זה ומשוכנת חיקך שמור פתחי סוף : (מא) ערב וזכר וזהרים
שמור העתים סקבועים לתפלה ופתח לבך בעה אהך קודם תגלה והוי זכיר
שתיס מעשרה הראשונים ואל תדבר שיחה בטלה בבית הכנסת ותפילין על
ראשך ועל זרועך אל יחסרו : (מב) פלם מעגל רגליך ליצר עלמך בדרך בנינוי
במאל ובמחנה ובכל מדותיך ואל תט' ימין ושמאל ונדבוכך ובהסגרת פנים
מש האמונה ורודף אהך השלום : (מג) קבע עתים לתורה קודם אכילה
ושכיבה ודברת עם על שלחך והזרת באפי' ביתך להדריכם ע"פ התורה בכל
סדנרים סדנרים אזהרה שמור פיהם מלהתהלל כי תחלת דינו של אדם קבעת
עקום לתורה : (מד) שמח בשמך תוכחת כמולא שלל רב והוכח לחכם
ויאבהך כי עובת תוכחת מגולה מאהבה מאותת ונמוכחים ינעם : (מה) תחלה
מעריך שבס סופם והוי מחשב הספד מלוה כנגד שכרה ושכר פנינה כנגד
השדה כי החכם עיניו בראשו : (מו) סוהר שלא תסמוך בלבבך ושמע עשה
וקבל מוסר - והכיה זריו לעשות כל מה שמועל עליך לעשות ומכל משמר
נצור לבך : (מז) אל תקום ממערתך כאיש עלל כי אם בצריוות כדי לעבוד
ליוצד : (מח) אל תאחר לרון מהרה אל בית התפלה ושמור רגליך סן יהיו
משונפות אל תשים לבך אחרונית בשעת התפלה ותכוין לבך ליוצד : (מט) אל
סדכר בלעני שפה ובלשון אחרת ככל עת שהחן מתפלל ותענה אמן : (נ) אל
תנהג פגיעת המות שתבא סתאים ותזכור מעמד הדין : (נא) אל תתעסק
במלות כדי לקבל פרש ואל תרחק מן סעבירות מתני העונם רק עבוד מאהבה :
(נב) אל תתראל במלוא אהך ביה לידך ותעשה לש"ש בלא איתור : (נג) אל
תהעל בברכת הללנה שאם לא זכו ישראל אלא להקביל פני שכינה בכל חודש
דיס : (נד) אל תעשה דבר שילעגו סבריות שדרכם להעלים ספונות ולגלות
סדעיות : (נה) אל תקלל אביך ואמך ואל תאמר אוחם - כבדס כפי יכולתך כל
ימיהם : (נו) אל יהיו פניך זעומות וגד עוברים ושנים וקבל אוחם כפנים
מאירים : (נז) אל תשכח להעניק להם צדק ילעשות לייב להם ותנתמם
ידערים : (נח) אל תשים עיך למי שגלה לעושר יומר ממך אלא למי שסוא

אורחות חיים

תחית : (נח) אל תבהל לקצוף משום דבר והאריך אפך מן האכזר את חכמתך :
(ס) אל תושיא ממך עקבות פה וניבול פה כי על כל דרכיך תבא במשפט :
(סא) אל תהזיק כעסק עם חברך יום אחד ותבטע לפניו לבקש ממנו מחילה
קודם : (סב) אל תדבר בנזאר עתק ואל תעז מלח שלא לקבל עליך יראת
שמים : (סג) אל תשיב למחרסוף ולמכזוף ותשיב יד לפה ושחוק מן יחס
לבבך : (סד) אל תתעבר על ריב לא לך כי לסוף הם ישלימו ביניהם ואתה
תשאר בכעס : (סה) אל תתגאה על הכריות ותהיה שפל רוח וכעסר שהכל
דעין בו : (סו) אל תהי בו לכל אדם ולכל דבר - שאין לך אדם שאין לו שטח
ואין לך דבר שאין לו מקום : (סז) זקק זקק תרדוף כי רודף זדקה וגו' ואל
**תחסר ממהות השקל בכל שנה בפעם א' ובכל חודש ובכל שבוע כפי מסת
 ידך ובכל יום לא תחסר עתה מועטת לכל הפחות קודם התפלה ואם תגיע
 למעשר חתן ויהי ערך בביתך בכל אשר תמצא יודך לגמול הן לחיים הן
 למתים הן לעניים הן לעשירים :** (סח) רצה באשר ירצה יוצרך שמה כהלךך
 אם מעט ואם הרבה והתחנן לפניו תמיד להטות לבבך לעדותיו ובשאר
 דרכיך השלך על ס' יסבך ואל יקשה בעיניך מלהושיא לכבוד השבת וי"ט בכל
 סבריך וסחטל לכבדם ולקבלם מנעוד יום ולהתענג בהם באכילה ושתייה
 ותזין לכה"מ וכבדו בכניסתו וביציאתו לערוך שלחן במו"ש : (סט) אל
 תישן כעל שינה רבה ותרגיל את עצמך להקיץ בהנך החמה ולקול הצפור קודם
מתטתך : (ע) אל תתפלל בלא נקיות כפים ובלא טהרה כי תפלתך לא תהיה
נשמעת : (עא) אל תהפלל כ"א בכונת סלכ ובנחת כדי שיבטע האוזן :
(עב) אל תשכח צור ילדך ומחוללך ובכל דרכיך דעו ותאווה לנגדך תמיד :
(עג) אל תרבה לשמוח וזכור כי רוח חייך אתה טור מעשר ואחריתך רמה :
(עד) אל תאמר על שום מצוה העשה אותה למחר שמה לא תפנה לעשות :
(עה) אל תסרד מהגיון חכמה ומוסר ותתאבק בעפר רגלי חכמים והתחכס :
(עו) אל תניח דרך חסידות אע"פ שמלעיגין עליך ואל תבוש לדבר מצוה :
(עז) אל תקסוף ירך מלידתן תמיד אל העניים ולאביונים ומבשרך אל
תתעלם : (עח) אל תאחר לרוץ ולמחר ולהכין לפנייהם שלחן ולחם כי שגה
הם רעבים : (עט) אל תתעלל להביא את המעשר אל בית האוהר כי מתן
בשחר יכסה חף : (פ) אל תביט למי שהוא קטן ממך בעבודה ובראה כ"א
לגדול ממך : (פא) אל תרים ירך על חברך ואף אם הוא מקלל את הדין
ואת אמן בפניך : (פב) אל תושיא דבה ולשון הרע על שום בריו ולא לזוח
פסחים ויכילות : (פג) אל תהי נבהל להשיב בענות למי שאמר דברים אשר
לא טובים : (פד) אל תשמע בחון קולך ואל תהי צוח כבכמה ודברך יסו
בנחת : (פה) אל תלכין פני חברך ברכים כי העושה כן אין לו חלק לעולם
בבא : (פו) אל תראה יכולת נגד הים אדם אם ירך גברת כי לא תדע אם
תפליג : (פז) אל תרדוף אחר מכבוד ולא פעלה בפעלה שאינם ראויים לך :

(חח) אל יכבדוך בני אדם פן יבטמו ויטפילוך : (פט) אל חרף ירך מלעף
 ריטים ואסינים ואל ימטט לפניך שונא אחד : (ס) אל חגנה מקח חכך והחליט
 דעתו כי זס מנסג להסרי דעת : (סא) אל תאמר כדקתי בעשרתי יחירא
 שלא תקבל שכר בעולם הזה : (סב) אל תטב את חכך מדרך טובה אז דרך
 רעה כגון מסיה ומדיה וכיוצא בזה : (סג) אל תאכל אכילה גסה עד שתמלא
 ארסך כי הרבה תליים באים על רוב אכילה : (סד) אל תהי כסובאי יין
 ווללי בשר פן תשכח את כוראך ותחטא : (סה) אל תטיל אימה יחירי בתיך
 ביתך כי הרבה קלקולים באים על רוב מורא : (סו) אל תתיחד עם שום
 איש חוץ מאשתך ואמך ובתך ואפי' הם בשנים : (סז) אל תשנח אשכ ריפיה
 וזב מעשיב יאשרופו בשומעים : (סח) אל תתן תפארתך לעצמך ואל תיקר
 יופך בעיניך ותקטין את עצמך : (סט) אל תכבד על מעשיך : (ק) אל תרכב
 לדבר בדברים המועילים ובלא זק כי אם בקוצר לשון : (קא) אל חרף ירך
 לקנות לך חצר נאמן ושמור אותו אל תאבדכו כי טוב הוא : (קב) אל תפזה
 את חכך בפסי חלקות ובחניפות ואל תדבר בלא לב : (קג) אל הונה לשום
 אדם : (קד) אל תתחבר לאדם רע וחוטא וכעסן וכסיל פן תביא עלימות
 עליך : (קה) אל תעלה בדעתך לנצח את החכם כי לא תרכב על חכמתך
 חכמה : (קו) אל תהי קפדן לדבר מועט נגד שום אדם פן תקח בייאוש
 על חנם : (קז) אל תהי להוט לדעה הסתרים שבין אדם לחבירו ודבר
 המכוסה ממך : (קח) אל תעש כסתר מה שתחבייש בגלוי ולא תאמר מי
 ידעני : (קט) אל תתשוב פון למי שבח להתגלל לפניך אם תמה וחט שקר :
 (קי) אל תסמוך ליד מתנת בשר ודם ותעבוד לבקש מזונותיך : (קיא) אל
 יבא ממון בלך חביב עליך יותר מגוסך כמו לעבור על המכס וללכת ימידי :
 (קיב) אל תתן בלבבך קנאה שוו היא חולה רעה שאין לה רפואה : (קיג) אל
 תרגיל ליבב על גוסך ואפי' על דברי אמת : (קי�) אל תאחר לפנות
 תשובה שלימה ולבקש רפואה לחולי נפשך : (קטו) אל תעמול לרוח ואל תשמע
 דברים בטלים : (קטז) אל תכנה שם רע כי המכנה ש"ר לחבירו אין לו
 חלק לשו"ב : (קיז) אל תנחם בעשרך כי הכוונת בעשרו מלקט שונאים
 יכסל תמה שונאיו : (קיח) אל תהי סרבן על אנשי עירך ובטל רצונך מפני
 רצון אחרים : (קיט) אל תרגיל עצמך לאכול חוץ מבייתך עם קבוצ הרבה שלא
 יבשרת מליה : (קכ) אל תשכר גוסך להסתכר מיון פן תהיה מגונה ותגבל
 את פיך ותתחרט : (קכא) אל תכעס באשתך ואם רחקת אותה תקרב בימיו
 בלא איתור : (קכב) אל תכזב את אשתך וכבד אותה ותסירנה מן החטא :
 (קכג) אל תהי רגיל ליבב עם הליצנים פחותי הנפש פן יחטיאוך : (קכד) אל
 תפגל לבקש חכמה וליסר את חבירך כסתר ודרך כבוד : (קכס) אל תדבר
 בלא עתו וכדבר שאין בו חושלת ושמור פתחי פיך : (קכו) אל תדבר עם
 גסיל ופאנש שלא יקבל דבריו ויבזה איש : (קכז) אל תהי כפוי טובה

אורות חיים

כד כל מי שפחה לך פחה לבקש די ס פוקד : (קכח) אל תוסיף מסך לך
סך וכזו וסיה נאמן לכל אדם : (קכט) אל תתעצל להקדים שום לכל אדם
(קל) אל תגביל עצמך לעמוד כי אם אלל הכס ושמש וסאלן דכריי :
סליק התנהגה אשר תקן הרא"ש זצ"ל אבי רבינו יעקב בעה"ס זצ"ל :

תקוני טהרה

כא לך סוד גדול לומר כימי אלול וכימי התשובה וכימים הנוראים ד' מזמורי
תהלים אלו - מזמור ע"ז - ס"ח - קט"ז - קכ"ד - כדי לטהר ולקדש נפשו
ונבנתו להכריח מעליו כל נגעי בני אדם שלו ושל אחרים וכל מיני כחות
הטומאה שבעולם - ואין יאמר שולט בו ומכניע ממנו כל מחשבות זרות ורעות
ודמיונות והרכזורים רעים שבעולם - ויוציל מאד ומאד לטהר ולזכך המתעבה
ולתפיג הסגס גדולה :

ב"שם יהוה אלהי ישראל מימיני (פלוגי בן פלוגיה) יהיה מרכבה
למען שמך הגדול יהוה למדת חסד ע"י המלאך
הגדול מיכאל כהן הגדול שר ואפוטרופוס של ישראל ויברחו על
ידי זה כל הקליפות ששולטים ומושלים בצד ימין - ומשמאלי
(פב"פ) יהיה מרכבה למען שמך הגבור אלהים למדת הדין ע"י
המלאך הגבור גבריאל שר של מלחמות ישראל ויברחו על ידי זה
כל הקליפות ששולטים ומושלים בצד שמאל - ומלפני (פב"פ)
יהיה מרכבה למען שמך הנורא אהיה למדת הרחמים על ידי
המלאך הנורא אוריאל שר של רחמים ויברחו ע"י זה כל הקליפות
שהם מאחורי - ושכינת אל על ראשי (פב"פ) ויקוים בי מקרא
שכתוב בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר ויקוים
בי מקרא שכתוב יהוה שומרי יהוה צלי על יד ימיני אמן :

לריך לשלש שמו בשמות הקדושים נמוך כס הויה וכן ג"כ כסם אלהים
וכן ג"כ כסם אהיה וכן ג"כ כסם אדני לריך כל אדם לשלש שמו בשמות
סג"ל ולחזרה כאל יוליא מפסע ולחון :

וכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי עשה למען
שמהתא קדישין יי"י דמתמשכין מעתיקא קדישא מקטרא
עילאה מבתר אריך אנפין מטלא דבדולחא עילאה מינה מן הרין
נזולין נוצר ונקח דרך חיד וגרון דתנשרו ית ראשי (פב"פ) ככל
פטרא אחרא ומכל כת דלהין המכונים לבלבל מוח אדם ומשנעין
ומכלילא דשערא או לטמא רעיוני ומחשבותי חיי וכל גת דלהין

תקוני

בכללן ובפרטן ויקיים בי מקרא שכתוב יאתה ה' מגן בעדי כבודי
 ומרים ראשי ומסוק ונזר אלהים על יאשי ולמען שמהתא קרישין
 דמתמשכין מחכמה ובינה ודעת דתנטרן ית תרין עינוהי ותרין
 אורנוהי ותרין נוקבי דחוטמוהי ופומוהי וית אנפוהי (פב"ס) מכל
 סטרא אחרא ויקיים בי מקרא שכתוב יאר ה' פניו אליך ויחונך
 ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום ופסוק ונחה עליו רוח ה'
 רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה' ולמען
 שמהתא קרישין דמתמשכין מחסד וגבורה ותפארת דתנטרן ית
 תרין דרועוהי וגופוהי ולבי ובטני (פב"ס) מכל סטרא אחרא ומכל
 כת רלהון ויקיים בי מקרא שכתוב ירך בעורף אויביך ישתחוו לך
 בני אביך ומקרא שכתוב מקדש אדני כוננו ירך ופסוק ידיו רב
 לו ועזר מצדיו תהיה ופסוק ומעשה ידיו כוננה עלינו ומעשה
 ידיו כוננהו ופסוק ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותך ופסוק
 שובה ה' הלצה נפשי הושיעני למען חסדך ולמען שמהתא קרישא
 דמתמשכין מנצח הוד יסוד מלכות דתנטרן ית תרין ירכוהי ורגלוהי
 וברית קיימא קרישא ועטרוהי וכל גופוהי ושס"ה גידוהי ורמ"ח
 אברוהי וערקוהי מכל סטרא אחרא מהיום עד עולם וכן משביע
 אני עליכון כל סטרא אחרא השוכנים מעומקא דתהומא רבא עד
 רוב רקיע שלא תוכלו להבהילי ולא להפחירי ולא להויקני ולא
 תוכלו ליגע בי בארבע אמות שלי לא ביום ולא בלילה לא בהקיק
 ולא בהזיון להביא אותי לידי קרי ואף שלא לבלבל אותי שאהרהר
 חס ושלום במחשבה רעה וזרה בשם הגדול הגבור והנורא :
 כל אלו שני שמות נ"י ביצר טוב וחס ממונים לנטל כל מתענות רעות חרות
 ממני אדם ומנטל התאוה :

ובשם קרע שמן י קרע שמן צ קרע שמן ח קרע שמן ק

צריך כל אדם שיעמיד אות אחת משמו בתקלת כהם קרע שמן כנון
 יצחק נחש כל ראש כהם כניל ומותר לאומרו כהםתיו ועל ידי
 זכ כרתים כל כחות הטומאה שנפולס ממנו ולא יוכל לשלוט בו שום רע :
 הנה מטהו של שלמה ששים גבורים סביב לה מצברי
 ישראל : כלם אהוי חרב מלמדי מלחמה איש חרב על
 ירכו שפחד בלילות :

קני מחרת

ה
 אֶתְּה סֵתֶר לִי מִצָּר תִּצְרֵנִי רַדִּי פִלַּט תִּסּוּבְּבֵנִי סֵלָה : סֵלָה
 תִּסּוּבְּבֵנִי פִלַּט רַדִּי תִצְרֵנִי מִצָּר לִי סֵתֶר אֶתְּה :
 ג'ם בְּמַחֲזוֹ בְּיַי עֲדֵי עַד כִּי בִּיהַ יִי צוּר עוֹלָמִים :
 ג'ם יִי עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יִי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :
 ג'ם גֵּד גְּדוֹד יְגוֹדְנֵנוּ וְהוּא יְגוֹד יְגֵד עֵקֵב :
 ג'ם עֵקֵב יְגוֹד וְהוּא יְגוֹדְנֵנוּ גְדוֹד גֵּד :

שִׁיר לְמַעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינַי אֶל הַהַרִים מֵאֵין יָבֵא עֲזָרִי :
 עֲזָרִי מֵעַם יִי עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : אֵל יִתֵּן לְמוֹט רַגְלֶךָ
 אֶל יְנוֹם שׁוֹמְרֶךָ : הִנֵּה לֹא יְנוֹם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל :
 יִי שׁוֹמְרֶךָ יִי צִלָּה עַל יַד יְמִינֶךָ : יוֹסֵם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְבֶּה
 יוֹרֵה בַלַּיְלָה : יִי יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת גַּפְשֶׁךָ :
 יִי יִשְׁמֹר צִאתְךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :
 וַיֹּאמֶר יִי אֵל הַשָּׁמַיִם יִגְעַר יִי בִּקְהַל הַשָּׁמַיִם וַיִּגְעַר יִי בִּקְהַל הַבְּהוֹתֵר
 בִּירוּשָׁלַיִם הֲלֹא זֶה אֹדֵר מִצֵּל כְּאִישׁ : ג'ם

וְאֵשׁ יֵשׁ לוֹ סִכְלֵי יֵאמֶר סִסּוֹק זֶה בְּנִיגוֹן וּבְנִטְעָמִים וּבְנִקְדוּת חַיִּי שְׁמִישׁ
 כִּי יֵשׁ כְּסִסּוֹק זֶה חַיִּי סִיכוֹת כְּסוֹד חַיִּי יוֹדוֹד וּכְסוֹד חַיִּי סְוֹלָמִים :

הנהגות לימי סליחות

והאלהים אנו לידו ושמתי לך ר"ת אלול כי חודש זה ניתן לכפרה -
 וכל מי שמתקן מעשיו בחודש אלול יסיס נמוח לראות נסו
 ס' בלחץ סחיים * וכשמחננה בניו אלול יסאל מהסס יתנך חיים וכסרה
 וכניס לעבודתו יתנך * כי מוילח הכח שנתן בקליסס ומכניסו נקדושה *
 כשחומרים סליחות ראוי להשתחות לצד מזרח כשחומר חותן ססוקיס של
 שחחיים חמר לך ס' סלדקה כי כשחין משתחוס כשחומר חשתחוס סרי
 מחוי כסיקראי קודס שיחמר סליחות יחמר כרכס הטרס ויהיוד יחמר סליחות
 בלה י"ג מדות * כשחומר ס"ץ ויעבור יחמדו סקבל ססוק שמש יסאל ס

אלהינו ה' אחד ואח"כ יאמרו ה' ה' מלה במלם ככוונת ולא כמרוצה ולא כמו שנוהגין קצת העולם שאומרים שמע ישראל ה' ה' אל רחום וכו' אלא יאמרו שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד ה' ה' אל רחום וחזון וכו' ויש לעמוד כשאומרים סליחות ומי שאינו יכול לעמוד מ"מ יעמדו כשאומרים אל מלך יושב וכו' ויעבור י"ג מדות ה' ה' :

בראש השנה בלילה יקרא ארבעה פרקים משניות אלו ממסכת ראש השנה פ"ט הסוד וסגולתו הכללה גם על ידי זה יזכה דין :

מסכת ראש השנה

פרק א ארבעה ראשי שנים הם • באחד בניסן ראש השנה
למלכים ולרגלים • באחד באלול ראש השנה

ר"ע סברסנורה

פרק א ארבעה ראשי שנים הם • למלכים • מלכי ישראל מניין להם מניסן • שאם מלך מלך בשבת או באחד מהסביע ניסן כלתה לו שנה • ומתחילין למנות לו שנה שניה ומקרא נפקא לן דמניסן מניין לבו דכתיב ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לזאת בני ישראל מארץ מצרים שנה הרביעית בחודש זיו הוא החדש השני למלך שלמה על ישראל • מקיש מלכות שלמה ליציאת מצרים מה יציאת מצרים מניסן מניין להם • אף למלכות שלמה מניסן מניין להם • ולמלכי אומות העולם מניין מהשני • והיינו דתני לקין בסמוך בא' בתשרי ראש השנה לשנה כלומר לשנים של מלכי אומות העולם ונ"מ לפי שרגילין למנות זמן בקרות • לשנות המלך משנה שעמד בה משום שלום מלכות • ואם עמד מלך באחד וכתב לו הסופר בניסן בלאחר שלשה עשר חודש • ניסן של שנה שניה כיון דניסן ר"ה למלכים ה"ל סדר מוקדם ופסול • משום דהאי ניסן של שנה שלישית הוא • ובשרי חוב המוקדמים פסולים • לפי שנמצא סורף לקוחות שלקחו השדה מן הלוי בין זמנו של סדר לזמן ההלוואה שלא דקין שהרי קדמה מכירה להלוואה • לשיך קנסוהו לאבד גם מזמן ההלוואה ואילך ולא גבי ממעבדי • ולרגלים • ה"ק רגל שבו שהיא סמך ר"ה לרגלים לענין הנודר שאם עברו שלשה רגלים משנדר ולא קיים נדרו עובר על כל תאחר • ור"ה אומר שאינו עובר על כל תאחר עד שיעברו עליו שלשה רגלים כסדרן וזה המצות תחלה כמו שהן סדורים במקרא כתב המצות וכתב השנושות וכתב הסוכות • ופסק ההלכה משיעבור עליו רגל ה' בלבד ולא הביא נדרו עובר בעשה דכתיב וזאת שמה יבאצתם שם

למעשר בהמה • רבי אליעזר ורבי שמעון אומרים באחד בתשרי • באחד בתשרי ראש השנה לשנים ולשמיטין וליובלות לנטיעה ולירקות • באחד בשבת ראש השנה לאילן כדברי בית שמאי •

ר"ע מברם נורה

עולותיכם וגו' • רגל הראשון באתה בא אתה לריך להניח • ומשיבנו עליו שלש רגלים עובר על כל תאחר ואין הלכה כר"ש דכתיב שלש רגלים כסדרן : ר"ס למעשר בהמה • שאין מעשרים מן הכוללים כנהו זו על הכוללים בחרתה • דכתיב עשר מעשר בשתי מעשרות הכתוב מדבר א' מעשר דגן ואחד מעשר בהמה ואמר קרא שנה ולא מנסה זו על כל הנרתה : ר"א ור"ש אומרים בא' בתשרי • כיון דאתקם מעשר בהמה למעשר דגן מה מעשר דגן ר"ס בלו תשרי • אף מעשר בהמה ר"ס שלו תשרי • ואין הלכה כר"א ור"ש דאמרי בא' בתשרי • ות"ק סבר כיון דאתקם מעשר בהמה למעשר דגן דכתיב עבר העשר מה מעשר דגן כמוך לגמרו פשורו • שהרי ר"ס בלו תשרי וסוף כמוך לגמרו • שכל ימות החמה עומד בגורן להתיבש • אף מעשר בהמה נמי כמוך לגמרו פשורו דהיינו אחד באלול שהכסות יולדות באב • האז נגמר זמן עיבורן דהכי ילפינן מקרא דכתיב לבשו כרים האזן ועמקים יעטפו בר חימתי לבשו כרים האזן כלומר שמתלבשות מהכרים העולים עליהם ומתעצרות בזמן שהעמקים יעטפו בר דהיינו באדר שהזריעה צומחת ונכרת יפה • ויולדות באב • דזמן עבודה של בהמה דקה המשה הדיש • הלכך ר"ס של מעשר בהמה בא' באלול כמוך לגמרו : לביים • לשני מלכי אומות העולם • כדפרישית לעיל : ולשמיטין וליובלות • מהכנסת תשרי אסור לחרוש ולזרוע מן התורס : ולנטיעה • אם נטע אילן מ"ה יום קודם אחד בתשרי שהם שתי שנתות לקליטת שהנטיעה נקלטת בשתי שנתות ושלשים יום אחר הקליטת להחשב שנה דשלשים יום בשנה חשובים שנה הרו המשה וארבעים יום כשיגיע אחד בתשרי מונין לה שנה שניה משנות הערלה ולתשרי של שנה האחרת מונין לה שנה ג' • ולאחר שנה ג' כשיגיע אחד בתשרי של שנה ד' אם חנטו ננטיעה זו פירות עדיין הם אכורים משום ערלה שא"ע"ס בתשרי ר"ס לנטיעה ט"ו בשבט ר"ס לאילן וזה כבר נעשה אילן • לפיכך אין שנתו מתחדשת לאלת מידי ערלה עד ט"ו בשבט ומשם ואילך אם חנטו בו פירות הם תורת רבתי עליהם לאכלן בירושלים • ובט"ו בשבט לשנה הבאה ילאו מידי רבתי פירות התונקים בה מאזן ואילך : ולירקות • מעשר ירק שאין תורמין מן הירק שנקט לפני ר"ס על הירק שנקט לאחר ר"ס : ר"ס לאילן • לענין מעשר פירות שאין מעשרין פירות אילן בחנטו קודם שבט של שנתו לאחר שבט • דבאילן אולינן בחר הנטה • אי נמי נ"מ לענין שנה ג' על המיטה שגוהג זה מעשר עני שאתן פירות שהננו מר"ס של שנה ג' עד

ובית הלל אומרים בחמשה עשר בו: ב בארבעה פרקים העולם
 נידון. בפסח על התבואה. בעצרת על פירות האילן. בראש
 השנה כל באי העולם עוברים לפניו כבני מרון. שנאמר היוצר יחד
 לבם המבין אל כל מעשיהם. ובחג נידונין על המים: ג על ששה
 חדשים השלוחין יוצאין על ניסן מפני הפסח. על אב מפני התענית.
 על אלול מפני ראש השנה. על תשרי מפני תקנת המועדות.
 על כסליו מפני חנוכה. ועל אדר מפני הפורים. וכשהיה בית המקדש
 קיים יוצאין אף על אייר מפני פסח קטן: ד על שני חדשים מהללין
 את השבת. על ניסן ועל תשרי שבהן השלוחין יוצאין לסוריא.

ר"ע מברטנורא

שבע דנין אותן כפירות של שנה שניה שעברה וטובג כהן מעשר ראשון
 ומעשר שני. ומשנט ואילך נוכנין כהן מעשר ראשון ומעשר שני: ב בארבעה
 פרקים. בשנה: כפסח על התבואה. מדאמר תורה הניחו לפני עומר
 כפסח כדי שחכך לכם תבואה שנשדות מינה ידעין דכפסח נידונין על
 התבואה: ובעצרת על פירות האילן. מדאמר תורה הניחו לפני שתי הלחם
 בעצרת כדי שחכך לכם פירות האילן. וחטה עץ קרייה רחמנא דכתיב ומען
 הדעת טוב ורע כמאן דאמר עץ שאכל אדם רחמנא חטא סיה: ככני מרון.
 ככני תמריא ככשנים הללו שמוציאין אותן כפתח קטן זה אחר זה לעשרן
 ואין שנים יכולים לזאת כא': היוצר יחד לבם. ס"ק היוצר והוא כקב"ה.
 רואה יחד לבם ומבין אל כל מעשיהם שאע"פ שעוברים לפניו א' ח' - מ"מ
 כולן נסקרים בסקירה אחת: ובחג נידונין על המים. מדאמר תורה
 נסכו לפני מים בחג: ג השלוחין יוצאין. כשקדשו ב"ד את החודש שולחין
 ומודיעין לגולה יום שקדשו. אש ביום ל' וחודש שעבר חסר אש ביום ל"א
 וחודש שעבר מלא. ושלוחי ב"ד אין מחללין לא את השנה ולא את יו"ט:
 על אב מפני התענית. ת"כ לפי שהכסלו בו זרות יותר משאר התעניות: על
 אלול מפני ר"ה. מודיעין מתי אלול. ועושין ר"ה ביום ל' באלול בגולה.
 דרוכ שנים אין אלול מעובר ואע"פ שהפק בידם שגא יעברוהו ב"ד א"א
 להם לדעת על כרחן הולכין אחר רוב שנים. ואש לא ידעו מתי מתחיל
 אלול לא ידעו יום ל' שלו: על תשרי מפני תקנת המועדות. לאחר שקדשו
 ב"ד לתשרי השלוחין יוצאין ליום המחר. והולכין עד מקום שיכולין להגיע
 עד החג. ומודיעין אותם אש עברו ב"ד את אלול אש לאו כדי שלא יהא
 לבן נוקטן ביום הכפורים ובסוכות: פסח קטן. פסח שני: ד מחללין
 את השבת. עדים שראו את החודש כדי לילך ולהודיע לב"ד: שנה שלומי
 ב"ד יוצאים לסוריא. להודיע לגולה יום קביעותם שלכך תשינו ומן הפורס

ובהן מתקנין את המועדות ובושהיה בית המקדש קיים מהללין אף על כולן מפני תקנת הקרבן : ה' בין שנראה בעליל בין שלא נראה בעליל מהללין עליו את השבת . רבי יוסי אומר אם נראה בעליל אין מהללין עליו את השבת : ו מעשה שעברו יותר מארבעים זוג ועכבן ר' עקיבא בלוד . שלח לו רבן גמליאל אם מעכב אתה את הרבים נמצאת מכשילן לעתיד לבא : ז אב ובנו שראו את החודש ילכו . לא שמצטרפין וע"ז אלא שאם יפסל אחד מהן יצטרף השני עם אחר . רבי שמעון אומר אב ובנו וכל הקרובים כשרין לעדות החודש . אמר רבי יוסי מעשה בטוביה הרופא שראה את החודש בירושלים הוא ובנו ועברו משותרר . וקיבלו הכהנים אותו ואת בנו ופסלו את עבדו . וכשבאו לפני ב"ד קבלו אותו ואת עבדו ופסלו את בנו : ה' אלו הן הפסולין . המשחק בקוביא . ומלוי ברביה . ומפריחי יונים . וסוחרי שביעית . ועבדים . זה הכלל כל עדות שאין האשה כשרה לה אף הן אינן כשרין לה :

ר"ע מברם נורה

מהללין על כולן אבל רבנן אסרו לפי שאין תיקון המועדות תלוי בהן אלא שני תדאים אלו העמידו על דין תורה שכל המועדות תלוין בהן : תקנת הקרבן . של ר"ח שיהא הקרבן בזמנו : ה' בעליל . למעלה מן הארץ הרבה שהכל רואים אותה : שלא בעליל . למטה כשפולו של רקיע סמוך לארץ ואדמומית החמה מכסה אותה ואינה נכרת כ"כ : אין מהללין . דודאי ראו אותה בירושלים . ואין הלכה כרבי יוסי : ז ממ' זוג . כתי עדים זוג אחר זוג : ועכבן ר"ע . שלא היה לב"ד צורך בהן : אתה מכשילן לעמיד לבא . שימנעו מלבא להעיד כשיראו שדכריהן לא נשמעו והלכה כר"ג : ז אב ובנו וכל הקרובים כשרים לעדות החודש . דאמר (לו) רהמנא למשה ולאחכך החודש הזה לכם עדות זו של חודש תהא כשרה בכס ואע"פ שאהם אחים ורבנן דפליגי עליה אמרי החודש הזה לכם עדות זו תהא מסורה לכם לגדולים שחדור כמותכם ואין הלכה כרבי שמעון : ה' משחק בקוביא . עזמות שמשחקים בהן בערבון ואמרו רבנן אסמכתא לא קני והרי הן גדולים מדרכבן : ומלוי ברביה . לא קרוי גזלן דאורייתא למפסליה דהא מנפשיה יהיב ליה : ומפריחי יונים . סיינו כעין קוביא אס תקדמה יונן ליוני : וכוחרי שביעית . עושין סחורה בסירות שביעית ורהמנא אמר לאכליה ולא לסחוריה . ולפי שנחשדו כל אלו לעבור על דת מחמת ממון . חשודים להיות מעידים שקר על שוחד : ועבדים . פסולים דאורייתא הם ק"ו מאשה : עדות שאין האשה כשרה לה . לצי שיש עדות שאשה כשרה כגון להעיד לאשה צמת בעלה . להסירה

מ מי שראה את החודש ואינו יכול להלך מוליכין אותו על החמור
 אפילו במטה ואם צודה להם לוקחין בידם מקלות ואם היתה
 הרך רחוקה לוקחין בידם מזונות שעל מהלך לילה ויום מהללין
 את השבת ויוצאין לערות החודש שנאמר אלה מועדי ה' מקראי
 קודש אשר תקראו אותם במועדם :

פרק ב אם אינן מצירין אותו משלחין אחר עמו להעידו
 בראשונה היו מקבלין עדות החודש מכל אדם משקלקלו
 המינים התקינו שלא יהו מקבלין אלא מן המכירים : ב בראשונה
 היו משיאין משואות משקלקלו הכותים התקינו שיהיו שלוחין
 יוצאין : ג כיצד היו משיאין משואות מביאין כלונסאות של ארז
 ארוכין וקנים ועצי שמן ונעורת של פשתן וכורך במשיחה ועולה
 לראש ההר ומצית בהן את האור ומוליך ומביא ומעלה
 ומוריד עד שהוא רואה את חבריו שהוא עושה כן בראש ההר

ד"ע מברטנורה

לישא לזרים וכן להעיד על סוכה שנטמאה שלא תסתה והנך פסולין דרבנן
 נמי כשרים אבל פסולין בעבירה מן התורה לא הכשירו חכמים בעדות אשה
 הע"פ שהכשירו העבד והאשה שהן פסולין לעדות מן התורה : מ ואם לודס
 להם תורב כמו ואתה לודס את נפשי לקחתה : שנאמר אלה מועדי ה' .
 וכל מקום שנאמר מועד במועד דוחה את השבת :

פרק ב אם אינן מצירין אותו אם אין בית דין מצירין את העד אם
 נאמן וכשר הוא : משלחים בית דין שנעירו : אחר עמו .
 וזו אחר של עדים להעיד עליו לפי ב"ד הגדול שמקדשין את החודש :
 מהקלקלו המינים ששכרו עדי שקר להטעות את החכמים : ב היו משיאין
 משואות לאחר שקדשו את החודש ולא היו צריכין לשכור שלוחים לשנות
 לגולה ולהודיע שהמשואות היו מודיעין אותן : משקלקלו הכותים והשיאו
 גם הם משואות שלא בזמן להטעות לפי שב"ד לא היו משיאין משואות
 אלא על החודש שמתקדם כיום שלשים וכשלא היו משיאין לערב של יום ל'
 הכל יודעים שהחודש מעוכר ופעם אחת עכרו ב"ד את החודש ולא עשו
 משואות לערב של יום ל' והכותים השיאו כהנים שלהם והטעו בני
 הגולה לטעות חסד : ג כלונסאות עלים ארוכים גבוהים הרגום נס
 כלונס כדי שיראו למרחוק וקנים ועצי שאן ונעורת של פשתן כל אלו
 מרכיבין להשבת : מהר המצחה הר הזיתים הוא נגד ירושלים במזרח :
 כל הגולה בני בגל : כמדרת האש כל אחד ואחד נוטל אבוקה ומעלה

מסכת ראש השנה

השני וכן בראש תשרי השלישי : ד ומאין היו משיאין משואות
 מדר המשתה לסרטבא . ומסרטבא לגרופינא . ומגרופינא לחוורין .
 ומחוורין לבית בלתינ . ומבית בלתינ לא זזו משם . אלא מוליך
 ומביא . ומעלה ומוריד . עד שהיה רואה כל הגולה לפניו כמדורת
 האש : ה חצר גדולה היתה בירושלים . ובית יעזק היתה נקראת .
 ילשם כל העדים מתכנסים . ובית רין בודקין אותן שמ . וסעודות
 גדולות עושין להם בשביל שיהיו רגילין לבוא . בראשונה
 לא היו זזין משם כל היום . התקין רבן גמליאל הזקן שיהיו מהלכין
 אלפים אמה לכל רוח . ולא אלו בלבד אלא אף החכמה הבאה
 לילך והבא להציל מן הדליקה ומן הגיים ומן הנהר ומן המפולח
 תרי אלו כאנשי העיר ויש להם אלפים אמה לכל רוח : ו כיצד
 בודקין את העדים . זוג שבא ראשון בודקין אותו ראשון . ומכניסין
 את הגדול שבהן ואומרים לו אמור כיצד ראית את הלבנה . לפני
 החמה או לאחר החמה . לצפונה או לדרומה . כמה היה גבוה .
 ולאין היה נוטה . וכמה היה רחב . אם אמר לפני החמה לא אמר
 כלום . ואח"כ היו מכניסין את השני ובודקין אותו . אם נמצאו
 דבריהם מכוונים עדותן קיימת . ושאר כל הזוגות שואלין אותם
 ראשי דברים . לא שהיו צריכין להן . אלא כדי שלא יצאו בפחי
 נפש בשביל שיהיו רגילים לבא : ז ראש ב"ד אומר מקודש . וכל

ר"ע מברסנורה

לראש נגו : ה לא היו זזין משם כל היום . העדים . שיצאו חוץ לתחומן
 כשהיו יבאו להעיד שפיוצא חוץ לתחום חין לו חלף ארבע אמות : ו לפני
 החמה או לאחר החמה . פנימית של לבנה לפני החמה נוטה לצד החמה
 או לצד אחר . ועלה קמני סיפא אם אמר לצד החמה לא אמר כלום . שמעולם
 לא ראתה תמה פנימית של לבנה דלעולם החלק המאחר ממנה נוטה לצד
 השמש והחלק הפגום נוטה לצד האחר : בצפונה או בדרומה . שהלבנה
 מתרחקת מן השמש פעם לצד צפון . פעם לצד דרום . ואם ידעו ב"ד בדרך
 ההפך . שנאותו זמן ראויה שתייה לצד צפון והאמרו העדים שראוהו נוטה
 לצד דרום או היפכא בידוע שעדי שקר הם : כמה היה גבוה מן הארץ . לפי
 ראות עיניכם . אם אמר אחד מן העדים גבוה שמי קומות . והא' אומר
 ג' . עדותן קיימת . אחד אומר ג' . ואחד אומר ה' עדותן בטלה : ולאין
 היה נוטה . ראשי הפנימה לאיזה צד נוטין לצד צפון או לצד דרום : כמה
 היה רחב . שבלבנה משמנה ציפורי . כס' מה שיא רחוקה מן השמש . ה

העם עונין אחריו מקודש מקודש • בין שנראה בזמנו בין שלא נראה בזמנו מקדשין אותו • רבי אליעזר בר' צדוק אומר אם לא נראה בזמנו אין מקדשין אותו • שבבר קדשוהו שמים : ה דמות צורות לבנות היו לו לר"ג בטבלא ובכותל בעלייתו שבהן מראה את ההדיוטות • ואומר הכזה ראית או כזה • מעשה שבאו שנים ואמרו ראינוהו שחרית במזרח • וערבית במערב • אר"י בן גורי עדי שקר הם • כשבאו ליבנה קבלן ר"ג • ועוד באו שנים ואמרו ראינוהו בזמנו ובליל עבדו לא נראה וקבלן ר"ג • א"ר דוכא בן

ר"ע מברטנורה

קרובה אליה : ז ראש ב"ד אומר מקודש • דכתיב וידבר משה את מועדי ה' • משאן שראש ב"ד אומר מקודש : וכל העם עונין אחריו • דכתיב מועדי ה' אשר תקראי אותם קרי ביה אתם דהסר כתיב בלא וי"ו : מקודש מקודש • תרי זמני דכתיב מקראי קודש שני מקראות : שנראה בזמנו • בליל ל' : אם לא נראה בזמנו וקובעין ר"ח ליל ל"א : אין מקדשין אותו • שקידוש החודש אינו חובה דאמר קרא וקדשתה את שנת החמשים שנה • שנים אתה מקדש בחובה על בית דין לומר מקודשת השנה בשנת היוכל ואין אתה מקדש הדשים שאין חובה על בית דין לומר החודש מקודש וכשנראה בזמנו מקדשים אותו מפני שרין חזק והלכה כר"א בר' צדוק : הן צורות לבנות • שיעור הירח ולא יזזה עד קרניה נטות : קבלן ר"ג • לא מפני שחשב שאפשר שתראה הירח שחרית במזרח בתחלת הכן החמה וכו' ביום עלמו תראה במערב עם שקיעת החמה כי זה אי אפשר אלא שקבל עדותן במה שאמרו שראו הירח במערב ערבית מפני שידע בדרכי החשבון שהיה אפשר שתראה באותו הלילה וכמה שאמרו שראו שחרית במזרח אמר טועים הם וענינים כדמות ירח נראה להם בדקיע דהכי הני בצרייתא פעם אתה נתקברו שמים בעבים ונראה דמות לבנה בעשרים ושבעה לחודש וכו' ורבי יוחנן בן גורי דאמר עדי שקר הם היה נראה לו לפי חשבונו שלא היה אפשר שתראה הירח באותו לילה שאמרו העדים שראו אותה • אמר עדי שקר הם לפי שלא היה בין הראיה ובין המולד לפי דעתו כ"כ זמן שהיה אפשר שתראה בו • וע"ז הביז ר"ג בצרייתא כך מקובלני מבית אבי אבא פעמים נא בארוכה ופעמים נא בקצרה • כלומר שהזמן שיש בין המולד עד שתראה הירח אינו שווה לעולם אלא פעמים תהיה הנועת הירח מהרה ופעמים מאוחרת וכפי מהירות הנועת הירח באותו הזמן דן ר"ג שהיה ראוי שתראה הלכנה באותו הלילה לפיכך קבל עדותן : ראינוהו בזמנו • בליל ל' : ובליל עבדו • ליל ל' ואחד : וקבלן ר"ג • לא מפני שנאמר שנתחקה הירח מן השמש בליל ל' עד שתראה

סכת ראש השנה

חצינס עדי שקר הן - היאך מעירים על האשה שילדה ולסוד
 בריסה בין שיניה - אמר לו רבי יהושע רואה אני את דבריך :
 ש שלח לו רבן גמליאל גוזרני על דשתבא אצלי במקלך ובמעותך
 ביום הכפורים שהל להיות בחשבונך - הלך ומצאו ר"ע מיצר - אמר
 לו יש לי ללמוד שכל מה שעשה ר"ג עשוי - שנאמר אלה מועדי
 ה' מקראי קדש אשר תקראו אותם - בין בזמן בין שלא בזמן -
 אין לי מועדות אלא אלו - בא לו אצל רבי דוסא בן הרכינס -
 אמר לו אם באין אנו לדון אחר בית דינו של רבן גמליאל צריכין
 אנו לדון אחר כל ב"ד ובית דין שעמד מימות משה ועד עכשיו
 שנאמר ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל -
 למה לא נתפרשו שמותן של זקנים - אלא ללמד שכל שלשה
 ושלשה שעמדו בית דין על ישראל - הרי הוא כבית דינו של משה -
 נטל מקלו ומעותיו בידו והלך ליבנה אצל רבן גמליאל ביום שחל יום
 הכפורים להיות בחשבוננו - עמד רבן גמליאל וגשקו על ראשו - ואמר
 לו בוא בשלום רבי ותלמידי רבי בחכמה ותלמידי שקבלת דברי :
 פרק ג ראוהו בית דין וכל ישראל - נחקרו הערים ולא הספיקו
 לומר מקודש עד שחשיכה הרי זה מעובר - ראוהו בית דין

ר"ע מברסגורה

יציל ל' ואחד חזרה לאחוריה ונתקבצה אלל השמש עד שנתכסית שאין
 סירה חוזרת לאחוריה אלא עושה מהלכה בסבוב בגלגלה - אלא שידע ר"ג
 כחכוננו שכחותו הלילה שאמרו העדים שראוהו כבר נתרחק הירח מהשמש
 עד שהיה אפשר שתראה לפיכך קבל עדותן - וכמה שאמרו כליל עזרו לא
 נראה אפשר שהיה מפני שכסה אותה הענן או סבה אחרת גרמה שהם לא ראו
 אותה : רואה אני את דבריך - לעבר את החודש : מן הלך ומלאו רבי
 שקיבא - לרבי יושע : מיצר - על שהגשיא גזר עליו לחלל את יו"כ : אש
 תקראו - בקריאת בית דין תלאו סכתוב : בא לו - רבי יושע אלל ר' דוסא :
 למע לא נתפרשו שמותן וכו' - שאם יבא אדם לדון אחר בית דין שכימיו -
 לומר וכי בית דין זכר כמשה ואהרן או כאלהד ומידד אומרים לו שאל
 שאל הוא כמותן שנשאלו שלא נתפרשו שמותן :

פרק ג ראוהו בית דין וכל ישראל כליל ל' - דסד"א הואיל וראוהו כ"ד
 וכל ישראל הסדסמא ליה מלתא דביוס ל' נראה לקדשו
 ק"פ משמע לן דאש חככה ופגיע ליל ל"א ולא אמרו כ"ד מקודש מעברים
 אומי וקובעים ר"ח יום ל"א : נחקרו העדים - כ"ק אי גמי נחקרו העדים

בלבד יעמדו שנים ויעידו בפניהם ויאמרו מקודש מקודש . ראוח
 שלשה והן ב"ד יעמדו השנים ויושיבו מחבריהם אצל היחיד
 ויעידו בפניהם ויאמרו מקודש מקודש שאין היחיד נאמן ע"י עצמו :
 ב כל השופרות כשרין חוץ משל פרה מפני שהוא קרן אמר ר'
 יוסי והלא כל השופרות נקראו קרן . שנאמר במשוך בקרן היובל :
 ג שופר של ראש השנה של יעל פשוט . ופיו מצופה זהב . ושתי
 חצוצרות מן הצדדין שופר מאריך והצוצרות מקצרות שמצות היום
 כשופר : ד בתענית בשל זכרים כפופים ופיהן מצופה כסף ושתי
 חצוצרות באמצע שופר מקצר והצוצרות מאריכות שמצות היום

ר"ע מברסנורה

בלבד : ולא הספיקו לומר מקודש . עד שהגיע ליל של ל"א מעכריס אותו
 דכד"א תהיו חקירת עדים כחליל דין ומקודש . מקודש כגמר דין וגמר דין
 הוי כלילה ולקדשים כלילה קמ"ל דלא שאין מקדשין את החודש כלילה ומיכו
 את ליל ל' ראו הוכח עם שקיעת החמה ויש שכות כיום לומר מקודש קודם
 זאת הכוכבים מקדשין אותו דלא תשיב לילה עד זאת הכוכבים : יעמדו
 שנים ויעידו . מהניתין איירי כגון שראוהו ב"ד כלילה ליל ל' וא"א לקדש
 כלילה . הלכך למחר יעמדו שנים ויעידו דאם לא על עדותן של אלו על מה
 יקדשו . אבל אם ראוהו ב"ד עם שקיעת החמה . בזמן שיש שכות לומר
 מקודש יקדשו כראייה . דלא תהא שמייעה ששומעין מפי עדים גדולה
 מראייה . דהא גבי קידוש החודש לא כתיב עדות אלא כזה ראש וקדש :
 יעמדו השנים . למחר כשנאום לומר מקודש : ויושיבו מחבריהם אצל היחיד .
 ואף על גב דיחיד מומחה דן אפילו ביחיד קידוש החודש לא הוי ביחיד
 שאין לך מונחה לרבים יותר ממשה רבינו ע"ה וקאמר ליה רחמנא עד דאיכא
 אהרן כהן דכתיב ויאמר ה' אל משה ואל אהרן וגו' החודש הזה לכם :
 ב שהוא קרן . ואינו קרוי שופר . דכתיב בכור שורו סדר לו וקרני ראש
 קרניו וגני ר"ס שופר כתיב והעברה שופר תרועה וגמרינן ראש השנה מיובל :
 כקן היובל . ויובל דכרא הוא דאמר ר"ע כשהלכתי לגלילא היו קורין
 לדכרא יובלא . אלמא אפילו שופר של איל נקרא קרן ורבנן אמרי כל
 השופרות אקרו קרן . ואקרו שופר . דפרה קרן אקרי שופר לא אקרי .
 והלכה כחכמים : ג כל יעל פשוט . דלהתלה בעינן פשוטות : ופיו מצופה
 אבן . ככל מקדש קאמר : שופר מאריך . לאחר שהוצרות פוסקים תקיעתם
 כמעט קול כשופר : ד ככל זכרים . חילים : ושתי חצוצרות באמצע . ב'
 חצוצרות היו לכם אחד מכאן ואחד מכאן : ושתי חצוצרות באמצע . שמצות היום
 בחצוצרות . דפתח תענית על צדס לצור וכתיב על הצדס הצור אתכם

מסכת ראש השנה

התצורות : ה' שוה היובל לראש השנה לתקיעות ולברכות . רבי יהודה אומר בראש השנה תוקעין בשל זכרים וביובלות בשל יעלים : ו שופר שנכדק ודבקו פסול . דבק שבדי שופרות פסול . נקב יכתמו אם מעכב את התקיעה פסול ואם לאו כשר : ז התוקע לתוך הבור או לתוך הדות או לתוך הפיטם אם קול שופר שמע יצא ואם קול הברה שמע לא יצא . וכן מי שהיה עובר אחורי ביהב"ג או שהיה ביתו טמוך לבית הכנסת ושמע קול שופר או קול מגילה אם כיון לבו יצא וא"ל לא יצא אע"פ שזה שמע וזה שמע זה כיון לבו וזה לא כיון לבו : ח והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וגו' וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות מלחמה אלא לומר לך כל זמן שהיו ישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדן

ר"ע מברסגורה

והטעותם בתצורות דוקא במקדש עושין כן . אבל בגבולים בזמן שיש שופר אין תצורות וכזמן שיש תצורות אין שופר דמתיב בתצורות וקול שופר הכיעו לפני המלך ה' . לפני המלך ה' אין . שלא לפני המלך ה' לא : ה' שוה היובל לראש השנה לתקיעה . בפסוטים ואף על גב דתקיעה ציובל לא לתפלה ולא לזכרון . הלא לסימן שלוח עבדים והחזרת שדות לבעליהן . אפ"ה כעין ר"ה צעי דגמרי בג"ש משביעי שביעי סיביו כל תקיעות שנחדש השביעי שוות זו כזו : פ"א לתקיעה . למנין התקיעות : ולברכות . למנין הברכות . דבשי למימר מלכויות זכרונות וסופרות ציוב"כ של יובל כמו בר"ה : רבי יסודה אומר כו' . ואין הלכה כרבי יהודה ולא הת"ק . הלא הלכה בין ר"ה בין יוב"כ של יובל שניהם בשל זכרים כפופים : י שופר שנכדק ודבקו כדבק : פסול . דכווי ליה כשני שופרות . ופ"מ נסדק לארכו אבל אם נסדק לרחבו . אם נשתייר ממקום הנחת פה עד מקום הסדק כדי שיעור תקיעה כשר . ואם לאו פסול וכנהה שיעור תקיעה כדי שיאחזנו בידו ויראה לכאן ולכאן : נקב ובתמו . דוקא כסתמו במינו ונשתייר רובו שלם ולא עכבו הנקבים שנסתמו את התקיעה כשר ואם חסר אחד מן התנאים הללו פסול : ז בור . חפירה בקרקע : דות . מקום מוקף מחיצות על הארץ : פיטם . כלי גדול של חרס : אם קול שופר שמע . העומד חוץ לבור ושמע קול תקיעה התוקע בבור דאלו אותן שבבור לעולם יצאו שהן שומעין קול שופר לעולם : אם כיון לבו . לנאח : יצא . ואע"פ שלא נתכוין התוקע להוציאו . הפא מיירי בחזן הכנסת שתוקע שהוא מתכוין להוציא כל השומעים קול תקיעתו כלכך אע"ג דלא נתכוין להוציא זה העובר אחורי בסכ"ג ולא ידע ליה יצא . אבל הסוקע להוציא יחיד ידי חובתו צעי שיסטיין שומע ומשמיע : ח וסיפ

את לבב לאביהם שבשמים היו מתגברין . ואם לאו היו נופלין .
 ביוצא ברבר אתה אומר עשה לך שרף ושים אותו על גס והיה
 כל הגשוק וראה אותו וחי וכי נהש מסיח או גחש מחיה אלא בזמן
 שישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם
 שבשמים היו מתרפאים ואם לאו היו נמוקים . חרש שוטה יקפן אין
 מוציאין את הרבים ידי חובתן . זה הכלל כל שאינו סתיב ברבר
 אינו מוציא את הרבים ידי חובתן :

פרק ד יום טוב של ראש השנה שחל להיות בשבת . במקדש
 היו תוקעים אבל לא בכדינה . משחרב בית המקדש התקין
 רבן יוחנן בן זכאי שיהיו תוקעין בכל מקום שיש בו בית דין . אמר
 ר"א לא התקין רבן יוחנן בן זכאי אלא ביבנה בלבד אמרו לו אחד
 יבנה תחד כל מקום שיש בו בית דין : ב ועוד זאת היתה ירושלים
 יחידה על יבנה שכל עיר שהיא רואה ושומעת וקרובה ויכולה לבא
 תוקעין וביבנה לא היו תוקעין אלא בבית דין בלבד : ג בראשונה

ד"ע מברס נורה

כאשר ימים משפ ידו וכו' . משום דאיידי לפיל נכוונת סלג חני נמי לנך
 דאית נה גשעפ שמכוונים לנס לאביהם שבשמים סס מהגנרים :
פרק ד יום טוב של ראש השנה . במקדש היו תוקעים . שהקיעת שופר
 אינה מלאכה . ורנן הוא דגזור עלה גזירה שמה יטלנו בידו
 ויפנינו ד' רמות בר"ס ובמקדש לא גזור דאין איסור שנות דרבנן במקדש :
 אבל לא במדינה . לא בירושלים ולא בגבולין . והרמב"ם מפרש בירושלים
 כולם קרוים מקדש ובאר ארץ ישראל קרוים מדינה : בכל מקום שיש בו ב"ד .
 ואפי' אינן קבועין אלא שנמקדש בלו סס תוקעין בו : אלא ביבנה . שסיח
 סס סנהדרי גדולס בימיו . וכן בכל מקום שנלחש סס סנהדרי גדולס . אבל
 לא בב"ד של כ"ג : אמרו לו וכו' . איכא בין אמרו לו לת"ק דת"ק סנר כל
 מקום שיש בו ב"ד ואפי' באקראי ואמרו לו סנרי אחד יבנה וא' כ"מ שיש
 בו ב"ד קבוע כמו ביבנה אבל ב"ד של אקראי לא והלכס כאמרו לו : ב ועוד
 זאת סיח ירושלים . מחניתין חסורי מחסרה והכי קתני בירושלים סיו
 שוקעין בכל סעיר כל זמן שנית דין יושבין במקדש שני' יושבין עד ו' שעות
 ביום . וכיבנס לא סיו תוקעין בכל סעיר אלא בפני ב"ד . עוד זאת סיח
 ירושלים יתירה על יבנה כו' . שכל עיר שהיא רואה ירושלים פרט ליושבה
 נחל . שהע"ס שסיח קרובה לא סיו תוקעין נה : ובזמנה . פרט ליושבה
 בראש סנר : וקרובס . פרט ליושבה חוץ לתחום : ויכולה לבא . פרט
 למסויק לס נפר : ג לולג ויטל במקדש כעס . דכסין ושחמסס למדי ס'

היה הלולב ניטל במקדש שבעה ובמדינה יום אחד משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהא לולב ניטל במדינה שבעה בר למקדש ושיהא יום הנף כולו אסור : ד בראשונה היו מקבלין עדות החדש כל היום פעם אחת נשתהו העדים מלבוא ונתקלקלו הלויים בשיר התקינו שלא יהו מקבלין אלא עד המנחה ואם באו עדים מן המנחה ולמעלה נוהגין אותו היום קדש ולמחר קדש . משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהו מקבלין עדות החדש כל היום . אמר רבי יהושע בן קרחה ועוד זאת התקין רבי בן זכאי שאפי' ראש בית דין בכל מקום שלא יהו העדים הולכין אלא למקום הועד : ה סדר ברכות אומר אבות וגבורות וקדושת השם וכולל מלכיות עמהן ואינו תוקע קדושת היום ותוקע זכרונות

ד"ע מ ברם נורת

אלשיכס שנעת ימים : ובמדינה יום אחד . דכתיב ולקחתם לכם ביום הראשון : ושיהא יום סנף . יום סנפת העומר : כולו אסור . לאכול מן החדש וסעמא מסורש כס' לולב הגזול : ד נתקלקלו הלויים בשיר . של תמיד של בין הערבים . ולא אמרו בו שיר כלל לפי שרוב פעמים היו העדים באים קודם המנחה לפיכך תקנו שיר של יו"ט בתמיד של בין הערבים ובתמיד של שחר שרוב פעמים עדיין לא באו עדים ולא ידעו אם יתקדש היום אם לאו לא תקנו לו שיר של יו"ט . אלא שיר של חול היו אומרים . ואותו פעם שהגיע שעת הקרבת תמיד של בין הערבים ועדיין לא באו עדים לא ידעו כלויים אם יאמרו שיר של חול או שיר של יו"ט . ולא אמרו שיר כלל : נוכחין אותו היום קודם . דמשחשיכא ליל של אחר כ"ט באלול . נהגו בו קדש . שמא יבואו עדים מאחר . ויקדשוהו כ"ד וגמלא שבלייל ליל יו"ט הוא וכן למחר כל היום עד המנחה . ואם באו עדים קודם המנחה כ"ד מקדשין את החדש וטודע שיפס נהגו בו קדש . ואם מן המנחה ולמעלה באו עדים אע"פ שאין כ"ד מקדשין אותו היום ויעברו את אלול ויקדשוהו למחר אע"פ כן גוסגין אותו בקדושה ואסור במלאכה דלמא אתו לזלוולי ביה לשנס הנאם ויפשו בו מלאכה כל היום ואמרי אשהקד נהגו בו קדש בתוס . ומן המנחה ולמעלה חזרו ונהגו בו חול : שאפי' ראש כ"ד בכל מקום . כנלך לפירוש ממקום הועד למקום אחר וכרי עיקר מלות החדש תלויים בו כדסגין כס"ב לעיל ראש כ"ד אומר מקודש מ"מ לא יהיו זריכין עדים לילך אחריה אלא למקום הועד שהסבדרין יושגין . שם ילכו וסבדרין מקדשין אותו בלא ראש כ"ד : ה אבות . מגן אכרס : וגבורות . אמה גבור : קדושת השם . פדח קדוש קדוש : קדושת היום . אמה גמרטו : זכרונות וסנף . שפירוש

ותוקע • שופרות ותוקע • ואומר עבודה והודאה וברכת כהנים דברי רבי יוחנן בן נורי • אמר ליה רבי עקיבא אם אינו תוקע למלכיות למה הוא מזכיר אלא אומר אבות וגבורות וקרושת השם וכולל מלכיות עם קדושת היום ותוקע • זכרונות ותוקע • שופרות ותוקע • ואומר עבודה והודאה וברכת כהנים : ו אין פוחתין מעשרה מלכיות • מעשרה זכרונות • מעשרה שופרות • רבי יוחנן בן נורי אומר אם אמר שלש שלש מכולן יצא • אין מזכירין זכרון מלכות ושופר של פורענות • מתחיל בתורה ומשלים בנביא רבי יוסי אומר אם השלים בתורה יצא : ו העובר לפני התיבה ביום טוב של ראש השנה השני מחקיע ובשעת ההלל ראשון מקרא את ההלל : ח שופר של ראש השנה אין מעבירין עליו את התחום ואין מפקחין עליו את הגל לא עולין באילן ולא רוכבין על גבי בהמה ולא שטין על פני המים ואין חותכין אותו בין בדבר שהוא משום שבות ובין בדבר שהוא משום לא תעשה אבל אם רצה ליתן לתוכו מים

ר"ע מברמורה

ותוקע • מקראי ילפינן להו דכתיב זכרון תרועה • ודרשו רז"ל זכרון אלן זכרונות תרועה אלן שופרות ואמר קרא והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני ה' אלהיכם • מה ת"ל אני ה' אלהיכם ללמד על כל מקום שיש שם זכרונות ושופרות יהיו מלכיות עמהם : אמר רבי עקיבא וכו' • והלכה כר"ע : ו מעשרה מלכיות • ג' פסוקים משל תורה • וג' משל כתובים • וג' משל נביאים וא' משל תורה שמשלים בו : שלש שלש • אחד של תורה ואחד של כתובים ואחד של נביאים • והלכה כרבי יוחנן בן נורי : מלכיות וזכרונות ושופרות של פורעניות • כגון אם לא ביד חזקה אמלך עליכם • ויזכור כי כשר המצ • תקעו שופר בגבעה וכיוצא בהן • זכרון יחיד כגון זכרה לי אלהי לעובד אע"פ שהוא לעובד אין מזכירין אותו וכן הלכה : ר' יוסי אומר אם השלים בתורה יצא • נגמרה מפרש למלתי דר' יוסי הכי ומשלים בתורה ואם השלים בנביא יצא והלכה כר' יוסי : ו השני מחקיע • המהפלת תפלה המוספין מחקיע ולא המהפלת תפלה של שחרית ובשעת הגזירה תקנו כך בגזרו שלא יתקעו והיו אורכים להם כל שש שעות של זמן תפלת השחר לכך העבירו התקיעה מהתפלת השחר לתפלת המוספין : ובשעת ההלל • משום דאין אומרים הלל בר"ה וכו"ה"כ קתני ובשעת ההלל כלומר בשאר יו"ט שאומרים ההלל : ו אין מעבירין עליו את התחום • לילך חוץ לתחום כדי להביא שופר או לילך לשמוע התקיעות : בדבר שהוא משום שבות • כגון לחתכו נסכין : בדבר שהוא משום לא תעשה • כגון לחתכו במגרס דס"ו

אז יין יתן - אין מעכבין את תתינוקות מלתקוע אבל מ'זעסקין עסקן
 עד שילמדו - והמתעסק לא יצא - והשומע מן הצחצחק לא יצא :
 ב סדר תקיעות שלש של שלש שלש - שיעור תקיעות כשלש
 תרועות - שיעור תרועה בשלש יבבות תקע בראשונה ומשך בשניה
 בשתיים אין בידו אלא אחת - מי שברך ואח"כ נתמנה לו שופר תוקע

ר"ע מברסגורח

מלאכה גמורה של תריכח עץ - וליכא דמחני הישכא דבר סכוא מבוט ביום
 מגל שאין דרך לחתוך בו - דבר סכוא מבוט לה תעשה סכינא דאורחיה
 כוא : אש רגש ליתן לתוכו מים או יין יתן - ו'ה אמרינן מתקן מנא הוא :
 אין מעכבין את התינוקות - שהגיעו לחינוך ואשי' בשבת כדי להנכין במזון
 ביסיו מלמדיו לתקוע ביו"ט של ר"ס : ומתעסקין עמיה - וליכא למגור
 דלמא אתו לאתויי ד' אמות בר"ס דהא אינו טרוד במזוב חלא מתעסק בעלמא
 ולה גורו במא יביאנו ד'ה בר"ס אבל בזמן סכוא חייב בתקיעת שופר במתוך
 סכוא טרוד ללאת ידי תובתו ישכת את שבת : מן סדר תקיעות שלש - אחת
 למלכיות ואחת לאזנות ואחת לשופרות : של שלש שלש - סקיעה ותרועה
 ותקיעה לכל אחת ואחת לפי שנאמר שתי תרועות במקרא בר"ס ותרועה
 אחת ביוס"כ של יובל וילויין שביעי שביעי לג"ש ליתן את האשר של זה כזה
 ותרועה האמורה ביוס"כ של יובל לנו נותרין אחת לר"ס נמצאו בר"ס שלש
 תרועות - ושתי תרועות האמורות בר"ס נותרין אותן ליוס"כ נמצאו שלש תרועות
 ביוס"כ - וכל תרועה שבוטס לפניו ושפוטס לאחריו דמיא ענין שפוטס
 לפניו ת"ל והעברת שופר תרועה ומנין שפוטס לאחריו פ"ל תעבירו שופר
 הרי העברת תחלה וסוף ותרועה בנתיים ולשון העברה שפוטס מזהע -
 העברת קול אחד שפוט הרי לשלש תרועות של ר"ס שש תקיעות וברי לך שלש
 של שלש שלש : שיעור כל התקיעות - ששש שש תקיעות : כשלש תרועות -
 נמצאו שיעור תקיעה אחת כחצי תרועה : שיעור תרועה כג' יבבות - ג'
 קולות בעלמא של כל שהן - וי"ט יבבא הוא שלש כחות של כל שהן נמצאו
 שיעור תרועה פ' כחות של כל שהן וכתי מסתברא : תקע בראשונה - שפוטס
 שלפני התרועה תקע דרובה : ומשך בשנים - תקיעה שלאחר התרועה משך :
 כשמים - ללאת כה ידי שמים שהיה צריך לעשות זו אחר זו שפוטס שלאחרים
 דמלכיות ושפוטס שלפניה דזכרונות : אין בידו חלא אחת - דאשקוי תקיעה
 אחת לשמים לא מתסקינן : מי שברך - שהפלה תפלת המוסקין וברך ט'
 ברכות : כהם שאלית לצור חייב - בין בברכות של ראש השנה בין בתפלות
 של כל השנה ואין יוצא ידי תובתו חלא בהפלה שמחפלה הוא בעצמו : כך כל
 יחד ויחד - הנקי ויודע להפלה אינו יוצא ידי תובתו חלא בהפלה עצמו

ומריע ותוקע שלש פעמים בשם ששליח צבור חייב כך כל יחיד ויחיד חייב רבן גמליאל אומר שליח צבור מוציא את הרבים ידי חובתן :

ר"ע מבר פנורח

בין ברכה בין בשאר כל ימות השנה ואין שליח צבור יודע לפני הכניסה אלא לכווילא את שאינו בקי : ש"ץ מויליא את סרכים ידי חובתן - בין בקי בין שאינו בקי בין בברכות של ר"ה בין בחפלות של כל השנה ולמס' אטר מהפלגין בלחש כדי לסדור ש"ץ את חפלותו - וסלכס כחכמיט בברכות של כל השנה שאין ש"ץ מויליא אלא שאינו בקי אבל בברכות של ר"ה ושל חס"כ של חבל ססן ט' ברכות ארובות ואין סכל בקי אין בכן סלכס פרכן גמליאל שכסס שמויליא את שאינו בקי כך מויליא את סכקי :
בשלמה מסכת ראש השנה

מרת אלול ואילך אם הוא מתענה בלוחו יום וכסרע כימי כסאונס מר"ס עד אחר יו"כ יאמר זכ קודם בריך שמים ויאמר מקודם שלש עשרה מדות ג"פ :
שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי : עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ : ואורה צדיקים באור נוגה הולך ואור ער נבון היום : ואני תפילתי לך ה' עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך : הגה לא ינום ולא יישן שומר ישראל : הגה עין ה' אל יראיו לסיחלים לחסרו : תוד ותדר לפניו עוז והדרה במקומו : כי עמך הסליחה למען תורא : תנון ורחום ה' ארך אפים וגדל חסד : באור פני מלך חיים ורצונו כעב מלקוש : כי אל גדול ה' ומלך גדול על כל אלהים : אשרי העם יודעי תרועה ה' באור פניך יחלכון : כשמן הטוב על הראש יורד על חוקן וקן אהרן שיורד על פי מדותיו :
זכ יאמר נא"מ כתבנו כספר פרכסס וכלכלס נכ' ימים של ר"ס גם כעשי"ט גם בברכת כשנים כשמגיע לזכרן שנתנו כשנים סכונות יאמר ואלס כספסס וסוכ לפרנסס מסאריו"ל :

יהי רצון מלפניך יהוה האל הגדול הגבור והגורף
עשה למענה למען שם הגדול והקדוש (דיקרוסא) שיוציא
מפסוק והריקותי לכם ברכה עד גלי די ומפסוק נסה
עלינו אור פניך יי שתזמין לנו ולכל הסמיכים

תפלות ובקשות לראש השנה

בשלהני היום ובכל יום פרנסתנו ומזונותינו בכלאי זכרונות
ובכבוד ולא באסור ולא בעמל ולא כסורה יביניעה רבה
רק בנחת ובשלחה ובהשקט בדי שנוכל לעבוד עבודתך
הטהורה והקדושה בלי טרדה פרנסה שלא יהיה בה
שום בושה וכלמה ושלא תצריכנו לידי מתנת פשר ודם
בי אם לירך הפתוחה והקדושה ותצליחנו ותרויחנו וזכרנו
בכל מעשה ידינו ועסקנו ותן לנו מעושר מתנת ירך
ושיהיה ביתי מלא ברכת יהוה בזכות שסקה גדול
(דיקרוסא) : ברוך אתה (י) סברך השנים :

קצת דינים ומוסר לפני תקיעת שופר

כתיב אם יתקע שופר בעיר ופס לא יחרדו - כנס כתלים סניא פי
מסראוי להכריד אף נעח נשמע השופר רק בעיר - אף כי בשמע
קול התקיעות שם נקצו כולם נאו לעמוד על נפשם לבקש רחמים בחגרות
בית אלינו - אשר מסראוי כי שם חאחו לשמע רעדס חיל כיוולדס ותכלית
החדס להזכיר עלמו כנס במד אח פי ס' למרות עיני כבודו יתבך מעודו
עד סיום סוס - ולסיום נרתע מאד עליהם - ומתמרס בלב שלם ונפש חסלה
ככל מאדו - וסיינו כגוף ונפש וכממון - ואם אמנס לא יוכל להוציא
התכונה לעת כזאת כפועל - יראה על כל פנים לקיימה בשלימות ככה
סמתכנה ודבור להיום מודס ועוז ולקבל על עלמו לכלתי ישוב עוד אל
מעשו כרעים - וס' יעשה הסוב ללרף מתכנתו הטובה למעשה לעזור לו
לגמור סמתכנה אחר כך כפועל - כי לא יחסוך כחוס סתם כי אה כשיבו
מדרכיו וחיס - ולא כאותן אנשים הפורקים מעליהם עול היראה למלאות
פיהם שיחם כפילס בשעס שהוקע אנקס על נפשו כחחוננים סמתוקנים לו -
עד כי יכללו אותו ושאריו סחדים לדבר ס' סעומדים לבקש על נפשם -
עליהם סכתוב אותו סקוססים מלות עלי סיה וזורס רחמים לחמס אוי לאיחם
כובס אוי לאופס כלימס - סלא כשאר ימות השנה גדול ועלוס ורנ סחז
כפסס לאותן סעומדים ככסכ"י לדבר שיחום כפילות - הנשמע או הנראס
סדנר סוס לעמוד כחדר ססניתי מקוס משכן סתלך וסוח עומד לסניסם -
אז סס יפל סחד סמלך על סאדס לירא ולסחריד ססניי - לכלתי עכוס אף

הנועה קלה לדבר דבר כמעט - אף כי לפעור פיו לבלי חוק ולהעלות על בתי
 שפתיו אמרות זרים מרים כלענה למרות עיניו - וק"ו בן בנו של ק"ו בימים
 הנוראים העצומים וכל שכן בשעת התקיעות אשר השטן יעמוד נגד כמו נד
 כגבור ירוע אף יצרות לבלי יהי מנוח מהבאים לנחו והתוקע עומד בשברון
 רוח ולב נדכה לבקש רחמים בעדו ובעד כל קהל ישראל כי יהיה לראון ולא
 ינח הכעל דין חלילה - ומהנכון א"כ לעמוד לימין התוקע להיות בעוזרו
 בתפלה ובתחנונים - ולתת תהלה להבורא יתברך שמו על כי גבר עלינו חסדו
 בתתו בידינו חרב סיפיות והוא השופר להכרית בו החומים והקולים הסובבים
 את השוכנה העליונה - ואיך יעלה א"כ על לב לאבד עצמו לדעת חלילה
 לתת בעצמו חרב ביד שונאו למען הרבות כחו להפילו שחת - אשר ע"כ כל
 איש יחרד וילפת בעת ההיא לככות בכל כחו ולנקות כתמי עוונותיו בדמעות
 עיניו כי יזלו מים על אשר הרבה לפשוע בה' :

אמרו רבותינו ז"ל בראש השנה ט"ו ע"א אמר ר' אבהו למה תוקעים
 בשופר של איל אמר הקב"ה תקעו לפני בשופר של איל כדי שאזכור
 לכם עקדת יצחק - ומעלה אני עליכם כאילו עקדתם עצמכם - וכתבו
 הראשונים הכוונה לעבות האדם עינים להיות נראה כאלו הוא היה נעקד
 ומוסר נפשו לה' - והוא בהתכוין ברהת וזיע כאלו יוכל לטבח להיות נקרב
 ע"ג המזבח ומהראוי בעת יקרא או שומע קריאת הכתוב הנזכר בעקידה
 לעקוד את יצחק בנו לכוין עצמו כי הוא מוכן להיות נעקד - ותכלית העקידה
 תחת שהיה אצל יצחק עקידת ידים ורגלים יהיה לו עקידת יצר הרע וידו
 ורגליו והוא בהתחזק בכל לב ויפשט במעשיו במה שעשה בידיים ורגלים
 דהיינו שליחות יד - וגזל - ואונאה - והרמת יד על חבירו - ועשיית כתב
 שקר - וכן ברגליו אשר הלך בעצת רשעים - והיה ממחר לרון לרעה אם
 למקום אם לחבירו - ויהיו עיניו ולבו נבואות לשמים על שני הרסורי דעבירה -
 והם המביאים אותו לידי לשון הרע - ורכילות - וגאווה - וכעס - וקנאה -
 והאווה - וכבוד - ועל אלו המדות רעות צריך תשובה ביותר כי הם נגעים
 בהשפחים בקרבנו - וצריכין רפואה גדולה - לשמש אחריו עד כי לא יהיה
 נשאר בקרבנו אף מעט מהם - לכן מן הראוי להתוודות עליהם ולפרט אותן
 בשפתיו בין התקיעות - והתכבדות בקלון חבירו אשר מהם הין אדם ניזול
 בכל יום - ויראה לבכות עליהם כי בהכנעת לבו ביותר ובהורדת עינו
 דמעה יכנס בגדיו הם העבירות הנדבקים בקרב איש ולב עמוק וירחם
 בתי הדמעות ויטהר :

עוד אמרו רז"ל מצות ואהבת לרעך כמוך - היא מצוה שכל התורה כולה
 תלויה בה - ומהראוי להתאמן מאד להתזיק בה - וזהוהו מאד
 לקבל על עצמו בכל יום קודם שיכנס להתפלל לקיים המצוה הזאת להסוב כל
 איש כנפשו - ואף כי ניסים האלה הנזכרים ונעשים - אשר הפליגו מאד

מוסר לפני תקיעות

סא

לפונם מצירות שבין אדם להצירו עד כי אמרו עבירות שבין אדם למקום
 יזכ"ל מכפר ועבירות שבין אדם להצירו אין יזכ"ל מכפר עד שירצה אדם
 הצירו בפיוס גמור - ואמרו עוד כי בהתעכבות התשובה על עבירות שבין
 אדם להצירו גם עבירות שבין אדם למקום לא יתכפרו וכן הדין נותן כי אין
 אפשר שהקב"ה יעביר על מדותיו אס האדם הפחות בה מטפה סרוחה לא
 יבקש להעביר על מדותיו - ולכן להיות עכ"פ בחוזה שעה כל איש בחציו
 ידובקו - יהדו יתלכדו ואכזריהם בחבנה יהזיקו ותפי זאת נחמתנו להיות
 פזנותינו נמקים - ודקוינו בספר יכתבו בעט ברזל יוחקו - אמן סלס :
 בכביס בין התקיעות היא הוראה עלומה על נשמתו שהיא מתוקנת ופי
 שאינו צוכה צימים אלו ודאי אין נשמתו טובה ושלומה ומי שמתעורר בכביס
 גדולה בפתע פתאום מאליו סימן הוא שדנין אותו בזה העת צב"ד של מעלה
 ונפשו מרגשת ולכן בא לו בכביס מאליו וטוב שישוב מיד בתשובה בכל לבבו :

מוסר לבעל התוקע קודם תקיעת שופר

בשעת

התקיעה יכוין על העקידה שהיא עקידת ידיים ורגלים יראה לו
 עקידת יצר הרע ידיו ורגליו - ויכוין עלמו כאלו עקוד ידיו
 ורגליו אכזרים - ויתחרט ממעשי ידיו - סן בגולה בשליחות יד שיש בו חסרון
 פים סן בגל אשר הלך בענת רשעים - ויבא לבו נוא לשמים על שפי
 כסודי דעבירס וישוב מהם :

אברו דו"ל שלא להזכיר בר"ה בשעת התפלה לא חטא ועון ופסע ונמאל
 נכחי האר"י ז"ל שהתוודע בלחם ובשפתיו בין תשר"ה לתש"ה
 ובין תש"ס לתר"ס בתקיעות מיושב ולא בשעת התקיעה - כי אז השטן מעורבב
 ולא שיזכור חטא ועון ופסע רק שיבא פורט בשפתיו חטאיו כך וכך עשיתי :
 (כנ"ה) כתוב בש"ע סימן תקצ"ב לא ישיח לא התוקע ולא הצבור בין תקיעות
 מיושב ובין תקיעות מעומד - כי שני התקיעות שייכים להדדי - ובשעת
 תקיעות הפי' לרוק אכזר - מיהו צמנין התקיעות והתפלות אין הספק :
 קודם התקיעות לאחר האמר התפלות שנדפסית במחזור יאמר זה :

רבנו של עולם בניך בני רחומיך שמו פניהם לנגדך ובטחו על
 רוב הדרך - ושמוני שליח לתקוע שופר לפניך - כדי שתזכור
 להם זכות אברהם אבינו עליו השלום ותפלתו בהר המוריה וזכות
 יעקב אבינו ע"ה ותמימותו אשר התהלך לפניך באמת ובלבב שלם
 חכות יצחק אבינו עליו השלום - ועקדתו שנעקר ע"ג המזבח -
 המעמד מכסא הדין ותשב על כסא רהמים עליהם כדבר שנאמר :
עלה אלהים בתרועה ידה בקול שופר :

לפי' גי' :

סדר הקיעות

ואני יודע בעצמי שאיני כדאי לבקש על עצמי וכל שכן על אחרים
 וכל שכן כי אין בנו לא דעת ולא זכמה לכון כונת התקיעות
 וצירופי שמותיך הקדושים וכל היחודים וזיווגי המדות העליונות
 ומיתוק הדינים קשים ורפים הראוים לבא על ידיהן אבל בטחתי
 ברחמך הרבים וידעתי כי לא תביישני כי לתקן שלחוני ולא לקלקל
 ואתה בטובך תעורר רחמך: ויהי נועם אדני אלהינו עלינו ומעשה
 ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו: ותצרך מחשבתנו הטובה דרך
 כלל למעשה כאלו אתכוין בכל צירופי שמותיך הקדושים העולים
 מהטובה ובכל היחודים וזיווגי מדותיך העליונות ומיתוק הדינים
 הראוים לבא על ידיהן ויעלו תקיעות אלו לעורר רחמך עם תקיעות
 בני עליה בניך היודעים והמכוונים כל כוננת שמותיך הקדושים
 וזיווגי מדות העליונות המעוררים את הרחמים ובכן יכבשו רחמך
 את בעסך ויגולו רחמך על מדותיך ותרחם על בניך והפוך להם
 גם על ידי תקיעות אלו כדת הדין והחזק למדת החסד ולמדת
 הרחמים וזכור לנו זכות אבותינו ויהיו היום חקוקים אברהם בראש
 ויצחק בנתיים ויעקב כנגד ותכנס לנו לפני משורה הדין וסתום
 וחתום פי שטן ואל ישמין עלינו ובבוא תוכחה שמנו מספרך אל תמתי
 ותטוב לחיים טובים כל בני בתינו אמן וכן יהי רצון: יסיו לרצון וכו'

מוסף לראש השנה

במפלת מוסף ישאל ב"ר וניו"כ ב"ר ז' מאוס כבודו אחד משלש - או מוש
 מוסף לעבודתך - או בניס לדיקים וחסידים ותכמיס - או כשנת רוס"ק ויאמר:
 יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתתן לי ולב"ב
 ולכל הסמוכים על שולחני ביום הזה ובכל יום ויום מזונותינו ככבוד
 ובריות בזכות שמך הגדול דִּיקְרָנוּסָא (ס"א ניקודו כזס דִּיקְרָנוּסָא)
 הממונה על הפרנסה שתתן פרנסה לי ולכל בני ביתי ולכל הסמוכים
 על שולחני ואל תצריכני לידי מתנת בשר ודם כי אם בשמך תגני
 ומוצר מתנת חנם תכלכלני ותשמיעני אמן אמן סלה סלה סלה:
 או על כשנת חמ סקודס יאמר זס:
 יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתגזור עלי (פ"ב)
 מלפני כסא כבודך ותן לי לב מבין ולהשיג רוח הקודש:

סוף לראש השנה

אז על כנים נדוקים יאמר זכ :

הי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתתן לי בנים
מזבים וכשרים והגונים לעסוק בתורתך ובמצותך יי יהי רצון מלפניך
יי אלהינו ואלהי אבותינו אבינו שבשמים שתמלא משאלותי ובקשתי
היום הזה בשם יי והנקודות הם מ'ו כטנין י'ל'ו מילוי ע'ב והב'
אותיות י'ה ראה מקום כבודו זכו :

דל"ה וכו"כ ושלש רגלים כסחון חומר ומפני חמאינו יאמר תפלה זו ותכוין
להשתתף עלמך עם לער הסכינה שהיא בגלות ונתמטט אורה כבוד מיעוט
כינה ולתנו מלרכיכים בגלות בעונותינו מחמת חטא קרי טאס לא כן סיחס
תזרם כבוד לור סחמה כמ"ש ויסיס אור סלכנ' כלאור סחמה לכן יאמר תפלה זו:
רבנו של עולם בושנו מאד ונמס לבנו על אשר פגמנו באות ברית
קודש בכמה מיני פגם ובפרט בעון קרי אשר על ידי זה ארכו ימי
גלותנו ושמש בית מקדשנו וגלה יקרנו ובכך במרירות נפש וחרטה
גמורה באנו לבקש רחמים ומליחות יי יהי רצון מלפניך יי אלהינו
ואלהי אבותינו אב הרחמים שתרחם עלינו ותסלה לנו על העון הזה
ותקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ וקיים בנו
מקרא שכתוב ושב ה' אלהיך את שבותך ורהנך ושב וקבצך מכל
העמים אשר הפיצך ה' אלהיך שמה ותגאלנו גאולת עולם עשה
למען שניך עשה למען ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך
עשה למען אברהם יצחק יעקב משה ואהרן יוסף דוד התתומים
וגאחזים במדות העליונות הגדולה והגבורה והנצח וההוד יסוד
ומלכות ותתקן אשר פגמנו ותיהר אשר הרדפנו ותלקט אשר פארנו
וברחמיך הרבים השמרנו סכל רע טעתה ועד עולם ותשפיע עלינו
שפע קדושה וטהרה לעבדך באמת אנו וזרענו וזרע זרענו רחום
גלילן שומר תומך מציל ישיר סוד"ה (יכוין בר"ת שהוא רח"ש
תמ"ף שם קדוש) חוס ורחם עלינו וקבל תפלתנו כרכתיב לב נשבר
ונרכה אלהים לא תבזה וכתוב כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא
הסתיד פניו ממנו ובשועו אליו שמע : יסיו לרצון זכו

כסיסים האוחז ביד יאמר זכ :

אבי יתן
קרי יאמר

אני גלח נדלח ימינה תהיר צרורה :
קבל רחמי עשה שגבני שהתנו נראה :

מוסף לראש השנה

ג'א גבור הוֹדֵשִׁי יְהוּדָה כְּכַבֵּת שְׁמֵרָם :
 בְּרַכְּם מִהֵרֵם רַחֲמִים צְדָקְתְּךָ תְּמִיד גְּמִלָּם :
 חֲסִין קְדוֹשׁ בְּרוּךְ מִבְּקֵה נְהַל עֲדָתְךָ :
 יְהִיד גָּאֵה לְעַמְּךָ פָּנָה זֹכְרֵי קִדְשֶׁתְּךָ :
 שְׁוֹעַתְנוּ קַבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקֹתֵנוּ יוֹדֵעַ תְּעֻלּוֹמוֹת :

בְּרַדָּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

בְּשִׁמְךָ שְׂדֵי יי צְבָאוֹת שְׁתַּעֲשֶׂה שְׂאֵלְתִי וּבִקְשֵׁתִי • וְהִיהַ יי
 לְמַלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיהַ יי אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד :
 עֲלִינוּ לַשַּׁבָּת גִּמְטְרִיא אב"ג ית"ץ וכשיאמר עלינו צריך לכוין אל השם הזה
 ויבקש שיהיה עת רצון לתפלתו :

וכשעה שסחזון אומר הוא אלהינו וכו' אומרים הנכזר חלו הפסוקים וטוב
 לבטל גזירות רעות וקבלה היא מן רבי אלעזר בעל הרוקח מורומיזח :

אֵתְּהָ הַרְאֵת לְדַעַת כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מַלְבָּדוֹ :
 וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבּוֹת אַל לִבְבְּךָ כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים בְּשִׁמִּים
 מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד : שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ
 יי אֶחָד : הֵן לֵי אֱלֹהֵיךָ הַשְּׁמַיִם וְשִׁמֵּי הַשְּׁמַיִם הָאָרֶץ וְכָל
 אֲשֶׁר בָּהּ : כִּי יי אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדוֹנֵי
 הָאֲדוֹנִים הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא יֵשֵׁא פָּנִים
 וְלֹא יִקַּח שׂוֹחַד : כִּי שֵׁם יי אֶקְרָא הַבּוֹ גָּדֹל לֵאלֹהֵינוּ : יְהִי
 שֵׁם יי מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : מוֹדֵל עוֹז שֵׁם יי בּוֹ יְרוּץ
 צְדִיק וְנִשְׁגָּב : רַב־שׁוּעַ מִיּוֹם שְׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אֵין לָנוּ
 בְּמָה לְכַפֵּר לֹא קָרְבָן וְלֹא בִגְדֵי כְהֵנָה וְלֹא מִנְחָה וְלֹא זֶבַח
 וְלֹא מִזְבֵּחַ רַק שִׁמְךָ הַגָּדוֹל עוֹמֵד לָנוּ וְיְהִי רְצוֹן שְׁתֵּהא שְׁעָה
 זוֹ עַת רְצוֹן לְכַנֵּם תְּפִלְתִי לְמָרוֹם כְּשֵׁאֲנִי מוֹפִיר יי יי אֵל
 רַחוּם וְחַנוּן אֲרַךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת נוֹצֵר חֶסֶד לְאֵלִפַּיִם
 נוֹשֵׂא עוֹן וּפְשָׁע וְהַפָּאָה וְנִקְיָה : וְאִחִיכִּי יֵאמֵר אֲנִי בִכַח וְכוּ'

מספר לראש ...

סגור אומרים בקול הוא אלהינו אין עוד - אמת מלכנו אפס זולתו
ככתוב בתורתו וידעת היום והשבות אל לבבך כי יי הוא ואלהים
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד :

אגרת התשובה

אשר חבר הרב החשיד כמוהר"ר יונס זלל"ה אשר פקד וזכר הגאון הגדול
הרא"ש אביו של הגאון רבינו יעקב בעל הטורים זל"ה - לקרות בכל
שם אגרת התשובה - ובפרט בשבוע שבין כסה לעשור - וגם הרב המהגר
זל"ה בקש בספרו לכל אדם לחלק ספר הלו לשבעה חלקים ולקרות בו בכל
יום מהשבוע חלק אחד - ואשרי המזהר בזה :

אחר ה' אלהיכם תלכו ואותו תיראו ואת מצותיו תשמרו ונקולו תשמעו
ואותו תעבדו וכו' תדבקו - מי לא ייראה מלך הגוים כי לך יראה
כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך - סוף דבר הכל בשמע את
האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם - יראה אלהינו ישמחה שמו
לעד יסוד התורה ומקור כל המצוות והזהרות והמוסרים שנאמר יראה ה' מקור
חיים לסור ממוקשי מות ומנוח נאה וחומה נשגבה גדולה ובלורה עד השמים
אשר לא תמוג כל היום מכל נפש אדם יראה שמים שנאמר כי אם ביראת
ה' כל היום - ויזרח שמש היראה על הנפש ועל כל מצפוניו למשול ביום
ובלילה ברעיוניו וזה הדבר יסוד הנפש שנאמר זכרו זאת והתאושרו וסביבו
על לב - ובכל עת יראה אור הנושם על פני האדם שנאמר ובעבור תהיה
יראתו על פניכם לבלתי תתעלו וארז"ל זו הנושם שהיא ניקרת על פני האדם
מלמד שהנושם מביאה לידי יראה מכאן ארז"ל סימן יפה לאדם שהוא ביישן :

את ה' אלהיך תירא אותו תעבוד וכו' תדבק ובשמו תשבע - עבדו את ה'
ביראה וגי'לו ברעדה - עבדו את ה' בשמחה בואו לפניו ברננה - והיה
פי יאמרו אלהיכם בניכם מה העבודה הזאת לכם והגדתם לבניכם לאמר
העבודה היא שאנו חייבים להיות עובדי השם ב"ה וב"ש לעולם אשר ברא כל
היצור לעבוד לפניו כל הנקרא בשמו ולכבודו בראו ולנו חלק ונחלה בעבודה
אשר הוציאנו ממזרים מצרים להיות לו לעבדים והעבד חייב לעשות
עבודת רבו עיקר מלאכתו ואם יעשה עבודה עצמו עיקר מלאכתו אין זה
עדת העבד כי אם רוע לבנו בחוקת עבודת רבו לפיכך אנו חייבים לפנות
עיקר מלאכתנו תורה ויראה ומעשים טובים - והוא שארז"ל באבות דרבי
יגן העושה תורתו עיקר ומלאכתו עפלה עושים אותו עיקר לעוה"ב - הנס
פתח דבריך במצות היראה והעבודה :

יצרו תורה עשה עבדי אשר נויטי אותו בתורב על כל ישראל חוקים
ומשפטים הוסינו סגולת נשמתו זה לצור דברי התורה ושמאלו פי

אגרת התשובה

שכירה מביאה לידי עשייה שנאמר למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי •
 ובגלל הדבר הזה יבא אליכם הנביא כמו שמפורש אחר מקרא זה שנאמר הנה
 אני שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום ה' הגדול והנורא • ע"כ יש לנו
 להזכיר איש לחבירו דברי תורת אלהינו יתברך וישתבח בשמים ובארץ • וכל
 ישראל ערבים זה לזה שנאמר יוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא •
 יעתוייכים להזכיר לחבירנו הדברים אשר נכשלים בהם רבים והדברים
 הנעלמים מעל רבים לחזק בהם ידים רפות ונכשלים ואזרו חיל :

כל איש מישראל חייב להניח הפילין בשעת תפלה ובעל קרי חינו חייב
 סבילה אלא מותר להניח בלא סבילה • והתפילין צריכין עבוד לשמן
 ושיבו האזכרות נכתבות לשמן ולא יסית דעתו מהתפילין עד שיסלק אותם
 מעל ראשו ומעל זרועו ותפילין של ראש יניח במקום שער דווקא ולא במחנה
 במקום שאין בו שער והמקיים מצות תפילין סופו לקיים כל ההורה לפי
 שנאמר וזו מקבל עליו עול מלכות שמים ותבא בלבו יראת שמים שלא יחטא
 שנאמר והיה לך לאות על ירך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת ה'
 בפיך • וארז"ל המניח תפילין וקורא קריאת שמע זו היא קבלת עול מלכות
 שמים שלימה • וכל העולם נברא כדי לקבל עול מלכות שמים וארז"ל פושעי
 ישראל בגוון כגון קרקפתא דלא מנה תפילין • והמניחן בכל יום יש בידו
 זכות לאין תכליה • וכל המתעטף בציצית קדושה כפולה שנאמר למען
 תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים לאלהיכם • וכן ארז"ל בספרי
 והייתם קדושים מלמד שהציצית מוסיפות קדושה • וצריך שהחוטין יהיו
 שזרין לשמן ושירחק מקום הכחה ציצית משפתי הטלית מזה ומזה כמלא קשר
 הגדול ויזכר שיבא חוק ג' אצבעות • וחייב לקבוע מזוזה בכל הפתחים
 והחדרים שבביתו וארז"ל כל מי שיש לו תפילין בראשו ובזרועו • וציצית בגדו •
 ועזוזה בספתו • מונטח שלא יחטא שנאמר והחוקי המשולש לא במהרה ינתק •
 ורז"ל אדם להפלה ערב ובוקר בכל יום ואסור לטעום כלום קודם שיפלה
 שנאמר ועזדתם את ה' אלהיכם וברך את להמך ואת מימך והסידותי
 מחלה מקרבך • עבודה זו היא תפלה • ולא יעשה מלאכה קודם שיפלה •
 והמשכים לפתח חבירו ומקדים לו שלום קודם שיפלה כאלו עשה כמה •
 ועיקר מצות תפלה שיכוין את לבו בשעת התפלה ויטהר מחשבתו מכל עסקיו
 שנאמר ולעבדו בכל לבבכם וארז"ל חינו היא עבודה שבלב כוי אומר זו
 התפלה • ויעמוד בשעת התפלה ביראה שנאמר עבדו את ה' ביראה וגילו
 בירעם • וארז"ל אין עומדין להתפלל אלא מתוך כבוד ראש • ואם התפלל
 אלא כיון לבו צריך לחזור ולהתפלל אבל אם כיון לבו בברכה ראשונה אש"פ
 ששפת אלא כיון בשאר ברכות א"ל לחזור ולהתפלל :

ובשעה שהש"ן תור ומתפלל חייב לשנות המן על כל ברכה וברכה • ויסתף
 לו בכל ברכה וברכה • כדי שידע על איזה ברכה הוא פונה לתפלה •

אם לו זכה שזר כפול כמו שהסלל ב' פעמים זו אחר זו - ואח"כ במדרש
 אם הסללה ולא כוונת את לבך וחזרת והסללת הסא מכושר שהפלתך
 כשמתה - וזכר שלא לדבר משום עסקיו או שיתם חילין בנ"ה כי גדול פוט
 מכושר - וכ"ש שזכר שלא לדבר בשעה שהס"ך מתסלל - וכל הקהל מחוייבים
 לזכריתו ולגמור בו ולהשוך אותו מהטוב כי כל היצורים נבראו לכבוד
 השי"ת ואם יפנה לבבך ולא תשמע בשעה שמשנמים לפניו ומספרים סגולותיו
 איך הכבוד ואיך המורא :

והי"ב אדם להשכים לב"ה וארז"ל כל המשכים ומעריב לב"ה מאריך ימים -
 ועוד אמרו רז"ל הנמנה מעשרה ראשונים נטל שזר כנגד כולם -
 והפולך ערב וזוקר לב"ה בעולם הזה זוכה לעשות בן בנהמ"ק הנאמר אשרי
 יושבי ביתך עוד יסללך סלם - והאזהר לילך לב"ה אוהב להקב"ה שנאמר
 מה ידירות משכנותיך ה' נבואה :

יום שני

חיי"ב אדם לעסוק בתורה בכל יום שנאמר והיה עקב תשמעך את המשפטי
 האלה ושמרתם ועשיתם אותם ונאמר ולמדתם אותם ושמרתם
 לעשותם וארז"ל ה"ה כנגד כולם - ואמרו בספרי כשם ששזר תלמוד תורה
 גדול מכל המצות כך עונש ביטול פ"ה גדול מאשר בצירות - מצינו בבית
 ראשון שויטר הקב"ה על ע"א וגילוי פירות ופסיכות דמים ולא ויתר על עון
 ביטול תורה שנאמר מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר שיש אליו
 ויגיד על מה אכזב הארץ ויאמר ה' על עונם את תורתו אשר נתת
 לפניהם - וכרזש להנצל מן העונש המר והעון הגדול הזה יתעסק בלרבי
 התלמידים והרבנים הלומדים לש"ש ויעזור בשכירות שלהם כדי שיעמדו
 בעירו ויהיו עוסקים בתורה על ידו - ופירשו רז"ל בספרי זש"ה עין חיייה
 היא למתזיקים בה ללומדים לא נאמר אלא למתזיקים בה וסם המתזיקים
 ידי התלמידים והרבנים - וכשני אדם פוסקים ממלאכתם ומעסקיהם
 והולכים לבתיהם או יושבים בקרנות ובהם נטלים או משיחים בדברים נטלים
 רעתם רבה והפאתם כבדה מאד לפי שהם מצוים את התורה שאלו סין
 מ'מינים שאין תכלית למתן שכרה להם לא ישיבו רגליהם לבס"מ ללמוד סלם
 אדם זרו ואך ברגליו למלאכתו ולעסקיו ויודע כי הכל סבל ואיך ישכח
 חיי סעו"ב ולא יתן חלק ביום מן הימים או שעה מן השעות ללמוד וכל
 יאמר בלבו עוד פה לעשות לה' לקרוא בתורה ולעסוק במצות ודקום -
 אשם הוא אשם אשם לה' וארז"ל על פסוק כי דבר ה' בזה ואת מצוה
 הפך הכרת הכרת הנפש הסיח פונה בה כל שאפשר לו לעסוק בתורה ויאמר
 עוסק שהוא בזה את דבר ה' - ע"כ חייב כל אדם לסקן מקום צביתו ללמוד
 אם סלכות או מקרא או סדר פסלים וכאשר יפסח מעסקיו ומצוי עניו

תמלאכתו יסור שמה לשנות או לקרות ובתקנה הזאת יסליח ענה לנפשו
 לחשוך נפשו מני שהת - ויחשוב על קצו ויזין לאחריתו כשארז"ל הסתכל
 בשלשה דברים ואין אדם בא לידי עבירה דע מאין באה ולאן אהס הולך
 ולפני מי אהס עמיד ליתן דין וחשבון - גם יכוין לנו צעת שיקרא דברי
 הספר הזה ואם יראה שהוא מקיים את כל תוקף דברי הספר הזה ישמח לנו
 ויגל כבודו - וכיה כי יאסם לאהת מאלה והתודת אשר חטא עליה - וארז"ל
 יסוב היום שמה ימות למחר ונמצא כל ימיו בתשובה שנאמר בכל עת יהיו
 בנדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחכר ונכון שיקנס כל אדם עצמו בפשוט
 או במחנה ליתן זקנה על כל יום שיפגע מלנח לב"ה ואל מקום אשר הם
 לו ספר אחד ומספרי הקודש ללמוד שם :

והי"ב אדם לדרוש טוב לפניו ולחבירו בכל הדברים שהוא אוהב לנפשו
 שנאמר ואהבת לרעך כמוך וארז"ל זה כלל גדול בתורה שעי
 השלום מקיימין ישראל זה התורה וארז"ל שקול השלום כנגד הכל - ע"כ
 לנו אומרים בהפסד עושה שלום וכורח את הכל - ותפלות הצבור נשמעות
 כשהם בשלום וכל דרכי התורה מביאות לידי שלום שנאמר וכל נתיבותיה שלום
 ישראל אוהבי שלום הם וסקב"ה ברכם בשלום - והשלום מהזיק כל הברכות
 שנאמר ה' יברך את עמו בשלום - על כן נקראת כנסת ישראל שולמית :
 והי"ב ישראל לברור אנשים ברורים שיטילו שלום בין איש לאשתו וזין
 אדם לחבירו שיבא בידם כח לכוף ולהכרית בני אדם על השלום -
 ויהיו אותם הברורים אנשים שיודעים לפייהם ולרצות בני אדם להקיל שלום
 ולא יהיו כעסנים ורגזנים שנאמר איש חמה יגרה מדון - ונאמר מענה רך
 משיב חמה וארז"ל על המטילין שלום גברי דיהי חנן ומשוין שלמה
 וארז"ל על האנשים האלה שהם מטילים שלום שהם בני העוב"כ :

ויזדר אדם שלא לקבל את עצמו או חבירו לא בשם ולא בכינוי וסי' חייב מלקח
 עליו חמת אחת מהעבירות החמורות שבתורה - שנא' אם לא תשמור
 לפנות את כל דברי התורה הזאת ליראה את השם הנכבד והנורא וגו' שלא
 תזכרו על מה שהזכרת שלא להזכירו - וכבר הזכיר התורה שלא יקבל
 אדם את מושלו שנאמר אלמים לא תקבל ונשיא בעמך לא תאזר ונאמר לא
 תקבל תרש וה"ה לכל אדם ולא חייבה התורה מלקוח למקבל חבירו עד
 שיקבל אותו בשם או בכינוי - ויזכר אדם כשהוא רוצה לאמת דבריו ולאמר
 דבר זה הוא אמת כה יושעני ה' שלא יאמר כן אלא על דבר אמת לפי שזו
 היא מצוה ונקראת מצוה האלה :

ויזדר אדם שלא יזכיר את השם לבעל שוא' את ה' אלכך פירה ופירשו
 רז"ל בפי' קדושים כי בא הכתוב הזה להזכיר שלא יזכיר אדם שם
 שמים לבעל - והמזכיר את השם או את הכינוי צריך להזכירו באימת
 וביראה - ואם אינו מזכירו באימת וביראה אינם יודעים אם השם שוא'

מגרת התשובה

ישראל לא ידע פני לא החנוך וכן אח"ל נויקרא רב ויזהר אדם שלא להזכיר השם או את סמינו אלא בידיים נקיות ובמקום נקי ואם אינו יודע אם במקום נקי או לאו אל יזכיר את השם כמו שפירשו חז"ל בכרכות - ועוד אמרו חז"ל כי דבר ה' בזה זה המזכיר דברי תורה במכואות המטונפות :
ואסור לאדם להסתכל באשת איש מן התורה שנאמר ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם וארז"ל לבא ועיני תרי סרסורי דחטאים ואסור להסתכל בשם אשה או בפנויה - ומדברי קבלה צריח כרתי לעיני ומה החנוך על בתולה :

ובל המסתכל באשת איש מכשיל כח יצרו הקוב והודו נהפך למשחית שכך ארז"ל המסתכל בעריות קשתו נערת ואשר לא ישא עיניו אל אשת איש זוכה ותחינה עיניו בנועם ה' מדה כנגד מדה חלף עבודתו אשר לא זן עיניו ממראה האסור שכך ארז"ל כל הכובש עינו מן העריות זוכה ומקבל פני השכינים שנאמר עולם עיניו מראות ברע - ונאמר אחריו מלך ביפיו תחינה עיניך :
ואסור ליגע באשת איש בידיים ובפניה או בכל חבר מאבריה מן התורה שנאמר איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו - וכן היא הלכה ברורה שהקריבה הזאת היא הנגיעה בידיים או בפניה או בכל חבר מאבריה כדי ליהנות מן המגע - ואלו הן העבירות החמורות שבתורה ומתברר במסכת סנהדרין כי ראוי לאדם שיסבג ואל יעבור על זה - ועל זה אמר שלמה המלך עליו השלום בחכמתו ומונח אני מר ממות את האשה אשר היא מזודים ותרמים לבא אסורים ידיה טוב לפני האלהים ימלט ממנה וחוטא ילבד בה :
אסור להרהר באשה מן התורה ואפילו היא פנויה - וחמור בהרהור הפנויה ממעשה שעל הרהור עובר בלאו מן התורה שנאמר ונשמרת מעל דבר רע ופיו רז"ל שלא ירהר אדם ביום ויבא לידי קרי בלילה ח"ו :
 ויזהר אדם שלא ידבר לשון הרע שכך אמרו רז"ל כל המספר לשון הרע כאלו טופר בעיקר שנאמר אשר אמרו ללשוננו נגביר שפתינו אחנו מי אדון לנו - וכן אסור לו לאדם לקבל לשון הרע וארז"ל ארבעה כתות אין מקבלות פני השכינה ואלו הן - כת לנים - כת חנפים - כת שקרים - כת מספרי לשון הרע - ויזהר אדם מן רבילות שנאמר לא תלך רכיל בעמך :
 ודחייב אדם שיחא רחמני ולא יהא צר עין שנאמר לא תאמץ את לבבך ולי תקפון את ירך מאחיק האביון :

ויזהר אדם מן הגאווה ומגסות הרוח כי תועבה היא לפני המקום שנאמר תועבת ה' כל גבה לב ונאמר לכלתי רוח לבבו מאחיו ונאמר ורם לבבך ושכחת את ה' אליהך :

ויזהר אדם שלא ישנא את חבירו שנאמר לא תשנא את אחיק בלבבך - וארז"ל בית שני הים בו תעבה ומעש"ט ופסג"ט מה תרב פסג"ט שנא

חנם שהיתה בנייהם - שנאה חנם מניחה את האדם לידי עבירות הרע
 שנפורה וארז"ל והאבנה לרעך כמוך זה כלל גדול בתורה שצ"י אהבת
 החברים ושלוש מקיימין ישראל את התורה :

יום שלישי

רבים חושבים כי לא יאבד את הנפש בהמנע מן הסוב ובחשוך מן היושר
 ולא ידעו ולא יבינו כי המעלים עיניו מן הצדקה רעתו רפה
 וחטאתו כבדה מאד :

אמנם בגזל מהעבירות החמורות ועון המעלים עיניו מן הצדקה קשה נע
 בגזל שנאמר זה היה עון סדום יד עני ואביון לא החזיקה וגו'
 אפ"ם שהיו אנשי סדום אנשי חמס כמ"ס ואנשי סדום רעים והעלמים - רעים
 בנופש וחטאים בממונם שם הכתיב ראש עונם יען לא החזיקו יד עמי
 ואביון ונאמר השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל וגו' ידעה עינך באחיך
 באביון ולא תתן לו וקרא עליך אל ה' והיה בך חטא - הנה נקרא לר עין
 בליעל וכוא השם הרע בשמות הרשעים - וכן הוא אומר בנבל אל ישים אדני
 את לבו אל איש הבליעל אל נבל כי כשמו קן הוא ופירשו רז"ל במדרש
 הכלים שהוא נקרא בליעל מפני לר עין וארז"ל כל המעלים עיניו מן הצדקה
 כאלו עובד אלילים ומיסודי יראת ה' לעשות הטוב כמו שנאמר יראה ה'
 אלמדכם מי האיש החפץ חיים - סור מדע ועשה טוב - אמר שלמה ע"ה
 טוב עין הוא יבורך כי נתן מלחמו לדל - רבים יודעים חיוב מצות הצדקה
 ושכר פעולתו ולא ידעו מגדולת גמילות הסדים ואמת הדבר ויציב ונכון כי
 יש אדם תחזיק ידו בגמילות סדים ואם דל הוא ואין ידו מנחת שישים
 ככל הזכיום הצדקה ביד ימינו בלא כסף ובלא מתיר ונרות שפתיו ילכש
 צדק כשרין ובאמרי פיו סיס יהיה רב פעלים ויגדיל ויאריך מעשים גדולים
 מן האכיר שבנדיבים ומן המפורים ונותנים צדקה :

וזה מעשה גמילות חסדים

דבר על לב פעמי ויהיו דבריו נחת רוח לאביון וינחמנו ממעשיו ומעצבו
 ידיו ויכבדו וינשאו ויתנכר ממעשיו כי עגמה נפשו לאביון וארז"ל
 סנות פרוסה לעני מתברך כשם ברכות והמפייסו בדברים מהתברך כי"ה
 שנאמר והפק לרעב נפשך והוא ענין פיוס דברים והראות לו רצון טוב בלב
 שלם ובנפש חפויסה בלא תראה מה שכתוב בפרשה באר היטב כי שכרו
 ברכה מאד מן עושה צדקות וברכות רבות ונכבדות ממנו - והשנית ילוה
 לעני וטוב לו לסרתיב לו - והאמר טוב איש חונן ומלוה ואחז"ל גדול המלוה
 לפני הקב"ה מן העושה צדקה - והשלישית יתן לו ענה טובה והגונה לרווחתו
 ולהלאתו ויעול שכר על הענה כי האדם שמה בהכירו אהבת הבורא בהשגותיו
 על מעשיו מסתם רצוט הסוב שנאמר שמתן וקמרת ישמת לב ופתת רעה

מעלה נפש * והרביעית ישיח ענות לפני רבים לעשות נדקה תוסד ויקבל ספר
 על הרבים אשר הדיק ועל הנפשות אשר יעשה ויוספה בשכר הדיקה אשר
 תעשה על ידו שנאמר ונדיב נדיבות יען וארז"ל גדול המעשה יותר מן העושה
 חזו להבנת חסד וכל מיטיבי צעד יחזק ידם למען יאחזו דרכם ויוסיפו אומן -
 וארז"ל במדרש אני ישנה ולבו ער * אני ישנה בגלות מן הדיקה * ולבי ער
 על ידי גמילות חסדים :

שבועת שקר הוקשה לע"ג וכמו שהזכירה התורה ב' הדברות על ע"ג כמו כן
 הזכירה על שבועת שוא ונאמר בע"ג אנכי ה' אלסיך אל קנא לומר
 אע"פ שאני רחום והנון כועס אני על עובדי אלילים ואל שבועת שוא ונקס
 לא יקס אע"פ שאני מנקס לבזים בשאר העבירות איני מנקס הבשבע לשקר :
 העובר ע"ג מחלל את ה' שנאמר כי מזרעו נתן למוֹלך וגו' * והבשבע
 שבועת שוא הוא מחלל את ה' שנאמר ולא תשבעו בשמי לשקר
 והלל את שם אלסיך אני ב' וכשנ'ד מהייבין שבועה על אדם וכוא יודע
 שאינו יכול לישבע באמת חסור לו לומר אנכי אשבע כדי לאיים את חבירו
 כדי שיסתפר עמו שכך אמרו במכילתא מנין שלא יקבל עליו להשבע שנאמר
 לא תשא את שם ה' אלסיך לשוא כמו לא תשא שבע שוא תרגמו לא
 תקבל שבע דשקר :

המלבין פני חבירו ברבים ולא עשה תשובה אין לו תלך לעולם הנא
 ואין תשובתו תשובה עד שיראה את חבירו :

אסור לער כל איש מישראל בין בדברים בין במעשה שנאמר לא מינו איש
 את עמיתו וארז"ל באונאת דברים הכתוב מדבר * ולשון אונאת
 לשון צער שנאמר והאכלתי את מוניך את בצרם וכשזכיר הכתוב על
 אונאת ממון הזכיר שם מקח שנאמר וכי תמכרו ממכר לעמית או קנס
 מיד עמיתך אל תונו ויש את החיו ואם מלצר הלמנה אז יתוס חיוב פיתת
 בידי שמים שנאמר כל הלמנה ויהיה לא תענון אם ענש תענה אותו ותאם
 אפי וסרגתי אתכם וגו' :

המלוה בריבית ממנו מתמוטט וכלה ואחד העושר בענין רע אפי ממון
 שהרויח ביעם אפו ועובר שעשה במשפט * פרוטת של רביה מכלם
 את הכל ולא יעשר ולא יקום חילו ואחריתו עדי אובד כמו שארז"ל בא זס
 ואחד את זה ונאמר כהסו לא נתן כנשך ושותד על נקי לא לקח יעשה אלם
 לא ימוט לעולם * אדנו שהמלוה בריבית מתמוטט ואינו עולם * ונאמר
 מרבה סונו כנשך ומרבית לחונן דלים יקבצנו * המלוה בריבית אינו עומד
 בתחיית המתים שנאמר כנשך נתן ומרבית לקח זים לא יחיה וארז"ל אע"פ
 שיש מלאך מליץ על העושה שאר עבירות ומזכיר גלי זכות שנידו * המלוה
 בריבית אין מלאך אחד שלמד עליו יטם :

אגרת התשובה

עך נבלות סה מן העבירות החמורות שמהריבנים העולם שא' על כן על
בחוריו לא ישמח ה' ואת יתומיו ואת אלמנותיו לא ירחם כי כלו חנף
ומרע וכל סה דובר נבלה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה :

תקנה גדולה ליראת שמים ודרכי תשובה • עשה לך רב וקנה לך חבר
ותדבר המיד עם החבר ביראת שמים ותהי' תמיד עמו על תיקון
מעשיך והיאך תנצל מן החטא ומכל דבר שבא לידך שנאמר אז נדברו יראי
ה' איש אל רעהו ויקב' ה' וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו • ואמרו באבות
דרכי נתן רבי עקיבא אומר המדבק לעוברי עברה הע"פ שאיט עושה
כמעשהו מקבל עונש כיוצא בהן : נשלם הדרוש הראשון

יום רביעי הדרוש השני

ל יתפור אדם בגד למר בחוט של פשתן וכן כרים וכסתות של צמר לא
יתפור אותם אלא בחוטי קנבוס או בחוטי צמר ואפי' עשר מצעות זו
ע"ג זו ויש כלאים בתחנתונה לא ישב על העליונה • לא ישחית אדם פאת
זקנו ולא יעשה כמעשה המניחים חוט של שערות ומגלהים השאר בהער כי
טועים הם ואי אפשר בלא מכשול אלא יגלחו כל זקנם במספרים ולא יעבירו
תער כל עיקר • והמדקדקים אפי' תחת גרונם מגלהים במספרים • וכן
עושים בכל הגלות הזה אשר בנרפת • אמנם תחת הגרון אינו אסור מן
התורה לפי שאין שם פאה אבל אסור חז"ל להעביר שער בהער בכ"מ שבגוף
ואפילו תחת זרועותיו לפי שדומה לתקון הנשים אבל מותר להעביר במספרים :
גיד הנשה שמונית שלו אסור מן התורה • כל דבר שאסור בהנאה אסור
למכרו ואסור ליתנו במתנה מפני שמחזיקין לו טובה ואסור ליתנו
לחטול או לכלב שמונותיהם עליו :

קדרה שהניחה בפחה כותית על האש ונתבשל התבשיל כמאכל בן
דרוסאי אותו תבשיל אסור באכילה ובוברין הקדרה והקערות
ואע"פ שהדליק ישראל האש לא תקן השפחה כותית הקדרה או המחבת
ע"ג האש אלא על ידי ישראל דוקא יותן הקדרה אצל האש :

השורף מחבת לתנור ע"י עובד כוכבים ואין שם שומר מישראל הרי הבשר
או המאכל נבלה וחוששין שמא החליף העובד כוכבים שכר
ארז"ל בשר ישראל ביד העובד כוכבים אסור עד שהוא תותם בתוך תותם •
היכודית ההולכת לתנור בבית האופה להשליך עץ אחד בתוך התנור כדי
להכשיר התנור שברה גדול מאד • ישמעאלית שטבלה אם לא האמין
בתורת משה ומאות שהאשה תיובת בהן הרי היא עושה יין נסך במגעה
וארי היא כעובדת כוכבים לכל דבר • יין שנתנו בו מעט דבש ונגע בו
פעובד כוכבים הרי הוא יין נסך • אל יתן העובד כוכבים ענבים גת בזמן

אגרת התשובה

מ

שהחיל היות למדוך נגת בין בראשו בין בסופו • גביה של עובדי כוכבים
הסור ככל מקום וכן חלב שחלב עובד כוכבים ואין ישראל רואה הסור
לאכול ממנו :

ערלה ודאי נוכחת הפילו בחוזה לארץ אפילו הפירות של אינו יהודים
הסורין בהנאה ג' שנים אבל ספק ערלה מותר :

ברם רבני הסור בלא פדיון ודוקא כרם אבל גפן א' ושאר נטעים אין בהם
דין רבני כלל • כיצד פודהו מבואר במשניות במסכת כלאים :
כל ישראל הייבנים להפריש חלה מעיסתן ומדוך ברוך ה' אמ"ה אשר
קב"ו להפריש חלה • ושיעורו מ"ג ביצים ושלש ביצה וחומש ביצה
כמנין חלה • ואם ספק אם יש בעיסתו כשיעור הפריש חלה בלא ברכה
כמפורש בטור י"ד סי' שכ"א :

כלאי הכרם הסורים בהנאה אפילו בחוזה לארץ ודוקא כשיהיו ב' מינין
מלבד הכרם כגון חטה ובעורה אבל מין א' מותר בחוזה לארץ •
סדכנה אילן מין בשאינו מינו הסור מה"ת אפילו בחוזה לארץ אבל מין
במינו מותר אפילו בא"י • הרבנות בהמה הסורה מה"ת :

בבור מכהמה טהורה הסור בהנאה עד שיפול בו מוס מאליו כגון נשברה
או נקטעה רגלו או נסמית עינו ואל"כ שוחטו סכהן • והכהן יכול
להאכיל ממנו לישראל • שיהפוט א"י פטור מן הנכורה • פטור חמור של
ישראל בזמן הזה הסור בהנאה עד שיפדה נשה או בשאר דברים כשוויים
ונתן הפדיון לכהן :

חייב אביו לפדות את בנו הנכור ולתת ה' סלעים לכהן ושיעור ה' סלעים
י"ב דינרין כמבואר בדרז"ל • ואם לא פדאו אביו יפדה את עצמו
כשיגדל וסכהן יכול להחזיר ה' סלעים אם ירצה • אבל הסור להתנות עם
הכהן לכהלה במתנה על מנת להחזיר :

אסור להורות שום הוראה בין דין או באיסור והיתר אחר ששתה סך
הרז"ל השותה רביעית יין אל יורה שנאמר יין ושכר אל תשה וגו'
וכתיב ולהורות את בני ישראל וגו' :

כל כלי מתכות חדשים שלוקחין מהא"י לרכיבן טבילה במקוה או בנכר •
וכלי מתכות ישנים שלוקחין מהא"י מדיחן ומגעילן ואל"כ מטבילן ויברך
בא"י אמ"ה הקב"ו על טבילת כלים • וכלי חרס המזופים באכר מטבילן
ג"כ • י"א ברכה וי"א בלא ברכה • (וספק ברכות להקל) :

יום חמישי

אסור להדליק או לעשות מלאכה צערב שבת אחר שקיעת החמה וזהו
בי"ש ואם היום מעונן אסור להדליק עד שברור לך שהשמש לא שקעה

מדיין . אסור לשכיר או לשכיל בכמתו לא"י שבהל כרשם
 על ה"י בשבת שמה ימשה בה מלאכה בשבת וישראל מזוהם על
 שבתם בכמתו . אסור להוסיף מים חמין לתוך קדרה של חבטיל להחמם
 בשבת והמוסיף כרי הוא כחבטיל בשבת :

אסור לאדם שיכא לבו ערוד בעסקיו בשבת אפי' ע"י סרסור שיאמר
 ופשיט כל מלאכתך . וארז"ל שבהל כל מלאכתך בעיניך כאלו עשי
 שלא סרסור עליהם וכן אנו אומרים בהפלת שבת מנוחה שלום ושלום והסקם
 ובעת . ובכוננו' אומרים שלא תהא נרס ויגון כיום מנוחתנו . ואל יעסוק
 אדם בדברים בטלים בשבת אלא יענג השבת ויעסוק בתורה או במקרא או
 בכלום שנאמר והכלתם אכול ושבעו והללנה את שם ה' אלהיכם וגו' .
 ובמו"ש אסור להדליק או לעשות מלאכה עד שיבדיל :

אסור לאסוף ולבשל מ"ט לחול או מ"ט ראשון על י"ט בני ואסור למרוס
 צואה העוף ב"ט לאורך שחיטה אבל מורטה מעי"ט . אסור לעשות
 מלאכה בחולו של מועד חוץ מהמלאכות שמוותרים בדרז"ל . וארז"ל כל
 במזבח את המועדות כאלו עובד עובד כוכבים שנא' את חג המזות השמור
 וכמוך ליה אלהי מסכה לא תעשה לך . ופי' רש"י המזבח את המועדות
 שעושה מלאכה בחוש"מ ודרשו רז"ל בחגיגה מזה הכתוב את חג המזות
 השמור איסור מלאכה בחוש"מ :

אסור לאדם שיכס את חבירו ואסילו לא הכהו רק המרים ידו על חבירו
 נקרא רשע שנאמר ויאמר לרשע למה עכס רעך הכיה לא נאמר אלא
 למש עכס . וכן אסור להכות את אשתו ואסור לאדם לדבר א' בפה
 ואחד בלב . ואסור לגנוב דעת חבריו ואסילו דעתו של עובד כוכבים :
אסור רז"ל הסורק עול מזנות הוא מן הרשעים וככלל זה האומר הקיים
 את כל התורה זולת א' מן המצוות לפי שלא למדוני אבותי או לא
 הורגלתי מנעורי להוסיף בה או שאין נוסרין בה אנשי מקומי וקראו חז"ל
 היום סכוח מומר ועליו נאמר ארור אשר לא יקום את דברי התורה הזאת
 כי לא יאמר עבד לרבו אבחר במלאכות האלה ולא אבחר באלה . והסופם
 בעבירה א' מאה פעמים כאלו עשה מאה עבירות כמשארז"ל אם אמרו לנזיר
 אל תשפה אל תשפה ב' פעמים והוא שותה חייב על כל א' וא' . ומש
 שכתוב כי אדם אין לדיק בהרץ אשר יעשה טוב ולא יחטא . ותירץ חלילה
 לנדיק לסרוק מעליו במזיד אסילו מזוה א' רק אם נכשל בעבירה פעם א'
 יתודה אשר חטא עליה ויכנס מאד ויענה נפשו וישב אל ה' וירחמנו :
המברך ברכה המזון גריך שיטול ידיו בחוץ כלי קודם שיברך שנאמר
 והתקדשתם הלו מים ראשונים וכייתם קדושים אלו מים אחרונים:
הקורא נפורה יאמר ברכו אלהי המבורך בקול רם וכשומעים עונים

ברוך ה' המצוה לטוב ועד • בדרך שנצרכה סמוך ביום
 והוא עונה אחרים • מזה לומר נצרכו ונצרכו פירש החמיד שפי' קרב
 בין הערכים כמו בשאר • ומתחילין וידבר ה' אל משה זו את בני ישראל
 וגו' עד אשר ריח ניחוח לס' : בשלם הדרוש השני

יום שישי הדרוש השלישי

כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל בשעה שניתנה תורה נצטוו
 מדע"ה לאמר תהלה לבית יעקב וכן הנשים שואמר להן ראשי פרקים
 ודברים קצרים שהן משיגות להבין • ולמה נצטוו לדבר עם הנשים תהלה
 מפני שהן בולחות בניהם לבית הספר ומביאים עיניהם על בניהם שיהעסקו
 בתורה ומתעממות עליהם כבואם מבית הספר ומושכים להם בדברים טובים
 שיבא הפסח בתורה ושומרים אותם שלא יבטלו מן התורה ומלמדים אותם
 יראה הקא בילדותם שואמר חנוך לגער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור
 ממנה • נמצא לפי זה הנשים הנצטוות מהנצבות התורה וסיראם • ועל כן
 יכולות הנשים הנצטוות למלט את נפש בעליהן כבוא בעליהן ארץ חיים
 ממלחמתו אשר הם עושים והם יגיעו ועיפיים ואינם זוכרים לתת חלק לתיבה
 מיגיעים וממחצבת לבם היוזב על הנשים להזכיר לבעליהן לשתות ספר ח'
 ולעסוק בד"ת ואל ישתו בדברים בעלים כי עונש בטול תורה גדול מכל
 עבירות ככתורה גם יזכירו לבעליהן להביט באגרת הסגולה אשר חבטו
 ויודיעו להם ולבניהם דברי האגרת ההיא כי מהם יזכו לחיי העולם •
 והזורתם את בני ישראל מטומאתם אזהרה לבני ישראל שיפראו מכותיהם
 סמוך לוסתן • וכמה יפראו מהם קודם לוסתן יום או לילה •
 וסנוהרים בזה זוכים לבנים בעלי סוראה שח' ולהבדיל בין הקודם ובין
 סחול ובין סמאל ובין סטחור ולהורות את בני ישראל וגו' :

האשה צריכה לחוף את ראשה בשעת טבילה יפה ולבדוק כל גופה ולהסדית
 במים קודם שתטבול ולא יבא על צורה כוס דבר הוץ כגון בלן
 או טיט או שומן או כל דבר אשר מעט ואם צרכה • ואם חשפה ראשה
 ובדקה כל גופה ואח"כ עשתה ונתנה תבשיל לבנה קודם טבילה והח"כ
 טבלה לא עלתה לה טבילה שח' נדבק כוס דבר בגופה ע"כ ראוי לאשה
 שתחוף והבדוק והדיח גופה סמוך לטבילה שלא תהעסק בנתיים כשם דבר
 שיבא אספר להדבק ממנו כל שהוא בגופה • וצריכה לגזו לצרכים קודם
 טבילה וצריכה להסיר סבועות מידם וכל הפשיטין מגופה כדי שלא יהיו
 שואצין בין הסגר ובין המים וצריכה להסיר סבועות ולהסיר מהן כל
 רצועה וכל קשר • וצריכה שתעמוד יהודית אלגה לראות היטב שלא יבא
 מאומה מנשר ומסערותים הוץ למים מפני שדרך הסערות לעלות על פני
 המים • וצריכה לסמך שלא יכנס טיט בין אצבעות רגליה בשעת הטבילה
 שלא יתן כפיץ בין צדי ובין המים • כשהיא מוגלת צריכה לסמך

אגרת התשובה

ידכותיה כדרך שפומדת בשעה שעורכת את הפה • האם למולם בנדסה
עד שתפול בנסר או במקור • ובין בימים ארוכה כסם דם ובין בימי
ליצון אחת דתם להחמיר בכל דבר לביות נדחה עליה בכל ענין כמבואר
במור יורה דעה :

והיא אשה זכירה שיסא שלום בלילה ובין בעלם ותסא אסובס ורזויה
לבעלה כארז"ל בני מריבה ובני שנואת הלב הם עזי פנים ומורדים
ומושעים ותסא האשה לנעוה בטבילתה ותסא דרך לניעות מן הטבילה • וכן
תסא לנעוה כל מעשה כי בזכות הנניעות בנים כשרים ולנעוים • זריכס
תסא לנעויה שלא יסתכלו ב"א בה תוך מבעלה משני שהסתכלין בידיה או
בפניה יודרין לניכנס והיא ענושה בעונש גדול מפני שהתקיימה אותם ונכסלו
בה ב"א ולא נכסה לניעות בעלמה :

והיא אשה זכירה להסתכל ערב וקור על בנים ובנותיה שיסו יראי שמים
ושיסו בנים ומליתין בתורה ובמצות כי עיקר זכותה של אשה
נעוה"ג שכניה עושים רעוה של הש"י ויראים אותו וכשהיא בנית עולמה
ובניה עוסקים בתורה וביראת שמים נחשב לה הדבר הזה כאלו היא בחיים
והיא כמעלות עליונות געוה"ג • כשהיא נותנת צדקה תסתכל באותה שעה
צידים נקוות שיסו בנים יראי שמים ומליתים בתורה ובמצות מפני שתפלתו
של אדם נשמעת בשעה שהוא עושה מצוה • אחד מן החכמים היה נותן
צדקה לצדקה כל שעה שגא להסתכל לקיים מה שנאמר אני בדרך אחוס פניך :

יום שביעי

הוא יום כבוד לקת את ספר בערב שבת הזוהר בנפשה שתסתכל באותה שעה
על בנים שיסו ומליתים בתורה ובמצות ותאמר ימי רצון שיסו
בני מאירים העולם בתורה ובמצות וביראת שמים • משני שתפלה זו מאס
להסתכל בשעה שהאיר נר של שבת כענין שנאמר כי נר מצוה ותורה אור •
אחד מן החכמים היה רגיל לעצור על פתח אחד וסיה רואה שהיו מהרים
מאד להדליק נר של שבת ונר חנוכה בעתו • אמר החכם תדעו כי מן הבית
הזה יצאו ב' אנשים גדולים והיה כן :

ב' שימים שהאשה הרה תסתכל תמיד שיסא הולד ירא שמים חכם לב ומלית
בתורה ובמצות ותפתח ידה תמיד לעניים • דהמע"ס היו לו נשים רבות
ובימי הסרוון שלהם היו נודרות נדרים ומתפללות שיסו בניהם נבדרי החיל
ובלילי יסו והגונים לכל מעלות וינליחו למלוכה • אמרה בת שבע אשת המלך
דוד כי לא נכסים אשר לאיסוי אדוני המלך אנכי כי כל נדרי סיו בהיותי
היה למען ארובה לביות בני חכם בתורה ויראת חסא וינליח לנבואה • ושמש
היה את קולי ויחכם שלמה בני מכל האדם • וגם אשר לא שאלתי נין לי
ס כי שלמס בני ימלטן אחרי ונני נבי אדוני אשר התפללה אמת עליהם

שחכו למלכות לא היה לכם מלוכה תחת אשר שמו המלכות עיקר בחפלתם
ואני שמתי עבודה הש"ת עיקר בחפלתי וזהו שאמרה בת שבע - מה צרי
ומה צר בטני ומת צר נדרי :

עזרא ע"ס תקן שהיה אשה משכמת ואוסה כדי שהיה לעניים הנאה
בפת המה בנחום לבית בצוקר ולא תתן להם מן היבש - כי כאשר
הפרוס האשה לרעב לחמה בסדר פנים יפות ודרך כבוד כן יכפול לה העושה
מן השמים - וארז"ל הנותן פרוטה לעני מתברך בשש ברכות והמפייסו
בדברים מתברך בי"א ברכות :

ר' אבי לסגולת הנשים הנכבדות והלעטות להעמיד עליהן מזה ולזכות בנות
העיר שיאל דבר דק מלפניהן ויבחרו להן אשה טובה וגאמנה לגבות
פרוטות למלכות עניים ולהחיות עם רב ולהשביע נפש שוקקה ותתן פרוטה
בכל שבוע - כל אשה העושה מלאכה אשר לה כח לעמוד בתקנה הזאת ולא
תדור נדר לעשות תמיד רק נתון תתן בכל עת אשר ידבנה להם ותהא
טובתם שהיא הפרוטה זו ממלאכתה ומיגיע כסף וידמה כאלו ידיו טוטפות
מור כענין שנה' וידי נטפו מור וגו' :

דרך ישרה שיבור לו האדם ליראת שמים לקנות לו חבר אחד או רב לדבר
עמהם תמיד ביראת שמים - ואם יחטה אחד מן החברים או יתשל
במזה יוכיחו חבריו ויזכירו על דק מזה ויזכירו זה"ל על התפילין ושלא
לדבר דברים בטלים בבהכ"נ ובפרט בעוד שש"ץ תורם התפלה - וכן יזכירו
זה לזה לקרות בכל שבוע אגרת התשובה וישאלו איש לרעהו מה הם הדברים
מהאגרת התשובה היא ואם יש דברים שאינו מקיים אותם יהיוקו חבריו
את ידיהם לקיים כל דבר מדברי האגרת הנ"ל וזה הוא דבר הלכה לתשובה
ומע"ס וחביב לשמים שנאמר אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקבצו ה'
וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי ה' ולתושבי שמו - וכן יזכירו איש
את רעהו שלא להשבע לנטלה בין בשם בין בכינוי בין שיזכירו את הכינוי
בלשון הקודש או בלשון אחר וכן לא ישביע את חבריו או את עצמו בשם
או בכינוי ועוב ויפה לקנום את עצמו בסך ידוע אם מעט ואם הרבה אם
עובר על אלה :

ולמוד כל אחד אגרת התשובה בחבורה בניתו או בבהכ"נ וילוו אליו
אחות מרעהו - אחד הקורא כולה ואחד הקורא מקצתה לעתים
הידועים - ובלבד שיכין את לבו לקיים מה שיקרא ומה שיבטא בשפתיו -
לא ימנע מלב האדם הבטחון בשם יתברך ותחלתו אליו כמו שנאמר בטחו
בו בכל עת ונאמר נפשי לה' משומרים לבוקר - ולפי רוב היראה יחזק
הבטחון שנאמר יראי ה' בטחו בה' :

העולם כלו נברא לכבוד הש"י שנאמר כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתי -
פרוזה לכבוד את הש"י יכבד את אביו ואם אביו - ארז"ל בטח

פיכד אדם את חביו ואת אמו אומר הקב"ה מעלם את עליהם כאלו דרתי
 בנייהם וכדוני • ועיקר כבוד אב ואם לעשות להם נחת רוח בין בדברים
 ובין במעשה • והמלמד אותם בדברים גדול עונו מנשוא • ארז"ל יש מאכיל
 את חביו פטומים וקורדו מן העולם זהמכנר אב ואם נוהל את העוה"ז
 והעוה"ב שנאמר למען יאריכון ימיה : תם ונשלם אגרת התשובה

יסוד התשובה לההסיר רבינו יונה זצ"ל

שליח לנו הקב"ה ביד עבדיו הנביאים • וביד יחזקאל הנביא נאם ה' אלפים
 שובו והשיבו מכל פשעיהם ולא יהיה להם למכשול • הסליכו מעליכם
 את כל פשעיהם אשר פשעתם בהם • ועשו לכם לב חדש ורוח חדש • ולמה
 תמותו • אדם אשר פשע וחטא ונחל לחסות תחת כנפי השכינה ולהכנס בדרגי
 המנוחה השליך ואורך בדרך זו תלך • ביום הסוף ישליך כל פשעיו אשר
 עשה • ויעשה עצמו כאלו בו ביום נולד ואין בידו לא זכות ולא חובה •
 וזה היום תהלם מעשיו • היום יפלט אורחותיו שלא יסו מעגלותיו מדרך
 הטוב • ודרך זו הניחנו לשון בתשובה שלימה • כי הוא יעשה עצמו כמשליך
 מעליו כובד העונות ועונם החטאים אשר עשה • ולא יבסלוכו רעיוניו ולא
 יגיחוסו לשון • כי יבז מחטאיו • כי יחשוב איך אוכל להפיו פני ולשוב
 ואני חטאתי עויתי ופשעתי כזאת וכזאת עשיתי עברתי ושנתי ושלשתי עד אין
 ספורות • ואיך אבוא עוד לפניו • כבושת גגב כי ימלא • כן בושתי לעמוד
 לפניו • ואף איך ארמוס חזריו ואיך אשמור חוקיו • אל יחשוב כן • כי
 המסית יושב כזוכב במסתחי סלב • מתחדש עליו בכל יום • אפס ומניס
 להכשילו ומשים לבו לעשה הרעה הזאת • רק יחשוב כי כן מדת סכורא
 יתנך ידו פשוטה לקבל שנים לכן טוב לו להשליך פשעיו ולעשות לו לב חדש •
 וכי יעשה ביום עהרתו בהתנדב רוחו אונתו להיות ענד לבוראו יפיל
 תחתו לפני בוראו ויאמר :

אנא השם הטאתי עויתי ופשעתי כזאת וכזאת עשיתי ביום
 היותי על האדמה עד היום הזה ועתה נשאתי לבי ונרבה אותי
 דחתי לשוב אליך באמת ובלב טוב ושלם בכל לבי ונפשי ומאודי •
 ולהיות כודה ועוזב ולהשליך מעלי כל פשעי • ולעשות לי לב
 חדש ורוח הרשה • ולהיות זריו וזהיר ביראתך • ואתה ה' אלהי
 הפותח יד בתשובה ומסייע לבאים למהר • פתח ירך וקבלני
 בתשובה שלימה לפניך • וסייעני להתחזק ביראתך • עזרני נגד
 השטן הנלחם בי בתחבולה ומבקש נפשי להמיתני • לבלתי ימשל
 בי • והרחיקני מרמ"ח אברים שבי • ותשליכתי במצולות ים והגעני

יסוד התשובה

בו לבלתי יעמוד על ימיני לשטני . ועשית את אשר אלך בחוקיך
והסירות לב האבן מקרבי . ונתת לי לב בשר . אנא ה' אלהי שמע
אל תפלת עבדך ואל תחנוני . וקבל תשובתי . ואל יעכב שום
חטא ועון את תפלתי ותשובתי ויהיו לפני כסא כבודך מליצי יושר
להליץ בעדי להכניס תפלתי לפניך . ואם בחטאי הרב ועצום אין
לי מליץ יושר תתור לי אתה מתחת כסא כבודך וקבל תשובתי .
ולא אשוב ריקם מלפניך כי אתה שומע תפלה :

(ותמיד ירגיל בתפלה זו) :

וזה הדרך אשר ילך בה . ואת המעשה אשר יעשה להרגיל עצמו להשמר
מכל חטא . בצוקר בעת הקיצו משנתו . יתשוב בדעתו כי ישוב ויפספס
במעשיו . ולא יעזב לפי כחו אפי' פסיעה ה' . לעת האוכל קודם שיאכל
יתודה על כל עונותיו ואם עשה עוות בשום דבר יתודה על הדבר בעשותו .
ואידידי הים ירחיקו מכל עון וחטא כי אם יבא לידו דבר עבירה וזכר
ממנה ויאמר בלבו איך אעשה הרעס הגדולה הזאת להסודות עליה ואהיה
מתחום שנה' עליהם ויפתוהו בפיסה ובלשונם יכזבו לו ולבם לא נכון עמו
ולא נאמנו בבריתו . ואהיה כעובל ושרץ בידו . ואף כי אהיה בדעת קלה
ימעט לפני בוראי . שלא אוכל לעמוד כנגד תאוותי מפני כבודו שעה מועטת
כזאת . ובהעלותו דבר זה בלבו וברוחו . אז ישמר מעבירה . ויהיה קל
כזבי וגבור כארי לעשות רצון אביו שבשמים . ואף משון עקביו יהא נזהר
כי כל דרכיו יהיו במשקל . וכן אמר דהמע"ה למה אירא בימי רע פון
עקבי יסוכני וחס העונות ומזות שאדם דש בעקביו ולא יתגשגש לכלום .
בגיע עם האוכל ויהפס ולא מלא את התרפים אז יהא מודה ומשנה לפני
בוראו על אשר עזרו משונאיו . וחס להיות שעה ה' בתשובה בע"ז ובוש
יאכל אכילה שחרית וקודם אכילה הערב יתודה הכל כהאר אמרנו . וכן
מזמן אכילה שבערב יעשה עד זמן שכיבה :

דרי לך שלשה פרקים לשלש וידוים ככה יעשה כל הימים מיום תחלת
תשובתו עד חדש ימים או שנה תמימה עד שיתחזק ביראת הבורא
ויניח כל מעשיו הרעים . וכשישמור עצמו מן העבירות שהיה רגיל בהם
וכמה פעמים שבאו לידו ונזכר מהם . לא יירא עוד כי מן השמים ישייעו .
ואף העבירות יתכזבו לו לזכום . ועל שפעיו שישינס אשר השליך מעליו
יהיה תמיד טובה ומתחרט ומבקש עליהם מאלה המקום למחוסם מפסד
הזכרונות . וגם יענה נפשו עליהם . ואם אדם חלש הוא כעוטי שאיש
יכול לסבול עינויים קשים ותעניות ימשוך מתאוותו . ולא ימלא כל תאוות
לא במאכל ולא במשקה . וכן אמר ר' אברהם בר דוד שהיה אחד
מתסירי עולם . בגדר הגדול המעולה במפלה מאיעת ספאלטס . וכן פירש

דבריו אל יעזוב לגמרי מלאכול בשר ולשתות יין כי דייק מה שאסרה תורה
אך בעת מאלכו ועודנו תאב לאכול - ינית ממנו לכבוד הכורח מהאוותיו -
ואל יאכל כפי תאוותו - ודרך זה ימנענו מהטוא - ויזכירנו אהבת הכורח
יותר מתענית א' בשבוע - כי זה בכל יום תמיד מדי אכלו ומדי שתותו
ינית מהאוותיו לכבוד הכורח - וישים לבו בתורה אם היה רגיל ללמוד דף
א' ולמוד שני דפין כי גדול ת"ת שמביאו לידי מעשה - ויהיה מייסר
עלמו בכפיית יצרו לתורה ולמצות והם הם יסורין של אהבה ואל ילך אדם
במצות הכורח כאדם העושה במקרה פעמים עושה פעמים מנית אלא כולן
יעשה בלב שלם תמיד ואל ינית בשום ענין לא מפני עללות ולא מפני בוסה
כגון אדם הרגיל לאכול ג' סעודות בשבת למצוה ונתארח אלל בני אדם
שאינם מחזיקים באותה מצוה אל ינית במצוה מפני הכושה כי אוי לה
לאותה בוסה אלא יעיו פניו ויאמר שימו ואשעוד כזית כמצות הכורח -
וכן כל כיוצא בזה - ואפילו אם יהיו העולם מתלוצצים עליו מ"מ יש לו
ליות כפתי בעיניהם ואל יעבור מצוה קטנה ממצות הכורח שע"ז נאמר
באהבתה השגה תמיד כלומר באהבתה של מצוה תהיה שוגה ופתי להניח כל
ועסקך ולדון בה - ודוגמת זה מצינו בר"א בן סדת שהיה יושב בחד הסוק
ההתון של לפורי ועוסק בתורה - וסדינו מוטל בחד סוק העליון והיה נראה
כפתי בעיני העולם בשביל אהבת מצות הכורח לעסוק בתורה (בפ' כיצד
מעבדין בעירובין) - ואם עשה כן ונפטר בח"י ימיו נותנין לו שכר כאלו
חי כל שבעים שנה ימי שנותינו במצות - וז"ש שהע"ה בחכמתו מתוקה שנת
העבודת אם מעט ואם הרבה יאכל אם ימיו מרובין או מועטין שכרו של
מועט כשכרו של מרובה - משה פרנס את ישראל מ' שנה - ושמואל הנביא
פרנס י' שנים - ושקלן הכתוב כא' דכתיב משה ואהרן בכהניו ושמואל
בקוראי שמו - משל למלך שכר פועלים והתחילו במלאכה לעשות באמונה
אמר המלך לאחד מהם בוא ונטייל במדינות בגנות ופרדסים - הלך עמו
כל היום והאחרים טרחו במלאכתן - לעת ערב באו למלך ואמרו תן לנו
שכרנו - ובא אותו שטייל עם המלך ושאל שכרו כמו כן אמרו האחרים
למה יש לך ליקח בלא לא טרחת כל היום כולו באמונה במלאכה - השיב
להם ע"י לא נשאר לפעול - וראה המלך שהדין עמו ונתן לו שכרו - כן הוא
כתוב במדרש תנחומא - והשב אל ידמה בנפשו לומר למה זה הכל איגע
לריק - ולתהו כחי אכלה - כי איך תעמוד תשובתי לפני עותפי וכל מה
שאוכל לעשות לא יועיל כנגד העונות שעברו עלי - אל יאמר כן כי הכסית
הקב"ה ע"י יחזקאל הנביא - כי פשעיהם לא יזכרו עוד - דכתיב וסרשע
אשר ישוב מכל הטאתיו אשר עשה - ושמר את כל חקותי - ועשה משפט
ונדקק ויהי ימים לא ימות - וכל פשעיו אשר עשה לא יזכרו לו עוד - כדקרא

אשר עשה ימים :

עוד תקרא מלא כחוב על הכבולים על עונותיהם לחוק ידיהם לשון
 דכתיב ואתה בן אדם אמור אל בני ישראל בן אמתם לאמר כי
 פשעו והטאתי עלינו וכן אהבנו נמקיס ואיך נחיה - אמור אליהם ה
 אני נחם ה' אליהם אם אחפון כמות הרשע - כי אם באוב רשע מדרכו
 וחסו אובו שובו נמדרכיכם הרעים ולמה תמותו בית ישראל - וכיד כל פכדיו
 סגפתיים הוסיף אותנו - השכם ואלוה על עסק התשובה - וגם רבותינו
 חכמי הדורות הוסיפו מאלו על התשובה - ואמרו ואוב יוס' אל לפני מיתתך -
 ואמרו גדולה מעלתם של בעלי תשובה מזדקקים גמורים - וזה שאמרו מקום
 שבעלי תשובה עומדים אין לזדקקים גמורים עומדים - גדולה תשובה שמגיע
 עד כסא הכבוד - דכתיב שובה ישראל עד ה' אלסיך - וזה מן הדברים
 שנבארו קודם ברית העולם - וכן אמרו במדרש נס' בראשית - ויאמר קין
 אל ה' גדול עוני מנשוא טעם תשובה ולכך יש בפסוק זה שבעה תיבות
 לפי שהתשובה עולה עד כסא הכבוד - ז' רקיעים ז' אוירים - ועל ידי
 התשובה וכה לציון גואל וכן כתיב וכה לציון גואל ולשני פסע וגו' - ואין
 מי אשר יוכל לודע ולהגיע עד היכן כחה של תשובה - לכן כל איש ירא
 ויחד יביב אל לבו יראת הכורא - וישוב מכל הטאתיו - ויכין לו לב חדש
 ויסור ונקי לטוב את בוראו - וינהג את עצמו בכל אשר אמרו - ועוד
 יוסיף כסנה וכסנה - ויהיה ערום כיראה לחשוב מהשנות איך יוכל ליראה
 את ה' הנכבד והנורא ולעשות חסדי בוראו - בינו ובין קונו ולא לעוני
 אדם לפתפאר ואשרי הזוכה ומזכה - וכל העולם לא נברא אלא בשבילו -
 שנא' סוף דבר וגו' כי זה כל האדם ודרו' כל העולם לא נברא אלא לזאת לזאת
 בשלם יסוד התשובה

תהנה לאמרה בכל חודש אלול אחר תהלים

רבש"ע אתה ידעת מיעוט דעתנו שאין בנו כח להשיג ולכון
 פעולתך וגדולתך יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 בזכות מזמורי תהלים אלו שהשלמנו בשבוע זו ב' פעמים העולים
 במנין (כפר) בזכות פסוקיהם ותיבותיהם ואותיותיהם ונקודותיהם
 והשמות היוצאים מהם מר"ת ומס"ת כפר לנו על כל הטאתינו
 ופשעינו ועונותינו שחטאנו ושעוינו ושפשענו לפניך מיום היותנו
 על הארמה עד היום הזה - חסד ואמת יקדמו לפניך בעמדנו לפניך
 ביום הדין הגדול והנורא הבא עלינו ויגולו רהטן על מדותך
 ותכתבנו בספר חיים ארוכים ונצחיים והאיר עינינו להבין ולהשכיל
 בעמקי תורתך הקדושה והטהורה : יהיו לרצון אמרי פי והצית
 לבי לפניך יי צורי וגואלי : ברוך יי לעולם אמן ואמן :

מספר חיי אדם

וַתִּקְרָא לְאִמְרָהּ כַּפְיוֹכַ סְמוּךְ לַחֲסִידָהּ • וַיִּשְׁוֹסְנִין לְאִמְרָהּ גַם כַּפְיוֹכַ
קודם מוסף :

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים אֲב הַרְחֵמִים וְהַסְּלִיחוֹת אֲשֶׁר יְמִינֶךָ
פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִים • וְאַתָּה בְּרֵאתָ אֶת הָאָדָם לְהִיטִיב
לוֹ בְּאַחֲרֵיתוֹ • וּבְרֵאתָ לוֹ שְׁנֵי יְצָרִים יְצָר טוֹב וְיְצָר הָרַע
כְּדֵי שִׁיחֶיהָ הַבְּחִירָה בִּידוֹ לְבַחֵר בְּטוֹב אוֹ בְּרַע כְּדֵי לִתֵּן
שָׂכָר טוֹב עַל טוֹב בְּחִירָתוֹ כִּי בֵן גְּזֵרָה חֲכַמְתָּךְ • כְּמוֹ
שִׁפְתוֹב רֵאָה נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַטוֹב
וְאֶת הַמָּוֶת וְאֶת הָרַע וּבַחֲרָתָ בְּחַיִּים • וְעַתָּה אֱלֹהֵי לֹא
שְׁמַעְתִּי לְקוֹלֶךָ וְהִלַּכְתִּי בְּעֵצַת יְצָר הָרַע וּבַדְּרָכֵי לְבִי •
וּמֵאַמְתִּי בְּטוֹב וּבַחֲרָתִי בְּרַע • וְלֹא דִי לִי שְׁלֹא קִדְשָׁתִי
אֶת אֲבִרֵי אֱלֹא טְמֵאתִי אוֹתָם • בְּרֵאתָ בִי מִזַּח וְלֵב
וּבָהֶם חוֹשׁ הַמַּחְשֶׁבֶה לַחֲשׁוֹב מַחְשְׁבוֹת טוֹבוֹת וְהַרְהוּרִים
טוֹבִים וְלֵב לְהַבִּין דְּבָרֵי קִדְשֶׁךָ וְלַהֲתַפְּלֵל וּלְכַרֵּךְ כָּל
הַבְּרָכוֹת בְּמַחְשֶׁבֶה טְהוֹרָה • וְאַנִּי טְמֵאתִי אוֹתָם
בְּהַרְהוּרִים וּמַחְשְׁבוֹת זָרוֹת • וְלֹא דִי בְּזֶה אֱלֹא שְׁעַל
יְדֵי הַרְהוּרִים רָעִים בְּאֵזְרֵי לִידֵי טוֹמְאָה הַמְּטַמֵּא אֶת כָּל
הַנוֹף וּמֵהֶם בְּרֵאתִי מַשְׁחִיתִים וּמַתְּבָלִים הַנִּקְרָאִים נְגְעֵי
בְּנֵי אָדָם • אוֹי לִי כִי תַחַת הַמַּחְשְׁבוֹת טוֹבוֹת שִׁיכַלְתִּי
לְבְרוֹא עַל יְדֵי זֶה מְלֹאכִים קְדוּשִׁים שִׁיחִיו סִנְגוּרִים
וּפְרַקְלִיטִים טוֹבִים עָלַי • תַּתִּיתֶהֶם בְּרֵאתִי מַשְׁחִיתִים
לְחַבֵּל אֶת עַצְמִי כְּמוֹ שִׁפְתוֹב וְהוֹכַחְתִּיו בְּשִׁבְטֵי אֲנָשִׁים

וּבִנְנֵעֵי פְּנֵי אָדָם • בְּרֹאת בִּי עֵינַיִם וּבִהֶם חוּשׁ הַרְאוֹת
 לְרֹאוֹת בָּהֶם מִה שֶׁכְּתוּב בַּתּוֹרָה וּלְקַדְּשׁ אוֹתָם בְּרֹאֵית
 כֹּל דְּבַר שֶׁבְּקִדּוּשָׁה וְהוֹדֵרָת בַּתּוֹרָתָהּ וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרַי
 לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם • אוֹי לִי בִי הִלַּכְתִּי אַחֲרַי עֵינֵי
 וּמִמַּאתִי אוֹתָם לְהַסְתַּפֵּל בְּנָשִׁים וּבְכֹל דְּבַר טוֹמְאָה :
 בְּרֹאת בִּי אוֹזְנִים לְשִׁמּוֹעַ דְּבָרֵי קִדּוּשָׁה וְדְבָרֵי תּוֹרָה •
 אוֹי לִי בִי מִמַּאתִי אוֹתָם בְּשִׁטּוֹעַ דְּבָרֵי נְבִלָה וּלְשׁוֹן הָרַע
 וּכְל דְּבָרִים הָאֲסוּרִים • אוֹי לְאוֹזְנִים שֶׁכֶּה שׁוֹמְעוֹת •
 בְּרֹאת בִּי פֶה וּלְשׁוֹן וְשִׁנַּיִם וְתֵךְ וְגִרְזוֹן וְנִתַּת בָּהֶם כֶּחַ
 לְדַבֵּר בָּהֶם חֲמִשָּׁה מוֹצְאוֹת הָאוֹתִיוֹת הַקִּדּוּשִׁים שֶׁל אֵיב
 אֲשֶׁר בָּהֶם בְּרֹאת שָׁמַיִם וָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ וּבָהֶם אֲרִגַּת
 תּוֹרָתָהּ הַקִּדּוּשָׁה וּבְכֹחַ הַדְּבֹר הַבְּדִלְתָּ אֶת הָאָדָם מִן
 הַבְּהֵמָה • וְאֶפִּילוֹ כִּבְהֵמָה לֹא הִיְתִיבִי בִּי מִמַּאתִי פִי בְּדְבָרֵי
 נְבִלָה • בְּלִשׁוֹן הָרַע • בְּשִׁקְרִים • לְצַנּוֹת • רְכִילוֹת •
 מַחְלֻקָּת • מַלְבִּין פְּנֵי חֵבְרוֹ • מְקַלֵּל אֶת חֵבְרוֹ • מִתְפַּכֵּד
 בְּקִלּוֹן חֵבְרוֹ • דְּבָרֵי טֵשׂא וּמִתֵּן בְּשַׁבַּת וַיּוֹם טוֹב
 בְּשַׁבּוּעוֹת וּגְדָרִים • בְּרֹאת בִּי יָדַיִם וְחוּשׁ הַמְּשׁוֹשׁ לְעִסּוֹק
 בָּהֶם בְּמַצּוֹת וְאֲנִי מִמַּאתִי אוֹתָם בְּמִשְׁמוּשֵׁים שֶׁל אֲסוּר •
 לְהַפּוֹת בְּאֶגְרוֹף רִשְׁעַ וּלְהָרִים יָד לְהַפּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל
 וּלְמַלְטַל דְּבָרִים הַמוֹקְצִים בְּשַׁבַּת וַיּוֹם טוֹב • בְּרֹאת בִּי
 רַגְלַיִם לְהִלּוֹךְ לְכֹל דְּבַר מַצּוּהָ • וְאֲנִי מִמַּאתִי אוֹתָם
 בְּרַגְלַיִם מִמְהָרוֹת לְרוּץ לְרַעָה • מִשְׁשֵׁתִי אֶת כֹּל אֲבָרַי
 וּמִצְאֵתִי אוֹתָם בְּעָלֵי מוֹסִין • מִכַּף רַגְלֵי וְעַד רֵאשֵׁי אֵין
 בִּי מֵרָם :

ועתה יי אלהי גלוי וידוע לפניך שלא נתכונתי בכל
 החטאים והעונות להכעיס אותך ולמרוד פנגדך אף
 הלכתי בעצת יצרי הרע אשר תמיד בכל יום פורש
 רשת לרגלי ללכדני • ואני עני ואביון תולעת ולא איש
 פשל פחי לעמוד פנגדו • ועמל הפרנסה לפרנס את בני
 ביתי ומרדת הזמן ומקרוי הם היו בעזכרי • ולפי שכל
 זה גלוי וידוע לפניך פי אין אדם צדיק בארץ אשר לא
 יחטא • לכן ברחמיה הרבים נתת לנו יום אחד בשנה יום
 אדיר וקדוש יום הכפורים הזה הפא עלינו למזבה לשוב
 לפניך ולכפר את כל עונותינו ולטהר אותנו מפל
 טומאותינו • כמו שכתוב כי ביום הזה יכפר עליכם
 לטהר אתכם מפל הטאתיכם לפני יי תטהרו • ועתה
 ראה עמך ישראל אשר לקחת אותם לך לעם מי בעמך ישראל
 טהורים וקדושים המיהלים ומצפים למחיתך • באנו
 לפניך בלב נשבר ונדפה פעניים ודלים ורשים לבקש
 ממה מחילה מליחה וכפרה על כל מה שחטאנו ועונו
 ופשענו לפניך • ידענו יי רשענו ועון אבותינו • בושנו
 ונבלמנו להרים פנינו אליה פכוששת נגב כי ימצא • ואיך
 נפתח פה ונרים ראש • כי ברוב עונינו העברנו מעלינו
 הצלם הקדוש אשר הוא מלביש אותנו אשר כל המזיקים
 והמקטרגים אינם יכולים להביט בפניו כמו שכתוב
 וראו כל עמי הארץ כי שם יי נקרא עליה ויראו ממה •
 וההלפנו אותו בצלם טמא ולבשנו בגדים צואים ואיך
 נבוא בשער המלך בלבוש שק מלוכלך בצואה מתמיהים

אֲנַחְנוּ עַל נַפְשֵׁנוּ אֵיךְ נַעֲשֶׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת כִּי הוֹצֵאנוּ
נַפְשֵׁנוּ וְרוּחֵנוּ מִהָעוֹלָם הַקְּדוֹשׁ וּבִרְחֻנוּ לְמָקוֹם מְדַבֵּר צִיָּה
וְצִלְמוֹת לְמָקוֹם הַטְּמֵאָה וְהַקְּלָפוֹת • וְאַתָּה יי אֱהִינּוּ הַרוֹצֵה
בְּתִשׁוּבַת רְשָׁעִים כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב שׁוּבוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא
אֲחַפֵּץ בְּמֹת הַמֵּת כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מְדַרְכָיו וְחִיָּה עִתָּה שְׁמֵנוּ
אֶל לִבֵּנוּ לְשׁוּב וּלְבֹא לִפְנֵיךָ בְּבוֹשֶׁת פָּנִים • אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי
רַחֵם עָלֵינוּ כְּרַחֵם אֲב על בְּנוֹ שְׁמֵרד בְּאֲבִיו וַיֵּצֵא מִבֵּיתוֹ
וּבְשׁוּבוֹ אֶל אֲבִיו בְּבוֹשֶׁת פָּנִים וּבְכִי וְצַעֲקָה וּמִתְנַפֵּל לִפְנֵי
מְדַרְךָ הָאֵב לְרַחֵם עַל בְּנוֹ וְאִם עֲבָדִים אֲנַחְנוּ וְהָאֲדוֹן מִכָּה
אֶת עֲבָדָיו בְּיָסוּרִים כְּשִׁמְרֵד בּוֹ הִנֵּה כָּבֵד לְקִינוּ בְּיָסוּרֵי
שְׁבִינְיָה • אוֹ עֲנִיּוֹת וְצַעַר גָּדוֹל בְּנִים וְשָׂאֵר מְכֹאֲבִים יִסְרְנוּ
יי אֵךְ בְּמִשְׁפָּט אֶל בְּאַפֶּךָ פֶּן תִּמְעִיטֵנוּ רַחֵם עָלֵינוּ וְצִיָּה
לְמִלְאֲכֵיךָ הַקְּדוֹשִׁים הַמְּמַנִּים עַל הַטְּהָרָה לְהַפְשִׁיט אֶת
הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים מֵעָלֵינוּ וּמִתְהַרְנוּ מִכָּל חַטָּאתֵינוּ וַיִּלְבִּישׁוּ
אוֹתֵנוּ שְׁנִית בְּלָבוֹשׁ הַקְּדוֹשָׁה כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב הִסִּירוּ הַבְּגָדִים
הַצּוֹאִים מֵעָלֵינוּ וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ רְאֵה הַעֲבֵרְתִּי מֵעָלֶיךָ עֲוֹנָה
וְהִלְבַּשׁ אוֹתָךְ מַחְלָצוֹת • וְכַתְּפֵלֶת דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו
הַשְּׁלוֹם הַשִּׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן יִשְׁעָךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי •
לֵב טְהוֹר בְּרָא לָנוּ אֱלֹהִים וְרוּחַ חֲדָשָׁה תִּתֵּן בְּקִרְבֵּנוּ • וְאִם
כְּשִׁעָנוּ וּמְרַדְנוּ בְּמִדַּת בֶּשֶׁר וְדָם אֵתָּה עֲשֵׂה בְּמִדַּתְךָ לְמַחֹל
וּלְסִלּוֹתֵי וְאֵל יַעֲבֹבוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ מִלְּשׁוֹב לִפְנֵיךָ בְּמִדַּתְךָ לְקַבֵּל
שְׂבִים וְחֹזֵק לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתְךָ וּבִירְאֵתְךָ שֶׁתְּהִיָּה יִרְאֵתְךָ תָּמִיד
קְבוּעָה בְּלִבֵּנוּ וְטָהֵר רַעֲיוֹנֵינוּ וּמִתְשַׁבְּחֵינוּ לְעַבְדֵּתְךָ וּרְאֵה
כְּשִׁבְרוֹן לְבִי כִּי מִתְנַחֵם אֲנִי עַל מַעֲשֵׂי הָרָעִים שֶׁעֲשִׂיתִי

תפלה זכה

עַד הַיּוֹם הַזֶּה יִזְכָּר וְיִזְכָּר וְיִזְכָּר וְיִזְכָּר וְיִזְכָּר וְיִזְכָּר וְיִזְכָּר וְיִזְכָּר
 עוֹתִי פִשְׁעֵי לִפְנֵי וְקַבַּל תְּשׁוּבָתִי בְּתוֹף תְּשׁוּבָת כָּל עַמֶּךָ
 יִשְׂרָאֵל הַשְּׂבִיִם לִפְנֵי בְּכַל לִבִּי כִּי גַם אֲנִי מִבְּנֵי אַבְרָהָם
 יִצְחָק וְיַעֲקֹב וְאֵי יַעֲקֹבֵנִי עֲוֹנוֹתֵי הַרְצִים מִלְּשׁוֹב לִפְנֵי בְּכַל
 לִבִּי וְכִנִּי שֶׁאֲשׁוּב לִפְנֵי בְּלִבְבִי שְׁלֵם וְלֹהֵת חָרַטְתִּי עַל עֲוֹנוֹתֵי
 חָרַטְתָּ גְּמוּרָה • וְלַעֲזוֹב מַעֲשֵׂי הָרָעִים עֲזִיבָה עֹלָמִית וְרַחֵם
 עָלַי וְהַצִּילֵנִי עַד עוֹלָם מִכָּל חַטָּא וְעוֹן כִּי לֹא רַחֲמֶיךָ
 וְחַסְדֶיךָ אֵי אֶפְשֶׁר לַעֲמוֹד נֶגֶד הַיְצוֹר הָרַע אֲשֶׁר הוּא בְּאִשׁ
 בּוֹעֵר בְּעַצְמוֹתַי • וְלִכֵּן רַחֵם עָלַי וְתֵן בִּי כַח לַעֲמוֹד בְּנֶגְדוֹ
 כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ הַחֲכָמִים הַצְּדִיקִים בְּדִבְרֵי קֹדֶשׁ הַבֵּא לְמַהֲרָה
 מִסִּיעֵן אוֹתוֹ • וְהִנֵּה אֲנִי מִקְּבַל עָלַי קְדוּשַׁת יוֹם הַפְּעוּרִים
 וְלֹהֵת עֲנוֹת בּוֹ בְּחַמְשָׁה עֲנוּיִם שְׁצוּיֹת לָנוּ עַל יְדֵי מִשְׁהָ
 עֲבָדֶךָ בְּתוֹרָתֶךָ הַקְּדוּשָׁה אֲכִילָה שְׁתִּיָּה רַחֲצוּת סִיכָּה
 גְּעִילָת הַסַּנְדֵּל תְּשֻׁמִּישׁ הַמַּטָּה וְלִשְׁבוּת בַּיּוֹם הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה
 מִכָּל מְלֶאכֶה וְעַל יְדֵי עֲנוּיִ שֶׁל אֲכִילָה וְשְׁתִּיָּה תִּכְפַּר לָנוּ מִ
 שְׁחַטְאֵנוּ בְּאֲכִילוֹת וְשְׁתִּיּוֹת אֲסוּרוֹת • וְעַל יְדֵי עֲנוּיִ רַחֲצוּת
 וְסִיכָּה תִּכְפַּר לָנוּ מִשְׁחַטְאֵנוּ בְּתַעֲנוּגִים בְּיַמֵּי הַחֹל וּבְפָרֶט
 תַּעֲנוּגִים הָאֲסוּרִים • וְעַל יְדֵי עֲנוּיִ גְּעִילָת הַסַּנְדֵּל תִּכְפַּר לָנוּ
 מִשְׁחַטְאֵנוּ בְּרַגְלֵי מַסְהָרוֹת לְרוּץ לָרֶעָה וְאֵת אֲשֶׁר עָבְרָנוּ
 עַל כִּד דְּבָרִים שְׁבִית דִּין הוּא מִנְדִּין עֲלֵיהֶם וְנִתְחַבְּנוּ
 לְהִיּוֹת יַחְפִּי רַגְלִים כְּנֹדִים • וְעַל יְדֵי עֲנוּיִ שֶׁתְּשֻׁמִּישׁ הַמַּטָּה
 תִּכְפַּר לָנוּ מִשְׁחַטְאֵנוּ וּפְגַמֵּנוּ בְּבְרִית קוֹדֶשׁ בְּקִשְׁוֵי שֶׁלֹּא
 בְּמָקוֹם סְצוּהָ וּבְטוֹמְאָת קְרִי וּבְהוֹצָאת זָרַע לְבַטְלָה (וְמֵה
 שֶׁבַע לָנוּ בְּעִילוֹת אֲסוּרוֹת) וְעַל יְדֵי חֲמִשָּׁה תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּת

וּבְקִשׁוֹת יִתְקַן מֵה שֶׁפָּגַמְנוּ בְּחַמְשָׁה מוֹצְאוֹת הַפֶּה הַחֵד *
 הַנְּרוֹזֵי יְהִלְשׁוּן־וְהַשְּׁנִימֵי וְהַשְּׁפִתִים שֶׁמֵּהם יוֹצֵא הַדְּבוּרֵי
 וְטַמְאֵתִי אוֹתָם בְּכָל דְּבָרִים הָאֲסוּרִים וְנִדְרִים וְשִׁבְעוֹת יוֹעַל
 יְדֵי חַבּוּק וְנִשׁוּק הַסֵּפֶר תּוֹרָה וְעַל יְדֵי זְכוֹת הַתְּפִלוֹת
 שֶׁנִּתְפַּלֵּל בְּיוֹם הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה יַעֲלֶה וַיֵּבֵא וַיַּגִּיעַ וַיִּצְטַרְפוּ עִמָּהֶם
 כָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁהִתְפַּלְּלנוּ בְּכָל הַשָּׁנָה בְּלֹא כּוֹנֵה וַיְהִי כִלְוֵן
 נְכַלְלוֹת בַּתְּפִלוֹת הַזֶּה הַזֶּה וַיַּגִּיעוּ לְרֵאשִׁיטָה לְהִיזֵת עֲטָרָה
 לְרֵאשִׁיטָה בְּכָלֵל תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל וְעַל יְדֵי דְמַעוֹת עֵינֵינוּ יִתְקַן
 מֵה שֶׁפָּגַמְנוּ בְּרֵאִית עֵינַיִם בְּכָל דְּבַר טַמְא וְהַסְתַּבְּלוֹת
 בְּנָשִׁים * וְעַל יְדֵי רְתִיחַת גּוֹפְנוּ עַל יְדֵי הַתְּעַנִּית וְהַתְּפִלוֹת
 יִתְקַן מֵה שֶׁהִרְתַּחְנוּ רַמְיָח אִבְרֵינוּ וְשִׁמְיָה גִידֵינוּ בְּאִשׁ שֶׁל
 יֵצֵר הָרַע * וּבְמַעוֹט חֲלָבְנוּ וְדַמְנוּ עַל יְדֵי הַתְּעַנִּית יִכְפָּר
 כָּל מֵה שֶׁחַטְּאֵנוּ וְשֶׁעֵוִינוּ וְשֶׁשִּׁפְשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ וַיְהִי נַחֲשָׁב
 לְפָנֶיךָ הַתְּעַנִּית כְּאִלּוּ הִקְרַבְנוּ אֶת גּוֹפְנוּ עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ
 וַיִּקְבַּל לְפָנֶיךָ לְרִיחַ גִּיתוּחַ כְּקָרְבָן וּבַעֲוֹלָה :

וְהִנֵּה יִדְעֵנוּ פִּי אֲנַחְנוּ מְחִיבִים לְהַתְּעַנּוֹת עַל פִּי תִקּוּנֵי
 הַתְּשׁוּבָה עַל כָּל חַטָּא וְחַטָּא וְלִסְגָף אֶת גּוֹפְנוּ בַּתְּשׁוּבָה
 הַמִּשְׁקַל נִגְדַּ מֵה שֶׁהִתְעַנְּנוּ בְּעִבְרוֹת אֵךְ גְּלוּי וַיִּדְוַע לְפָנֶיךָ
 שְׂאִין בָּנוּ כִּחַ לְהַתְּעַנּוֹת אִפִּילוּ עַל חַטָּא אֶחָד וּמִכָּל שִׁפְן עַל
 כָּל עֶזֶן וְעֶזֶן פִּי רַבּוּ עֲזוֹנוֹתֵינוּ מִלְּסִפּוֹר וְכִשְׁל כְּהֵנוּ וְלִכְן יְהִי
 רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ שִׁוְיָה צוּם הַתְּעַנִּית בְּיוֹם הַקָּדוֹשׁ
 הַזֶּה יוֹם כְּפָנוּרִים הַבָּא עֲלֵינוּ לְמוֹצָה כְּפָרָה עַל כָּל עֲזוֹנוֹתֵינוּ :
 וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל יְכִסָּא רַחֲמִים הַרוֹצֵה
 בַּתְּשׁוּבָה רְשָׁעִים שֶׁהִתְנַבְּלוּ בָּנוּ וּבִלְבַב כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֶהְבֵּתָךְ

ויראתך ליראה אותך כל הימים ונתוכם תרחם על פושעי
 בית ישראל ותן בלבם פחד הדר גאונה והכנע לכתם האבן
 וישבו לפניך בלב שלם כמו שהבטחתנו על ידי נביאך
 בל ידח ממנו נדח גם כי הרבו אשמה לפניך • אתה
 בדתמיה הרבים תתור להם מתחת כפא כבודך וקבלם
 בתשובה ורחם עלינו ותן בנו פח לעבוד אותך כל הימים
 והסר ממנו כל המניעות והסבות המונעות אותנו מלעבוד
 אותך כי אתה יצרתנו ותדע כל מחסורי בני אדם וטבעם
 המבלבלים אותם מעבודתך ובידך להסירם ולמנעם ולא
 תטרף עלינו את השעה עד שנשוב לפניך בלב שלם ונהיי
 כל ימינו בתשובה ומעשים טובים עד סוף רגע אחרוננו
 אשר יהיה לרצון לפניך לאסוף את נשמותינו אליה אז יהיו
 כל מחשבותינו רבוקים בה ואז נזכה לעלות ממטה למעלה
 ולהשפיע שפע מלמעלה למטה ותן בנו פח להתענות ביום
 הקדוש הזה ולהשלים התענית בכל חמשה עננים ושלא
 יגרמו מעשינו להיות נכשל חס ושלום בשום אחד מן
 החמשה עננים • וזכנו לגדל בנינו לתורה ולמעשים טובים •
 ולא יתפסו חס ושלום בעונותינו וחתמנו בספר תיים טובים •
 תיים של יראת שמך תיים שנעבוד אותך בלב שלם • תיים
 שלא נכשל חס ושלום בשום חטא ועון ואשמה • תיים של
 פרנסה בנחת ובכבוד ובהתר • ולא תטרידנו הפרנסה
 בטרדת הזמן ותן לנו פרנסה באמונה בהשקט ושלוה כדרי
 שיהיה לבנו פנוי תמיד לעבודתך • וטהר רעיונינו
 ומחשבותינו כדרי שנהיה אנחנו רבוקים בה תמיד :

וְלִהְיוֹת שִׁירְעֵתִי שְׂכַמְעֵט אִין צְדִיק בְּאַרְץ אֲשֶׁר לֹא יִתְמָא
 בֵּין אָדָם לְחֵבְרוּ בְּמִטּוֹן אוֹ בְּגוֹפוֹ בְּמַעֲשֵׂה אוֹ בְּדַבּוּר פֶּה •
 וְעַל זֶה רוּחַ לְבִי בְּקִרְבִי בִּי עַל חַטָּא שְׁבִין אָדָם לְחֵבְרוּ אִין
 יוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר עַד שִׁירְצָה אֶת חֵבְרוֹ וְעַל זֶה נִשְׁבַּר
 לְבִי בְּקִרְבִי וְרַחֲפוּ עֲצָמוֹתַי כִּי אֶפִּילוּ יוֹם הַמִּיתָה אִינוּ
 מְכַפֵּר וְלָכֵן אֲנִי מְפִיל תְּחִנָּתִי לְפָנֶיךָ שְׂתַרְחַם עָלַי וְתַתְּנֵנִי
 לַחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינַי כָּל בְּנֵי אָדָם • וְהִנְנִי
 מוֹחֵל בְּמַחֲלָה גְּמוּרָה לְכָל מִי שֶׁחָטָא נְגִדִי בֵּין בְּגוֹפוֹ וּבֵין
 בְּמִטּוֹנוֹ • אוֹ שֶׁדָּבַר עָלַי לְשׁוֹן הָרַע • וְאֶפִּילוּ הוֹצֵאת
 שֵׁם רַע • וְכֵן לְכָל מִי שֶׁהִזִּיק לִי בְּגוֹפִי אוֹ בְּמִטּוֹנִי •
 וְלְכָל חַטָּאת הָאָדָם אֲשֶׁר בֵּין אָדָם לְחֵבְרוּ חוּץ מִמִּטּוֹן אֲשֶׁר
 אוֹכַל לְהוֹצִיאוֹ עַל פִּי דִין • וְחוּץ מֵאלוֹ אֲנִי מוֹחֵל בְּמַחֲלָה
 גְּמוּרָה וְלֹא יַעֲנֵשׂ שׁוֹם אָדָם בְּסִבְתִּי וְכִשֵּׁם שְׂאֵנִי מוֹחֵל לְכָל
 אָדָם כֵּן תִּתֵּן אֶת חֲנִי בְּעֵינַי כָּל אָדָם שִׁימְתְּלוּ לִי בְּמַחֲלָה
 גְּמוּרָה • וּבְכֵן תַּעֲלֶה וְתִבְאֵ וְתִגִּיעַ וְתִרְאֶה וְתִרְצָה וְתִשְׁמַע
 תְּפִלָּתֵנוּ • קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ שׁוֹבְנֵנו מִהֲרָנוּ נוֹרָא :

וְעַל יְדֵי קְדוּשַׁת יוֹם הַכְּפוּרִים יִתְעוֹרְרוּ מְדוּתֶיךָ הַגְּדוּלָה וְהַגְּבוּרָה
 וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצְחָה וְהַהוֹד כִּי כָּל בְּשָׂמִים וּבְאַרְץ • לֵךְ יְיָ הַמַּמְלָכָה • אוֹר
 זְרוֹעַ לְצַדִּיק וְלִישְׂרֵי לֵב שְׂמַחָה • וְתִתְפַּשֵּׁם עֲלֵיכֶם קְדוּשַׁת יוֹם הַכְּפוּרִים
 לְכַפֵּר עֲלֵינוּ כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבֹדֶךָ כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם
 לְמַהֵר אֲתִכֶּם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנַי יְיָ תִסְתַּהֲרוּ : וְיִהְיֶה גּוֹעַם אֲדָנִי אֲהִינּוּ עֲלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה : וּמְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם
 כָּלוּ בְּכֹכְבֹדֶךָ וְהִנְשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בְּיַקְרְבֶךָ • אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן : יְהִיוּ לְרָצוֹן
 אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי :

לטהר המחשבה

צריך אדם לטהר מחשבותיו ולתשוב בכל מחשבות קדושות ואם בא לאדם
 סרסורים רעים יזייר בשכלו ה"פ ק"ל שהוא שם מ"ה פסוק כפול
 משולש מרובע כזה יו"ד יו"ר ה"א יו"ר ה"א וא"ו יו"ר ה"א וא"ו
 ה"א בגימטריא ק"ל וזה רמזו במחשבה נוטריקון חש"ב מ"ה וה"פ ק"ל
 גימטריא נת"ר וסי' אם תכבסי בנת"ר :

גם טוב לכיון בכל שעה ולזייר בשכלו אותיות הוי"ה בציורם נגד עיניו
 בניקוד כזה יה"ה והוא סוד שויתי ה' לנגדי תמיד וזה גורם להביא
 יראה בלב האדם מן השי"ת :

לזכך טעמי הטעורה • קודם שיחזיל להתפלל יעביר יד ימינו על מצחו ג'
 פעמים ויאמר :

לֵב טָהוֹר בָּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חִדָּשׁ בְּקַרְבֵּי :

אם נפל לו מחשבת חוץ בתוך התפלה במקום שאסור להפסיק ישקוף מצד
 ויעביר ימינו על מצחו ג' פעמים ויהרהר פסוק סג"ל ואז תיכף יוכל
 להתפלל בכוונה :

אוֹד זְרוֹשׁ לַצַּדִּיק וְלִישְׂרֵי לֵב שֹׁמְחָה :

כתוב בכתבי האריז"ל קודם כל נדרי יאמר ג' פעמים פסוק זה ויכוין
 בם"ת שהוא קר"ע וטוב לטהר מחשבה :

ראוי לכל ירא שמים כשהוא רואה בין השמשות ממשמש ובה וסוף סמוך
 לחשכה יתודה בכל יכלתו :

קודם שיאמר הסוּן אל רחום שמך יאמרו הקהל בנעימה ובלחש ויכוין
 ליחד את הקב"ה ויסיו בטוחים שלא תבא גזירה באותה שעה :

מיוחד באֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה הוּא הִיָּה הוּא הִיָּה וְהוּא
 יְהִיָּה הוּא מְמִית וּמְחִיָּה • לִפְנֵי לֹא נִצַּר אֵל וְאַחֲרָיו לֹא

יְהִיָּה • עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֵם עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעַת רִצּוֹן
 עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ פֶּחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעַת צְרָה עֲנֵנוּ •

עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעַת רַחֲמִים עֲנֵנוּ •
 עֲנֵנוּ מִגֵּן הוֹד עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי הַמְּרַכְּבָה עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ רַחוּם

וְחַנוּן עֲנֵנוּ • אֲדֹנָי חַנּוּן וְהַקִּיֵּמֵנוּ וּבְסֵפֶר חַיִּים זְכַרְנוּ וְכַתְּבֵנוּ

תפלה לליל יום כפור

וְחַתְּמֵנוּ • אֲדֹנָי זְעִירָה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ •
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם שְׁמַע קוֹלֵנוּ וְקַבֵּל תְּפִלָּתֵנוּ בְּרָצוֹן •
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם יְהִי נֹא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ • אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם
 כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר הַיּוֹם טוֹבִים • אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר
 צְדִיקִים : אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנוֹת וּפְרָנְיָה
 טוֹבָה • אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם חֲמוּל עָלֵינוּ וְעַל טַפְּנוּ וְעַל
 עוֹלָלֵינוּ • אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם מֵלֵא מְשָׁלוֹת לִבְנוּ לְטוֹבָה •
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם צַדִּיקֵנוּ בְּמִשְׁפָּטֶךָ הַיּוֹם הַזֶּה • אֱלֹהֵינוּ
 שְׁבַשְׁמַיִם שִׁים שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ • אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם תַּפּוֹן
 תְּפִלָּתֵנוּ קַטְוֶרֶת לְפָנֶיךָ :

סגולה לטהרה

קודם שסכיב יאמר ד' מומורים ראשונים מתהלים ויכוין שים כסם ש"י
 סיכות וכד' מומורים כמנין ש"י גם יאמר פסוק זה בנקודות וטעמים :
 הָיְהִי פִירְאֵשׁוּ בְּתוֹכֵי שִׁפְהַ יְהִיָּה לְפִיו סָבִיב מַעֲשֵׂה אֲוֵרָה

בְּפִי תַחְרָא יְהִיָּה לֹא יִקְרַע : ג"פ

שפה בנימסריא שכיבה

ייכוין לפיו סניב מעשה אורג ר"פ סמאל תמאל יסיכ לו לא יקרע ר"פ
 לעפרע לילית :

גם יאמר ג"פ הן עם לבדרד ישפון ובגזוים לא יהתשב :

מומור קמ"ס הללויה שירו לה' שיר חדש • אנא בכח וכר' :

כתבו בגאונים כסם הזוכר המוריד דמעות כוכ"כ על מיתת בני אהרן
 בניו אינם מתים בחייו ומחלון לו על כל פונותיו • ומשום ושלמה פריש
 שפתינו ראינו מלכשי המנעש ודורשי ה' ומגאוגי קדמונים שלמדו כיה"כ
 צשניות ממסכת יומא עם פירושיהן ששם הזוכר עבודת יום כפורים אמר
 סדר סעודה מסרב רבינו אשר זל"ם :

מסכת יומא

פרק א שבעת ימים קודם יום הכפורים מפרישין כהן גדול מביתו
 ללשכת פלהדרין ומתקנין לו כהן אחר תחתיו שמא
 יארע בו פסול רבי יהודה אומר אף אשה אחרת מתקנין לו
 שמא תמות אשתו שנא' וכפר בעדו ובעד ביתו ביתו זו אשתו
 אמרו לו אם כן אין לדבר סוף: ב כל שבעת ימים הוא זורק את
 הרם ומקטיר את הקטורת ומטיב את הנרות ומקריב את הראש
 ואת הרגל ושאר כל הימים אם רצה להקריב מקריב שכהן גדול
 מקריב חלק בראש ונוטל חלק בראש: ג מסרו לו זקנים מזקני
 ב"ד וקורין לפניו בסדר היום ואומרים לו אישי כ"ג קרא אתה
 בפוך שמא שכתת או שמא לא למדת עי"כ שתריית מעמידן

ר"ע מבר פנורה

פרק א שבעת ימים קודם יום הכפורים מפרישין כה"ג שכל עבודת
 יום"כ אין כשירות אלא בו שנאמר גבי יו"כ וכפר סכהן אשר
 ימטח חותו והפרשה מ נפקא לן מדכתיב בו' ימי המלוואים ומפתח אהל
 פועד לא תלאו' ימים וכתיב בתריב כאשר עשה ביום הזה לזב' ב'
 לעשות לכפר עליכם ודרשו רבותינו לעשות זה מעשה פרס לכפר עליכם
 זה מעשה יום"כ שסכהן השורף את הפרס והכהן העובד ביום"כ שניסס
 טעונים הפרשה מניחם ו' ימים כמו שהיו טעונים אהרן ובניו בו' ימי
 המלוואים: ללשכת פלהדרין פקידו המלך נקראים פלהדרין ומתוך שהכהנים
 כגדולים שהיו בכית שני אחר שמעון הדיק היו נותנין ממון כדי לשמש
 בכהונה גדולה ומתוך שרשעים היו לא היו משלימין שנתן והיו מתהלפין כל
 י"ב חודש כפקידו המלך שהמלך מחליפן כל שנה לכך נקראה לשכה זו לשכת
 פלהדרין ומתקנין לו מומינין כהן אחר להיות כהן גדול תחתיו אם
 יארע לו קרי או שאר טומאה: א"כ אין לדבר סוף א"כ דחישה למיתה
 אין לדבר סוף שמא גם זו תמות אלא לטומאה דשכיחא חייבינן לפיכך
 מתקנין לו כהן אחר למיתה דלא שכיחא ביעות מה נפתע פתאום ל"ם
 סלך אין מתקנין לו אשה אחרת והלכה ככהנים: ב סאח זורק את הדם
 של המידיס כדי שיהא רגיל בעבודה ומטיב את הנרות מדשן מן האפר
 של הפתילות שכבו: ובאר כל הימים אם ירצה להקריב כל קרבן שירצה:
 מקריב ואין אכזי הממטר יכולין לעכב על ידו: מקריב חלק בראש ראש
 הוא להקריב כל חלק שיבחר ונוטל חלק בראש בחלוקת הקדשים נוטל
 מנס יפה שיבחר לו וס"מ בקדשי המזבח אבל בקדשי גבול אחד כ"ג ואפי'
 כסן הדומע חולקים בשב: ג וקורין לפניו כל ז' הימים: בסדר סוס
 פרש פתרי טופ: אישי אדווי: שמא לא למדת שנמקדס שני סיו צריכ

אותו בשער מזרח ומעבירין לפניו פרים ואילים וכבשים
 כדי שיהא מכיר ורגיל בעבודה: ד כל שבעת הימים לא היו
 מונעין ממנו מאכל ומשתה. ערב יום הכפורים עם חשיכה לא היו
 מניחין אותו לאכול הרבה. מפני שהמאכל מביא את השינה:
 ה מסרוהו זקני בית דין לזקני כהונה והעלוהו לעליית בית אבטינס
 והשביעוהו ונפטרו והלכו להם. ואמרו לו אישי כ"ג אנו שלוחי
 בית דין ואתה שלוחנו ושליח בית דין. משביעין אנו עליך במי
 ששכן שמו בבית הזה שלא תשנה דבר מכל מה שאמרנו לך. הוא
 שורש ובוכה. והן פורשין וכוכין: ו אם היה חכם דורש ואם לאו
 תלמידי חכמים דורשין לפניו. ואם רגיל לקרות קורא. ואם לאו
 קורין לפניו. במה קורין לפניו. באיוב ובעזרא ובדברי הימים.
 זכריה בן קבוטל אומר פעמים הרבה קריתי לפניו ברניאל: ז בקש
 להתנמנם פרחי כהונה מכין לפניו באצבע צרדה. ואומרים לו אישי

ר"ע מברטנורה

לכך שהיו מעמידין כה"ג שאינם מהוגנים ע"פ המלכות דאלו במקדש
 ראשון לא היו מעמידין כהן גדול אלא הגדול שבכהנים בחכמה בנוי בכוח
 ובעושר. ואם לא היה לו עושר. אחיו הכהנים היו מגדלין אותו משלהם.
 שנאמר וסהפן הגדול מאחיו. גדלוהו משל אחיו: שיהא מכיר מתבונן
 בזהמות העוברות לפניו להת אל לבו הלכות סדר היום: ד לא היו מניחין אותו
 לאכול הרבה אפילו מן המאכלים שאין מניחין לידי חימום ומונעים ממנו
 לגמרי כל מאכל המביא לידי חימום וקרי כגון תלב וביצים ובשר שמן ויין יסן
 וכיוצא בהן: ה מסרוהו זקני כ"ד שקראו לפניו בסדר היום: לזקני כהונה ללמדו
 חפיות הקטורת שנאמר ומלא חפניו קטורת סמים ועבודה קשה היתה: ויהא
 חבטינס. הם העושים את הקטורת וכותשים אותם ומערבים כממניה:
 והשביעוהו. שלא יהא לדוקי לתקן הקטורת על המחמה מבחוץ. ולהכניס
 מבפנים שהם דורשים כי בעק ארצה על הכפורת. כי בעקן עשן הקטורת
 יבא ואז ארצה על הכפורת ואין הדבר כן שהרי הכתוב אומר וקח את
 הקטורת על האש לפני ה': הוא פורש ובוכה. שהשדוהו לדוקי: והם
 פורשים וכוכים. על שהשדוהו דאמר מר החושד בכשרים לוקה בגופו:
 ו אם היה חכם דורש. בדבר הלכה כל ליל יו"כ שלא ייסן ויראה קרי
 ואם תלמיד הוא ולא חכם שיודע להצין ולשמוע לזר הלכה ואינו יודע
 לדרוש דורשים לפניו: באיוב ובעזרא. שהן דברים המושכים את הלב
 לשומעין ואין שינה חוטפתו: ז פרחי כהונה. בחורים שמתחיל שער זקפם
 לפרוח קרויים פרחי: באצבע זרדם. האצבע הסמוכה לאגודלי. ולשון זרדם

כהן גדול עמוד • והפג אתח על הרצפה • ומעסיקין אותו עד שיגיע
 זמן שחיטה : ה בכל יום תורמין את המזבח בקריאת הגבר או
 כמוך לו • בין לפניו בין לאחוריו • ביה"כ מחצות • וברגלים מאשמורה
 הראשונה • ולא היתה קריאת הגבר מגעת • עד שהיתה עורה
 מלאה מישראל :

פרק ב בראשונה כל מי שרוצה לתרום את המזבח תורם ובזמן
 שהן מרובין רצין ועולין בבבש וכל הקורם את חבירו בדי
 אמות זכה • ואם היו שניהם שוין • הממונה אומר להם הצביעו •

ר"ע מברסנורה

זתה דדא כלומר זתה של האגודל הסמוכה לה • היו מחכרים האגודל
 באצבע הסמוכה לה • וכומטה ומכה על כפו ומשמיט קול • כדי שלא יישן •
 כ"ג עמוד • על רגליך • והפג אתח על הרצפה • של שיש להסיר תומם
 זנינת הרגלים מהר הכינה • והפג לבון הסרה כמו מפיגין עעמן •
 ה תורמין את המזבח • תרומת הדשן שהוא חותה מן הדשן במחתה בין
 רב בין מעט וזוהנה במזרחו של כבש • ונלע שם במקומו • והיא היה
 החלה העבודה בשהרית : או סמוך לו • סמוך לקריאת הגבר • או מלפניה
 או מלאחריה : זי"ה • תורם מחצות משום חולשא דכ"ג • שעליו לבדו
 מ"ט הכל • צריך להשכים יותר : וברגלים • דנפישו ישראל ונפישו
 קרבנות ורב הדשן במקום המערכה וצריך להעלות הדשן מן המערכה למקום
 שבאמצע מזבח השמו הפוח ששם גל גדול של דשן צבור ומכוונת כחפות •
 היו צריכים להשכים יותר והיו משכימין : מן האשמורה הראשונה שהיא
 בליש הלילה : ולא היתה קריאת הגבר מגעת • ברגלים : עד שהיתה עורה
 מלאה מישראל • המציאים קרבנותיהם להקריבם מיד אחר תמיד של שחר •
 פרק ב בראשונה כל מי שרוצה לתרום • כל כהן שהוא מאותו בית אב
 ורוצה לתרום את הדשן שחרית : תורם • ולא היה פייס בדבר •
 ובזמן שהן מרובים • כנאים לתרום זה אומר אני תורם וזה אומר אני
 תורם זה היה משפטם : רצין ועולין בכבש • המזבח שהוא ל"ב אמה
 אריך : וכל הקודם • ליכנס לתוך ד' אמות עליונות של כבש הסמוכות
 לראש המזבח : זכה • לתרום וזהו גורלם : ואם היו שניהם שוין •
 נכניסתם הין אחד מהם זוכה לתרום אבל מעתה כולם צאין להטיל גורל •
 וזהו הגורל : הממונה אומר • לכולם הצביעו • כלומר הוציאו הצבעותיכם
 כי אחד יראם הצבעו • מפני שאסור למונה אנשים מישראל • לפיכך
 הוציאו להוציא הצבעות כדי שימנו הצבעות ולא האנשים וכיחד עושים
 מקיפים ועומדים צבולה • והממונה בא ונוטל מלפנת מראשו של אחד
 מהם וממנו ספיים מהחיל למנות : ומוציא כל אחד הצבעו : הממונה מוציא

ומה הן מוציאין - אחת או שתיים - ואין מוציאין אגודל במקדש :
 ב מעשה שהיו שניהם שוין - ורצין ועולין ככבש ורחף אחד מהן
 את חברו ונפל ונשברה רגלו - וכיון שראו בית דין שבאו לידי
 סכנה - התקינו שלא יהו תורמין את המזבח אלא בפיים - ארבע
 פייסות היו שם וזה הפיים הראשון : ג הפיים השני מי שוחט מי
 זורק ומי מדרשן מזבח הפנימי ומי מדרשן את המנורה ומי מעלה
 איברים לכבש - הראש והרגל - ושתי הידים - העוקץ והרגל - החזה

ר"ע מברסנורה

מפיו - סך ומנין או מאה או ששים - הרבה יותר ממה שיש שם כהנים -
 ואומר מי שיכלה חשבון זה אללו יזכה - ומתחיל למנות מזה שנטל מראשו
 המנפס וסוכב והולך - ומונה האלצעות ותוזר חלילה עד סוף המנין - ומי
 שהמנין כלה בו הוא הזוכה וכן כל הפייסות שבמקדש : א' או שנים -
 אלצע אחד אם הוא בריח או שנים אם הוא חולה שהחולה אינו יכול
 לכבש אלצעותיו - וכשמוליא אחת יולאה חברתה עמה - ואין השנים נמנים
 אלה א' : ואין מוציאין אגודל במקדש - מפני הרמאים - כשיקרב המנין
 לכלות ויבינו למי וכלה יוליא זה העומד לפניו שתי אלצעות כדי שיננה
 לשני בני אדם - וימחר המנין לכלות בו - והממונה לא יבין לפי שאדם
 יכול להרחיק האגודל מן האלצע הרבה - עד שנראה כאלצעות שני בני
 אדם מה שאין יכול לעשות כן בשאר האלצעות : ב' אלה בפיים - זה
 שפרשנו : ד' פייסות היו שם - ד' פעמים ביום נאספים לפיים - ולא היו
 מפייסים על כולם באסיפה אחת - כדי להשמיע קול ד' פעמים שיש עם
 רב בעזרה - וזה כבודו של מלך - שנא' בנות אלהים נהלך כרגש : ג' מי
 שוחץ - את התמיד : מי זורק וכו' כל העבודות הללו בפיים אחד הן
 שמי שיכלה בו החשבון כמו שפרשנו זכה והוא זורק את הדם למזבח אחר
 שקבל הדם במזרק - שהזרק הוא המקבל - והסמוך לו שוחץ - ואף ע"פ
 שהשחיטה קודמת לקבלת הדם מכל מקום מפני שעבודת הזריקה גדולה מן
 השחיטה שהשחיטה כשרה בזר - משא"כ בזריקה דמקבלה ואילך מלות
 כהונה - לפיכך זכה הראשון שהגיע לו הפיים בזריקה והסמוך לו בשחיטה -
 והסמוך לשוחץ מדשן את המזבח - והסמוך למדשן את המזבח - מדשן את
 המנורה וכן טולם : הראש והרגל - של ימין צכהן א' : ושתי הידים -
 צכהן שני : העוקץ - הוא הזנב : והרגל - של שמאל - צכהן שלישי : החזה -
 הוא שומן החזה הרואה את הקרקע ותחתיו אותו אילך ואילך בלא ראשי
 הללעות : והגרה - מקום שהוא מעלה גרה הוא הזואר ובו מחבירים קנה
 בריאה עם הכבד והלב : החזה והגרה - צכהן רביעי : ושתי הדפנות -

מסכת יוסא

הגרה • ושתי הרפנות • והקרבים • והסולת • והחביתין • והיין •
 שלשה עשר כהנים זכו בו • אמר בן עזאי לפני רבי עקיבא משום
 רבי יהושע דרך הלוכו היה קרב : ד הפיים השלישי חדשים לקטורת
 בואו והפיסו והרביעי חדשים עם ישנים מי מעלה אברים מן הכבש
 למזבח : ה תמיד קרב בתשעה בעשרה באחד עשר בשנים עשר
 לא פחות ולא יותר • כיצד • עצמו בתשעה בחג ביד אחד צלוחית
 של מים • הרי כאן עשרה • בין הערבים באחד עשר הוא עצמו
 בתשעה ושנים בידם שני גזרי עצים ובשבת באחד עשר הוא
 עצמו בתשעה ושנים בידם שני בזיכי לבונה של לחם הפנים ובשבת

ר"ע סברס נורהו

בכהן תמימי • והקרבים • בששי • והסולת • עשרון למנחת נסכו של תמיד
 זו : והחביתין • הני עשרון למנחתו של כ"ג שקריבה עם התמידים
 בכל יום שנאמר מהליתם בבקר ומחליתם בערב בשמיני : והיין • ג' לוגין
 לפסח התמיד בתמימי : י"ג כהנים זוכין בו • בפיים זה י"ג עבודות של
 כהנים סמנויות בהן לפי הסדר הכתוב למשנה : כדרך הלוכו בחייו היה
 קרב התמיד • ח"ק סכר הטוב וחיפה קרב תחלה וכן עזאי סכר כדרך
 הלוכו • הראש והרגל החזה והגרה שתי ידים וב' הדפנות העוקץ והרגל
 ואין הלכה כבן עזאי : ד חדשים לקטורת • כך היו מכריזין בעזרה • כלומר
 למי שלא זכה בקטורת כל ימיו • יבא ויפיים ולא היו מניחין למי שזכה
 בה פעם אחת לשנות בה • מפני שמעשרת דכתיב ישימו קטורה באפס
 וגו' : בדרך ה' הילו • ולפי שכל כהן המקטיר קטורת היה מתעשר ומתכרך
 בשבילה • לפיכך לא היו מניחין לשנות בה אדם כדי שיהיו הכל מתעשרים
 ומתכרכים בה : חדשים עם ישנים • מי שזכה בפיים פעמים אחרות •
 ומי שלא זכה בו מעולם • בואו והפיסו : מין מעלה אברים מן הכבש
 למזבח • כשהיו מוליכין האברים מבית המטבחים לא היו מוליכין אותן
 למזבח אלא נותנים אותם מהני כבש ולמטה במזרח ומפייסין פיים אחר
 מי מעלה אותם ממקום הנחתן ככבש למזבח והיו עושים כן משום ברוב
 עם סדרת מלך : ה תמיד קרב • משעת הולכת איברים ואילך קחשיב :
 עצמו • בכל יום : ט' • ו' לאברים ולקרבים כדאמרין לעיל א'
 לסולת וא' לחביתין וא' ליון : ובחגי שרדך שני נסכין א' של יין • וא'
 של מים : ביד • כהן אחד צלוחית של מים : של בין הערבים • שכל יום
 פנים בידם שני גזרי עצים • להוסיף על עצי מערכה • דכתיב וערכו
 עצים על האש הם ואינו ענין לתמיד של שחר סכר נאמר • ובער עליהם
 ככהן עזים • פנין לתמיד של בין הערבים • שמוסיפין שני גזרי עזים :

שבתוך החג ביד אחד צלוחית של מים: ו איל קרב באחד עשר
 הבשר בחמשה הקרבים והסולת והיין בשנים שנים: ו פר קרב
 בעשרים וארבעה הראש והרגל הראש באחד והרגל בשנים העוקץ
 והרגל העוקץ בשנים והרגל בשנים החזה והגרה החזה באחד והגרה
 בג' שתי ידים בשנים שתי דפנות בשנים הקרבים והסולת והיין
 בשלשה שלשה כמה דברים אמורים בקרבנות צבור אבל בקרבן
 יחיד אם רצה להקריב מקריב הפשטן ונתוחן של אלו ואלו שוין:
 פרק ג אמר להם הממונה צאו וראו אם הגיע זמן השחיטה אם
 הגיע הרואה אומר ברקאי מתחיא בן שמואל אומר האיר
 פני כל המזרח עד שבחברון והוא אומר הן: ב ולמה הוצרכו לכך
 שפעם אחת עלה מאור הלבנה ודימו שהאיר מזרח ושחטו את
 התמיד והוציאוהו לבית השרפה הורידו כהן גדול לבית הטבילה
 זה הכלל היה במקדש כל המיסך את רגליו טעון טבילה וכל המטיל
 מים טעון קדוש ידים ורגלים: ג אין אדם נכנס לעזרה לעבודה
 אפילו טהור עד שיטבול חמש טבילות ועשרה קדושין טובל כהן

ר"ע מברסנורה

ו הבשר בחמשה • כאברים של כבש • כך אברים של חיל: והסלת • שני
 עברונים היו בשני כהנים: ז ד"א • דבעינן כל הכי כהנים לכל כהמה
 ובעינן פיוס: אס רצה להקריב • כהן יחידי את הכל ובלא פיוס: הפשטן
 ונתוחן • של יחיד ושל צבור: שוין • להיות כשרים צור ואין טעוין כהן:
 פרק ג אמר להם הממונה • הוא הסגן: אלו וראו • על מקום גבוה
 שהיה להם במקדש: זמן השחיטה • שהשחיטה פסולה בלילה
 שנאמר ביום זבחכם: ברקאי • האיר והגריק השחר: האיר פני כל המזרח •
 זמן זה אחר ברקאי דאמר ת"ק והלכה מתחיא בן שמואל: עד שנחברון •
 איהו העומדין למעט שאלין לו הגיע האור לחברון • והוא משיב הן •
 וכדי להזכיר זכות אבות מזכירין חברון: ב שפעס א' עלה מאור הלבנה •
 לאו בי"כ קאמר • דא"א לעלות מאור הלבנה סמוך לשחר בי"כ שהוא
 בשליש החדש אלא בסוף אחד מן החדשים כשהלבנה עולה סמוך לעלות
 השחר • אירע זה בטעות וחששו שמא בי"כ יארע טעות אחר כיוצא בו לכך
 הוצרכו לכל זה: והורידו כ"ג • מלתא באנפי נפשה הוא • והסתא מהדר
 להא דתנינן לעיל עד חברון והוא אומר הן • ולאחר שהשיב הרואה הן
 היו מורידין כ"ג לבית הטבילה שהיה טעון טבילה קודם שיבטח התמיד:
 מיסך רגליו • פנוי לנקבים גדולים: ג לעבודה • לאו דוקא: עד שיטבול •

גדול ומקדש בו ביום וכולן בקדש על בית הפרוה חוץ מזו בלבד :
 ד פרומו סדין של בויג בינו לבין העם פשט ירד וטבל עלה ונסתפג
 הביאו לו בגדי זהב לבש : קדש ידיו ורגליו הביאו לו את התמיד
 קרצו ומרק אחר שחיטה על ידו קבל את הדם וזרקו נכנס להקטיר
 קטרת של שחר ולהיטיב את הנרו' ולהקריב את הראש ואת האיברים
 ואת החביתין ואת היין : ה קטרת של שחר היתה קריבה בין דם
 לאיברים של בין הערבים בין איברים לנסכים אם היה כהן גדול
 זקן או אסטנים מחמין לו חמין ומטילין לתוך הצונן כדי שתפיג
 צינתן : ו הביאו לבית הפרוה ובקדש היתה פרומו סדין של בויג
 בינו לבין העם קדש ידיו ורגליו ופשט רבי מאיר אומר פשט קדש

ר"ע מברטנורא

שהדברים ק"ו - אמה כ"ג המשנה מקדש לקדש מעבודת חוץ לעבודת פנים
 ומעבודת פנים לעבודת חוץ טעון עבילה בין עבודה לעבודה . זה הנח
 מביטו שהוא מחול לקדש לא כ"ש שטעון עבילה : על בית הפרוה . על
 לשכת בית הפרוה : חוץ מזו . הראשונה שהיתה בחול ע"ג שער המים
 ונלד לשכתו היתה : ד סדין של בויג . כדי שיכיר שעבודת היום נבגדי
 בויג . לפי שהוא רגיל לשמש כל השנה כולם נבגדי זהב : ונסתפג .
 ונתקתה : וקדש ידיו ורגליו . מן העיור שהוא צריך לכל חליפות נבגדי
 היום קידוש לפשיטה . וקידוש ללבישה . ועבילה ראשונה זו שהפשיטה של
 נבגדי חול הוא . לא הולך קידוש ידים ורגלים על הפשיטה : קראו .
 שטעו ברוב שני סימנין הכשר השחיטה בלבד : ומירק אחר . וגמר כהן
 אחר בשחיטה לפי שאין קבלת הדם כשרה אלא בכ"ג . וצריך למחר ולקבל :
 על ידו . בשבילו א"כ על ידו אחריו וסמוך לו . כמו ועל ידו החזיק
 בספר עזרה : ה בין דם לאברים . לאו דוקא . דהא תנן לעיל וקבל את
 הדם וזרקו נכנס להקטיר קטורת . ולהיטיב את הנרות ולהקריב את הראש
 ואת האברים . אלא היתה קטורת קריבה בין דם לנרות ולא בין דם
 לאברים אלא לא בא התנא עכשיו לומר קדר ההקרבות זו אחר זו איך היו .
 אבל ר"ל בלבד שלא היתה זריקת הדם והקרבת אברים רזופים זו אחר זו
 שהיו הקטרת היתה מפסקת ביניהן . וה"ה נמי שהטבת הנרות היתה
 ביניהן . לאחר הקטורת קודם הקרבת האברים : אסטנים . שגופו מזונן
 וקר : מחמין לו חמין . בערב יה"כ : ומטילין . ב"כ לתוך חקיקת בנין
 בית טבילתו : שתפיג . להסיר זנתן במקת . כמו מפיגין טעמן : ד לבית
 הפרוה . מכסף א' ושמו פרוה נראה ונקראה על שמו : ובקודש היתה .
 טבילה שניה זו עם כל שאר טבילות חוץ מן הראשונה טעונות מקום קדוש

ידיו ורגליו ירד וטבל עלה ונסתמג הביאו לו בגדי לבן לבש וקדש
 ידיו ורגליו וזן בשחר היה לובש פלוסין של י"ב מנה ובין הערבים
 הנדואין של שמונה מאות וזו דברי ר' סאיר וזב"א בשחר היה לובש
 של שמונה עשר מנה ובין הערבים של שנים עשר מנה הכל שלשים
 מנה אלו משל צבור ואם רצה להוסיף מוסיף משלו וכן בא לו אצל
 פרו ופרו היה עומד בין האולם ולמזבח ראשו לדרום ופניו למערב
 והכהן עומד במזרח ופניו למערב וסומך שתי ידיו עליו ומתודה וכן
 היה אומר - אנא השם עויתי ולפשעים ולחטאים שעויתי ושפשעתי
 אנא השם כפר נא לעונות ולפשעים ולחטאים שעויתי ושפשעתי
 ושחטאתי לפניך אני וביתי ככתוב בתורת משה עבדך כי ביום הזה
 יכפר עליכם וגו' והן עונין אחריו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם
 ועד : מ בא לו למזרח העזרה לצפון המזבח הסגן מימינו וראש

ר"ע מברס נורה

כדכתיב ורחן את כשרו צמים במקום קדוש : רבי מאיר אומר פשת -
 אהלך ואח"כ מקדש ואין הלכה כרבי מאיר : בגדי לבן - כהונם ומכנסיהם
 ואכנט ומנפת הממורים בפרשה אחרי מות שלל עבודות פנימיות היו נבין .
 ועבודות חיצונות כגון תמידין ומוספין היו בבגדי זהב שהיו משמש בהן
 כל השנה כולה ובין כל חליפה וחליפה טעון טבילה - וזאת קדושי ידים
 ורגלים מן הכיור : פלוסין - בוך דק ויפה - הוא מארץ רעמסס סרגוס
 ירושלמי רעמסס טילוסא : הנדואין - מארץ כודו : ובין הערבים - בגדים
 שלובש להוצאת קף ומחתה : הכל שלשים מנה - להכי סדר כללינסו ותנא -
 לאשמעינן דגלבים מנה סך הכל לומר לך שאם פתח לאותן של שחרית
 ורכה לאותן של ערבית לית לן בה : אם רצה להוסיף מוסיף משלו ובלבד
 שיתן אותו מוספת מהנה להקדש : ח בין האולם ולמזבח כל צפון העזרה
 היה כשר מן הדין להעמדת הסר - דכלה לפני ה' הוא - ולא היו
 מעמידים הסר בין האולם ולמזבח קרוב להיכל - אלא משום תולשא דכ"ג
 שלא יכבד פניו טורה שאם מורק סדס למרחוק : ראשו לדרום ופניו
 למערב - בדין היה שיסיב ראשו להיכל שהוא במערב ואחריו למזבח - אלא
 שאם יטיל גללים ונחאי הוא להרחות בית ארעי שלו לצד מזבח לפיכך הים
 ראשו לדרום וזנבו לצפון - דהכי שפיר פשי - ואמנע גופו בין האולם
 ולמזבח - ועוקם ראשו עד שיסיב פניו למערב - והסכן עומד - ואחריו
 למזרח : מ בא לו למזרח העזרה - שלא היו מניסין השעירים בין האולם
 ולמזבח כשהוצא לתת עליהם גורלות - אלא בעזרה היו עד שעת שחיטתם :
 וקלטי - כלי עץ פלול : של אשכנז - נוסף בלע"ז מין עץ חשוב הוא :

בית אב משמאלו ושם שני שעירים וקלפי היתה שם זבה שני
 גורלות של אשכרוע היו ועשאן בן גמלא של זהב והיו מזכירין
 אותו לשבה : י בן קטין עשה שנים עשר דד לכיור שלא היו לו
 אלא שנים ואף הוא עשה מוכני לכיור שלא יהיו מימיו נפסלין
 בלינה . מונבו המלך היה עושה כל ידות הכלים של יום הכפורים
 של זהב . הילני אמו עשתה נברשת של זהב על פתחו של היכל .
 ואף היא עשתה טבלא של זהב שפרשת סוטה כתובה עליה .
 ניקנור נעשו נסים לדלתותיו והיו מזכירין אותו לשבה : יא ואלו
 לגנאי של בית גרמו לא רצו ללמד על מעשה לחם הפנים . של
 בית אבטינס לא רצו ללמד על מעשה הקטורת הגרום בן לוי היה
 יודע פרק בשיר ולא רצה ללמד . בן קמצר לא רצה ללמד על
 מעשה הכתב . על הראשונים נאמר זכר צדיק לברכה ועל אלו
 נאמר ושם רשעים ירקב :

ד"ע סבר טנורה

בן גמלא . יהושע בן גמלא כשנתמנה להיות כ"ג עשאן של זהב : י בן
 קטין . כ"ג היה : עשה י"ב דדין לכיור . כדי שיהיו י"ב כהנים הזוכים
 בפנים של תמיד הכהן מקדשים בנת אחת ואע"פ שי"ג כהנים היו כדאמרן
 בפרק בראשונה לא עשה דד לשוהט . שהשחיטה כשרה צור : מוכני .
 גלגל לבקעו צבור שיהיו מימיו מתזכרים בצור ולא יפסלו בלינה : נברשת .
 מזורה . שפרשת סוטה כתובה עליה . ולא הינטריך להביא ס"ת לכחוב
 ממנה פ' סוטה : נקנור . שם אדם : נעשו נסים לדלתותיו . שהלך
 להלכס: דריח של מזרים להביא דלתות בחזרתו עמד סער גדול צים לטבען
 נטלו ח' מהן והטילו צים להקל מעליהם נקשו להטיל האחרת אמר להם
 הטילוני עמה . מיד נח הים מזעפו כיון שהגיעו לנמל של עכו היתה מזבזבת
 ויוצאת מתחת דופני הספינה : יא לא רצו ללמד על מעשה להם הפנים .
 שלא היו יודעים באל אומנים לרדותו מן התנור בלא יהיה נשכר . מפני
 שהיה עשוי כמין היכה פרוצה : לא רצו ללמד על מעשה הקטורת . מזכירין
 היו עשש אחד ששמו מעלה עשן . וכשהיו מערבים אותו עם סממני
 הקטורת . היה עשן הקטרת מתמר ועולה כמין מקל ולא היה פונה אילך
 ואילך : פרק בשיר . הכרעת קול נעימה : על מעשה הכתב . קושר ד'
 קולמוסים בהרבע ארבעותיו וכותב שם בן ד' אותיות כאלה : על הראשונים .
 בן גמלא . ובן קטין . מונבו . וסילני אמו . ונקנור : ועל האחרונים .
 בית גרמו . ובית אבטינס . הגרום בן לוי . ובן קמצר . ואע"ג דבית גרמו
 ובית אבטינס נתנו עטם לדבריהם שלא רצו ללמד שמה ילמד אדם שאינו

פרק ד טרף בקלפי והעלה שני גורלות אחד כתוב עליו לשם
 ואחד כתוב עליו לעזאזל הכגן בימינו וראש בית אב
 משמאלו אם של שם עלה בימינו הכגן אומר לו אישי כהן גדול
 הגבה ימינך ואם של שם עלה בשמאלו ראש בית אב אומר לו
 אישי כ"ג הגבה שמאלך נתנו על שני השעירים ואומר לה' חטאת
 רבי ישמעאל אומר לא היה צריך לומר חטאת אלא לה' והן
 עונין אחריו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ב קשר לשון
 של זהורית בראש שעיר הנושתלח והעמידו כנגד בית שלוהו
 ולנשחט כנגד בית שהיטתו. בא לו אצל פרו שנית וסוכך שתי
 ידיו עליו ומתודה. וכך היה אומר אנא השם עויתי פשעתי
 חטאתי לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושיך. אנא השם כפר
 א ל עונות ולפשעים ולהטאים שעויתי ושפשעתי ושחטאתי לפניך

ר"ע טברטנורה

הגון וילך ויעבוד עובדי כוכבים ככך לא קבלו חכמים את דבריכם:
 פרק ד טרף בקלפי. טרף. ולקח פתאים בחטיפה: בקלפי.
 שבנינו למעלה וקלפי היתה שם. ולמה בחטיפה. כדי שלא
 יתכוון להגין במשמושו היות של שם ויטלנו בימין לפי שסימן יפה הים
 כשהיה עולה בימין: והעלה שני גורלות. א' בימין וא' בשמאל והשעירים
 עומדים א' לימין וא' לשמאל. ונתן גורל שעלה בימין על שעיר של ימין.
 וגורל שעלה בשמאל על של שמאל: לש' חטאת. שם המפורש הים
 מזכיר. והוא שם של יו"ד ה"א כמו שהוא נכתב: רבי ישמעאל חומר לא
 היה צריך כו' ואין הלכה כר"י: והן עונין אחריו. כשמזכיר את השם:
 ב לשון של זהורית. אמר לכו ע אדום: כנגד בית שלוהו. כנגד שעיר
 שיוציאו בו: ולנשחט. הים קושר לשון של זהורית: כנגד בית שהיטתו.
 כלומר בנזארו והשתחא לא אחי לאתחלוסי בשעיר המשתלח: שזה בראשו
 וזה בנזארו. ומרוויחו בשאר שעירים לא מיתחלפי. שאלו לשון של זהורית
 קשורה בהם. ושעירים אחרים אין לשון של זהורית קשורה בהם: עויתי
 פשעתי חטאתי. מחנו' ר"מ הוא דיליף מקרא דכתיב והתודה עליו את
 כל עונות בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם. אבל חכמים פליגי
 עליה ואמרי עונות אלו זדונות. פשעים אלו מרדים. חטאים אלו שגגות
 לאחד שהתודה על הזדונות ועל המרדים חוזר ומתודה על השגגות בחכמים
 אלא חומר חטאתי עויתי פשעתי וכן בדוד הוא חומר חטאתי עם אבותינו
 בעונו והרשענו וכלכה בחכמים ומהו זה שאמר משה נושא עון ופשע

אני וביתי ובני אהרן עם קדושיך ככתוב בתורת משה עבדך
 כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה'
 תטהרו והן עונין אחריו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :
 ג שחטו וקבל כמזרק את דמו ונתנו למי שהוא ממרס בו על
 הרובד הרביעי שבהיכל כדי שלא יקרוש גטל מהתה ועלה לראש
 המזבח ופנה גחלים אילך ואילך והורה מן המעובלות הפנימיות
 וירד והניחה על הרובד הרביעי שבעזרה : ד בכל יום היה
 חותה בשל כסף ומערה בתוך של זהב והיום חותה בשל זהב
 ובה היה מכניס בכל יום חותה בשל ארבעה קבין ומערה בתוך
 של שלשת קבין . והיום חותה בשל שלשת קבין ובה היה מכניס .
 רבי יוסי אומר בכל יום חותה בשל סאה ומערה בתוך של שלשת
 קבין והיום חותה בשל ג' קבין ובה היה מכניס . בכל יום היתה
 כבדה והיום קלה . בכל יום היתה ירו קצרה והיום ארוכה בכל
 יום היתה זהבה ירוק והיום אדום דברי רבי מנחם . בכל יום
 מקריב פרס בשחרית ופרס בין הערבים והיום מוסיף מלא חפניו

ר"ע מברטנורא

וחתה כן אמר משה לפני המקום כשעה שישאל הטואים ועושים תשובה .
 עשה להם זדונות כשגגות : ג ממרס . מגיס . ומנער . ומערכ בו . שלא
 יקפה כשישהה עד שיעשה עזודת הקטורת : על הרובד הרביעי . כל
 שורה ושורה של אבני הרצפה קרויה רובד וא"א לפרש רובד הרביעי
 שבהיכל שורה רביעית שבהן ההיכל מפתח ההיכל ולפנים דהא כתיב וכל
 אדם לא יכיה צאהל מועד וגו' . אלא הני רובד רביעי של היכל כלומר
 רובד הרביעי שבעזרה . כשיזאל מן ההיכל לעזרה . מונה את הרובדין
 ומניחו על הרובד הרביעי . וזה עומד הממרס בו . דאלו בהן ההיכל אי
 אפשר כדאמרינן : וחמה . את הגחלים . ומניח את המחטה עד שיחפין
 בחפניו הקטורת ויפן לחוף הכף ואת"כ יכניס כף ומחטה לפנים : ד בכל
 יום . כשתחת גחלים ממערכה שניה של קטורת להכניס על מזבח הפנימי
 לקטורת שזריח וערבית . חמה בשל כסף ומערה בשל זהב . ואינו
 חמה בשל זהב שחתיית הגחלים שוחקת הכלי ומחפרתו והחורה חסה על
 ממוקן של ישראל : וסיוט חמה בשל זהב . שלא להטריח על כהן גדול
 לערות מכלי אל כלי : כדה . שהיה דופנה עבה : היום קלה . שהיה
 דופנה דק : והיום ארוכה . כדי שתהא זרועו של כ"ג מסייעתו : והיום
 אדום . מוסב סקריו זהב פרויס ע"ש שדומה לדם פרויס : פרס . מני

בכל יום היתה דקה והיום דקה מן הדקה: ה' בכל יום כהנים
 עולין במזרהו של כבש ויורדים במערבו והיום כהן גדול עולה
 באמצע ויורד באמצע. ר"י אומר לעולם כהן גדול עולה באמצע
 ויורד באמצע. בכל יום כ"ג מקדש ידיו ורגליו מן הכיור והיום
 מן הקיתון של זהב וזהב רבי יהודה אומר לעולם כ"ג מקדש ידיו ורגליו
 מן הקיתון של זהב: ו' בכל יום היו שם ארבע מערכות והיום
 חמש דר"מ. רבי יוסי הגלילי אומר בכל יום שלש והיום ארבע. רבי
 יהודה אומר בכל יום שתיים והיום שלש:

פרק ה' הוציאו לו את הכף ואת המחטה והפן מלא חפניו ונתן

ר"ע מברטנורה

מנה: דקה מן הדקה. דכתיב ומלא חפניו קטורת סמים דקה ומנה ת"ל
 והלא כבר נאמר ובהקת ממנה הדק. אלא לומר לך שהקטורת של יו"כ
 תהא דקה מן הדקה: ה' בכל יום עולין במזרחו של כבש. דאמר מר כל
 פנות שאתה פונה לא יכו אלא דרך ימין שהוא למזרח שהרי הכבש נדרוס
 לכך עולין במזרחו של כבש. סמוך לפנות לימין: והיום כ"ג. משום
 כבודו להראות הטיבותו שהוא כהן ביום והולך במקום שהוא הפך. מה
 שאין שאר כהנים רשאין לעשות כן: בכל יום היו שם. במזבח החיצון:
 ארבע מערכות. של עצים שמצדדים עליהם האש אחת מערכה גדולה
 שמקריבין עליה התמיד ואחת מערכה שניה שממנה נוטלים אש למזבח
 הקטרת ואחת מערכה של קיום האש שלא חסור משם אש לעולם. ואחת
 מערכה של אכרים ופדרים של חמיד של בין הערבים שלא נתעכלו מצד
 ולא נשרפו כל הלילה שרפין אותם במערכה זו. ומוסיפין ביום הכפורים
 עוד מערכה אחת ליטול ממנה גהלים לקטרת לפני ולפנים: ר' יוחי אומר
 בכל יום ג'. דתלתא קראי כתיבי על מוקדה על המזבח כל הלילה עד
 הצוקר. זו מערכה גדולה. והאש המזבח תוקד בו. זו מערכה שניה של
 קטורה. והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה. זו מערכה שלישית של
 קיום האש. ומערכה רביעית לאכרים ופדרים שלא נתעכלו לית ליה לר'
 יוסי דס"ל שאכרים ופדרים שלא נתעכלו נצד מערכה גדולה הם נשרפים:
 רבי יהודה אומר בכל יום שתיים. דלית ליה מערכה שלישית של קיום
 האש. ומקרא שלישי של והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה דרש ליה
 רבי יהודה שהמעביר קסמים דקים כדי להצית האש על המערכה הגדולה
 לא יצית על הנצפה ועלם נשם דולקים למזבח. אלא ידליקם נראש
 המזבח. והלכה כרבי יוחי:

פרק ה' הוציאו לו. מלשכת הכלים: וכן היה מדתה. כמדתה נתון

לחוך הכף . הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו וכך היתה
 בדתה . נשל אח המחתה בימינו ואת הכף בשמאלו והיה מהלך
 כהיכל עד שמגיע לבין שתי הפרוכה המבדילות בין הקודש ובין
 קודש הקדשים . וביניהן אמה . רבי יוסי אומר לא היתה שם אלא
 פרוכת אחת בלבד שנאמר והבדילה הפרוכת לכם בין הקודש ובין
 קודש הקדשים . החיצונה היתה פרוסה מן הדרום והפנימית מן
 הצפון . מהלך ביניהן עד שמגיע לצפון . הגיע לצפון הופך פניו
 לדרום מהלך לשמאלו עם הפרוכת עד שהוא מגיע לארון הגיע
 לארון גותן את המחתה בין שני הברדים . צבר את הקטורת על
 גבי גחלים ונתמלא כל הבית כלו עשן יצא ובא לו בדרך בית

ר"ע מברסנורה

כך מדתה בפנים מה בחוץ כהיה חופן בחפניו ממש ולא בכלי . כך
 בפנים כשמערה הקטרת מן הכף לחוך חפניו לא היה מערה בכלי עשוי
 כמדת חפניו אלא לחוך חפניו ממש . נטל את המחתה בימינו . לפי שהיה
 ככזה וחתה וקף הקטרת קלה הימנה לכך מחסה בימינו וכף בשמאלו :
 היה מהלך כהיכל . נכנס ומהלך בתוכו למערב : לבין שתי פרוכת . לפי
 שנתחפזו בבית שני אם המתינה המבדלת בין הקודש ובין קודש הקדשים
 שהיתה בבית ראשון והיה עוביה אמה או אומה אמה כלפנים או כלחוץ .
 לפיכך עשו שתי פרוכת א' תיזונה וא' פנימית וביניהן אומר אמה לקלוט
 ביניהן אומר יקום למתינה : החיצונה פרוסה מן הדרום . רכנן קא"ל
 דפליגי עליה . יוסי ואמריו והבדילה הפרוכת לכם במשכן בלבד נאמר :
 פרוסה . ראש כסול לצד התיזון ונאחזת בקרם של זכב להיות פרוסה מן
 הדרום ועומדה . מהלך ביניהן . נכנס בצריפת הדרום ומהלך ביניהם עד
 שמגיע לפריסה אפון : הגיע לצפון . משנכנס לחוך חלל בית קודש הקדשים :
 הפך פניו לדרום . לילך עד בין הכדים שהוא באמצע החלל שבכדים היו
 ארוכין עד המזוכת ראשו אחד למערב והשני לו למזרח א' בראש הארון
 לצפון ואחד בראשו לדרום : מהלך לשמאלו עם הפרוכת . שמהלך מצפון
 לדרום שמאלו למזרח . והפרוכת היתה במזרח נמצא שמאלו עם הפרוכת :
 עד שהוא מגיע לארון . למקום ארון ולא לארון ממש דבנית שני לא היה
 סס ארון : דרך כניסתו . שלא היה מסב את פניו לזאת . אלא יצא
 דרך אחוריו והפך לארון : מתפלל תפלה קצרה . וזו היא יב"ר מלפניו ה'
 אלתי שאם שני זו שחונק פי' תמה . שחא נשומה ולא יעדי ענד שולק
 שדנים יסודם ולא יסיו עמך ישראל לריבים פרנסה זה מזה ולא מעם אחר .
 ולא חכנס למנין תפלת עובדי דרכים . שירוש מפני שהם מתפללין שלא

בניסתו ומתפלל תפלה קצרה בבית החיצון ולא היה מאריך בתפלת.
 שלא להבעית את ישראל: ב משניטל הארון אכן היתה שם
 מימות נביאים ראשונים ושתיה היתה נקראת גבוהה מן הארץ
 שלשה אצבעות ועליה היה נותן: ג נטל את הדם ממי שהיה
 ממרס בו נכנס למקום שנכנס ועמד במקום שעמד והיה ממנו
 אחת למעלה ושבע למטה ולא היה מתכוין להזות לא למעלה ולא
 למטה אלא כמצליף. וכך היה מונה. אחת. אחת ואחת. אחת
 ושתים. אחת ושלש. אחת וארבע. אחת וחמש. אחת ושש.
 אחת ושבע. יצא והניחו על כן הזהב שבהיכל: ד הביאו לו את
 השעיר. שחטו וקבל במזרק את דמו. נכנס למקום שנכנס ועמד
 במקום שעמד. והזה ממנו אחת למעלה ושבע למטה. ולא היה
 מתכוין להזות לא למעלה ולא למטה אלא כמצליף. וכך היה
 מונה. אחת. אחת ואחת. אחת ושתים. אחת ושלש. אחת
 וארבע. אחת וחמש. אחת ושש. אחת ושבע. יצא והניחו על
 כן השני שהיה בהיכל. רבי יהודה אומר לא היה שם אלא כן
 אחד בלבד. נטל דם הפר והניח דם השעיר והזה ממנו על הפרוכת
 שבנגד הארון מבחוץ. אחת למעלה ושבע למטה ולא היה מתכוין

ד"ע מברטנורה

ידו גשמים: צניח החיוני. צהיכל: שלא להבעית את ישראל. שיאמרו מה
 הוא: ב ושתיה היתה נקראת. על שם שממנה נשחת העולם. שבה יסל
 הקב"ה את עולמו: שתיים. יסוד: ג למקום שנכנס. צניח קודש
 הקדשים: במקום שעמד. בין הכדים: ולא היה מתכוין להזות לא למעלה.
 שתיה אחת למעלה צהודה של כפורת העליון. ושבע למטה בעוביה. שהרי
 לא על הכפורת נוגעים אלא לארץ נופלים: אלא כמצליף. כמלקה הזה
 שמתחיל בין כתפיים ויורד למטה כך היה מתכוין שיכיו ה' הזאית הללו
 בארץ כשורה זו תחת זו: אחת ואחת. שאם לא ימנה הזאית ראשונה
 שלמעלה לעומה עם כל שבע שלמטה פעמים שיטעה וימנה הזאית ראשונה
 עם שבע שלמטה ובהזאית ראשונה שלמטה ימנה שתיים. ואין לומר ימנה
 הזאית של מעלה עם שבע שלמטה וימנה עד שמונה. דיש לומר מזה להפסיק
 מתנות שלמטה מהוך שבעה ולא מהוך שמונה: ד נטל דם הפר והניח דם
 השעיר. מסקנא דמלתא דר' יהודה היא דאמר לא היה שם אלא כן ה'.
 וצריך ליעול דם הפר תחלה כדי להניח דם השעיר בכך שהיה עליו דם
 הפר ואין סכנה כר' יסודם: על הפרוכת. דכתיב וכן יעשה לאהל

להוות לא למעלה ולא למטה אלא כמצליף • וכך היה מונה • אחת • אחת • אחת ואחת • אחת ושתיים • אחת ושלוש • אחת וארבע • אחת וחמש • אחת ושש • אחת ושבע • נטל דם השעיר והניח דם הפר והזה מטנו על הפרוכת שכנגד הארון מבחוץ • אחת למעלה ושבע למטה וכו' • עירה דם הפר לתוך דם השעיר ונתן את המלא בריקן : ה ויצא אל המזבח אשר לפני ה' • זה מזבח הזהב • התחיל מחטא ויורד • מהיכן הוא מתחיל מקרן מזרחית צפונית • צפונית מערבית • מערבית דרומית • דרומית מזרחית • מקום שהוא מתחיל בחטאת על מזבח החיצון • משם היה גומר על מזבח הפנימי • רבי אליעזר אומר במקומו היה עומד ומחטא • ועל כולן היה נותן מלמטה למעלה • חוץ מזו שהיתה לפניו שעליה היה נותן מלמעלה למטה : ו הוזה על מהרו של מזבח שבע פעמים • ושירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון • ושל מזבח החיצון היה שופך על יסוד דרומי אלו ואלו מתערבין

ר"ע מברסנורה

מועד : עירס דם הסר • דכתיב במתנות המזבח ולקח מדם הפר ומדע השעיר מדם שניהם יחד : ונתן את המלא בריקן • וחוזר ומערה מזרק מלא תוך בריקן • כדי שיתערבו הדמים יפה יפה : ה הים מחטא ויורד • האי טנא סבר שהיה הכהן כולך ברגליו לכל קרן וקרן • וכל מתנה ומתנה היתה בקרן שלפניו וסמוך לו ולהכי נקט מחטא ויורד כלו' שהיה נותן מתנה מלמעלה למטה שאם יתן מלמטה למעלה בקרן שלפניו הדם זב לתוך בית יד שלו ומטנף את בגדיו • ור' אליעזר סבר שהכהן עומד בקרן אחת ומשם נותן המתנות על כל הקרנות שהרי כל המזבח אינו אלא אחת על אחת מרובע • וביון שאין שלשת הקרנות כמוכות לו • יכול ליתן מלמטה למעלה ולא יטנף את בגדיו חוץ מקרן זו שהיא עומד אצלה • שא"ל לו לדד ראשי אצבעותיו למטה אלא למעלה • שאם ידד ראשי אצבעותיו למטה ויתן מתנה ממטה למעלה • הרי הדם זב לתוך בית יד כמות שלו • ואין הלכה כר"א : ה על עהרו • אחר שגמר כל המתנות של קרנות מזה עליו שבע פעמים כדכתיב והזה עליו מן הדם וטהרו • מקום המגולה שבו שהתה האסר וכגחלים חילך וחילך ומזה על זכבו של מזבח : ושל מזבח החיצון • שירי דם החטאות הנשפכים על מזבח העולה היו שותפין אלו ואלו • דמים החיצונים והפנימיים הנשפכים על מזבח העולה היו שותפין ונעלין מן היסוד לרצפה : ומתערבין באמה • פילון שנעזרס היוצא לנחל

כאמה • ויוצאין לנחל קדרון ונמכרין לגננין לזבל • ומועלין בהן :
 ז כל מעשה יום הכפורים האמור על הסדר • אם הקי"ם מעשה
 לחברו • לא עשה כלום • הקדים דם השעיר לדם הפר • יחזור
 ויזה מדם השעיר לאתר דם הפר • ואם עד שלא גמר את המתנות
 שבפנים נשפך הדם יביא דם אחר ויחזור ויזה בתחלה מבפנים וכן
 בהיכל וכן במזבח הזהב • שכולן כפרה בפ"ע • ר"א ורש"א במקום
 שפטק משם הוא מתחיל :

פרק ו שני שעירי יום הכפורים מצותן שיהיו שניהם שוין במראה
 ובקומה ובדמים • ובלקיתתן כאחד ואף על פי שאינן
 שוין כשריין • לקח אחד היום ואחד למחר כשריין • מת אחד מהן
 אם עד שלא הגריל מת יקח זוג לשני • ואם משהגריל מת • יביא
 זוג אחר ויגריל עליהם בתחלה ויאמר • אם של שם מת • זה
 שעלה עליו הגורל לשם יתקיים תחתיו • ואם של עזאזל מת •
 זה שעלה עליו הגורל לעזאזל יתקיים תחתיו והשני ירעה עד

ר"ע מבר מנורה

קדרון : לגננין • לבצלי גנות : ומועלין בהן • חסור ליסנות מהם בלא
 דמים : ז כל מעשה יום הכפורים • כל עבודות שעובד בנגדי לכן בש"ס
 ובסיכל : האמור על הסדר • במשנתנו : וכן ציכל • נהן מקלס מתנות
 בפרוכת ושפך הדם יביא פר אחר ויתחיל מתנות בפרוכת ואין צריך
 לחזור ולהתחיל בפנים : שכולן כפרה בפני עצמן • לפיכך כפרה שנגמרה
 נגמרה : ממקום שפטק • ואסילו לא נגמרה אותה כפרה חין צריך לחזור
 וליתן מה שנתן • ואין סלכה כר' אליעזר ורבי שמעון :

פרק ו שני שעירי : במראה • שניהם לבנים או שניהם שחורים : ובקומה
 ובדמים • דמלתא קרתי כתיבי • ומאת עדת בני ישראל יקח שני
 שעירים • ולקח את שני השעירים • ונתן אהרן על שני השעירים • וכיון
 דשעירים תרי משמע מה פיל שני שני שני תלתא זמני אלא שיכו שוים
 במראה ובקומה ובדמים : ויאמר אם של שם מת כו' • הכי מסרש •
 אם של שם מת יאמר זה שעלה עליו הגורל לשם יתקיים תחתיו ואם של
 עזאזל מת יאמר זה שעלה עליו כו' : והשני אם של עזאזל פט • ועכשיו
 יש כאן שנים לשם אחד מווג ראשון וא' מווג שני • ובאחד מהן יתכפרו
 והשני ירעה וכן אם של שם מת והרי יש כאן שנים לעזאזל כאחד ישלח
 והשני ירעה ושני שבוג שני הוא שירעה עד שיפול בו מוס ושני שבוג
 דאשון הוא שיפרכ אם הוא של שם • או ישלח אם הוא של עזאזל שאין

שיסתאב וימכר ויפלו דמיו לנדבה. שאין חטאת צבור מתה. רבי יהודה אומר תמות. ועוד אמר רבי יהודה נשפך הדם ימות המשתלח. מת המשתלח ישפך הדם: ב בא לו אצל שעיר המשתלח וסומך שתי ידיו עליו ומתודה. וכך היה אומר. אנא השם עוו פשעו חטאו לפניך עמך בית ישראל. אנא בשם כפר נא לעונות ולפשעים ולחטאים שעו ושפשעו ושחטאו לפניך עמך בית ישראל. ככתוב בתורת משה עבדך לאמר כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו. והכהנים והעם העומדים בעזרה. כשהיו שומעין שם המפורש שהוא יוצא מפי כהן גדול. היו כורעים ומשתחווים ונופלים על פניהם. ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ג טסרו למי שהיה פוליו. הכל כשרים להוליכו אלא שעשו וזבהנים גדולים קבע ולא היו מניחין את ישראל להוליכו אמר רבי יוסי מעשה והוליכו ערכלא וישראל היה: ד וכבש עשו לו מפני

ר"ע מברסנורה

לע"ה נדחין. ואם אירע להן שעת פסול עדיין יכולין להתקן כשיזדווג לו אחר. שאין חטאת צבור מתה. דכי גמיירי חטאות מתות ביחיד גמיירי ושעירי יוה"כ חטאות צבור הן דכתיב ומאת בני ישראל יקה וחטאת מתה הוא שמכניסים אותה לבית ה' ומניחים אותה שם עד שתמות: ועוד אמר ר' יהודה נשפך הדם של שעיר של השם: ימות המשתלח. דהא לא חתעבד' מזה דם. וכלל העבודות הנעשות בצגדי לכן בין בפנים בין בחוץ. חקה כתיב צהו לעבד ולריך להביא דם אחר. ואי אפשר אלא בהגלה. וכיון דאית ליה בעלי חיים נדחין ימות המשתלח הראשון: מת המשתלח. אע"ג דשלות לא מעכב לד"ה דכי כתיב חקה לעבד אדברים שהסכן עושה בצגדי לכן. לא על דברים הנעשים ביד איש עתי. מכ"מ ילפינן מקרא דכתיב ועמד חי לפני ה' לכפר עליו. עד אימתי זקוק המשתלח לעמוד חי. עד שעת מתן דמו של חבירו. הא אם מת קודם לכן אין כפרת הדם כלום לכן צריך תשלומים. וכלא הגרלה א"ל וזקוק לשנים. וראשון ידה. דהכל מודים בשחוטים שדמים: ב בא לו אלל שעיר. לאחר שגמר מתן דמים של פר ושעיר: בא לו הסכן אלל שעיר המשתלח. במקום שהעמידו שם כנגד בית שלוחו: ג אלל שעבו הכהנים קבע. להיות משלחין אותו: ולא היה. צ"ד של כהנים. מניחין את ישראל להוליכו: ערכלא. שם הא"ב: ד וכבש. כמין נעלה עשו שהוא גבוה ויוצא דרך

הבבלים - שהיו מתלשים בשערו ואומרים לו טול וצא טול וצא - מיקירי ירושלים היו מלוין אותו עד סוכה הראשונה - עשר סוכות מירושלים ועד צוק - השעים רים - שבעה ומחצה לכל מיל : ה על כל סוכה וסוכה אומרים לו הרי מזון והרי מים ומלוין אותו מסוכה לסוכה - חוץ מאחרונה שבהן שאינו מגיע עמו לצוק - אלא עומד מרהוק ורואה את מעשיו : ו מה היה עושה חולק לשון של זהורית הציו קשר בסלע והציו קשר בין שתי קרניו - ורחפו לאחוריו והיה מתגלגל ויורד - ולא היה מגיע לחצי ההר עד שנעשה איברים איברים - בא וישב לו תחת סוכה אחרונה עד

ר"ע מברטנורה

סכסח חוץ לעזרה וחוק לעיר - כדי שלא יוכלו הבבליים ליגע במשלח - לפי שהיו רגילין להלבו בשערו ואומרים לו טול מהר ולא ולא תשהה עונותינו אללנו עוד : מיקירי ירושלים - מתשובי ירושלים : עד סוכה ראשונה - סוכות עשו לו בדרך והולכין בני אדם לגור שם לפני יוה"כ שמלוין אותו מסוכה לסוכה : השעים רים - מירושלים ועד הצוק כל הר גבוה וזקוף קרוי צוק : שבעה ומחצה ריסין - לכל מיל - אני שמעתי דרום גרסינן בוי"ו והם מאתים וס"ו פסיעות כחשבון רום נמאלו ז' ריסין ומחלה אלפים פסיעות פחות ה' קרוב למדה תחום שבת והשעים רים הם י"ב מילין : ה הרי מזון והרי מים - לא היו אומרים לו כך - אלא כדי שייטיב לבו שמי שיש לו פת בסלו אינו רעב כמי שאין לו כח בסלו אבל מעולם לא הוצרך אדם לכך : ומלוין אותו מסוכה לסוכה - שמירושלים עד סוכה ראשונה מיל - ועשר סוכות ובין כל סוכה וסוכה מיל - הרי מירושלים עד סוכה אחרונה עשר מילין - נשאר מסוכה אחרונה לצוק ב' מילין ומלוין אותו מיל כמדת תחום שבת ועומדים מרהוק ורואים את מעשיו : ו הציו קשר בסלע והציו קשר בין קרניו - לא היה קושר כל הלשון של זהורית בסלע - שמא תלצין מיד קודם דחיפת השעיר - ומשמחת לבון הלשון של זהורית שיראה שכבר נתכפרו העונות ישבת מצות הדחיפה וידמה שכבר נשלמה המצוה מאחר שהלצין הלשון ולא היה קושר כולה בין קרניו שמא בשעת דחיפה יכופ השעיר ראשו תחת גופו - כשיפול לאחוריו - ולא יוכל לראות הלשון כשתלצין ויהיו כל ישראל עובדין - לפיכך קשר הציו בסלע וכיה לא תלצין לחזאין עד שתגמר מלאכת כולה וכשקושר באחרונה הציו בין קרניו - הע"פ שהלצין מיד לא יניח מלדחפו הואיל והוא עסוק בה : נא וישב לו - הוצר עד סוכה אחרונה - והע"פ שיואל חוץ לתחום האילן נראים הכמים - אין לנו אלא אלפים אמה ממקום שיאל נשם בראש -

שתחשך. ומאימתי מטמא בגדים משיצא חוץ לחומת ירושלים.
 ר' שמעון אומר משעת דחייתו לצוק: א בא לו אצל פר ושעיר
 הנשרפין. קרען והוציא את אימוריהן. נתנם במגיס והקטירן על
 נבי המזבח. קלען במקלעות. והוציאן לבית השריפה. ומאימתי
 מטמאין בגדים משיצאו חוץ לחומת העזרה. ר' שמעון אומר
 משיצית האור ברובן: ה אמרו לו לכ"ג הגיע השעיר למדבר.
 ומנין היו יודעין שהגיע השעיר למדבר דרכיות היו עושין ומניפין
 בכודרין ויודעין שהגיע שעיר למדבר. אמר רבי יהודה והלא
 כימן גדול היה להם. מירושלים ועד בית חרודו שלש מילין
 הולכין מיל והוזרין מיל ושוהין כדי מיל ויודעין שהגיע שעיר
 למדבר. רבי ישמעאל אומר והלא כימן אחד היה להם. לשון
 של זהירות היה קשור על פתחו של היכל וכשהגיע שעיר למדבר
 היה הלשון מלכין שנאמר אם יהיו חמאיכם כשנים כשלג ילבינו:

ר"ע מברס נורהו

זה הכירו לסי שירא לעמוד במדבר משתחשך: מטמא בגדים. דכתיב
 והמלח את השעיר לעזאזל יכנס בגדיו: ר"ש אומר טו'. ואין סלס
 כר"ש: ז בא לו. אחר שמסר כ"ג השעיר המשתלח למשלח: בא לו.
 אלא פר ושעיר העומדים לישקף: וקרען וכוזיף אימוריהן. ונתנם במגיס.
 בקערס של כלי שרת: והקטירן. א"א לומר שהיה מקטירן עכשיו.
 דבא בגדי לכן הוא לבוש ועדיין עליו לקרות כפרה בגדי לכן. אלא
 ס"ק נתנם במגיס כדי להקטירן אח"כ כשיגיע זמן לאחר שיטבול וילבש
 בגדי זב: קלען במקלעות. כמין קליעב ד' בני אדם נושאים ב' מוטות ופר
 ושעיר נהונים עליהם וכסופין זה תחת זה כמין קליע. ושלמים הם עם עזרוחט
 יבשרם ופרסם אלא שנקרע כריסם לכוזיף אמוריהן: וכוזיף לבית השריפה.
 חוץ לירושלים: מאימתי מטמאין בגדים. העוסקין בהם כדכתיב והשורף
 אותם יכנס בגדיו: ר"ש אומר כו'. ואין הלכה כר' שמעון: ה הגיע
 שעיר למדבר. שאינו ראוי להחיל בעבודה אחרת עד שיגיע שעיר למדבר
 שנאמר ובלה את השעיר במדבר ואחר כך ואת חלב ההטאת יקטיר:
 דרכיות. הכניס גדולות ונבוכות זו על זו: ששם כשימרים עומדים
 ומניסים בסודרין: ועד בית חרודו. הוא ראש המדבר וס"ל לכני יבוסה
 שמשגיגה השעיר שם נעשית מזותו. אפ"פ שלא הגיע לצוק. ואין הלכה כרבי
 יהודה: הולכין מיל. כדאמרינן לעיל מיקרי ירושלים מלויין אותו עד סוכה
 יאשוכה וכשהזרין וכוהין אח"כ כדי שיגור מיל כבר ידעו שהגיע שעיר למדבר:

פרק ז בא לו כהן גדול לקרות אם רצה לקרות בכגדי בום
 קורא ואם לאו קורא באצטלית לבן משלו • חזן הכנסת
 נוטל ס"ת ונותנו לראש הכנסת וראש הכנסת גותנו לסגן והסגן
 גותנו לכהן גדול וכהן גדול עומד ומקבל (וקורא עומד) וקורא
 אחרי מות ואך בעשור וגולל ספר תורה ומניחו בחיקו ואומר
 ייטר ממה שקריתי לפניכם כתוב כאן • ובעשור שבחומש הפקודים
 קורא על פה ומברך עליה שמונה ברכות על התורה ועל העבודה
 ועל ההודאה ועל מחילת העון ועל המקרש בפני עצמו ועל
 ישראל בפני עצמן ועל ירושלים בפני עצמה ועל הכהנים בפני

ר"ע מברטנורה

פרק ז בא לו כ"ג לקרות • פרשת היום : בכגדי בום • שענד כהן
 עבודה היום : קורא • שמתר לנכוש כגדי כהונה אפילו שלא
 בשעת עבודה כגדי כהונה נתנו ליהנות בהן : באצטלית • לבוש העשוי
 כמין חלוק לבן : משלו • שקריאת הפרשה אינה עבודה : חזן הכנסת •
 שמש : ראש הכנסת • על פיו נחתכים כל זרכי הכנסת מי מהטיר ומי
 פורס על שמע ומי עובר לפני התיבה ונותנים ס"ת מזה לזה משום יקרא
 דכ"ג להראות שיש שררות הרבה למטה ממנו : עומד ומקבל • מכלל דעד
 השתא יושב היה נמליכו למדים דבעזרת נשים היה קורא דאי בעזרת
 ישראל וכ"ש במקום המקודש יותר ממנו אסור לישב אלא למלכי בית דוד
 מותר להם לישב בעזרה • דכתיב ויבא המלך דוד וישב לפני ה' : וקורא
 אחרי מות ואך בעשור שכפרשת אמור • שמתר לדג בתורה בענין א'
 כשהוא קרוב ככדי שלא יפסוק התורגמן • אבל אם קודם שיגלול הס"ת
 עד מקום הדלוג יפסוק התורגמן המתרגם פסוק שקרא הקורא אסור
 לדג ולגלול שנמאלו לבור יושבים ומנפים • ואין זה כבוד הנכבד : יותר
 ממה שקריתי לפניכם כתוב כאן • שלא להוציא לעו על ס"ת • כשרואין
 אותו קורא פרשה שלישיית על פה • יהיו סבורים שס"ת חסר אותה פרשה :
 ובעשור שבחומש הפקודים קורא על פה • שהיא רחוקה מס' אחרי מות
 ואך בעשור יותר מכדי שיפסוק התורגמן לפיכך אינו יכול לגלול ס"ת עד
 שם לפי שאין גוללים ס"ת בנכבד מפני כבוד הנכבד וס"ת אחר אינו יכול
 להביא משום פגמו של ראשון שלא יאמרו הראשון חסר הוא : על התורה
 ב' ברכות • אחת לפניו ואחת לאחריה • כדרך שמזכירין בנ"ס : על
 הספדה ועל ההודאה • רצה ומודים : ועל מחילת העון • סלח לנו : ועל
 המקרש • שתפרה בו שכינה : ועל הכהנים • שיתכבדו ויהיו קרובותם
 לרצו : ועל ישראל ועל ארץ ישראל • מס' גמ' פתחה רבה בהנהגת מלפניו

נצמן (נ"א ועל הבהנים ועל ישראל) ועל שאר התפלה: ב הרוואה כ"ג כשהוא קורא אינו רואה פה ושעיר הנשרפין והרוואה פה ושעיר הנשרפין אינו רואה כ"ג כשהוא קורא. ולא מפני שאינו רשאי אלא שהיתה דרך רחוקה ומלאכת שניהן שוה כאחת: ג אם בבגדי בוך קורא קידש ידיו ורגליו פשט ירד וטבל עלה ונסתפג הביאו לו בגדי זהב ולבש וקידש ידיו ורגליו ויצא ועשה את אילו ואת איל העם ואת שבעת כבשים תמימים בני שנה דברי רבי אליעזר. רבי עקיבא אומר עם תמיד של שחר היו קרבין. ופר העולה ושעיר הנעשה בחוץ היו קרבין עם תמיד של בין הערבים: ד קידש ידיו ורגליו ופשט וירד וטבל ועלה ונסתפג הביאו לו בגדי לבן ולבש וקידש ידיו ורגליו נכנס להוציא את וזבג ואת המחתה. קידש ידיו ורגליו ופשט וירד וטבל עלה ונסתפג. הביאו לו בגדי זהב ולבש וקידש ידיו ורגליו ונכנס להקטיר קטורת של בין הערבים ולהיטיב את הנרות וקידש ידיו ורגליו ופשט. הביאו לו בגדי עצמו ולבש ומליון אותו עד ביתו. וי"ט היה עושה לאוהביו בשעה שיצא בשלום מן הקודש:

ר"ע מברס נורה

(על) עמך ישראל שזריכון להושע. בא"י שומע תפלה: ב לא מפני שאינו רשאי. דמשו דמימא דכרואה עבודה אחת אינו רשאי להניחם כדי לילך לראות עבודה אחרת דאין מעבירין על המזות וראיות עבודה מזוה היא משום כבוד עם הדרס מלך. קמ"ל דלא מעבר מזוה היא כיון שאינו צופק בה: ג אילו ואיל העם. טעמא דר"א משום דאילו ואיל העם ואימורי חטאת והזולת קף ומחתה כל בני דכתיבי כרישא בת"כ צפ' היום עבד להו כרישא והדר עבד מוספי פה העולה ושבעה כבשים ושעיר הנעשה בחוץ כלן עם תמיד של בין הערבים דכתיב לבסוף בחומש הסקודים: ודבי עקיבא אומר. ער העולה ושבעה כבשים של מוספין. עם תמיד של שחר היו קרבין. דכתיב מלבד עולה הבוקר אשר לעולת התמיד וכו' אלמא מוספין עם עולם הבוקר נעשי' בסמוך לה. ואח"כ עבודת היום ואח"כ שעיר הנעשה בחוץ. ואף על פי שהוא מן המוספים אינו יכול להקדים לעבודת היום. לפי שנאמר בו מלבד חטאת הכפורים למדנו בשעיר סמימי שהוא מעבודת היום קודמו. ואח"כ אילו ואיל העם. ואחר כך אימורי חטאת כל אלו כתיבם שלישי. ואח"כ הזולת קף ומחתה ואח"כ תמיד של בין הערבים. וכלהו כר"ז: ד ולכתיבי את הקודש.

ה כהן גדול ששמש בשמונה כלים וההדיוט בארבעה בכתובת
ומכנסים ומצנפת ואבנט מוסיף עליו כהן גדול חושן ואפוד ומעיל
ציץ באלו נשאלין באורים ותומים ואין נשאלין אלא למלך
ולבית דין ולמי שהציבור צריך בו :

פרק ח יום הכפורים אסור באכילה ובשתיה וברחיצה ובסיכה
ובנעילת הסנדל ובתשמיש המטה והמלך והכלה ירחצו
את פניהם והחיה תנעול את הסנדל דברי רבי אליעזר והבמ"ם
אוסרין : ב האוכל ככותבת הגכה כמוה וכגרעינתה והשותה מלא
לוגמיו חייב כל האוכלין מצטרפין לככותבת וכל המשקין

ר"ע מבר פנורה

הסכה זו סלקה היא : ה באלו נשאלים כהן הנשאל באורים ותומים
צריך ללבוש ח' בגדים וכי"ד שאלים באורים ותומים השואל פניו אחור'
הכהן הנשאל והנשאל פניו כלפי הארץ - והשואל אומר תעשה דבר פלוני
או לא תעשה ואינו שואל בקול רם ולא מהרהר בלבו - אלא בקול נמוך -
ורוח הקדש לובשת את הכהן ומביט בחושן - ורואה אותיות בולטות בחושן
כנגד פניו - עשה כך או לא תעשה כך לפי שהיו כתובים על אבני החושן
שמות של י"ג שבטים ואברהם יתחק ויעקב ושבעי ים - נמצאת שכל אלפי
ביהא סס : ורוח הקדש היתה מודיעה לכהן - איך יצדק האותיות הבולטות
ו עס זו עד שיבין משמעותן של הדברים : אלא למלך וכו' - דכתיב ולפני
האעזר הכהן יעמוד וגו' - הוא - זה מלך - וכל בני ישראל אחו מי שכל בני
ישראל אחו לנצח למלחמה - אחרי זה משיח מלחמה - דהיינו למי שצריך
הצבור בו - וכל העדה אלו סנהדרי גדולה :

פרק ח יום"כ אסור באכילה ובשתיה - אף על גב דבאכילה ושתייה ענוש
כרת משום דבעי למתני שאר ענווין דלית בהו כרת תנא אסור -
והני ה' ענווין כנגד ה' ענווין הכתובים בתורה דשבת שבתון דאמור אל
הכהנים - ושבת שבתון דאחרי מות - ובשאר אחדש דבחומש הסקודים
ואך בשאר דאמור אל הכהנים - והיתה זאת לכס לתקת עולם דאחרי
מות - שכולהו כתיב תענו ועניתם - והני דמתני' נמי ה' ענווין נינסו
דשתייה ואכילה אחת הן : והמלך - צריך שיתראה נחש - דכתיב מלך ביסוף
תחזיקה עיניך : והכלה צריכה נוי כדי להצבנה על בעלה - וכל ל' יום
קרובים כלה : והחיה - יולדת : הנעול - מפני הגנה : דברי ר"א - אכולה
אחי המלך וכלה ותיב : והלכה כר"א : ב ככותבת - חמרה גסה והיא
שחוח מכנינה ואש"ג דכל שיעורי אכילה בכיות - היינו משום דכתיב
יכו אכילה - אבל כפא דלא כפיז אלא אשר לא הפינה גמירי דכפא

מסכת יומא

מצטרפין למלא לוגמיו • האוכל ושותה אין מצטרפין: ג אבל
 ושתה בהעלם אחד אינו חייב אלא הטאת אחת • אבל ועשה
 מלאכה חייב שתי הטאות אבל אוכלין שאינן ראויין לאכילה
 ושתה משקין שאינן ראויין לשתיה ושתה ציר או מוריים פטור:
 ד התינוקות אין מענין אותן ביום הכפורים אבל מחנכין אותן
 לפני שנה ולפני שנתיים בשביל שיהיו רגילין במצות: ה עוברת
 שהריחה מאכילין אותה עד שחשיב נפשה • חולה מאכילין אומו
 על פי בקיאי ואם אין שם בקיאי מאכילין אותו על פי עצמו •
 עד שיאמר די: ו מי שאחזו בולמוס מאכילין אותו אפי' דברים
 שמאים עד שיאורו עיניו • מי שנשכו כלב שוטה אין מאכילין
 אותו מחצר כבר שלו ורבי מתיא בן חרש מתיר • ועוד אמר

ד"ע מברסנורה

מככותבת לא מיתכי דעתיס והוי מעונה • ומיהו קי"ל דחיי שיצור חסור
 מן התורה • אלא שהין חייבין כרת • ולא לוקה אלא על כשעור: מלא
 לוגמיו • כל שאלו יסלקנו לנד א"י • יהיה אותו כנד בולט וכרהס • נקרא
 מלא לוגמיו: ושעור זה באדם בינוני הוא פחות מרביעית: ג אינו חייב
 אלא הטאת א"י • דמחד קרא נפקי אכילה ושתיס וחד שמא הוא: אבל
 ועשה מלאכה • מחרי קראי נפקי ותרי שמוס נינהו: אין מענין אותן •
 אין חייבין למנוע מהן מאכל: מחנכין אותן לשפות • סיה רגיל לאכול
 בארבע שעות מאכילין אותו בחמש או בשש כפי כח הכן: לפני לשנה •
 שנה אחת קודם לפרקו • אם הפינוק חולה וחס כחו ואינו יכול לסבול:
 ולפני שתיים • או ב' שנים קודם לפרקו אם הפינוק בריא • ופרקו הוי •
 הפינוקה בת י"ב שנה ויום אחד שאין דרכה להביא סימנים עד זמן זה •
 ואז היא בת עונשין ופרקו של פינוק הוי בן י"ג שנה ויום אחד וקודם
 זה אינו בר עונשין: ה עוברת שהכיתה • העובר ערית ריח התבשיל והיא
 מתאזה לו • ואם הינה אוכלת שניהם מסוכנים: ע"ס בקיאיין • רוסאיין
 פושתיס באומנתן: אין סה בקיאיין מאכילין אותו ע"ס עצמו • הכי מיפרשס
 מחני' בגמרא בד"א דסומכין על דברי בקיאיין בזמן שההולס אומר א"י
 או שותק אבל אומר צריך אין סה בקיאיין כלל • כלומר אין בקיאותן חשובה
 לכנס אבל מאכילין אותו ע"ס עצמו ואף על פי שהבקיאיין אומרים אינו
 צריך: ו בולמוס • חילי האוחז מחמת רעבון ומסוכן למוט וכשמראיתו
 חוזר בידוע שנתרפא: כלב שוטה • רוח רעה שורה עליו וסימנים שלו
 פיו פסוח • ביחו טעף • אינו מדומם • חנכו מנחמ לו בין וכופס:

רבי מתיא בן חרש החישש בגרונו מטילין לו סם בתוך פיו בשבת מפני שהוא ספק נפשות וכל כפק נפשות דוחה את השבת :
 ו מי שנפלה עליו מפולת כפק הוא שם ספק אינו שם כפק חי
 ספק מת ספק כותי כפק ישראל מספקין עליו את הגל מצאוהו
 חי מספקין עליו ואם מת יניחוהו : ה חטאת ואשם ודאי מכפרין
 מיתה ויום הכפורים מכפרין עם התשובה - תשובה מכפרת על
 עבירות קלות על עשה ועל לא העשה ועל החמורות הוא תולה

ר"ע מברסנורה

ומהלך על גדי ר"ס - וי"א חף נוצח ואין קולו נשמע : אין מאכילין אותו
 מחזר כבוד שלו - ואע"פ שנהגו הרופאים ברפואה זו אינה רפואה גמורה
 להכיר לו חיבור בהמה עמא על כך : ור' מתיא בן חרש מהיר - קסבר
 רפואה גמורה היא - ואין הלכה כרבי מתיא בן חרש : החושש בשינוי -
 שמתחיל בשר הסניכים להתעכל ומשם הולך לחך ולגרון - מטילין לו סם -
 סורש עשב לרפואה : וכל ספק נפשות דוחה את השבת - כל לאהויי כגון
 דפשיטא לן דבשנה זו לא ימות אלא כפק שאם לא יעשו לו כיום - שמת
 ימות לשנה הבאה וכגון דאמדוכו לשהות כס זה להמני' יומי - ויומא
 קמא שנתא מהו דתימא לעכבינו עד לאורתא כי כיכי דלא ליחול עליה
 חרי שנתא קמ"ל : ז מספקין עליו - חופרין את הגל ומחפסין אחריו
 ואם נדקו עד היטמו בין מלמעלה למטה בין מלמטה למעלה ולא מצאו בו
 נשמה בידוע שהוא מת ושוב אין מספקין עליו דכתיב כל אשר נשפת רוח
 חיים באפיו : מצאוהו חי מספקין עליו - לא נצרכה אלא שראו בו שא"א
 שיחיה אלא חיי שעה ומיד הוא מת קמ"ל דמסקחין עליו בשביל אוהו חיי
 שעה : מת אין מספקין עליו - כא קמ"ל דאסילו לדברי האומר מטילין את
 המת מפני הדליקה בכא מודה דאין מספקין דגבי דליקה הכירו לעטל המם
 ולסוציא דאי לא שרית ליה אחי לכבווי מהוך שאדם כהול על מתו אבל
 בכא אי לא שרית ליה לסקח את הגל מאי אית ליה למענד דתהוי אסורא
 דאורייהא דנשיי כא מקמי כא : ה חטאת ואשם ודאי מכפרין - עם
 התשובה ולא חש בהנא להזכיר דמסתמא כשהוא מניח הטאתו ואשמו כבר
 עשה תשובה שאם לא היה מתחרט לא היה מניח קרבן : אשם ודאי - כגון
 אשם גזילות אשם מעילות : על עשה ועל לא העשה כניחק לעשם
 תשובה מכפרת - אבל לא העשה שיש בו מלקות תשובה הולב וי"כ מכפר -
 ומסקחא דמלחא בגמרא שאם הויד בעשה וכלאו כניחק לעשה או שגג
 בל"ה שיש בו מלקות ועשה תשובה אינו זז משם עד שמוחלין לו ואם
 הויד בלא שיש בו מלקות תשובה טולב יום ספורים מכפר - ואם שגג

עד שיבא יוש הכפורים וכפר : מן האומר אהטא ואשוב • אהטא
ואשוב אין מספיקין בידו לעשות תשובה • אהטא ויה"כ מכפר
אין יוה"כ מכפר • עבירות שבין אדם למקום יוה"כ מכפר • עבירות
שבין אדם לחבירו אין יוה"כ מכפר עד שירצה את חבירו • את
זו דרש רבי אלעזר בן עזריה מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו •
עבירות שבין אדם למקום יוה"כ מכפר • עבירות שבין אדם
לחבירו אין יוה"כ מכפר עד שירצה את חבירו • אמר רבי עקיבא
אשריכם ישראל לפני מי אתם מיטהרים ומי מטהר אתכם אביכם
שבשמים • שנאמר וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם • ואומר
מקוה ישראל ה' • מה מקוה מטהר את המזאים • אף הקב"ה
מטהר את ישראל :

סליק מסכת יומא

ר"ע מברטנורה

בחייבי כריתות ומיתות בית דין הטהאת מכפרת עם התשובה • ולא הויד
הס תשובה ויוס הכפורים תולין ויכורין ממרקין • והני מילי כשלא חלל
את השם כלומר שלא חטא והתקיא אחרים אבל אם חלל את השם אין
כפרתו נגמרת עד שימות • וכל זה בזמן שאין בה בעיר המשתלח אבל
בזמן שיש בה בעיר המשתלח הוא מכפר על כל העבירות קלות וחמורות
חזק מהעבירות שבין אדם לחבירו שאין מתכפר לו עד שירצה את חבירו :
מ אהטא ואשוב אהטא ואשוב • הרי זמני : אין מספיקין בידו כו' •
בין בעבר עבירה ושנה בה שוב אינו פורש ממנה • לפי שדומם עליו כסיפר :

סליק מסכת יומא

סדר עבודת יוה"כ מהרא"ש ו"ל

שבעת ימים קודם יוה"כ מפרישין כה"ג שהוא צריך לעבודה
יוה"כ שאינה כשירה אלא בו ללשכת פלהדרין . ומזמינין
לו בהן אחר תחתיו שיהא מזומן לעבוד אם יארע בו פסול :

(הגה"ה . ואם איננו בו פסול בין קודם תמיד של שחר בין אח"כ זם
זכנס תחתיו אינו צריך חינוך הלא עבודתו ממוכרת
ומתחיל מעבודה שפסק בה הראשון : עבר יום הספורים כדי הראשון
חוזר לפיכך והשני עובר וכל מנזם ככונס גדולה עליו הלא שאינו עובר
ככסן גדול : ואם עבד עבודתו כשירס . ואם מת זם הראשון השני מתמנה
תחתיו : בשבעת ימים אלו מוזין עליו מאזר הפרס כשלישי להפסדתו וכשניפי
שסוף עיו"כ שמא נטמא במת ולא ידע : אם חל יום שבת כג' או כז'
שלו דומה את הסויה) . (מיו') :

וגם מתוך שרואה אחר ממונה לשרת תחתיו יזהר יותר . וא"צ
להזמין לו אשה אחרת דלא היישיגן שמא תמות אשתו . וכל
ז' ימי הפרישה הוא עושה כל עבודת התמיד כדי להרגילו
בעבודה . וזקני בית דין קוראים לפניו בכל יום בסדר היום :
(הגה"ה . ואומרים לו איני כ"ג קרא אתה נספך שמא שמת או שמא לא
לעדת דבר זכ) :

הכל להרגילו שמא שכח שום דבר מהסדר . וערב יוה"כ שחרית
מעמידין אותו בשער המזרח ומעבירין לפניו פרים ואילים
וכבשים כדי שיתן אל לבו עבודת הפרים והאילים . אבל לא היו
מעבירין לפניו שעירים דכיון שהשעיר בא על חטא יזכור החטא
ויחלש דעתו . אעפ"י שהפר נמי בא על חטא על טומאת מקדש
וקדשיו כיון שאינו בא אלא על חטאת אחיו הכהנים ואם יש
בהם אחד שחטא מכירו ומחזירו בתשובה . אבל השעיר שכא
על חטאת הקהל כולו אינו מכיר בהן ומיחלש דעתיה . וכל ז' ימי
הפרישה לא היו מונעין ממנו מאכל ומשתה . ובעיוה"כ לא
היו מניחין אותו לאכול הרבה שמתוך כך בא לידי שינה ואולי
יבא לידי קרי . ולכך מונעין ממנו כל הדברים המרבים הזרע
כגון גבינה וביצים יין ושן ולבן . וזקני בית דין מוסרין אותו
לזקני כהונה ומוליכין אותו ללשכת אבטינס ששם מוסטמין את
הקטורת ללמדו חסינה שהיא מעבודת קשות שבמקדש ומשביעין

אותו שלא ישנה בעבודה לפי שהיו חושרין אותו בצדוקי והן
 נושנין מעבודת הקטורת כדלקמן לכן השביעוהו • והוא פורש
 ובוכה שחשדוהו בצדוקי והם פורשים ובוכים שהיו צריכין לחשרו
 שהחושד בכשרים לוקה בגופו • אם היה חכם שרגיל לררוש
 רורש או לקרות קורא • ואם אינו רגיל דורשין וקוראין לפניו
 דברים המושכין את הלב כגון איוב ועזרא ודברי הימים ודניאל
 הכל שלא יבא לידי שינה ואם בקש לישן מכין לפניו באצבע
 צרדה ומטיילין עמו להפיג שינתו עד שהגיע זמן שחיטת
 תמיד והיו תורמין תרומת הרשן שעל המזבח החיצון ביוה"כ
 אע"ג דבכל יום לא היו תורמין אלא מקריאת הגבר הכא היו צריכין
 למדר מפני חולשת כ"ג • וריב"א פירש שנשרה בכהן הדיוט
 שאינה חשובה מעבודת היום :

(הגה"ה • וכן פסק הרמב"ם ז"ל) :

וה"ר אלחנן פירש שצריכה כ"ג • והיה מקדש ידיו ורגליו ותורם
 אותו • וכשהגיע זמן שחיטת התמיד רהיינו משהאיר המזרח
 מורידין כ"ג לבית הטבילה • ופרשו סדין של בוך בינו ובין העם
 וכדי שיביר שעבודת היום בבגדי בוך • פרשו סדין של בוך
 ומכילה זו היתה במקום חול שאינה באה לתובת היום שאף בכל
 בקר צריך כל אדם לטבול הנכנס לעזרה לעבודה • פשט בגדיו
 ישבל ועלה ונסתפג • הביאו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו
 טקיתון של זהב • ולא היה כאן קידוש בפשיטה לפי שפשט בגדי
 חול וקיימא לן דתרי קידושים חד אפשיטה וחד אלבישה • ואם
 היה זקן או איסטניס שהקור היה מזיק לו סחמין לו חמין מערב
 יו"ב ומטיילין לתוך הצונן • או היו מחמין חתיכות של ברזל
 מאתמול ונותנין אותו היום במים לחממן • אע"פ שהוא מצרף
 ואסור משום מבה בפטיש שהוא גמר מלאכת הברזל לחזקו •
 כיון שאינו מתכוין לכך אינו אלא משום שבות ואין שבות במקדש
 ואח"כ שחט את התמיד :

(הגה"ה • כדכ"ט: ומניח לאחר לגמור הכחיסה) :

וקבל גם הוא את דמו וגומר כל עבודות כסדר כל הימים בבגדי
 זהב עם הקטורת שבהיכל • הטבת הנרות ומנחת חביתין
 אח"כ בא לבית הפרוה והיה במקום קדוש • ופרשו סדין של בוך

עבודת יוה"כ מהרא"ש

בינו לבין העם וקדש ידיו ורגליו לפי שמשם בגדי קודש . ושב
ועלה ונסתמג ולבש בגדי לבן שוין י"ח מנה או יותר או פחות
רק שיהיו טובים יותר מאותם שלובש בערב . ובין שניהם יש
להם להיות שוים ל' מנה ואם ירצה להוסיף בשל בקר טפי מ"ח
מנה ולגרוע בשל ערב ט"ב מנה או איפכא תרשות בידו רק
שיהו של הבקר טובים יותר ויהיה בין שניהם שלשים מנה .
ואלו יש לו משל ציבור אבל אם ירצה להוסיף משלו יוסיף כמו
שירצה . ובא לו אצל פרו והיה עומד בקרן צפונית מערבית
של המזבח באויר שבין האולם ולמזבח לא כנגד המזבח ממש
אלא משוך לצד צפון והיו עוקמים ראש הפר שיבא ראשו לצד
דרום ופניו למערב . ולא היו מעמידין אותו להדיא ראשו למערב
ואחוריו למזרח שמא ירבץ גללים וזה יהיה גנאי למזבח והכהן
עומד במזרח ופניו למערב וסוכך שתי ידיו עליו ומתודה . וכך
היה אומר אנא השם חטאתי עויתי ופשעתי אני וביתי כחכמים
וידוי ראשונה לא היה מתודה אלא עליו ובני ביהו : אנא השם
כפר נא לעוונות וכו' . ובירושלמי יש בהזכרת השם שני בודיו
היה אומר אנא בשם בבי"ת :

(הגה"ה . ג' וידוים הים מתודה ח' ע"י עננו תחלה . וידוי שני ע"י עננו עם
שאר הכהנים ושניהם על פר החטאת אשר לו וכוידוי ג' ע"י כל
ישראל על שעיר המשתלח ומזכיר את השם בכל וידוי מהן ג' פעמים . וכשהוא
נותן הגורל על שעיר החטאת אומר לה' חטאת ונמנח מזכיר את השם ביום זה
י' פעמים וכולם הוא מזכיר ככתבו שהוא שם המפורש . בראשונה הים מגבים
קלו בשם כיון שרבו פריזין חזרו לאומרו נקול נמוך ומכליעים נעמימוס
עד שלא יכירו נו אפי' חכרו הכהנים : וכל הכהנים והעם העומדים
בעזרה כשהיו שומעים את השם המפורש יוצא מפי כהן גדול בקדושה
וכשהיה היו כורעים ומשתחווים ונופלים על פניהם ואומרים ברוך שם
כבוד מלכותו לעולם ועד . וכן' הוידוים הים מתכוין לגמור את השם
כנגד המנרכים ואומר להם פטהרו) . (מיי') :

ובא לו למזרח העזרה להגריל שא"צ אלא שיהיה בעזרה וסגן
בימינו ראש בית אב בשמאלו ושם שני שעירים שוין במראה
ובקומה והיה לקיתתם כאחד . וכל זה אינו מעכב שאינו אלא
למצוה . וקלפי היה שם (של עץ וסחויק ב' ידים) ובה שני גודלות

האחד חקוק בו לשם והשני לעזאזל. והם כשרים מכל דבר :
 (הגה"ה. בין מן כעץ בין מן האבן בין מן המתכות אבל לא יכיה א'
 גדול וא' קטן א' כסף וא' זהב אלא כניסן שוין. ושל עץ סיו
 ונכית שני עשו אותם של זהב) . (מיו') :

ומזרק ידיו בקלפי בענין שלא יוכל לכזין איזה של שם ואיזה
 של עזאזל. והעלה בכל יד גורל אחד (לשם שני
 השעירים) אם של שם עולה בימינו הסגן אומר לו הגבה את
 ימינך ואם בשמאלו עלה ראש בית אב אומר לו הגבה את
 שמאלך ונתנן על שני השעירים ואומר לה' חטאת ואם לא נתן
 הגורלות על השעירים רק שהעלה וידע איזהו עלה בימינו ואיזהו
 בשמאלו לא עיכבו :

(הגה"ה. אלא שחיסר מזה והסגלס מעכבם למיכן סעלתם סגולות
 פסולס צור והסנתס כשירס צור) . (מיו') :

קשר לשון של זהורית (משקל שתי סלעים) בראש שעיר
 המשתלח והעמידו בשער המזרחי במקום שמוציאין אותו
 לשלחו. ולנשחט היה קושר לשון א' בצוארו כדי שלא יתערב
 לא בשעיר המשתלח ולא בשאר שעירים (בס' אתה כוננת כתיב
 אף שעיר של שם יעמידנו כנגד שחיטתו. ותימא דבהדיא מסיק
 בגמרא דאקשירה קאי) . ובא לו אצל פרו שניה ומתודה עליו
 ועל אחיו הבהנים שצריך שיבא זכאי וכפר על חייב לכך היה
 מתודה תחלה עליו לברו שיהיה זכאי. שחטו וקבל דמו כמזרק
 ונתנו למי שהוא ממרס שלא יקרוש. והממרס היה עומד על
 השורה הרביעית של הרצפה של עזרה שמן ההיכל ולחויק. ונטל
 מתה מזהב ארום שמתזקת ג' קבין והיתה דקה הרבה והיה לה
 בית יד ארוך שמגיעה תחת זרועו כדי שתהיה זרועו מסייעתו
 והיה לה נישתוק ופי' רש"י טבעת שישמע קולו בבואו. ורבינו
 ה"גאל פירש נרתק שהיה לה כמו נרתק כדי שלא יכוח כשהיא
 מתחממת מן הגחלים. ועולה באמצעו של מזבח וחותרה מלא
 המחתה גחלי אש שכלתה מעליהן השלהבת. וירד והניחה על
 הרצפה בעזרה והוציאו לו מתה מלאה קטורת שהחזירו אותה
 עיוה"כ למכתשת ושחקום הרק כרי שתהא דקה מן הרקה וחפן
 סמנה מלא חפניו של כהן; לפי שהיו מחזיקין חפניו לא מחוקק

היא גרושות אלא טפופות - והריקו מתוך חפניו לתוך כף אהת
 ולקה המתתה שהיו בה הגחלים בימינו והכף של הקטורת בשמאלו -
 והלך בדרומו של היכל בין מזבח ולמזורה עד שהגיע לשתי
 הפיזכות המבדילות בין הקודש ובין קודש הקדשים במקום אמה
 טרקסין שהיתה בבית ראשון - והחיצונה היתה פתוחה בדורים
 והפנימית בצפון - (אע"ג רבני יוסי סבר שלא היה שם אלא
 פרוכת אחת בהא הלכה כר' יהודה שאומר שהים היו - דהוה
 ליה מחלוקת ואח"כ סתם שאחר המחלוקת שונה החיצונה פרומה
 מן הדרום - ועוד דר"א סבר כר' יהודה לקמן דאמר בצד צפון
 היה עומד ומחטא - ואין להביא ראיה מאותה משנה התהיל מחטא
 ויורד מהיכן היה מתחיל מקרן מזרחית צפונית - ופירש רש"י
 דסבר דפתחה בצפון קאי ואפי' לפירש"י ההיא משנה אתיא כר'
 יוסי הגלילי ור' עקיבא פליג עליה בברייתא והלכה כר' עקיבא
 מחבירו) והיה מהלך ביניהם עד שמגיע לצפון ואיתא בירושלמי
 שדוחק באצילי ידיו שלא ישרף הפרוכת - כשהגיע לצפון הסך
 פניו לדרום כדי שתהא ימינו לצד הארון והלך עד שהגיע כנגד
 הארון - ונתן המחתה של אש בין שני הברדים - ולאחר שניטל
 הארון נתנה על אבן שתיה שהיתה שם והיה גבוה מן הארץ ג'
 אצבעות וחפן הקטורת שבכף לתוך חפניו וזכר הקטורת ע"ג
 גחלים - ויזהר שלא יתן הקטורת ע"ג האש עד שהכניסו לפני
 ולפנים להוציא מלבן של צדוקים שאומרים שנותן בהיכל ונכנס
 בענן עשן הקטורת - והיה מתחיל לצד פנים שהיא חוצה לו
 שאם מתהיל אצלו נמצא העשן עולה מיד וזרועו נכוה - ונתמלא
 הבית עשן והניח שם הכף והמתתה ויוצא דרך כניסתו שיהיו
 פניו לארון - (ובסדר אתה כוננת כתוב טמטם עיניו ויצא ואין
 זה בגמרא אדרבה מתוך הירושלמי משמע שאינו צריך - והכי
 איתא בירושלמי עד שלא ניטל הארון היה נכנס ויוצא לאורו
 של ארון - משניטל הארון היה מגשש ונכנס מגשש ויוצא) -
 והיה מהפיל תפלה קצרה בהיכל שתהא השנה כתקנה ולא היה
 מאריך בתפלתו שלא להבעית את העם המצפים לצאת - ונטל
 את הדם ממי שהיה ממרס ונכנס לפני ולפנים ועמד בין הברדים
 והוה א' למעלה וז' למטה כנגד הכסורת וא"צ שיגיע ככסורת

אלא כמוצליף • ופירש רש"י כסדרן א' למעלה וז' למטה • והתוס' מפרשין שלא היה צריך לכיין שיהיו כסדרן אלא בא' של מעלה מצדד גב ירו למטה ומזה כלפי מעלה וכו' של מטה מצדד גב ירו למעלה ומזה כלפי מטה : וכך היה מונה • אחת • אחת ואתת • אחת ושתיים וכו' • יצא והניח המזרק של הדם על הכן שהיה בהיכל ושחט את השעיר ועשה מדמו לפנים כאשר עשה מדם הפר א' למעלה וז' למטה • ויצא והניח דם השעיר על כן שני שהיה בהיכל ונטל דם הפר מן הכן שהניח עליו והזח ממנו כנגד כל הפרוכת במקום שמכוין כנגד הארון א' למעלה וז' למטה כאשר עשה בפנים • ואח"כ מדם השעיר על הפרוכת כאשר עשה מדם הפר • ולא היו הדמים נוגעים בפרוכת ואח"כ עירה דם הפר לתוך המזרק שבו דם השעיר וחוזר ומריק ממזרק המלא לתוך הריקן כדי שיהא מעורב יפה יפה • ויוצא לצד מזרח ער שעבר מזבח הזהב כולו • ונתן ד' מתנות על ד' קרנותיה והיה עומד בקרן מזרחית דרומית ונתן כדפרישית לעיל דפתחא בדרום קאי ונמצא שפגע בקרן דרומית מערבית ושם לא היה יכול להתחיל שהיה צריך שיצא למזרח ער שיעבור המזבח לכך היה נותן תחלה בקרן מזרחית דרומית מערבית מערבית מערבית צפונית צפונית מזרחית ולא היה מקיף המזבח ברגליו אלא עומד הכל במקום אחד ומקיף בידו דברי רבי עקיבא ור' יוסי הגלילי פליג בהא בברייתא והלכה כר' עקיבא מחבירו שאומר שמקיף בידו • ועוד דר"א סבר כותיה : יבג הקרנות שאינן לפניו היה מתחיל באצבעו ליתן למטה ומושך כלפי מעלה • ובקרן שלפניו מתחיל מלמעלה ומושך ויורד כלפי מטה שאם היה מתחיל מלמטה ומושך למעלה היה הדם זב ויורד על גב ידו • ובמקום שגמר ההזאה דהיינו בקרן מזרחית צפונית היה חותה הגחלים שעל המזבח אילך ואילך ומזה עליו ז"פ :

(הגח"ה • על חמשי של מזבח ו' וכל אלו כשלא וארבעים הזיות טובל חמשי כדס על כל הזיות ולא שזס שז הזיות מעטילס א') • (מ"י) :

והנשאר לו מן הדם ישפוך על יסוד מערבי של מזבח החיצון • וצריך שלא יהיה שום אדם בהיכל כל זמן שעובד אל

עבודת יוה"כ מרא"ש

העבודות • בין של היכל בין שלפני ולפנים • אבל מבין האולם והמזבח אין צריכין לפרוש בשעת עבודות שלפני ולפנים אלא בשל היכל • ואם שינה בזה הסדר לא עשה ולא כלום ואם הקדים כהיכל דם השעיר לדם הפר יחזור ויזה ברם השעיר הלכך אם נתערב לו מזרק של דם הפר בשל שעיר יתן משני המזרקות ג"ס שאם הראשון של הפר הוה האחרון כמאן דליתיה • ואם הוא של שעיר הרי הוא כמאן דליתיה ויוצא בשנים אחרונות • ואם נשפך דם הפר קודם שגמר מתנות שבפנים יביא פר אחר וקטורת אחרת ויעשה ככל הסדר הכתוב לעיל אבל אם נשפך דם השעיר קודם שנותן ממנו בפנים א"צ להביא אלא שעיר אחד כיון שכבר עשה מתנות הפר והקטורת כהלכתה ואם גמר מתנות הפנימיות ונשפך א' מהדמים יביא אחר ויתחיל בתחלה בהיכל ואם גמר מתנות ההיכל ונשפך אחד מהדמים יביא אחר ויתחיל בתחלה במזבח • ואם גמר מתנות המזבח ונשפך • שיריים לא מעכבי • וכל הדין הנוהג ברמו של שעיר אם נשפך כך הוא דינו אם ימות הכירו המשתלח שבאיזה שעה שימות המשתלח באותה שעה נדהה הדם :

בא לו אצל שעיר המשתלח אם מצאו הי מתודה עליו • מת אחר שהגדיל יביא שנים אחרים ויגדיל ויאמר זה שעליו עליו הגורל לעזאזל יהיה תחתיו • ומיהו זה לדעת (רבי יהודה) אבל (רבי שמעון) סבר וידוי מעכב והלכתא כותיה לגבי דר' שמעון • וכן הדין אם מת של שם אחר הגורל יביא שנים אחרים ויגדיל ויאמר הגורל שעלה לשם יהיה תחתיו • וכך היה אומר חסאו עוו פשעו לפניך עמך ישראל וכו' :

מאתמול הזמינו מי שמוליכו לעזאזל • ועתה בא לעזרה ומוסרו לו ואפילו נטמא ואם חלה השעיר שלא יוכל לילך מרכיבו על כתפיו ואפילו אם הוא שבת • וכל אדם כשר לזה אפילו זר והיו עושים לו כבש שהיה הולך עליו לחוץ לעזרה מפני קלי ראש שבעם שהיו תולשין בשעריו לומר מול וצא • ומיקורי ירושלים היו מלוין אותו עד הסוכה הראשונה שיעשר סוכות היו עושין לו בדרך בין כל אחד ואחד מיל ובכל אחת יושבים אנשים ללוותו מאתח לחברתח • ועם שבסוכה אחרית

עבודת יוה"כ מהרא"ש

לזהו מיל • הרי שהלך אחר עשו מיל ונשאר שם • והוא היה
 מרחיק עוד מיל עד שמגיע למקום הצוק והם רואים מעשיו •
 ובכל מוכה וסוכה אומרים לו הרי מים הרי מוזן אם יצטרך
 לאכול • והיה לוקח לשון של זהורית וחולק אותו חציו קושר
 בכלע לראות כשילבין וחציו קושר בין קרני השעיר ודוחפו
 לאהוריו ולא היה מגיע לחצי ההר עד שנעשה אברים אברים
 יצריך שיהיה התוך וקשה • והאברים מותרין בהנאה והמשלח
 היה מטמא בגדים משיגיע לצוק • והור וישב בסוכה האחרונה
 עד שתחשך • למחר המשלח יבוא לכ"ג אם מצאו בשוק יאמר
 לו כדי לכבדו אישי כ"ג עשיתי שליחותך • אם מצאו בבית יאמר
 מחיה חיים עשינו שליחותו • אח"כ בא כ"ג אצל פר ושעיר והוציא
 את אימוריהם ונתנן בכלי שרת והניחן עד בא זמן הקמתן •
 ונתן הפר והשעיר למי שמוציאן לשריפה הוץ לירושלים לצפונה •
 והיו מטמאים בגדים משיצאו חוץ לחומת עזרה • והוציאום במקלות
 ד' אנשים בשני מקלות קלועות פר ושעיר זה על זה שלמים
 בעורן וכך היו מנתחין אותן בעור ושורפן • אמרו לכ"ג הגיע
 השעיר למדבר שלא היה רשאי להתחיל בשום עבודה עד הגיע
 שמה • והאיך היו יודעין אנשי הסוכות היו מגיפין בסודרים •
 היו רואין מסוכה לסוכה עד הגיע הדבר לירושלים • ואח"כ קורא
 כ"ג בתורה אם ירצה בבגדי בוץ שהוא לבוש ואם ירצה יקדש
 יהיו ורגליו ופושט ולובש איצטלית לבן משלו וקורא בו • חזן
 הכנסת נוטל ס"ת ונותנו לראש הכנסת הממונה על צרכי בית
 הכנסת וראש בית הכנסת נותנו לסגן והסגן לכ"ג • וכל זה משום
 כבוד כ"ג להראות שיש הרבה שררות תחתיו והוא על כולם •
 וקורא אחרי מות • וגולל אך בעשור וקורא • כיון שהכל ענין
 אחד וא"צ להפסיק בכדי שיפסיק המתורגמן יכול לגלול • וגולל
 ס"ת ומניחו בחיקו ואומר יותר ממה שקריתי לפניכם כתוב כאן
 משום פגמה של תורה שלא יחשבו שהס"ת חסרה הפרשה כיון
 יצריך לקרות על פה ובעשור שבחומש הפקודים דהיינו קרבנות
 המוספין שבס' פניחס קורא על פה שאי אפשר לי לגלול שם
 מפני כבוד צבור שהיה צריך להפסיק והיי מכדי שיהרגם

עבודת יוה"כ מהרא"ש

המתודגמן ואין זה כבוד הצבור שימותינו לו. ואי אפשר לו להביא
ס"ת אחרת שהיא נגללת מאתמול מפני פגמה של ראשונה ועוד
שיהא צריך לברך פעם שניה ויהא ברכה שאינה צריכה ומברך
עליה ח' ברכות. על התורה כדרך שאנו מברכין תחלה וכוף.
ועל עבודה רצה והותם בא"י שאותך לכוך ביראה נעבוד. ועל
התודאה מודים אנחנו לך וחותם הטוב שמך ולך נאה להודות.
ועל מחילת עון מוחל עונות עמו בית ישראל ברחמים. ועל
המקדש ברוך אתה ה' הבוחר במקדש. ועל ישראל ברוך אתה ה'
הבוחר בעמו ישראל. ועל הכהנים ברוך אתה ה' הבוחר בכהנים ועל
שאר התפלה תפלה רנה ובקשה שעמך ישראל צריכין להושיע ברוך
אתה ה' שומע תפלה. אם קורא בכגדי בוץ מקדש ידיו ורגליו
ופושט וטובל ומקדש ידיו ורגליו ולובש כגדי זהב לאילו ואיל
העם ואם קרא באיצטלית משלו ונמצא כבר קדש ידיו ורגליו
כפושטו בכגדי הבוץ ואינו צריך עתה אלא טבילה וקידוש ועשה
אילו ואיל העם. ואיכא פלוגתא טובא בסדר הקרבת המוספין
הכתובים בפרשת פינחס שהם ז' כבשים פר לעולה ושעיר לחטאת.
רבי אליעזר סבר שמיד אחר אילו ואיל העם היה מקטיר אימורי
פר ושעיר הפנימי ואח"כ מקדש ידיו ורגליו וטובל ומקדש ולובש
כגדי לבן ומוציא כף ומחתה שהניח לפני ולפנים והקטיר שבה
הקטורת ואם ירצה לעשות אלו הכגדים משלו ושלא לקדחם מן
הצבור הרשות בידו ובלבד שימסרם לצבור. אבל בשאר העבודות
אינו רשאי לעשות כן. ואח"כ מקדש ידיו ורגליו (וטובל) ומקדש
ולובש כגדי זהב ועושה כל המוספין ותמיד הערב והדלקת הנרות
וחביתין כסדר כל הימים ור' עקיבא סבר ז' כבשים ופר העולה
היו קרבין עם תמיד השחר ושעיר הנעשה בחוץ מיד שגמר עבודת
היום. ואח"כ אילו ואיל העם ואח"כ הקטרת אימורי פר ושעיר
בטבילה שלישית ואח"כ הוצאת כף ומחתה בטבילה ד' ואח"כ
תמיד הערב וקטורת ונרות וחביתין כסדר כל הימים ואיכא מאן
דאמר משמיה דר' עקיבא ו' כבשים ופר העולה היו קרבים עם
תמיד השחר ואחר הנשאר עם תמיד הערב. ואיכא מאן דאמר
איכא שהאמר היה קרב עם תמיד השחר וששה כבשים ופר

עבודת יוה"כ מהרא"ש

העולה יש המיד הערב. והרמב"ם ז"ל פסק כר' עקיבא והרע"א
מכרעת כחד מהנך תנאי דאמר משמיה דר' עקיבא שמקצת
המוספין בבוקר ומקצתן בערב לקיים שתי הדרשות. לקיים מה
שאמר מלבד עולת הבוקר אשר וגו' אלמא שמוספין קרבין עם
עולת הבוקר. ולקיים סדרא דקראי שהעבודה נאמרה באחרי
מות קודם המוספין שהם בפינחס אלא שעבודת היום קודם
המוספין ואיבא למימר שגם אימורי פר ושעיר היו קרבין אחר
הוצאת כף ומחתה כדי למעט ההפסקה בין עבודת היום ובין
הוצאת כף ומחתה שהרי הם כתובים מיד אחר עבודת היום
והיה ראוי לעשותן מיד אלא שאנו צריכין להקדים אילו ואיל
העם לקיים ה' טבילות ועשרה קידושין דגמירי שצריך לעשות
ביום הכפורים. הילכך כל מה שנוכל למעט ההפסק עדיף טפ"י.
אחר כל זה היה מקדש ידיו ורגליו ולבוש בגדי עצמו ומלואין
אותו ראשי העם וגדולים עד ביתו ויום טוב היה עושה לכל
אזהביו כשהיה יוצא בשלום. הרחמן הוא יחזיר עבודת בית
המקדש למקומה במהרה בימינו. יראו עינינו. וישמח לבנו.
ובתורתו יאיר עינינו. ויברך כל ספקותינו :

הם סדר עבודת יוה"כ מהרא"ש ז"ל

תפלה לנעילה

תפלה לרצו יהודים כליו ולא כמו הנדפס נסקודמים שהוא מהרמב"ן ז"ל
כי נתשובותיו סי' רפ"ב מזכירם נפש רי"ה. וגם כרז כתבתי יחס
אחתה לרי"ה וכוספנו את כמו כמו שמאלנו כסדר רב עמרה גאון :
מה טוב ומה נעים לומר הסכנות האלו קודם נעילה אתר וכל לציון
ומולת כמאל כלו הוא עם רגון וכנחמה עתה כבוד נפש ומתנעם
לפס שנה וסודים ליוצרה כנחמה שאלו היא נקיה מעון :

כְּרִבֵי אֲצוּלָה מְרוּחַ הַקֶּן שִׁי אֶת שֵׁם אֲדיר וְנֶאֱדיר בְּמִדְשׁ

הפלה לעילה

אל נַעֲדָךְ בְּסוּד שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ • אִין קְדוּשׁ כִּיִּי בְּרָכִי נַפְשִׁי
 אֶת יי: בְּרָכִי בְּרַה מְנַחֲלֵי בּוֹד נְמֻשְׁכַּת • אֶת שֵׁם בּוֹרְאֵךְ
 לְפָנָיו לְלַכְת • בּוֹרֶכֶת וּבְשֵׁמוֹ מִתְבּוֹרְכַת • בְּרוּכָה אֶת לִי
 בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת יי: בְּרָכִי גְלוּיָה לְלִכְבּ וְנַעֲלָמָה מִמְרָאָה •
 אֶת שֵׁם גְּבוּהַ וְשִׁפְלַ יִרְאָה • גּוֹדֵל מַעֲשָׂיו לְסַפֵּר כֹּל יִלְאָה •
 גְּדוֹלִים מַעֲשָׂיו יי • בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת יי: בְּרָכִי דְלָה נוֹשְׂאֵת
 גּוּף בְּלִי מִשְׁעָן • אֶת שֵׁם תּוֹלָה עַל בְּלִימָה אֶהֱל בַּל יִצְעָן •
 דְּעָה חוֹנֵן בְּנֵי אָדָם • לְמַעַן דַּעַת צְדָקוֹת יי • בְּרָכִי נַפְשִׁי
 אֶת יי: בְּרָכִי הַפְתָּ אֲמִצַּת לְהַחְזִיק בְּשׂוּלוֹ • אֶת שֵׁם
 הַמְקַרְבֵּת לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְהַרוֹם רַגְלָיו • הָיוֹתָךְ בְּכָל הָעוֹמְרִים
 לְפָנָיו הַנְּנֻשִׁים אֵל יי • בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת יי: בְּרָכִי הַשְׁלוּתָה
 לְהַחֲבִים לְבוֹת בְּנֵי אָדָם • אֶת שֵׁם הַשְׁלוּחָךְ לְמַחִית בְּשׂוֹר
 וְדָם • וְהִמָּה יִשׁוּבוּ לְיִסוּדָם • וְעַלְיָךְ יוֹרֵחַ יי • בְּרָכִי נַפְשִׁי
 אֶת יי: בְּרָכִי זָכָה בְּעַד מַחֲשַׁבֵי טָף מְאִירָה • אֶת שֵׁם זוֹרֵר
 עוֹלָם אִיוֹם וְנוֹרָא • זָקָה שְׁעָרֵי צְדָק וַיִּקְרָא • זֶה הַשְּׁעָר לִי •
 בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת יי: בְּרָכִי תְּחִיָּה בְּקֶרֶב שְׁנַיִם עֲצוּרָה • אֶת
 שֵׁם חֵי הָעוֹלָמִים נְאֻזָר בְּגְבוּרָה • חוֹנֵן וּמְכַבֵּד סְכַבְדֵי
 הַתּוֹרָה • חֵן וְכַבּוֹד יִתֵּן יי • בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת יי: בְּרָכִי
 מְהוֹרָה בְּעֵצִים הַשָּׁמַיִם וּצְבָאָם • אֶת שֵׁם טוֹב לְקוּי אֲשֶׁר
 לְכַבּוֹדוֹ בְּרָאָם • מָרָם יְכִינּוּ הַכִּינּוּם וְקִרְאָם • טַעֲמוֹ וְרָאוּ כִּי
 טוֹב יי • בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת יי: בְּרָכִי יוֹדַעַת תַּפְּזָן הַיָּמִים

רעים • את שם יודע חפצה ומשלימו לרגעים • ירו פשוטה
 לקבל הפושעים • יזכו וישובו אל יי • ברכי נפשי את
 יי • ברכי כבודך בת סלך השוקה • את שם כביר פח •
 מורה מצוה לא נפלאה היא ולא רחוקה • כה תעשו הכר
 ומשפט וצדקה • כי באלה הפצתי נאם יי • ברכי נפשי
 את יי • ברכי לובשת חיים ומתקדשת מפגרי מתים • את
 שם לובש קדשה וקדושים לפניו משרתים • למודי שבח
 תמידים לא נצמתי לעמוד לשהי בשם יי • ברכי
 נפשי את יי • ברכי מתפארת בשם אלהים תהלהל • את
 שם סלך רם ותהלתו מי ימלל • מהלל וכל הנשמה לו
 תהלהל • מדי עלותה בית יי • ברכי נפשי את יי • ברכי
 נצרה על מלאכה לעשות מלאכתו • את שם נשקף על
 ארץ מפכון שבתו • נכונים מלאכיו לעשות דבר בעתו •
 נושאי פלי יי • ברכי נפשי את יי • ברכי סובלה אברים
 על אברת רוח היה • את שם סובל עולם בעמוד עצה
 ותושיה • סוד צדיקים יסוד עולם היה • סומך צדיקים
 יי • ברכי נפשי את יי • ברכי עומה תפארת והדר
 התאזר • את שם עושה אשר חפץ ומשלים אשר גזר •
 עריצים יראוהו ויאמר כל נעזר • עזרי מעם יי • ברכי
 נפשי את יי • ברכי פנימה פונה לאלהיה מסלות • את שם
 מעלה לשמו נאווה תהלות • פני הארון יי • ברכי נפשי

תפלה דנעילה

אֵת יי: בְּרָכִי צוֹרֵת שְׁכָל בְּחָרַט אָנוּשׁ נְתוּנָה • אֵת שֵׁם
 צוֹר סָבִין וְאִין קֶצֶבָה לְתַבּוּנָה • צָדֵק יִקְרְאוּהוּ בְּאַמּוּנָה •
 צְדִיק אֶתָּה יי • בְּרָכִי נַפְשִׁי אֵת יי: בְּרָכִי קֶרֶבֶת שְׂדֵי אֲשֶׁר
 סְחַוְרֵי תַחֲוָה אֵת שֵׁם קָדוֹשׁ וּמְקַדָּשׁ בְּדָבָר כָּל חוּזָה •
 קָדוֹשִׁים יִקְדָּשׁוּהוּ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
 קָדוֹשׁ יי • בְּרָכִי נַפְשִׁי אֵת יי: בְּרָכִי רוּדַפֶּת צְדָקָה עַל
 עֲקֻבֹת אֱלֹהִים • אֵת שֵׁם רֹכֵב שָׁמַיִם לְעִזְרַתוֹ כְּמַהִים •
 רָמִים יוֹדוּדֵי וַיַּעֲיִדוּ גְבוּהִים • רָם עַל כָּל גְּאִים יי • בְּרָכִי
 נַפְשִׁי אֵת יי: בְּרָכִי שׁוֹכֵנֶת בְּתֵי חוּמֵי יְסוּדָה בְּשַׁחֲקִים •
 אֵת שֵׁם שְׂדֵי הַנִּקְדָּשׁ בְּשִׁבְעַת פְּתוֹת צְדִיקִים • שְׁמוּרִים מִכָּל
 טַנּוּף וּמִכָּל חֲטָא מְנַקִּים • שֵׁם יְתָנוּ צְדָקוֹת יי • בְּרָכִי
 נַפְשִׁי אֵת יי: בְּרָכִי תַלְוִיָּה בְיַמִּין עֲלִיוֹן נְצוּרָה כְּאִישׁוֹן •
 אֵת שֵׁם בְּרוּךְ בְּלֵב וּמְבוּרָךְ בְּלִשׁוֹן • תִּפְּן נְשֻׁמַת עִם הָאוֹר
 הָרֵאשׁוֹן • תַּחֲלֵת דָּבָר יי • בְּרָכִי נַפְשִׁי אֵת יי: (בְּרָכִי
 יִחִיד • הַשִּׁיבָנוּ • וּמְבוּר • דְּלוֹת • הָעֵלֵט • הָאוֹמֵר • לַחֲרָם
 • וְלֹא יִזְרַח • בְּאוֹרָךְ • נִהְלָנוּ • שְׁמָךְ • וּבְכוּרָךְ • אֵל • נִסְתָּה
 • עֲלִינוּ אֵת פְּנִיָּךְ יי) • בְּרָכִי נַפְשִׁי אֵת יי • אֱלֹהֵי נְדָלֶת
 מֵאֵד הוֹד וְהִדָּר לְבִשְׁת: הַלְלִי נַפְשִׁי אֵת יי • אֱהַלְלָה יי
 בְּחַיִּי אֹמְרָה לְאֱלֹהֵי בְעוּדֵי: יַעֲרֵב עָלַי שִׁיחֵי אֲנָכִי אֲשַׁחַח
 בְּיַיִתְכֶם חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם בְּרָכִי נַפְשִׁי
 אֵת יי הַלְלוּיָהּ:

- רַחֲמָנָא וַיְהִי אֲשֶׁרֵי עָלָן
 בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר :
 רַחֲמָנָא זְכוּן חַפְשׁ לָן
 בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר :
 רַחֲמָנָא תַתְּמִינָן בְּסַפְרָא דְחַיִּי
 בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר :
 רַחֲמָנָא הַתְּמִינָן בְּסַפְרָא דְרַחֲמֵי
 בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר :
 רַחֲמָנָא תַתְּמִינָן בְּסַפְרָא דְצַדִּיקֵי
 בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר :
 רַחֲמָנָא תַתְּמִינָן בְּסַפְרָא דְיִשְׂרָאֵל וְתַמִּימֵי
 בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר :
 רַחֲמָנָא הַתְּמִינָן בְּסַפְרָא דְפְרָנְסַתָּא סַבְתָּא וּמְזוּנֵי בְדָן
 בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר :
 רַחֲמָנָא חָשׁוּב עָלָן כִּבְוֹן
 בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר :
 רַחֲמָנָא טְבוּן סְגִיָּאן אִיתִי עָלָן
 בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר :
 רַחֲמָנָא יַתְגַּלְגַּלֹּן רַחֲמֵךְ עָלָן
 בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר :
 רַחֲמָנָא כְבוֹשׁ הַכְתָּךְ וְרַגְוֵךְ מִן
 בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר :
 וַיַּחֲמֵנָא לָא תַעֲבִיר נְמִירָא לָן
 בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר :
 וַיַּחֲמֵנָא נְהוֹר טוֹבָךְ אַנְהַר עָלָן
 בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר :
 רַחֲמָנָא סְמִיךְ וּסְעִיד תְּוֵי לָן
 בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר :
 רַחֲמָנָא עֲבַד עֲפָנָא אַתָּא לְטַב
 בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר :
 רַחֲמָנָא פְתַח שְׂכִיָּא לְצְלוּתִין
 בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר :
 רַחֲמָנָא צְלוּתֵנָא קְבַל בְּרַעְוֵי
 בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר :
 רַחֲמָנָא קְבַל צְלוּתִין וּבְרַעְוֵינִין בְּעֵדוֹן עֲקֵתִין
 בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר :
 רַחֲמָנָא רַחֵם עַל גִּשְׁמַתִּין
 בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר :
 רַחֲמָנָא שְׂתָא טַבְתָּא אִיתִי עָלָן
 בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר :
 רַחֲמָנָא תוֹב מְרוּנְךָ
 בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר :

רְחֲמֵנָּה וְלֹא נִהְדָּר רִיקָם מִן קַרְמֶךָ בְּדִיל וַיַּעֲבֹד :

אמר תפלת נעילה בשעה שאומרים שמע ישראל כרוך עם כבוד ט' - ט
 הוא כאלהים יאמר זה :

יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

אֱלֹהֵינוּ יְשׁוּבֵי שָׁמַיִם זְכַרְנוּ בְּזַכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ :

אֱלֹהֵינוּ יְשׁוּבֵי שָׁמַיִם הִתְמַנּוּ בְּסֵפֶר הַיּוֹם טוֹבִים :

אֱלֹהֵינוּ יְשׁוּבֵי שָׁמַיִם הִתְמַנּוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים :

אֱלֹהֵינוּ יְשׁוּבֵי שָׁמַיִם הִתְמַנּוּ בְּסֵפֶר יִשְׂרָאֵל וְתַמִּימִים :

אֱלֹהֵינוּ יְשׁוּבֵי שָׁמַיִם הִתְמַנּוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנֹת וּפְרִנָּה טוֹבָה :

אֱלֹהֵינוּ יְשׁוּבֵי שָׁמַיִם הַמּוֹל עֲלֵינוּ וְעַל מַפְנֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ :

אֱלֹהֵינוּ יְשׁוּבֵי שָׁמַיִם מְהַרְנוּ מֵעוֹנֵינוּ :

אֱלֹהֵינוּ יְשׁוּבֵי שָׁמַיִם יְהִי נָא רַחֲמֶיךָ עֲלֵינוּ :

אֱלֹהֵינוּ יְשׁוּבֵי שָׁמַיִם כָּבוֹשׁ אֶת פּוֹבְשֵׁינוּ :

אֱלֹהֵינוּ יְשׁוּבֵי שָׁמַיִם בָּלָה אֶל הַעֵשׂ עַמָּנוּ :

אֱלֹהֵינוּ יְשׁוּבֵי שָׁמַיִם לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה אִם לֹא לְמַעַנְנוּ :

אֱלֹהֵינוּ יְשׁוּבֵי שָׁמַיִם מִלֹּא מִשְׁאֲלוֹת לְבָנוּ לְטוֹבָה :

אֱלֹהֵינוּ יְשׁוּבֵי שָׁמַיִם נָקוּם אֶת נִקְמָתְנוּ :

אֱלֹהֵינוּ יְשׁוּבֵי שָׁמַיִם כִּסּוּךְ אֶת גְּפִילָתְנוּ :

אֱלֹהֵינוּ יְשׁוּבֵי שָׁמַיִם עֲנֵה אֶת עֲתִירָתְנוּ :

אֱלֹהֵינוּ יְשׁוּבֵי שָׁמַיִם פָּתַח לָנוּ שַׁעַר לְתַפְלָתְנוּ :

אֱלֹהֵינוּ יְשׁוּבֵי שָׁמַיִם צִוֵּה אֶתְנוּ בְּרִטְוֵיךָ :

תפלה לנעילה

אלהינו שבשמים צוה אהנו ישועתך
 אלהינו שבשמים צדקנו במשפטך
 אלהינו שבשמים קרב לנו קץ הגאולה
 אלהינו שבשמים קרב לנו יום הישועה
 אלהינו שבשמים קרבנו לעבודתך
 אלהינו שבשמים ריבה ריבנו וגאלנו
 אלהינו שבשמים ראה בעוני עמך ישראל
 אלהינו שבשמים רפא חלי עמך ישראל
 אלהינו שבשמים ראה ברחק השנה
 אלהינו שבשמים שעה את שועתנו
 אלהינו שבשמים שים שלום בינינו
 אלהינו שבשמים תן היום ושלום ואריכת ימים טובים
 להקיסר ולהקיסרית ולכל אנשי העשרה ירה
 אשר אנתנו יושבים בצלם
 אלהינו שבשמים תן בלב ובלב כל יועציו ושוריו רחמנות
 להיטיב אלינו
 אלהינו שבשמים תן שלום במדינה שלו
 אלהינו שבשמים תן שובע וברכה בארץ הזאת ובעולם
 אלהינו שבשמים תן טל ומטר בעתו לברכה וזרע לחם
 ולחם לאוכל
 אלהינו שבשמים תן לחם לפי המון לעניי עמך ישראל
 שלא יצטרט זה לחם

תפלה לנעילה

אלהינו שבשמים תבון הפלגנו קמורת לסניף

עננו אלהי המרכבה עננו

עננו רחום וחנון עננו

יי חננו והקימנו ובספר היום זכרנו וחתמנו

יי ריבה ריבנו ולחם לוחמינו ובספר חיים זכרנו וחתמנו

יי בחותם על לבך היום שימנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו

יי עשה למען שמך חוסה על ישראל עמך

יי עשה למען אבותינו במרכבה וחוסה על ישראל עמך

יי עשה למען הרונים ושורפים על יחוד קדשת שמך

וחוסה על ישראל עמך

דעני לאברהם אבינו בחר המורה ענין

דעני ליצחק על גבי מדבחה ענין

דעני ליעקב בבית אל ענין

דעני ליוסף בבית אסירי ענין

דעני למשה ואבותינו על ים סוף ענין

דעני לאהרן במהרה ענין

דעני לפינחס בשמים ענין

דעני לדוד ולשלמה בנו בירושלים ענין

דעני לעדיקי וחסידיו ותמימי וישרי די בכל דר ודר ענין

פרק א סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה פסולה ר' יהודה מכשיר ושאונה גבוהה עשרה טפחים. ושאין לה ג' דפנות ושתמנה מרובה נוצלתה פסולה. סוכה ישנה ב"ש פוסלין וב"ה מכשירין. ואינו היא סוכה ישנה כל שעשאה קודם לחג שלשים יום אבל אם עשאה לשם חג אפילו מתחלת השנה כשירה, ב העושה סוכתו תחת האילן באלו עשאה בתוך הבית. סוכה על גבי סוכה העליון כשרה וההתונה פסולה. רבי יהודה אומר

ר"ע מברסנורה

פרק א סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה פסולה. דכוכה דירח עראי צעין. דכתיב חג הסוכות העשה לך שבעת ימים אמה פורה עשה סוכה לז' ימים. ולמעלה מעשרים אמה אין אדם עושה דירתו דירח עראי אלא דירח קבע: ורבי יהודה מכשיר. דסנר סוכה דירח קבע צעין ואין הלכה כר"י: ושאונה גבוהה ו' טפחים פסולה. דדירה סרוחה היא ואין אדם דר בדירה סרוחה: ושאין לה ג' דפנות. דכתיב נסכת נסכת נסכות ב' חסרים וא' מלא חד לכרך דפני סוכה סכך פשוט לפי חלתה לג' דפנות אתיא הלכה למשה מסיני ונצרה לדופן חדא ואוקמיה אטפה נבחרו שהים כהלכתן ובלישית אפילו טפח לפיכך סוכה שיש לה ב' דפנות זו אצל זו עושה דופן ג' שיש בו טפה ומטה ומעמידו נפתח מג' כמוד לא' מב' הדפנות שכל פחות מג' לכבוד דמי ונתשכ כאלו היא דופן של ד' טפחים ונמצא רוב דופן עשוי וברי ית לסוכה זו ג' דפנות יוצרין לעשות לה אורת הסתה. ואם ב' הדפנות הם זו כנגד זו וביניכן מפולג מביח פס שיש בו ד' טפחים ומטה ומעמידו נפתח מג' סמוד לאחד מב' הדפנות ונתשכ כאלו יש בפס זה ז' טפחים שיצור הכשר סוכה לארכה ולרחבה. שהסוכה צריכה שתהא ז' על ז' כדי שתהא מחזקה ראשו ורובו ושולחנו. ו' על ו' לראשו ורובו. וטפה על טפה לשלחנו: ושהתה מרובם מלטה פסולה. הא בשוין שתהא כולל כשירה. ודוקא שהן שוין מלמטה בקרקעית הסוכה. שבידוע שלמעלה בסכך צלטה מרובה מחמתה. דאמרי אינשי כוונת מעיל כאיכהרא מלרע: ב"ש פוסלין. דנעי סוכה לבמה. וזו שהם נעשית ואלו תוך ג' לחג כיון שבאליהם נכלכות התג ל' יום קודם לחג כהם העושה סוכה לשם חג הוא עושה. אבל קודם ל' שהמלא לאו לשם חג היא: וב"ה מכשירין. דלא נעי סוכה לשם חג: ב' כאלו עשאה בתוך הבית. ופסולה: מתחנה פסולה. דשני סוכין יש לה וקרא קא פסול סוכה שתחת הסוכה: אם אין דורין בעליונה. שאינה ראוי לדירה כגון שאין גג בתחתונה יכולת לכבול כרים וכסתות

אם אין דיוורין בעליונה התחתונה כשרה : ג פירס עליה סדין מפני החמה . או החתיה מפני הנשר או שפירס על גבי הקינוף פכולה אבל פורס הוא על גבי נקליטי המטה : ד הדלה עליה את הגפן ואת הדלעת ואת הקיכס וכיכך על גבה (ס"א גנן) פכולה ואם היה כיכוך הרבה מהן או שקצצן כשרה . זה הכלל

ר"ע מברשנורה

של עליונה . ולא נחלקו ת"ק ורבי יהודה כשאינה יכולה לסבול כלל דבהא כולי עלמא מודו בהתחתונה כשרה כסך העליונה שהגג שלה אינו חשוב גג ולא הוי סוכה שהתחת הסוכה . ואם היא צריאה ויכולה לקבל כרים וכסתות של עליונה . כ"ע לא פליגי שהיא פכולה . כי פליגי כשיכולה לקבל ע"י הדחק כגון בגג התחתונה מתנועע ורופף מכרים וכסתות של עליונה . ת"ק כבר דנכחי מקרי כוכה שתחת הסוכה ופסולה . ורבי יהודה סבר כיון שאינה מקבלת כרים וכסתות של עליונה אלא על ידי הדחק אינו חשוב גג ואין זו סיכה שהתחת הסוכה . ואין הלכה כרבי יהודה : ג הנשר . שלא יהיו עלין וקסמין יורדין על השלחן . פ"א שלא ינשרו העלין לאחר שינשו והשאר הסוכה חממה מרובה מלאתה . והסדין דבר המקבל טומאה הוא ופסול לסך . ודוקא מפני הנשר . אבל לנאותה כשרה : או שפירס על גבי הקינוף . כלומר או אפילו לא פרסו מפני הנשר אלא לנוי על מטתו : על גבי הקינוף . שהן ד' קונדיסין לד' רגלי מטתו שהן גבוהין . ומניחין כלונסאות מזה לזה על גביהן ופירס סדין עליהן והרחיקה מן הסך דהשתא לא מסך בדבר המקבל טומאה דהא לאו לסוכי שטתיה ההם : פסולה . מ"ב דאינו יושב בסוכה דאהל מפסיק ביניהם : אבל פורס הוא ע"ג מטה שיש לה נקליטין . שאינה אלא שנים וכן יוצאין באמצע המטה אחת למראשותי' ואחת לרגליה ונוהגין מ"ז לזו כלונסא ופורס עליו סדין . ומשום דאין לו גג טפה רחב מלמעלה לא מקרי אהל : ד הדלה עליה . הגציה על גבה : קיסס . אידר"א בלע"ז והיא גדלה כגפן וכדלעת : פסולה . לפי שאין מסככין במהובר : ואם היה הסכך הרבה מהן . שיהיה שם סך כשר הרבה יותר מהגפן והדלעת : כשרה . והוא שחצטן וערבן עם הסך כשר ואין נראין צעין דסך כשר רבה עליהן ומבטלן כשהן מעורבין : או שקללן . אף לאחר שסך בהן כשרה . והוא שינענעם לאחר קנייה דאי לאו הכי פסול דאמרה תורה חג הסוכות תעשה ולא מן העשוי . כלומר כשהעשה תבא ראוי לסוכה ולא מן העשוי בפסול שאין ראוי לסוכה ואתה מתקנה . כי הא דמכשר לה בקנייה ולא בדר סתירה . אבל כשמנענע הוי כסותר וחוזר ומסך . שמגציה כל א' לבד ומניחו וחוזר ומגציה את חברו ומניחו : כל דבר

סוכת סוכה

גל שהוא מקבל טומאה ואין גדולו מן הארץ אך מסככים בו :
 וכל דבר שאינו מקבל טומאה וגידולו מן הארץ מסככים בו :
 ה' חבילי קש וחבילי עצים • וחבילי זרדין אין מסככין בהן וכולן
 שהתירן כשרות וכולן כשרות לרפנות : ו' מסככין בנסרים דברי
 ר' יהודה • ור"מ אוכר • נתן עליה נסר שהוא רחב ד' טפחים כשרה
 ובלבד שלא יישן תחתיו : ז' תקרה שאין עליה מעזיבה ר' יהודה
 אומר • בית שמאי אומרים מפקפק ונוטל אדת מבינתים • וכו'
 אומרים מפקפק או נוטל אחת מבינתים • רבי מאיר אומר נוטל
 אחת מבינתים ואין מפקפק : ח' המקרה סוכתו בשפודין או

ר"ע מברסנורה

שאינו כו' • לאפוקי כלי פץ ובגדי פשתן ומחללאות שאע"פ שגדוליהם :
 מן הארץ אין מסככין בהן והחיל ומקבלין טומאה : וגדולו מן הארץ
 וכו' • מדכתיב חג הסוכות תעשה לך מגרנך ומיקנך כפסולת גורן ויקב
 הכתוב מדבר כלומר מן הנשאר אחר שאספת הגורן ויקב כגון קשין וזמורות
 מהם עשה סוכה : ה' וחבילי זרדין • מין קנים ובעודן לחים בהמה
 אוכלתן וכשיבשו עומדים להיסך : אין מסככין • כשהן קשורים לא מפני
 שהן פסולים אלא פעמים שאדם בא וחבילתו על כתפו ומניחה ע"ג
 סוכה ליבשה וממלך עליה לסכך • והתורה אמרה תעשה ולא מן העשוי
 כפסול • וזה לא נעשה אפילו לזל אלא לייבש • והוי עשוי כפסול :
 וכולן • הפסולים ששינו כסך : כשרים לרפנות • דסוכה סך משמע ולא
 דפנות • הלכך סוכות תעשה לך מגרנך • אסךך משמע ולא אדפנות :
 ו' מסככין בנסרים דברי רבי יהודה • בנסרים שיש בהם ארבעה שהוא
 שעור מקום חשוב דברי הכל פסולה • פחות משלשה דברי הכל כשרה
 דחשיבי קנים • כי פליגי משלשה ועד ארבעה ר' יהודה סבר כיון דליה
 צדו שעור מקום חשוב לא גזרי' שמה ישב תחת תקרת הבית • ור"מ
 סבר כיון דנפקי מתורת לכוד גזרינן שמה יאמר מה לי לסכך באלו מה
 לי ליבש תחת תקרת ביתי • והלכה כר' יהודה : ז' תקרה • גג העשוי
 מקורות או נסרים : מעזיבה • הטיט או הסיד שרגילין ליתן ע"ג הקורות
 והנסרים קרוי מעזיבה : מפקפק • סופר ומנוגע כלן : או נוטל אחת
 מבינתים • ונותן סך כשר במקומה ורבי יהודה לטעמים דמכשיר לסכך
 נפרי' הלכך כפקפוק סגי יבאל • פקפוק אי אפשר משום תעשה ולא מן
 העשוי : רמ"א • לא נחלקו ב"ש וב"ב בדבר זה שכולן מודים שצריך
 ל"כול א' עננתו' ופקפוק אינו מועיל • ור"מ לטעמים דאמר אין מסככין
 בנסרים • והלכה כר' יהודה שאמר משום כ"ס : ח' שפודין • איש רשין

מסכת סוכה

בארכות המטה אם יש ריוח ביניהן כמותן כשרה • החוסט בגדיש לעשות בו סוכה אינה סוכה : ט המשלשל דפנות מלמעלה למטה • אם גבוהה מן הארץ ג' טפחים פסולה • מלמטה למעלה אם גבוהה מן הארץ עשרה טפחים כשרה • ר' יוסי אומר כשם שמלמטה למעלה עשרה טפחים כך מלמעלה למטה עשרה טפחים • הרחיק את הסיבוכ מן הדפנות שלשה טפחים פסולה : בית שנפחת וסיבך על גביו אם יש מן הכותל לסיבוכ ארבע אמות פסולה • וכן חצר שהיא מוקפת אבסדרא • סוכה גדולה שהקיפו בדבר שאין מסככין בו אם יש תחתיו ארבע אמות

ר"ע מברסנורה

לסבך לפי שאינו גדולי קרקע : בארכות המטה • כלים המקבלים עומאם : אם יש ריוח ביניהן כמותן • לאו דוקא כמותן ממט ולא יותר דהא מקום שפוד כפרון הוא נחשב וכשנפון סבך כשר בין שפוד לשפוד אם אין ביניהן אלא כמותן הוי פרוץ כעומד ופסול אלא ע"כ הריוח שביניהן מחסו יותר מכתותן : החוסט בגדיש • נטל מן העומדים למטה סמוך לארץ ועשה חלל כשיעור סוכה • והסבך נמצא עשוי עומד מחליו • והחורה אחרת תעשה ולא מן העשוי • אבל אם היה בו חלל טפה במבך שבעה ועשוי לשם סבך ונטט בו עד שהגביה את החלל לשיעור גובה עשרה (אין) זו היא עשייתו שהרי אינו מתקן אלא הדפנות ובדפנות לא אחרין תעשה ולא מן העשוי והרי היא כסוכה פתוחה מעשרה ותקק בה להשלמה לעשרה : ט המשלשל • מוריד • שהתחיל לארוג הדפנות סמוך לסבך ואחר ובה כלפי מעט : שלשה טפחים פסולה • היינו שיעור שיזדקק הגדי בזה אחת ויכנס דאמין • דבכחאי גוונא חונה מחיצה : כיון שהגיע לעשרה כרה • ואפילו אינן מגיעות לסבך ומופלגות ממנו הרבה : ר' יוסי אומר כשם שמלמטה למעלה • דיו באריגת עשרה : כך מלמעלה למטה • ואפי' גבוהות מן הארץ הרבה • דסבך מחיצה תלויה מתרת • ואין הלכה כר' יוסי : הרחיק את הסיבוכ • לאו בגובה קאמר • אלא ברוחב • בסניף אור בין דופן לסבך • באורך הסוכה או ברחבה : ו בית שנפחת • גזו באמצעו והדפנות רחוקות מן הסבך כשר • אם יש מן הכותל לסבך כשר ד' אמות פסולה • פחות מכאן כשרה דהלכה למשה מסיני דאמרין דופן עקומה עד ד"א ורחאים תקרת הבית כאלו נעקס ראש הדופן ובה עז והסבך כשר • ולא יישן תחתיה : וכן חצר שהיא מוקפת אבסדרא • סיבך באיורה של חצר רחוק מכותל האבסדרא • ואבסדרא הוא מקום שוקף מג' מחיצות : סוכה גדולה • כל שאלו ינטל הסבך פסול יסא

המולה : יא העושה סוכתו כמין צריך . או שסמכה לכותל .
 ר' אליעזר פוסל מפני שאין לה גג . וחכמים מכשירין . מחצלת
 קנים גדולה עשאה לשכיבה מקבלת טומאה . ואין מסככין בה .
 ולסיכוך מסככין בה . ואינה מקבלת טומאה . רבי אליעזר
 אומר אחת קטנה ואחת גדולה עשאה לשכיבה מקבלת טומאה .
 ואין מסככין בה . לסיכוך מסככין בה ואינה מקבלת טומאה :
 פרק ב' הישן תחת המטה בסוכה לא יצא י"ח אמר ר"י נוהגין
 היינו שהיינו ישנים תחת המטה בפני הזקנים ולא אמרו
 לנו דבר . אמר רבי שמעון מעשה בטבי עבדו של רבן גמליאל
 שהיה ישן תחת המטה ואמר להן רבן גמליאל לזקנים ראי אתם
 טבי עבדי שהוא תלמיד חכם ויודע שעבדים פטורים מן הסוכה

ר"ע סבר טנורה

כס ז"ט על ז"ט סך כשר . זו היא סוכה גדולה : שהקיסוס בדבר שאין
 מסככין בו . דוקא מן הזד אמרינן שאין סך פסול פוסל אלא כד"א
 משום טעמא דדוסן עקומה . אבל בלמע המטה פוסל בארבעה טפחים
 ואזיר שאין שם סך כלל בין בלמע בין מן הזד פוסל בג' טפחים :
 יא כתיב לריף . שאין לה גג וראשי הדפנות נוגעות זו בזו מלמעלה
 ומתחתיהם והולכים מלמעלה : או שסמכה . שהטעם ראשי הקנים על
 הכותל והולכות בשטח למטה לארץ : מפני שאין לה גג . אינו ניכר מהו
 גג ומהו כותל . דהכל משופע לאו שמים הכל אה"כ יש לו גג טפח
 והלכה כרבי אליעזר : מחצלת של קנים וכו' במחצלת קטנה כולי עלמא לא
 פליגי דסתמא לשכיבה ואין מסככין בה . כי פליגי בגדולה . ת"ק סבר
 סתם גדולה לסיכוך עכידא וסתם קטנה לשכיבה וה"ק מחצלת גדולה סתמא
 לסיכוך . ואם פי' שעשאה לשכיבה מקבלת טומאה ואין מסככין בה :
 ולסיכוך מסככין בה . ה"ק ומחצלת קטנה סתמא לשכיבה ואם פי' שיהא
 לסיכוך מסככין בה : ר"א אומר . אחת גדולה ואחת קטנה סתמן לשכיבה .
 ועשאה לשכיבה דקאמר כלומר עשויות הן מתחתן סתמא לשכיבה הלכך
 ת"ק גדולה מקבלת טומאה ואין מסככין בה . ואם פירש שיהא לסכוך
 מסככין בה ואין הלכה כרבי אליעזר :

פרק ב' הישן . לא יצא ידי חובתו . וכלכד שתהא המטה גבוה י"ט דלא
 היא חשובה אהל ומנאל אהל מסטיק בינו לבין הסוכה ועיקר
 מטה סוכה אכילה ושתיה ושינה : נוהגים היונו כו' . דקסבר לא אחי
 אהל עראי ומנטל אהל קבע . ואין הלכה כרבי יסודם : ענדים פטורים
 מן הסוכה . דמ"ע שהזמן גרמא נשים פטורות וכל מצוה שהאדם חייב

סוכת סוכה

לפיכך ישן הוא תחת המטה • ולפי דרכנו למדנו שהישן תחת
המטה לא יצא י"ח : ב הסומך סוכתו בכרעי המטה כשרה •
רכי יהודה אומר אם אינה יכולה לעמוד בפני עצמה פסולה •
סוכה הסדובללת ושצלתה מרובה מחמתה כשירה • המעוכבת
כמין בית אע"פ שאין הכוכבים נראים מתוכה כשרה : ג העושח
סוכתו בראש העגלה או בראש הספינה כשרה • ועולין לה
בי"ט • בראש האילן או על גבי גמל כשרה • ואין עולין לה
ביום טוב • שחים באילן ואתת בידי אדם או שחים בידי אדם
ואתת באילן כשרה ואין עולין לה ביום טוב • ג' בידי אדם
ואתת באילן כשרה ועולין לה בי"ט • זה הכלל כל שינטל האילן
ויכולה לעמוד בפני עצמה כשרה • ועולין לה בי"ט : ד העושח
סוכתו בין האילנות • והאילנות דפנות לה כשרה • שלוחי מצוה

ר"ע מברסנוורה

כה פנד חייב כס : ולפי דרכנו למדנו • אע"פ שלא אמר אלא לביחם
חולין בעלמא שהיה משתבח בעבדו • למדנו שהישן תחת המטה כו' :
ב ר' יהודה אומר אם אינה יכולה לעמוד בפני עצמה פסולה • ר'
יסודה לטעמים דאמר סוכה דירת קבע צעין • ואין הלכה כר"י :
מדובללת • ג'א השכיב הקנים יחד זה חלל זה אלא קנה עולם וקנה
יורד ומתוך כך חמתה מרובה מלחמה • ואשמעינן מהניתין דאמרין רואים
כאלו היו מושכבים בשום • ואם אז למה מרובה כשרה : ג בראש
העגלה • אע"ג דמתקלה ולא קניעה : בראש הספינה • שנים שהרות
שולטת שם ועוקרתה : כשרה • דדירה קרינא ביה והוא שתהא יכולה
לעמוד ברות מצויה של יבשה : ועולין לה ביום טוב • חיידו דכעי למתני
סיפא חין עולין תנא רישא עולין : בראש האילן • תקן מושבו בראשו •
ועשה שם מחיצות וסכך : כשרה • בחולו של מועד : ואין עולין לה בי"ט •
דגזור רבנן דחין עולין באילן ואין משהמשין בו שמה יפלוש : שחיס
באילן • ה"ך קרקע הסוכה רובה באילן ועשה סביבה בראש האילן שהי
דפנים ואחד עשה בידי אדם בארץ וסמך קרקעית הסוכה באמצע הדופן
שעשה בארץ • והגביה הדופן ממנה ולמעלה עשרה : או שחיס בידי אדם
ואחת באילן • הואיל ואם ינטל תפול קרקעית הסוכה • שאין יכולה
לעמוד כסמיכת שחיס שבארץ חין עולין לה בי"ט דמשתמש באילן •
ד והאילנות דפנות לה כשרה • והוא שהאילנות עבים וחזקים ולא חלי
ופתי ברות מצויה • וצריך עמי למלכות בין הענפים כסך וק"ו שלא

פטורין מן הסוכה • חולין ומשמשיהן פטורין מן הסוכה • אוכלים ושותים עראי חוץ לסוכה : ה' מעשה והביאו לו לריב"ז לטעום את התבשיל ולרכן גמליאל שני כותבות ודלי של מים ואמרו העלום לסוכה • וכשנתנו לו לר"צ אוכל פחות מכביצה • נטלו במפה ואכלו חוץ לסוכה ולא בירך אחריו : ו' ר' אליעזר אומר י"ד סעודות חייב אדם לאכול בסוכה • אחת ביום ואחת בלילה • וחכ"א אין לדבר קצבה • חוץ מלילי י"ט ראשון של חג בלבד • ועוד אמר ר"א מי שלא אבל לילי י"ט הראשון ישלים בלילי יום טוב האחרון וחכ"א אין לדבר תשלומין • על זה נאמר מעוות

ר"ע מברטנורה

היזום הכות שכל מחינה שאינה יכולה לעמוד ברות מצויה אינה מחינה : בלוחי מצוה פטורים • שהעוסק במצוה פטור מן המצוה ולא בלבד בשעה שיוסקין במצוה פטורים אלא אפילו בשעה שאין עוסקין בה כגון שהולך להקביל פני רבו או לפדיון שבויים פטורים אף בשעת חנייתם : חולין ומשמשיהן פטורים • ואפילו בחולי כל דכו • והאי דשרי לבטל מצוה עשה כל תורה • מפני חולי כל דכו ומצטער מפני רוח רע • או מפני פשפש ופרעושים שהוא פטור • וכן הולכי דרכים ושומרי גנות ופרדסים דפטרי לכו רבנן מן הסוכה • עממא הוי משיס דכתיב בסוכות תשבו כעין תדורו וכל היכא דהית ליה מידי שמפני אותו דבר הוי יוצא מדירתו יכול נמי ללאת מחוכתו • אבל העושה סוכתו מתחלה במקום הראוי להצטער בחילה או בשינה כגון במקום שמתירא בו מפני לסטים בשינה ואין מתירא מפני גנבים או לסטים בחילה אפילו בחילה לא יצא י"ח באותה סוכה • הואיל ואינה ראויה לעשות בה כל צרכי חילה ושתיה ושינה דהא כעין תדורו בעינן • והא לא הוי כעין דירה : אוכלים ושותים עראי • דבר מועט להסיר רעבונו ודעתו לסעוד אחר כן : ה' ואמרו העלום לסוכה • ולא מן הדין • אלא שהתמירו על עצמן • ושמעי' מינה שהמחמיר על עצמו שלא לאכול אפילו חילת עראי חוץ לסוכה הרי זה משוכה : אוכל פחות מכביצה נטלו במפה • משום נט"י • ומשיס ברכי • נטל פחות מכביצה • דאלו משום סוכה • הא חמגינן אוכלים חילת עראי חוץ לסוכה ואפי' יוסר מכביצה : ו' ארבע עשר סעודות • ב' בכל יום לז' הימים : אין לדבר קצבה • אט רגה לאכול לא יאכל חוץ לסוכה רגה להסענות יתענה ואין נוקקין לו : חוץ מלילי יו"ט הראשון • דילפינן חמשה עשר חמשה עשר מתג המצות • מה חילת מצה לילה הראשון חובב אכלן ואילן רשום אף סוכה כן : ישלים כלילי יו"ט הראשון • ביול

מסכת סוכה

לא יוכל לתקן והסרון לא יוכל להמנות : ז מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושלחנו בתוך הבית ב"ש פוסלין וב"ה מכשירין אמרו להן ב"ה לב"ש לא כך היה מעשה שהלכו זקני ב"ש וזקני ב"ה לבקר את רבי יוחנן בן החורני ומצאוהו שהיה יושב ראשו ורובו בסוכה ושלחנו בתוך הבית (כ"א לא גריסין ולא אמרו לו דבר) אמרו להן ב"ש משם ראייה אף הם אמרו לו אם כן היית נוהג לא קיימת מצות סוכה מימך : ה נשים ועבדים וקטנים פטורים מן הסוכה . קטן שאינו צריך לאמו חייב בסוכה . מעשה וילדה כלתו של שמאי הזקן ופיתת את המעזיבה וסיבך ע"ג הספה בשביל קטן : ט כל שבעת הימים אדם עושה סוכתו קבע וביתו עראי ירדו גשמים מאימתי מותר לפנות משתסרת הכתפה . משלו משל למה"ד לעבד שבא למזוג כוס לרבו ושפך לו קיתון על פניו :

פרק ג לולב הגזול והיבש פסול . של אשרה ושל עיר הנדחת

ד"ע מברסנורה

שמיני עזרת . ואין הלכה כרבי אליעזר בשתיסין : ז ב"ש פוסלין . והלכה בבית שמאי בין בסוכה גדולה והוא יושב על פתח הסוכה ושלחנו בתוך הבית בין בסוכה קטנה שאינה מתוקפת ראשו ורובו ושלחנו הכל אסור גזר שמה ימשך אחר שולחנו : ח נשים ועבדים וקטנים כו' . דאמר קרא כל האזרח בישראל להוציא את הנשים דאע"ג דחייבות באכילת מצה ליל ראשון של סוכה . אין חייבות בסוכה ליל ראשון של חג : קטן שאינו צריך לאמו . כל שנעור משנתו ואינו קורא אמת אמת הוי א"י לאמו וחייב . ופחות מכאן פטור וכן הלכה ודוקא שקורא ואונה ואינו שותק עד שתבה אמו אליו הוי דנקרא צריך לאמו . אבל קורא פנים אחר ושותק . לאו צריך לאמו הוי : ט סוכתו קבע . שאם יש לו כלים נאים ומלעות נאות מעלן לפוכס : משתסרה המקפה . משתקלקל המקפה . כל תכביל שאינו לא רך ולא קשה אלא קטוי קרוי מקפה . ורוב בני אדם מואסין תכביל כזה . וכמעט מים מתקלקל לגמרי . ומקפה של גריסין ושל פול היא ממסר' להתקלקל כגשמים יותר משאר מקפות ואם ירדו גשמים עד שאלו הים לפניו מקפה של גריסין סיתה מתקלקלת מותר לפנות מיד . ושפך לו . רבו : קיתון על פניו . של עבד כלומר אי אפשי כשמושך אף כאן גשמים הללו מרחין שאין הקב"ה מקבל מעשיהם כדלון :

פרק ג לולב הגזול פסול . דכתיב ולקחתם לכם מכל אשר יאמץ

מסכת סוכה

פסול - נקטם ראשו נפרצו עליו פסול נפרדו עליו כשר -
 ר' יהודה אומר יאגרנו מלמעלה - ציני הר הברזל כשרות -
 לולב שיש בו שלשה טפחים כדי לנענע בו כשר : ג הדס
 הגזול והיבש פסול - של אשרה ושל עיר הנדחת פסול - נקטם
 ראשו נפרצו עליו או שהיו ענביו מרובות מעליו פסול ואם
 סיעטן כשר ואין ממעטין ביר"ט : ג ערבה גזולה ויבשה פסולה -
 של אשרה ושל עיר הנדחת פסולה - נקטם ראשה נפרצו עליה
 והצמצפה פסולה - כמושה ושנשברו מקצת עליה ושל בעל
 כשרה : ד ר' ישמעאל אומר ג' הדסים וב' ערבות - לולב א'
 ואתרוג א' אפי' ב' קטומים וא' אינו קטום - רבי טרפון אומר

ר"ע מבר פנורה

בעלים נסי דשלו הוא שקונה אותו ביהוש - מכל מקום סוי מנוס
 הכאה בעצירה : וסיב פסול - דכחלו בעינין סדר וליכא : של אשירי -
 חילין כנענד : ושל עיר כנדחת פסול - דלשריפה קאי ולולב בעי בעור
 וכני כיון דלשריפה קיימי חין שעורן קיים : נקטם ראשו פסול - דלא
 סוי סדר : נפרצו עליו - וחילין מחוברים אלא על ידי אגודה : נפרדו
 עליו - מחוברים הם כשדרה - אלא שלמעלה סן נפרדין לכאן ולכאן
 כענפי חילין : יאגרנו מלמעלה - אם נפרדו עליו יאגרנו שיכו עולים עם
 כשדרה כשאר לולבים - ואין הלכה כרבי יסודה : ציני סר סכרול - יש
 דקלים שלולביסן שלהן עליסן קצרים מאד ואין עולין על אורך כשדרה אלא
 סן ארוכים כ"כ עד שראשו של זה פגיע לנד עקרו של זה כשרים : כל לולב
 שיש בו ג"ס - כנגד אורך ההדס ופשה יותר כדי לנענע בו סלולב דלולב
 בעי לנענע כדלקמן : כדי לנענע בו - חני וכדי לנענע בו דסיינו ספה
 יותר על שלשה טפחים : ב נקטם ראשו פסול - ולית הלכתא כסהם
 מתניתין - אלא כרבי טרפון דאמר לקמן אפילו שלשתן קטומים כשרים :
 פנביו - פרי יש בו הדומה לענבים : מרובות מעליו פסול - לא שנו אלא
 שחורות או אדומות - אבל ירקום מיניה דהדס הוא וכשר : ואין ממעטין
 אותן כיום טוב - דכ"ל מתקן : ג נקטם ראשה פסולה - אף זו אינה
 הלכה : אשמה - מין פרה ועלכ שלה עגול : ושל בעל - שגדילה כשדרה
 ולא נחל כשרה - דלא נאמר ערבי נחל אלא שדכר ככתוב כהוה :
 ד אפילו שנים קטומין - אהדס קאי - ובגמרא פריך - אי קטום פסול
 ובא מצריך שלשה לנביו כולהו שלמים ואי קטום כשר ליכשר בשלבתן
 קטומים ומאי דחור בו רבי ישמעאל מהחלה דכריו שהיו מצריך ששה
 סדסים ומכאן אפי' כ' קטומים וכ"ה אי לא פייסי לכו כלל דקטומין

אפילו שלשתן קטומים • רבי עקיבא אומר בשם שלולב אחר
 ואתרוג אחד כך הדם אחד וערבה אחת : ה' אתרוג הגזול
 והיבש פסול • של אשרה ושל עיר הנדחת פסול • של ערלה
 פסול • של תרומה טמאה פסול • של תרומה טהורה לא יטול •
 ואם נטל כשר • של דמאי בית שמאי פוסלין ובית הלל מכשירין •
 של מעשר שני בירושלים לא יטול ואם נטל כשר : ו' עלתה
 חזוית על רובו • נטלה פטמתו • נקלף • נסדק • נקב וחסר כל
 שהוא פסול • עלתה חזוית על מעוטו נטל עוקצו נקב ולא חסר
 כל שהוא כשר • אתרוג הכושי פסול • והירוק ככרתי רבי מאיר
 מכשיר ורבי יהודה פוסל : ז' שיעור אתרוג הקטן ר"מ אומר
 כאגוז • ר"י אומר כביצה • ובגרול כדי שיאחו שנים בידו אחת
 דברי ר' יהודה זר' יוסי אומר אפי' א' בשתי ידיו : ה' אין אוגרין

ר"ע מברסנורה

כמאן דליחנהו דמי : אפילו שלשתן קטומין • דלא נעיי סדר נסדס
 והלכה כר"ע : ה' של ערלה ושל תרומה טמאה פסול • דא"ק ולקחחס
 לכס שיהיה ראוי לכס : ואם נטל כשר • שפרי יש בה היתר אכילה : וז"ס
 מכשירין • דהא חזי לעניינן כדתנן מאכילין את העניינן דמאי : בירושלים
 כו' • אבל הוץ לירושלים לא דבעינן לכס שיהא ראוי לכס : ו' עלתה
 חזוית • כמין אכעבועות דקות : על רובו • במקום אחד הוא דבעינן רובו
 אבל כז' או ג' מקומות אפי' על מעוטו פסול : ועל פטמתו • אפילו כל
 שהוא פסול ששם הוא נראה יותר מנשאר מקומות : פטמתו • דדד שנראשו
 כמו פטמא של רמון : נקלף פסול • ודוקא שנקלף כולו אבל מקצתו כשר •
 ואית דאמרי איפכא נקלף מקצתו פסול דמחוי כמנומר אבל נקלף כולו
 כשר • והאי נקלף לאו שהוסרה הקליפה עד שנראה הלכנונית שנתוכו
 דהאי כוי חסר ופסול • אלא שנקלף ממנו גלד דק ומראהו ירוק כאשר
 בתחלה : נקב • נקב מפולש מעבר אל עבר אפי' בכל שהוא פסול • ושאינו
 מפולש ואינו חסר כלום כגון שתחב בו יתד עבה • אם הנקב רחב כאיסר
 פסול • פחות מכאן כשר • והיינו נקב ולא חסר כל שהוא כשר דחנינן
 לקמן שאינו מפולש ואינו רחב כאיסר : אתרוג סכושי • שגדל כאן והוא
 שחור פסול • אבל כושי שגדל בארץ כוש אורחיה הוא וכשר : ורבי יהודה
 פוסל • והלכה כר' יהודה • וכל בני פסולין צי"ט ראשון • אבל צי"ט
 בני עם שאר הימים בכל כשר : ז' ר' יהודה אומר כביצה • והלכה כר'
 יהודה דפתום מכביצה פסול : ר' יוסי אומר אפי' א' בשתי ידיו • והלכה
 כרבי יוסי : ח' בעיטנות של זכב • חטי זכב כפוסין כאגוז כמו פלכח

את הלולב אלא במינו דברי ר"י. רמ"א אמילו במשיחה אמר ר"ם
 מעשה באנשי ירושלים שהיו אוגדין את לולביהן בגמוניות של
 זהב אמרו לו במינו היו אוגדין אותו מלמטה: ט ותיכן היו
 מנענעין בהודו לה' תחלה וסוף ובאנא ה' הושיעה נא דברי
 בית הלל ובית שמאי אומרים אף באנא ה' הצליחה נא. אמר
 ר"ע צופה הייתי ברבן גמליאל ורבי יהושע שכל העם היו מנענעין
 את לולביהן והם לא נענעו אלא באנא ה' הושיעה נא. מי
 שבא בדרך ולא היה בידו לולב ליטול לכשיכנס לביתו יטול על
 שולחנו. לא גטל שחרית יטול בין הערבים שכל היום כשר
 ללולב: י מי שהיה עבד או אשה או קטן מקרין אותו. עונה
 אהריהן מה שהן אומדין ותהי לו מארה. ואם היה גדול מקרא
 אותו עונה אחריו הללויה: יא מקום שנהגו לכפול יכפול לפשוט
 יפשוט לברך אחריו יברך אחריו הכל כמנהג המדינה. הלוקח

ר"ע מברסנורה

האמון וסוכין האגודה: במינו היו אוגדים אותו מלמעט. לקיים מצות
 אגד וזה נוי בעלמא סוס. ור' יהודה לטעמיה דאמר לולב לריך אגד
 סלכך אי אגד ליה שלא במינו הוי לכו חמשה מינין ואין קיימא לן
 הלולב אין לריך אגד. סלכך כהא סלכא כר"מ: ט וסוכן היו מנענעין.
 כהא מהדר תנא אהא דתניין לעיל כל לולב שיש בו שלשה טפחים כדי
 לנענע. אלמא מצוה לנענע. וסוכן מנענעים: כהודו לה' תהלה. תהלת
 המקרא: וסוף. סוף המקרא כי לעולם חסדו. ואית דמפרשי תהלה
 כהודו ראשון. וסוף. סודו אחרון שנסוף סללל וזכי מסתברא וכינד
 מנענע. מוליך ומביא כדי לעזור רוחות רעות ומעלה ומוריד כדי לעזור
 עליוס רעים. ובהולכא מנענע שלשה פעמים. וכן בהנחא. וכן בעליס
 וכן כירידא על כל אחת ואחת ג' פעמים: והם לא נענעו אלא כהא
 ה' הושיעה נא בלבד. ואין כך סלכא אלא כדברי בית סלל: יטול על
 גולתו. אם שבת ולא נטל לולב קודם אכילה. יחסיק סעודתו ויעול על
 גולתו: י מי שסיה עבד או אשה או קטן וכו'. מי שאינו נייב בדבר
 אינו מוציא אחרים ידי חובתן לכך לריך שיטעם אחריו מלה במלה מה שהוא
 אומר: ותהי לו מארה. שלא למד: עונה אחריו הללויה. על כל דבר
 שהוא אומר שכן היו רגילין לנענע אחר מקרא את סללל על כל דבר ודבר
 הללויה: יא מקום שנהגו לכפול. כל ססוק ופסוק מאורך למסע עד
 סוף סללל: כופלים. לפי שכל אומר סמיק מסודו לה' כי סוכן. פה

מסכת סוכה

לולב מחבירו בשביעית נותן לו אחרונ בתחנה לפי שאינו ראוי
 להקרו בשביעית : יב בראשונה היה לולב ניטל במקדש שבעה
 ובמדינה יום אחד משהרב בית המקדש התקן ר"י ב"ז שיהא
 לולב ניטל במדינה שבעה זכר למקדש ושיהא יום הנף כולו
 אסור : יג י"ט הראשון של חג שחל להיות בשבת כל העם
 מוליכין את לולביהן לבהכ"נ למחרת משכימין ובאין : כל אחד
 ואחד מכיר את שלו ונוטלו מפני שאמרו חכמים אין אדם יוצא
 י"ח ביו"ט הראשון של חג בלולבו של חבירו ושאר ימות החג
 אדם יוצא ידי חובתו בלולב של חבירו : י"ד ר"י יוסי אומר י"ט

ר"ע מברסגורה

חודק כי עניתני כולו כפול במקרא ומאודק ולמטה אינו כפול . לכך נהגו
 לכפול המקראות הללו : יבך אחריו הכל כמנהג המדינה . אבל צרכת
 הסלל לפני מזהו הוא בכל מקום ואינה תלויה במנהג : סלוקת לולב
 מחבירו . עם הארץ : בשביעית . ששם הארץ השוד על השביעית נהי
 דדמי לולב יכול ליתן לו לפי שילוב עץ בעלמא הוא ואין בו קדושת
 שביעית דמי אחרונ אינו יכול ליתן לו שפירות שביעית לריכין להסתער
 בשביעית סן ודמיסן הילכך צריך שיקח ממנו האחרונ כמתנה ולא יתן
 לו דמיו מתא לא יבער עם הארץ בקדושת שביעית : יב במקדש שבעה .
 בדרבינן לפני ה' אלהים שבעת ימים ולא בגבולין שבעת ימים : ובמדינה .
 בירושלים שאף הוא בגבולין לענין זה : ושיהא יום סוף . של עומר דהיינו
 יום ס"ז בניסן כלו אסור יבזמן שבהמ"ק קיים משקרב כפר ר היו
 אובלים הדש בו ביום דכתיב עד הביאכם ומשחרב בהמ"ק מותר מה"ט
 משחזיר המזרח דאמרין כתוב אחד אומר עד עשש היום סוף דמשמע
 משחזיר המזרח . וכתוב אחד אומר עד הביאכם הא כיצד בזמן דאיכא
 עומר עד הביאכם . בזמן דליכא עומר עד עשש היום . ואמר רבן יוחנן
 בן זכאי עליהם כל היום מזהו מהרה יבנה ב"ה ויחזרו אשתקד מי לא
 היה חללין משחזיר המזרח כמתא נמי ניטל : יג יו"ט הראשון וכו' .
 דאמרין לקמן מזהו לולב דוחה את השבת ביו"ט ראשון לבדו לפיכך היו
 מוליכין עם לולביהן מערב שבת : אין אדם יוצא וכו' . דכתיב ולקחתם
 לכם ביום הראשון . לכם משלכם . ואם נתנו לו חבירו כמתנה . אשילו
 על מנת להחזיר שמה מתנה ונוטלו וינא בו ואח"כ מחזירו ואם לא החזירו
 חללי מלתא למשרי דגזול היה בידו משיקרא ולא ינא ידי חובתו :
 י"ד פטור מפני שהוציא ברשות . כגון שלא ינא ידי חובתו נטילה בששם
 גזולא אבל ינא ידי חובתו נטילה שדמ שטוויחו אינו דלא פטור משבת

הראשון של חג שהל להיות בשבת ושנת הוציא את דולב
 לרשות הרבים פטור מפני שהוציאו ברשות: ואז מקבלת אשה
 פיר בנה ומיר בעלה ומחזירתו למים בשבת ר"א בשבת מחזירין
 ביום טוב מוכיפין ובמועד מחליפין. קטן היודע לנענע
 הייב בלולב :

פרק ד לולב וערכה ששה ושבעה. ההלל והשמחה ששנה.
 סוכה וניסוך המים שבעה והחליל חמשה וששה: ב ל ל
 שבעה כיצד יו"ט הראשון של חג שהל להיות בשבת לולב שבעה.

ר"ע סדר סנורה

במנוח לעשותה וסוכה משכחת דלא ילא ידי חובת נטילה קודם שהוציא
 הוא מדבנניה נפק ביה. משכחת ליה כגון שהסבו כלל המנוח כלס חין
 אדם יוצא כהן אלא דרך גדילתן שנאמר עני שביט פומדים. פעומדים
 דרך גדילתן. אי נמי שהוציאו ככלי. דלקחת ע"י ד"א דרך בזיון.
 לאו שמה לקחת. ואלכה כרבי יוסי: א"ר מקבלת. אשה את סלולב:
 ולא חמדין דמטלטלה מידי דלא חזי לה: ומחזירתו למים. אלא יכמוסו:
 בשבת מחזירין. שהרי משם נפלוס ביום אבל לא מוכיפין וכ"ש שאין
 מחליפין: וכי"ט מוכיפין. אבל לא מחליפין לשפוך חיו ולתת זונקין
 כהן דערמ להקן מנח: ובמועד. בח"ס חז"ה להליף. ואלכה כרבי
 יואב: חייב בלולב. למגבו מדברי סופרים:

פרק ד לולב וערכה. לולב לנטילה וערכה לסיקף מונח: ששה ושבעה.
 לפי שפעמים דוחים את הכנת וכו' וכו' שבעה. ופעמים שאין
 דוחין ולא כוו אלא ששה ולקמן מפרש לה ואזיל: הסלל. לגמור כל
 שנתה מה שאין כן בפסח לפי שימות החג חלוקים בקרבנותיהן:
 והשמחה. לאכול בשר שלמים בזמן המקדש דכהני ובמחזי כהני ואין
 במחזי בזמן המקדש אלא בשר שלמים דכהני וזכתה שלמים ואכלתה שם
 ובמחזי: סוכה. ליכא כסוכה: וניסוך המים. בתמידי החג שחרית:
 סחליל. בשמחה בית הסואכה היו שמתים חג לכבוד שאיבת נסך המים.
 ומנגנים בחלילים וזמורות ואזתו חליל איזו דוחה לא את הכנת ולא את
 יו"ט: ב לולב שבעה. ביום ראשון דוחה שנת משום דחיה ליב עיקר
 מן התורה בגבולין דכהני ולקחתה לכס ביום הראשון: ושאר כל ימימים.
 א"ס חל יו"ט א' נשאר ישי החול ומנחת שנת בחול במועד לא דחי.
 וא"כ דכל שבעה הוא מן הסורה במקדש. בעמידו חמשים גזרתם נשאר
 ימי החג סחליל ואין לכס עיקר מן הסורה בגבוליס. ובדין סיה דאסילו
 זמן כות יטיב לולב דוחה את שבעה כיו"ט א' של חג. אלא משום

מסכת מוכה

ושאר כל הימים ששה: ג ערבה שבעה כיצד יום שביעי של
 ערבה שחל להיות בשבת ערבה שבעה ושאר כל הימים ששה:
 ד מצות לולב כיצד יו"ט הראשון של חג שחל להיות בשבת
 מוליכין את לולביהן להר הבית והחזנין מקבלין מהם וסודרין
 אותן ע"ג אצטבא והזקנים מניחין את שלהן בלשכה ומלמדים
 אותם לומר כל מי שמגיע לולבי בידו הרי הוא לו במתנה
 למחר משכימין ובאים והחזנין זורקין אותם לפניהם והם מחזיפין
 ומכין איש את חברו וכשראו ב"ד שבאו לידי סכנה התקינו
 שיהא כל א' וא' נוסל בביתו: ה מצות ערבה כיצד מקום היה
 למטה מירושלים ונקרא מוצא יורדין לשם ומלקטין כושם מורביות
 של ערבה ובאין וזוקפין אותן בצדי המזבה וראשיהן כפופין על
 גבי המזבח תקעו והריעו ותקעו: בכל יום מקיפין את המזבח
 ס"א ואומרים אנא ה' הושיעה נא: אנא ה' הצליחה נא: רבי

ר"ע מברסנורה

דלא נקיימין בקביעה דירחא ושמא חין י"ט א' הלכך לא דחינן שבת
 מספיקא - וטעמא דגזרו שלא ליטול לולב בשבת וכו' חין נכטילתו סוס
 מלאכה אלא טלטול בעלמא גזירה שמא יטלנו בידו וילך אלל זקי ללמוד
 הכרחה או סדר הסענועים ויעבירונו ד' חמות נרה"ר והיינו סעמא דשופר
 והיינו סעמא דתגילס: ג יום שביעי של ערבה כו' - דענין הכירא
 לדעת שהיא דאורייתא - כלומר הלכה למשה מסיני ומשום האי הכירא
 תקון דשביעי שלה דוחה שבת במקדש שנערכה היו מקיפין את המזבח
 והאידיגא חניה אלא מנהג נביאים - שהסחיגו את העם ליטול ערבה בשביעי -
 חזן מערבה שנלוכל ואין מברכין עליה: ד מוליכין את לולביהן לבר הבית -
 י"ט חא' של חג שחל להיות בשבת מוליכין את לולביהן מערב שבת:
 הסחיים - שמחים שהיו שם לזרכי זכור: ע"ג האצטבא - רחבה של סר
 ציה מוקפת באצטבאות לישיב שם ומאוככות למעלה מפני הגשמים:
 וזקנים - הדואגים שלא ידחוס למחר כשיבוא לקחת איש לולבו:
 ומלמדין - ב"ד את כל העם לומר אם יבא לולבי אל יד חברי הרי הוא
 שלו במתנה - כדי שלא יבא אליו לא גזול ולא שאל: ה ונקרא מוצא -
 בגמרא אומר שצמו קלני"א ועד היום כך שמו - והערבה מזויה שם -
 והמקום רחוק מירושלים מעט - ופי' קלני"א תפשי ממם ולסיכך נקרא
 מוצא שהוא מוצא ממם המלך בשביל הערבה שזוקחים ממם: מורביות -
 כפיס גדולים גבוהים י"א חמה ומגיחים אחס על יסוד המזבח וראשיהם

יהודה אומר אני והו הושיעה נא • ואותו היום מקיפין את המזבח
 ו' פעמים • בשעה פטירה מה הן אומרים יופי לך מזבח יופי לך
 מזבח • ר"א אומר ליה ולך מזבח ליה ולך מזבח : ו כמעשהו בחול
 כך מעשהו בשבת • אלא שהיו מלקטין אותן מע"ש ומניחים
 אותן בגיגיות זול זהב כדי שלא יכמשו • רבי יוחנן בן ברוקא
 אומר חריות של דקל היו מביאין והובטין אותן בקרקע בצדי
 המזבח ואותו היום נקרא יום חבוט חריות : ז מיד התינוקות
 שומטין את לולביהן ואוכלין אתרוגיהן : ה ההלל והשמחה שמנה
 כיצד מלמד שחייב אדם בהלל ובשמחה ובכבוד י"ט האחרון
 של חג כשאר כל ימות החג • סוכה שבעה כיצד גמר מלאכול
 לא יתיר סוכתו אבל מוריד את הכלים מן המנחה ולמעלה מפני
 כבוד יו"ט האחרון של חג : ט ניסוך המים כיצד צלוהית של
 זהב מחזקת ג' לוגין היה מכולא מן השילוח • הגיעו לשער המים
 תקעו והריעו ותקעו • עלה בכבש ופנה לשמואלו • ב' טפלים

ר"ע מברם נזרה

זקופין ומוטין על המזבח חמה : אלו וכו • בנימט' אנה ה' • ועוד הם
 בני שמות ששס"ט • פירוש אחר מי דאני וזיה בלרה על דרך עמו
 אנכי בלרה • הושיעה נא : ו גיגיות • כלים של זכב מלאים מים : כדי
 שלא יכמשו • עליהן : חריות • ענפים של דקל היו מניחים בין צמול
 בין בשנת ולא ערבה דכהיב כפות המרים שהים הן אחת ללולב ואחת
 למזבח • ואין הלכה כר' יוחנן בן ברוקא : ז מיד התינוקות שומטים
 אה לולביהן • הגדולים שומטים לולבי התינוקות מידן של חינוקות :
 ואוכלים • הגדולים : אתרוגיהן • של חינוקות ואין בדבר משום גז' •
 שכן נהגו משום שמחה • פירוש אחר התינוקות נושליכים לולביהן מידם
 ואוכלים אתרוגיהן בשבעי חבל הגדולים אין אוכלים אתרוגיהן כל אותו
 היום • דכיון שהוקמה למנוח למקצת היום הוקמה לכולו : ח לא יתיר •
 אגד שלה לסתרה דהא כל היום חובתה : הכל מוריד • הוא ממנה הכלים נאים
 ומצעות נאות שהעלה לתוכה : מפני כבוד יו"ט האחרון שיראה כמבין לקראתו
 למקום שיסעוד בו סיליה : ט מן השילוח • הוא מעין הסמוך לירושלים :
 מחזקת ג' לוגין • (זהו) פתיה ששס"ט רביעית ההין לכבש : לשער
 המים • אחד משערי עזרה נקרא כן על שם שבו מכניסין צלוהית כל מים
 ננסוך חג : תקעו וזרעו • משום שנא' וסאנתם מים בששון : עלם
 בנגז' • שכיב כדדושו של מזבח : ופנה לשמואלו • שנסכים נעשים נקבן

מסכת סוכה

של בכף היו שם ר"א של סיד היו אלא שהיו מושחרין פניהם
מפני היין ומנוקבין כמין ב' חוטמין דקין א' מעובה וא' דק .
כדי שיהו שניהם כלין בבח אחת . מערבי של מים מזרחי של יין .
עירה של מים לתוך של יין ושל יין לתוך של מים יצא . רבי
יהודה אומר בלוג היה מנכך כל ח' ולמנסך אומרים לו הגבה
ידך שפעם א' ניכך אחד ע"ג רגליו ורגמוהו כל העם באתרוגיהן ;
' נמעשהו בהול כך מעשהו בשבת אלא שהיה ממלא מע"ש
חבית של זהב שאינה מקודשת מן השילוח ומניחה בלשכה .
נשפכה או נהגלתה היה ממלא מן הכיור שהיין והמים המגולין
פסולין לגבי המזבח :

ר"ע מברסנורה

מערכות דרומית וכשכח פונה לשמאלו היא כחשונה : שהיו מושחרין
פניהם . מחמת יין ודומין לכסף שהוא כהור מן הסוד : כמין שני
חוטמין דקין . וחוטם א' . כספל א' . ונקב א' בחוטמו . והכסף מערה
בפי הספלים והנסכים מקלתין ויורדין דרך החוטמין על גג המזבח
וזמזכה היה נקב שבו היין והמים יורדין לשיתין של מזבח שכן חלולים
ועמוקים מאד : א' מעובס וא' דק . אחד מהנקבים עבה והוא אותו
של יין ואחד דק אותו של מים כדי שיהו כלין שניכן בנת רחת שהמים
ממחרין ללאת יותר מן היין מפני שהיין עב יותר ומאחר ללאת . לפיכך
היה הנקב של יין מעובס והנקב של מים דק כדי שיהיו כלין בנת רחת :
ה"ג . מערבי של מים מזרחי של יין . הספלים היו נתונים אלל הקרן
סמוכים זה לזה זה לפני זה א' ללד מערב וא' לפניו ממנו דהיינו
למזרח : ורבי יסודה אומר כו' . בתניתו פליג אג' לוגיס פליג ואז'
דקאמר הנא קמא ואתא רבי יסודה למימר . אף כשמניו מנסכים . ואין
סלכס כרבי יהודה : הגבה את ידך . כדי שנראה אם חתן מים כספל
לפי הדוקים אין מודים בנסוך המים : שפעס א' נסך . לדוקי אחד את
המים על רגליו : ו שאינה מקודשת . שלא נתחנכה לעבודה מזבח דאי
דאי מייתי במקודשת אפסילו להו בלינה שכלי שרת מקדשות . כדכתיב
אל הטגע בהם יקדש וכל הקדוש קדושת בגוף נפסל בלינה : סיס ממלא
מן הכיור . ואע"פ שהכיור הוקדש לכלי שרת ומקדש את מימיו לא היו
יפסלים בלינה לפי שהיו משקימים אותו מערב בבזר כדאמר (יזמא סרק
ז') אף הוא עשה מוכני לכיור שלא יהיו מימיו נפסלים בלינה : שהיין
יסמים המגולין . היינו עממא דנתגלתה ממלא מן הכיור . ולא הים מנסך
שני שמיים וסיין המגולין פסולין לגבי המזבח :

פרק ה' החליל המשה וששה • וזהו החליל של בית השואבה
 שאינו דוחה לא את השבת ולא את יו"ט אמרו כל מי
 שלא ראה שמתת בית השואבה לא ראה שמתה נימיו : ב' במוצאי
 יו"ט ראשון של תג ידרו לעזרת נשים ומתקנין שם תיקון גדול
 ומנורה של זהב היו שם וד' ספלים של זהב בראשיהן וד'
 סולמות לכל אחד ואחד וארבעה ילדים מפרחי כהונה ובידיהם
 כדים של שמן של מאה ועשרים לוג שהם מטילין לכל ספל
 וספל : ג' מבלאי מכנסי כהנים ומהסייניהן מהן היו מסקיעין
 ובהן היו מדליקין ולא היה הצר בירושלים שאינה מאירה מאור
 בית השואבה : ד' חסידים ואנשי מעשה היו מרקדים לפניהם
 באבוקות של אור שבידיהן ואומרינן לפניה דברי שירוח
 ותשבתות והלויים בכנורות ובנבלים ובמצלחים ובהצוצרות ובכלי
 שיר בלא מספר על ט"ו מעלות היורדות מעזרת ישראל לעזרה
 נשים כנגד ט"ו שיר המעלות שבתהלים שעליהן ליום עומדים
 בבלי שיר ואומרים שירה ועמדו ב' כהנים בשער העליון שיורד

ר"ע מברסנורה

פרק ה' החליל • כרנב מיני זמר היו שם ועל שם החליל קולי נחצו
 יותר מן האחרים נקראו כולם על שמו : חמשה וששה • ששנים
 חמשה פעמים ששה : חל יו"ט ראשון להיות נשנת החליל ששה • חל
 כשאר ימי החול החליל חמשה • לפי שאינו דוחה לה את השבת ולא
 את יום טוב : שמתת בית השואבה • לפי שכל שמתה זו על שאיבת המים
 של נסוך קרי לה שמתת בית השואבה על שם ושאתם מים נשכון :
 ב' תיקון גדול • שחיו מקיסים אותה גזוזטראות ומשיבים כנאים מלמעלה
 והאנשים מלמטה כדי שלא יבואו לידי קלות ראש : ג' בראשיבן • בראש כל
 מנורה : ג' מנלתי מכנסי כהנים • ממכנסי כהנים הכלויות ומאנטיסיון
 סינים פתגום חמיינא : היו מסקיעים • קורעים לפניה פהילות :
 שלא יתה פחירס • לפי שהמנורות גבוהות נ' אמה • ובר הבית גבוה
 ובאורה זרחתה בכל העיר : ד' בנבוקות של אור • בנבועה חבוקות לא
 נת' זורק זו ומקבל את זו : דברי שירות ותשבחות • יש מהן שהיו
 אומרים אשרי ילדותנו שלא ביישה את זקנתנו אלו חסידים ואנשי מעשה
 ויש שהיו אומרים אשרי זקנתנו שכפרה על ילדותנו אלו בעלי תשובה
 אלו ואלו אומרים אשרי מי שלא חטא ומי שחטא ונמחל לו : שפליכס
 מלויים עומדים בשיר • כשמתת בית השואבה אכל דוכן לשיר של קרנ

מסכת פסח

מעורת ישראל לעזרת נשים • ושני חצוצרות בידיהן • קרא הגבר
 תקעו והריעו ותקעו • הגיעו למעלה עשירית תקעו והריעו ותקעו
 הגיעו לעזרה תקעו והריעו ותקעו • היו תוקעין והולכין עד שמגיעין
 לשער היוצא ממזרח • הגיעו לשער היוצא ממזרח הפכו פניהן
 למערב ואמרו אבותינו שהיו במקום הזה אחוריהם אל היכל
 ופניהם קדמה והמה משתחיים קדמה לשמש ואנו ליה עינינו
 ר"י אומר היו שונין ואומרין אנו ליה וליה עינינו : ה אין
 פוחתין מעשרים וא' תקיעות במקדש ואין מוסיפין על ארבעים
 ושמונה • בכל יום היו שם עשרים ואחת תקיעות במקדש • שלש
 לפתיחת שערים ותשע לתמיד של שחר • ותשע לתמיד של בין
 הערבים • ובמוספין היו מוסיפין עוד ט' ובע"ש היו מוסיפין
 עוד ר' • ג' להבטיל העם ממלאכה ושלש להבדיל בין קודש
 לחול • ע"ש שבתוך התג היו שם מ"ח • שלש לפתיחת שערים •
 ג' לשער העליון וג' לשער התחתון וג' למילוי המים • וג' ע"צ

ר"ע מברסנורה

אלל המזבח סיס : תקעו והריעו ותקעו • זה סימן לילך ולמלאות מים
 לנסוך מן הבילות : הגיעו לעזרה • לקרקע עזרה של נשים : הפכו פניהם
 למערב • לנד העזרה והסיכל כדי לומר דבר זה : שונין • כופלין לומר
 אנו ליה • משתחיים ומודים • על מה שעבר : וליה עינינו • מיחלות
 לבכא : ה שלש לפתיחת שערים • כצפותאים שערי העזרה תוקעים טר"ח
 וחשיב להו לג' תקיעות : ותשע לתמיד של שחר • כשהיו מנסכים נסכי
 התמיד • סלוים אומרים בשיר ושלש פרקים היו מפסיקים בו ועל כל
 פרק ופרק היו סכהנים הוקעים ג' תקיעות טר"ח ומשתחיים העם •
 (טר"ח חשיב להו לג') • הרי ע' תקיעות : להבטיל העם ממלאכה •
 תקיעה ראשונה לבטל העם שכחות • תקיעה שניה נסתלקו התריסין ונגעלו
 התנויות • תקיעה שלישית סלק במסלק והטעמן הטעמן את התמין
 וסדליקו את הכרות : ושלש להבדיל בין קדש לחול • ולאחר התקיעות
 הראשונות שוכס כדי לללות דג קטן ותוקע ומריע ותוקע ושוכס • אלו
 ג' תקיעות אחרונות להודיע שקדש היום : שלש לפתיחת שערים • של
 עזרה שתוקעים בכל יום : ושלש לשער העליון • כדאמרו לעיל • עמדו
 שני כהנים בשער העליון • קרא הגבר תקעו והריעו ותקעו : ושלש לשער
 התחתון • דמין לעיל הגיעו לעזרה תקעו והריעו ותקעו ומארכיין בכן עד
 שהגיעו לשער התחתון כדמין וכו' תוקעין והולכין עד שהגיעו לשער היו"ט

סוכה - ט' לחמיר של שחר - וט' לחמיר של בין הערבים - וט'
 לכוספין - ג' להבטיל את העם מן המלאכה - ג' להבריל בין
 קודש לחול : ו יו"ט ראשון של חג היו שם י"ג פרים ואילים
 שנים ושעיר אחד נשתוו שם י"ד כבשים לח' משמרות - ביום
 ראשון ו' מקריבין ב' ב' והשאר א' א' - בשני ה' מקריבין ב'
 ב' והשאר א' א' - בשלישי ד' מקריבין ב' ב' והשאר א' א' -
 ברביעי ג' מקריבין ב' ב' והשאר א' א' - בחמישי שנים מקריבין
 ב' ב' והשאר א' א' - בששי אחד מקריב ב' והשאר א' א' -
 בשביעי כולן שוין - בשמיני חזרו לפיים כבדגלים - אמרו מי

ד"ע מברסנורה

ממזבח - להכי קרי לכו ג' של שער הכתהון - וג' של מעלה עשירית לא
 קהשיב דהוי תנח סבר כר"א בן יעקב דאמר שלא היו תוקעים למעלה
 עשירית : ושגם למילוי המים - לאחר ששכבס וכחו להס לעזרה דרך
 שער המים - תקעו והריעו ותקעו : וג' על גבי מזבח - דמנן כס' לולב
 וערבה וקפוס על גבי המזבח תקעו והריעו ותקעו - וחנח דידן לא
 פיתוי הכא כשתל להיות ע"ס בשנת שהפסת נשחט בשלש כתות ותקיעות
 פדנח הוו ההס - משום דלא שכיחא כולי האי שיבא ע"ס בשבת - והא
 דמנן אין מוסיפין על מ"ח לאו דוקא דנע"ס שחל להיות בשבת ומנין
 דמוסיפין עד שבע ותמשים תקיעות : ו יו"ט הראשון של חג וכו' - כ"ד
 משמרות של כהונה היו במקדש וכולן עולות לרגל וזכות בתוכה הכחות
 מהמת כרגל - וששה עשר משמרות מקריבים ששה עשר בהמות - ששה
 י"ג פרים ואילים שנים ושעיר אחד - נשאלו שמונה משמרות ל"ד כבשים -
 ששה משמרות מן השמונה היו מקריבין שני כבשים כל אחד מהם היו
 י"ג כבשים והשאר ששה ב' משמרות הנותרות - מקריבות אחד אחד :
 בשני - שנחמט א' מן הפרים - ונשתוו ט' משמרות ל"ד כבשים :
 תנושה מהן היו מקריבין שנים שנים - היו עשרה : והשאר - ששה ד'
 משמרות הנותרות מקריבות כל אחד כש אחד - בשלישי שנחמט עוד פ'
 א' מן הפרים ונשאלו י' משמרות ל"ד כבשים ארבע משמרות מקריבות
 שנים שנים - הוב לכו ח' - והשאר א' א' ששה כבשים לששה משמרות :
 בשביעי כולן שוין - המשמרות ומקריבות כבשים שוות שכל אחת מקרבת
 אחת שהרי חונס אלא שבעה פרים - ואילים שנים ושעיר אחד ל"ששה
 משמרות נשתוו י"ד כבשים ל"ד משמרות : בשמיני חזרו לפיים
 כבדגלים - פר אחד חיל אחד וז' כבשים שקרבים בשמיני - אין קרבים
 כבוד קרבים הוצ : לפי סדר הפעולות - אלא על המשמרות נחמט

שהקריב פרים היום לא יקריב למחר אלא חוזרין חלילה : א בג'
 פרקים משנה היו כל משמרות שוות . באמורי הרגלים ובחלוק
 לחם הפנים . בעצרת אומרים לו הילך מצה הילך חנוך . משמר
 שזמנו קבוע . הוא מקריב תמידים נדרים ונדבות ושאר קרבנות
 צבור ומקריב את הכל . י"ט הסמוך לשבת בין מלפניה בין
 מלאחריה היו כל המשמרות שוות בחלוק לחם הפנים : ה הל'

ר"ע מברשנורח

ומפייסות עליהן כמו שמפייסות כשאר רגלים . וסדר הפיים מפורש
 ביומא פרק בראשונה : אמרו . משמר שהקריבו פרים היום . לא היו
 מקריבים פרים למחר . שהמשמרות שהקריבו אחמול כנשים לא היו
 מניחים אותן אלא תזרות חלילה : ז באמורי הרגלים . כמה שאמור
 רגלים . כלומר בקרבנות האמורים רגל היו כל המשמרות שוות כגון
 חזה ושוק של שלמי תגיגה של כל יחיד ויחיד ועורות של עולות ראיה
 ושל מוספי צבור ושל שפירי מצואות : ובחלוק לחם הפנים . כשאירע
 שנת רגל ששנת מסלקין אותו ומסדרין אחר כדכתיב ביום השבת
 יערכנו : בעצרת . כשאירע שנת ויש בו חלוק חמץ של שתי הלחם .
 וחלוק לחם הפנים שהוא מצה : אומרים לו . לכל אחד כשנותנים לו
 חלקו בלחם הפנים הילך מצה וכשנותנים לו חלקו בשתי הלחם אומרים
 לו הילך חמץ לפי שאין חולקין קרבן כנגד קרבן . אלא מכל קרבן כל
 אחד נוטל חלקו . כדנפקא לן מלכל בני אהרן תהיה איש כאתיו לפיכך
 מודיעין אותו שנותנים לו חלקו בין בחמץ בין במצה : משמר שזמנו
 קבוע . לשמש בשנת זו שחל רגל להיות בתוכה : מקריב תמידין . שהרי
 אינן כבביל רגל : נדרים ונדבות . שנדרו ונדבו כל השנה וסביאות רגל :
 וכל קרבנות צבור . לאתווי סר העלם דבר של צבור ישפירי ע"ז ששגנו
 ב"ד וטעו בהוראה ועשו רוב הקבל על פיכה יאם אירע בן רגל משמר
 שזמנו קבוע מקריבים אותו : ומקריב את הכל . לאתווי קין המזבח כשהוא
 בעל שאלתה הקרבת התמיד . ואין מביאין שם נדר או נדבה לוקחין זממות
 המתורות משפירי הלשכה וקונון מהן קרבנות עולות ומקריבין אותן : יבן
 נדבות צבור ואף אלו אם קרבו רגל משמר שזמנו קבוע מקריב אותן :
 בין מלפניה בין מלאחריה . אם חל י"ט לאחר השבת . אע"ג דלא אס
 ליה שבת בתוך החג אפילו הכי הואיל ונרבינן להקדים ביאתן מע"ש כשבביל
 י"ט שהרי בשבת לא יוכלו לבא חולקים בלחם הפנים . וכן אם חל שמיני
 לפניה בע"פ אף על פי שאין השבת בתוך החג חולקים הואיל ולא יכל
 ללכת : ה הל' לפיכך יום אחד לפסוק בנסיים . עזו שחל י"ט ראש

להיות יום אחד להפסיק בנתיים משמר שזמנו קבוע היה נוטל
 עשר חלות והמתעבב נוטל שתיים ובשאר ימות השנה הנכנס נוטל
 שש והיוצא נוטל שש. ר"י אומר הנכנס נוטל שבע והיוצא
 זוטל חמש. הנכנסין חולקין בצפון והיוצאין בדרום. בילג'י
 לעולם חולקת בדרום וטבעתה קבועה וחלונה כמותה ;
 נשלמה מסכת סוכה

ר"ע מברמנורה

גבי בשנת שהיו יכולים לבא בא' בשנת וכן קדמו וכאז מע"ש או שאל
 י"ט האחרון בה' בשנת שהיו יכולין לילך בע"ש ונתעכבו שם בשנת כל
 המשמרות שנתעכבו שם אין נוטלין אלא ב' חלות ומשמר שזמנו קבוע
 נוטל י' וחולקין אהון בין משמר הנכנס ובין משמר היוצא כדרך כל שנתות
 השנה : הנכנס נוטל שש כו' - שהמשמרות מתחלפות בשנת - זו עובדת
 שהריות וזו עובדת ערבית : הנכנס נוטל שבע - נוטלים שהי חלות יתחם
 בשכר הגפת דלתות שהם נוטלים הדלתות שפתחו המשמר היוצא בשכר
 ואין הלכה כרבי יסודה : הנכנסים חולקין - ביניהם לתח המגיע לתלקט
 בצפון כדי שיראה לכל שהן נכנסין שהצפון עיקר שהוא קבוע לשחיטת
 קדשי קדשים : והיוצאים חולקים בדרום - כדי שיראה שהם יוצאים והולכים
 להם לסיכך שינו מקומן אלא רוח שאינו עיקר : בילג'י - שם המשמרה :
 לעולם חולקת בדרום - ואפילו כשהיא נכנסת - קנסא הוא שקנסוס :
 וטבעתה קבועה - עשרים וארבע טבעות היו בעורה במקום המטבחים
 לכ"ד משמרות כהונה וטבעתה של כל המשמרות פתוחה לך אחת וכוסכ
 למעלה ומכניס אחר הכהמה לתוכה וחוזר וכוסך פתחה למטה לתוך
 ברצה - וטבעתה של בלג'י קבועה ואינה נהפכת וצריכה להשתמש בשל
 אחרים וגנאי הוא לה : וחלונה סתומה - חלונות היו בלשכת החליפות
 ששם גוזזין את סכיניהם וחלון של משמרת בילג'י היתה סתומה דקנאיה
 רבנן משום מעשה שהיתה שאשה אחת ממשמרת בילג'י ומרים בת בילג'י
 שמה נשתמדה ונשאת לסרדיוט אחד ממלכי יוניס וכשנכנסו יוניס להיכל
 הלכה וטפחה בשנדל על גבי המזבח ואמרה לוקוס לוקוס פי' זאב זאב
 בלבון יוני עד מתי אחת מכלה ממון של ישראל ואין אחת עומד לכן בשעת
 דוחקן כששמעו חמשים בדבר זה קבעו את טבעתה וסתמו את חלונה של
 כל המשמרה כולם - כי אמרו אם לא ששמעה מאניה שהיה מבזה את
 בעורה לא אמרה כן - ובשביל אניה קנסו כל המשמרה דלוי לרשע לוי
 לשכנו - טוב לזדיק וטוב לשכנו :

פליק מסכת סוכה

תפילה מספר יסוד זקן

תפלה קצרה לומר ביום שמיני עשרת כשפונה מסוכה לביתו :
רבונא דעלמא יהא רעוא מן קדמך שאותן מלאכים הקדושים
השייכים למצות סוכה ולמצות ד' מינים לולב ואתרוג הדם וערכה
הנוהגים בחג הסוכות הם יתלו עמנו בצאתנו מהסוכה ויכנסו
עמנו לבתינו לחיים ולשלום ולהיות תמיד עלינו שמירה עליונה
מזעון קדשך ולהצילנו מכל חטא ועון ומכל פגעים רעים ומכל
שעות רעות המתרגשות לבוא לעולם והערה עלינו רוח ממרום
וחדש כליותינו לעבדך באמת באהבה וביראה ונתמיד מאד
בלמוד תורתך הקדושה ללמוד וללמד • וזכות ירכעה כינים
ומצות סוכה יעמוד לנו שתאריך אפך עד שובנו אליך בתשובה
שלמה לפניך ולתקן את אשר פגמנו ונזכה לשתי שולחנות בלי
צער ויגון אני ובני ביתי ויוצאי הוצאי ונהיה כלנו שקטים ושלימים
רשנים ורעננים ועובדי השם באמת לאמיתו כרצונך הטוב בכלל
כל בני ישראל יהיו לרצון אמרי פי וגו' :
ובכניסתו לביתו יניח ידו על המזוזה ויכוין לג' שמות קדושים סיוהם
מחזירים יחד שהם יהו"ה יהו"ה יהו"ה שם סו"ה ואלה"י מרומז בסוכה
ושד"י כסוב על המזוזה להיות קדושת ג' שמות אלה לבמרט מכל חטא
ועון שלא נהטף לא נכשם ולא נרוח ולא ננשם :

תקון ז' אדר

כפי מנהג ארץ ישראל ותוגרמה ואיטליאה

מנהג חסידים ואנשי מפעל להסתענות כז' אדר בכל שנה ושנה ית
שמת מרע"ה ועוסקים במקרה במשנה וגמרא פעין אותו ביום
לזכור זכותו של מרע"ה שזכותו יגן עלינו לפי שגדולים דיוקים במיפסס
יותר מנחיהם :

הסדר הוא כן • מתחיל ספר משנה תורה עד פרשת ראה ומדלג
פרשת ראה עד פרשת כי תצא • ומתחיל מן ויקרא משה

תקון ד' אדר

אל כל ישראל עד סוף התורה • ומתחיל ביהושע עד כל איש אשר ימרה את פיך וגו' רק חוק ואמץ וגו' • ואומר בתהלים מן תפלה למשה סימן צ' עד סוף מזמור לתודה והם י"א מזמורים מיוחדים אליו • ושונה מסכת אבות כולה עד גמירא שיש בה סדר הקבלה ממרע"ה • וכל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש הכל גאמר למשה בסיני ובתוכו נזכר קברו של מרע"ה עם הדברים שנבראו בע"ש בין השמשות • ועוסק בגמרא בפ"ק הסוטה מתחיל מי לנו גדול ממושה וכל הענין עד והוא חסא רבים נשא שכיפר על מעשה עגל ולפושעים יפגיע שביקש החיים על פושעי ישראל שיחזרו בתשובה ע"כ וכל המוסיקא על הסדר הזה מענינו של יום כל אחד לפי כחו יבורך בלי ספק ושפתותיו של אותו צדיק דובכות בקבר אשרי העם שככה לו זה משה בגימ' שככ"ה אשרי העם שה' אלתי • ברוך ה' לעולם אמן ואמן :

אכל נק"ק וויניציא"ה נכית כמדרכ של סרנ סכולל סחסיד מוכר"ר שמואל
 חנוכה למדנו כסדר סנ"ל וסוסיק סרנ סנ"ל נוסך משלו :

בראש התחיל מכראשית עד אחר פ' ויכולו • אח"כ בפ' שמוה
 מן וילך איש מבית לוי וגו' עד תעשה בו את האותות •
 ובפ' יארא מתחלתה עד ושמונים שנה בדברים אל פרעה • ובפ'
 בא מן ויהי בחצי הלילה עד לכל בני ישראל לדרותם • ובפ'
 בשלח מן ויאמר ה' אל משה מה תצעק אלי עד כי אני ה'
 הופאך • ובפ' יתרו מן בחודש השלישי עד גמירא • ובפ' כי
 השא מן ויאמר משה אל ה' ראה אתה אומר אלי עד גמירא
 ואח"כ סדר הג'ל ואח"כ מדרש ילקוט בפ' ואתחנן ובפ' וילך
 מעין מיתת משה ואח"כ בווהר ובפ' שמות מן וילך איש בווהר
 קמן דף י"א ע"ב בווהר גדול עמוד ל"א עד ויהי בימים הרבים •
 ז"ק דף י"ט ע"א ובז"ג עמוד ל"ב ופ' בשלח מן אז ישיר בז"ק
 דף נ"ג ע"ב ובז"ג עמוד צ"ה ע"ר רבי חייא אמר דף נ"ד בז"ק
 ובז"ג עמוד צ"ז • ובפ' וילך מראש הפרשה עד ויצו את יהושע •
 דתמוסיף יומיו לו מן השמים :

דיני ערב פסח בקצרה

בערב פסח יקיים שויתי ה' לנגדי תמיד בכל היום כולו בעבודת השם
באהבה וביראה. שיכא זריו לבשר החמץ שתי שעות מקודם
הלילה ולכבדו במסירות ויבארר בתשובה ויפספס במעשיו. ויהשונו ככס
יבוער הילכה"ר כי חמץ רומז לינה"ר. וללא ימנא חללו חפילו במשכו. כי
לחותיות חמץ ולחותיות מלכה חין החילוק ביניהם רק משכו של הס"א. ולא"כ
יסתפר לכבוד יו"ט קודם הלילה דוקא. וכן ליטול לפראיו קודם הלילה כי
מחלוק היום וחילוק הוא יו"ט. וסעסע דהתמירו במלחכה בע"פ יוחר
בכחאר ערבי שכתוב ויו"ט משום דזמן הקרבנות הספסח היה מחלוקת וחילוק.
וכיום שיחיד מביא קרבן אסור בעשיית מלחכה ואף ע"ג דנטל הסעסע לא
נפל הליכור וסעסע מלחכה בע"פ מחלוקת וחילוק משמחין אותו. אם אפשר
לו יאספס המצות של מצוה אחר הלילה. שיכא במקום קרבן פסח :

סדר ליל חג השבועות

טובנים להיום נפורים בליל חג זה ולעסוק בתורה שכתב ושבעל פה כתקנם
כהרש"ל אלקבץ ומסר"י קארו (כת"ס בס' תקון שבועות) וקודם למוד
סרי"ג מצוה יתפלל תפלה זו (הובאה בס' פועל צדק מס"ך ז"ל) :

יאמר זה בפס מלא ובכוונה :

הריני מקבל עלי מצות ואהבת לרעך כמוך. אתה בחרתנו מכל
העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקרבנתנו
לעבודתך וקדשתנו מכל העמים במצותיך קדושת הגוף ברמ"ה מ"ע
שהם כנגד האברים שבאדם וש"ה מל"ה כנגד גידים שבאדם כד'
שנחפך מדברים ההומריים וגשמיים לרוחניים וכדי שנהיה מחוברים
ומקושרים בך ונזכה לחיים ארוכים בעוה"ז ולחיים נצחיים לעוה"ב
כמו שאמר משה לישראל ועתה ישראל שמע אל החוקים ואל
המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיון ובאתם
ידשחם את הארץ אשר יי אלהי אבותיכם נותן לכם ואתם הרבקים
ביי אלהיכם היים כולכם היום ולפי שבזמן שביהמ"ק היה קיים
היינו יכולים לקיים כל המצות במעשה ועכשיו בחורבנו אין אנו
יכולים לקיים אפי' רוב מצות במעשה רק באמירה בלבד לכן באתי
היום לפני כסא כבודך לומר לפניך מצותיך. ויה"ר מלפניך יי אלהי
ואלהי אבותי (ויכון לשם הוי"ה שהוא שם של רחמים) שתהיה אמירה
זו שאני אומר היום מצותיך נחשב לפניך כאלו עשיתי במעשה
וכוננתי בכל הכוונות תרי"ג התלויות בכל מצוה ומצוה אמן סלה :

כאדם אשר התנדב רוחו לעזוב טטאיו ולאחוז בדרכי התשובה • כפי
 יעשה • יפרט התטאים אשר עשה ויתקרט עליהם בלב כלם ויקבל עליו
 לעזוב אותם עזיבה גמורה ויבקש מה' לסלוח עונו ולאחזו ולעזרו לכל
 ישוב עוד לכסלה • ויתפלל תפלה זו בכוונת הלב • ויכדרה קודם שיתפלל
 כדי שיבין מה שהוא אומר :

יֵאמֶר תְּחִלָּה אֵלֹהִים מְזֻמָּוִי תְּהִלִּים • כ"ח • ל' • ל"ב • נ"א • פ"ה • פ"ז •
 צ' • ק"ב • קט"ו • קי"ח • קל"ט • קמ"ב • קמ"ג • צ"א • ב' •
 ואח"כ יתפלל :

רבון העולמים אלו באתי להתודות לפניך על כל הטאיתי •
 יכלה הזמן והמה לא יכלו לפי שחטאיתי לפניך בדברים רבים •
 בשוגג ובזדון • באונס וברצון • בסתר ובגלוי • במצות עשה
 ובמצות לא תעשה • חטאיתי בכלל ובפרט • כמה וכמה פעמים
 הכעסתיך עד כי אין מכפר לרוב המון חטאיתי • ועצמו משערות
 ראשי • ואיך אבקש מחילה וסליחה על דבר שאין לו סוף ותכלית •
 אתה יי אלהי גמלתני הטובה בכל עת ובכל שעה • ואני גמלתיך
 הרעה • ותרתי זכאים ושלמים על חסדים רבים ושלמים שלמתיך
 חטאים ואשמים • אמרתי אודה עלי פשעי ליי • ואבכה לה'יח
 בדמעותי את עוני • לך לבדך חטאיתי והרע בעיניך עשיתי • חטאיתי
 אודיעך ועוני לא כסיתי • כי איך אעלים עוני וחטאיתי ואתה
 ידעת אולתי ואשמתי • איך אכתיר עונותי ואתה חופש כל חדרי
 כסני וכליותי • איך אכחש בטובך ואתה יודע צפון לבי ומחשבותי •
 אמנם פשעתי • אללי לי כי רשעתי • ועברתי על כל אשר
 צויתני • ואני כואב וגוע • על כן איעק ואשוע • עיני ילוי דמעה
 כפלגי מים • כי עזבתי יוצרי מקור חיים • ומדי עלות על לבי
 עוהתי • תגדיל האנחה ותרב יללתי • אוי לי אוי לנפשי כי
 רטאיתי • כי איך אשקוט ואשתוק • בשומי המר למתוק • וודתי
 והמסתי ושם אלהי חללתי וכזבתי ולצתי ומרדתי ונאצתי • ועם
 רשעים ופועלי און רצתי • ובכל אלה הפצתי : והנה מה אני
 ומה חיי וכחי ומה צדקתי ומה מעשי הטובים אשר בהם אבוא
 לפניך • אבל אני נעיר ורק מבל טוב • מלא על כל גדותי מבל
 מיני טומאות ותועבות • והיה לי לתת פי בעפר ולהטמן בכ"ע
 מפני פחדך והדר גאונך • ואיך אמלא לבי לבוא לפניך בעזות

תפלה לשבים בתשובה

מצח להפיל תהנה לפניך ולבקש מהילחך • אכונם נשענתי על גודל
רחמיך וחסדיך אשר מעולם חמה שאתה נותן יד לפושעים •
ומורה להם דרכי התשובה • שישונו מדרכם הרעה כמו שנאס •
טוב וישר יי על כן יורה הטאים בדרך • ובשובם תקבלם ברחמים
להיותם אתובים ומקובלים לפניך • ותחילם מטוב הצפון ליראיך •
על המשענת הזאת נשענתי ובאתי לפניך יי אלהי ואלהי אבותי
בלב נדכה ורוח נשברה • ומפיל תהנתי לפניך כעני בפתח להורות
אותי דרכי התשובה ולהעלותי מטומאה לטהרה ולהודיעני הדרך
הטובה אשר אלך בה לעשות רצונך • כי אתה רב סליחות ואתה
חפץ בתשובת הרשעים ויחיו • ואין אתה חפץ במיתתם • על כן אני
מבקש לפניך סליחה ומחילה וכפרה • והגני מתחרט על מעשי
הרעים ההם שעשיתי כי אחרי שובי נחמתי • ואחרי הודעי ספקתי
על ירך • בשתי ונכלמתי • ואחרי החרטה הגני מקבל עלי לעזוב
אזהם עזיבה גמורה כאמור יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו
ואחרי העזיבה הגני מתורה בפי כמצווה בתורה והתודו את חטאתם
אשר עשו • ונאמר ומורה ועזוב ירוחם • ואחרי העזיבה והחרטה
והודוי הגני כותבייש עליהם • ומקבל עלי שלא אחטא עוד ולא
אחזור למעשי הרעים ההם שעשיתי ולא אשוב בדרך החטאים
עוד • ככתוב אם עול פעלתי לא אוסיף • ואתה יי • ברחמיך
הרבים פתח לי שערי תשובה • והדריכני והעמידני על נכון •
כדי שאוכל לקיים ככל היוצא מפי היום הזה • ואזכה להיות מן
השבים אליך בכל לבב • יי אלהי אם חטאתי מה אפעל לך • ואם
רבו פשעי מה יזיקו לך • ואם עונותי כרו לנפשי שוהות והביאו
עלי תוגות ואנחות • לך יי הרחמים והסליחות • ואם לבי מנתיב
הורחק נטה • הלא אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא •
יי אלהי תבוא לפניך אנקת אסיר • אשר מעיו רותהו כסיר •
ופשעו כחו הסיר • כי עמך הסליחה ומאתו אל תסיר • יי אלהי
אם חטא לבי במחשבת און אשר חרש • ואותה שנאת ומפניך
אני נגרש • שמעה תפלתי יי ושועתי האזינה אל דמעותי אל
תחרש • יי אלהי בדרך עדותיך הדריכני • ואחרי יראתך משכני •
ורוח נדיבה תסמכני • ואם אליך תאספני • רוח קדש קדשי •

תמות נפשי מות ישרים מנשיקות פיך תשקני • ואם עונותי עברו
ראשי • אל תאסוף עם הטאים נפשי : הטה אלהי אזנך ושמע
תחנתי • ולקחת זבח תורתך • אשר זכחתי באנחתי • ותערב
עליך כקטורת ועולות קרבן שפתותי אשר אקריבה • אדני שמעת
אדני סלחה אדני הקשיבה :

אנא אב הרהמים והסליחות • הנה קרעתי לבבי באנחתי
ועוד במסתרים הבכה נפשי ואני עניתי מאד כי כשל בעוני
כחי • אמנם אלהינו מרחם וחפץ שבריותיו יתורו על הטאתם
אשר עשו ושישובו מאון לבלתי עשות כדבר הזה עוד • כדבר
שנאמר קחו עמכם דברים ושובו אל יי • והנני מבקש מאתך יי
אלהי שתעשה עמי כגודל הסדך וחזקני ואמצני לכוף יצרי הרע
למען לא אחטא לך • ויקיים בי מקרא שכתוב יי לא יעזבנו בידו •
ותפשוט ימינך לקבלני בתשובה שלמה לפניך • כי אתה רוצה
בתשובת הרשעים • כדבר שנאמר כי לא אחפוץ במות המת נאם
אדני אלהים והשיבו וחיו • ועזרני לקיים כל אשר קבלתי עלי • יי
הזה ואתחזק בתורתך • כי הבא ליטהר מסייעין אותו • לב שהור
ברא לי אלהים ורוח גכון חדש בקרבי שאהיה מוכן ללמוד
תורתך הקרושה ואהיה זהיר ומהיר לקיים מצותיך • ולא אכשל
בשום מעשה מצוה אפילו בדקדוקי סופרים • וחטע בלבי יראתך
לבל יבהלוני הרהורים רעים ומחשבות זרות ובפרט בעת עמדי
בתפלה להתפלל או בעת עסקי בתורה • רק יכונן מחשבותי
לעבודתך לעבדך באהבה ובשמחה ויהיו כל מעשי לשם שמים •
ואהיה טוב לשמים וטוב לבריות • ולא תעלה קנאת אדם על
לבי • ואנצל מכעס וחנופה ורכילות ולשון הרע • רק אהיה תמים
עם יי ועם אדם : אל אלהי אל תעלני מזה העולם עד אשר
אתקן את אשר שחתי • וחטאתי לא יזכרו ולא יפקדו בעת אשלים
לך הנפש • ויהיו צאצאי וצאצאי צאצאי כלם יודעי תורתך
יראתך על פניהם לבלתי יחטאו • ככלות כחי אל תעזבני • ועד
אקנה ושיבה אל תזניחני • והרב מעוני כבסני • ומחטאתי טהרני •
ובמעגלי צדק תנחני • ובנתיב יושר תנהלני • ומטובך תשביעני •
ובנחמת ציון וירושלים תראני • ותהיה עתה שעת רחמים וענני •
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי אמן :

מסירת מודעה לחולה

כאשר ספר מעבר יצק איננו ציד כל אדם ולפעמים יקרה שיראה למסור מודעה וביותר צימים הקדושים האלה לכן הגנתי הנס מודעס זו לחולה וציד אחר הפרת נדרים כאשר עוב ומסוגל הוא שיתיר נדריו כשיפול למשכב:

שמועו נא מורי ורבותי את אמרי פי את אשר עם לכבי הלא ידעתם אשר קליפה קדמה לפני צדיק עין החיים על כן מיום ברא אלהים את אדם הראשון כל נוצר עבורו נכרא תיכף בא היצר הרע הוא השטן הוא המלאך המות בחלקלקות לשונו מדבר גדולות מילין לצר עילאי מלל להסית אותו לאכול מעין הדעת טוב ורע להמרות פה כבוד אלהי ישראל מלך מלכי המלכים הקב"ה וברוך שמו אחד יחיד ומויוחד בפי כל בשמים ובארץ ואחר כך עלה ברוח סערה ואש מתלקחת לשמים וקטרג עליו עד אשר נגזר עליו ועל כל הימים לרבות הלילות על משכבי סליקו רעיונות והרהורים רעים לשמים ויצפון לרם ישרים לבלות לשאר יעוצר רחם לאבורי וכל מעשהו להפיל את אדם מאיגרא רמא לבירא עמיקתא ואלמלא הקב"ה בעזרנו אין בידינו להתחזק עליו ימי אדם בצער גדול עונו מנשוא והנה כל מקום אשר המצא ימצא מקום מוכן לפרעון חובות ישנים חדשים מקרוב שם בעצמו הוא או שלוחו או גירי דיליה והנה ידוע את אשר אמרו חכמינו ז"ל אשר בשעת סכנה גדולה הלא הוא בעת אשר סמוך למיתה ולהוצאת נשמתו נשמת אדם ואז הזמן יותר נאות להשיב הפקדון אשר הפקך אתו כל ימי חייו הבלו היוצא מפיו יעשה תשובה ויתודה על עונו עד דכרוכה של נפש לקבל עליו עול מלכות שמים באהבה רבה יום אחד וימסור נפשו ורוחו ונשמתו לאשר נתנו יצר רע לא כן ירמה הפך עליו בלהות חלק משמן חכו והמה פתיהות לבלות שאול ואבדון נפשו לאמר לך ויקל מעליך היסורים הקשים והמרים וכל מגמתו להפילו שחת והוא ימשוך בגופו לעורר עליו דיני דינים קשים ומרים בלענה וראש מלבד שאר עונשים אשר יקצרו כמה יריעות מהכיל והנה מה גם אשר אמרו חכמינו ז"ל אין אדם נתפס על צערו ואונס רחמנא פטריה מכל מקום אם אינו עושה כלה עושה מחיצה בינו לבין אביו שבשמים על כן הגנתי מוכן ומזומן מהיום ועד אחר מיתה למסור בפשי ורוחי ונשמתו לאלההם וחנן עלה כל העלוח ופבת כל הככות

ב"ה וברוך שמו ובפניכם אני מוסר מודעה והנני מוסר כל החלקים
 אשר המה בי מנפש רוח ונשמה להקדוש ברוך הוא וברוך שמו
 אשר בחסדו הגדול נתן עלי וכל מה שאעשה מהיום ועד עולם
 נגד מסירת מודעה הזאת הלא המה בטלים ומבוטלים ולא יהיה
 ממש בדבורי וברמיותי ומכ"ש במעשי חס ושלום והנני מבקש
 מומעלתכם שתצדקו עמכם שכינה הקדושה והטהורה לבטל כל
 מה שאעשה מהיום ועד עולם נגד מסירת המודעה הזאת ולא
 יהיה ממש בדבורי או במחשבתי לבטל אפילו רגע אחד כמומרא
 ממצות הקב"ה ומכל שכן במעשה חס ושלום או בדבור היוצא
 מן הכלל כולו כי אני הנני מוסר מהיום באהבה גמורה גופי נפשי
 ורוחי ונשמתי לאל יחיד ומיוחד אשר האציל וברא ויצר ועשה
 כל העולמות וכל הברואים ובאם אשר יעלה על מחשבתי חס
 ישלום נגד מסירת המודעה הזאת בודאי הוא באונם גמור
 יבהרה גדול ובאם המלאך המשחית יבא לקטרג עלי מחמת אותה
 המחשבה יהיו דבריו כאפס וכאין ולא יהיו נחשבים לכלום ולא
 יעשה שום רושם כלל גם אבקש ממועלתכם מאחר שאין צדיק
 בארץ בזמן הזה אשר לא יקרה לו מקרה בלתי טהור בהוצאת
 ידע לבטלה יהיה באיזה אופן שיהיה ואותן הטפות המה חושבים
 אותי להם לאב ורוצים ליהנות ממטתי וממני לאחר מיתתי באמרם
 כי אתה אבינו ככן אבקש ממועלתכם תפלה שתעזרוני לבקש את
 פני מלך מלכי המלכים הקב"ה להכניס לקדושה כל אותן הטפות
 שיצאו לבטלה הן באונם או ברצון הן בשוגג או במזיד הן ער או
 ישן על ידי השם הקדוש היוצא מפסוק חיל בלע ויקיאנו
 כשילוג סס סוי"ס ניקוד שורק כזס יחהוברה וגם אני מקבל לפניכם
 עלי אם יגזור הקב"ה עלי בהיים ויהא בי כח לענות את
 גפשי לגמור התיקונים כפי כוספרי הנמצא בכתבי האר"י ז"ל ובשאר
 כתבים הקדושים אשר בארץ המה אזי אעשה בלי נדר אותן
 התיקונים כפי כחי ועל ידי זה יהיה חרב פפיות בידי להמיתם
 ולהשליכם במצולות ים אמנם מי יודע מה ילד יום המות ושאר
 עונשים דשכיחי שלא יהיה בי כח לענות נפשי לגמור התיקונים
 למהזה טפני זה עתה באתי והנני מתרים ומגדה אותן הטפות ונגעי

מסירת מודעה לחולה

בני אדם הנולדים ממנו מאותן הטפות בכלל שלא יגעו בו או במטתי או בבגדי ושלא ילכו אחרי מביתי לקברי ואתם גם אתם תצרפו עמכם השכינה ותחרימו אותם באופן שלא יהיה להם כח לילך אחר מטתי ומכל שכן ליגע בבגדי או בגופי :

והס"ד היושבים שם עונים ולומדים זה :

בצירוף הקדוש ברוך הוא ושכינתיה קבלנו מסירת מודעה אשר מוסר (פ"פ) גופו נפשו רוחו ונשמתו לעלת כל העלות וסבת כל הסבות וכל מה שיעשה מהיום ועד עולם נגד מסירת המודעה הזאת הן במעשה הן בדבור או במחשבה אנחנו מבטלים אותו המעשה או מחשבה בצירוף הקב"ה ושכינתיה ולא יעשו (נפלוני בר פלוני) שום רושם כלל גם מחרימים אנחנו בית דין בצירוף הקב"ה ושכינתיה כל טפות זרע שיצא (נפלוני בר פלוני) לבטלה ומעולם ועד היום הזה גם אשר יצא ממנו בגלגולים הקודמים וגם אשר יצא ממנו לבטלה באונס מהיום עד אחר מותו שלא יגעו (נפלוני בר פלוני) הן בו בעצמו או בגופו או בנפשו הן בבגדיו הן במטתו ולא ילוו אותו מביתו לקברו וצדק יהלך לפניו וכבוד יי יאספנו ויבא שלום וינח על משכבו :

סדר וידוי שכיב מרע להרמב"ן ז"ל

(מוכח בס' חבמת אדם כלל קנ"ו) :

יעשה זוואה ויבקש מחילה לכל מי שהטא ויבקש מרצים שיצורכו כ"פלה ויעשה תשובה שלימה דסיינו שיגמור בלבו בלא לשכח עוד לעשות מכל מה שעשה ויעול ידיו (וינקה על נטילת ידים כ"כ רי"ו נתיב כ"ח ז"ע ויהטקף בלויית ויהמר ה' אלהים אמת ותורתו אמת ומשה נביאו אמת ובשכמל"ו ויקרא אשרי יושבי וכו' עד סוף המזמור • ומזמור תפלה לדוד וכו' מזמור פ"ו • ומזמור ד' למנצח מזמור לדוד בקראי ענני • ומזמור קכ"ח אשא עיני וכו' • וזה כ וידוי שכיב מרע וזו נוסחתו מודה אני לפניך אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם יצחק ויעקב אלהי אלהים יאדוני האדונים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד עושה שמים

שמים וארץ עושה חסד ומשפט בארץ היה הוה ויהיה שרפואתי
 בידך ונחתי בידך יהר"ם שתרפאני רפואה שלימה כי אתה
 אל רופא רחמן ואם אמות ההא מיתתי כפרה על כל חטאי
 ועוני ופשעי שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך ותן חלקי
 בתורתך ובגן עדן וזכני לעולם הבא הצפון לצדיקים ואני מודה
 ומאמין שהאל הבורא יתברך שמו הוא ברא כל העולמות
 והאציל וברא ויצר ועשה והוא המשגיח לברו בכל העולמות
 ואין שום מציאות לכל העולמות בלתי השגחתו ומאהבתו
 את אבותינו בחר בעמו ישראל ותן לנו תורתו אשר היא
 נצחית וקיימת על ידי נאמן ביתו משה רבינו ועל ידו נתן
 תורה שבכתב שהיא תורתנו הקדושה אשר בירדנו וגם מסר
 לו בעל פה פירוש התורה והיא הגמרא הקדושה אני מאמין
 שזה מסר הקב"ה למשה ומאמין שדבר עם נביאיו הקדושים
 והם ספרי נביאים וכתובים ואני מאמין שיבא לעמו ישראל
 משיח צדקנו כאשר נהיה ראויים לפניו לגאלנו ושיחיה המתים
 ויבססעס דהוקס יוקף אלנעופיו למעלס ויהמר רבש"ע הריני
 מקבל עלי המיתה בפועל כמוש בשמחה ובלב שלם לקיים מ"ע
 כוללת כל המצות ותיקון כל הלאוין שכולן נתקין לעשה
 להעביר מחשבת יצה"ר אשר חפץ להרית בשמתי מעבודת הקודש
 והנני מוסר גופי ונפשי ורוחי ונשמתי על יחוד שמך הגדול
 (ע"י יונס הלס דף פ"ט) וזכני ליחד שם קדשך באהבה רבה
 וחבה יתירה לסלקא יקרא מתתא לעילא לאתה דשקיא עמיקא
 דבירא נגיד ונפיק ותהיה כסירת נפשי בסוד מי נוקבא ליחדא
 קב"ה ושכינתיה ברהימו ודהילו ביהודא שלים ולבתר לאמשבא
 כעילא לתתא מההוא שקיא דנחלא לכל דרגא ודרגא עד
 דרגא בתרא ולקשרא קשרא דכולה כמו שנאמר כי שם ה'
 אקרא הבו כו' יהר"ם שיהא שלום מנותתי (ויכוין כסס יהעלס
 וצמעמד כר סיני ויהמר שמע ישראל כו' בשכמל"ו) ולפי זהות
 כמולס כן יהמך בדכני וידוי ומתנונים ויהמר עלינו לשבח ע"י
 על כן נקוה לך ואת ויציב עד עזרת :

אמר ק"ש קודם הכניצה יאמר זה הפיוט ומיוסד ע"פ סדר א"כ ותתח נפתלי
 הכן חזק ואמץ חמן סלה כסירוגין חות א' מא"כ וחות א' משס נפתלי
 וכו' ואתר הסיוס עוד ד' תרזות ושס נפתלי ככנ יתיה חתוס כראשי
 התרזות וככל תרוז ה' תיכוס נגד ה' האתרוגס שנכסס כו"ס כ"ה מדס לילה
 לתקס וכו' כולל תפלה תהנה ונקס וידוי וקבלת אמונת שלס עשר' כעיקרס.

גא פקדוני תשמור לבל יטרפוני הכפירים כחי . האל נאמן
 בידך אפקיד רוחי : אנא ה' אני שכבתי ואישנה . נשמתו שמור
 ואקיץ ואקומה נא . בידך עתותי הצילני ואל תזניחי . פוקד היצורים
 בידך אפקיד רוחי . (נא פקדוני וכו') : געור בהקמים עלי מסטינים
 ומקטרגים . תאבים להמיתני ועימה נפשם להורגים . דרשני
 לטובה כך שמתי מבטחי . לובש צדקות בידך אפקיד רוחי . (נא
 פקדוני וכו') : השלכתי עליך יהבי אלהי חסדי . ישיב רוחי ועמידני
 עלי עמדי . והחליץ עיני מדמעה ורגלי מדחי . הגואל ממות בידך
 אפקיד רוחי . (נא פקדוני וכו') : זרים ועריצים קמים ומבקשים
 נפשי . כי חטאתי לך אלוה קדושי . חטאתי מחה והכה אויבי לחי .
 היה ויהיה בידך אפקיד רוחי . (נא פקדוני וכו') : סתר ולבן כשלג
 האורס בשושן . נרי האר המות פן אישן . יחשב תחגוני כאלו זבחתי
 זבחי . חי וקים בידך אפקיד רוחי . (נא פקדוני וכו') : כבוש
 הטא ועון והס קטגור . זקוף קומתי והסר מסביב סגור . להחיות
 כיום הזה ולהשיב נדחי . קדוש ונורא בידך אפקיד רוחי . (נא
 פקדוני וכו') : מחוק ברחמיך הרבים שטרי חובותי . ותשלך במצולות
 ים כל חטאתי . נהגני בחסדך כך תוחלתי נצחי . אב הרחמים
 בידך אפקיד רוחי . (נא פקדוני וכו') : סברי כך שתי עתירתי
 תקשיב . מועד חצות לילה נשמתו להשיב . עזרתי ממך מסרי
 אמי מבטחי . צדיק וישר בידך אפקיד רוחי . (נא פקדוני וכו') : פדני
 מעושק בעת אישן ואעידה . אקיץ ברחמים כלי סחד ומורא . צדקני
 בדינך וברר את מקחי . מלך עולם בידך אפקיד רוחי . (נא פקדוני
 וכו') : (קוממני ותחיני ובשכבי תערב שנתי . נחגי בצדקתך ויכלמו
 הפצי רעתי . רחשי קבל ויערוף כמטר לקחי . סולח ומוחל בידך
 אפקיד רוחי . (נא פקדוני וכו') : שרי לכל מאן דמצער לי . לכן
 נענית לך מחול לי . תערוג נפשי אליך ויערב שיחי . המחזיר
 נשמות בידך אפקיד רוחי . (נא פקדוני וכו') ; אבל אנכי חטאתי

עויתי פשעתי • נשמתי אשר נתת בי לכלכתי • יוצרי אתה מכלל
 אתה גוחי • נאור ואדיר בידך אפקיד רוחי • (נא פקדוני וכו') :
 פשעי אני אדע ומתודה בדברים • תרצה אמונתי בשלש עשרה
 העיקרים • לך לברך אחפלל בוחן טוחי • יוצר הכל בידך אפקיד רוחי •
 (נא פקדוני וכו') : הראשון ואחרון אינו גוף ותמונה • כבוד תורתנו
 אמת ולא ימירנה • ה' הגומל המוב והרע ישרם כארהי • נמצא ויחיד
 בידך אפקיד רוחי • (נא פקדוני וכו') : יגלה סודו אל עבדיו הנביאים •
 חכם למשה רבינו מכל הברואים • יפקדני בפקודת ישועה וישלח
 משיחי • המחיה מתים בידך אפקיד רוחי • (נא פקדוני וכו') :

וידי ונקס לאומרס קודם סאינס • סוידוי כוא ע"ס א"כ ומסר"ק וסנקס ע"ס
 כס כן מ"כ אופיות ככ"ת וכס חמוס כסוסי ונר"ת נפחלי ככסן חז"ק :
 אלהי ואלהי אבותי תבא לפניך הפלתי ואל תתעלם מחחנתי שאין
 אני עו פנים וקשה עורף לומר לפניך ה' אלהי ואלהי אבותי צדיק
 אני ולא הטאתי אבל אנכי הטאתי עויתי ופשעתי :

אשמתי באחדותך • בגדתי בנינתך • געלתי בגדולתך • דחיתי
 בדעתך • העויתי בהודך • וכתתי בותיקותך • זדתי בזהירותך •
 חללתי בחכמתך • טמאתי בטהרתך • יקשתי ביסודך • כזבתי בכחך •
 לצהי בלמודך • גאסתי במלכותך • נאצתי בנצחך • סררתי בסודך •
 עויתי בעודך • פשעתי בפארך • צררתי בצדקתך • קשיתי בקדושתך •
 רשעתי ברוממותך • שחתתי בשכינתך • תעבתי בחפארתך • תעתעתי
 בתקפך • שחקתי בשבתך • רגזתי ברחמיך • קלקלתי בקבלתך • צערתי
 בצפירתך • פגמתי בפליאותך • עקשתי בענותך • סאבתי בסיוגך •
 נגשתי בנשיאותך • סרדתי בממשלתך • לעגתי בלקחך • כחשתי
 בכבודך • יאלתי ביהודך • טעיתי בטובך • חבלתי בחוסך • זולתי
 בזכירותך • ותקתי בויעדתך • הכעפתי בהדרתך • דחיתי בדגלתך •
 גניתי בגדולתך • בזיתי בברכתך • אולתי באמונתך • ואתה רחום •
 לא כהטאי תעשה לי ולא כעונותי תגמול עלי :

אמצני באחדותך • ברכני בברכתך • גדלני בגדולתך • יחדני ביהודך •
 תוממני בחסותך • צדקני בצדקתך • קרבני בקרבתך • רוממני
 ברוממותך • עזרני כעזרתך • שגבני כשגובך • מדרני במידתך • נקני
 בנקיותך • נרמני בנחמתך • גברני בגבורתך • דרשני כדרישתך • ישרני
 בישרנותך • כבדני ככבודך • שמרני כשמירתך • נחרני כנחידותך •

בית רחל ושער הלל יה

ב

מפלני בטובך • רחמני ברחמנותך • צהלני בצהלך • תקפני בתקפך •
 גאוני בגאותך • חכמני בחכמתך • קדשני בקדושתך • בררני בברירותך •
 טללני בטלולך • נשאני בנשיאותך • עטרני בעטרתך • ידעני בידיעתך •
 גבהני בגבהותך • לבבני בלבובך • פדני בפדיונך • זכרני בזכירתך •
 קבלני בקבלתך • שבעני בשביעותך • קימני בקיומך • ותקני בותיקותך •
 צמדני בצמידתך • יעצני ביראתך • תמכני בתמיכותך • נחמני
 בנחומך • פקדני בפקידותך • תסמכני בתהללך • למדני בלמדותך •
 יסדני ביסודך • הדריבני בהודך • כתבני בכתיבתך • הורני בהדרתך •
 נהלני בנצהך • הזקני בחמלך • זכני בזכיותך • קוממני והחיני
 לעת בוקר בלי שטן ופגע רע ומקטרג מעתה ועד עולם אמן סלה :

ואח"כ יאמר ד' מזמורים ראשונים של תהלים והמה מסוגלים לקרי :
 יהוד גדול ליחד בנקר נתיסד י' נתים כסדר ה' ספירו' עם השמות המיוחדים
 לכל ספירה וספירה וכלל בית ד' תכונות נגד ד' אותיות שם הוי"ה כ"ה כולל
 הכל ומהם כל עולמות ושם נפתלי הכהן חזק חתום כשגשג ראשי התכונות :
 כל בראוי מעלה ומטה • יעידון יגידון כולם כאחד • ה' אחד ושמו
 אחד : נעלם ונסתר מכל רעיון • נאצל מאין סוף הוא בתר עליון •
 נקרא אהיה אשר אהיה להללו בצביון • אחד ראש אחדותו ראש
 יהודו תמידותו אחד • (יעידון וכו') : פיו פתח בחכמה יש מאין וגם
 ענינו נעלמים • פעולותיו נכרים מתוך מעשיו כי ביה ה' צור
 עולמים • פליאות נתיבותיו שלשים ושתים • הם עשר אמירות
 ועשרים ושתי אותיות מסוימים • כלם הם בני אב אחד • (יעידון
 וכו') : תענה אמרי בינה אם הבנים • תחלתה ה' אלהים הכלולה
 רהמים בדינים • תכה יד הגדולה ביד החזקה תחליף באותיות שונים •
 ה' אלהינו ה' אחד • (יעידון וכו') : לך ה' הגדולה המקרה במים
 עליותיו שבעים ושתים גשרים • להעבירנו עליהם בחסד אל למהרנו
 באלו מים טהורים • להרים אותנו בחור מעם יכסוף ויארוב כארי
 במסתרים • אריה ובקר ירעו יחד • (יעידון וכו') : יד אלהים חזקה
 וזרוע עם גבורה • ידו בכל נאדרי בכח ארבעים ושתים כחות שעסק
 בהם בראשית היצירה • ידי אויב וזרועו רמה לשבר להושיעני מכל
 צרה • תפול עליהם אימתה ופחד • (יעידון וכו') : ה' מלך ה' גאות
 לבש ששם עזו ותפארת במקדשו • המאיר לארץ בעשרים ושתים
 אורות כאור שמשו • הנה כי כן יברך את בית אהרן עם קדושו •

אמת חותמו להודיע לכל כי הוא אחד • (יעידון וכו') : כבודו נצח
 יאמירו ה' צבאות שמו • כזה ראה זקדש שלש קדושות בכברות
 בעשרים ושתים אותיות בתעצומו • כנוי ירך ימין עמוד יכין צדיק
 ילבש בתומו • עם ירך שמאל עמוד בועז קורא אני עליהם יעמדו
 יהד' • (יעידון וכו') : השיבני אלהים צבאות האר פניך ונושעה
 לעולמים • הוד תשוה עלינו בפסוק את ה' אלהיך תירא לרבות
 תלמידי חכמים • המוציא במספר צבאו שנים עשר אבנים שלמים •
 המתאחות זו לזו ויעמדו כאחד • (יעידון וכו') : נאמן כבריתו אל
 חי וקים צדיק יסוד עולם • נברכו בו כל כי שם צוה את הברכה
 חיים עד עולם • נצטרפו שם שנים עשר הויות עולם • ויעבור מלכם
 לפניהם לחבר האהל להיות אחד • (יעידון וכו') : חזק עמרת מלכותך
 אדני ארון כל הארץ • זה היום קוינו וה' בהיכל קדשו הם מפניו כל
 הארץ • קרא מטטרון כתיבת ירך והמליץ לקבץ נדחינו מארבע
 כנפות הארץ • ואז יהיו כולם עם אחד • (יעידון וכו') :

ויכות עם היל"ר ותתנה והודלח ומסירת מודעה וקבלת אמונת שלש עשרים
 סעיקרים מיוסד ע"ס נפתלי סכסן חז"ק וחמ"ץ א"ס נל"ת כסול :

מה לך יצרי תמיד תרדפני • ולאויב תחשבני • (מה לך פעם
 שנית) : נרדפתי מלא ממך בכל עת ובכל זמני • נמשכתי אחריך
 כשה לטבה במצודת הרמך ללדני • (מה לך וכו') : פלילות אתה
 גורם לי לעשות עם קוני • פעולותיך לכוין למרוד אף שידעתי את
 רבוני • (מה לך וכו') : תמיד אתה אורב לי במסתרים חנם לבלעני •
 תדיח להמיד באהר כבוד יוצרי אשר יצרני • (מה לך וכו') : לכפור
 שלש עשרה עיקרי דת אמונתנו תיעצני • לכטל תורה ומצוח
 ומהוקים ומשפטים אהור להשיבני • (מה לך וכו') : יעודי הנביאים
 וחכמי האמת שלא להאמין תלמדני • יושר דברי אמת להכחיש
 מספרי קבלה להסירני • (מה לך וכו') : הנה תשים במחשבתי
 במסתרים לאמר מי יראני • הגם אמלא כל תאות נפשי מי יעידני •
 (מה לך וכו') : כזב ושוא אמריך אף בחושך אור בעדני • כי לא
 נעלם מה' דבר אף שברעיוני • (מה לך וכו') : הוא הבעל הדין
 והער והוא הדיין לדייני • החטא עצמו עומד ומעיד בשעה זו
 עשיתני • (מה לך וכו') : נשמט אבן מקיר כפים מעץ והם יענוני •
 נשמתי גם היא מעידה ביום הדין לחייבני • (מה לך וכו') : הצפ

אתה טומן פח לי אחר־ך להמשיבני • חכם אתה להרע ונכראי
 אִלֶּךְ לא תענני • (מה לך וכו') : זר ואכזר ואויב אתה לי מעולם
 ותשטמני • זאת היתה לי כי בשפתי חלקות תפתני • (מה לך וכו') :
 קלון אתה ממיר בכבודי וחרפה וכוז תשביעני • קולך ערב ומחוק
 כאשר אשמע וכוז תסיתני • (מה לך וכו') : ואז אחר שתסית אותי
 תעלה למעלה ותשטינני • ואחר תלך ותרד ליטול נשמת־י פתאום
 להמיחני • (מה לך וכו') : אף כי אחר מותי תעמוד לנגדי לקטרגני •
 את רשעים קברי ליתן לעמק שאול להורידני • (מה לך וכו') : מיתת
 עולם להמית מתהומות הארץ שלא להעלני • מגמולי הנפשות כי
 יבאו על שכרן להכריתני • (מה לך וכו') : צער עול תשובה לפי
 שעה לקבל תניחני • ציד בפֶּיךְ לאמר אחטא ואשוב שלא לקבלני •
 (מה לך וכו') : אם אדע אלה למה אשמע לקולך להטרידני • אמנם
 בפעולותיך לא טובים לכף חוכה תכריעני • (מה לך וכו') : מה גם
 לה' איחל אף אם תקטלני • מתירא אני פן מחמת צער מיתה
 תכריחני • (מה לך וכו') : נאמנים דברי שאני מוסר מודעה אם
 תלחצני • נבזים דבריך והיה לא תהיה מהאמונה להפכני • (מה לך
 וכו') : סוד העקרים אני מאמין לא יסורו ממני • כך מכפרם אחד יש
 אחד ואין שני • (מה לך וכו') : לא לדמותו לתמונה וגוף כאמור למי
 תדמוני • לו לבדו אתפלל והוא יודע כתרי ומצפוני • (מה לך וכו') :
 הוא היוצר והבורא משיח ישלח וישוב יחיני • הוא נמצא ראשון
 ואחרון וכפרי מעללי יאכילני • (מה לך וכו') : נביאים אמתיים
 ומשה על גביהם מאור עיני • נופת נבונים וטעם זקנים ומורים
 תקונים למדוני • (מה לך וכו') : צורך מתהרט על יצירותך ולכן לא
 יאשימני • צעדי והלוכי יהי שלום ואתה תשא עוני • (מה לך וכו') :
 חי עולמים ישחטך לעתיד וכעסים מרמך ישכירני • חיי העולם הבא
 ורב טוב הצפון להנחילני • (מה לך וכו') :

שירים וזמירות לז' ימי נראשית • ו' ימי כינויה ויום השבת כסדר בימים •
 חזו ליום הראשון מיוסד ע"פ ח"ב ושם נפתלי סבן חזן ואמן ח"ס :

ככל יום ילאמר כל נרוחי מעלה כמש"ל וחח"כ פיוט זה ליום הראשון :
 אאדיר כבוד ה' היום יום ראשון • כי הוא אל אחרון וראשון :
 ארוטם אאמיר את ה' בשפה ברורה • נתאדר הדרתו היום יום
 ראשון ליצירה • בהתעטפו כשטלה נתמלא כל העולם אורה • שפח

דבריו יאיר מאופל ואישון • (אאדיר כבוד וכו') : גאות לבש ח' ועוו התאזר • תחלת מחשבתו לברוא בדין ולהתאכזר • דמה חורבן העולם בדין ניתם וחזר • לקיימו שתף מדת הרחמים והקדימו ראשון • (אאדיר כבוד וכו') : העולם ומלואו נברא בשביל האדם • יצא באחרונה ומחשבתו לכל קדם • ונעים זמירות ישראל צרתני אחר וקדם • הרמו ורוח אלהים זו רוחו של אדם הראשון • (אאדיר כבוד וכו') : זרח אורו להסתכל בו עד סוף העולם • כצפה דורות הרשעים וקלקולם • חמדה גנוזה לעתיד לצדיקים יסודי עולם • המהללים את ה' בפה ולשון • (אאדיר כבוד וכו') : טוב זו תורה היא קדומה • נסתכל בה כבריאה בכתב אמת רשומה • יסד עליה תבל ומלואה ונתקיימה • הבה יתירה נודעת ככתר בנו מכל עם ולשון • (אאדיר כבוד וכו') : כל הבריות כלם נבראים במאמר ראשון כנאמו • זאת היתה להם כשנקבעו דבר יום ביומו • לתורות אהדותו בבריאה שאין אחר עמו • קדושי עליונים לכן לא נבראו ביום ראשון • (אאדיר כבוד וכו') : מקדם נבראו ששה דברים • והם גן עדן וגיהנם ותשובה לסוררים ומורים • נבנה המקדש ושם משיח מבתר היצורים • אף כסא כבוד מרום מראשון • (אאדיר כבוד וכו') : סדר בל ברואיו שנים שנים • מתחלה ברא כאחד ארץ ושמים • עוד כל ימי הבריאה פעם מארץ פעם משמים • צירוף שניהם בששי לבראם ביום הראשון • (אאדיר כבוד וכו') : פלא הפלאת ביצירת אדם בחכמה • אף כי נברא עפר טן האדמה • צופה יה תמיד כי ערום ישוב שמח • סלך צור הביט מעשיו ויצרו כמראשון • (אאדיר כבוד וכו') : קדוש יהי לאלהיו לעבוד את ה' מאהבה • נפתל עם עקש היה מתקן דרכיו בחשובה • רשעיות חבילות אם עשה לאלפי רבבה • סגולה יסגל זכיות רבות כנחל פישון • (אאדיר כבוד וכו') : שלש עשרה העיקרים הם עיקרי אמונתו • להאמין עיקר ראשון כי הוא אחד ואין זולתו • תחית המתים הוא עיקר האחרון שעתיד להחיותו • הגה העת יבא בראש וראשון • (אאדיר כבוד וכו') :

זמר נאס ליום כ' ע"ס תשכ"ק ושס נפתלי ככסן חזק ולאמן ח"ס
 אברך את ה' היום היום שני • כי הוא אחד ואין שני : תבענה
 שפתי תהלה לאל איום ונורא • נתגדל קדושתו היום היום שני
 לחי צידה • שמו ומלכותו נתעלה או בתפארה • פעולות המלאכים

בית רחל ושער הלל יח

המשוררים לא היה עד יום השני • (אברך את וכו') : ראה והתקין
 אש ומים ועשיר מהם רקיעים • תחלת בריאתן היו לחים ואז נעשו
 חזקים ובריאים • קלקול המהלוקת נתהווה מהבדלת הרקיעים • לכן
 לא נאמר כי טוב בשני • (אברך את וכו') : צפה הקב"ה טוב
 נברא המשווי מן המים • יקבל ענשו על ידי מריבת מים • פרסם
 חפאו שלא יאמרו זייף בתורת חיים • הלא יום רעה הוא ולא טוב
 הוא טעם השני • (אברך את וכו') : עוד בה השלישי טעם הגון
 למנוע הטובה • כבר הוקבע לדורות יום יללה ויבכה • סוף האדם
 למות המיתה ביום זה הוקצבה • הלא בו נברא המחבל להמיתני
 (אברך את וכו') : גא תתן דעתך ומחשבתך בפתח עינים • בנמצא
 כתוב בשלישי כי טוב פעמים • מפני שאחד הוא לגמר מלאכת
 המים • חסרון למלאות שלא נגמרה המלאכה עדיין • (אברך את
 וכו') : לפניו אז נשאו נהרות קולם מקולות מים • זהרה והלל
 וקלוסו היה עולה מן המים • כבוד אל ספרו בקריצה ורמיוזה בלי
 תנועות שפתים • קדושת ה' יאדירו במרום אדיר אדירים • (אברך
 את וכו') : יחשוב אם כזה קלוס כזה נשמע באין דברים ואין אומר •
 ואם אברא בעלי דברים יקלוסו בקל והומר • טפלו שקר זדים
 להכעיסו וכבודו להמיר • אז אמר ישוב ישוב העולם למים פעם
 שני • (אברך את וכו') : חשוב ששת ימים נגד ששת אלפים קיום
 העולם • מעשה בכל יום רמו למאורעות אלף של עולם • זה הטעם
 למלאכת המים בשני לבריאת העולם • צפה קלקול דיר המבול
 היה באלף השני • (אברך את וכו') : ואם תבין ותמנה ותספור
 ספור דברים • אז תמצא חמשה פעמים מים בפרשה האמורים • הם
 נגד התורה שנתחלקה לחמשה כפרים • משולה למים טהורים מכל
 לכלוך לרחצני • (אברך את וכו') : דבריו התנה שיתקבע לדורות הבאים •
 נגד שבטי יה נתחלק לשנים עשר קרעים גם ישובו לאיתנם על רכב
 מצרים הרודפים ובאים • סגולתו נדמינו באמרו אני רועה ואחם
 באני • (אברך את וכו') : באלף השביעי יהיה תורכן מכל היצורים •
 לא נירא בהמיר ארץ וכמוט הרים אהוביו יעשה להם אבר כנשרים •
 התחיה תהיה נצחית לא ימותו פעם שני • (אברך את וכו') :

זמר נלח ליום כשלישי ע"פ תשר"ק וסס נפתלי ככחן חזק ואמץ ח"ס :
 מגיד תהלוה ה' היום יום השלישי • כי הוא לבדו אלהי קדושי :

אגב חיילים ויתרון הכשר חכמה ברה . נהגלה כבודו היום יום
 השלישי ליצירה . תדשא הארץ דשאים ואילנות בו נגזרה . פרים
 להוציא ומיד הוציאו באותו יום השלישי . (אגיד תהלות ה') : כפרי
 העץ נאמר בציווים למיניהם . תמיד דרכם שלא להתערב בגדוליהם .
 שם בדשאים לא נאמר למינהו בציוויהם . לסוף יצאו מעצמם כל
 אחד למינהו ואמרו סתמאי כפרושי . (אגיד תהלות ה') : גמרו
 ונמנו ללמוד קל וחומר מאילנות . יצאו לעולם כל אחד לבניו
 יתסרו בכל סנות . ראו ציוויהם להפריד איש מעל אחיו ולפנות .
 הנה אנחנו דרכנו להתערב מוכרחים להפריד בקושי . (אגיד תהלות
 ה') : דבר זה ראה שר העולם . כבודו סיפר ואמר יהי כבוד ה'
 לעולם . קראם האל ושאלם ונבראו בציוונם ודעתם ושכלם . הנה
 ישמח ה' במעשיו ואלהי קדושי . (אגיד תהלות ה') : הארץ נצטויה
 להוציא עץ פרי . נטעם טעם העץ כטעם הפרי . ציוויה שינתה
 ונתקלקלה לאות לבני מרי . חי האריך אפו עד כי נטרדתי לגרשי .
 (אגיד תהלות ה') : והשינוי גרם שנענש ראשית יצירך . זה
 נרמו בפסוק ארורה הארמה בעבורך . פרי העץ אכלו מן העץ היה
 הצווי ואזהרך . קיים הצווי אבל על האילן אין לפרשי . (אגיד
 תהלות ה') : זאת לדעת כי גם על הציווי הוסיפה . ולא היה רק
 העץ יוציא פרי למאכל ועלתו לתרוסה . על אילני סרק לא נצטויה
 והיא מאליה נכספה . אילני סרק פירות הוציאו רמו לבנין מקדשי .
 (אגיד תהלות ה') : חכם יראה כי אז הוציאו פירות הזהבים . מזהב
 פרוים תראה שיהו פרים ורבים . סמך הגשן של זהב כל אלו באילני
 סרק נחשבים . צפה נגר זה היום היה הכל באלף השלישי . (אגיד
 תהלות ה') : טעם שנתחלק מלאכת המים לשני ימים . אז באלף
 השני היה הסבול מים לאנשי דמים . נתעצב האל ולא נאמר כי
 טוב ולא נגמרה המלאכה בתמים . מפני שאינו שש באיבוד רשעים
 רק לתשובה הגישי . (אגיד תהלות ה') : ים סוף נקרע באלף שלישי
 והיה טובה גדולה . עשה לישראל הצלה ולמצרים תקלה . מטעם
 זה נאמר כי טוב בגמר מלאכת המים כולת . סבב נגר זה האלף
 לגמור ביום השלישי . (אגיד תהלות ה') : כל הדשאים על
 פתח הקרקע עמדו לעמתם . לא צמחו כי אין להביר עוז גשמים
 מטובתם . לכן צמחו כשנברא ארם גם אות המקום צדיקים

תפלתם • הנה לא המטיר עד יום הששי • (אגיד תהלות ה') :
 ומר נחל ליום ד' ע"ג ח"כ ושס נפתלי ספסן חזק ולמנן ח"ס
 אדרוש את ה' היום יום הרביעי • כי הוא משגבי וצוד מושיעי :
 אדבר לה' דברי זאת השירה • נתגדל היום יום הרביעי ליצירת •
 כי נבראו שני המאורות להאירה • פתח דברו יאיר ביום הראשון
 ולא נתלו עד יום הרביעי • (אדרוש וכו') : גם נבראו שניהן באור
 גדול יחד • תקנא ידה באמרה אי אפשר לשני מלכים להשתמש
 בכתר אחד • דבריה מלא האל בלי הכחד • לכי מעטי את עצמך
 אמר אך לא בעי • (אדרוש וכו') : הירח כשמעה צעקה והשמיעה
 קול יללה • יושר דברי אמת אמרה בעבור זה תהיה נכשלה •
 ואמר האל לפייסה ימשול ביום ובלילה • השיבה שרגא במיהרא
 בתנם טרתתי ויגיעי • (אדרוש וכו') : זאת היתה לה למכשול
 ולסוקה • כי כנסה בתחום חבירה ולא שמרה חלקה • חמדה גם
 כן לשמש ביום עם השמש להדבקה • הנה רצה לפייסה בזה ולא
 נתפייסה עדיין מפעא פעי • (אדרוש וכו') : טענתה שמע האל
 וברכה לרצותה ברצונים • נצח ישראל ימנו כך ימים ושנים • די
 חוכתו לא יצא כי באה בטענת הצונים • המה כמה מונים בה
 תקופות לעיני העמים חכמה ומדעי • (אדרוש וכו') : כבוד צדיקים
 יקראו על שמך הבטיחה • זאת אשר נקראו יעקב הקטן דוד הקטן
 כי נמשלו לירחה • לזאת ג"כ לא נתישבה דעתה ורוחה • קרבן
 כפרה צוה להקריב בכל ראש חדש יום קבועי • (אדרוש וכו') :
 מזה ילמדו בני אדם מוסרים נעימים • ויראה אם האל פייס שלש
 פעמים • נחנו מה נעשה במבייש חבירו כאילו שופך דמים • אך
 המוחל לא יהיה אכזרי ואין צריך לילך אליו פעם רביעי • (אדרוש
 וכו') : סבב ביום זה המאורות לשכללם • מפני שהיא רמוז לבית
 המקדש אורו של עולם • על כן סארת חסר כתיב כי חמשה דברים
 בבית שני נעלם • צפה שכל זה יהיה באלף רביעי • (אדרוש וכו') :
 פירוש טעם אהר שנחסרה תיבת מארת • אסכרה בתינוקות נברא
 והוקבע לרורות • צער גדול בנים הוא מצרות צרורות • מטעם זה
 קבעו ראשונים הענית ביום רביעי • (אדרוש וכו') : קבל טעם
 שלישי לחסרון התיבה אמירה נעימה • נר להאיר לא נברא רק
 נלגל חמה • ראה למעם זה הכוכבים נכנסין ויוצאין עמה • פדר

בית רחל ושער הלל יה

הליכות מלך ושר ושועי - (אדרוש וכו') : שתגדל אורה לעתיד
 כאור שבעת הימים - ליראי השם רפואה ורשעים כה נכו
 בכהמים - תגדל הירח כאור השמש יחדו יהיו שלמים - הנה נראה
 עין בעין כי ה' אורי וישעי - (אדרוש וכו') :

ומר נאה ליום ס' ע"ס חזר"ק ושם נפתלי ככהן חזק וחמק ח"ס
 אהלל את ה' היום יום חמישי - כי הוא כבודי ומרים ראשי :
 תהלל נפשי את ה' בכל כח וגבורה - נתהדר ה' היום יום חמישי
 ליצירה - שרצו המים ועוף יעופף וכל רמש מארץ ועפרה - פרו
 ירבו נתברכו הדגים מפני המצודים ופח יוקשים - (אהלל את וכו') :
 ראה כל הבריות זכר ונקבה נבראו - תבל לשבת יצרו ולא לתהו
 בראו - קדם מצוה ראשונה פרו ורבו ומלאוהו - לזיתן גם הוא עם
 תאוהו נברא ויהנה גואלי ודורשי - (אהלל את וכו') : צפה שאם
 יהיו נזקקין יחריבו את העולם - ומלח אותה לצדיקים לעתיד
 להאכילם - סן יתאוה לדגים אחרים כרס את הזכר להצילם -
 העושו יגיש חרבו לעתיד כי ישיב גמולי בראשי - (אהלל את וכו') :
 עורו יתחלק לכמה חלקים - כל אחד יזכה לחלק כפי ענין שמירת
 מצות וחקים - סכותו צלצלים קמיעות וענקים - השאר יפרוש על
 החומה יאיר ויזהיר מאור שמשו - (אהלל את וכו') : נשתנו בהמות
 בהררי אלף עד לעתיד להתקיים - נקבה גם היא צינן ונשארה
 בחיים - מוכנים לאותה סעודה גם אלו שחים - חברים יכרו עליו
 לאכול יערי עם דבשי - (אהלל את וכו') : לא תאמר מה נשתנו
 אלו מאלו - זאת לדעת בשרא מלחא לא מעלו - כוורי מליח
 ודנוקבתא יותר מעלו - יקבל ויקיים הענין רמו הרבה ואין לפרשי -
 (אהלל את וכו') : יצר זה לזיתן לשחק בו - ובנקבה הוא גנאי
 ואין זה דרכו וטובו - טובה גם היא ממנו לאכילה עם קרובו - אז
 יבדיל אלה לרראון אותי להקדישי - (אהלל את וכו') : חי הביט
 שטף המים הזידונים - מיתות ושמדות יגזרו עלינו וגזרות משונים -
 זאת רמו ביום זה ברא התנינים - צרות אלו יהיו באלף ההמישי -
 (אהלל את וכו') : ואלו השנים עופות ודגים בתוך הבאים - אף
 כי הם בענין אחר יחד נכראים - העופות יש להן קשקשים כדגים
 כרגליהם נמצאים - מרקק נכראו אמצעים בין דגים ובין שורי
 וכבשי - (אהלל את וכו') : דגים אין מעונים שחיטת רי באסיפה -

בית החל ושער הלל יה

ז

נשחט סימן אחד בעוף טוב ויפה . גם רובו של אחד כמותו הוא לתרומה סמך עוף לבהמה שחיטת סימן אחד כל תתיאשי . (אהלל את וכו') : בשר ודם צר צורה ביבשה ולא במים . לא אפשר להטיל בד קרבים וכני מעים . אלהים ברא הכל אף נתן בהם רוח חיים . הנד כסחי בה' לא תכלמי עדי עד ולא תבושי . (אהלל את וכו') :

זמר נחש ליום ו' ע"פ ח"ת נ"ט וסס נסתני סכסן חזק וחמץ ח"ס
 אודה את ה' היום היום הששי . כי הוא בוחן לבבי ומאזן לחשי : אומר לה' מחסי ומצודתי ביום אקרא . נתודע על ידי שמו הגדול פעולותיו היום יום הששי ליצירה . תוציא הארץ נפש חיה בו נאמרה . פרש כל אחד למינתו בהמה וחיה ארץ ורמשי . (אודה את וכו') : באחרונה ברא את האדם . תכלית הכל היה ומחשבתו לכל קדם . שאם תזוה דעתו אומרים לו יתוש קדם . לא כן אם זכה מתפאר בו האל לאמר הוא עקרי ושרשי . (אודה את וכו') : גם עוד טעם נכון שנברא באחרונה . יכנס מיד בהבראו למצות שבת כדינה . רצה גם כן שיכנס לסעודה מיד קדם הכל להכינה . הבהמה חיה ועוף דגים יצהר ותירושי . (אודה את וכו') : דבר עם מלאכי השרת נעשה אדם בצלמנו ונמלך עמהם . כנגדו קטרגו מה אנוש כי תזכרנו לא מהם ולא מהמהם . קטרגו עוד הפעם בשעת מתן תורתנו לתת להם . הושיט אצבעו קמנה ביניהם ושרפן באש אוכלה אשי . (אודה את וכו') : הפיל תרדמה על האדם ולקח צלע אחת מצלעותיו . גבנה מזה בנין שלם להיות לו עזר בכל עניניו בכל האברים בתולדותיו . צירים ודלתות הוסיף בה על אברי מניניו . חסרו הפליא לקח אבר אחד והחזיר שפחה לשמשי . (אודה את וכו') : ויצוה אלהים עליו בלתי לאכול מעץ היריעה . זאת היתה בעוכריו כי הוסיפה נגיעה . פתן הרש השיאה גם לאכול בלי מניעה . קללם האל מיתה להם ולדורות לקחת גם את נפשי . (אודה את וכו') : זה הטעם תראה שלא נאמר כי טוב בבריאתו . והנה טוב מאד אמור אחר כך בהללתו . על כן היו תלויים ועומדים כלם עד יום מתן תורתו . אז נשתכלל ונתן הכל בסיון ביום הששי . (אודה את וכו') : חסיד גדול היה כי שב בתשובה הגונה . מאשתו פירש והעלה על בשרו זרזרי תאנה . מגופות ותענית סבל פגין פאה ושלישם שנה . צדיק כתמר ישרת

מיד באמרו מזמור שיר ליום השבת לקרשי • (אודה את וכו') :
 טוב מאד הוא בהיפך אדם אותיותיו • אדמה לעליון כי גידלו ח
 מכל צבאותיו • נתכם חכמת אלהות כי קרא שמות לכל ברייותיו •
 מלאכי השרת בקשו לקדשו בקדושת אלהי קרושי • (אודה את
 וכו') : יוליד אתר שני התשובה בן ברמות וצלם • נקרא שת כי
 ממנו הושחת העולם • משה שת הבל הוא בנין שלם • סוד ה'
 נמסר לו תורה מן השמים להורישי • (אודה את וכו') : כוונת
 יצירתו דוקא ביום זה להפריח • לזאת יקרא אדם ראשי חיבות אדם
 דוד משיח • לנגד יום היצירה באותו אלף איש צמה יצמיה • הן
 כל אלה יראו עינינו וישמח לבבנו באלף הששי • (אודה את וכו') :
 זמר נחש לליל שנת ומיוסד ע"ס סדר ח"כ עם הכפולות ז"ך חותיות ועל
 הספוק ויכלו השמים • ומתחיל כאלו שתי חיכות יום הששי שלא להפריד סמס
 וכל הפרשה עד לעשות • גם סס נפתלי חתום :

אשירה נא לידידי שירת דודי • יום השבת הוא חלקי מעודי •
 נביא כלי זוג זרק יחידי • הנך יפה רעיתי הנך יפה דודי : בריאת
 עולם ותלואה לששת ימים • הששי הוא תשלום שלשה מותאונים •
 פקד זוג לשביעי ואנחנו משלימים • מזמור שיר ליום השבת ומנוחה
 לחי עולמים : ויכולו לעתיד כל אשר עשה • תבל בהמיר גשאר
 לבדנו במיטה • שירו לה' שיר חדש כי נפלאות עשה : דודי צח
 ואדום דגול מרכבה • השמים לא יכלכלוהו לנוח באהבה • לצמצם
 שכינתו בתוכנו התאוה תאוה • הנה קמה אלומתנו וגם נצבה :
 הודיע חבתו בגלות שכינתו בעולם • והארץ האירה מכבודו מלא
 עולם • יום השבת נתנה ההורה לעולם • וחסד ה' על יראיו מעולם
 ועד עולם : ואז נבהלו אלופים וריהם תפעם • וכל העמים נתאספו
 אצל בלעם • השאלה היתה מה קול הרעם • אל ישראל הוא נותן
 עוז ותעצומות לעם : זה היה תחנאי בבריאת העולם • צבאם יחזרו
 לתוהו וברואים כלם • כשלא ירצו לקבלה ברית עולם • יודוך עמים
 אלהים יודוך עמים כלם : חיי עולם נסע בתוכנו לעולמים • ויכל
 בששי יסוד שני עולמים • הששי הידוע ששה לתודש תאומים •
 כי בנו בחרת ואותנו קרשת מכל העמים : טל התחיה ביום שגלו
 שבת • אלהים יחינו מיומים לעונג שבת • נאסרו מנין ט"ל מלאכות
 בשבת • ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת :

בית רחל ושער הלל יח

השביעי רמו ליום המנוחה . ביום אחד ואלף שני השמחה . חד
 חרוב מכל עניני מלאכה . ויום השביעי שבת לה' אלהיך : כהררים
 התלויים בשערה במעט כתובות . השביעי הנה כבר בהלכות
 מרובות . זה נעלם אסור מלאכות מחשבות . מתנה טובה יש לי
 אודיעם מרוב תחביבות : במנין פר'ך בא'ת ב'ש מלאכות אמורים .
 מלאכתו מלאכה מלאכת שבתורה אמורים . קיימו וקבלו על תרמוזים
 האמורים . ויקהל משה ויאמר אליהם אלה הדברים : לכן אזכור
 כל מלאכות בקצרה . אשר מנו חכמי משנה וגמרא . ושהיה במשכן
 כולם אב נקרא . כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא : מנין שמנו
 חכמים אינו לנתח . עשה את כולם בהעלם אחת . או חייב על כל
 אחת ואחת . ועשה אחת מהנה שהיא אחת : מלאכות גמורות
 המנויות נזכיר בזכירה . וישבות גם משבות דכור ואמירה . משמרת
 למשמרת יעשה וגזירה לגזירה . בדבר ה' שמים נעשו לא בעמל
 רק באמירה : נתחיל בתרישה זריעה קצירה שחינה . ביום השבת
 יאכל שהכין בהכנה . צידה שחיטה הפשט גזיזה מלבנה . ויהי ביום
 הששי לקטו לחם משנה : נפוך זרייה מכבה מבעיר תומו . השביעי
 אל יצא איש ממקומו . ויצא קרוי הוצאה והכנסה עמו . ויצו משה
 ויעבירו קול במחנה להזהיר לעמו : סתירה בנין מיסך טוויה וצובע .
 מכל שועות תשמור באריגה ובפוצע . חבור הכתיבה מחיקה תפירה
 וקריעה . לא תאונה אליך רעה : עשיית שתי בתי נירין וברירה .
 מלאפתו לגמור כמכה בפטיש אסורה . יותר בעיבוד ושרטט התרה
 וקשירה . כי שבת ודינים נצטוו במרה : פירש מחתוך ומיחוק עומר
 ודישה . אשר תאפו אפו הכל בששה . השנים להשלים הם ריקוד
 ולישה . ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה : פרטי הט'ל מלאכות
 לפניך מדורים . עשה אחרים כמוהם מלאכות גמורים . לכן יותר
 להפיש אתריהם בביאורים . לא בשמים היא לאמר מי יורידם לארץ
 ולדרים : צריכין לקצר שלא יבלע הזמן . ויברך אותם במתנות עבר
 נאמן . נשאר חציו אשר לעונג מזומן . ויברך אלהים את יום השביעי
 ויקדשו במן : צריך לענג השבת כמלך במסבו . אלהים יתן לו
 משאלות לבו . צדיק אוכל לשובע נפשו מטובו . ששת ימים
 תלקטוהו שבת לא יהיה בו : קדוש חייב גם לנשים בתורה . את
 שיצנו בשמירה ישנו בזכירה . חייבים פריני פירתת ועונשים

שבתותה • זכור ושמור רבנך אחד להקיש זכירה לשמירה: רשע
 אפילו כאנוש בעבודה זרה • יום שבת ישמור כרת וכשורה •
 ואז מותלין לו במחילה גמורה • שומר שבת מחללו שומר ומצילו
 מיום עברה: שלש סעודות יקיימו בזה היום • השביעי כתובים בו
 שלשה היום • ינצל משלש פורעניות התלוים ביום • ברוך ה' יום יום
 יעמס לנו ישע ופדיוס: תענוג שבת בדמיון עולם הבא • ויקדש
 על היץ המשמח בחבה • גם ביום יקדש קידושא רבא • ברכנוכח
 בבית ה' בשם ה' ברוך הבא: גרות דולקים ושלחן ערוך ומטתו •
 אותו ישמור למצוא אותו בכיתו • דרך המלאכים המלוין לברך
 אותו • יהי רצון שיזכה למצוא בשבת הבאה כמותו: פרשיותיו
 ישרים שנים מקרא בנגינה • כי טוב עם הצבור להשלימה • לבר
 פעם אחת התרגום להבינה • רמו נכון ואלה שמות בני ישראל
 לסימנא: תלמיד חכם משבת לשבת עונתו • בו ימצא תאותו ולא
 בזולתו • בגלל הדבר הזה יקוים ברכתו • אשר פריו יתן בעתו וכל
 אשר יעשה יצליח בהצלחתו: להקדים ולאחר לכבוד נשמה יתירה •
 שבת וינפש נפש הגונה והכשירה • תיכף במוצאי שבת למקומה
 חזרה • אשרי איש ירא ה' לשומרה ולהחזירה: ינחל המענגו
 גהלה בלי מצרים • מכל הרוחות יפרוץ ומכל העברים • ופרצת היא
 הבטחת יעקב בכיורדים • והאבלתיך נחלת יעקב אביך מבחר
 היצורים: הברכה אחת למכבדים שיהיו עשירים • מלאכתו נעשי
 על ידי אחרים • רש או דל ילוה מאחרים • לוו עלי ואני פורע ונאמן
 הוא לשלם שכרים: כבודוהו במאכל ובמשתה ובכגדים נאים • אשר
 חבב השביעי בכל הברואים • הראיה היא ממשה ארון הנביאים • ולכל
 המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל רואים: השבת שקול כנגד
 המצות כולם • ברא יומו קודם בריאת עולם • אף תורה וישראל קדמו
 לעולם • לעשות את השבת לדורותיכם ברית עולם: נאמן בית גם הוא
 מוקדם • אלתיס נקרא כקודם חטא האדם • מתנת חלקו הנחילו אל
 מקדם • והאיש משה עניו מאד מכל האדם: חזק ונתחזק בעד אלהינו
 ועמנו • לעשות להבא היא מילה בבשרנו • נתנה לאברהם אבינו
 ראש מאבותינו • וביום השמיני ימול אפילו בשבת זמננו:

זמר נאח ליום ששנת פ"ס אלנ"ס ושס מטלי ככה חזק ואמן ח"ס
 אזמר ואשיך לה' היום יום השבת • כי בו סכל פלאכתו שבת:

בית רחל ושער הלל יח

ח

אזכיר חסדי ה' על כל טוב אשר גמלנו. נברא תבל ומלואה
 בעבורנו. לכן כאשר ידבק האזור מתניו בה' נדבקנו. פקוד פקד
 אותנו להנחילנו את יום השבת. (אזמר וכו'): במצרים בקש משה
 לנו מרגוע. תחנה ערך להניח להם במלים יום אחד בשבוע. מילוי
 בקשתו וברר להם יום המנוחה הירוע. לשמוח ולנוח במתנת חלקו
 ביום אשר ה' מלאכתו הושבת. (אזמר וכו'): גם אבותינו קיימוה
 מעולם וצוהו לבניהם לדורות. ישמרו משמתי וקיימו אפילו
 עירובי חצרות. נכוס טבות שבת והכין כל זה להורות. הלא אין
 צריכה הכנה אלא סעודת שבת. (אזמר וכו'): דת חק ומשפט
 מקצת מצות ניתן להם במרה. כבוד שבת ושמירתו ודינים ופרה.
 סרו מהר מן הדרך שבת שני בלתי לשומרה. הנה בא עמלק הצר
 הצורך לעורר איבה. (אזמר וכו'): הוריד לנו המן בששי לחם
 משנה. נצטוו את אשר תאפו אפו בששי ולבשלנה. עברו ויצאו
 ללקוט כשביעי ולא ימצאנה. חזק קצף ברבור עד אנה מאנתם
 וללכוד הצדיקים כחובה. (אזמר וכו'): ובשתי הדברות בלשונות
 שונות הוזהרו. זכור ושמור ברבור אתר נאמרו. פוך בא"ח כ"ש
 מנין וג"ל שלשים ותשע מלאכות נאסרו. קבלו להזכיר פעם זה
 יציאת מצרים בקידוש של שבת. (אזמר וכו'): זאת לדעת נשים
 חייבות כל מצות ל"ת שבתורה. והנתו הואיל ואיתנהו בשמירה
 איתנהו בזכירה. צריכין לקדש היום דבר תורה. אין זכור אלא
 כפה לקדש את השבת. (אזמר וכו'): תביכים ישראל שניתן להם
 כלי המדה. מצות שבת כנגד כל התורה שקולה במשקל ובמדה.
 קדושת התורה ושבת וישראל להם באגודה. צמצם עבור זה נתינת
 התורה לישראל היה בשבת. (אזמר וכו'): טובו לא תחסר מלהענג
 בשבת ולהשתעשע. אם איש עני הוא ילוה עם ריע להתרועע.
 ראה מקרא שכתוב לוו עלי ואני פורע. מלתבנות ימנע בהצמד
 לבריות יעשה כחול יום השבת. (אזמר וכו'): יתלו המקיימים
 נחלה בלי מצרים. נצולים מכל הפורעניות שבהם עברה אמורים.
 שלשה הכה תבלי משיח ודינו של גיהנם וחבוט חקברים. סעודות
 שלש יקיימו נגד שלש היום בפסוקי שבת. (אזמר וכו'): כל שומר
 שבת מחללו כל עונותיו נמחלין. לשמור שתי שבתות כהלכתן
 יזירו סיד גגאלין. תיכן התורבן היה על שהיו שבת מחללין. הנח

סדה כנגד סדה החילול שבת לתקן בשמירת שבת • (אומר וכו') :
 זמר נאה למז"ש מיוסד ע"ס ארבעים נתיס וככל בית יש לכוין ג' זרופים
 ולהזכיר ג"כ בכל בית ג"ס אליהו • אליהו התשבי • אליהו הגלעדי • אליהו
 הנביא • ולכוין בכל פעם זרוף אחד מזרופי אליהו • ותוכן הזמר כל פעם
 שזכר אליהו בתלמוד שלנו ובמסכת קטנות ומסכת סופרים ודרך ארץ וכדומה
 וכן בגלוי וכן ברמוז והוא מסוגל מאד לכל דבר ונפרטות לשכחה :

איש אשר המתין לר' יוסי על פתח התורבה עד שסיים תפלתו •
 איש באותה שעה למד שלשה דברים מתוך שיתתו • איש גובה
 שמים מארץ טס בארבע טיסות בעפיתו • אליהו התשבי (אליהו)
 אליהו הגלעדי (אליהו) אליהו הנביא (אליהו) במהרה יבא אלינו
 עם משיח בן דוד : איש דן וקטל להאי גבתיא דאצלי אחורי בי
 כנשתא בקייטו כרו בר • איש המתין עד תפלת המנהג כי מקודם
 לא היה נענה על הדבר • איש ויתר ומחל על כבודו ואזל לגבי
 אחאב פנים להסבר • אליהו התשבי (אליהו) אליהו הגלעדי (אליהו)
 אליהו הנביא (אליהו) במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד : איש
 זכות שימוש גדול מתלמוד גלמוד וממנו ומתלמידו • איש חזר הקב"ה
 והודה לרביו בהטיה נגדו • איש טרד להאי גברא דנגדיה רב
 שילא ונדמה כאינש להסהירו • אליהו התשבי (אליהו) אליהו
 הגלעדי (אליהו) אליהו הנביא (אליהו) במהרה יבא אלינו עם משיח
 בן דוד : איש יצא בדברים קשים לאשת התלמיד שמת בחצי ימיו
 בטעם וסברא • איש כד מת קיסר הודיע לר' שמעון ובנו שיצאו מן
 המערה • איש לא נשאר זכות אבות בימורק תמו עד גמירא •
 אליהו התשבי (אליהו) אליהו הגלעדי (אליהו) אליהו הנביא (אליהו)
 במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד : איש מובטחים בו ישראל
 שאינו בא בערכי שבתות • איש נבראת המערה שעמד בערב שבת
 בין השמשות איש סנדק נעשה לתינוק ביום המילה בכל הבריות •
 אליהו התשבי (אליהו) אליהו הגלעדי (אליהו) אליהו הנביא (אליהו)
 במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד : איש עצר טל אף אם לא
 נעצר עצר בכרפה • איש פירש לו האל מטר ולא טל כי בכרפה לא
 מינכר ככה • איש צעקו יחסו לו בתפלת תענית לחתום הברכה •
 אליהו התשבי (אליהו) אליהו הגלעדי (אליהו) אליהו הנביא (אליהו)
 במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד : איש קרם בי קיכר לנתום

בית רחל ושער הלל יה

איש גם זו • איש רחש דבר טוב מעמרא דאברהם אביהם היא זו •
 איש שהראה בשוקא בני העולם הבא הם אלו אף זו • אליהו
 התשבי (אוליה) אליהו הגלעדי (אוליה) אליהו הנביא (אוהיל)
 במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד : איש תוך ארבעה חרשים
 ושמונה נסיכי אדם נמנה • איש תמצא שנקרא בשם גלעד התכנה •
 איש שהודיע עיכוב המשיח ביום הכפורים ארוסות תשגלנה • אליהו
 התשבי (אוהלי) אליהו הגלעדי (אוילה) אליהו הנביא (אויהל)
 במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד : איש רבה בר שילא אשכחיה
 ושאלו מה עביד קב"ה למעלה • איש קאמר שמעתא מצולהו
 רבנן ולא מר' מאיר השיבו על השאלה • איש צעק תוך כדי דבור
 עתה אוכר גם משמיה דר' מאיר בקנה אחר עולה • אליהו התשבי
 (ליהוא) אליהו הגלעדי (ליהאו) אליהו הנביא (ליהוא) במהרה יבא
 אלינו עם משיח בן דוד : איש פסולתא דתמרי זרעון כד קנו בימי
 יב כהנא • איש עיכבו מלשלוף מסנאי אחריני במאמר האל לעלמא
 תריכנא • איש סח לד' אלעזר לך אל האומן ואמור כמה מכוער
 האי מנא • אליהו התשבי (ליואה) אליהו הגלעדי (ליואה) אליהו
 הנביא (ליאהו) במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד : איש נשאל
 מרבה בר אבהו כמאן חזי אסתרי וזימנה את המן • איש משיבו
 ככולהו אמוראי וככולהו תנאי וכטעמן • איש לולי נשתייר במערתו
 נקב אוירה כמלא סחט סדקית לא דיה קיומן • אליהו התשבי
 (להואי) אליהו הגלעדי (להויא) אליהו הנביא (להאוי) במהרה
 יבא אלינו עם משיח בן דוד : איש כל השונה הלכות בכל יום
 מוכטח שהוא בן עולם הבא • איש יבאר לרבי יוסי מאי הוא עזר
 האשה והטובה • איש טומאה ומהרה להודיע לעתיד ולדחוק או
 לקרב לא בא • אליהו התשבי (להאיו) אליהו הגלעדי (להויא) אליהו
 הנביא (להיאו) במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד : איש תזוק יד
 מהודיע מהמרוחקים או המקורבים מבעלי זרוע בדרא • איש זרז
 עצמו מרחוק ובא לקבל את רב כהנא כד נפל מאיגרא • איש
 ויתר מסנו רב נגדו כד יהיב ליה שיפא דדינרא • אליהו התשבי
 (לואיה) אליהו הגלעדי (לואהי) אליהו הנביא (לואהי) במהרה
 יבא אלינו עם משיח בן דוד : איש הנושא אשה התוגנת לו הוא
 נושקי וחאל הוא אוהבו ומודעו • איש דן את הנושא שאינה הונח

כופתו והאל רוצעו • איש גם כן כותב והקב"ה חוחם אוי לו לפוסל
 את זרעו • אליהו התשבי (לוהיא) אליהו הגלעדי (לויהא) אליהו
 הנביא (לויהא) במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד : איש באם
 לא נפסק הלכה כרבי יוסי הוי מפיק קולרין מלהתחתן • איש איסור
 יחוד גילה הטעם מפני שגשים קלות דעתן • איש אשר נמנע
 מלהשתעי בהדי האי גברא שנמנע מלשמש מלא עין בביתן • אליהו
 התשבי (לאיהו) אליהו הגלעדי (לאיהו) אליהו הנביא (לאיהו)
 במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד : איש תמיד הוי רגיל אצל
 רב ענן ולימדו סידרא רבא • איש בקבלו גילדנאי מהאי בעל דינא
 כעס ושוב לא בא • איש שוב חזר לבא אחרי שישב בתענית ולמד
 עמו תוך התיבה • אליהו התשבי (לאהוי) אליהו הגלעדי (לאהוי)
 אליהו הנביא (לאהוי) במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד : איש
 גילה לרבי אביתר כשאלו מי איכא ספקא בשמים • איש רצויים
 דברי שניכם השיב כי אלו ואלו דברי אלהים חיים • איש דבר זבוב
 מצא ולא הקפיד ובנימא הקפיד וקץ בחיים • אליהו התשבי (יהואל)
 אליהו הגלעדי (יהולא) אליהו הנביא (יהאלו) במהרה יבא אלינו
 עם משיח בן דוד : איש קיבל ממנו רבי נתן להניח שלישי בטן
 מפני האף והחמה • איש הוי קרא אבכא דאשת רבי עקיבא
 וכאינש נדמה • איש צוח ילדה אינתתי והבו לי פורתא דתיבנא
 כדי לנחמה • אליהו התשבי (יהואל) אליהו הגלעדי (יהלאו)
 אליהו הנביא (יהלוא) במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד : איש
 ויער לרבי נתן בתנור של עכנאי כשאלו מה עביר האל בהמותם
 אחרי רבים • איש פיו מלא שחוק וחיך השיב ואומר נצחוני בני
 ומתעלם באתבים • איש זאת לדעת סימן שהוא בעיר כשמשחקים
 הכלבים • אליהו התשבי (יואהל) אליהו הגלעדי (יואלה) אליה
 הנביא (יולהא) במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד : איש ע
 תשעה נמנה שנכנסו בחיים לגן ערן בקדושה • איש הוי בא לרבי
 סימי ואידמי ליה כפרשא • איש סיבב הרבר שהוצרך למהר מהר
 בחישא • אליהו התשבי (יולאה) אליהו הגלעדי (יוהאל) אליהו
 הנביא (יוהלא) במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד : איש טרד
 וקרא לר' ישכ"אל בדבי יוסי כד הוה תפוס גנבי להמילס • איש
 נצטע מקבל תשובתו באמרו ברח ערק לאמרא גם אתה תוכל

בית רחל ושער הלל יה

להתעלם • איש יחוסו שהוא אחר משבעת שקיפלו את העולם •
אליהו התשבי (יאלהו) אליהו הגלעדי (יאלוה) אליהו הנביא (יאהול)
במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד : איש מצוי ושכיח הוי גבי האי
מרבנן דהוה נהירין עיניו בצפרא • איש כדי שלא יסתכל בגוהרקא
דרבי חייא מסר לו סימן להכירא • איש לא שמע אליו ויתנוק
בתרין בוטימין דנורא • אליהו התשבי (יאהלו) אליהו הגלעדי
(יאלוה) אליהו הנביא (יאוהל) במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד :
איש אשר לא בא פעם אחת למתיבתא דרבי דהוי תמיד שכיח •
איש לא הקים האבות בזה אחר זה הוכרח דלא יתקפו ויתו משיח •
איש בעולם הזה נמצאין דוגמתן הסיח • אליהו התשבי (יאלוה)
אליהו הגלעדי (יאלוה) אליהו הנביא (יאלוה) במהרה יבא אלינו עם
משיח בן דוד : איש מראה באצבע על רבי חייא ובגניו שהם מהם
אלו בעלי הקורה • איש גזרו תענית לקול השמועה שלו והעמידום
להתפלל בעהירה • איש נידון למעלה על שגילה רזו זה ומחיי שיתן
פולסין דנורא • אליהו התשבי (יאלוה) אליהו הגלעדי (יאלוה)
אליהו הנביא (יאלוה) במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד : איש
דרם ועמד על קברי ערלים • איש סחור סחור א"ל רבה בר אבהו
ולאו מד כהן הוא מדוע פסע על החללים • איש השיב קברי גוים
אינן מטמאים באהלים • אליהו התשבי (יאלוה) אליהו הגלעדי
(הואלי) אליהו הנביא (הואיל) במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד :
איש עבר בין תפוחי רעב ורצה ללמד לתינוק שמע ישראל כדי
שישאר בחיים • איש ויכח עמו התינוק והתרים עמו כנגדו באמרו
הם להזכיר שם שמים • איש פי שנים ברוחו הבטיח לתלמידו
ונתקיים • אליהו התשבי (הוליא) אליהו הגלעדי (הולאי) אליהו
הנביא (הואיל) במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד : איש זונות
רחצו בדם בנבואתו ונתקיים ובתזיונות כפולות • איש חסידא כד
עבר בית שער לא אשתעי בהדיה ועצר מלות • איש צוה לקרב
שני פרים ועליו סכנו להעלות בחוצה עולות • אליהו התשבי
(הוליא) אליהו הגלעדי (האליו) אליהו הנביא (האלוי) במהרה יבא
אלינו עם משיח בן דוד : איש קרא בחיל והכריז ברקיע פנו מקופ
לבר ליואי • איש טעם עבור הנהרג רחוק בתלתא פרסי ממנו בהדיה
לא אשתעי • איש רצה לבשרו את אביו לעולם הבא כאמרו שלום

עליך בר ליואי - אליהו התשבי (האילו) אליהו הגלעדי (האולי)
 אליהו הנביא (האוויל) במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד : איש
 ישים אדם עצמו כשור לעול וכחמור למשא הודיע - איש ששת
 אלפים שנה הוי עלמא השמיע - איש כחו הראה וישנס מתניו לרוץ
 לפני אחאב לחלוק כבוד למלכות הודיע - אליהו התשבי (הלאוי)
 אליהו הגלעדי (הלאוי) אליהו הנביא (הלויא) במהרה יבא אלינו עם
 משיח בן דוד : איש תחיית המתים תהיה על ידו להקים מהקברים -
 איש אשר לימד צדיקים שעתיד להתיותן אינן חוזרים לעפרם - איש
 חיי צדיקים שיחיו בלי צער כי יעשו להם אברים כנשרים - אליהו
 התשבי (הלואי) אליהו הגלעדי (הלואי) אליהו הנביא (הלואי) במהרה
 יבא אלינו עם משיח בן דוד : איש כפיקות שבתלמוד יגלה ורמזו
 עליו בפנים שונים - איש ככל האבעיות נאמר לשון תיקו ברא"ת
 האותיות נמנים - איש טייע נזכר כמה פעמים בתלמוד וספרים
 עליו מכונים - אליהו התשבי (היואל) אליהו הגלעדי (היולא)
 אליהו הנביא (היאילו) במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד : איש
 עם אחאב אזיל למשאל שלמא דהיאל בטעמא - איש גם ירחו לא
 לקרות על שם עיר אחרת וכן להפוך אמר מילתא בי טמא - איש
 יתנגד אחאב נגד באמרו השתא נבואה דמשה רבינו לא נתקיימה -
 אליהו התשבי (היאול) אליהו הגלעדי (היולא) אליהו הנביא (היולא)
 במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד : איש פתח פיו ונשבע לעצור
 טל ומטר באלו השנים - איש דרש עליו רבי יוסי וקרא אותו קפדנא
 בלי נשיאות פנים - איש כעס על רבי יוסי ולא בא אצלו שלשה
 ימים כמלפנים - אליהו התשבי (ואליה) אליהו הגלעדי (ואלהי)
 אליהו הנביא (ואיהל) במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד : איש
 צרפתה נשתלח דלא ליהוי בידית הרין מפתחיה - איש הוכרח למפתח
 התחייה לתת להתיות הילד ולהשיב רוחיה - איש למשל הוה להאי
 גלילאי לגברא דטרק גליה ואביר למפתחיה - אליהו התשבי
 (ואילת) אליהו הגלעדי (ואהלי) אליהו הנביא (ואהיל) במהרה
 יבא אלינו עם משיח בן דוד : איש קץ הגלות עד שמונים וחמשה
 יובלות גילה לרבי יהודה - איש ועד מזכירין שמו בברכת הפטרה
 לבא לשמח ישראל ויהודה - איש מחמתו הוכרח עזרא הסופר
 לכתב ולנקודת - אליהו התשבי (ולאיה) אליהו הגלעדי (ולאהי)

אליהו הנביא (וליהא) במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד : איש
 רבי אליעזר כד נתמס הוא כחד מחשובא דמלכותא . איש זרק
 להאי סהרא ארבע כואות פרסי אזל ולא אתא . איש גרמה כזונה
 ותבעתה לרבי מאיר בסוברו שרגיל עמה בפתח ביתה . אליהו
 התשבי (וליהא) אליהו הגלעדי (וליהא) אליהו הנביא (וליהא)
 במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד : איש שנסתפקו בו חכמים
 מאיזה שבט הוא . איש תיכף בא לפניהם שבא מגד וברברי הימים
 חמצאוהו . איש נסתפקו בהני שבע שמעתתא אם הוא אמרינהו
 אליהו התשבי (ויאלה) אליהו הגלעדי (ויאהל) אליהו הנביא
 (וילהא) במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד : איש פגע ברבי
 יוסי בן קסמא לנסותו לדור במקומו ויתן לו כסף וזהב ואדרכונים .
 איש תמיד נזכר בכל הספיקות אשר עד בואו ממתנים . איש
 לפעמים יאמרו אם יבא ורצה לשמוע אליו אז שלא לישא פנים .
 אליהו התשבי (וילאה) אליהו הגלעדי (ויהאל) אליהו הנביא
 (ויהלא) במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד : איש יאמרו בפירוש
 אף אם יבא אין שומעין לו גם הלשען אם כימי אליהו יהיו השנים .
 איש הלשון שמא יבא מסתפקים בעצמן אם דבריהם הם נכונים .
 איש כל ספק ממון אמרו יהא מונח עד שיבא אליהו בכמה ענינים .
 אליהו התשבי (והאלי) אליהו הגלעדי (והאיל) אליהו הנביא
 (והלאי) במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד : איש הנה נאמר
 גם כן בפרשה זו הוא עתיד לרורשה וכמה פרשיות יפרש אותם .
 איש נזכר שמו בתלמוד ערכן מנין טאה וחמשה פעמים במקום
 תחנונם . איש חזק יאמר איש אל רעהו בבואו להשיב לב אבות על
 בנים ולב בנים על אבותם . אליהו התשבי (והליא) אליהו הגלעדי
 (והיאל) אליהו הנביא (והילא) במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד :
 ככתוב הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא לפני בוא יוש
 הגדול והגורא והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם :
 אמר לר"ח וכול מיוסד ע"פ סדר הא"כ ולאחר סיוס הא"כ מיוסד על סדר
 פסוק ונחשבי חדשיכם עד תמימים וע"פ תשר"ק כל תרוז כ' אותיות
 מתשר"ק כתיבונין סיכא אחת מפסוק הנ"ל וכ' אותיות מאותיות תשר"ק ולאחר
 סיוס האותיות תשר"ק תמוס שס נפתלי סכסן חו"ק וחמ"ן כתיבות שלימות :
 מזמרה י"י בכל לבב בסוד ישרים וערה . כחרת בנו מכל העמים

על ארץ יסדה • גמלתנו הטוב ככפרת ראשי חדשים לכל תולדה •
 דנת הירח על קטרוגה מדה כנגד מדה : הרחמן הוא יברך החורש
 הזה לטובה ולברכה • ומנהג טוב בנשים שלא לעשות בו מלאכה •
 וזכרין יעלה ויבא בתפלת שתתית וערכית ומנחה • חוזר לראש
 אם טעה ורוקא בשחרית ומנחה : טעה וזכר קודם עקירת רגליו
 חוזר לרצה • יקרא הלל בדילוג ואם קרא למפרע לא יצא • כוסלין
 הפסוקים מאורך ולמטה כפי המנהג שם תמצא • להתענות
 ולהספיד אסור וכל התחנות יוצא : מוציאין ספר תורה וקורין
 בפרשת חמיה ארבעה • נוהגין לחלוץ תפילין קודם מוסף בזו
 השעה • סעודתו מצוה ויעלה ויבא בברכת המזון הוקבעה • על
 כן יאמר ברוך שנתן בתוך הרחמן כששכח וטעה : פסוקי קרבן
 שבת וחדש קורין בשבת להמפטיר הפטרה • צריך להוציא שני
 ספרים והשמים כסאי להפטרה • קריאת הלל מעומד ובסירוגין
 לא יצא כשקרא • ראשי חדשים נחת זמן כפרה בטוסף לאומרה •
 שעיר חטאת חדש נאמר בו לה' לשבח • שאמר הביאו עלי כפרה
 על שמעטתי הירח • תמלא חכרונה בימינו יראו עינינו והלב
 ישמח • תפריח בימינו צדיק ושלוש עד בלי ירח : ובראשי הדמים
 מה נאוו שם רגלי המבשרים • תשמיע ישועה ושלוש לאמר עברו
 בשערים • חדשיכם שנאה נפשי אמרת ועתה אנו הוודים • רק
 למעלה נהיה ככוכבי השמים ולא כעפרים : תקרבו כלכם אלי
 תאמר לקבץ נדחינו • צפה והבט בענינו ועמלנו ואל תבט
 במעללינו • עולה וכליל זבחי צדק תחפוץ בבית אלהינו • עמי
 יטפו הדיוס אז ימלא שהוק פינו : לה' הישועה על עמך ברכתך
 כלה • נמלא פינו שיר ושבה פאר וכבוד ותהלה • פרים שפתינו
 אז משלמין עתה תקבלם כעולה • לך ה' הגדולה והגבורה ולך
 משפט הגאולה : בני אל חי נקרא במקום לא עמי • ימו שכס
 לעבדך ויאמר כעמך כעמי • בקר ואריה ירעו כאחד כשתאמר
 נחמו עמי • חזון נביאיך יאמנו לאמר הלא זאת נעמי : שנים לנו
 חשלה המה משיח צדק ואליהו • והנשאר בציון קרוש יאמר לו
 ביום ההוא • ואיל שנעשה מקרני שופר הלא ירכר הוא • רגל
 בנשוא נס נראה וכתקוע שופר השמיעהו : אחד אתה ושמן אחד
 ומי בעמך ישראל • באהבה מיתרים שמד אין כאל ומי כאל •

בית רחל ושער הלל יה

יז

בבשים כדברם תרענו כי נקרא רועה ישראל • נפתולי אלהים
נפתלתי ונתחברתי עם התורה ואל : בני אברהם יצחק ויעקב
זכור ברית אבותינו • הכהן יעמוד לאורים בדרך אמת ידריכנו
ויורנו • שנה זו חיש ישע כעת תחדש ימינו • חוק נתחוק בעד
עמנו ובעד ערי אלהינו : שבעה רועים ושמונה נסיכי אדם הקם
תקים • ואמץ זרועך להושיע • שהמנאשייך לאמר ממך חוקים •
תמימים בדרכיהם עם תחמם והגברים הם חלוקים • אמן כן
יאמר האל סוכת דוד להקים :

זמירות לשלש רגלים כסדרן ססח שבועות סוסס • וזכו לימים ראשונים
של ססח מוסד לשם נפתלי סססן חוק בראשי חנוות ועל סדר סל"ג דסיינו
סרוו סג' ומרוו סד' מהחילין כסדר סל"ג ומרוו ססליבי על סדר סססוק
וסגדס לבקך כיום ססוה לאמר כעבור זס עסס ס' לי כסלחי ממלכיס :

נמלא פינו תהלה לאל יוצרנו היום כן האיר נרנו : נתנו רשעים
פח לי במצרים במצורים • אילו לא הוציא אבותינו ממצרים עריין
היינו משועבדים • והגדת לבקך נצטוינו לספר כל החסדים •
באותות ובמופתים אשר עשה ה' לעינינו • (נמלא וכו') : ססח י'
ע"ל בתי בני ישראל בנגפו את בכוריהם • גדול כבית נלקה גם כן
כמוהם • לבקך בכורך הקדיש להיות לזכרון בין עיניהם • דודי לי
הנך יפה ונעים אף רעננה ערשנו • (נמלא וכו') : תבענה שפתי
תהלה על החפזון יום ושעה • הלא הגענו לשער חמשים של שער
סומאה • כיום צאחנו היינו נכנסים לשער ההוא ומצאתנו כל התלאה •
והיינו טבענו כיון מצולה ככל הגוים לשפסנו • (נמלא וכו') : לכך
כתוב ג' פעמים יציאת מצרים בתורה • זה גם הטעם מספר חמשים
יום עד מתן תורה • ההוא אמר למתרגם כטומאת נדה בספירה •
השכון זה שבעה שבועות צריך להיות בספירנו • (נמלא וכו') :
יצאנו כיום הזה כיד רמה טעם כספני מצרים מלעיגים כסיהם
ובנהימה • לאמר אכ נראה אותם יוצאים נעשה בהם נקמה • יבא
ויעכב מי שיכול אמר ה' אלהינו • (נמלא וכו') : הכשמים מכחישים
סמליא של מעלה • כאן לא עיכבו ולא עשו שום פעולה • בעבור
כי ירד ה' בעצמו לשם ולהלה • לפי שמבכורם היה כשפיהם
והכניעם האל תחת ידינו • (נמלא וכו') : כי סלה בכור המולות
היה כסיליהם • כספני זה וצטוו לזכות תועבותם לעיניהם • זה תרגם

היה לאות ולזכרון בראותם מתבוססים בדמיהם * נטפו גם כן דם
 ברית מילה אשר עדיין היה בבשרנו * (נמלא וכו') : הנה קול
 דודי בא מדלג על ההרים * סאתם נתמלא כי החשבון התחיל
 מברית בין הבתרים * עשה כן לקיים הבטחת אותו הזקן לעשותם
 עשירים * עבדות וענוי נתקיים וגם ברכוש הגדול הוציאנו *
 (נמלא וכו') : נצטוינו לאכול פסח על מצה ומרורים * פנו והסירו
 בבל יראה ובבל ימצא כחמצת שאורים * יה פסח על הפתחים
 ושערים * צרותן ומירור השעבוד להזכיר שלא הספיק בצקם
 להחמיץ עד שגאלנו * (נמלא וכו') : חכם רשע תם שאינו יודע
 לשאול הם ארבעה בניס * קשוב דברי חכמה להשיב כדת על
 דברים נכונים * לי ולא לו להשיב לרשע כי היה נאכף באפילות
 ואישונים * רצה התם ופתח לשאינו יודע לשאול בסיפור ענין
 גאולתנו * (נמלא וכו') : זכור כי עבד היית במצרים ושמרת את
 החקים האלה * שבעת ימים תחוג בהלל ומוספין ומעין המאורע
 בתפלה * בצאתי מעבדות לחירות ומשעבוד לגאולה * שמור ושמעת
 את כל אשר צונו ה' אלהינו * (נמלא וכו') : קבל הגיון לבנו
 ונשלם פרים שפתינו * תבנה בית מקדשך ונקריב לפניך את
 קרבנות חובותינו * ממצרים כימי צאתנו תראנו נפלאותיך וישועתך
 אלהינו * תשוב תרחמנו במהרה בימינו * (נמלא וכו') :
 זמר לחוק"מ דפסח ומנוחלים נו לוז נדינים ונתייסד נכ"ב נתיס כל
 נית ד' חרוזות ע"פ ג' א"ב והרוזות כרלחונים כסדר הא"ב ותו' הסני
 כסדר א"ת נ"ט וכו' כסדר תכ"ק וכו' טס נפחלי הכנן חזק ולמן א"ס :
 אזכיר תהלות ה' על כל השוב אשר גמלתנו . אז רוב נסים
 הפלאת אותנו . הכניע אויבינו תחתינו ולאמים תחת נפשנו .
 נצח תשגבנו אלהי ישענו : כזרוע נטויה וביד חזקה ממצרים
 הוצאתנו . השלח בם חרון אף וזעם לעינינו . שלחת חושך ויתשיך
 רכוש גדול להנחילנו . פקוד פקדתי זה סימן מסור מאבותינו :
 גאלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה . בקעת הים לפניהם
 הנהיתם ככמסלה . רגזו עמים כשמעם ואחוזם רעד והלהלה .
 תפול עליהם אימתה ופתד ובהלה : דרך ארץ לא נהג עמנו .
 שהעבד טוען את הרב ואתה על כנפי נשרים נשאתנו . קודם הרב
 טוען התלמיד פגם להאיר ואתח הארתנו . לבוש מלביש התלמיד

בַּיִת הַחַל וְשַׁעַר הַחַל יֵחָ

ע

את הרב ואתה רקמה הלכשתנו • העבד מנעיל את הרב ואתה
 תחש הנעלתנו • גם העבד משמר את הרב ואתה שמרתנו • צאן
 לעונשים ואדם למתן שכר הנושלתנו • יצאת ליגע עמך ובישועתך
 שמתתנו: ודרך ארץ הלחם מלמטה צמחה עולה • רד המן לחם
 אבירים מלמעלה • פעולות לשנות גם במים דרכם לירד מלמעלה •
 הבאר שרו ישראל עלי באר ענו לה: זדים הליצוהו בים כשם
 שאנו עולים מצרים עולים מצד אחר • דבר האל לשר של ים פלום
 אותם ליבשה בכל האחר • ענה כלום רב נותן מתנה וחוזר לאתור •
 כהנה ומחצה אתן אמר האל וברורים דברי כשחר: חבכתנו מאד
 בהגיענו למרה • קדשתנו במצותיך שבת דינים ופרה • סרו מאדריך
 כפרה סורה • השבת שני לא שמרו כדת וכשורה: טובך הראיה
 לנו שקרבתנו לפני הר סיני בלב אחד מושלמים • הגבלת אותנו
 לשלשת ימים • נחרפאו אז כל בעלי מומים • נמצאו בכתובים וכל
 העם רואים שלא היו בהם תגרים וסומים • נבחרגו ליתן לנו התורה
 מכי האומים: ירדה ברכבותיך עם רכב אלפי רבותים • צוית
 כעצמך להם דברות שנים • מסוף דבריך ניכר ראש דברך אלהים
 חיים • רדות על הלוחות מעשה שמים: כבדתנו ורוממתנו מכל
 העמים • והנחלתנו שש מאות ושלוש עשרה מצות נטעמים • לשמוח
 כל אברים וגידים המנין הזה מסיימים • זאת לעולם על ישראל
 השועה עולמים: לקדשנו במצותיך אהבת וזנחלתנו שבתות
 ומועדים • פעלת שמהה וששון ליהודים • כל יקר ראו עינינו ודברי
 דודים • קדושת מועד והגיגה הרגל הנחלתנו מצותיך החמודים:
 בחלל את הקרשים ומביה את המועדות • זכיות אף ירכה בתורה
 ומצות אגודות • יצא ממחיצתו ויתעה כשח אבודות • ולא יהיה לו
 חלץ בעולמות העתידות: ניתן הדת מהיקש להיות בחולו של
 מועד ממלאכה עצורין • עצרת כתיב בשביעי וששת ימים מותרין •
 טוב לאחוז בזה ובזה מהן אסורין ומהן מותרין • אין להבין דברים
 אלו רק לחכמים נמסרין: סמכו לאסור ג'כ מק'ו • חובות ראשון
 ושביעי שאין לפניהן ולאחריהן בשמור • חומרות שש ימים בקדושת
 לפניהן ולאחריהן איסור גמור • מקרא מלא הוא את חג המצות
 השמור: ערעורים אם תמצא שמן התורה אין איסור • סמכו
 שיגמרו כל דבריהם על לא תסור • וזה לרשי חמורים חסר

סופרי מדברי תורה זה מסורי תרצתו למיתה העובר על דברי חכמים
הולך וחכור : פקדו להתיר דבר האבוד ושאר כל המלאכות אסרו .
טרדתו לחפש מציאה גם כן אסרו . וכל השייכות לשמחת יום
הותרו . ארור עושה מלאכתו רמיה גורו : צריך לעיין דינים אלו
במקומן . גלאה הקורא לזוכרן ויכלה הזמן . הלא לא זכרתי אשילו
ראשי הפקים רק רישומן . מה גם כבר נצטוינו ללמוד דברי יומן
במקומן : קריאת אלו הימים בתורה . ימי פסה מוציאים שנים וקורין
באחר בסימן קד"ש בכספ"א פס"ל במדבר"א . דת בשנים והקרבה
קורא מקרא . נמנו מלהוציא בימי חג הסוכות אחר ולקרות בקרבן
היום לכפרה רצוים שניהם במוספין וחלוקים בהלל . מדלגין
בפסה ובסוכות גומרין את ההלל . גם במצות ארבעה מינים חג
הסוכות משובח ומהולל . פיכה וערבה ושמחה בלי לחלל : שמחה
אין מערבין בשמחה . כמו נשואין וארוסין וביום שמחתכם נדחה
באבילות אין מתהילין ואחר המועד התחלת הצווחה . לא מחשבין
שבעה רק יום טוב האחרון מצטרף לימי אנחה : תקבל כל רנונינו
ומתניהם המעד . להשיב שכינתך בתוכנו ותמלוך עלינו לעולם ועד .
או ימליכך כלם בפחד וברעד . הגיע עת לחננה כי בא מועד :

ומר לשבועות וכו' מסודר כ"כ נסים ונכל בית ד' תרצת והתרו כראשון
והשלישי על סדר כה"כ והתרו השני והרביעי על סדר תמימת נסתלי סכך
חוק והמן א"ס ונחזור תלילה :

נעימות פאר תורתנו לא יכולה . הראנו כבודו היום נגילה :
אשירה שיר ידירות לאל עליון . נסתר ונעלם לא יכילו שום רעיון .
ביום הזה נגלה לעין כל בעוז בחביון . פאר וכבוד הנחיל לנו
לשם ולהפארת ולתהלה . (נעימות פאר וכו') : גדולתו הראה לכל
אשסי ארץ . תורתנו הוריד יראה ושקמה הארץ . דפתח אנכי
דמנו ושתקו כל ברואי שמים וארץ . להודות כי אין אלהים עוד
למטה ולמעלה . (נעימות פאר וכו') : המלאכים נתקנאו ואמדו
הנה הודך על השמים . ילוד אשה בין מלאכי חיים . ואמר האל
למשה החזר להם תשובה אחת או שתים . השיב כהלכה עלה
ונתעלה . (נעימות פאר וכו') : זויזים הקדימו לנשמע את הרברים .
כי נגדם קשרו המלאכים לכל אחד שני כתרים . חמדה נגוד
תהקע"ד יורה קודם לבל היצורים . הנחיל לנו לאחות עולם נתי

בית רחל ושער הלל יה

ד

לעם סגולה • (נעימות פאר וכו') : טוב סחרה מכל סחורה ונבוח עליהם • נתחלפה הסחורה אין ביד אחי רק אחד מהם • ילמדו זה לזה נמצאו ביד כל אחד שניהם • חבה יתירה נודעת פתחה לנו רנה וצהלה • (נעימות פאר וכו') : כתרם שלשה כתריוהו מלאכי מעלה הם שלש קדושות • זיכה שתים לבניו להכתיבם בשתי קדושות • לעצמו שייר רק אחד דברים אלו תמצא במדרשות • קדושים תהיו כי קדוש אני וקדושתו למעלה • (נעימות פאר וכו') : מלאכי צבאות ידורון ידורון בהליכה וחזרה • והיו מסייעין להם להתקרב להמקום הנורא • נפשם יצאה בדבר מפתד ומורא • אז הודיד מל התחיה וחיתה נפשם בגללה • (נעימות פאר וכו') : סודותיה אין להבין ואין להבין ערכה • מני ים רחבה ומארץ ארוכה • על כן יגעתי ומצאתי תאמין אף אם יתמהמה חכה • ציד הרמאי לא יחיה ולהלכי בתמים תמים פעלה • (נעימות פאר וכו') : פעולת שכר הסרסר תראה ותבין גדול שכרה • אל תהיו כעבדים המשמשין על מנת כן המשנה הזהירה • צנה והבט יעוד הנגלה במקרא • מימינה אורך ימים ועושר וכבוד בשמאלה • (נעימות פאר וכו') : קדושת היום גדול עד מאד יפה בעתו • נתוסף יום אחד שהוסיף משה מרעתו • רם ונשא הסכים עד אחר שבת לא השרה שכינתו • סלה ישועתנו אי לאו האי יומא כמה איכא בשוקא כמונו במעלה • (נעימות פאר וכו') : שכותנו ממרחק להר קדשך תעלה • לה' הישועה על עמך ברכתך סלה • תמלא הארץ דעה בזמן קרוב במהרה בימינו בעגלא • העלנו לציון עירך ברנה כי מסנה תצא תורה ותהלה • (נעימות פאר וכו') :

ומר לככות ונו כ"כ כתיס ונכל בית ד' תרזים :

נמלל פיננו תהלה לאלהי ישראל אחרון וראשון • אך מי ישמיע כל תהלתו במה ולשון • אותנו קדש במצותיו לשמרם וישמרנו כאישון • ולקחתם תורתו קחו אותי אישך הראשון : פתח דברינו יאיר בעניני סוכה וארבעה מינים • בחמשה אלו אנו עוסקים היום זכר לעננים • בשוה להחזיק כדון להראות כי יצאנו כנים • לכם נתתי לקח טוב אמרותיה מגנים : תשבו כעין תדורו לאכול ולשתוח בסוכה ולגנים • עשר מצות מוטל עלינו בזה התג לעשות ולקיים • גילה ראייה חגיגה וארבעה מינים • ביום הווא קיימנו את כל

כהיות המקדש בירושלים : לולב ומיניהם לרצות על המים • יום
 הראשון אחר יוה"כ והימים בנתיים • דין לא נמצא כאלו הימים
 כל הכתוב לחיים • הראשון לחשבון עונות ועד כה ויתרו מן
 השמים : יציאת מצרים להזכיר היקף עניו • לחודש הזה כתר
 לחדש נסים שהיה הגון בעיניו • הטעם שבחודש הזה ניכר שהוא
 לשמח כל עניו • פרי צדיק עץ חיים למען ילמד את בניו :
 החודש הזה הוא ראש השנה לשנים • השביעי הוא חביב מכל
 המינים • וגם החורה נתנה ע"י השביעי מאבות ראשונים • עץ
 חיים הוא למחזיקים תחפשנה כמטמונים : כל שבעת ימים בדירת
 עראי לישיב • כאספכם אל האדמה תזכרו כי אתם גרים נחשבים
 ולא כתושב • זה לך האות שברא ב"ה העוה"ז הוא כדמיון שבת
 עראי להחשב • הדר הוא לכל חסדיו אם יום המיתה תחשב :
 המצוה הזאת אל התי קלה בעיניכם • את הרשעים יבהן בה
 לעתיד ויגביה קרנכם • חי בשמים ירחיקם ובעומק שאול ישליכם •
 כפות רגלינו ידרכו על במוחם להפריכם : נמשלו הארבעה מינים
 למיני ישראלים • תבואות צדיקים בטעם וריח לאתרוג משולים •
 טעם ולא ריח מצות בלא תורה מסוגלים • תמרים אין להם אלא
 לב אחד אלו נמשלים : חכמים בתורה המה להרע ולהיטיב לא
 ידעו • הארץ אברה בעבורם דומין לערבה בלי טעם וריח לא ידעום
 מה הוא • יודעי תורה בטעם ונתנו ריחם כי עזבוהו • וענף מסוכך
 עם הענפים בתוכם לחברו : זאת לדעת רק יום ראשון הוא היום
 בשמחת זבחי שלמים • תחוגו שלמי חגיגה אם לא הביא ביום
 הראשון מהמטעמים • כל שבעת ימים האלה לתשלומים • עץ
 יבש ומעוות הוא אם לא הביא כל אלו הימים : קדושה בעצי
 סוכה וכל חכמייה כל שבעה אמורין • את הדופן שהוסיף על
 השיעור עציו מותרין • לא יסכך רק בפסולת גורן ויקב במקרא
 נאמורין • עבות לארבעה מינים והרסי שומה לסוכה כשרין •
 וסוכה שתחת סוכה כשרה העליונה • חג הסוכות תעשה לשם חג
 אפילו מראש השנה • מהמת גשמים רשאי לצאת משתמרת הכקפה
 ויקלקלנה • וערבי שבתות שכבו הנרות ילך ככוונה : ארבעה מינים
 מעכבים זה את זה • יה שמו ארבע אותיות נגדם לכך נתגלה רו
 זת • נסמנו ראשיתם כשר ופסול לא ראי זה פראי זה • נחל למעט

צמעה שבהרים שאין להם שם זה: מתחלה היו נוטלין בגבולין
 רק יום אחד. שבעת ימים לפני ה' אלהיכם כתיב מקום המיוחד.
 כמד מצא ר' יוחנן בן זכאי לעשות זכר למקדש באימה ופחד.
 ושמתם מינוכם יוחזר העטרה ליושנה להתיחד: צריך לחבר
 הארבעה מינים יחד בכרכה ולנענע בכולהם. ימים ולא לילות
 וכל היום כשר וריון מקדימין להלל עמהם. על שולחנם אם נזכר
 יפסוק ליטלם ולברך עליהם. לפני עלות השחר לא יטלו אף אם
 הדרך מוכן לפניהם. אם אמרנו לפרש ולבאר כל דיני סוכה
 וארבעה מינים. ביום אחד אין לסיים וצריך זמני זמנים. פירושיהם
 המצא בספרי חכמים ונבונים. יה הטוב יצרף מחשבותינו הטובות
 כאילו זכרנו כל הדינים: מחויבים אנו לאכול ולשתות ולשמוח
 להתעלם באהבים. הראשון שבתון ולענגו אנו חייבים. צדה
 לאביונים משיב עלם גם בדברים ערכים. אלהיכם ירצה את
 מעשיכם ומעשינו כלם כאחד טובים: נשים ועבדים וקטנים
 פטורים מארבעה מינים וסוכה. שבתון מקרא קודש חייבים כלם
 לשמור ולגות ממלאכה. קדושי עליון שבעה באים לסוכה אם היא
 כדת ערוכה. שבעת הנרות להעריך במינים וכמנין נרות המערכה:
 סדר פרי ההג היה שבעים כסדר הימים נערכים. וביום השמיני
 פר אחד נגד ישראל ומלך מלכי המלכים. רצה לעשות סעודה
 לבניו בפני עצמם כדרך המושלים והנסיכים. ימים אלו נגד סעודות
 האומות שמתמעטים והולכים: לכלות התשעים ושמונה קללות
 היה מספר הככשים. השמיני כבנים הנפטרים מאביהם מעכב עוד
 מעט להיות בצלו חסים. שעה ניב שפתינו לעשות לנו נסים.
 ארבע מלכיות לכלות עליון על כלם אותנו להשים: הקץ תקרב
 ובשרנו ביום ישועה ונחמה. שבתון תתן לארץ ולא ישא גוי אל
 גוי מלחמה. תבנה העיר אשר שם ה' מיום שמה. מינים כרגע יאבדו
 כי יפקוד על צבא המרום במרום ועל מלכי הארמה על הארמה:

ומ: לר"ס מיוסד על כ"ג נחיס ונכל נית ד' חרוזות:

ביום רצה את שועי אשר אשננה. תכתבנו לחיים טובים בזה
 ראש השנה: היום איום ונורא מלכותך. נסקרים כל באי עולם
 בסקרת צפיותך. תתרוםם ותתנשא בגאוהך. אנא ה' הושיעה
 נא. (היום רצה וכו')

בית רחל ושער הלל יה

ופח על כל שוכני תבל ויושבי ארץ • שמך מפארים מה אדני
 שמך בכל הארץ • תפן אלי ברחמים ותעטרני ברצון כצנה •
 (היום רצה וכו') : היום גאות לכש עוז התאזר • תכריע קמי תחתי
 עמם להתאכזר • רצה והתליצנו מצר וקרע רוע גזר • ברק השנון
 תשיב לנדנה • (היום רצה וכו') : היום דורש וחוקר כל תעלונת
 לדון כל אשר באמו רוח ונשמה • קיימני ותחיני וירבו ימי על
 האדמה • שמע קולי ביום אקרא ושועתי האזינה • (היום רצה וכו') :
 היום הרת עולם ראשית בריאתך • ישבת לכסא נכון מכון לשבתך •
 צדיק אתה ה' וישר משפטיך • געור במשפטין מלהשפטין ותסכול עד
 שיבה וזקנה • (היום רצה וכו') : היום ותיקות לך יתנו כל איתנים •
 המחיה את כולם עד ביצי כנים • פוקר נפש כל חי תחת השבט
 נמנים • רחם כרחם אב על בנים והמצא חנינה • (היום רצה וכו') :
 היום זוכר מעשה העולם • כל תעלומות נגלה לפניו אין נסתר
 ונעלם • עיני ה' משוטטות בכל הארץ וכוהן לבות כלם • דיניו
 ומשפטיו אמת וכל מעשהו באמת • (היום רצה וכו') : היום חיים
 ומתים נפקדים • הפנקסים פתוחים שלשה ספרים מנוקדים • ספים
 ינועו מקול רעש ומאימת השם חרדים • קבל הגיון לבי ופלולי
 אשר אשננה • (היום רצה וכו') : היום טרף נתן ליראיו • נוהג
 בחסרו ובטובו הגדול כל ברואיו • נוצר חסד לאלפים לאוהביו
 ומידעיו • הראנו חסדך וישעך לזכות בדינא • (היום רצה וכו') :
 היום יכתב בספר הזכרונות • חיים ומות גדולה ושפלות עשירות
 וטרדות מזונות • מעתה ועד יום הכפרים הוא כתוב יכול
 להשתנות • צדקה ותפלה להרבות אז יש לו תקנה • (היום רצה
 וכו') : היום כל המעשים ייראו מאימת זעפך • זה היום תחלח
 מעשך בדינך יציר כפיך • לזכרון הוקם לעד ליום הדין להראות
 תקפך • ואתה רחום טרם נקרא אתה תענה • (היום רצה וכו') :
 היום לוכד חכמים בערמה • קרוץ מחומר עפר מן האדמה • כצל
 עובר ימיו כחרס הנשבר בלי תקומה • פרני מרדת שחת המצא
 כופר נפש ופריונה • (היום רצה וכו') : היום טלוך על העולם
 בלו בכבודך • והנשא על כל הארץ ביקר הדרך • יבושו זדים למה
 תביט בוגדיך • זכרנו ברצון עמך ומקדנו כישועתך לראש פנה •
 (היום רצה וכו') : היום נצב לריב עמים • אותנו דן בעמיד

בית רחל ושער הלל יה

מז

לקרר ולפשר מלהכוות בחמים • עמים ראיות מביאה מאריך
 ומדקדק לאמים • עד כי יגרע קרני רשעים וקרני צדיקים
 תרוממנה • (היום רצה וכו') : היום כחוב והשלך כמו חללים • מהר
 יכרת אלילים וכל בהם מתהללים • חי לשמך ולזכרך תן כבוד
 וינתנו בפלילים • חוסה נא עלינו בזאת אני בוסה אם תחנה עלי
 מתנה • (היום רצה וכו') : היום עורנו אלהי ישענו צדקנו במשפט
 וכיסות עניתנו שמחנו • זאת לעולם על ישראל נשלם פרים שפתינו
 סכת דוד הנופלת הקם על סכונה • (היום רצה וכו') : היום פקרנו
 בפקודת ישועה ורחמים • אהבת נעורים זכור ואהבת קדומים •
 ותטענו בהר נחלתך מכון לשבתך עולמים • טהרנו בזריקתך מים
 פתורים כבראשונה • (היום רצה וכו') : היום ציה ישועות יעקב •
 מכשול הכר מקרבנו ולב העקוב • האזן שועתנו ברחמיך חי
 ותחנוני קול קול יעקב • גוראות הפלא יום לשנה • (היום רצה וכו') :
 היום קבל ברחמים וברצון את תפלתנו • נכתב לחיים טובים ותמהר
 גאולתנו • דרשנו לטובה ויקראו לפניך זכיותינו • ותמלא שחוק
 פינו ולשוננו רנה • (היום רצה וכו') : היום ראש השנה לשנים
 ולשמיטין וליובלות • סמכנו ותנחמנו בנחמות כפולות • גאולתנו
 תמהר ותעשה נפלאות גדולות • מלטנו מכל רעות בזאת השטי
 (היום רצה וכו') : היום שמע מלכיות זכרונות ושופרותינו • לתקוע
 בשופר גדול לתרותנו • בתפלה רצה והשב את שבותנו • כבוד
 הלבנון יהגלה בשוכך לציון ברחמים עינינו תחזינה • (היום רצה
 וכו') : היום התמכנו ברוח נדיבה • השיבנו ה' אליך ונשובה •
 אמצנו ידרוף אחר אלה ושנים ניסו רבבה • לאמצנו לעטרנו בכובע
 ישועות להנות מזיו השכינה • (היום רצה וכו') :

פ"ס כחריז' צריכים בעלי תכונס לומר בכל יום סרספ סיכאס ופ' ספסוס
 והתפלות שאתריסן כמש"ל אחר ספסלס חול :

חריז' ספס שיתרנס פל לנו איך שלכלך את נפשו המטכלת • ויאמר :
 נפשי נפשי איך עקרתך ממקור החיים הקדושה למקום המות
 המטומאה איך לא חסתי עליך הבת היקרה :
 נפשי נפשי איך מרדנו באל עליון המלך הקדוש המשגיח בנו
 רעה הטאנו ואיך לא היתה ידתו על פנינו :
 אס"ל יאמר • נפשי נפשי איך נתתי פגם ומום בקרשי שמיס'

וקלקלתי צנורותיהם ויסנעו רביבי ההשפעה והרחבתי גבול רשע
 ופרצתי גדרו ושלה את בעירו ובער בשדה תפוחים ובין אחים
 יסריא . הנה באתי בלב נשבר ונדכה אורך ואשפוך את נפשי אף
 רוחי אשר בקרבי נשאתי להתודות לפניך את אשר חטאתי וישר
 העויתי בגופי וצלמי ודיוקני כלנו כבגד עדים שלא כרצונך ואב
 והמהמהנו עתה שבנו ונאמר נפלה נא ביד ה' כי רבים רחמי
 והוא בעמיו ישקוט ומי ירשיע ואת עם עני ירשיע וברחמים גדולים
 ישלם נהומים לו ולאבליו . ידעתי ה' כי לא לאדם דרכו . ואתה
 ה' מגן בעדי . כי כבודך לא יתן לעולם מוט לצדיק . למשפטך
 עמדו היום כי הכל עברך . אולם אני אדרוש אל אל יהלמני צדיק
 חסד ויוכיחני . ועל כל פשעים חכמה אהבה . עזרנו אלהי ישענו
 על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך :

ויאמר וידוי או"ה בדמעות שלים וימטה דמעותיו על מנחמו . ואת"כ יאמר זאת:
 יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שיהא שיהא שיהא שפתותי
 זה והגיון לבי מקובל לפניך ונחשב כאילו נחנקתי בטבעות בית
 המטבחים שבמקדש ובתפיסת יריחם של הכהנים לפיוס ה"א
 האהרונה של שם העצם וכאילו נהרגתי במאכלת המיוחדת לשחוט
 העולות ונתקבל רמי בכלי שרת בצפון ונרצה לפניך לפיוס הוי"ו
 של שם העצם וכאילו נשרפתי לפיוס ה"א ראשונה של שם העצם
 וכאילו נעשיתי אפר ע"ג המזבח המהור שהוא שירי הקרבן ועבר
 עלי דין מקילה כמצות תרומת הרשן שהיא גמר הכפרה לפיוס י"ד
 של שם העצם . ואתה ברחמיך הרבים יר"ם ה' או"א שבזכות
 אברהם הגניה מישאל ועזריה שהושלחו לכבשן האש וניצולו מן
 תצילני אם נתחייבתי לפניך שריפה :

ואם נתחייבתי לפניך הרג יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי
 אבותינו שבזכות יצחק אבינו שנעקר לפניך כשהלטבח להרוג וניצול
 כן תצילני מהריגה אם נתחייבתי לפניך כי אל חנק ורחום אתה :
 ואם נתחייבתי לפניך חנק יהי רצון מלפניך ה' או"א שתצילני
 בזכות יעקב אבינו ע"ה שהצלתו מיד אליפז בן עשו שבא בדרך
 לחנקו כן תצילני מחנק :
 ואם נתחייבתי לפניך מקילה יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי
 עבותינו כמו שהצלת משה רבינו ע"ה וכמו שאמר הבתוב עוד

מעש וסקלוני וניצול - וכמו שהצלת משה וישראל מאבן שבקש עוג
 מלך הבשן להפיל עליהם וניצולו כן הצילני ברוב רחמיך הרבים
 וחסדיך הגדולים - נא אל תשיבני ריקם מלפניך כי נשענתי ברוב
 רחמיך ואין אתה חפץ במיתתן של רשעים כי אם בשובו מרשעי
 זחיה ונאמר יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישוב אל ה'
 זרחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלות :

מי שאהב את האבות יאהב את הבנים - מי שברך את האבות
 יברך הבנים - מי שגאל את האבות יגאל הבנים - מי שדרש את האבות
 ידרוש הבנים - מי שהדר האבות יהדר הבנים - מי שועד האבות
 יעד הבנים - מי שזכה את האבות יזכה הבנים - מי שהנן האבות
 יחגן הבנים - מי שטטר האבות יטטר הבנים - מי שיכד האבות ייכד
 את הבנים - מי שכבד האבות יכבד הבנים - מי שלמד האבות ילמד
 הבנים - מי שמחל לאבות ימחל לבנים - מי שניעם האבות ינעם
 הבנים - [מי שסמך האבות יסמך הבנים] מי שעזר האבות יעזור
 לבנים - מי שפדה האבות יפדה הבנים - מי שצדק האבות יצדק הבנים -
 מי שקרב האבות יקרב הבנים - מי שרחם על האבות ירחם על הבנים -
 מי ששמר האבות ישמור הבנים - מי שתמך האבות יתמוך הבנים :

פקן לעשי'ת מלאש סנסס יתחיל לסתודות לפני קונו נוס ס'סון :
 וזה ליום ראשון רבש'ע אם פגמתי באות אל'ף וכל האשמות
 והעונות הנכללים באל'ף וכן אם פגמתי בכל מצות התלויים במדת
 המ'כ'ו'ת היא תשובה זו מרוצה ומקובלת לפניך שאני מקבל עלי
 ביום זה שהוא יום ראשון לימי התשובה בזכות נסיון הראשון
 שנתנמה אברהם אוהבך שנתיעצו החרטומים ובקשו להרגו :
 ניום נ' לימי סתכנס רבש'ע אם פגמתי באות ב'י'ת וכל האשמות
 והעונות הנכללים בב'י'ת וכן אם פגמתי בכל המצות התלויים
 במדת יסו'ד היא תשובה זו מרוצה ומקובלת לפניך שאני מקבל
 עלי ביום זה שהוא יום שני לימי התשובה בזכות נסיון השני
 שנתנמה אברהם אוהבך שהושלך לאור כשדים על קידוש שמך :
 ניום נ' לימי סתכנס רבש'ע אם פגמתי באות גימ'ל וכל האשמות
 והעונות הנכללים בגימ'ל וכן אם פגמתי בכל המצות התלויים
 במדת הו'ד היא תשובה זו מרוצה ומקובלת לפניך שאני
 מקבל עלי ביום זה שהוא יום שלישי לימי התשובה בזכות
 ה'ת

נסיון השלישי שנתנסה אברהם אוהבך שהוגלה ממולדתו :
 כיום ד' לימי הסוכה רבש"ע אם פגמתי באות דל"ח וכע
 האשמות והעונות הנכללים בדל"ח וכן אם פגמתי בכל המצות
 התלויים במדת הנצ"ח היא תשובה זו מרוצה ומקובלת לפניך שאני
 מקבל עלי ביום זה שהוא יום רביעי לימי התשובה בזכות נסיון
 הרביעי שנתנסה אברהם אוהבך שהיה רעב ראשון לעולמים :

כיום ה' לימי הסוכה רבש"ע אם פגמתי באות ה' וכל האשמות
 והעונות הנכללים בה"א וכן אם פגמתי בכל המצות התלויים במדת
 הפאר"ת היא תשובה זו מרוצה ומקובלת לפניך שאני מקבל עלי
 ביום זה שהוא יום חמישי לימי התשובה בזכות נסיון החמישי
 שנתנסה אברהם אוהבך שנלקחה שרה למושל עמים :

כיום ו' לימי הסוכה רבש"ע אם פגמתי באות וי"ו וכל האשמות
 והעונות הנכללים בו"ו וכן אם פגמתי בכל המצות התלויים במדת
 הגבור"ה היא תשובה זו מרוצה ומקובלת לפניך שאני מקבל על
 ביום זה שהוא יום וי"ו לימי התשובה בזכות נסיון הששי שנתנסה
 אברהם אוהבך שבא אליו כדלעומר מלך עילם :

כיום ז' לימי הסוכה רבש"ע אם פגמתי באות זי"ז וכל האשמות
 והעונות הנכללים בזי"ז וכן אם פגמתי בכל המצות התלויים במדת
 גדול"ה היא תשובה זו מרוצה ומקובלת לפניך שאני מקבל עלי
 ביום זה שהוא יום זי"ז לימי התשובה בזכות נסיון השביעי
 שנתנסה אברהם אוהבך כשריבר הש"י עמו וטראהו ארבע
 מלכיות כבירים :

כיום ח' לימי הסוכה רבש"ע אם פגמתי באות חי"ת וכל
 האשמות והעונות הנכללים בחי"ת וכן אם פגמתי בכל המצות
 התלויים במדת בינ"ה היא תשובה זו מרוצה ומקובלת לפניך שאני
 מקבל עלי ביום זה שהוא יום חי"ת לימי התשובה בזכות נסיון
 השמיני שנתנסה אברהם אוהבך שמל בשר ערלתו :

כיום ט' לימי הסוכה רבש"ע אם פגמתי באות טי"ת וכל
 האשמות והעונות הנכללים בטי"ת וכן אם פגמתי בכל המצות
 התלויים במדת חכמ"ה היא תשובה זו מרוצה ומקובלת לפניך שאני
 מקבל עלי ביום זה שהוא יום טי"ת לימי התשובה בזכות נסיון
 התשיעי שנתנסה אברהם אוהבך ששלח ישמעאל ואמו לסדבר :

יום י' לימי סתוכה רבש'ע אם פגמתי באות יו'ד וכל האשמות
 העונות הנכללים ביו'ד וכן אם פגמתי בכל המצות התלוים במדת
 בת'ר יהא תשובה זו מרוצה ומקובלת לפניך שאני מקבל עלי
 ביום זה שהוא יום העשירי לימי התשובה בזכות נכיון העשירי
 שנתנסה אברהם אוהבך שלקח את יצחק בנו יחידו לעולה :
 וכיום העשירי שהוא יום הכפורים יתגלו כל המאורות שהם
 הפשטו בעולם • מעולם האצילות לעולם הבריאה • ומעולם
 הבריאה לעולם היצירה • ומעולם היצירה לעולם העשיה • ומשם
 לעולם הגלגלים • ומשם לעולם השפל • שנהיה נשפעים מהבריכה
 העליונה • גצה בדותנו היצמיה להאיר יחודך וזוכה לשנה
 טובה אמן :

תם ונשלם ספר בית רחל ושער הלל יה •

שבת לאל הרוכב בערבות שמו יה :

בתר מלכות

תפלה יקרה'ים ונורא'י באימה ובמורא' להגאון רדב"ז וצ"ל
 לפאר שמוהו וסוד מהשכותיו והוד מפעלותיו ולס' חין סמורס • חמלל
 גזרות למדות יקרות אשר נס סדורות כשפה כרוס • ועומק יסודות ורזיס
 יסודות רעזיס וסודות ודך ישר • לסקל מסלות לעורכי פסלות לנורא
 פלילות לעתות כרס :

לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח והתוד כי כל
 בשמים ובארץ :

אתה הוא יסוד היסודות וסוד היסודות עלת כל העלות וסבת
 כל הסבות הוה הויה קיימת • ומצוי מציאות נעלמת • לכל נמצא
 קודמת • ולכל גורמת :

אתה יהוד בכל דרכי יהוד שלם אמתי לא כאחד המניני •
 ולא כאחד היחסי ולא כאחד המיני • אחרות פשוטה מוחלטת אין
 ערוך אליה ולא דמיון כאשר בא עליה המופת והנסיון וכל חכמי
 לב עליה יתמהו כי לא ידעו מה הוא :

אתה נמצא אבל לעצמך ולא לאחר עמך • נשגב מכל רעיון

נעלם מכל הויה. חזיון - נסתר ברום הביון - עליון על כל עליון - ועם כל זה משיגה על כל דל ואביון :

אתה הוא קדמון לכל קדמון ואחרון לכל אחרון ושנותך אין להם תכלה ולא התלה ולא כליון וכל לשון תקום אתך לסדר שבחך ילאה. לכן אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני ואם במכתב יכלה כל כפר וגליון ולך דומיה תהלה אלהים בציון כי לך נאה שלילת התוארים והשבח לא יתמו עד נצח נצחים כי אין לך מקום קבוע ולא שם ידוע כי אתה ממלא כל המקומות - ומשלים כל השמות - ומניע כל העולמות - כי לך עוז ותעצמות :

אתה אצלת אורות פנימיות דקות מהשביות קדמוניות נעלמות אשר לא נקבו בשמות - רק בשם אורות צהות מצוחצחות כחות אלהות נשמות לנשמות ומי ישיג סתרי תעלומות והשם המעיד עליהם הוא שם הוי"ה המתמלא בעשר אותיות דקות באור השכל נרשמות ובמחשבת הלב נחקקות ובו שלשה יודין מעידין ומגידין כי אין זולתו ומבלעדו אין אלהים ועל שם זה אמרו קודם שנברא העולם היה הוא ושמו לבר כי הוא קדמון בקדמותו ונעלם בהעלמתו - אין קדוש כה' כי אין בלתו :

אתה הוא אל מסתתר בסתרי אתה צמוד האורה לא תשורנו עין של כל נוצר ונברא - ידע מה בחשוכא ועמיה שרא נהורא - לבושיה כתלגא חורא - ועתיק יומין נקרא - היה הוה ויהיה - זה שמו בתורה אהיה אשר אהיה - יתברך ויתעלה :

אתה הבס וממך ההכמה הרשומה נודעת - ולהשיג תעלומה נבער כל אדם מדעת ומעין כל חי נעלמה והוא ידע את מקומה כי היא יש מאין כדכתיב והחכמה מאין הוצא לחיות את בעליה והיוד אשר בראש הויה מעיד עליה שהיוד לכל האותיות יסוד כן ההכמה לכל החיות יסוד ונכמך אליה אות ה' כי ביה ה' צור עולמים - והדברים סתומים וחתומים :

אתה מבין כל תעלומות וסתרי החכמה ורזי התבונה ממך לא נפתרו - וכל עליונים ותחתונים מדעת נבערו - כי ממקור החכמה נאצלו התבונה כד כתיב ואי זה מקום בינה כי היא ה' ראשונה של שם ההוי"ה כי אמר והיה העולם והזוכה לה ואכל וחי לעולם ושם המיוחד לה בכל המקרא שם ההוי"ה בנקוד אלהים

וכאשר היו לאחדים מי ימלל גבורות • ואין לנו עסק בנסתרות •
ולך הגדולה אשר אין לה חקר ותכלה • לא ראש ולא תהלה פותח
המיר בהצלה • מרומם על כל ברכה ותהלה אמרתי עולם תסדר
יבנה • כי ללמד זכות לעולם פונה • והוא אשר גבר על ברואיך •
והטוב הצפון ליראיך • ולשמו שתי אותיות אלהיות • והוא
אל למושעות :

לך הגבורה הגמורה • אשר אין לה שינוי ותמורה • ערוכה
בכל ושמורה • להנקם מכל עושי רשעה • פן יצאו מרעה אל
רעה • כי זה לעומת זה עשית כדי שייראו מלפניך וישובו
מורדיך • אליך עריך לעבדך • וידעו כי אין בלעדיך • ומי יעשה
כמעשיך וכגבורותיך • ושמוך הנרשם בכל המקרא אלהים המוש
אותיות אלהיות • הליכות עולם צופיות • לתת לאיש כדרכיו וכפרי
מעלליו ומי ימלל גבורותיו • ותוקף מפעלותיו :

לך התפארת השלמה והדעת התמימה • ולא אתנו יודע עד
מהיכי נבער כל אדם מדעת • אך ממך מקור הדעת נובעת יודעת
חדרים נמלאו ותהומותיו נבקעו וראשו לרום יגיע ובין זרועות עולם
מכריע ושיש קצוות מניע • ויעש אלהים את הדקיע • לתת תפארת
והדר לכל ההויות ושמו המיוחד של ארבע אותיות שהוא נורא
תהלות • ולו נתכנו עלילות :

לך נצחיות הקיימת • על שרי הימין מתרוממת ולוחמת • לבל
יכנסו זרים בהיבל עונגי זועמת ומתקוממת • וגם נצח ישראל לא
ישקר ולא ינחם כי הוא ענף הגדולה אשר אין לגדולתו חקר
עמוד הימיני אשר הבית נכון עליו לעד לנצח נצחים ונעימות
בימינך נצח לקבץ נדחים והאובדים בעמק התמורות (והשלחים)
מקור הנבואות אדון הנפלאות אל ההוראות וזה שמו ה' צבאות :
לך ההוד וההדר והכבוד עזו והדר לבשת ובזרוע עורך ים
סוף הובשת וכל שרי השמאל כבשת ענף הגבורה לרכא תחת
רגליו סמאל וחיילותיו הצרים על שרי ישראל וצבאותיו • שומרי
בריתו ועדותיו • והוד והדר הוא לכל חסידיו וזה שמו אשר יקראו
לו בכל הנבואות • אלהים צבאות • בימינו נוראות • ובשמאלו
ברוך אל ההוראות :

לך כוד ה' יסוד הנעלם • צדיק יסוד עולם • סוד הסלם אשר

יעקב אבינו חלם • ראשו מגיע השמים העליונים וסופו מתצב
ארצה חפץ כל בשמים ובארץ והוא ענף התפארת • שושבין בינו
ובין עטרת תפארת • ומכריע בין הנצחים • ולא יפריד בין אחים •
על כן קרא שמו שלום • ואמרתם כה לחי אתה שלום • וכל
אשר לך שלום :

לך הממלכה הנסוכה • שמורה בכל וערוכה • ובה היו
כלם לאהרים • וראש וארון לכל הנפרדים • והוא הכסא
המהנשא הנושא את נושאו ועומם את עמוסיו בלי יגיעה
ובלי עיפה והוא אפריון והנהגה הנקרא עיר ציון ושם הבית
האור הצפון ושם יקוו המים הקדושים ומשם יפרד והיה
לארבעה ראשים • הם משרתיו אשר אליו נגשים • ומדרכי
אנשים נפרשים וקדושה יהי משלשים לאל נערץ בסוד קדושים •
גבורי כח לשמוע בקול דברו ולהקים מאמרו • עיני כל עליך ישברו
לך מקוים • ומאור שפעך חיים והווים • לא נעתקים ולא דווים • כי
מדשן ביתך רווים • ואלך נכספים ומהאויס • ולעבדך נאכפים
ונלוים • ואיש את רעהו מלוים ולויו • וכולם יחד באהבה מקוים •
ולחקרישך כלם שוים • ולהעריצך זה אל זה מזהירים ומצוים •
באימה וביראה דברי אלהותך זה אל זה מספרים ומהוים • באף
קנאה ומדון שקטים ושלווים • וכל צבא השמים משתתוים ואומרים
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד • חיות הקודש יקדישוך
ואופנים יהללוך ואראלים יזכירוך וחשמלים יאמירוך ושרפים
יעריצוך ומלאכים יאדירוך ואלהים ירוממוך ובני אלהים ישבחוך
וכרובים יכבדוך ואישים יברכוך ושנאנים יגדלוך ועירין וקדישין
יפארוך כי תפארת עוזמו אהה :

שבעה היכלות כוננת להם וכל מדרגה ומדרגה כפי מעלתה
וקיבתה ואלה שמותם לעלות ולראות את פני ה' צבאות • היכל
ראשון נקרא לבנת הספיר ועליו כמעשה לבנת הספיר • היכל שני
נקרא עצם השמים ועליו נאמר ובעצם השמים לטוהר • היכל
שלישי נקרא נגה ועליו נאמר ונגה לו סביב • היכל רביעי נקרא
היכל הזכות ועליו נאמר זכות ומישור לפני כסאו ומי שיש לו זכות
נכנס לשרום ויצא לשלום כי שם ב"ד של מעלה היכל חמישי
נקרא היכל האהבה על שם אברהם אבינו עליוה שלום אהבו ושם

בגדה נשמתו ושם כבוד מנוחתו - היכל ששי הוא היכל הרצון כי שם רצון שוכני סנה ועליו הכבוד העליון חונה ודרך שם קולו של משה רבינו עליו השלום ונבואתו ומשם ידבר אתו - היכל שביעי קודש קדשים - וכו' שלשה ראשים - הם הם הנגשים - ואתה בשפיע ומשביע לכל חי רצון :

וכנגדם הכינות והזמנת שבעה היכלות כלולות מכל מיני זעם ועברה ומשלחה מלאכי צרה יומם ולילה לא תכבה אשם - זעום ה' יפל שם - הכל עשית יפה בעתו לתת לאיש כדי רשעתו וייראו מלפניך לעשות רצונך : אמא האל בלי שני מצוי בלי ממציא קיים בלי שנוי קדמון בלי עת וזמן אתרון בלי גבול וקץ - יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי להופיע ממקור החפץ ולהשפיע על כל מדותיך החמודות אשר בתפילתי סדורות וכל שמותיך הקרים וכל מהנותיך הקדושים והטהורים רוח חן ונעימות ויתגלגלו רחמיך הנעלמות על כל המדות הנסתרות והנגלות למלאות האוצרות אשר שם השאלות לתת לכל נוצר די מפקו להשלים את חקו ולכל גויה די מחסורה ולכל בריה די צרכה ולכל איש ואיש שאלתו ובקשתו - אם חיים הוא שואל כי עמך סקור חיים - ואם מוון הוא צריך מוון לכולא כך - ואם בניס הוא הפך אתה מכסל גזרתו ופוקד עקרות ורומז למלאך הממונה על הריון כי שלשה אלה תלוים במזל העליון - ואם חכמה הוא מבקש לא לחכמה יקרא ולא לתבונה יתן קולו אלא למי שהחכמה שלו - על זאת יתפלל כל חסיד אליך וישליך יתבו עליך להשפיע עליו מהחמתך ונחה עליו רוח חכמה ובינה כי מפיך דעת ותבונה יכוין להמשיך לאוצר הדרום שפע חכמה כי ישא עיניו למרום לבקש משם שאלתו כי לא תשוב ריקם בקשתו וסוד הדברים הרוצה להחכים ידרים - ואם בעל תשובה הוא תשובתו הרמתה כי שם ביתו ושם אוצר בקשתו ויזמין מחשבתו ועומק דעתו למי אל כמוהו נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו ויאיר פני הרצון אל מדה התשובה בשובה ונהח כי ידו פשוטה לקבל שבים וזה סוד יום הכפורים בלשון דכיים - ואם עושר הוא מתאוה כי קרמוהו ימי עוני ותקרוב לשחח נפשו כי ירעב ולחם לא ישבע וילדיו אל אל ישיעו לתת אכלם בעתו ורוח מבעתו ובולמוס אחזתו לא למדת

הצפון יצפה לא בכתב ולא בע"ס כי לא מצפון יתב יאתה
 וגחלים על ראשו יתה אלא ישים מגמתו והשוקתו אל אלהי
 נורא אשר מלפניו העושר והכבוד לפתוח את אוצרו הטוב אשר
 בשם בקשתו ותנתן לו בקשתו כי עיני כל אליו מצפים וצופים ועל
 זה אמרו הרוצה להעשיר יצפץ ואם מן המצר יקרא בעת צרה
 לא על שמאל יפנה ולא על ימין אלא למדת הרהמים יעמיס
 מחשבתו בשעת תפלתו להמשיך משלש עשרה מדות של רחמים
 ושוטות עליונות רותניות אל י"ג מדות החתונות בינוניות כי שם
 פני הרצון תמיד מביטים ונושים ואז ישובו הכל בשמחה ונמו
 יגון ואנחה כי היתה הרוחה והתפלה נשמעת ונובעת כי המעין
 העליון נובע והחדרים נמלאו בדעת אשר לא יכזבו מימיו וטל
 אורות ירעפו שמינו ואם יצרו עליו מתגבר ורוצה להכניע הצר
 הצורר אויבו אשר בקרבו לא לנצחים יבקש לכצחו ולהבריח
 מעליו ולהכריחו שישמע אליו עומד נכחו אל אל אשר בידו נשמתו
 ידים לחזק את העמודים אשר הבית נכון עליו ובתם יתהוה
 וישען כנגד הצער הגדול אשר בא מכח אויבו אשר בקרבו וימשכנו
 אל בית המרש אצל למודי ה' אם אבן הוא נמוח אם ברזל הוא
 מתפוצץ ואם חזק כשסיר מתרוצץ ויצא ממנו כלו חוצץ ואם לרך
 הוא צריך כי לפני מלכים יתיצב יכוין לעלות על המהצב במעלות
 סולם מוצב מדרגה על פני הרצון למשוך משם רוה חן ותהנונים
 על מדת יוסף הצדיק וחפץ ה' בידו יעליח כי יתן את חנו בעיני
 כל שר ומושל ולעולם לא יכשל ואם הוא נגיד ומצוה לאומים
 ועמים תחתיו יפלו ולפי רצונו יעלו ורכים צריכים אליו ועול כלם
 עליו והוא צריך להתחזק עליהם ותהי יראתו על פניהם דרך שערי
 צדק יעלה ויבוא בזאת אל הקודש פנימה לבקש משם (את) כאח
 מי שלו הממלכה והמתנשא לכל לראש ומאתו ידרוש להשפיע בזה
 כרכה והיתה לה' המלוכה ובוה יעזור על סממלתו ויארץ
 ימים על ממלכתו :

ואני עבדך בן אמהך ידעתי כי אין בלשוני מלה ודעתי קצרה
 ודלה והשגתי יש לה גבול ומסלה ומשם לא תעלה ולשבחך
 אין קץ ותכלה כי אתה נורא תהלה ואיך יקיפנו בעל תכלית
 בתחלה וכל שכן בריה קלה ושפלה בים הגלות והדלות צלחתה

ולכן לך דומיה תהלה . אבל כי האמנתי כי ממך נאווה כל שאלה
 וללמוד אני צריך ותורה אני מבקש וחכמה אני דורש להבין
 סודותיה אני מחפש ולפתוח לבי בטעמי מצותיך אני שואל כי אין
 זולתך גואל ולא אשכח דבר ממה שאני לומד . אני מתאוה
 וחומד . ועל כשמרתי אני עומד . הנתן לי נפשי בשאלתי ורוחי
 בבקשתי ואם המושג יקר ועמוק ומי ימצאנו והמשיג נבער הדעת
 אתה חונן לאדם דעת וידעתי שאיני כדאי הקשיתי לשאול ועמוק
 משאול קרוב הדבר אל הנשאל כי הטוב לא ימנע טוב ואין טוב
 עלא תורה ואם יחתום תורה ויצור תעודה מי יתנה מן הסעודה
 העתידה . התר התר חכם הרזים . כי אין בתוכנו נביאים וחוזים .
 והראנו נפלאות מתורתך ואל יכלמו בי מבקשיך . אנא השם גל
 עיני ואכיסה לדעת נתיבותיה ולפרש תעלומיה ולהבין אורהותיה
 ולהשיג טעמי מצותיה והקיה כי בם חפצו . חננתני תורה חנני
 למורה . חננתני נשמה חנני דעת ומזמה . חננתני שכל חנני בינה
 והשכל . חננתני אברים רבים חנני להרגילם למעשים טובים .
 חננתני נכסים חנני בהם לחון עניים ואביונים ראויים :
 ענא האל ידעתי כי כפי גדול שלימותך כן גדול חכמוני ולפי רוממותך
 קצרה לשוני ולפי חכמתך נבער רעיוני ולפי גדולתך נלאה הגיוני
 ולפי שבחך קצר מעיני וחושיה נדחה ממני ולכן עשה למענך לא
 למעני כי יחיד ועני אני ומשברי אל תבישני . אנא ה' כוף רוע יצרי
 עובר שארי אכזרי להשתעבד לפניך ולשוב בתשובה שרימה אולי
 אמצא הן בעיניך והיה לבי לשמור מצותיך ונפשי לעשות רצונך
 ורוחי לשיח באמרתך ולשוני תהגה צדקך . העבר עיני מראות שוא
 ואיני משמוע שקר וכפי מתמוך בשחר ובגול ורגלי לטוב ידוצו וכל
 שארי יאברי לעבוד אל אל אחד יתברך ויתעלה . אנא אלהי אל
 באפך תוכיחני ובקצפך אל תדינני ובעת זעמך אל תיכרני כי מי
 יעמוד לפניך מאז אפך ובצל כנפיך תסתירני ואם אני כבן סורר
 ומורה תורני ה' דרכך דרך לשכון אור לאור באור החיים ואם אני
 איש הכמים ואיש און ורוע דרכים חסדך גדול עלי והצלת נפשי
 משאול תחתיה על כן אמרתי אראה יה בארץ החיים ואם כזאת
 וכזאת עשיתי ממך לא כסיתי רק אליך חליתי כי עמך הסליחת
 למען תורא ומי האיש הירא כמוני היום אברה מזעמך אליך ואל

דחמך ומתוכחות מוסריך אל נחומך ומאימת דינך אנוסה אל
 המלהך ומפחדך ארוצה אל חסדיך אשר אין להם קץ ותכלה ואחזיק
 בם עד אשר תאמר מלחתי כדבדך • אנא ה' אם זקנתי ושבת
 ושובבתי עתה שכתי ונחמתי וכפי לפניך שטחתי לשחר את פניך
 להפיק רצונך ואם לא עכשיו אימתי כי ימי הלפו ואינם והנשארים
 לא יקומו בעונם ואם היום לפניך הנני מחר עיניך בי ואינני לבן
 קבלני ורצני ומהר ענני ואחר כבוד תקחני ועם הצדיקים תאספני
 ובמנוחות בעלי השובה תנחני ועם המנוים בחלד חלקם בחיים
 המנני וזכני לראות בטובת בחיריך וזכרני ברצון עמך ובבנין אולמך •
 וכשם שראיתיו בהרבנו כן אזכה לראות אותו בבנינו ובשוב ארמון
 לשבת על כנו • הביטה וראה את חרפתנו כי לזרים נהפכה נחלתנו
 וטמאו את היכל קדשך כל זב ומצורע בא אל מקום הכרוכים אשר
 בזאת יבא אהרן אל הקודש ביום הכפורים בדם פרים ושעירים
 וקטורת הסמים ארבע פעמים לבר ולא בשאר הימים ועינינו רואות
 ונלאות ואין לאל ידינו כי עונינו ענו בנו • ואתה ה' קנא לשמך
 הגדול המתולל בגוים ויחד שמך בכל החיים ואת בית תפארתך
 תרום • תהת אשר היה חרב ושמש וחרבות ירושלים תוכב"א ובא
 לציון גואל לקבץ נדחי ישראל אמן כן יהי רצון • יהיו לרצון אמרי
 פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי • ברוך שם כבוד מלכותו
 לעולם ועד :

תפלות בשעת הוצאת ספר תורה

מלחתי כחוב כספר המדת בימים נפסת נשעת הולאת ס"ת לומרים זס :
 רבונו של עולם מלא משאלותינו לטובה והוציאנו מעבדות
 לחירות ומשעבוד לגאולה ומאפלה לאור גדול ומאבל ליום טוב
 ששים בבנין עירך ושמחים בבנין בית מקדשך ותתננו לחן ולחסד
 ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו וברך את השנה הזאת ואת כל
 מיני תבואתה לטובה ורוה פני תבל ושבע את העולם כלו מטובך
 זמלא ידינו מברכותיך ומעושר מתנת יריך לעבודתך כמו שנתת
 לאברהם אבינו ולאבותינו הקרושים בימים ההם במצרים כדבר
 האמור מפי כבודך • ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף
 וכלי זהב ושטלות ונו' ובשם ה' נעשה ונצלה בעקבנו ובסמוננו

תפלות בשעת הוצאת ספר תורה

כב

ובכל מעשה ירינו כשם שהצליחו אבותינו באצרים ברבד האמור
 זיתן ה' את חן העם בעיני מצרים וישאלום וגו' . ונקום את
 נקמת דם עבדך השפוך כשם שעמדת לאבותינו הקדושים
 במצרים ודנת את דינם ונקמת את נקמתם כמו שכתוב ויהי בחצי
 הלילה וה' הבה כל בכור בארץ מצרים וגו' ויתן ה' אותות ומופתים
 גדולים ורעים בפרעה ובכל ביתו לעינינו . וכימי צאת ישראל
 מארץ מצרים הראנו נפלאות אמן סלה :

קודם הפלת מוסף יבז עוד לומר נוסח תפלה זו פלגה ויוסף עמך
 עוד נוסח זה :

ויהי רצון מלפניך ה' אוריאל אל עליון גומל חסדים טובים שיהיה
 עתה עת רצון לפניך להאיר על נפשותינו רוחינו ונשמותינו מזיו
 שפעך שם מ"ה טלא הכדולחא גבורה דעתיק שבמוח א"א היורד
 עתה במוח ז"א ומשם יפרד והיה בחינת החסדים לרחל אמנו יהי
 חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך הראנו ה' חסדך וישעך תתן לנו
 קומה עזרתה לנו ופרנו למען חסדך וברכנו אבינו בכל מעשה
 ירינו וברך שנתינו בטללי רצון ברכה ונדבה כי אל טוב ומטיב
 אתה ומברך השנים : יהיו לרצון אמרי פי וכו' ואני תפילתי וכו' ;
 כצדו של פסח ואמרים זה כצעת הולאת ס"ת :

רבנו של עולם מלא משאלותינו והפק רצוננו ותן שאלותינו
 וישמע ויזכר ויפקד וזכרוננו וזכרון ירושלים עירך וזכרון משיח בן
 דוד עבדך לפני כסא כבודך וחוס וחננו וחמול ורחם עלינו והוציאנו
 מעבדות לחירות ומשעבוד לגאולה ומאפלה לאור גדול וכיס
 צאתנו מארץ מצרים הראנו נפלאות וכמו שהשקפת על מחבר
 מצרים בעמוד אש וענן ותהם את מחנה מצרים כן השקיפך
 לפקוד כל משנאיך ואל תחון כל בוגדי און סלה כדבר שנאמר
 ונשפטי אתו בדבר זכרם וגשם שיוסף ואבני אלגביש אש וגפריית
 אמטיר עליו ועל אנפיו ועל עמיה רבים אשר אתו וצא נא לישע
 עמך לישע את משיחך . ה' כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה
 כמו שעשית לאבותינו על ים סוף כאמור ה' ילהם לכם ואתם
 תחרישון . וגרש כל הקמים עלינו לרע וברוב גאונך תהרוס קמך
 תשלח חרוגך יאכלמו כקש : אנא מלך רחום וחנן זכור והבס
 לברית ס"ת הזה וכשם שהגינה על אבותינו על ים סוף יך ימיך

כאמור והמים להם הומה מימינם ומשמאלם כן תעמוד לנו בגלות
החל הזה ולמען תורתך הקדושה אל תעזבנו ואל תטשנו
מלכנו ואל תשכחנו יוצרנו ואל תעש עמנו כלה בגלותנו ונסה
עלינו אור פניך ה' באור המאור הגדול עתיקא קדישא ועננו בעת
ובעונה הזאת כמו שעשית לאבותינו על ים סוף כאמור מפני
כבודך מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו וקרעו וקרעו רוע גזו
דין ובצל כנפיך תסתירנו והבט נא צאן מרעיתך ואל ימשל בנו
קצף ותשפיע עלינו עוד ישועה ורחמים ואתה ה' אל תרחק אילותי
לעירתי הוישה בא"ל תערוג על אפיקי מים כן נפשי תערוג אליך
אלהים צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבא ואראה פני אלהים
מגנו ראה אלהים והבט פני משיחך עשה למען שמך וכו' יהיו
לרצון וכו' ואני תפלתי וכו' :

כנפעות אומנים זה נשעת סולת ס"ת • וילמר מקודס י"ג מדות :
רבונו של עולם מלך מושגב ומוכתר בעטרת גיאות וכת"ר נורא
חוס וחמול עלינו ועטרנו נא בחסד וברחמים גדולים והרם עטרת
ישראל ולצפירת ת"ת עם סגולתך והוציאנו מעבדות לחרות
ומשיבבור לגאולה והסר ממנו מכת המות בזכות יקר תפארת ס"ת
כדבר האמור הרות על הלחות הירות ממלאך המות וגו' ותחזיר
העטרה ליושנה ושמהת עולם על ראשנו • ועתה שלח העז את
מקנך צאן מרעיתך מקרב הגוים ורפא את תהלואי נפשנו ומכאובי
גופנו כשם שרפאה את עמך ישראל במעמד הר סיני ביום הזה
מכל מכאובי גלות מצרים והסר זוהמת הנחש מעלינו כמו שפסקה
זוהמתן של אבותינו בהתיצבם נגד ההר וטהר לבנו לעבדך באמת
ובהמים ומלטנו מן היצר הרע ומעצותיו הרעים כמו שהסירות אותו
מאבותינו במעמד הר סיני ומחכמתך תחכמנו והאר עינינו בתורתך
ובעסקי סודותיך ותהיה תורתך ערוכה ושמורה בלבבנו ולא תשכח
ממנו מאומה כמו שלמדו אבותינו בסיני ולא היו שוכחים וקיים
בנו מקרא שכתוב נתתי את תורתך בקרבם ועל לבם אכתבנה •
והיו עיניך רואות את מוריד • וכל בניך למודי ה' ומלאה הארץ
דעה את ה' כמים לים מכסים וקדשנו בקדושתך כשם שהקדשת
את אבותינו במעמד הר סיני כאמור ואהם תהיו לי ממלכת כהנים
וגוי קדוש שלא ראו טיפת קרי מיטיהם ולא שלטו בהם כל מיני

תפלות בשעת הוצאת ספר תורה

בנים ובמותם לא שלטה בהם רמה ותולעה כן תחנונו בחמלתך לקדשנו בקדושתך למלטנו ממקרה אשר לא טהור ובשרנו ייטבן לכבד ולמען זכות כפר תורתך התמימה הזה תצדק בדברך תזכה בשפטך היום הקדוש על פירות האילן ותוציא לאור משפטנו ותאציל עלינו היום מזיו העליון משפיע ובהתייחד הדורים שבת אחים גם יחד ביהודא שלים בכח סגולת תפלתנו היים ויהי נועם ה' אלהינו וכו' - יהיו לרצון וכו' - ואני תפלתי וכו' :

נראה הכנס אומרים זה כנעת סולתם ס"ת - ומקודם יאמר י"ג מדות :
 יהי רצון מלפניך ידוד אלהינו ואלהי אבותינו אלהי המשפט אדון עוזנו צור משגבנו מגן ישענו משגב בערנו שתחמול ותרחם עלינו ויכבשו רחמך את כעך ויגולו רחמך על מדותיך ותתנהג עמנו ה' אלהינו במדת החסד ובמדת הרחמים ותכנס אתנו לפנים משורת הדין ובטובך הגדול ישוב תרון אפך מעמך ומעירך ומארצך ומנחלתך ובהתחבר תורה שבכתב עם תורה שבעל פה שמאלו יחת לראש יושך גבורותיו אליה עוררה את גבורתך ולכה לישועתה לנו מכל המשטינים והמקטרגים פני האלהים הסוככים את כסא כבודך היום ובנפש יקפו עלינו להשטין עלינו חתום פיהם ואל ישטינו עלינו ה' כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע אף יצריח על אויביו יתגבר וכשם שעמד לפניך לדין אבינו הראשון היום ויצא בדימוס בדינו והארבת אפך עמו כן ברחמך הרבים חסד זאמת יקדמו פניך להוציא לאור משפטנו שפטנו כצדקך ה' וזכרנו בזכרון טוב מלפניך ופקדנו בפקודת ישועה ורחמים ובזכות ספר התורה נזכר ונכתב בספר החיים ושלום אורך ימים עושר וכבוד לעבדך באמת תמיד כל הימים ואל תקחנו מהעולם הזה קורס ומנו עד מלאת ימי שנותינו בהם שבעים שנה באופן שנוכל לתקן ולהשלים שלימות נפשותינו ברוב הימים ואל נמות ונאספה כלא משפט לבלתי ידח ממנו נדח איש מאת רעהו וגזר נזרות טובות ישועות ונחמות ובטל מעלינו כל גזרות קשות ורעות ודין הצדק יצא נא לישע את משיחך וכגבור"ת ישע ימיך גדוה כבודו בישועתך הוד והדר תשוה עליו ונחה עליו רוח ה' רח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה' ומלאה הארץ רעיה עם ה' להבין ולהשכיל עמקי סוד תורתך וליראה את ה' יראת

ירוממות אמן • יהיו לרצון וכו' : ג"ס ואני הפלתי וכו' :

הפלט זו נכון לחומר כלל הימים בשעת קריאת התורה ועל כל פנים נד
 סלה המרה בשאר הימים יאמר אותם בשחרית יום כפור כי קדוש הוא לאלהים •
 הריני מקבל קבלת התורה שניתנה לנו בהר סיני ע"י משה רבינו
 ע"ה והריני מקבלה מחדש קבלה גמורה וחלוטה וקבלה זו היא בכל
 לבי ומאודי ורמ"ח אברי ושס"ה גירי וקבלה זו היא בלי שום
 הכרה ואונס כלל ועיקר אלא בשמחה ובטוב לבב וקבלה זו היא
 לדעת רבי שמעון בן יוחאי ולדעת ר"א בנו הקדוש ולדעת יוחב
 בן עוזיהו הקדוש ופי כפיהם והוראתי כהוראתם וקבלתי כקבלתם
 וכדעתם והריני סומך עליהם דרך כלל ופרט ובכלל כל ישראל
 וקבלתי זו תהא עלי ועל כל זרעי וזרע וזרעי עד סוף כל העולם עד
 ועד בכלל אמן נצח סלה ועד :

במקום של יו"כ לומר זה בשעת הוצאת ס"ת ומקודם יאמר י"ג מדות :
 רבוננו של עולם אדון הרחמים והסליחות הקשיבה לי וענני
 בדפקי בשערי רחמיך לך ה' עת רצון שתכפר לי על כל חטאי
 ותכלה לי את כל פשעי שחמאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך
 מנעורי עד היום הזה ותמלא כל השמות אשר פגמתי בהם והחזירני
 בתשובה שלמה לפניך ותדריכני לעבודתך • אחת שאלתי מאת ה'
 אותה אבקש שבתי בבית ה' כל ימי חיי להזות בנועם ה' ולבקר
 בהיכלו • הורני ה' דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה את שמך •
 לב מהור כרא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי • אל השליכני
 מלפניך ורוח קדשך אל הקח ממני • חמול עלי ואל נא תבזה את
 אישך התענית היום לפניך אשר ברכי כשלו מצום ובשרי כחש
 משמן • שמעה תפלתי ה' ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש •
 הכון תפלתי קטורת לפניך כושאת כפי מנחת ערב • אוי לי כי פנה
 ים כי ינטו צללי ערב • ויראה ורעד יבא בי בהעלותי על לבבי
 חטאי ופשעי וחובי ולא ידעתי אם אצא זכאי מבית דינך הצדק או
 חייב ח"ו • ועתה מה קויתי אדני תוהלתי לך היא • וכבשור החמך
 את כעכך ויגולוררמיך על מדותיך ותתנהג עמנו במדת החסד
 ובמדת הרחמים ותכנס אתנו לפניך משורת הדין ובטובך הגדול
 ישוך הרון אפך מעמך ומעירך ומנחלתך • ותבטל מעלינו ומעל
 כל עמך ישראל כל גזירות קשות ורעות ותגזור עלינו גזירות

תפלות בשעת הוצאת ספר תורה

כד

טובות וכתבנו בספר צדיקים עושי רצונך ומויחדים שמך ובספר
 חיים טובים ברכה ושלוש ופרנסה וישועה ונחמה לעבודתך ליראה
 ולאהבה את שמך ותן בנו כח ויכולת מספיק לעמוד נגד יצר הרע
 שלא יכשילנו עוד בדבר עבירה ולמען שמך ה' תנהנו ותנהלנו
 ותמוך בימינו לעמוד בתשובה שלימה לפניך כל ימי חיינו עד
 היום אשר תאספנו אליך וזכנו באותה שעה למסור נפשנו בקדושה
 ובטהרה ליחד שם קדשך ה' ה' ידוד באהבה רבה וחבה יתירה
 ולסלקא יקרך מתתא לעינא לאתר דשקוי דעתיקא דבירא נגיד
 ונפיק ותהיה מסורה נפשנו בסוד מין נוקבין ליחדא קב"ה
 ושכינתיה ברחימו ורחילו ביחדא שלים ולבתר לאמשכא מעילא
 לתתא מההוא שקוי ולנהלא לכל דרגא עד דרגא בתראא לקשרא
 קשרא דכלא כמ"ש כי שם ה' אקרא הבו גדול לאלהינו ואל תקחנו
 מהעולם הזה קודם זמננו עד מלאת ימי שנותינו בהם שבעים שנה
 ואל תדיחנו מפני שום אדם שבעולם באופן שנוכל לחקן את אשר
 שחתנו ונזכה למקום שהרוחות והנשמות נחצבות כושם כאילו
 עשינו כל מה שמוטל עלינו להשיג וזכור לנו ה' אלהינו אהבת
 הקדמונים את הברית ואת החסד ואת השבועה שנשבעת
 לאברהם אבינו בהר המוריה ואת העקירה שעקר את יצחק בנו ע"ג
 המזבח ביום וזה לעה כזאת לעשות רצונך בלבב שלם ועקוד כל
 הצדים והמשטינים העליונים והתחתונים מעל כל עמך בית ישראל
 יהיו כמוך לפני רוח ומלאך ה' רוחה שפוך עליהם זעמך וחרון
 אפך ישיגם תפול עליהם אימתה ופחד בגדול זרועך ידנו כאבן
 עד יעבור עמך ה' עד יעבור עם זו קניית והראנו בנחמות ציון
 במהרה בימינו ותקע בשופר גדול של אילו של יצחק בהקבץ עמים
 יחדו וממלכות לעבוד את ה' יראו עינינו וישמח לבנו אמן כן יהי
 רצון • ואני תפילתי וכו' :

בטובות קודם סוללת ס"ת יאמר זה :

יהי רצון מלפניך ידוד אלהינו ואלהי אבותינו אל עליון גומל
 חסדים טובים וקונה הכל וזכר חסדי אבות שתקדישנו במצותך
 ותשים חלקנו בתורתך ובמשך החסדים העליונים מרעת על תורה
 שבכתב ותורה שבעל פה בהג הקדוש הזה יהי חסדך ה' עלינו
 ופתח לבנו בתלמוד תורתך ותורה חסד על לשוננו ללמוד וללמד

תפלות בשעת הוצאת ספר תורה

לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה והאר
צנינו בעמקי סוד תנחומים עשה עם עבדיך כהסדך והוקיך למדנו
יחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך יראת הרוממות תמיד כל
הימים וגמלנו חסדים טובים ותתננו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך
ובעיני כל רואינו וכשם שבצאת ישראל ממצרים פרשת עליהם
סוכת שלומך ותקשרם בשבעה ענני יקר כבוד מלכותך קשר
דמהימנותא דאשתזבו מדיני הצדק ולחפאה סוכת שלמא עלייהו כן
ה' אלהינו יעמוד לימין אביון בזכות ספר התורה הזה ופרוש עלינו
סוכת שלומך והגן בעדנו משלהבו ומדינו הצדק כי עד צדק ישוב
משפט ואחריו כל ישרי לב צד"ק ומשפט מכון כסאך חס"ד ואמ"ת
יקדמו פניך ותעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יכרתון לתקן
עולם במלכות שדי . והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלים
(הנביא עילאה) הציה אל הים הקדמוני (חסד עילאה) וחציה אל
הים האחרון (גבורה תתאה ועילאה) בקיץ ובחורף יהיה (בסתרא
דאשה בסטרא דמיא) אשר לא ישאר דין בעולם ויתכוננו חסדי ה'
אמן כיה"ר . ואני תפלהי לך ה' עת רצון אלהים ברב מסדך עני
באמת ישער : ג"פ

